

ספר
אֲשֶׁר בַּנַּחַל
 חֵלֶק מ"ט

וְהוּא קִבֵּץ מִכְתָּבִים וּשְׁאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת אֲשֶׁר בַּנַּחַל הַנּוֹבֵעַ
 מִקּוֹר חֲכָמָה יְסֻדְתָּם, עֲנִינִים נוֹרְאִים וְנִפְלְאִים, עֲצוֹת יְקָרוֹת,
 הַתְּחִזְקוֹת וְהַתְּעוֹרוֹרוֹת לְהִתְקַרֵּב אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּכָל דַּרְגָּה
 וְדַרְגָּה מִכָּל מְקוֹם שֶׁהוּא, יְהִי מִי שִׁיְהִי.

* * *

בְּנוֵי וּמִיֻּסָד עַל-פִּי דְבָרֵי
 רַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, אֹר הַגְּנוּז וְהַצָּפוֹן
 בּוֹצֵינָא קַדִּישָׁא עֲלָא, אֲדוֹנֵנוּ, מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ
רַבִּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלֵב, זְכוֹתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ

וְעַל-פִּי דְבָרֵי תַלְמִידוֹ, מוֹרְנוּ
 הַגְּאוֹן הַקְּדוֹשׁ, אֹר נִפְלָא, אֲשֶׁר כָּל רִז לֹא אָנִים לִיה
רַבִּי נִתָּן מִבְּרֶסְלֵב, זְכוֹתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ

וּמְשַׁלֵּב בְּפִסּוּקֵי תוֹרָה, נְבִיאִים, כְּתוּבִים, וּמֵאמְרֵי חֲכָמֵינוּ
 הַקְּדוֹשִׁים מְגַמְרָא וּמְדַרְשִׁים וְזֵהר הַקְּדוֹשׁ

הוֹבָא לְדָפוּס עַל-יְדֵי
 חֲסִידֵי בְּרֶסְלֵב
 יְבִנְאֵל
 עִיר בְּרֶסְלֵב, בְּגָלִיל
 שְׁנַת תשע"ו

סֵפֶר
אֲשֶׁר בִּנְחָל

ניתן להשיג
את הספר הקדוש הזה
ועוד שאר ספרים
"קרן הדפסה והפצה
חסידות ברסלב"
יבנאל
טל. 04-6708356
נייד. 054-2287882

הדפסה:
כתר הוצאה לאור בע"מ
טל. 02-6557822
ירושלים

גרפיקה ועימוד:
יצחק ישראל יוקר
טל. 054-6554554
כריכה
הרב אברהם אוחיון

פְּתַח דְבָר

הַגְּהָה חֵלְקֵי שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בִּנְחַל", נִדְפְּסוּ כְּבָר כַּמָּה פְּעָמִים בְּכַמָּה מִהֲדוּרוֹת, וְנִתְפָּשְׁטוּ מְאֹד בְּעוֹלָם, עַד שֵׁשׁ בְּנֵי-אָדָם שְׁמַחֲיִים וּמְחַזְקִים עֲצָמָם עִם סְפָרִים אֱלוֹ, וְכָל חֵיוֹתָם וְהִתְמַדְתָּם בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, הִיא רַק עַל יָדָם, וְיָמָה גַּם שְׂאֵפְלוּ אֶת הַנְּהַגְתָּם בְּגִשְׁמִיּוֹת הֵם גַּם-כֵּן לִוְקָחִים מִסְפָּרִים אֱלוֹ, כִּי הַסְפָּרִים מְדַבְּרִים אֶל הָאָדָם כְּדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, וְהָאֵב אֶל בְּנוֹ, וְהָרַב אֶל תַּלְמִידוֹ.

וְהַגְּהָה סְפָרִים אֲלֵה נִדְפְּסוּ עַד עֵתָה שְׁלֹא כָסֶדֶר הַשָּׁנִים, רַק בְּכָל פְּרֶוֶן מְעַרְבִים מְכַתְּבִים מְכַמָּה שָׁנִים, וְכֵן חֲסֵרִים הַרְבֵּה מְכַתְּבִים מְכַמָּה שָׁנִים, לְזֹאת לְקַחְנוּ עַל עֲצָמָנוּ לְסִדֵּר אֶת כָּל חֵלְקֵי שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בִּנְחַל", מִהַמְּכַתֵּב הָרִאשׁוֹן שֶׁנִּדְפַס עַד עֵתָה, דְבָר הַמְּסַתְּפָם בִּיּוֹתֵר מֵעֲשָׂרִים אֶלֶף מְכַתְּבִים, וְסִדְּרָנוּ אֶת הַמְּכַתְּבִים עַל-פִּי סֵדֶר הַשָּׁנִים, וְכֵן הוֹסַפְנוּ מְכַתְּבִים רַבִּים שֶׁהִגִּיעוּ לְיַדֵּנוּ אַחֲר־כֵּן מְכַתֵּב יָד, אֲשֶׁר טָרַם רָאוּ אֶת עֵינֵי הַדְּפוּס, וְכַמוֹ-כֵן סִדְּרָנוּ אֶת הַמְּכַתְּבִים בְּהַדְּפָסָה מְחֻדָּשֶׁת עִם נִקּוּד בְּתַכְלִית הַהֲדוּר וְהִיפִי, וְהַכְּנִסְנוּ אֶת כָּל מַרְאֵי הַמְּקוֹמוֹת מִפְּסוּקֵי תַנ"ךְ וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים ז"ל, כְּאֲשֶׁר עֵינֵיכֶם תִּרְאִינָה, גַּם הוֹסַפְנוּ מִפְּתַח הָעֲנִינִים עַל

כל מכתב ומכתב, המביא תמצית הנושאים שמדבר עליהם במכתב.

ולאחר עמל ויגיעה רבה, אנו מדפיסים עתה את כרך מט, ומקוים להוציא אחריו את כל שאר הכרכים כפי סדר השנים, כרך אחר כרך, ובלבנו תקווה, שכל מי שיקרא בזה, ינהה ויחיה את עצמו מאד, כי מכתבים אלו הם אוצר כלי חמדה, הפותחים דרך חדשה בפרושים נפלאים על פסוקי תנ"ך ועל מאמרי חז"ל הקדושים בגמרא ומדרשים ובזהר הקדוש וכו', וגלויים חדשים בהשגות אלקות, מלבשים בכמה לבושים מלבושים שונים, עד אשר אפלו הירוד והנמך ביותר, יוכל גם-כן להמשיך על עצמו השגות אלקותו יתברך באפן נפלא ונעלה מאד, משכל עליון לשכל תחתון, מעילא לעלול, כאשר יודה מי שרגיל בהם.

וכל המכתבים הם עצות נוראות ונפלאות בעבודת השם יתברך, איך להחזיק מעמד על כל מה שעובר עליו ברוחניות ובגשמיות, בפרטי פרטיות, ונותנים עצות נפלאות איך להתמודד עם כל בעיות החיים שעוברות על כל אחד ואחד בזה העולם מקטן ועד גדול.

אשרי מי שיתמיד בהם, ואז ימשיך על עצמו ערבות, נעימות, ידידות, זיו וחיות אלקותו יתברך, ויזכה לאשר אמתי ונצחי לאור באור החיים, ח'בלים נפלו לנו בניעימים, אור הגנוז והצפון שעליו נאמר עין ל'א ר'אתה אלקים זולתיך י'עשה, ויזכה לגאלה ש'למ'ה', אמן ואמן!

המוציאים לאור

הַקְדָּמָה

מבוא בלקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס"א: על-ידי אמונת חכמים יכולין להוציא משפטינו לאור.

הינו מכל הלמודים שאדם לומד, צריך שיקבל ויוציא מהם משפטי אמת, שלא יהיה משפט מעקל, שיקבל וילמד מכל הלמודים שלומד משפטי הנהגות, שיידע איך להתנהג – הן לעצמו והן לאחרים, שמתנהגים לפי דעתו כל אחד ואחד כפי בחינתו, וכפי הממשלה והרפנות שיש לו, הן לרב או למעט, וכל זה זוכים על-ידי אמונת חכמים וכו'.

והנה עקר שלמות אמונת חכמים הוא, כשיזכה לסלק את דעת עצמו לגמרי, וידע ויבין באמת באיזה מעמד ומצב אני נמצא, ועל-כן עלי לסלק את דעתי לגמרי, וכל מה שאומר לי החכם הרב האמת, אני צריך לקבל עלי כל אשר יאמר שהוא זה – דבר קטן ודבר גדול, ולבלי לנטות, חס ושלום, מדבריו ימין ושמאל, וכמו שאמרו חכמינו, זכרונם לברכה (ספרי, שופטים יא): אפלו אומר לך על ימין שהוא שמאל וכו'; ולהשליך מאתו כל החכמות, ולסלק דעתו כאלו אין לו שום שכל בלעדי אשר יקבל מהצדיק והרב שבדור. וכל זמן שנשארו אצלו שכל עצמו, הוא אינו בשלמות ואינו מקשר ומקרב לצדיק, אבל כשזוכה לבטל את עצמו לגמרי אל

הצדיק והרב האמת, אז יכול לקבל ממנו עצות על כל דבר, הן לו והן לאחרים – החפצים לשמע בקולו (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קכג), וגם יזכה לצאת משגעונו ומשטיותו, שנדבקו בו על-ידי עוונותיו (עין שיחות-הר"ן, סימן סז), כי הצדיק הוא מלא עצות וחדושים נוראים ונפלאים מגדול ועד קטן, דרי מעלה ודרי מטה, ועל-פן עלינו רק להעתיק דברי הצדיק כפשוטם ולהלבישם בכלים מבלים שונים לכל השואלים אותנו דבר השם, ולבלי לומר ולהמציא סברות פרסיות וכו', כי כל אלו החולקים על הצדיק, למודם הוא ממותרות, אשר משם יוצא משפט מעקל, ולא די שאינם יכולים אפלו להנהיג את עצמן, מפל שפן שאינם יכולים להנהיג את אחרים וכו'.

ועל-פן העקר לשוב על פגם אמונת חכמים, וכשאחד שואל איזה דבר או איזו עצה בעבודת השם, העקר להשיב דברי הצדיק האמת, ועל-ידי שזה מקשה ושואל, וזה משיב ומתרחץ את השאלה, על-ידי-זה נעשה ספר שאלות ותשובות, ועל-ידי-זה יתחדשו הרבה ספרים לגלות ולפרסם את הרב האמת, שהוא שכל הפולל כל העולמות וכל הדרגות וכו'.

ואמר רבנו ז"ל: יש כמה ספרים עכשו וגם עתידים להיות עוד כמה ספרים, וכלם צריכים לעולם, ואסור ללעג עליהם, חס ושלום (עין לקוטי-הלכות, קדושין, הלכה ג), כי רק הספרים המדברים מחקירות צריכין להרחיקם כמטחוי קשת, ולבערם מביתו בבעור חמץ ושזור ויותר ויותר וכו', וראוי לגזר שלא להדפיסם עוד, כי שורפים נשמות הקוראים בהם וכו', אבל כל הספרים ההולכים בדרך התורה הקדושה, בדרך אבותינו, בדרך האמונה הקדושה, בודאי מצוה גדולה להדפיסם להרבות ספרים כחול הים, כי כל ספר שמדבר מעניני תורה הן בדרך פשט, או דרוש, או רמז, או

סוד, או פרוש, או באור, או ספרי הפוסקים ושאלות
 ותשובות, או ספרי מוסר ואגדות וכיוצא בהם, כלם נכוחים
 למבין, וכלם צריכים לעולם, כלם אהובים, כלם קדושים, כי
 כלם מדברים מרצונו יתברך, הנעלם בתורה ובמצוות, ובודאי
 אסור לקוץ ברבוי ספרים, כמו שנמצאים קצת, אשר עינם
 צרה בשרואים שנתחדש עוד איזה ספר חדש, ועתק יוצא
 מפיהם כאלו מצטערים על הראשונים, שכבר יש הרבה
 ספרים, ולמה להם עוד; ובאמת לא בדעת ידברו, כי "לכל
 זמן ועת לכל חפץ" (קהלת ג, א), כי מי יכריח אותם ללמוד זה
 הספר, ואם לא יהיה להם פנאי ללמוד זה הספר החדש, רק
 יבלו ימיהם בספרים שיש מכבר, מי ימחה בידם, ומזה אכפת
 להם, שיש עוד ספרים בעולם, אולי יש בני-אדם שמסגל להם
 זה הספר דוקא, כמו שרואים בחוש, שיש בני-אדם שיש להם
 חיות מספר זה, ויש בני-אדם שמחיה אותם ספר אחר, וגם
 באדם אחד בעצמו יש שנויים בין הזמן, לפעמים מתעורר
 להשם יתברך על-ידי דבר זה שבספר זה, ולפעמים אינו יכול
 להתעורר כי אם על-ידי דברי תורה ומוסר שבספר אחר, וגם
 מי שנפשו חשקה בתורה, ומבלה ימיו עליה כראוי כי לכך
 נוצר, יש פנאי בימי האדם אשר הוא חי על פני האדמה לעין
 ולהביט בספרים הרבה מאוד, כמו שראינו כמה גדולים, שהיו
 בקיאים בכמה ספרים הרבה מאוד, ולמה לא נלמד קל וחסר
 מהגוים, שלא קבלו את התורה הקדושה, וכל עניני חכמתם
 בעסקי העולם הזה, שהוא הכל וריק, צל עובר, ואף-על-פי-כן
 יש להם הרבה ספרים באריכות גדולה מאוד, ובכל מדינה
 ומדינה נתחדשים אצלם ספריהם הרבה מאוד בכל שנה
 וכמעט בכל יום, ואינם קצים ברבוי ספריהם, ומדוע נבגד
 אנוחנו, חס ושלום, להקפיד, חס ושלום, על רבוי הספרים של
 התורה הקדושה, אשר היא חיינו וארך ימינו בעולם הזה
 ובעולם הבא, לעולם שכלו ארך וטוב לעולמי עד ולנצח

נְצַחִים?! וְהֲלֹא כַּמָּה תַחְבּוּלוֹת עוֹשִׁים וְכַמָּה סִפְרִים לְאַלְפִים
 וְלִרְבּוֹת מִחִבְרִים בְּשִׁבִיל עֶסְקֵי הָעוֹלָם הַזֶּה, קַל וְחֹמֶר בֶּן בְּנוֹ
 שֶׁל קַל וְחֹמֶר כַּמָּה אֲלָפֵי אֲלָפִים וְרַב רַבֵּי רַבּוֹת רַבּוֹת וְכוּ'
 סִפְרִים עַד אֵין קֶץ, אָנוּ צְרִיכִים לְחַבֵּר וּלְהַדְפִּיס בְּשִׁבִיל
 הַתְּכָלִית הָאֲחֻרוֹנָה לְעוֹלָם הַבָּא, כִּי אָנוּ צְרִיכִים לְהַכִּין
 לְעֲצֻמְנוּ צִידָה לְדַרְכֵנוּ הָרְחוֹקָה מְאֹד מְאֹד, וְכִבֵּר נִלְכְּדוּ רַבִּים
 מְאֹד מְאֹד בְּתַאֲוֹת הָעוֹלָם הַזֶּה וּבִהְבֵּלָיו וּבִטְעוּתָיו וְכוּ',
 וְכַמָּה סִפְרִים וְתַחְבּוּלוֹת אֵין מְסַפֵּר אָנוּ צְרִיכִים לְחַדֵּשׁ בְּכָל
 יוֹם, כִּדְּבִי לְמַצֵּא עֵצָה וְתַחְבּוּלָה לְהַצִּיל אֶת נַפְשׁוֹתֵינוּ וְנַפְשׁ
 בְּנֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ וְהַתְּלוּיִים בְּנוֹ לְהַצִּיל כָּלֵם מִנֵּי שַׁחַת,
 וּלְהַחְיֹתָם עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה בְּחַיִּים נְצַחִים, לְקַרְבָּם אֶל הַתּוֹרָה
 וְאֶל הָעֲבוּדָה, וְגַם כִּי הָעוֹלָם אוֹמְרִים בְּשֵׁם הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב
 הַקְּדוֹשׁ, כִּי תוֹרַת ה' תְּמִימָה, כִּי לֹא נִגְעוּ בָּהּ עַדִּין.

נְמַצָּא, שֶׁכָּל הַסִּפְרִים הַקְּדוּשִׁים וְהַנוֹרָאִים שֶׁכָּבֵר נְמַצָּאִים
 בְּעוֹלָם, עַדִּין לֹא נִגְעוּ בְּעֵצֶם הַתּוֹרָה, וְעַתָּה רְאֵה וְהִבֵּן
 כַּמָּה סִפְרִים צְרִיכִים עוֹד, עַד שְׁנִתְחִיל לִגְעַת בְּתוֹרָה, מְכַל שֶׁבֶן
 וְכָל שֶׁבֶן לְבוֹא לְחִדְרֵיהָ וְלִירֵד לְעַמְקָהּ, עַל-בֶּן כָּל הַסִּפְרִים
 הַקְּדוּשִׁים שֶׁחִבְרוּ עַד הַנֶּה, עַדִּין אֵינָם חִלְקֵי אֶחָד מֵאַלְפֵי מַעֲמָק
 רַבּוּי הַסִּפְרִים שִׁיתְגַּלוּ עוֹד, בְּעַת שִׁיתְגַּלוּ סִתְרֵי וְרוֹזֵי הַתּוֹרָה
 הָאֲמִתִּיִּים, עַל-בֶּן צְרִיכִים לְהִזְהַר לֹא לְלַעַג וּלְבִזּוֹת שׁוֹם סִפֵּר
 הַהוֹלֵךְ עַל-פִּי דֶרֶךְ הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, עַל-פִּי הַגְּמָרָא
 וְהַמְדַרְשִׁים וְסִפְרֵי הַזִּהָר הַקְּדוּשׁ וְהָאֲרִיז"ל, כִּי כָּלֵם צְרִיכִים
 לְעוֹלָם, וְגַם כִּי יֵשׁ כַּמָּה וְכַמָּה מְדִינוֹת וְעִירוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל,
 וּבְמִקּוֹמוֹת אֵלוּ מִתְּפַשְׁטִים אֵלוּ הַסִּפְרִים וְהֵם מְחִיִּין אֶת עֲצֻמָּן
 בָּהֶם, וּבְמִקּוֹמוֹת אַחֲרִים מְחִיִּין אֶת עֲצֻמָּן בְּסִפְרִים אַחֲרִים
 דִּיקָא וְכוּ'.

והנה תמצית הספר הזה היא מכתבים, אשר נכתבו למקורבים חדשים, אשר, תהלה לאל, באים ומתקרבים אל האור הגנוז והנעלם, אורו של רבנו ז"ל, ומריצים מכתביהם להורותם הדרך, לראות אור ולצאת מהחשך והרע שנלכדו בו וכו' וכו', והמכתבים האלו נכתבו תשובות על מכתביהם.

ובאמת לא נתחדש בו שום דבר, באשר יראה הרוואה, רק נלקט מפל ספרי רבנו ז"ל בכלים מפלים שונים, וכדרך הרופא אשר מערב כמה סמים יחד (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א, סימן נו), כי כל הרפואות הן הרפבות, דהינו שלוקחים סם פלוני ועשב פלוני במדה ובמשקל כף וכף, וכן עשב אחר, שמשקלו כף וכף, וכן שוקלים מפמה מינים, וכל עשב ועשב יש לו כח אחר, ומערבין אלו המינים ביחד, ועושין מהם ההרפבה, וזאת ההרפבה יש לה כח לרפא החולאת, כי עקר הרפואה הוא על-ידי הרפבה דיקא, שנעשה לה כח אחר חדש, על-ידי הכח שקבלה מפל אלו העשבים שנתערבו, ובה הכח החדש של ההרפבה דוקא מרפאין כל מיני חולאות וכו', עין שם; ודבר זה יכול כל אחד מאנשי שלומנו ומחייב לעשותו — לגלות ולפרסם את הצדיק האמת בעולם, ולהציל נפשות מרדת שחת, ובפרט אם בא אחד ושואל אותו, מטל עליו חייב לענות לו, כי הרבה דורות תלויים בנפש זו, ואם תרחקהו בענה של שקר, אפיה הורג אותו וכל התלויים בו וכו', וזהו החסד הגדול ביותר בעולם, ואין עוד חסד גדול מזה — בשזוכין להכניס את הדיעת האמת בחבריו, ובפרט בעתים הללו אשר החשך והאפלה נתפשטו בעולם, ונתקיים בעוונותינו הרבים (איכה ד, א): "תשתפכנה אבני קדש בראש כל חוצות", דהינו ישראל קדושים מתגלגלים, רחמנא לצלן, בראש כל חוצות, ובפרטיות נערי ישראל, אשר עוברים

עליהם בעתים הללו נסיונות כאלו, אשר לא שערום אבותינו ואבות אבותינו בלי שום גזמא כלל, ממש כמו בדור המבול, רחמנא לצלן, ואין מי שירחם עליהם כלל, כי נתפשטו ספרי מינות ונאוף לאלפים ולרבות, אשר רבים נתפסו בזה בידועים ובלא יודעים, רחמנא לצלן, וחסברא חברי אית ליה, וחסברא דחברי חברי אית ליה, ואחד מכשיל את חברו, ושום ראש ישיבה ומשגיח אינו יודע מזה כלל (או עושה את עצמו כאינו יודע), ועל-ידי-זה נשקעים יותר ויותר, השם יתברך ירחם; על-כן ההכרח להרחיב את הדבור בכמה מיני דבורים, כאשר אמר רבנו ז"ל, למוהרנ"ת ז"ל: בשיגיע בכתיבתו לענין "אמונה" או "צדיק", ירחיב את העט, כי אי אפשר להנצל ולצאת מהחשף, כי אם על-ידי התקרבות אל הצדיק האמת, אשר מגלה אמונתו יתברך, אמתתו יתברך ורחמנותו יתברך, כי הוא הרופא האמתי, הרופא הממחה מאד מאד (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ל), והוא ואנשיו יכולים לירד אל כל מיני צנורות של הסטרא אחרא להכניעה, לשברה ולבטלה, ולהרים את הנפשות שנשקעו שם (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ח).

על-כן אשרי הזוכה להתקרב אל הצדיק האמת מיחידי הדורות, שהוא גמר כל התקונים וכו', שהוא תקנת כל בית ישראל, ותקות כל הדורות ותקות כל העולמות וכו', נחל הנובע בו מקור החכמה הקדומה היוצאת משלש ראשונות דעתיק וכו', גאלתן של ישראל וכו', ואל אנשיו היקרים שבכל דור, שהם צדיקי האמת שבדור, כי כל אחד מאנשיו הוא איבר לצדיק, ובהתחברותם יחד, שם כל הצדיק וכו'.

ואז יזכה לתקון אמתו ונצחיו, ויזכה להתגלות האור הגנוז, אשר עין לא ראתה אלקים זולתך יעשה ויזכה לגאלה שלמה, אמן כן יהי רצון!

סֵפֶר אֲשֶׁר בִּנְחַל כֶּרֶךְ מֵט

ח' תתקעא.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויקהל, כ"ג אדר"א ה'תשמ"ו.

שלום רב אָל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראי קדם כל להכניס בדעתך, שצריכים להיות בשמחה. הקדוש-ברוך-הוא נתן לך מתנה שתי בנות, זו המתנה היקרה ביותר. הם שני יהלומים, ותמיד עליך להודות ולהלל ולשבח לפניו יתברך על המתנה הזו.

אודות בעלך שמתנהג כפרא אדם, זו רשעות מאין כמוהה. ועל זה צריכים לדבר עמו חד משמעית, כי אם לא יחדל מהאלימות — פיזית ומלולית, לבסוף יהיו גרושין. אף אינני ממליץ על גרושין, כי אני באתי לזה העולם רק לעשות שלום בין זוגות, ולכן אינני בעד גרושין.

אני מאד מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שהכל יסתדר וישוב על כנו. החיים קשים מאד, ועל כל אחד עובר משבר אחר, ואשרי מי שמתחזק מעמד ואינו נשבר, זה הפח של יהודי, שיכול להתחזק ולהחזיק מעמד.

רְאֵי מָה עוֹבֵר עָלַי, הַעֲלִילוּ עָלַי עֲלִילַת דָּם, נִכְבְּסֵנוּ לְגוֹר
 בְּיַבְנָאֵל, וּמִי שְׁצָרֶיךָ לְהִיּוֹת מְמַנֶּה עַל הַדָּת, הוּא מִתְחִיל לְרַדֵּף אֶת
 הַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ, וְאִינּוּ נוֹתֵן שְׁנֵפֶתַח גְּנִים לְפַעוּטוֹת, תְּלַמּוּדֵי תוֹרָה,
 בְּתֵי סֵפֶר, אִינּוּ נוֹתֵן שׁוּם שְׁרוּת דָּת, וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן אָנוּ מִחֲזִיקִים
 מֵעַמָּד, וְאִינּוּ מִתְפַּעְעִלִים. וְיַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנַדְלַג גַּם עַל
 זֶה.

לְכֵן מָאד אֲבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שְׁתַּרְגְּעֵי, אֲקוּהָ לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בֵּינֵיכֶם,
 כִּי תִכַּל מָאד לְהִתְגַּרֵּשׁ, בְּגֵרוּשֵׁינִי אֲנִי לֹא הַשְּׁלִיחַ, עַל זֶה אַתְּ צָרִיכָה
 לְחַפֵּשׁ רַב אַחֵר. אֲנִי, תְּהִלָּה לְאֵל, לֹא עָשִׂיתִי אֶף פֶּעַם גְּרוּשֵׁינִי, וְאֲנִי
 נִגְדָה זֶה.

הַכֹּפֵל הַדָּבָר — יֵשׁ לָךְ שְׁתֵּי בָנוֹת יְקָרוֹת, יְלָדוֹת חֻמָּד,
 יְהוֹלָמִים, וְאַתְּ צָרִיכָה לְשִׂמְחָה עִמָּהֶן בְּמָאד מָאד.

אֲנִי מְקוּהָ מָאד לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר. רְצִיתִי מָאד
 לְדַבֵּר עִם בְּעָלְךָ, כִּי אֲלִימוֹת פִּיזִית זֶה הַדָּבָר הַגְּרוּעַ בְּיוֹתֵר, שֶׁהַבַּעַל
 יִגְבִּיהַ יָד עַל אִשְׁתּוֹ, זֹו רְשָׁעוֹת מְאִין כְּמוֹתָהּ.

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזוֹב אֶתְכֶם, רַק רְאוּ
 לְהַפְסִיק לְרִיב, וְלַחְדוֹל מוֹפְכוּחִים וּקְטָטוֹת.

הַמְּאַחַל בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

ח' תתקעב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיְקַהֵל, כ"ג אָדָר-א' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

עֲלֶיךָ לְהִתְחַזֵּק לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, כִּי כָּל זְמַן שְׁלֹא תִהְיֶה
 בְּשִׂמְחָה, יִהְיֶה לָךְ תָּמִיד בְּעִיּוֹת, וְהַנְּאוּף יִהְרַג אוֹתָךְ לְגַמְרֵי, וּמֵהֵיכֵן
 בָּא לְאָדָם נְאוּף? מִמָּרָה שְׁחוֹרָה וְעַצְבוּת, כִּי הַיָּצָר הָרַע מְטַמֵּא אֶת

הָאָדָם בַּפֶּגֶם הַבְּרִית, שְׁנִקְרָא עַל שֵׁם יְלָלָה, כַּמּוּבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קסט). וְלִכְּן עָלֶיךָ לְהִיּוֹת שְׂמֵחַ בְּמָאד מְאֹד, וְאִזּוּ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֶצְמוֹ יִשְׁמַר אוֹתְךָ שְׁלֵא תְּבוֹא לַפֶּגֶם הַזֶּה.

תַּצְעַק בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבַּרַךְ: "רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, תִּשְׁמַר אֶת הָעֵינַיִם שְׁלִי, אֲנִי נוֹפֵל בְּנוֹקְבָא דְתַהוּמָא רַבָּא, וְאִינִי יוֹדֵעַ אֵיךְ לְצִאת מִזֶּה". וְאִם תַּצְעַק בְּכָל יוֹם, אֲזִי לֹא לֹא תִנָּצֵל מִזֶּה. כִּי צְרִיכִים הֵרֵבָה לְצַעַק לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּכְכֹל שְׂצוּעִיקִים לִפְנֵי יִתְבַּרַךְ: "רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, קִדְשֵׁנִי וְטַהַרְנִי שִׁיְהִי לִי עֵינַיִם יְפוֹת", אֲזִי כֹל הַגּוֹף יִהְיֶה נָקִי. כַּמּוֹ שְׂאוּמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (תַּעֲנִית כּוּד): כִּלְהַ שְׂעִינֶיהָ יְפוֹת, אֵין כֹּל גּוֹפָה צָרִיךְ בְּדִיקָה. וְאָמְרוּ עַל זֶה צְדִיקִים, שְׁזֶה מְרַמֵּז עַל קִדְשַׁת הָעֵינַיִם, אִם יֵשׁ לְאָדָם קִדְשַׁת הָעֵינַיִם, יֵשׁ לוֹ כָּבֵד כֹּל הַמְּדוּת טוֹבוֹת. כִּלְהַ רַאשֵׁי תְּבוֹת: כִּי לְהַנִּי"ה ה'מְלוּכָה, אִם אָדָם מְסַתְּפֵל בְּעֵינָיו רַק אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כַּמּוֹ שְׂאוּמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן א'), שְׂאִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי צָרִיךְ לְהַסְתַּפֵּל עַל הַשֶּׁכֶל וְהַחֲכָמָה שִׁישׁ בְּכָל דְּבַר, שְׁזֶה הַאֲלֻקוֹת שְׂמַחֶיהָ אֶת הַדְּבַר, אִזּוּ כֹל הָאָדָם מִשְׁתַּנֵּה לְגַמְרִי, אַבֵּל אִם אָדָם מְסַתְּפֵל עַל נְשִׁים וְעַל זְהָמָה, שְׂקוּץ, תַּעוּב, זְהוּם, אֲזִי רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, כֹּל הַגּוֹף מִתְקַלְקֵל.

וְלִכְּן צְרִיכִים הֵרֵבָה לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: "רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, שְׁמַר נָא לִי אֶת הָעֵינַיִם, הִעֲבַר עֵינֵי מְרֵאוֹת שְׂאוּא", צַעַק דְּוֹד הַמְּלָךְ, וְאִם דְּוֹד הַמְּלָךְ צַעַק בֵּן, אֵיךְ אָנוּ צְרִיכִים לְצַעַק עַל כָּף. וְכֵן מוּבָא בְּטוֹר (אֲרַח חַיִּים, סִימָן א'), שְׁהָעֵינַיִם אֵינָן בְּרִשׁוֹתוֹ שֶׁל הָאָדָם, וּפְתָאם הֵן רֵאוֹת, וְלִכְּן צְרִיכִים לְצַעַק: "רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, הִעֲבַר עֵינֵי מְרֵאוֹת שְׂאוּא", שְׁלֵא יָבוֹא לִיְדֵי נִסְיוֹן. וְאִם אָדָם צוּעַק הֵרֵבָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זוֹכֶה לְקִדְשַׁת הָעֵינַיִם, שְׁזֶה הַעֲקָר.

וְלִכְּן תְּרַגֵּיל עֲצָמְךָ רַק לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרַךְ, וּלְבַקֵּשׁ וּלְהַתְחַנֵּן שִׁיְחוּס וִירַחֵם עָלֶיךָ, וְעַל-יְדֵי רַבּוּי הַתַּפְּלָה תִּזְכָּה, שִׁיְהִי לְךָ עֵינַיִם קְדוּשׁוֹת לְרֵאוֹת אֶת הַשְּׂכִינָה, אֲשֶׁר אֵין דְּבַר חָשׁוּב וְטוֹב מִזֶּה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שְׁתִּזְכָּה לְהַפִּיץ בְּכָל יוֹם סְפָרֵי רַבְּנוּ

ז"ל, שְׁנֵה הַתְּקוּן הַכִּי גָדוֹל — לְזִכּוֹת וּלְתַקֵּן אֶת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שְׁגַם הֵם יַחְזִירוּ בְּתִשׁוּבָה, וּבְזִכּוֹת שְׁמַחְזִירִים אַחֲרֵים בְּתִשׁוּבָה, זִכָּה גַם בְּעֲצָמוֹ לַחֲזוֹר בְּתִשׁוּבָה.

אָבֵל עֲלֶיךָ לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁמַחֵר לֹא תַחֲלַק עַל אֵלוֹ הַסְּפָרִים שְׁמַחֲיִים אוֹתָךְ. כִּי לְצַעֲרֵנוּ הַרֵב, יֵשׁ הַרְבֵּה אֲנָשִׁים שְׂאִינָם מַחְזִיקִים מְעַמָּד, לֹא דֵי שְׁקַלְקְלוּ בְּפָנֵם הַבְּרִית כְּמוֹ שְׁקַלְקְלוּ וְכוּ' וְכוּ', וְלֹא דֵי שְׂיֵשׁ לָהֶם עֵינַיִם מְלַכְלָכוֹת, שְׁמַסְתַּכְּלִים עַל כָּל אִשָּׁה הַעוֹבְרֶת בְּרַחוּב, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, אֲשֶׁר זֶה כְּמוֹ מַחְלָה וְכוּ' וְכוּ', וְלֹא דֵי שְׁמַסְתַּכְּלִים עַל הַמְּקוֹמוֹת הַמְּטַנְּפִים וְכוּ' וְכוּ', עוֹד זֹאת, שְׁחוּלְקִים עַל סְפָרִים שְׁמַגְלִים אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. אִיזוֹ בּוֹשָׁה, אִיזוֹ חֲרָפָה! אָבֵל הַכֹּל זֶה מַחְקֵי הַבְּחִירָה, וְעַלִּינוּ לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁהַסְּפָרִים הִלְלוּ הַמַּחֲיִים אוֹתִי, שְׁלֹא אֶחְלַק עֲלֵיהֶם אֶף פַּעַם. וְאִם תַּעֲשֶׂה כֵן, תִּהְיֶה הַכִּי מְצַלַח בְּחַיֶּיךָ.

מֵהֵיכֵן נוֹבֵעַ, שְׂאָדָם נוֹאֵף חוֹלֵק עַל סְפָרִים כְּאֵלוֹ? כִּי אִינוּ מְפִיר אֶת מְקוֹמוֹ, כִּי כְּשְׂאָדָם מְפִיר אֶת מְקוֹמוֹ, אֶף פַּעַם לֹא יַחֲלַק עַל סְפָרִים שְׁמַגְלִים אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלֹא יַחֲלַק עַל צְדִיקִים הַדְּבוּקִים בְּהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה אֶת הַבוֹרָא יַתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, שְׂאֵהִיָּה מְפִיר אֶת מְקוֹמִי, וְאִזּוֹ אֲדַע מִי אֲנִי — אָדָם מְלַכְלֵךְ מְאֹד.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָנוּ, שְׁנִזְכֶּה לְקַדְּשֵׁת הָעֵינַיִם, וְיִלְהַפִּיץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל, וְאֶף פַּעַם לֹא נִתְרַחַק מִמֶּנּוּ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תתקעג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יַתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֻדְר וַיִּקְהַל, כ"ג אָדָר-א' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה אֵל ... גִּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אודות מה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ וְכוּ', הָעֵקֶר רָאָה שְׁלֹא לִפְחֹד כָּלֵל. עָקֵר בְּעֵינֶיךָ, מִפְּנֵי שְׁאֵתָה מִתִּירָא מִכָּל דְּבָר. עָלֶיךָ לְהִתְחַזֵּק וּלְבַקֵּשׁ אֶת הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא שְׁיִתֵּן לְךָ בְּרִיאוֹת, וְיִתְגַּנֵּב חֲמֵשׁ דִּקּוֹת הַתְּבוּדָדוֹת, וְיִתְסַפֵּר לְפָנָיו יִתְבַּרֵךְ כָּל מַה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, וְאִם תִּהְיֶה חֲזוֹק בְּדָבָר זֶה — תִּהְיֶה הַמְּאֹשֶׁר בְּיֹתֵר.

וְלִכֵּן תִּרְגִּיל אֶת עֲצֻמָּךְ לְעֵינַי בְּכָל יוֹם בִּ"אֹצֵר הַקּוֹנְטְרָסִים" מִהִתְחַלֶּה, עַד שְׁתַּנְּכֶה לְסִיִּים כַּרְךָ אֶחָד, וְתִתְחַלֵּל עוֹד כַּרְךָ, וְזֶה יִתֵּן לְךָ חֲזוֹק וְחִיּוֹת לְנִשְׁמָה. וְכֵן תְּעֵינַי בְּכָל יוֹם בְּמִכְתָּבִים שְׂאֵלוֹת וְתִשׁוּבוֹת "אָשֶׁר בְּנַחֵל", אָשֶׁר כָּל מִכְתָּב נִכְתָּב בְּעִבְרוּךְ, וְאִזּוּ יִהְיֶה לְךָ הִרְבֵּה חֲזוֹק, וְלֹא תִצְטָרֵךְ לִכְתֹּב לִי בְּכָל פַּעַם.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִשְׁלַח לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, וְתִבְשָׁר לִי בְּשׁוֹרוֹת מִשְׁמַחוֹת תָּמִיד.

הַמְּאֹחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תתקעד.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְהַל, כ"ג אֲדָרֵא' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אִמַּר וּמָה אֲדַבֵּר! אִם הִייתֶם מִתְפַּלְלִים בְּעִבְרוּרִי, מִזְמַן הִיְתָה הַגְּזֵרָה בְּטֵלָה, אִף עַדִּין אֵינְכֶם מִתְפַּלְלִים מִסְפִּיק. צְרִיכִים לְבָכוֹת לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁיִוְצִיאֵנִי מִהַפֶּחַ שֶׁהַפִּילוּנִי בּוּ. הַסֵּמֶ"ךְ־מ"ם, מֵאִזּוּ שְׁנִכְנַסְנוּ לִיבְנָאֵל, עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי נְכִלֵי עֲרֻמוּמִיּוֹת וְתַחְבּוּלוֹת לְהַפְלִיל אוֹתָנוּ בְּשִׁקְטָא בְּשִׁקְטָא, הוּא חוֹשֵׁב שְׁאֵינְנִי יוֹדֵעַ, שֶׁהוּא עוֹמֵד תַּחַת כָּל הַצְּרוֹת שֶׁהַחֲלוּ לָנוּ פִּה בִּיבְנָאֵל, בְּעֵנְיֵן הַגְּנִיִּים וְהַבִּית־הַפְּנִסֶּת וְעוֹד וְעוֹד, אָבָל עַל־יְדֵי תְּפִלָּה נְבִטֵּל אֶת הַכָּל, וְנִצְלִיחַ לְבָנוֹת פִּה עִיר עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל, עוֹד תִּרְאוּ אִיזוֹ עִיר.

הַמְּאֹחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תתקעה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויקהל, כ"ג אדר-א' ה'תשמ"ו.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

העקר עליך להיות חזקה ולחזק את בעליך, אז יהיה לך בעל נפלא. הנשים אינן יודעות דבר זה, שאם היו מחזקות את בעליהן, היו הבעלים טובים מאד. אך דא עקא, שהן תמיד רוצות תשומת לב מבעליהן, ולא תמיד הבעל מסגל לזה, כי לעתים חש עצמו משפל ושובור וכו' וכו', ואם האשה מחזקת אותו, היא תקבל בחזרה.

ולכן העקר להרבות בשמחה ובשלנה, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שיהיה לכם פרנסה בשפע ובנחת, ושמחת החיים בבית, ונשמע בשורות משמחות אצלכם תמיד.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

ח' תתקעו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויקהל, כ"ג אדר-א' ה'תשמ"ו.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

העקר השתדלי להיות בשלום עם החברות, ולעזר זו לזו, ולהרבות במדת השמחה, ולעשות חומה סביבנו, שהסמ"ך-מ"ם לא יוכל להכנס ביננו, ושלא תהיינה מריבות, חס ושלום, בין גשות אנשי שלומנו, ואם הן תהיינה חזקות, אז שום רוח רעה לא תוכל

אֲשֶׁר ח' תתקעז — ח' תתקעה בַּנְחַל יז

להכנס במחננו, ועל זה את וחברותיך צריכות להיות מאד מאד חזקות.

יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתעשו תמיד חסד זו עם זו, אשר זו השמחה הכי גדולה שלי, ונשמע בשורות משמחות אצלכם.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

ח' תתקעז.

בעזרת השם יתברך, אור ליום רביעי לסדר ויקהל ה'תשמ"ו.

שלום וברכה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר ויזרח.

מכתבך לנכון קבלתי.

אודות שאלתך בענין תקינת חצות, אומר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קמט), שזה שש שעות אחר צאת הכוכבים, ונמשך שעתים; והנה בפוסקים מובא שזמן חצות הוא בין בקיץ בין בחורף בשעה שתיים-עשרה, ונמשך עד עלות השחר. ולכן כשאחד רוצה לציית את רבנו ז"ל, שאמר, שזמן חצות הוא משש שעות מצאת הכוכבים, עליו להזהר ולחכות עד אז. אבל ידוע שרבנו ז"ל אמר: אם יש פוסק אחד שפוסק הלכה, יכולים לסמוך עליו. ולכן אם יש פוסקים האומרים, שזמן חצות הוא מחצי הלילה עד עלות השחר, אזי כפי שאדם רוצה — כך יתנהג, והבן.

הדורש שלומך...

ח' תתקעה.

בעזרת השם יתברך, אור ליום רביעי לסדר ויקהל ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

יְדִידֵי הַיְקָר! רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן כד), שְׁמִצְנָה גְדוֹלָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד; תִּכְף-וּמִיד כְּשֶׁרוֹצִים לְהִתְקַרֵּב אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עֲבֵרָה גְדוֹלָה כְּשֶׁהוּא בְּעֶצְבוֹת. אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (ש"ס), שְׁיֹתֵר קָל לְהִגִּיעַ אֶל מְרָה שְׁחוּרָה עַל-יְדֵי לֵב נִשְׁבֵּר, מֵאֲשֶׁר יָבוֹא לְהוֹלִלּוֹת עַל-יְדֵי שִׂמְחָה. מַה הִּתְפָּרֵשׁ בֵּין לֵב נִשְׁבֵּר לְעֶצְבוֹת? אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (שִׂיחוֹת-הַר"ן, סִימָן רלא): לֵב נִשְׁבֵּר הוּא שְׁבוּר מִחֲמַת שְׂמֵרָגִישׁ עֲצָמוֹ רַחוּק מִהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּמִבְּקֵשׁ אוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ שְׂיִרְחַם עָלָיו, שְׂיִוְצִיאוּ מֵהַבּוֹץ שֶׁנִּפְּל אֵלָיו, אֲבָל עֲצָבוֹת זֶה כְּמוֹ שֶׁהוּא בְּרוּךְ וּבְכֵעֵס — "רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, לָמָּה אֵינְךָ מְמַלֵּא רְצוֹנֵי", וְזֶה הִתְפָּרֵשׁ בֵּין כֵּעֵס, עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת, לְלֵב נִשְׁבֵּר, שְׂאֲדָם מְרָגִישׁ שֶׁנִּתְרַחַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ וְנִשְׁבֵּר לְבוֹ — "אָבָא, מְתֵי אֲזָכָה לְחִזּוֹר בְּתִשׁוּבָה, אָבָא, מְתֵי אֲזָכָה לְרֵאוּתְךָ כְּבָר, אָבָא, אֲנִי יוֹדֵעַ שְׂחֻטָּאֲתִי, עוֹיֵתִי וּפְשָׁעֵתִי, וְנִתְרַחַקְתִּי מֵהִיכָלְךָ, אֲנִי רוֹצֵה לְחִזּוֹר אֵלֶיךָ, וְלִהְנוֹת מִזִּיו שְׂכִינַת עֲזָךְ", זֶה נִקְרָא לֵב נִשְׁבֵּר. אֲבָל כְּשֶׁאֲדָם תָּמִיד בְּכֵעֵס: "לָמָּה הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא עוֹשֶׂה לוֹ כָּל מְשָׁלוֹת לְבוֹ לְטוֹבָה כְּפִי שְׂרוּצָה", זֶה נִקְרָא מְרִירוֹת, וְזֶה מְכַנִּים בְּאֲדָם דְּכַאוּן פְּנִימִי, עַד שְׂיֵשׁ בְּנִי-אֲדָם, רַחֲמָנָא לְצַלָן, מְלֵאֵי קִשְׁיוֹת עַל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַד שְׂאִין לָהֶם אֶל מִי לְפָנוֹת, וְלֹא רוֹאִים שׁוֹם אוֹר בְּקִצְהָ הַמְּנַהֲרָה, וְרוֹצִים לְאָבֵד עֲצָמָם לְדַעַת, רַחֲמָנָא לִישְׁזָבֵן, לֹא-כֵן כְּשֶׁאֲדָם שְׂמַח בְּשִׂמְחָה אֲמִתִּית בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּמְרָגִישׁ שְׂבִאֲמַת חֻטָּא לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְרוֹצֵה לְחִזּוֹר בְּתִשׁוּבָה, זֶה נִקְרָא לֵב נִשְׁבֵּר אֲמִתִּי; אֲשֶׁרִי מִי שְׂזוּכָה לְהִגִּיעַ לְזֶה.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ...

ח' תתקעט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, אוֹר לְיוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר וַיִּקְהַל ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ הַמְּלֵא מְרִירוֹת.

הַעֲקָר רְאִי לְהַתְחַזֵּק, וְאֵל תִּבְכִּי יוֹתֵר מִדְּאִי. כִּי כָּל רַבּוּי הַצָּרוֹת
אֶצְלֶךָ, מִפְּנֵי שְׂאֵת תְּמִיד בְּמַרְרֵי רֹת וּבְדַכְּאוֹן, רְאִי לְצִאת מֵעֲצָמֶךָ,
תְּהִי שְׂמֵחָה, וְתִסְתַּכְּלִי רַק עַל הַטּוֹב שֵׁישׁ לָךְ. תִּהְיֶה לְאֵל, גִּתֵּן לָךְ
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִתְּנֶה נִפְלְאָה, יְלָדֵי חֶמֶד, הַרְגִּילִי עֲצָמְךָ לְדַבֵּר
אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ עַל-כָּל-פְּנִים חֶמֶשׁ דְּקוֹת בַּיּוֹם, וְאִז תִּרְאִי שְׂכָל חַיִּיךָ
יִשְׁתַּנּוּ לְטוֹבָה, וְנִשְׁמַע אֶצְלָכֶם בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת תְּמִיד.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תתקפ'.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, אִוֵּר לְיוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר וַיִּקְהַל ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הַכֶּסֶף לְפִדְיוֹן, יִמְתִּיק מִמֶּךָ
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת כָּל הַדֵּינִים, עַל-יְדֵי פְּלֵא עֲלִיוֹן.

מָה אִמַּר לָךְ! בְּעַל תְּשׁוּבָה צְרִיף לְדַעַת, שֶׁהוּא מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב
בְּעִינֵי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַד כְּדֵי כָּךְ, שְׂאוּמְרִים תִּכְמַיְנו הַקְּדוּשִׁים
(בְּרוּכוֹת לֵד:): בְּמָקוֹם שֶׁבְּעַלִּי תְּשׁוּבָה עוֹמְדִים שָׁם צְדִיקִים גְּמוּרִים
אֵינָם עוֹמְדִים; כִּי בְּעַל תְּשׁוּבָה הִיָּה כְּבֹר בְּמָקוֹמוֹת הַמְּטַנְּפִים,
בְּמָקוֹמוֹת כְּאֵלוֹ שֶׁהִיָּה מְלֵא חֶשֶׁךְ וְלִכְלוּף וְזִהְמָה, שֶׁצְּדִיק אֵף פַּעַם
בְּחַיּוֹ לֹא הִיָּה, וּבְעַל הַתְּשׁוּבָה זֶה עֲצָמוֹ בְּכָל מִינֵי זִהְמוֹת, בְּרָא
קְלָפוֹת וּמִשְׁחִיתִים שְׂרָצִים וְרוֹדְפִים אַחֲרָיו, וְאֵף-עַל-פִּי-כֵן אֵינּוּ
מִסְתַּכְּלִי עַל שׁוֹם דָּבָר, וְחֹזֵר בְּתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
וּמְקַבֵּל עַל עֲצָמוֹ קִבְּלָה חֲזָקָה: "מִהִיּוֹם וְהִלָּאָה אֲנִי עוֹזֵב הַכֹּל וּבוֹרַח
אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּמִתְחִיל לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ", אֲזִי אֵין מַעֲלָה
גְּבוּהָה מִמֶּנּוּ, וְזֶה חָשׁוּב מְאֹד אֶצְלוֹ יִתְבָּרֵךְ. וּכְמֵאֲמָרָם ו'ל (יִומָא
פו:): גְּדוּלָה תְּשׁוּבָה שְׂמַגַּעַת עַד כֶּסֶף הַכְּבוֹד; וְלֹא רַק בְּשִׁבְלֵי זֶה
טוֹבָה, אֲלֵא טוֹבָה בְּעִבּוֹר כָּלֵל יִשְׂרָאֵל. וּכְמֵאֲמָרָם ו'ל (יִומָא פו:)
גְּדוּלָה תְּשׁוּבָה, שֶׁבְּשִׁבְלֵי יַחִיד שֶׁעָשָׂה תְּשׁוּבָה, מוֹחֲלִים לְכָל הָעוֹלָם
כְּלוּ. וְלִכֵּן בְּמָקוֹם שֶׁבְּעַלִּי תְּשׁוּבָה עוֹמְדִים, אֵין צְדִיקִים גְּמוּרִים

יכולים לעמוד. בעל תשובה זוכר את עברו ונשבר לבו לפניו יתברך, ומתפלל בלב נדכה, מעלתו גדולה בשמים, כי אצלו יתברך מאד תשובה ענוה ושפלות, ומי עוד ענו ושפל כבעל תשובה, שחש עתה — "מה עשיתי שנים על גבי שנים, רחמנא לישזבן?! חללתי שבת, פטמתי עצמי בטרפות ונבלות, לא קימתי שום מצוה, טמאתי עצמי, רחמנא לישזבן, בכל העריות בעולם, בר מינן, וכו' וכו', ומתחיל להתאגח, ונשבר לבו בקרבו, ובא ומתפלל אל הקדוש-ברוך-הוא, תפלה כזו נכנסת תכף ומיד אליו יתברך. וכמאמרם ז"ל (סנהדרין מג:): מי שדעתו שפלה — אין תפלתו נמאסת, שנאמר (תהלים נא): "לב נשבר ונדכה אלקים לא תבזה"; ולכן כל מי ששב בתשובה, עליו לידע שרבנו ז"ל הכין כבר בשבילו תרופות שיאיר לו ולא ישבר, ויתחזק בכל המצבים בעולם ולא יפגע, כי זו גדלת בר ישראל, שחוזר בתשובה שלמה, ואפלו שנתעוררים אחר-כך כל הקלפות ורוצים לשברו — איננו נכנע, אלא רץ אליו יתברך. וזו עקר גבורת הגבור, שנכנס בתוך השונא ושובר אותו (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן מג). ואם-כן בעל תשובה שעד פה ברא קלפות ומשחיתים המסבכים אותו, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן קמא): כשאדם חוטא, בר מינן, בורא קלפות ומשחיתים, ועתה כשרוצה לשוב בתשובה, ורוצים להאחז בו, אינו מסתכל אחריהם, אלא בורח אל הקדוש-ברוך-הוא ונכנס בתוך תוכם ושורף אותם, זו מעלתו.

ואם-כן עליך לזכור, שאצל רבנו ז"ל יש לו כל מיני עצות והתחזקות, כל מיני תרופות לרפא את חלי הנפש, ולקרבו אליו יתברך, לזככו וליעצו עצות עמקות איך להחזיק מעמד בזה העולם, ואיך להגיע לכל המדרגות העליונות של הצדיקים הקדושים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ח' תתקפא.

בעזרת השם ותפלה, אור ליום רביעי לסדר ויקהל ה'תשמ"ו.

שלום וברכה אל היקר והנעלה ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ידידי היקר! חכמינו הקדושים אומרים (עבודה זרה יט.): לעולם ילמד אדם במקום שלבו חפץ; למוד התורה — אין למעלה הימנו. ורבנו ז"ל נתן לנו סדר-דרך-הלמוד (עין שיחות-הר"ן, סימן עו), שאפלו אדם שלא למד עד כה, יכול לילך עם סדר-דרך-הלמוד שלו, ולסיים את כל התנ"ך וששה סדרי משנה, בבלי, ירושלמי, תוספתא, רמב"ם, טור ושלחן ערוך, וכל המדרשים כלם, כל הזוהר והתקונים, וכל כתבי האר"י ז"ל, וכל ספרי חסידות ומוסר — אם אדם ילך בדרך רבנו ז"ל. אבל כל אחד יכול ללמד במקום שלבו חפץ, ולכן אם יש לאדם חשק רצון ותאוה לקחת מסכתא ולחזור עליה פעמים אין מספר — אין למעלה מזה, כי כל אחד יכול ללמד באפן שרוצה, אבל העקר לראות לא לבלות את הזמן, כי כף אומרים חכמינו הקדושים (קהלת רבה, פרשה ו', סימן יג): הואיל והכל הם ימיו של אדם וכצל הם, מה הנאה יש לו בחיים? אלא יתעסק בדברי תורה שכלם חיים. ולכן אם יש לך רצון לקחת מסכתא, ולחזור עליה פעמים אין מספר, עד שתגיע למאה פעמים ואחת — אין למעלה מזה, כמובא בזוהר (עין תקוני זהר יד): מאן דירית מסכתא חדא יהיבנא ליה עלמא חדא; מי שזוכה לסיים מסכתא אחת, נותנים לו עולם אחד ברוחניות. ולכן אשריך, אם תלמד מסכתא אחת בהתמדה פעם אחר פעם, עד שתלמד את כל המפרשים, ויהיה ברור בידיך.

ובהתחלה מתחילים בגרסה, ואחר שמסיימים כף פעם אחר פעם, אז מתחיל בעצמו להכניס ללמוד רש"י, שייבין מה הגמרא הזאת מלמדת אותי, ולאחר שלומד כמה פעמים את המסכת עם רש"י, ממילא נכנסת בו תשוקה להסתפל בתוספות, מה התוספות

שואל, מה קשה לתוספות, וכך לאט לאט מרגיל עצמו ללמד גם רש"י ותוספות, ואחר-כך מחפש ולומד מפרשים על מסכתא זו, ואחר-כך מחדש לעצמו חידושים, ומוציא את הרמב"ם טור ושלחן ערוך, ששייכים לאותה מימרא, ורושם לעצמו, ומחפש במפרשי הרמב"ם, הטור והשלחן ערוך שהם הפוסקים, ויוצאת לו הלכה ברורה, איזה נעם ללמד מסכתא בצורה כזו, ואשרי הזוכה לזה!

הדורש שלומך...

ח' תתקפב.

בעזרת השם יתברך, אור ליום רביעי לסדר ויקהל ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו אל ידידי היקר ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ידוע, שמוהרנ"ת ז"ל אמר, שהסמ"ך-מ"ם אינו רוצה כל-כך להכשיל את האדם בעברה, כמו שפוננתו למה שבא אחר העברה, הינו להעצבות, המרירות והקרה שחונה. ולכן אדם צריך תמיד להיות בשמחה, פי השמחה זו הדבקות באין סוף ברוך הוא, ובזה שאדם שמח, בזה מגלה את טהר לבבו שמאמין בהקדוש-ברוך-הוא. ואומר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות אמונה, סימן לג): על-ידי אמונה הקדוש-ברוך-הוא יסלח לך על כל עוונותיך, ולכן אפלו שחטאתי, בר מינן, ועשיתי כל מיני דברים מגנים, עתה אני שב בתשובה, והראיה — שאני שמח, ואני מראה לסמ"ך-מ"ם שאיני נשבר ממך, אני יודע שאתה מכשיל אותי בחטאים ועוונות, כדי שאבוא לעצבות ומרירות, אזי אוכיח לך שלא תצליח, אני שמח. ולכן אומר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קסט), כשאדם תמיד שמח, הקדוש-ברוך-הוא שומר אותו מפגם הברית, שלא יכשל, חס ושלום, בעוונות תמורים; ולכן צריך אדם להכריח עצמו להיות רק בשמחה, כי אין עוד מצנה גדולה יותר כשמחה. ואומרים חכמינו הקדושים (תנחומא שמיני ב'): אין השמחה ממתנת לאדם לא כל מי

אָשֶׁר ח' תתקפב בנחל כג

שְׁמַח הַיּוֹם שְׂמַח לְמַחֵר; וְלִכְּן גָּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל גְּלוּי נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד, כַּמּוּבָא בְּדַבְרֵי ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן, חלק א', סימן רעב): הַיּוֹם אִם בָּקְלוּ תִשְׁמְעוּ, אִם אַתֶּם רוֹצִים לְשַׁמֵּעַ בְּקוֹל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, תִּדְעוּ לָכֶם שְׂאִין לָכֶם רַק הַיּוֹם הַזֶּה. וְעַל מַה זֶה עוֹד יוֹתֵר סוּבָב, כִּמוּ מִדַּת הַשְּׂמִיחָה!?

רָאָה וְהִתְבּוֹנֵן עַל יוֹם הָאֵתְמוֹל, הֵייתָ מְמַרְמֵר, מְדַכָּא, בְּשִׁבְרוֹן לֵב וּבְעֲצָבוֹת, הָאִם זֶה הוֹעִיל לָךְ? לֹא וְלֹא! זֶה סִבֵּף אוֹתָךְ יוֹתֵר וַיּוֹתֵר, כִּי עֲצָבוֹת וּמְרָה שְׁחוּרָה הֵן קְלִפּוֹת וְסִטְרָא אַחֲרָא, לֹא-כֵן אִם עֲתָה תִּתְחִיל לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, תִּצָּא מִכָּל צְרוּרֵיךְ. וְעַקֵּר הַשְּׂמִיחָה, אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן, חלק ב', סימן י"ו) לְשַׁמֵּחַ בְּזֶה שְׁלֹא עֲשִׂי גוֹי, אֲשֶׁר זֶה הַשְּׂמִיחָה הַכִּי גְדוּלָה, אֲפֹלוּ שְׂאִין בְּךָ שׁוֹם מִצְנָה, אֲבָל בְּרוּךְ הוּא יִשְׁתַּבַּח שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִבְרָאתָ מִזְרַע יִשְׂרָאֵל, וְלֹא עֲשִׂי גוֹי כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת, אֲשֶׁר הֵם אֲכֻזָּיִים, וְכִמוּ שֶׁהִתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה מְעִידָה עַל בְּנֵי עֲשׂוֹ (בְּרֵאשִׁית כז, מ): "עַל חֲרָבָךְ תִּחְיֶה", וְעַל בְּנֵי יִשְׁמַעֵאל (שם טו, יב): "פָּרָא אָדָם", וּבְרוּךְ הוּא יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים, זְכִיתָ שְׂאֵתָה נִבְרָאתָ יְהוּדֵי קְדוּשָׁה, מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל, רַחֲמָנִים בְּנֵי רַחֲמָנִים, וְכַמְּאֲמָר ז"ל (בִּיצָה לב:): כָּל הַמְּרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת, בְּיָדוּעַ שֶׁהוּא מִזְרַעוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ, וְכָל מִי שְׂאִינוּ מְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת, בְּיָדוּעַ שְׂאִינוּ מִזְרַעוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ; נִמְצָא שְׂזוֹ עַקֵּר הַשְּׂמִיחָה, אִף שְׂעִשִׁיתָ מַה שְׂעִשִׁיתָ, אֲבָל, בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ נוֹלֶדֶת מִזְרַע יִשְׂרָאֵל, בְּזֶה צְרִיף לְהַשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְלִשְׂמַח אֶת עֲצֻמָּךְ וְאֶת אַחֲרֵים.

וּבִפְרָט עֲתָה, שְׁעוּבֵר עָלֶיךָ כָּל-כֶּף הַרְבֵּה יְרִידוֹת וְנִפְלּוֹת, וְהַפְרִיצוֹת עוֹשָׂה פְּרִצוֹת בְּנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, אִי אֶפְשָׁר לְחַצוֹת כְּבִישׁ בְּלֵי לְהַכְשִׁיל, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, בְּרֵאשִׁית אֲסוּרוֹת, וּמֵאַחַר שְׂתַהֲיָה בְּשִׂמְחָה — תִּשְׁמֵר מִכָּל רַע.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמָךְ...

ח' תתקפג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אֹר לְיוֹם רַבִּיעֵי לְסֵדֶר וַיִּקְהַל ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ הָאָרֶץ, אֲשֶׁר בּוֹ אַתָּה מְסַפֵּר שְׁבוּרוֹן
לְבָרְךָ וְכו'.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן סג), שְׁזוֹ הַמְּדַרְגָּה שֶׁל
הַצְּדִיקִים, שֶׁכָּכֵל שֶׁהֵם עוֹלִים יוֹתֵר וַיּוֹתֵר, הֵם מְרַגְּשִׁים שֶׁהֵם
רְחוּקִים יוֹתֵר וַיּוֹתֵר, וְזֶה סוּד הַתְּשׁוּבָה; כִּי אִם אָדָם הֵיזָה תָּמִיד
חוֹשֵׁב שֶׁהוּא כָּבֵר קְרוֹב אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, סִימָן שֶׁהוּא רְחוּק
מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ. וְלָכֵן אָנוּ מוֹצְאִים אֶצֶל הַמַּלְאָכִים, שֶׁכְּתוּב בָּהֶם (יִשְׁעִיָּה
ו, ב): "בְּשִׁתִּים יִכְסֶה פָּנָיו, וּבְשִׁתִּים יִכְסֶה רַגְלָיו וּבְשִׁתִּים יַעֲוֹפֶף",
מַהִי הַפְּנִיָּה? אֲלֵא פָּנִים זֹה הַמְּדַרְגָּה הָעֲלִיּוֹנָה, שֶׁאָדָם מְסַתְּפֵל רַק עַל
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּמוֹבָא (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן א'), שֶׁאִישׁ
הַיִּשְׂרָאֵלִי צָרִיף לְהִסְתַּפֵּל תָּמִיד עַל רוּחַנִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹת, עַל הַשֶּׁכֶל
הַמְחַיָּה אֶת הַדְּבָר הַזֶּה שֶׁהוּא הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. אֲבָל אִם הָאָדָם
הַגִּיעַ לְמְדַרְגָּה זֹה, שֶׁמְסַתְּפֵל בְּכָל דְּבָר בְּרוּחַנִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹת
וּמְרַגְּשֵׁי חַיּוֹת, וּפְתָאֵם נִכְבָּה מִמֶּנּוּ כָּל הָאֹר הַזֶּה וְנִפְּל חֲזָרָה, וְהוּא
בְּבַחֲיַנַת רַגְלִין, וּמְזַכִּיר לְעֶצְמוֹ: מַה עָשִׂיתִי אֶתְמוֹל, וְאֵיךְ לְכַלְכַּתִּי
עֶצְמִי, וּבְאִיזוֹ זְהָמָה וְשִׁקוּץ תַּעֲוֹב וְזֵהוּם הֵייתִי אֶתְמוֹל, זֶה שׁוֹבֵר
אוֹתוֹ לְגַמְרִי. וְלָכֵן אִם אָדָם רוֹצֵה לְפָרַח כְּמַלְאָךְ, צָרִיף לְכַסּוֹת פָּנָיו
— "בְּשִׁתִּים יִכְסֶה פָּנָיו", כְּכֹל שֶׁאַתָּה עוֹלָה מְעֵלָה מְעֵלָה, תְּכַסֶּה
פָּנָיְךָ כְּאֵלוֹ עֲדִין לֹא רְאִיתָ שׁוֹם דְּבָר, "וּבְשִׁתִּים יִכְסֶה רַגְלָיו", תְּכַסֶּה
אֶת רַגְלֶיךָ, אֵל תְּזַכִּיר לְעֶצְמְךָ מַה עָשִׂיתָ אֶתְמוֹל, תְּכַסֶּה אֶת הָאֶתְמוֹל,
וְעַל-יְדֵי-זֶה "בְּשִׁתִּים יַעֲוֹפֶף", בְּזֶה יוּכַל לְעֹלוֹת מְעֵלָה מְעֵלָה, כִּי אִם
אָדָם מְכַסֶּה עִם כְּנָפָיִם אֶת פָּנָיו וְאֶת רַגְלָיו, הֵינּוּ אֵינּוּ מְסַתְּפֵל שֶׁכְּבֵר
זְכָה לְאִיזוֹ מְדַרְגָּה, אֲלֵא יוֹדֵעַ שֶׁעֲדִין הוּא רְחוּק, וּמְכַסֶּה אֶת עֵבְרוֹ,
וּמְחַשֵּׁב אֶת עֶצְמוֹ כְּאֵלוֹ אֵין לוֹ עֵבֶר רַע, עַל-יְדֵי-זֶה יוּכַל תָּמִיד
לְעוֹפֶף, וְזֶה מַה שֶׁכְּתוּב אֶצֶל הַמַּלְאָכִים: "בְּשִׁתִּים יִכְסֶה פָּנָיו

ובשמים יכסה רגליו, ובשמים יעופף"; אשרי האדם המכניס דבר זה בתוך לבבו, ואז יחזר בתשובה שלמה.

ובאמת זהו כל הלמוד של רבנו ז"ל, להתחזק על כל אשר עובר עליו, ולא להשבר משום דבר. וכך אומר (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ר'), שכל מי שחוזר בתשובה, צריך להיות בקי בהלכה, לדעת איך ללכת בדרך התשובה, בקי ברצוא ובקי בשוב; מצד אחד אדם צריך לדעת שתמיד צריך להתעלות, 'בקי ברצוא' — "אם אסק שמים שם אתה", תמיד לעלות יותר ויותר מעלה מעלה, 'בקי בשוב' — "ואציעה שאול הנגף", שאפלו שאני חוזר, מתקרר מרוחניות חיות אלקות, עלי לזכור, שגם בפשאל תחתית ומתחתיו, שנפלתי אליו, גם שם נמצא הקדוש-ברוך-הוא. וזהו שאומר דוד המלך (תהלים קלט, ז): "פליאה דעת ממני נשגבה לא אוכל לה", אינני מבין מה שיף נפילה, מה שיף ירידה, מה שיף שאדם ישבר, "הלא אם אסק שמים — שם אתה, ואציעה שאול — הנגף", וכיצד שיף דבר כזה, שאדם ישבר? ! "אשא כנפי שחר אשכנה באחרית ים, גם שם ידך תנחני ותאחזני ימינך, ואמר אף חשף ישופני ולילה אור בעדני, גם חשף לא יחשיף ממך ולילה פיום יאיר וגו'"; זה עקר התשובה, לא להשבר משום דבר — הן בעליה והן בירידה.

אדם צריך לבטל את הישות והגאות שלו, ואז אף פעם לא יפל. מתי אדם נופל? כשיש בו גאות, הנה הגעתי לאיזו מדרגה וכו', אבל אם אדם יודע שעדין לא התחלתי, ועדין אני רחוק ממנו יתברך, וכא בלב נשבר וכו' ומתבודד להקדוש-ברוך-הוא, אף פעם לא יפל, כי הוא אף פעם לא היה בעליה.

ולכן אמר רבנו ז"ל, שעקר התשובה — לעשות תשובה על תשובה, וזו היתה מדרגתו הגדולה של רבנו ז"ל, אף שהשיג מדרגות כאלו ששום בשר ודם לא השיג, אף-על-פי-כן בכה רבנו ז"ל: איך זוכים להיות יהודי. והתלמידים התפלאו: רבי, הרי גלית לנו קדם כל-כך הרבה גלויים וסודות התורה? אמר רבנו ז"ל: אבל לפני כן לא ידעתי אפלו שיש מדרגות כאלו, ומי יודע מה נעלם

מִמְּנֵי עֲכָשׁוּ? ! וְהַחֵל לְבָכוֹת, וְשׁוּב הַתְּחִיל הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה. וְלָכֵן זֶה עֵקֶר הַתְּשׁוּבָה — שְׂאֵדָם מִתְּחִיל תְּמִיד מִחֲדָשׁ, וְשׁוֹכַח אֶת עֲבָרוֹ, וּבִזְזָה תְלוּיָהּ כָּל הַתְּשׁוּבָה. וְלָכֵן אֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לְשׁוּב בַּתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְאִין לוֹ שׁוּם הַתְּנַשְׂאוֹת וַיִּשׁוּת וַגְּאוֹת, וְאִז אֵף פַּעַם לֹא יִפֹּל.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמָךְ...

ח' תתקפד.

בְּעִזְרוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, אִז לְיוֹם רִבְעֵי לְסֵדֵר וַיִּקְהַל ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבֶךָ.

הַעֲקָר עֲלֶיךָ לְהִיּוֹת כָּל-כֶּף חֲזָקָה בְּעֲצָמֶךָ, עַד שֶׁלֹּא תִצְטָרְכִי תְשׁוּמַת לֵב מֵאֵף אֶחָד בְּעוֹלָם, אֶלֹּא אֲדַרְבֶּהּ, אֶת תַּתְּנִי תְשׁוּמַת לֵב לְכֻלָּם, וְתַחֲיִיכִי לְכֻלָּם, וְתִשְׁמָחִי וְתִבְדָּחִי אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד, וְכָל אֲשֶׁר עָבַר עֲלֶיךָ בַחַיִּים, תַּעֲשֵׂי בְדִיּוּק לְהַפְּךָ, וְתִנְצְלִי אֶת זֹאת לְטוֹב, וְזֶה הַתְּקוּן הַכִּי גָדוֹל עַל הָעֶבֶר — אִם זוֹכִים לְחֲזוֹק אַחֲרוֹת. כִּי עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד מֵה שְׁעוֹבֵר, וְכִמוֹ שְׂאֵמְרָתִי כְּכָר פַּעַם: כְּמוֹ שְׂאִין דָּג בְּלִי עֲצָמוֹת, כֶּף אִין אָדָם בְּלִי צְרוֹת, וְצָרִיךְ לְחֲזוֹר הַרְבֵּה עַל פִּתְגָם זֶה, כִּי לְכָל אֶחָד וְאֶחָד יֵשׁ אֶת הַמְּשֻׁבְּרִים וְהַגְּלִים וְהַסֵּבֵל שְׁלוֹ.

וְלָכֵן הַעֲקָר רַק לְחֲזוֹק וּלְעוֹדֵד וּלְשִׂמְחָה אַחֲרִים, וְתוֹצִיאִי מִמֶּךָ אֶת מִדַּת הַקִּנְיָאָה, לְהַתְּבַוֵּן בְּדָשָׁא שֶׁל הַשָּׁנִי, אֲשֶׁר אִין לָךְ מְגִנָּה הַיְמָנָה, תְּסַתְּכְלִי רַק עַל עֲצָמֶךָ, וּמִמֶּךָ תוֹכְלִי לְשִׂמְחָה אֶת כֻּלָּם, וְאִז תִּזְכִּי לְכָל טוֹב אֲמָתִי וְנִצְחִי.

הַמְּאַחַל בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

ח' תתקפה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אור ליום רביעי לסדר ויקהל ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... נְרוּ יְאִיר.

רְאֵה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיָּקָר! לְחִזֵּק אֶת עֲצָמֶיךָ בְּכֹל מִינֵי אַפְנִים
שֶׁבְּעוֹלָם, וְאֵל תְּנִיחַ אֶצְלֶיךָ הַעֲצָבוֹת וְהַעֲצָלוֹת כָּלֵל, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ
וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וּבְיַדָּאֵי סוּף כָּל סוּף תִּרְאֶה יְשׁוּעָה נִפְלְאָה, שֶׁתִּפְקֹד
בְּזֶרַע שֶׁל קַיְמָא.

הַעֲקָר רְאֵה לְשֹׁמֵר מְאֹד עַל שְׁלוֹם בֵּיתְךָ, לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּאַהֲבָה
עִם אֲשֶׁתְּךָ, אֲשֶׁר זֶה סִגְלָה גְדוֹלָה לְהַלְדֹת הַבָּנִים, מֵה שְׂאִין פֶּן
כְּשִׁישָׁנָן מְרִיבוֹת בְּבֵית וְהַמְתַּחִים חֲזָקִים, אֲזִי קָשָׁה לָהּ לְהִתְעַבֵּר וְכוּ'
וְכוּ'.

רְאֵה לְהַנִּיחַ אֶת בְּנוֹת אֲשֶׁתְּךָ שִׁילְכוּ לְהֵן הֵיכָן שְׂרוּצוֹת, וְאֵל
תִּקְשֶׁה עֲלֵיהֶן אֶת דְּרָכָן וְהַחֲלִטָן, כִּי סוּף כָּל סוּף הֵן בְּנוֹת אֲשֶׁתְּךָ
וְהֵן מְסֻכָּנוֹת מְאֹד, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לְהֵן שֶׁתַּחֲזַרְנָה בְּתִשׁוּבָה
שְׁלֵמָה, כִּי סוּף כָּל סוּף אַחַר הַרְעָ יָבוֹא הַטוֹב.

רְאֵה לְהִתְעַלֵּם מֵהֵן, וְאֵל תַּחֲשֹׁב מֵהֵן כָּלֵל, וְאֲזוּ תִרְאֶה אֵיךְ
שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תתקפו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אור ליום רביעי לסדר ויקהל ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ אֶל הַיָּקָר ... נְרוּ יְאִיר.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי, וּמְאֹד נִשְׁפָּר לְבִי בְּקִרְאֵי אֶת דְּבָרֶיךָ,
וְכֹל מֵה שֶׁעוֹבֵר עָלַיךָ בְּעִנְיָן מְצִיאָת הַזּוּוּג.

והנה נדפס קנטרס "מציאת-הזווג", הנה מאד רצוי שתעין בו, ותקים את כל הנאמר שם, ואז בודאי תזכה למצא את בת זוגך.

חכמינו הקדושים אמרו (יבמות סג): נחות דרגא ונסיב איתתא, הינו שיירד האדם דרגא אחת וישא אשה. והפירוש הוא, כי טבע האדם להחזיק מעצמו, והוא רוצה זוג שיהיה יותר ממנו, על-כן קשה לו למצא את זווגו.

כי באמת אם יתבונן האדם — יראה, שהוא אינו כל-כף גדול כמו שחשב, ועל-כן כשמחפש בת זוג שתהיה יותר ממנו, דבר זה עדין לא נולד... ובשביל זה קשה לבחורים למצא את בת זוגם. אבל כשאדם יחזיק, שהוא אינו כלום, וישפיל את עצמו, וידע באמת את מצבו ומדרגתו, ובאים חכמינו הקדושים, ונותנים לו עצה, כי זה שאדם מחזיק את עצמו ללא כלום, עדין לא מספיק, אלא תרד עוד דרגא אחת, הינו שאדם יותר מלא כלום, ותקח אשה יותר פחותה ממך, באפן הזה בנקל תוכל למצא את בת זוגך.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתזכה לשוב אליו יתברך באמת, ואת הזווג הראשון שישדכו לך, שתכף-ומיד תקח, ותתחתן בסיומן טוב ובמזל טוב, ותבשר לי בשורות טובות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ח' תתקפז.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ויקהל, כ"ד אדר-א' ה'תשמ"ו.

שלום רב אל ... תחיה.

את מכתבך לנכון קבלתי.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתזכי למצא את בן זוגך בקרוב, ותבני בית נאמן בישראל.

אָשֶׁר ח' תתקפח בנחל כט

נא וְנֹא לֹא לְבַחֵר הַרְבֵּה, כִּי עָקַר קָשִׁי מְצִיאַת הַזּוּיג — מִפְּנֵי שְׂבוּחֵי הַרְבֵּה.

רְאֵי לְשֹׁמֵר שֶׁבֶת־קֹדֶשׁ, וְאִזּוּ הַשֶּׁבֶת תִּשְׁמֹר אוֹתָךְ, וּבִזְכוּת שְׁמִירַת שֶׁבֶת תִּזְכִּי לְהִתְבָּרֵךְ בְּכָל הַבְּרָכוֹת.

הַמֵּאֲחֵל בְּרָכָה וְהַצֹּלֵחַ מִן הַשָּׁמַיִם.

ח' תתקפח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וַיְקַהֵל, כ"ד אֲדָר־א' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלַח יִגִּיעוּ אֵל ... תַּחֲנִיחָה.

אֵת מִכְתָּבְךָ בְּתוֹךְ מִכְתָּב בְּעֵלְךָ — לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי, וְשִׁמְחָתִי לְשִׂמְעַת הַטוֹב מִכֶּם, אִיךָ שְׂאַתֶּם מְחַזְּקִים אֶת עֲצַמְכֶם.

הָעֵקֶר רְאֵי לְחִזּוֹק אֶת עֲצַמְךָ בְּאַמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי הָאַמוּנָה הַקְּדוּשָׁה הִיְתָה אֶצְל רַבֵּנוּ ז"ל הָעֵקֶר, וְאָמַר, שְׁעַל־יְדֵי הָאַמוּנָה יְכוּלִים לְזַכּוֹת לְכָל דָּבָר וּלְכָל הַטּוֹבוֹת שֶׁבְּכָל הַעוֹלָמוֹת. וְהָאַמוּנָה הַקְּדוּשָׁה מִמְּשַׁכֶּת גַּם פְּרִיָּסָה בְּשִׁפְעַת גְּשָׁמִי, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה, לִידַע וּלְהוֹדִיעַ וּלְהוֹדִיעַ, כִּי הַקְּדוּשָׁה־בְּרוּךְ־הוא מְלֹא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְאִין שׁוֹם מְצִיאֹת בְּלִעְדֵי וַיְתַבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא.

אוֹדוֹת שְׂבִיבָה שׁוֹאֵל אוֹתָךְ קְשִׁיּוֹת בְּאַמוּנָה וְכוּ', כֵּן הִיא דְרָכָם שֶׁל בְּנֵי הַנְּעוּרִים, שְׁעוֹלִים עַל לִבָּם קְשִׁיּוֹת וּסְפָקוֹת, וְצָרִיכִים לְדַבֵּר רַק מִדְּבוּרֵי אַמוּנָה, כִּי בְּוַדָּאֵי יַעֲזֹר הַקְּדוּשָׁה־בְּרוּךְ־הוא, וּבְוַדָּאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָנוּ.

הִיָּה אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ וְשִׁמוֹ ר' בְּרוּךְ בְּרִדִּיטְשׁוֹבֵר, וְהוּא הִיָּה עָנִי וְאֶבְיוֹן גָּדוֹל. וְדִרְכּוֹ הִיְתָה לְהִתְבּוֹדֵד הַרְבֵּה עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּכָל יוֹם כַּמָּה שָׁעוֹת, שֶׁהִיָּה מִתְחַנֵּן וּמְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, שִׁיעֲזָרְהוּ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת. וְהִיָּה בָּנוּ שׁוֹאֵל אוֹתוֹ: "אָבָא, לְהִיכֵן הַתְּפִלוֹת

הולכות? ! הלא אתה מתפלל ומתפלל וכו' וכו', ועדין לא נענית",
 כי הוא היה עני ואביון גדול. והשיב לו אביו: "בני, בני! זה עקר
 הישועה שיש לי מהשמים, שאני זוכה לבוא ולהתפלל עוד פעם
 אליו יתברך..."

ובאמת כפי הירידות והנפילות וההשלכות שעוברות על כל
 אחד ואחד, צריכים לתן תודה והודאה להקדוש-ברוך-הוא בכל יום
 ויום כשחוזרים אליו, כי עובר על כל אחד מה שעובר, וקשה לאדם
 קשיות רבות ועצומות, ועל-פן בזה שחוזרים ובאים אליו יתברך,
 זה עקר הישועה.

הקדוש-ברוך-הוא יעזרנו, שנוזקה לאחז את עצמנו תמיד ברבנו
 ז"ל, ושום דבר שבעולם לא יוכל לשבר אותנו ולהפילנו.

ראי לעזר לבעלך, שיצא להפיץ ספרי רבנו ז"ל, כי בעוונותינו
 הרבים, המסיון ימח שמם וזכרם, עובדים חזק מאד מאד על נשמות
 ישראל בארצנו הקדושה, ואנו צריכים ללחם נגדם בהפצת
 הקונטרסים החדשים.

המאחל ברכה והצלחה מן השמים...

ח' תתקפט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ויקהל, כ"ד אדר-א' ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידי היקר לי
 מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים, שותה מימי הנחל נובע
 מקור חכמה, זכותו יגן עלינו ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך,
 איך שאתה מחזק את עצמך בדרך רבנו ז"ל.

ראה להיות תמיד בשמחה, כי השמחה ממשיכת לאדם כל מיני
 ישועות בגשמיות וברוחניות. ואם היו בני-אדם יודעים מעלת

אֲשֶׁר ח' תתקצ בַּנְחַל לַא

הַשְּׂמִיחָה, הִיוּ שְׂמִיחִים כָּל הַיּוֹם כָּלוּ, כִּי לְמַעַלָּה בְּשָׂמִים מִתְּפָאֲרִים
מְאֹד עִם אָדָם שֶׁשְּׂמַח תָּמִיד, וְיוֹצְאִים כְּרוֹזִים: "אֲשֶׁרִי הֵבֵן אֲשֶׁר
מִכִּיר אוֹתִי", "אֲשֶׁרִי הֵבֵן שֶׁשְּׂמַח בִּי".

אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ סֵפֶר, שֶׁרָאָה אֶת רַבְּנוּ ז"ל בַּחֲלוּם, וְאָמַר
לוֹ, שֶׁתִּקְוֶנוּ — שֶׁיִּרְקַד בְּכָל שְׁעָה מְעַט מְעַט, וְקַיִם זֹאת הַרְבֵּה שָׁנִים
רְצוּפוֹת, הֵינּוּ שֶׁהוֹלִיךְ עִמּוֹ שְׁעוֹן, וּבְכָל פֶּעַם שֶׁהִתְחִילָה שְׁעָה
חֲדָשָׁה, הִלֵּךְ וְרָקַד מְעַט, וְזֶה חֲזָקוֹ כָּל הַשְּׁעָה, אֲשֶׁרִי לוֹ!

וְיָדוּעַ אֶצְלָנוּ מֵהַ שְׂמוֹהֵרֵנּוּ ז"ל אָמַר פֶּעַם לְאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמְנוּ: אִם הֵייתָ רוֹקֵד בְּכָל יוֹם וְהֵייתָ שְׂמַח, לֹא הֵייתָ רוֹאֶה פְּנֵי
גִּיהֵנוּם.

עַל-כֵּן רָאָה, אֶהוּבִי, אֶחִי הַיֶּקֶר! לְשִׂמְחָה מְאֹד, וּבִפְרָט עִם כָּלִי
זָמֵר, וְהַשְּׂמַח אֶת אִשְׁתּוֹ וְיִלְדֵיהָ, וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְשִׁיךְ לָךְ שִׁפְעַת
בְּרָכָה וְהַצְלָחָה, וּפְרִיָּטָה בְּהַרְחָבָה, כִּי עַל-יְדֵי שְׂמִיחָה נִמְשָׁכוֹת עַל
הָאָדָם הַשְּׁפָעוֹת רַבּוֹת, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁאֵינּוּ מְטַעֵה אֶת עַצְמוֹ, וְהוּא שְׂמַח
תָּמִיד. וְרָאָה גַם לְשִׂמְחָה אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיֶּקֶרִים.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שֶׁתִּזְכֶּה לְהִיּוֹת סוֹפֵר כֶּשֶׁר, וְתִצְלִיחַ
בְּעִבּוּדְתְךָ עֲבוֹדַת הַקֹּדֶשׁ.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׂמִים...

ח' תתקצ.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיְקַהֵל, כ"ד אָבֵר-א' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיֶּקֶר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמְאֹד שְׂמִיחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ,
אֵיךְ שֶׁאֲתָה מְחֻזָּק אֶת עַצְמְךָ, וּבִפְרָטִיּוֹת שֶׁאֲתָה זוֹכֵה וּמְזוֹכֵה אֶת
הַרְבִּים בְּהַפְצַת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, כִּי עַל-יְדֵי-זֶה

יכולים לקרוב את כל העולם כלו אליו ותברך. אשרי מי שחזק בזה, ואז טוב לו בזה ובכא לגצח.

ראה להיות בשמחה עצומה, כי השמחה מרחבת את המחין, ואנשי שלומנו נזהרים בדבר זה מאד — להיות רגילים ברקודים ובהמחאת כף אל כף, כי רבנו ו"ל אומר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן י'): על-ידי רקודים והמחאת כף — נעשה המתקת הדינים. ובאמת מהו דין? כשאדם בעצבות ובמרה שחורה, אז נופל במחו ונופל מאמונתו, חס ושלום, ועל-ידי-זה הוא מוכן לכל הצרות שבעולם ודיינים הקשים, רחמנא לצלן, ועל-ידי-זה שמחיה את עצמו, ומוצא בעצמו טוב ורוקד, ומוחא כף אל כף, על-ידי-זה נמתקים הדינים, וחוזרת האמונה לשלמות הדעת, וממשיך על עצמו ישועות ורפואות, על-כן ראה להיות שמח תמיד ותרקד, ותשמח את אשתך וילדיך ואת אחרים, ועל-ידי-זה תזכה שישפיע עליך שפע ברכה והצלחה מן השמים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ח' תתקצא.

בעזרת השם ותברך, יום רביעי לסדר ויגהל, כ"ד אדר-א' ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

את מכתבך הנכון קבלתי, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך — אין לתאר ואין לשער כלל.

ראה, אהובי, אחי היקר! לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ותרגיל את עצמך לשכח את העבר, שלא יהיה לך עבר כלל, רק תתחיל מרגע זה, ותחזר אליו ותברך, ועל-ידי-זה תזכה לשוב בתשובה אמיתית, כי עקר מה שאדם נופל בדעתו, הוא רק מפני שתמיד חושב על העבר.

אָשֶׁר ח' תתקצב בנחל לג

עֲלִיף לְדַעַת, כִּי עֵקֶר תְּקוּן הַבְּרִית, הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה הוּא —
לְהַפְיִץ סִפְרֵי רַבְּנּוּ ו"ל בְּעוֹלָם, כִּי כִּנְגַד זֶה שֶׁהַשְּׁחִית זֶרַעוּ וְשִׁפְכוּ
עַל הָאָרֶץ לְבִטְלָה, כִּנְגַד זֶה יַפְזוּר סִפְרֵי רַבְּנּוּ ו"ל בְּעוֹלָם, וְעַל-יְדֵי-זֶה
זוֹכָה לְקָרֵב רְחוּקִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ. וְזֶה יִהְיֶה תְּקוּנָה עַל כָּל טַפַּת זֶרַע
שִׁפְזוּרָתוֹ.

נָא וְנָא רְאֵה לְשִׂמְחָה מְאֹד עַל נֵעַם חֲלֻקָּה, אֲשֶׁר בְּנַחַל שֵׁם חֲלֻקָּה
וְגוֹרְלָהּ, וְיִבְרָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָהּ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּשֶׁתִּזְכָּה לְהַפְיִץ
אֶת סִפְרֵי רַבְּנּוּ ו"ל בְּעוֹלָם.

הַמְּאַחַל לָהּ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תתקצב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיְקַהֵל, כ"ד אָדָר-א' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד, שׁוֹתֶה מִימֵי הַנַּחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חַכְמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גְּרוּ
יְאִיר.

חֲמֻדַּת לְבָבִי! מְאֹד שִׂמְחָתִי לְשִׂמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ, אִיךָ שִׁאֲתָה
זוֹכָה וּמְזוֹכָה אֶת הַרְבִּים בְּהַפְצַת מַעֲיִנוֹת הַחַכְמָה חוֹצָה, אֲשֶׁר אֵין
לְמַעֲלָה מִזֶּה.

מָה אִמַּר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! רְאוּי לָנוּ לְשִׂמְחָה מְאֹד עַל נֵעַם
חֲלֻקָּנוּ וְגוֹרְלָנוּ, אֲשֶׁר בְּנַחַל שֵׁם חֲלֻקָּנוּ וְגוֹרְלָנוּ, וּמָה הֵינּוּ עוֹשִׂים
בְּלֵי רַבְּנּוּ ו"ל, וּמְכַל שִׁכְּן וְכָל שִׁכְּן שִׁאֲנוּ זוֹכִים גַּם לְשִׂמְשׁוֹ, בְּזֶה
רְאוּי לָנוּ לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד. וְעָלֵינוּ לְזַכֵּר בְּאַמַּת בְּאֵילוֹ פְּנִים אֲנַחְנוּ
נִמְצָאִים, מְלֵאִים עוֹנוֹת וְחַטָּאִים וּפְשָׁעִים וְכוּ' וְכוּ', מִי יוֹדֵעַ מִתִּי
נִזְכָּה לְתַקֵּן אֶת זֶה, וְעַל-יְדֵי-זֶה שְׁנִזְכָּה לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת דַּעַת רַבְּנּוּ
ו"ל בְּעוֹלָם, בְּזֶה נִזְכָּה לְתַקֵּן אֶת עֲצָמָנוּ.

אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמָנוּ הַקְּדוּשִׁים מְסִפְרִים, שִׁפְעֵם אַחַת הִיָּה רַבְּנּוּ ו"ל
בְּאִיזוֹ חֲתָנָה, וְהִיָּה שֵׁם בְּדַחַן, שֶׁהַלְבִּישׁ אֶת עֲצָמוֹ בְּלְבוּשׁ שֶׁל רַבִּי

מִפְּרָסֶם, וְעָשָׂה כָּל הַתְּנוּעוֹת כְּמוֹ הַרְבֵּי הַמְּפָרְסֶם, וְכֻלָּם צָחֲקוּ, כִּי עָשָׂה אֶת זֶה בְּשִׁבִיל הַשְּׂמֵחָה, לְשִׂמְחָה וּלְבִדּוּחַ אֶת כָּל הַנוֹכְחִים בַּחֲתָנָה, וְאַחֲרֵי־כֵן יֵצֵא לַחוּץ, וְהַחֲלִיף אֶת בְּגָדָיו, וְהִלְבִּישׁ אֶת עֲצָמוֹ בְּלָבוֹשׁ כְּמֹר, וְחֹזֵר וְנִכְנָס וְעָשָׂה אֶת כָּל הַתְּנוּעוֹת כְּמוֹ כְּמֹר, וְכָל הַנוֹכְחִים צָחֲקוּ מְאֹד, וְהַכֵּל הָיָה כְּדֵי לְהַרְבוֹת אֶת הַשְּׂמֵחָה. וְכִשְׁרָאָה זֹאת רַבְּנֵי וי"ל, עָנָה וְאָמַר: רְאוּ, הִנֵּה הָאָדָם מְלֻאָף, וְהִנֵּה הָאָדָם כְּמֹר (הָאֵט אִיזוּ מְעַן א מְלֻאָף הָאֵט אִיזוּ מְעַן א גִּלְחָה). וּבְאֵמַת הַסְּפוּר הִזָּה הוּא נִפְלָא מְאֹד מְאֹד, כִּי הִנֵּה הָאָדָם בּוֹעֵר מְאֹד לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְלִצְדִיק הָאֵמַת וְלִתְלַמִּידָיו, וְהִנֵּה מְהַפֵּף אֶת הַקְּעָרָה עַל פִּיהָ וּבוֹרַח. עַל-כֵּן צָרִיכִים לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, שְׁנוֹזְפָה לְהַשְׂאֵר בְּהִיכְלוֹ כְּלוֹ אוֹמֵר כְּבוֹד, שֶׁהוּא "הֵיכַל-הַקְּדוֹשׁ", וְלִגְלוֹת וּלְפָרְסֶם אֶת רַבְּנֵי וי"ל בְּלֵי שׁוּם בּוֹשָׁה כְּלָל, וְזֶה תְּקוּנָתוֹ הַנִּצְחִי לְפָנֵי יוֹדֵעַ תְּעֻלוֹמוֹת.

רְאֵה לְאַחֲזוֹ אֶת עֲצָמָךְ עִם כָּלֵל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שְׁזוֹ סְגֻלָּה נִפְלְאָה מְאֹד שְׁלֹא יִפֹּל, כְּמוֹבָא (בְּלִקוּטֵי-מִוְהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן א'), שְׁעַל-יְדֵי שְׁהָאָדָם מְקַשֵּׁר אֶת עֲצָמוֹ עִם נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְאוֹחֲזוֹ אֶת עֲצָמוֹ בְּיַחַד עִמָּהֶם, עַל-יְדֵי-זֶה לֹא יְכוּלִים לְהַפִּילוֹ בְּשׁוּם אִפְּן.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יֵצְלִיחַ אֶת דִּרְכָךְ, שְׁתִּזְכֶּה לְשִׂמְחָה אֶת בְּנֵי-אָדָם, וְתַפְיֵץ אֶת הַקּוּנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, שֶׁהֵם הַתְּמַצִּית שֶׁל ה"לִקוּטֵי-הַלְכוֹת" הַקְּדוֹשִׁים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תתקצג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וַיְקַהֵל, כ"ד אֲדָר-א' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְכַבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, גַּר לְהַצְדִיק נַחַל נוֹבֵעַ מְקוּר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גַּר יֵאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וְגִדְל שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמָּךְ, אִיךְ

אֶשֶׁר ח' תתקצג בנחל לה

שאתה מחזק את עצמך בעבודת השם יתברך — אין לתאר ואין לשער כלל.

ראה, אהובי, אחי היקר! לקשר את עצמך עם כלל נשמות ישראל, ותמיד תבקש על כלל נשמות ישראל, ובתוכם עלי העני והאביון, שגם אנכי אזכה לשוב בתשובה אמתית. כי רבנו ז"ל גלה לנו (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן א'), שעקר שלמות מעלת האיש הישראלי — פשהוא נכלל לגמרי בו יתברך, ויש לו ממשלה על המלאכים, והמלאכים צריכים לבוא אליו, ולא הוא צריך לבוא אליהם, הינו כי האדם יכול לזכות אל דבקות כזו, שהוא עולה לרום גבהי מרומים למעלה ממדרגת המלאכים, כי עם ישראל הם מחשבתו של הקדוש-ברוך-הוא, אף צריכים לשמר מאד מאד, שלא יקנאו בו המלאכים, כי הם מקנאים באדם שיש לו ממשלה עליהם. ועקר העצה — לקשר את עצמו עם כלל נשמות ישראל, ולהתאחז עמהם ביחד, ואז אף פעם לא יכולים להפילו.

הינו כי צריכים לבקש הרבה תמיד ממנו יתברך, שיזכה להגיע אל מצות עשה של "ואהבת לרעך כמוך", שתמיד נאהב את רעינו. ועקר האהבה — לקרוב גם-כן אליו יתברך, ולדבר עמהם דבורי אמונה והשגחה פרטית, שעל-ידי-זה לא יכולים להפילו.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתזכה להוציא מהכח אל הפעל סוף כל סוף, ולבוא ולהגיע עם ילדיך אל ציון רבנו ז"ל, אשר אין למעלה מזה. העקר ראה להשתוקק אחריו יתברך, כי מעלת הכסופים והרצונות, ומכל שכן כשמוציאם בפה — אין לתאר ואין לשער כלל, כי סוף כל סוף תזכה להגיע אל מה שאתה צריך להגיע בזה העולם.

חזק ואמץ, ואל תירא ואל תחת, כי השם עמך, אתך ואצלך, ומאד מאד אני שמח, שאתה זוכה לסיים את התורת כהנים, אשר אין לתאר ואין לשער מעלת מי שזוכה לסימו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

רָאָה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ וּמִמָּשׁ תַּחֲיִינִי.

ח' תתקצד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וַיְקַהֵל, כ"ד אֲדָר־א' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר ... נֵרוֹ יֵאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְרֵאוֹת נֵר חֲדָשׁ הַרוֹצֶה לְהֵאִיר אֶת עֵצְמוֹ בְּאוֹר הָאוֹרוֹת מִהַנְּחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה. יַעֲזֹר לְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַזְכֶּה לְהִתְקַרֵּב בְּאַמֶּת לְדַרְכּוֹ, וְלִילֶךְ בְּדַרְךְ הַחֵם וְהַפְּשׁוּט שְׁגֹלָה לָנוּ, וְהוּא — שְׂיַחֵה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ, שְׂתַרְגֵּיל אֶת עֵצְמְךָ לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוּת גְּמוּרָה, כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהֵבֵן אֶל אָבִיו, וְאֵז תִּגְיֵשׁ טַעַם אַחֵר בְּחַיִּיךָ.

וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל — זְכֹר מְאֻמָּם וַ"ל (תְּנַחוּמָא תְּשֵׁא לֵא): אֵין לְךָ יָפָה מִן הַצְּנִיעוּת, שְׂתַסְתִּיר אֶת כָּל הַתְּקַרְבוּתְךָ מִבְּנֵי-אָדָם, כְּדִי שֶׁלֹּא תִתְעוֹרֵר עֲלֶיךָ אִיזוֹ מַחְלָקָת, חַס וְשָׁלוֹם.

הַרְגֵּל אֶת עֵצְמְךָ לְלַמֵּד עַל-פִּי סֵדֶר-דְּרָךְ-הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנּוֹ וַ"ל, וְאֵז תִּצְלִיחַ בַּתוֹרָה.

פֶּה תִקְבֵּל כְּמָה קוֹנְטְרָסִים חֲדָשִׁים שֶׁבִקְשָׁתָּ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תתקצה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וַיְקַהֵל, כ"ד אֲדָר־א' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי

מאד, שותה מימי הנחל נובע מקור חכמה, זכותו יגן עלינו ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, וגדל שמחתי לשמע איך שאתה מחזק את עצמך, להחיות את עצמך עם הנקודות הטובות — אין לתאר ואין לשער כלל, כי כך הזהירנו רבנו ז"ל — לשמח ולשמח אחרים, ולהחיות את עצמנו עם הנקודות הטובות.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתהיה תמיד שמח עם הטוב שיש בך, כי בחסדו יתברך, יש לך הרבה נקודות טובות.

אהובי, אחי היקר! צריכים להתפלל בכל יום אליו יתברך, שיוציאנו מהשולש תאוות המפסידות את היראה, שהן: תאוות נאוף, תאוות קמון ותאוות אכילה, כי באמת אם היה האדם יודע ומאמין, שהקדוש-ברוך-הוא מלא כל הארץ כבודו, אז תמיד היה מתירא ממנו יתברך, וכשהיה מתירא ממנו יתברך, היה נקרא האדם השלם, כי במקום שיש יראה — יש שלמות. אף השלש תאוות האלו עוקרות אותנו ממנו יתברך וממדת היראה, על-כן עלינו לבקש ממנו יתברך בכל יום ויום:

“אנא הו"ה ברוך הוא יתברך שמו, חוס ורחם עלינו, ותוציאנו מתאוות נאוף, שבל תהיה בנו שום תאוה רעה של נאוף, ושנזכה לזכך את נשמתנו, שלא נהרהר, חס ושלום, אחר נאוף, מפל שפן וכל שפן שלא נדבר אילו דבורי נאוף, ומפל שפן וכל שפן שלא נעשה איזה מעשה רע בנאוף. חוס וחמל עלינו, וזכנו לזכך את עצמנו לגמרי, עד שלא תהיה בנו שום תאוה לקמון כלל, רק נרבה בצדקה. ועקר הצדקה — שנזכה לעזור לנשמות ישראל, ולקרבם אליו יתברך. אבינו שבשמים, חוס וחמל עלינו, וזכנו לקדש ולטהר את עצמנו בשעת האכילה, שנאכל בדרך ארץ גדול, ונזכה להזהר בנטילת ידים קדם האכילה, ולברך את הברכות בכונה גדולה, ולאכל בדרך ארץ, ולא בדרך רעבתנים, ואחר-כך נזכה לטל מים אחרונים ולברך ברפת-המזון בחיות גדולה. אנא הו"ה ברוך הוא יתברך שמו, זכנו לנקות את עצמנו מהשולש תאוות האלו, שהן:

לה אָשֶׁר ח' תתקצו בנחל

תַּאֲוֹת נֹאֲפָה, תַּאֲוֹת מְמוֹן, תַּאֲוֹת אֲכִילָה וּשְׂתִיָּה, בְּאִפְּן שְׁנִזְכָּה לְמִדַּת הַיְרָאָה, לִירֵא וְלִפְחָד מִמֶּדָּה תְּמִיד, מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם אָמֵן סְלָה."

חֲמִדַּת לְבָבִי! עַל זֶה צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, כְּמוֹ שֶׁגִּלָּה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן א'), שֶׁהַשֵּׁלֶשׁ מִשְׁמֵרוֹת שְׂיֵישׁ בְּלִילָה, הֵן כְּנֶגֶד הַשֵּׁלֶשׁ תַּאֲוֹת הָאֵלוֹ, שֶׁהֵן הַמְּנִיעוֹת וְהַחֲשֵׁף הַמְּעַכְבִּים לְרְאוֹת אֶת אוֹרוֹ יִתְבַּרֵךְ, וּכְשֶׁאֲדָם זוֹכֵה לְבַקֵּשׁ וְלִהְתַּחַן מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, שְׂיִזְכָּה לְהַנְצִיל מִהַשֵּׁלֶשׁ תַּאֲוֹת הָאֵלוֹ, אֲזִיזְכָּה לְהַכְלִיל לְגַמְרֵי בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, עַד שֶׁתִּהְיֶה לוֹ מִמְשָׁלָה עַל הַמְּלֶאכִים.

רְאֵה לְאֵילוֹ אוֹרוֹת צַחְצַחוֹת וְלְאֵילוֹ מַדְרָגוֹת רַבְּנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהִבְיֵא אוֹתָנוּ, עַל-כֵּן רְאוּי לָנוּ לְשַׁמַּח מְאֹד מְאֹד עַל נְעִים חֲלֻקָּנוּ, אֲשֶׁר בְּנַחַל שֵׁם גּוֹרְלָנוּ וְחֻלְקָנוּ.

אֲשֶׁרִינוּ מֵה טוֹב חֲלֻקָּנוּ וּמֵה נְעִים גּוֹרְלָנוּ, וּמֵה יָפָה יִרְשָׁתָנוּ, שְׂאָנוּ זוֹכִים לִידַע מְרַבִּי אֶמֶת כְּזֶה, וְאֲשֶׁרִינוּ שְׂאָנוּ זוֹכִים לְגַלוֹתוֹ וּלְפַרְסְמוֹ גַּם לְאַחֲרֵים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תתקצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיִּקְהַל, כ"ד אֲדָר־א' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיִּקָּר לִי מְאֹד, גַּר לְהַצְדִּיק נַחַל נוֹבַע מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גַּר יֵאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי.

רְאֵה, אֲהוּבִי, אַחֵי הַיִּקָּר! לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ בְּכֹל יוֹם, שֶׁתִּזְכָּה לְבַטֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְגַמְרֵי אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, כִּי עַל זֶה צְרִיכִים תְּפִלוֹת רַבּוֹת, שְׂיִזְכָּה לְזַכֵּךְ אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי, וְשֵׁלֵא יִהְיֶה לוֹ שׁוֹם קִשְׁיוֹת — לֹא עָלָיו יִתְבַּרֵךְ וְלֹא עַל הַצְּדִיקִים הָאֲמֵתִיִּים.

אֲשֶׁר ח' תתקצו בַּנְּחַל לט

כִּי בְּאֵמֶת מִי שְׁזוּכָה לְהַכְלִיל בּוֹ יִתְבַּרְךָ — יוֹדֵעַ, כִּי "צַדִּיק וְיֵשֶׁר הַגּוֹי" בְּרוּךְ הוּא", וְאֵין לוֹ שׁוֹם קְשִׁיּוֹת עָלָיו יִתְבַּרְךָ כָּלֵל, וְכֵן אֵין לוֹ שׁוֹם קְשִׁיּוֹת עַל הַצַּדִּיקִים הַגְּדוֹלִים; כִּי בְּאֵמֶת גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ל'), שֶׁהַצַּדִּיקִים סוֹבְלִים צְרוֹת וְיִסוּרִים גְּדוֹלִים מְאֹד, כִּי אֶפְלוּ הַתְּפִלוֹת וְהַמַּעֲשִׂים טוֹבִים שֶׁלָּנוּ, גַּם-כֵּן צָעַר לָהֶם מְאֹד מְאֹד. עַל-כֵּן עָלִינוּ לָשׁוּב בְּתַשׁוּבָה אֲמִתִּית עַל פְּגָם אָמוּנַת חַכְמִים וְעַל פְּגָם הָאָמוּנָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִזְכָּה לְתַקֵּן אֶת מַה שֶּׁקָּלַקְלָנוּ.

מַה אָמַר לָךְ, יְדִידִי הַיְקָר! רְאוּי לָנוּ לְשַׂמַּח מְאֹד, שֶׁאָנוּ זוֹכִים לִידַע מְרַבִּי אֵמֶת כְּזֶה וּמַעֲצוֹת נוֹרְאוֹת וְנִפְלְאוֹת כְּאֵלוֹ, סוּדוֹת הַתּוֹרָה, אֲשֶׁרִינוּ מַה טוֹב חֶלְקֵנוּ וּמַה נְעִים גּוֹרְלָנוּ, שֶׁקְטָנֵי עֲרֶף וּפְחוּתִים כְּמוֹנוּ זוֹכִים לְחִזוֹר בְּ"לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן" הַקְּדוֹשׁ, שֶׁכְּלוּלִים בּוֹ סְפָרֵי קְבָלָה הַקְּדוֹמוֹנִים וְעַד הָאֲחֵרוֹן שֶׁבְּאַחֲרוֹנֵים, כִּי הַ"לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן" הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, הוּא סֵפֶר קְבָלָה עֲמֵק עֲמֵק מִי יִמְצְאוּנוּ, וְכְלוּל מְכַל סְפָרֵי הַקְּבָלָה, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְכַנֵּס אֶת עֲצוּמוֹ בְּתוֹךְ סֵפֶר הַקְּדוֹשׁ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וְאֵז יִרְאֶה שֶׁם נוֹרְאוֹת וְנִפְלְאוֹת עַד מְאֹד.

וּבְאֵמֶת מִי שֶׁלָּמַד וְהִתְמִיד בְּסֵפֶרֵי רַבְּנוּ ז"ל וְגַם בְּסֵפֶרֵי קְבָלָה, רוֹאֶה אֵיךְ שֶׁרַבְּנוּ ז"ל צִמְצַם בְּכַמָּה שׁוּרוֹת דְּרוּשִׁים אֲמִתִּיִּים בְּקְבָלָה, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁחִוֵּזֵר הַרְבֵּה בְּסֵפֶרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְאֵז טוֹב לוֹ בְּזֶה וּכְבָא לְנִצָּח.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ וּמִמָּשׁ תַּחֲיִינִי.

ח' תתקצו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וַיְקַהֵל, כ"ד אָדָר-א' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... תַּחֲיָה.

אַת מְכַתְּבָךְ לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִכֶּם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ בְּבְרִיאוֹת הַשְּׁלֵמָה, שֶׁתִּזְכֶּי לְגַדֵּל אֶת
בְּנֶיךָ בְּנֶקֶל, וְתִהְיֶי תְּמִיד בְּרִיאָה וְשִׂמְחָה וְעֲלִיזָה.

נָא וְנָא לְשִׁמּוֹר עַל הַבְּרִיאוֹת, לְאָכַל דִּיקָא וְלִנְנוֹחַ וְלִישׁוֹן, כְּדֵי
שְׂיִהְיֶה לָךְ כַּח.

רְאֵי לְשִׂמְחָה מְאֹד עַל הַחֶלֶק הַטּוֹב שֶׁנִּתֵּן לָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
— יְלָדִים כֵּה נִחְמָדִים, אֲשֶׁר זֶה הַמַּתָּנָה הַכִּי יִקְרָה שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא נוֹתֵן לְאָדָם, כֵּן יַעֲזֹר לָךְ, שֶׁתִּזְכֶּי לְגַדֵּלְם בְּנֶקֶל.

מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, אִם תּוּכְלִי לְחַזֵּק אֶת כָּל נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו
הַיְקָרִים, שֶׁתִּחְיֶינָה בְּיַחַד בְּאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת, כִּי הָאַהֲבָה בֵּין
הַנָּשִׁים שֶׁל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו תִּגְרַם אַהֲבָה בֵּין הַגְּבָרִים. וְיִדוּעַ הַסְּפּוּר
שֶׁהָאָר"י הַקְדוּשׁ הַזֶּהִיר תְּמִיד אֶת תְּלַמִּידָיו, שְׂיִהְיוּ בְּאַהֲבָה, אַחְוָה
וְרַעוּת. וּפְעַם אַחַת רָצָה לְהַבִּיא אֶת הַגְּאֻלָּה, אִךְ הִיָּתָה מַחֲלָקֶת בֵּין
נְשׁוֹת תְּלַמִּידָיו, וּמִמֶּילָא נֶעֱשׂוּ גַם וּפְרוּחִים בֵּין הָאֲנָשִׁים, וְעַל-יְדֵי-זֶה
נִתְבַּטַּל הַכָּל. וּמְאֹד הֶצְטַעַר הָאָרִיז"ל בְּזֵה. וּמִכָּל זֶה אָנוּ רוֹאִים, אִיךְ
כְּשֶׁהַנָּשִׁים בְּאַהֲבָה, גַּם הַבְּעָלִים בְּאַהֲבָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁכָּל נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים
תִּחְיֶינָה בְּיַחַד בְּאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִמְשִׁיכוּ שְׁגָם
בְּעֲלֵיהֶם יִחִיו בֵּינֵיהֶם בְּאַהֲבָה וְאַחְוָה וְרַעוּת, וּבְמִקוֹם שֵׁישׁ שְׁלוֹם
וְאַהֲבָה — שֶׁם הַשְּׂרָאָת שְׂכִינָה.

הַמְּאַחַל בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

ח' תתקצח.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסִדְרַ וַיִּקְהַל, כ"ד אֲדָר-א' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ אֶל הַבְּחוּר ... גְּרוֹ יְאִיר.

אַת מְכַתְּבָךְ לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי, וּפְהַ תְּקַבֵּל רְצוּף כְּמֵה קוּנְטְרַסִּים,

אָשׁר ח' תתקצט בנחל מא

שֶׁהֵם תְּמִצִּית דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל. וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׁתַּזְכֶּה לְקִיּוּמָם, וְאִז תִּרְגִּישׁ נֵעִם וְעֲרֻבוֹת תִּדְרֹשׁה בְּחַיֶּיךָ.

אודות כָּל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, לְדַעְתִּי אֵין לָךְ מִדַּת הַצְּמָצוּם וְכוּ'. עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי אֶצֶל רַבְּנוּ ז"ל הִיָּה עֲנִיָּן הַצְּמָצוּם יְסוּד גְּדוֹל עַד מְאֹד.

רַבְּנוּ ז"ל הִקְפִּיד מְאֹד לְשָׁמֵר עַל הַבְּרִיאוֹת, לְאָכַל וְלִשְׁתּוֹת דִּיקָא וְלִישֵׁן כְּכֹל צְרָכּוֹ, וּבְזִמְן שֶׁהוּא עֵר, אִז הוּא יִלְמַד וְיִתְפַּלֵּל. וְאִם תִּקְרִים כָּל זֹאת, כָּל הַלֶּךְ מִחֲשַׁבְתְּךָ יִשְׁתַּנֶּה לְגַמְרֵי.

רָאָה, אֶהוּבֵי, אַחֵי הַיְקָר! לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבָעוּלָם. וְהַעֲקָר — לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְתִתְנַהֵג בְּדַרְךְ אֶרֶץ גְּדוֹל, וְרָאָה לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת, וְעַל-יַדֵּי-זֶה תִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמְךָ אֹר וְחַיּוֹת וְזִיו לְשׁוֹב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תתקצט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר וַיִּקְהַל, כ"ד אָדָר-א' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֶת מַכְתְּבְּךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וְגִדְל שְׁמִחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ, אֵיךְ שְׂאֵתָה זוֹכָה וּמְזַכָּה אֶת הַרְבִּים — אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי סוּף כָּל סוּף רַק זֶה יִהְיֶה נִשְׁאָר לָנוּ, בְּזֶה שְׁאַנּוּ זוֹכִים לְשִׁמְשׁ אֶת רַבְּנוּ ז"ל.

מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי, שְׁתִּהְיֶה תְּמִיד בְּשִׁמְחָה, כִּי כְּשִׁתִּהְיֶה בְּשִׁמְחָה, אִז יִדְבַּךְ לָךְ הַמִּזְחִין, וְתִהְיֶה לָךְ סִבְלָנוֹת לְאַשְׁתְּךָ וְלִילָדִים, וְגַם יִהְיֶה לָךְ שְׁפַע גְּדוֹל. כִּי עַקֵּר הַהִשְׁפָּעוֹת בְּגִשְׁמִיּוֹת תְּלוּי רַק כְּפִי מִדַּת הַשְּׁמִחָה שְׂאוֹחֻז, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׁמְחָה, וְאִז לֹא יִחְסֹר לוֹ שׁוֹם גִּשְׁמִיּוֹת כָּלֵל.

מב אֲשֶׁר ט' אֲלָפִים בְּנִחָל

רָאָה, חֲמִדַת לְבָבִי! לְלַכֵּת בְּבִגְדֵים נְקִיִּים, וּבִפְרָטִיּוֹת שְׂאֵתָה זֹכָה לְהַפְיֵץ אֶת אֹר רַבָּנוּ ו"ל, אֲזִי הַדְרֵךְ אֶרְץ שְׁהוֹלְכִים בְּבִגְדֵים חֲדָשִׁים וְנְקִיִּים, וְגוֹרְמִים עַל-יַדֵּי-זֶה קְדוֹשׁ שֵׁם שָׁמַיִם גָּדוֹל מְאֹד לְרַבָּנוּ ו"ל.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' אֲלָפִים.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וּנְקִיָּה, כ"ד אֲדָר-א' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יַדֵּי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גְּרוּ יְאִיר.

אֶהוּבִי, אַחֵי הַיָּקָר! רָאָה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מָה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ. הַנְּנִי מְרַגֵּשׁ הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב אֶת מְכַאוֹבֵי לְבָבְךָ וְכָל מָה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּפְרָטִי פְרָטִיּוֹת, אַךְ עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי הָאָדָם נִשְׁלַח בְּזֶה הָעוֹלָם לְסַבֵּל כָּל מִינֵי נִסְיוֹנוֹת, וְרוֹצִים לְרְאוֹת בְּשָׁמַיִם, אִיךָ שֶׁהוּא זֹכָה לְהַחֲזִיק מִמְעַמָּד, וְאִינוּ נִשְׁבָּר מִשׁוֹם דְּבָר.

עַל-כֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִכְתָּךְ לְהַחֲזִיק מִמְעַמָּד וְלֹא לְהִשָּׁבֵר, כִּי סוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יָבֹא הַטוֹב.

רָאָה לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמְךָ לְסַבֵּל כָּל הָעוֹבֵר עָלֶיךָ, כִּי הַסְבָּלָנוֹת הֵיא עֶקֶר גָּדוֹל בְּחַיִּים, וְאִין לְךָ עוֹד מִדָּה טוֹבָה וּמִדָּה יִקְרָה, שְׂאָדָם צָרִיךְ לְזַכּוֹת אֵלֶיךָ, כְּמוֹ אֶל מִדַּת הַסְבָּלָנוֹת. אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכָה לְהַגִּיעַ אֶל הַמִּדָּה הַיִּקְרָה הַזֶּה שֶׁל סְבָלָנוֹת, וְאִז טוֹב לוֹ בְּזֶה וּבְכָא לְנִצַּח נִצְחִים, אֲשֶׁרִי לוֹ וְאֲשֶׁרִי חֶלְקוֹ!

נָא וְנָא רָאָה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, וּתְשִׁמַּח אֶת אַחֲרִים, וְגַם תַּתְמִיד בְּשִׁעוּרִים קְבוּעִים בְּלַמּוּד סְפָרֵי רַבָּנוּ ו"ל, אֲשֶׁר אִין לְךָ טוֹב

אָשׁר ט' א בְּנַחַל מִג

מִזֶּה, וְאֵז תִּרְאֶה נִרְאוֹת נִפְלְאוֹת מֵה שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' א.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעֵי לְסֵדֶר וַיְקַהֵל, כ"ד אֲדָר-א' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלַח יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי מֵאֵד ... נֵרוֹ יֵאִיר.

אֵת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְלָתִי בְּצִרוּף הַטָּשָׁעַק שֶׁל חֲמֵשׁ-מֵאוֹת דּוֹלָר בְּעִבוּר הַדְּפֹסֶת קִנְטָרס "מְצִיאַת-הַזּוּג", יַעֲזֹר לָךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתּוֹכֶה לְמִצָּא בְּקָרוֹב אֵת זּוּגְךָ.

רְאֵה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִינֵי אֲפָנִים שְׂבָעוּלָם, וְאֵל תְּהִיָּה שְׂבוּר מִכֹּל מֵה שְׂעוּבָר עָלֶיךָ, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם עוֹבְרִים עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִשְׂבָּרִים וְגַלִּים, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂתוֹכֶה לְהַחֲזִיק מֵעַמְד. וְזֶה עָקֵר גְּדֻלַּת הָאָדָם, שְׂאֵף שְׂעוּבָר עָלָיו מֵה שְׂעוּבָר, הוּא מְחִזֵּק אֶת עֲצָמוֹ, וְאֵינוֹ נִשְׁבָּר מִשׁוּם דְּבָר.

מֵה אֵמַר לָךְ, יְדֵי הַיְקָר! הַחַיִּים מְלֵאִים נְסִיוֹנוֹת, שְׂשׂוּבָרִים אֵת הָאָדָם בְּכֹל מִינֵי אֲפָנִים שְׂבָעוּלָם, וְלוֹלֵי שְׂהִיו לָנוּ עֲצוּתֵינוּ הַקְדוֹשׁוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, הֵינּוּ נֶאֱבָדִים לְגַמְרֵי.

עַל-כֵּן רְאֵה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ לִילָךְ בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְלֵהֲשִׁתוֹקֵק אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוּת גְּמוּרָה, וְלֵהוֹצִיא מִפִּיךָ אֵת הַכְּסוּפִים שֵׁישׁ לָךְ. וְכֵן רְאֵה לְהִשְׁתַּדֵּל לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאֵז תִּרְאֶה נִרְאוֹת נִפְלְאוֹת מֵה שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

וְהַעוֹלָה עַל הַפֶּל — רְאֵה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה הִיא

רפואה בגשמיות וברוחניות, ואשרי מי שזוכה להיות תמיד בשמחה, ואז טוב לו בזה ובבא לנצח נצחים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

נא ונא ראה לכתב לי מכתב אחד בכל שבוע, וממש חיים חדשים תכניס בי.

ט' ב.

בעזרת השם ותברך, יום רביעי לסדר ויקהל, כ"ד אדר"א ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

את מכתבך עם המעות להדפסה לנכון קבלתי, יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא, שתמיד תזכה לעזר לנו להפיץ את ספרי רבנו ז"ל, ואז טוב לך בזה ובבא לנצח נצחים.

כי עקר התקון לאדם, ובפרט מי שפגם בביתו בהוצאת זרע לבטלה, שינדב על הדפסת ספרי רבנו ז"ל, ויפיץ את אורו בעולם, כי סוף כל סוף ימינו כצל עובר (עין תהלים קמד, ד), הנה אנחנו כאן והנה נהיה שם, ואשרי מי שזוכה לעזר שיתגלה אור מלכותו ותברך בעולם, אשרי לו ואשרי חלקו!

ראה להשלים עם אשתך, ושתהיה לך הרבה סבלנות עמה, ואז תראה נוראות ונפלאות מה שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, כי הסבלנות הוא עקר בחיים, ובלי הסבלנות אי אפשר לעבר את העולם הזה כלל, כי עוברים על כל אחד ואחד כל מיני משברים ונגלים, ולולי שיכניס בעצמו מדת הסבלנות היה משתגע לגמרי.

אָשֶׁר ט' ג בְּנַחַל מַה

על-כֵּן רָאָה לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמָךְ בְּמַדַּת הַסְּבִלְנוּת, וְאֵז תִּרְאֶה אֶת
הַנְּסִים וְהַנְּפִלְאוֹת שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' ג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיְקַהֵל, כ"ד אָדָר-א' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי, וְגִדְל שְׁמִחְתִּי לְשִׁמְעַע אֵיךְ שֶׁנִּפְטַרְתָּ
מִהַדִּין וְהַמְשָׁפֵט — אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, שֶׁתֵּצֵא לְגַמְרֵי מִהַמְשָׁפֵט הַרוּחָנִי, שֶׁתּוּכַל לְהַשְׁלִים אֶת כָּל
חֻבּוֹתֶיךָ שֶׁאֵתָּה חַיֵּב בְּרוּחָנִיּוֹת.

וְאֵל כָּל זֶה זוֹכִים עַל-יְדֵי רַבּוּי תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדָה, כִּי כְּשֶׁאָדָם
זוֹכֶה לְהַתְּבוּדָה הַרְבֵּה עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּמִתְּבוּדָה וּמִפְּרֹשׁ אֶת כָּל שִׂיחָתוֹ
לְפָנָיו, עַל-יְדֵי-זֶה מְשַׁלֵּם אֶת כָּל חֻבּוֹתָיו בְּרוּחָנִיּוֹת.

עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה כְּשִׁזּוֹכִים גַּם לְהַפִּיץ אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל,
לְזַכּוֹת אֶת אַחֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, שֶׁגַּם הֵם יִזְכּוּ לְטַעַם מְטַעַם הָאוֹר
הַגָּנוּז, עַל-יְדֵי-זֶה בְּנֹדָאֵי מוֹחֵל לוֹ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל חוּבוֹ. כְּמוֹ
שֶׁגִּלְהָ לָנוּ בְּסַפּוֹר עַל הַעֲשִׂיר, שֶׁהִלְוָה כְּסָפִים לְאֵין סֶפֶר וְכוּ'
(חֵי-מוֹהַר"ן, סִימָן תמז).

רָאָה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיָּקָר! לְהַתְּבוּדָה עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּלְפָרֵשׁ אֶת כָּל
שִׂיחָתְךָ וְאֶת כָּל מֵה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת
גְּדוּלָּה. וְעַל כָּלֵם — רָאָה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשְּׁמִחָה מְרַחֶבֶת אֶת
הָאָדָם, וְהַשְּׁמִחָה גוֹרֶמֶת לְרַפּוּאָה בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' ד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וַיִּקְהַל, כ"ד אֲדָר־א' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִכֶּם.

יְעֹזֵר לָךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְעֹבֵר אֶת הַהֲרִיזוֹן בְּנִקְלָה, וְתִלְדִּי בְּסִימָן טוֹב וּבְמִזְלָה טוֹב.

הַעֲקֹר הַרְגִּילִי אֶת עֲצֻמְךָ לומר עֲכָשׁוּ בְּעֵת הַהֲרִיזוֹן בְּכָל יוֹם שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְעֹזֵר לָךְ שֶׁהַכֹּל יְעֹבֵר בְּשָׁלוֹם.

רְאֵי לְהַרְגִּיל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּלְבַקֵּשׁ אֶת כָּל מֵה שְׂאֵת צְרִיכָה, כִּי רַבְּנוּ ז"ל הִפְלִיג בְּעִבּוּדָה הַזֹּאת יוֹתֵר מִכָּל. וְאָמַר לְר' שְׂמֵעוֹן תְּלָמִידוֹ, שְׂאֵשְׁתוּ פְּעֻלָּה בְּתַפְלָתָהּ עַל בְּנֵהּ, מֵה שֶׁהוּא בְּעֲצָמוֹ לֹא הָיָה יָכוֹל לְפַעֵל בְּעֹבוֹר בְּנוֹ.

הָרִי זֶה מְבַהֵיל הַרְעִיּוֹן גְּדֹל מַעֲלַת תְּפִלַּת הָאִשָּׁה, שֶׁבְּפִרוּשׁ אָמַר רַבְּנוּ ז"ל, שְׂאֵשְׁתוּ שֶׁל ר' שִׁימְעֵל'ה פְּעֻלָּה בְּתַפְלָתָהּ יוֹתֵר מִמֶּנּוּ.

עַל-כֵּן רְאֵי לְבַקֵּשׁ תְּמִיד מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כָּל מֵה שְׂאֵת צְרִיכָה, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ אֶת תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתְךָ.

הַמְּאַחַל בְּרָכָה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם.

ט' ה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וַיִּקְהַל, כ"ד אֲדָר־א' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלַח יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... נְרוֹ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וְגִדְּלִי שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִכֶּם, אֵיךְ שְׂאֵתָהּ מְחֻזָּק אֶת עֲצֻמְךָ לְהַפְיֵץ סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל — אֵינִי לְתֹאֵר וְאֵינִי לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי סוּף כָּל סוּף לֹא יִהְיֶה נִשְׁאָר לָנוּ רַק זֶה שְׂאֵנוּ

מִשְׁמָשִׁים אֶת רַבְּנוּ ו"ל. עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי אֵין לָךְ תְּקוּנָה עַל חֲטָאֵת
נְעוּרִים יוֹתֵר גְּדוֹל מִזֶּה שְׂזוּכִים לְשִׁמְשׁ אֶת רַבְּנוּ ו"ל בְּהַפְצַת סְפָרִיו
הַקְּדוּשִׁים, אִירוּ וְדַעַתוֹ בְּעוֹלָם. אֲשֶׁרֵי מִי שְׂאִינוּ מְטַעֵה אֶת עַצְמוֹ,
וּמוֹסֵר אֶת נַפְשׁוֹ עַל תְּקוּנָנוּ, וּמְפִיץ אֶת סְפָרֵי רַבְּנוּ ו"ל.

עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי אֲמִירַת תְּקוּנָה חֲצוֹת — אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה.
וּמִסְפָּרִים עַל הַרֵב הַקְּדוּשׁ ר' אַבְרָהָם בֶּר' נַחְמָן ו"ל (בְּעַל מַחְבְּר
סֵפֶר 'בְּאוֹר הַלְקוּטִים') שֶׁהִיא אוֹמֵר: כָּל חֲצוֹת שְׁלִי שְׂאֵנִי זוֹכֶה
לְחֻטֵּף בְּזֶה הָעוֹלָם, זֶה הָעֶשֶׂר שְׁלִי וְזֶה הַחֲצוֹת שְׁלִי. וְהִיתָה דְרָכּוֹ
לְעוֹרֵר אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים לְהִיּוֹת עָרִים בְּשִׁתֵּי שְׁעוֹת שֶׁל
חֲצוֹת. גַּם אָמַר לְאַחַד שֶׁשָּׂאֵל אוֹתוֹ: מַה יוֹתֵר חָשׁוּב — לְהַתְּפַלֵּל
וְתִיקֵן אוֹ לומר חֲצוֹת — אִם אֵי אֶפְשֶׁר לְקַיֵּם שְׁנֵינֵיהֶם? וְהַשִּׁיב:
אֲמִירַת חֲצוֹת עוֹלָה עַל הַכֹּל; כִּי אִזּוּ הוּא זְמַן הַמְּתַקֵּת הַדֵּינִים, וְאִזּוּ
הַשְּׂמִים פְּתוּחִים, וַיְכּוּלִים לְפַעֵל אֶצְלוֹ יְתַבְּרֵךְ כָּל מַה שְׂרוּצִים.

עַל-כֵּן אִם אַתָּה חוֹזֵר מֵאֲחֵר מִהַפְּצַת סְפָרֵי רַבְּנוּ ו"ל, אַל תִּהְיֶה
שְׂבוּר כָּלָל, רַק רְאֵה לְחֻכּוֹת כְּבֹר לְזְמַן חֲצוֹת, וְתֹאמֵר חֲצוֹת,
וְתִתְּבוֹדֵד הַרְבֵּה עִמּוֹ יְתַבְּרֵךְ, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשְּׂמִים...

ט' ו.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיְקַהֵל, כ"ד אֲדָר-א' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל כָּלִלִיּוֹת אַנְשֵׁי
שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", תְּלִמִּידֵי "הַיְכָל-הַקֹּדֶשׁ", קֹדֶשׁ
קֹדֶשִׁים, דֵּי בְּכָל אֲתֵר וְאֲתֵר, הַנּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! חֲזַקוּ וְאַמְצוּ בְּכֹל מִינֵי אֶפְנִים שְׂבַעְעוֹלָם
לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה עַל נַעַם חֲלֻקְנוּ, שְׂזוּכֵינוּ לְהַתְּנַדֵּעַ מִרַבְּנוּ ו"ל,
אֲשֶׁר בְּפֶרוּשׁ אָמַר לָנוּ, שְׂרָאוּי לָנוּ לְשִׁמְחָה בְּמָה שְׂזוּכֵינוּ שִׁיְהִיָּה לָנוּ
רַבִּי כֹזֶה, שִׁיּוֹדֵעַ מַגְדֵּלֶת הַבּוֹרָא יְתַבְּרֵךְ שְׂמוֹ (עַן שִׁיחוֹת-הַבְּרִי, סִימָן

קעז); ומי שיותר שִׁמַּח בְּשִׂמְחָה זוּ בְּרַבְּנוּ ו"ל, מְמַשִּׁיף עַל עֲצָמוֹ מִמֶּנּוּ יִדְעָה בְּגִדְלַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.

כִּי עֲלֵיכֶם לְדַעַת, אֲשֶׁר כָּל עֲנִיָּן רַבְּנוּ ו"ל, הוּא גְלוּי אֱלֻקוֹת בְּתַכְלִית מְדַרְגָּה עֲלִיוֹנָה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִמֶּנָּה, עַד שְׂיָבֹא אָדָם אֶל בְּטוֹל הַמְּצִיאוֹת לְגַמְרִי, וְלֹא יִרְאֶה וְלֹא יִבִּין וְלֹא יִשְׁמַע וְלֹא יִרְגִישׁ שׁוּם דְּבָר, רַק אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ. וְאֵל כָּל זֶה זֹכִים עַל-יְדֵי שְׂמִצִּיתִים אוֹתוֹ, וּמְרַגְּלִים אֶת עֲצָמָם לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְּשִׁיטוֹת גְּדוֹלָה, לְבַקֵּשׁ וּלְהַתְחַנֵּן מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, שְׁנוֹזְכָה לְבַטֵּל אֶת גְּשָׁמִיּוֹת גּוֹפְנוֹ וְאֶת עֲכִירוֹת מַעֲשֵׂינוּ, וְנוֹזְכָה לְתַקֵּן אֶת מְדוּתֵינוּ, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִבְּוֵא אֶל בְּטוֹל אֲמַת בּוֹ יִתְבָּרַךְ (עֵין לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן נב).

וּכְבֵר יְדַעְתֶּם, שְׂרַבְּנוּ ו"ל אָמַר לָנוּ בְּפְרוּשׁ: כְּשֶׁהָאָדָם כָּל הַיּוֹם בְּשִׂמְחָה, אִזּוּ בְּנִקְל לֹא לִיחַד לֹא זְמַן לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ. וּבְפְרוּשׁ אָמַר, שֶׁהַשִּׂמְחָה הִיא מְדַרְגָּה הַכִּי גְדוֹלָה וְהַכִּי קָשָׁה לְהַגִּיעַ אֵלֶיהָ יוֹתֵר מִכָּל הָעֲבוֹדוֹת וְהַמְדַרְגּוֹת (עֵין שִׂיחוֹת-הַר"ן, סִימָן כ'), וּבְשִׁבִיל זֶה קָשָׁה לְאָדָם לְבֹא לִישׁוּב הַדַּעַת אֲמַתִּי — אֵינָה אֵיפֶה הוּא נִמְצָא בְּזֶה הָעוֹלָם (עֵין לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן י'), וְעַל-יְדֵי-זֶה קָשָׁה לֹא לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ.

כִּי בְּאֲמַת עֲלֵיכֶם לְדַעַת, אֲשֶׁר שִׂמְחָה וְהַתְּבוֹדוֹת תְּלוּיּוֹת זוּ בְּזוֹ, כְּפִי שֶׁהָאָדָם שִׂמַּח בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְיִוָּדַע שֶׁהוּא יִתְבָּרַךְ מְלֹא כָּל הָאֲרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְאֵין שׁוּם מְצִיאֹת בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, כְּמוֹ-כֵן יִזְכֶּה לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי הַשִּׂמְחָה מְרַחֶבֶת אֶת לֵב הָאָדָם, וְעַל-כֵּן כָּל מֵה שֶׁשִּׂמַּח יוֹתֵר, יוֹתֵר נִתְחַדְּשִׁים אֲצִלוֹ דְּבוּרִים חֲדָשִׁים לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, שְׁזָה בְּחִינַת רוּחַ-הַקֹּדֶשׁ, הֵינּוּ כְּפִי שֶׁהָאָדָם מְטַהֵר אֶת לִבּוֹ, וְהוּא שִׂמַּח בְּהַתְּלַהֲבוֹת עֲצוּמָה, עַל-יְדֵי-זֶה נִתְחַדְּשִׁים אֲצִלוֹ תְּמִיד דְּבוּרִים חֲדָשִׁים לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, שְׁזָה בְּחִינַת רוּחַ-הַקֹּדֶשׁ (עֵין לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קנו). וְאוּלַי זֶה פְּרוּשׁ מֵאֲמָרָם ו"ל (וְרוּשְׁלָמִי סִבָּה פ"ה ה"א): אֵין רוּחַ-הַקֹּדֶשׁ שׁוֹרָה, אֲלֵא עַל לֵב שִׂמַּח; כִּי כָּל מֵה שֶׁהָאָדָם יוֹתֵר בְּשִׂמְחָה, כְּמוֹ-כֵן זֹכָה

שמתחדשים אצלו דבורים חדשים לדבר אליו יתברך, וזה מופך ומטהר אותו מבית ומבפנים, עד שזוכה להשפיל את המשפלות שנקלל בשכל העליון בו יתברך, וזוכה להמשיך עליו שכל ודעת שלא היה מבין עד עכשו, שכל זה סוד רוח הקדש. ואל כל זה זוכים על ידי שמחה ותפלה ובקשה אליו יתברך.

על-פני ראו, אחי ורעי היקרים! לחזק את עצמכם להיות בשמחה עצומה, ולהרגיל את עצמכם לפרש את כל שיחתכם ואת כל מה שעובר עליכם אליו יתברך בתמימות ובפשיטות גמורה, ואל תניחו את העצבות, את הדכאון ואת המרירות וכו' וכו' אצלכם כרגע, רק תשתדלו לבקש ולהתחנן ממנו יתברך כל מה שאתם צריכים. ואמרו חכמינו הקדושים (פסחים קיט.): מדת בשר נדם מנצחים אותו ועצוב, אבל הקדוש-ברוך-הוא נוצחים אותו ושמת. ופרש רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר, חלק א', סימן קכד), שזה עקר התענוג של הקדוש-ברוך-הוא — פשאדם משתדל לנצח אותו יתברך בטענות ובבקשות, ומשתדל להראות לו יתברך ולהסביר לפניו יתברך את כל ענינו ומצבו, וכמה הוא זקוק לעזרתו יתברך, זה התענוג הכי גדול שיש להקדוש-ברוך-הוא, פשאדם בזה העולם משתדל לנצחו יתברך בטענות יקרות, והקדוש-ברוך-הוא שולח ומזמין לו דבורים וטענות לנצח אותו.

גא ונא, אחי ורעי היקרים! זכרו היטב אל מי אנחנו מקרבים — אל רבי נורא ונפלא, אשר לפני מאתים שנה היה בעולם. ועל-פני ראוי לנו להתנהג ולילך בדרךכו. וכמאמר הפתגם הידוע בין אנשי שלומנו: "אנחנו חסידים מהדור הזה, ורוצים ברבי שלפני מאתים שנה? הלא אם יש לנו רבי גדול ונורא כזה שלפני מאתים שנה, עלינו להשתדל להתנהג כמו חסידים שלפני מאתים שנה". וזה היה רצונו של רבנו ז"ל, שהוא ישאר בינינו ואנחנו נלמד את למודו הטוב, ונדבר ממנו ונקים את עצותיו הקדושות, וכזה יהיה שרוי בינינו.

אחי ורעי היקרים! זכרו היטב מה שאמר רבנו ז"ל לאנשי

שְׁלוֹמֵנו, בְּשִׁעָה שְׁנִסַּע מֵעִיר בְּרִסְלָב אֶל עִיר אוֹמֵן, כְּדֵי לְהִסְתַּלַּק מֵעֲלָמָא דְרִין: "אִם תֵּאחָזוּ אֶת עֲצָמְכֶם יַחַד, עוֹד תּוּכְלוּ לְהִמְשִׁיךְ אוֹתֵי אֲלֵיכֶם עוֹד פַּעַם"; עַל-כֵּן נָא וְנָא רְאוּ לְהִתְחַזֵּק יַחַד בְּאַהֲבָה רַבָּה, וְאִישׁ אֶת רֵעֵהוּ יֹאמֶר חֲזוּק בֵּין בְּגִשְׁמֵי וּבֵין בְּרוּחֵינִי, וְלֹאֲהַב אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו כְּנִפְשׁוֹ, וּבְכַפְרֵיּוֹת אֲתֶם, תִּלְמִידֵי "הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ", שְׂאֲתֶם יוֹשְׁבֵים בְּהֵיכְלָא דְמִלְכָּא, הֵיכַל רַבְּנֵי ו"ל, וְאֲתֶם לומְדִים אֶת דְּבָרֵי רַבְּנֵי ו"ל לְעִבְדָּה וּלְמַעֲשֵׂה, וְעֵבֶר עֲלֵיכֶם מֵהַשְׁעָבֶר מִבֵּית וּמִבְּחוּץ, מִחֲלֻקַּת וּקְטְרוּגִים, צְרוּת וְיִסוּרִים, מְרִירוֹת וּמְגִיעוֹת, עֲלֵיכֶם לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עוֹ לֹאֲהַב אֶחָד אֶת הַשְּׁנֵי, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִזְכָּה שְׁרַבְּנֵי ו"ל יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכְנוּ.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! זְכְרוּ מֵהַ שְׂאֲמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (מְדַרְשׁ תְּנַחֲוּמָא, פְּרַשְׁתָּ שְׁמִינִי): אֵין הַשְּׂמֻחָה מִמְתַּנַּת לְאָדָם, לֹא כָּל מִי שְׂשֻׁמַּח הַיּוֹם שְׂמִיחַ לְמַחֵר; כִּי בְּאַמַּת אָנוּ רוֹאִים, שְׂבָכַל יוֹם וַיּוֹם מְשִׁתְּנָה מִצָּב רֹחוֹ שֶׁל הָאָדָם, הַיּוֹם הַזֶּה הוּא שְׂמִיחַ, וּלְמַחֵר הוּא נוֹפֵל בְּעֲצָבוֹת וּבְדַכְאוֹן, וּלְהַפּוּף הַיּוֹם הוּא עֲצוּב בְּעֲצָבוֹת וּבְדַכְאוֹן, וּלְמַחֵר הוּא שְׂמִיחַ. עַל-כֵּן רְאוּ לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבַעְעוּלָם לְהִיּוֹת שְׂמִיחִים וְעַל-יָדֵים עַל נַעַם חֲלֻקְכֶם, אֲשֶׁר בְּנַחֵל נָפַל חֲלֻקְכֶם וְגוֹרְלְכֶם, וְרְאוּ לְשֻׁמַּח גַּם אֶת אַחֲרִים, כִּי בְּפִרוּשׁ הַזֶּהִיר אוֹתָנוּ רַבְּנֵי ו"ל לְשֻׁמַּח אֶת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל. וְאָמַר לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים: אִם אֲתֶם תִּהְיוּ שְׂמִיחִים, תִּהְיֶה טוֹבָה גְּדוּלָּה לְעוֹלָם. עַל-כֵּן רְאוּ לְשֻׁמַּח מְאֹד מְאֹד וּלְשֻׁמַּח אַחֲרִים.

וְעַקֵּר הַשְּׂמֻחָה הִיא בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי אֵין לָךְ עוֹד שְׂמֻחָה יוֹתֵר גְּדוּלָּה מִזֶּה, שְׂהָאָדָם זוֹכֶה לְצִיַּת אֶת רַבְּנֵי ו"ל, וְלִלְמֹד עַל-פִּי סֵדֶר-דְּרָף-הַלְמוּד שְׁלוֹ, שְׂהוּא דְרָף קַל וְנָעִים עַד מְאֹד. וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (וַיִּקְרָא רַבָּה, פְּרַשָּׁה ל', סִימָן ב'): שְׂבַע שְׂמִחוֹת, שְׂמִיחָנוּ בְּה' שְׂמִחוֹת: מְקַרָּא, מְשֻׁנָּה, תִּלְמוּד, תּוֹסֵפְתָא וְאַגְדוֹת; הֵינּוּ כִּי זֶה עַקֵּר הַשְּׂמֻחָה — כְּשִׂאָדָם זוֹכֶה לְטִיֵּל וְלְהִיּוֹת בְּכָל חֲלָקֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי סוּף כָּל סוּף לֹא יִהְיֶה נִשְׂאָר לָנוּ רַק מֵהַ שְׂזַכֵּינוּ לְלַמֵּד בְּזֶה הָעוֹלָם. וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תְּנָא דְבֵי אֲלֵהוּ רַבָּה, פְּרָק יח): אָמַר לְהֶם הַקְּדוּשִׁים-בְּרוּךְ-הוּא לְיִשְׂרָאֵל, בְּנֵי, וְכִי מֵהַ שְׂמֻחָה יֵשׁ לוֹ

לְאָדָם? אֲלֵא בְדַבְרֵי תוֹרָה בְּלִבְךָ, הֲאֵל לְמַדְתָּ, כָּל הַשְּׂמִיחַ בְּכֶסֶף וְזָהָב,
מֵה שְׂמַחְתּוֹ בָּהֶם לְאַחַר מִיתָה? ! אַבְּל, בְּנִי, בּוֹאוּ וְשִׂמְחוּ עִם הַתּוֹרָה
שְׂמִיחָה שְׂלֵמָה כְּדֶרֶךְ שְׂאֵנִי שְׂמִיחַ בְּכֶם.

תֵּאֱמִינוּ לִי, אַחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! כְּשֶׁרַק מְזֻפְרִים אֶת עֲצָמֵנוּ בְּזֶה
הָעוֹלָם הָעוֹבֵר בְּרַבְּנוּ ז"ל, רְאוּי לָנוּ לְרַקֵּד מְרֵב שְׂמִיחָה עַל נַעַם
חֻלְקָנוּ, שְׂזַכֵּינוּ בְּתַקְוָה דַּחְקוֹתֵנוּ וְצָרוֹתֵנוּ וִירִידַתֵנוּ וְקִטְנוּתֵנוּ
לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבֵּי אָמֶת בְּזֶה, רַבֵּי רַחֲמָן בְּזֶה הַמְרַחֵם עָלֵינוּ, וּמֵאִיר
גַּם בְּנוֹ אוֹרוֹ יִתְבָּרַךְ, וְשְׂמִיחָה וְהִתְחַזְקוֹת וְהַשְׂוָקָה לְחֹזֵר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.
אֲשֶׁרֵינוּ מֵה טוֹב חֻלְקָנוּ וּמֵה נְעִים גּוֹרְלָנוּ.

אַחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! רְאוּ לְעֶזֶר לִי לְהַפְיֵץ וּלְגַלּוֹת אֶת אוֹרוֹ וְדַעְתּוֹ
שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל עַל-יְדֵי הַפְּצַת הַקּוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, שֶׁהֵם תְּמִצִּית
דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר נִכְתְּבוּ בְּלִשׁוֹן עַמְּמִית, בְּלִשׁוֹן וּבְשִׁפְהַ קִלְהָ עַד
מָאֵד, שֶׁהַמּוֹן-הָעַם גַּם-כֵּן יִבִּינוּ וְיִשְׁפִּילוּ בְּרוּחָנִיּוֹת אֱלֻקוֹת, וּבִזְכוּת
זֶה תִּזְכּוּ גַם אַתֶּם, שְׂיֵאִיר לְכֶם אוֹרוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים מְסַפְּרִים עַל הָרֵב הַקְּדוֹשׁ ר' אַבְרָהָם בְּר'
נַחֲמָן טוֹלִטְשִׁינֶעֶר ז"ל (בְּעַל הַמַּחְבֵּר סֵפֶר 'בְּאוֹר הַלְקוּטִים', פְּרוּשׁ
עַל ה'לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן'), שֶׁהֵיטָה דָּרְכוֹ תָּמִיד לְעוֹרֵר אֶת תְּלֻמִּידָיו,
שְׂיִתְמִידוֹ מָאֵד בְּ"לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן", כִּי פָּנְיוֹ, שִׁכְלוּ וְחִקְמָתוֹ שֶׁל רַבְּנוּ
ז"ל הֵם בְּתוֹךְ הַסֵּפֶר (עֵין לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קצב); וְהוּא בְּעֲצָמוֹ
הֵיטָה מִתְמִיד מָאֵד בְּסֵפֶר הַקְּדוֹשׁ "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן", וְלוֹמְדוֹ בְּעֵמֶק
נִפְלָא, כְּאֲשֶׁר רוֹאִים מִבְּאוֹרוֹ הָעֵמֶק שְׂזַכָּה לְחַבֵּר וּלְחַדֵּשׁ בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ
ז"ל.

פַּעַם אַחַת נָסַע מֵעִיר יְפוֹ עַד עִיר אֲדָעַס, כְּשֶׁנָּסַע אָז אֶל צִיּוֹן
רַבְּנוּ ז"ל בְּעִיר אוּמָן, וְתַכְּף-וּמִיד כְּשֶׁנִּכְנַס אֶל תוֹךְ הָאֲנִיָּה בְּעִיר יְפוֹ,
רָאָה שֵׁם עַרְבוּבִיָּה גְדוֹלָה שֶׁל עַרְלִים וְכוּ', וְהֵיטָה שֵׁם פְּרִיצוֹת גְּדוֹלָה
וְכוּ', וְיָרַד אֶל יַרְכְּתֵי הַסְּפִינָה, וּפָתַח אֶת ה'"לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן", וְהִתְחִיל
לְלַמֵּד בוֹ, עַד שֶׁהִגִּיעָה הָאֲנִיָּה לְחוּף אֲדָעַס, זָכָה לְסַיֵּם אֶת כָּל

ה"לקוטי-מוהר"ן, וְכַל הַדְרָךְ לֹא הִסְתַּכַּל מֵה שְׁנַעֲשֶׂה סְבִיבוֹ, רַק כָּל עֵינָיו הָיָה בְּתוֹךְ הַסֵּפֶר הַקְּדוֹשׁ.

אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנו הַיְקָרִים מְסַפְּרִים, בְּשַׁעַה שֶׁהָיָה מְדַבֵּר וְלוֹמֵד בְּרַבִּים אֶת סֵפֶרוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל "לקוטי-מוהר"ן", הָיָה מַלְבִּישׁ אֶת דְּבָרָיו בְּדַבּוּרִים פְּשוּטִים עַד מְאֹד, בְּאִפְּן שֶׁכֻּלָּם יָבִינוּ מֵה שְׁלוֹמֵד, לֹא-כֵן בְּשַׁעַה שֶׁפָּתַח אֶת חֲדוּשָׁיו, שָׁאֵז כְּתָבָם בְּקַצּוֹר נִמְרָץ וּבְעִמְקוֹת גְּדוּלָּה כְּמוֹ שֶׁנִּרְאָה בְּחֹושׁ מֵתוֹךְ סִפְרָיו הַקְּדוֹשִׁים.

וְדַרְכּוֹ הָיְתָה לְדַבֵּר הַרְבֵּה בְּעֵת לְמוֹדוֹ בְּרַבִּים מֵעֵינָן מַעֲלַת הַזּוֹכָה לְהִיּוֹת עַר בְּעֵת חֲצוֹת, אֲשֶׁר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל, שָׁאֵז הוּא עֵת רְצוֹן גְּדוֹל בְּשָׂמִים, וְאֲמִירַת חֲצוֹת הוּא כְּמוֹ פְּדִיּוֹן (עֵינָן לְקוּטִי-מוֹהֶר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קמט), וְהָיְתָה דְרָכּוֹ לֹמַר, שָׁאֵז הוּא פְּדִיּוֹן הַכּוֹלָל, שְׁכוּלָל אֶת כָּל הַכ"ד בְּתֵי דִינָיִם, וַיְכוּלִים לְהִמְתִּיק אֶז אֶת כָּל הַדִּינָיִם מִכָּל הַכ"ד בְּתֵי דִינָיִם (עֵינָן לְקוּטִי-מוֹהֶר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רטו).

וְהָיְתָה דְרָכּוֹ לְזַרְזוֹ הַרְבֵּה אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנו עַל עֵינָן זֶה — לְהִיּוֹת עַר בְּשַׁעַת חֲצוֹת. וְאָמַר הֲלֹא כָּל חֲצוֹת שְׁאֵנִי זוֹכֵה לְחֻטֵּף בְּזֶה הָעוֹלָם, הוּא הַחַיּוֹת שְׁלִי, הוּא הָעֵשֶׂר שְׁלִי, הוּא הַנְּצַחִיּוֹת שְׁלִי. וְאֲשָׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לְהַתְּבוֹדֵד אֶז עֲמוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי אֶז הוּא הַזְּמַן הַמְּסֻגָּל לְזֶה בְּיוֹתֵר (עֵינָן לְקוּטִי-מוֹהֶר"ן, חֵלֶק א', סִימָן נד).

וּפְעַם אַחַת שָׁאֵל אוֹתוֹ אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנו מֵה יוֹתֵר תְּכִיב — לְהִיּוֹת עַר בְּשַׁעַת חֲצוֹת, אוֹ לְהַתְּפַלֵּל וְתִיקֵן, כִּי הֲלֵה לֹא הָיָה יְכוּל לְקַיֵּם אֶת שְׁנֵיָהֶם, עָנָה וְאָמַר לוֹ ר' אַבְרָהָם ז"ל: "מֵה אָמַר לָךְ, חֲצוֹת עוֹלָה עַל הַכּל", "חֲצוֹת עוֹלָה עַל הַכּל". וְהָיָה מוּבָן מִדְּבָרָיו, שֶׁאֲמִירַת חֲצוֹת הוּא יוֹתֵר גְּדוֹל אֲפֵלוּ מִתְּפִלַּת וְתִיקֵן, אִף שֶׁהוּא בְּעִצְמוֹ תָּמִיד הַתְּפִלָּל וְתִיקֵן, כְּמוֹ שֶׁאָבִיו ר' נַחֲמָן טוֹלְטְשִׁינְעֵר ז"ל הַתְּפִלָּל תָּמִיד וְתִיקֵן, כְּמוֹ שֶׁרְאָה אֲצֵל רַבּוֹ מוֹרֵד מוֹהֲרֵנ"ת ז"ל, וְכִמוֹ שֶׁהַתְּנַהֵג רַבְּנוּ ז"ל.

וְדַרְכּוֹ שֶׁל ר' אַבְרָהָם ז"ל הָיְתָה לְהַתְּפַלֵּל מֵעֲרִיב תְּכַף-וּמֵיָד כְּשֶׁהִגִּיעַ הַזְּמַן הַמְּקַדֵּם, וְאַחֲרֵי-כֵן הַתְּבוֹדֵד וְהִלָּךְ לִישׁוֹן, כְּדֵי שְׁיֻכַּל

לקום קדם חצות, והיתה דרכו לשכב על מטתו, ולדבר עמו יתברך בהתלהבות גדולה, ואף שהיו אנשים מסתוכבים בתוך החדר, סבב את פניו אל הקיר, וכסה את ראשו, והתבודד הרבה עד שישן. והיתה דרכו לומר: כשאדם ישן מתוך התבודדות, נקראת השנה "הייליגע שלאף" (שנה קדושה). וקדם שהגיע זמן חצות כבר היתה קם ונשא ער כל הלילה, וכך התנהג כל ימי חייו.

דרכו היתה להתבודד הרבה עמו יתברך בתמימות ובפשיטות גמורה, ולא היתה מתבייש משום בריה שבעולם, תמיד הסב את פניו אל הקיר, והיה מדבר עמו יתברך, וכשהיה נכנס באיזה בית-מדרש היתה מסב את פניו אל הקיר, ולא הסתפל על שום בריה, רק דבר עמו יתברך, ולא התבייש משום בריה.

פעם אחת הלך עם תלמידו ר' משה גלידמאן ז"ל לט"ל בגן סופיה אשר בעיר אומן, ובאמצע הגן התישב על איזה ספסל, וסגר את עיניו והתבודד בהתלהבות גדולה עד מאד, ועשה תנועות בידי כאחד שמיוחד יחודים וכו', ובין כך עברו שם ערלים זוגות צעירים, שגם-כן באו לט"ל שם, ועמדו סביבו וצחקו ממנו, ואז לחש תלמידו ר' משה ז"ל באזנו, ואמר לו: ר' אברהם... אנשים עומדים סביבותיכם וצוחקים ממכם... פתח ר' אברהם ז"ל את עיניו, ושאל בלשון גערה ותמהון: האם בשביל ארגז קטן של שנים אתפעל?! כי מה הוא צחוק? שאדם פותח את פיו — שהוא ארגז קטן, שמנחים שם שניו, ומראה את שניו עלי... וכי בשביל השנים של הערלים אתפעל?!... וחזר וסגר את עיניו והתבודד, כאלו לא ארע מאומה.

ומרב התבודדותו עמו יתברך ימים ושנים, זכה להגיע אל מדת הסבלנות באפן יוצא מן הכלל, והיה סבלן גדול. ואף שהיו לו בזיונות וחרופים וגדופים מבית ומבחוץ, וחקלו עליו, עם כל זאת היתה סבלן גדול, ואף פעם לא יצא לחלק על אחר, והיה שומע בזיונו ושותק.

ומרב התבודדותו עמו יתברך זכה להגיע אל מדת הטוב, עד

שְׁהִיָּה כְּלוּ טוֹב, מְלֵא עֲנוּה, מְלֵא חֶסֶד, וְהִיָּתָה דְרָכּוֹ לְעֶסֶק הַרְבֵּה
בְּעֲשִׂיַת שְׁלוֹם-בֵּית בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ, וְהִיָּה מוֹכִיחַ אֶת אֶחָד כְּשֶׁרָאָה
שְׂצוּעֵק עַל אִשְׁתּוֹ. וּפַעַם אַחַת הָיָה אֶצֶל אֶחָד, וַרְאָה אִיף שֶׁהוּא
מִתְקוּטֵט עִם אִשְׁתּוֹ וְצוּעֵק עָלֶיהָ, אָזִי לְקַחוּ לְצַד וְהוֹכִיחוּ, וְאָמַר לוֹ:
וְכִי עַל אִשָּׁה צוּעֵקִים!?

דְרָכּוֹ שֶׁל ר' אַבְרָהָם ו"ל הִיָּתָה לְבִלּוֹת לִילּוֹת שְׁלָמִים עַל צִיּוֹן
רַבְּנוּ ו"ל בְּעִיר אוֹמֵן, וְהִיָּה מִתְבוֹדֵד שֵׁם רַב הַלֵּילָה. וּבַעֲת
הַתְּבוֹדְדוּתוֹ חִזַּר עַל כָּל הַ"לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן" וְעַל כְּתָבֵי הָאָר"י ו"ל.
וּפַעַם אַחַת שָׁמְעוּ, אִיף שְׂבוּכָה מְאֹד, וּמִתְחַנֵּן אֵלָיו יְתִבְרַךְ, וּמִבְּקָשׁ:
"רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, רְאֵה שְׂאִירָא וְאֶפְחָד רַק מִמֶּךָ... רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם,
רְאֵה שְׂאֵהֵב רַק אוֹתָךְ"... וְכֵן הִמְשִׁיךְ זְמַן רַב בְּהַתְלַהֲבוֹת גְּדוֹלָה
מְאֹד.

בַּעֲת מִלְחַמַת הָעוֹלָם הִרְאִישׁוּנָה הִיָּתָה דְרָכּוֹ לְבִלּוֹת הַרְבֵּה עַל
צִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל, וְהִיָּה בּוֹכָה שֵׁם מְאֹד עַל צָרוֹת יִשְׂרָאֵל, וְהִיָּה צוּעֵק:
"רַבִּי! עַד מָתִי יִשְׁפֹּךְ דָּם יִשְׂרָאֵל בְּפָיִם! מִסְפִּיק כְּבוֹר הַרוּגִים
מֵאֲחִינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל". וְכֵן הִמְשִׁיךְ זְמַן הַרְבֵּה מְאֹד. וּבַעֲת הַמִּלְחָמָה
הַגְּדוֹלָה הָיָה רוֹקֵד הַרְבֵּה מְאֹד, וְהִיָּה מְעוֹרָר אֶת תַּלְמִידָיו לְרִקֵּד
הַרְבֵּה וְלִמְחֹא כַּף אֶל כַּף. וְאָמַר: הֲלֹא רַבְּנוּ ו"ל גָּלָה לָנוּ, שְׁעַל-יָדֵי
הַמְּחָאֵת כַּף וְרִקוּדִים מִמְּתִיקִים אֶת הַדִּינִים (עֵין לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א',
סִימָן י'); וְאִזּוּ בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה בְּאֲמֻצַּע הַמִּלְחָמָה, לֹא רָצוּ אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
לְרִקֵּד, מְרַב הַצָּרוֹת וְהַבְּשׂוּרוֹת רְעוֹת שֶׁשָּׁמְעוּ בְּזֶה אַחַר זֶה, וְיִצְא
כְּנֻגָדָם ר' אַבְרָהָם ו"ל, וְצַעֵק: אַדְרָבָה, עֲלִינוּ לְרִקֵּד וְלִמְחֹא בְּהַמְּחָאֵת
כַּף וְרִקוּדִים, כְּדִי לְהַמְתִּיק אֶת הַדִּינִים, כִּי כֵן גָּלָה לָנוּ בְּפִרוּשׁ רַבְּנוּ
ו"ל.

וְהִיָּתָה דְרָכּוֹ שֶׁל ר' אַבְרָהָם ו"ל לְקַיֵּם אֶת דְּבָרֵי רַבְּנוּ ו"ל
בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה עַד מְאֹד, וְהִיָּה תָמִיד מְזַהֵר אֶת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ תַּלְמִידָיו הַיְקָרִים, שֶׁיִּשְׁמְרוּ אֶת עֲצָמָם, שְׁלֹא תִהְיֶה חֲכָמָתָם
מְרַבָּה מִמְּעֲשִׂיהֶם. וְאָמַר, שְׁגַם בְּדָבָר רַבְּנוּ ו"ל יֵשׁ חֲכָמָתוֹ מְרַבָּה
מִמְּעֲשָׂיו (אֲבוֹת ג', ט), וְצָרִיכִים לְקַיֵּם אֶת דְּבָרֵי רַבְּנוּ ו"ל בְּתַמִּימוֹת

אָשֶׁר ט' ז בְּנַחַל נה

ובפשיטות גמורה, ולהרבות בתפלה והתבודדות ושיחה בינו לבין קונו, ולפרש את כל שיחתו אליו יתברך, ולרקד בכל יום, ולהיות תמיד בשמחה, וללכת בפנים שוחקות, כדי שיאירו בפניו פני רבנו ז"ל (צינ לקוטי-מוהר"ז, חלק א', סימן קנג).

גם היתה דרכו של ר' אברהם ז"ל לעורר הרבה את אנשי שלומנו היקרים תלמידיו, שיהיו בקיאים בהלכה, שילמדו הרבה הלכה, והיתה דרכו לומר: הלא רבנו ז"ל הזהירנו הרבה מאד ללמד שלחן ערוך בכל יום חק ולא יעבר. והיה מעורר בזה הרבה מאד, והוא בעצמו היה שגור על פיו והיה בקי בכל הד' חלקי שלחן ערוך, וגם בימי גערותו עשה תמצית מהשלחן ערוך ארץ חיים, וכשיצא לאור ה'פרי מגדים', שרף את הכתב יד שלו, ואמר: הוא כבר קדמני.

ט' ז.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ויקהל, כ"ד אדר-א' ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

העקר ראה להתחזק מאד ולהיות בשמחה, כי אתה זוכה לזכות את הרבים, אשר אין זכות גדולה יותר מזו.

הנה עובר יום, חולף לילה, ומה נשאר מאתנו? ! אף אם זוכים לזכות את נשמות ישראל עם ספרי רבנו ז"ל, זה ישאר מאתנו — לקרב עוד יהודי להקדוש-ברוך-הוא, ולהחזיר בו גם-כן אמונה. ולכן ראה למסר נפשך להפיץ בכל יום, ואל תסתכל על שום דבר, ואז תראה שלא תחסר דבר.

כל מי שיצא להפיץ, מבטח לו שיהיה לו תמיד כסף בכיסו, דבר זה תזכר תמיד.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְאִשְׁתְּךָ וְלִילְדֶיךָ,
וַיְהִיֶּה לְךָ הַרְבֵּה נַחַת מִכָּל יוֹצְאֵי חַלְצִיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' ח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיְקַהֵל, כ"ד אֲדָר-א' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ זְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ הַמְּלֵא מְרִירוֹת.

עַקֵּר הַחֹב הַמִּנְחָ עֲלֶיךָ — לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה.

תִּדְעַ לְךָ, כִּי הַסֵּמ"ך-מ"ם רוּצָה בַּק לְשִׁבֵּר אוֹתְךָ, וּמִפְּחַד מְאֹד
מִשִּׂמְחָה, וְלִכְּוֹן מִפִּיל אוֹתְךָ בְּעֵצְבוֹת וּבְדַכְאֹן. וְלִכְּוֹן אִם אַתָּה רוּצָה
לְהַתְגַּבֵּר עַל הַסֵּמ"ך-מ"ם וּלְבַטֵּל אוֹתוֹ, תִּכְרִיחַ עֲצֻמְךָ לְהִיּוֹת
בְּשִׂמְחָה, וְתִרְאֶה לְשִׂמַח גַּם אַחֲרֵי. כִּי עֲצָה לְבוֹא לְשִׂמְחָה —
לְשִׂמַח אֶת אַחֲרֵי, וּלְדַבֵּר עִמָּהֶם מִשִּׂמְחָה.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קו) עַל הַפְּסוּק (תְּהִלִּים
לכ, א): "אֲשֶׁרֵי מִשְׁפִּיל אֶל דָּל", אֲשֶׁרֵי אָדָם שֶׁמְכַנֵּס שָׂכָל בְּדָל, וּמִי
שֶׁנִּפְל בְּקִטְנוֹת הַמַּחֲיִן, וְרוּצָה לְבוֹא לְגִדְלוֹת הַמַּחֲיִן, עֲצָה לָזֶה —
שִׂיחֲזֵק אֶת אַחֲרֵי. וְלִכְּוֹן אֵין דְּבַר שֶׁצָּרִיכִים לְחֲזֵק בְּגֵי-אָדָם כְּמוֹ מִדַּת
הַשִּׂמְחָה. עַל-כֵּן רָאֵה לְהִיּוֹת חֲזֵק בְּזֶה מְאֹד — לְשִׂמַח וּלְשִׂמַח
אַחֲרֵי, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּהְיֶה דְּבוּק בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי אֶצְלוּ
יִתְבָּרַךְ כְּתוּב (דְּבָרֵי-הַיָּמִים-א' טז, כז): "עֲזוּ וְחֻדְוֵה בְּמִקוּמוֹ", אֶצְלוּ
יִתְבָּרַךְ גַּמְצָאֵת בַּק שִׂמְחָה, וְלִכְּוֹן הִיָּה נָא בְּשִׂמְחָה גְּדוּלָה, וּבְפִרְט
שִׂמְחָה זוֹכָה לְזַכּוֹת אֶת הַרְבִּים עִם סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, אֵין עוֹד שִׂמְחָה
גְּדוּלָה יוֹתֵר מִזּוּ!

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' ט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיְקַהֵל, כ"ד אָדָר-א' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הַסֵּפֶר שֶׁשְּׁלַחְתָּ אֵלַי.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזָרְךָ, שֶׁתּוֹכֵחַ אוֹתִי תָמִיד עִם סְפָרִים קְדוּשִׁים, וַיְהִי לְךָ חֵלֶק בַּתּוֹרָה שֶׁאֲנִי לוֹמֵד, וַיַּעֲזֵר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁאֲנִי לְצֵאת מֵהַגְּלוּת שֶׁנִּפְלַתִּי אֵלֶיךָ. אֲבָל זֹאת נְחֻמַּתִּי בְּעֵנְיִי, שֶׁאֲנִי יָכוֹל לְבָרַח לְתוֹף חֲדָרֵי הַתּוֹרָה. וּבְזֶה שֶׁאֲתָה מְזַכֶּה אוֹתִי עִם סְפָרִים כָּל-כָּף נְדִירִים, הַזְּכוּת הַזֶּה תִּגַּן עֲלֶיךָ, וּבְיַחַד נִזְכָּה לְהַתְעַלּוֹת בַּתּוֹרָה וּבִירְאַת שָׁמַיִם, וְנִזְכָּה כְּבָר לְרְאוֹת אֶת הַשְּׂכִינָה אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, כִּי כְּשֶׁזּוֹכִים לְרְאוֹת אֶת הַשְּׂכִינָה, כְּבָר לֹא חָסַר מֵאוּמָה, וְעַל דָּבָר זֶה צְרִיכִים הַרְבֵּה לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' י.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיְקַהֵל, כ"ד אָדָר-א' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבִירָה הַיָּקָר ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַעֲקָר תִּרְאֶה לְהִיּוֹת בְּשָׁלוֹם עִם אֲשֶׁתְּךָ, כִּי רַבְּנוּ ז"ל הִקְפִּיד מְאֹד מְאֹד עַל שְׁלוֹם-בֵּית, וְאָמַר (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן רסג), שֶׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְשִׁבּוֹר אֶת הַבְּתָרִים. וְלִכֵּן אֲבִקֶּשׁךָ בְּמֵאֹד מְאֹד, רְאֵה לְשִׁמּוֹר עַל הַשְּׁלוֹם-בֵּית שְׁלֹךְ, וְתֵאָהֵב אֶת אֲשֶׁתְּךָ, כִּי כָּף אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (יְבָמוֹת סב:): הָאוֹהֵב אֶת אֲשֶׁתוֹ כְּגוּפוֹ, וְהִמְכַבְּדָהּ יוֹתֵר מִגּוּפוֹ, עָלָיו הַכְּתוּב אוֹמֵר (אִיּוֹב ה, כד): "וַיִּדְעָתָּ כִּי שְׁלוֹם אֶהְיֶךָ".

נא וְנָא רֵאָה לְהַרְגִיל עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
 עַל-כָּל-פָּנִים חֲמֵשׁ דְּקוּת, וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כָּל מָה שְּׂאֵתָה צְרִיף
 — בֵּין בְּגִשְׁמֵי בֵּין בְּרוּחָנִי, אֲשֶׁר אֵין עוֹד דְּבַר חָשׁוּב כָּל-כָּף
 כְּתַפְּלָה, וְאִם הֵייתָ יוֹדֵעַ מַעֲלַת הַתְּפִלָּה וּמָה הִיא פּוֹעֵלַת, לֹא הֵייתָ
 חָדַל רָגַע אֶחָד מִלְּהַתְּפִלָּל, וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן, רֵאָה לְקַחַת עֲצָמְךָ
 בְּיָדֶךָ, וְלְהַרְבּוֹת בְּהַתְּבוֹדָדוּת וְשִׁיחָה בֵּינְךָ לְבֵין קוֹנֶךָ, וּבְיַדָּאֵי תִפְעַל
 יְשׁוּעוֹת לָךְ וּלְכָל בְּנֵי בֵיתְךָ.

וְכֵן רֵאָה לְהַרְבּוֹת בְּמִדַּת הַשְּׂמֻחָה, וּתְשַׂמַּח אֶת אֲשֶׁתְךָ. חֲכַמֵּינוּ
 הַקְדוּשִׁים אוֹמְרִים (ראש השנה ו:): אֲשֶׁה בַעֲלָה מִשְׂמֻחָה; וּבִזְכוּת
 הַשְּׂמֻחָה תִזְכֶּה לְצֵאת מֵהַגְּלוּת שְׁנִפְלַת אֲלֶיהָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' יא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֵר וַיִּקְהַל, כ"ד אֲדָר-א' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֶת מַכְתְּבְּךָ לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי, וּמֵאֵד אֲנִי מִצְטַעַר מִכָּל מָה שְּׂעוּבָר
 עָלֶיךָ. יַעֲזֹר לָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתִזְכֶּה לְרַפּוּאָה שְׁלֵמָה בְּרוּחָנִיּוֹת
 וּבְגִשְׁמִיּוֹת, רַפּוּאֵת הַנְּפֶשׁ וּרַפּוּאֵת הַגּוּף גַּם יַחַד.

נא וְנָא רֵאָה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! לְצַמְצֵם אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל
 עֲנִינֶיךָ, כִּי רַבּוּי אוֹר גּוֹרֵם לְשִׁבְיַת הַכְּלִים.

רַבְּנוּ ז"ל נִתְּן לָנוּ תְּקוּנָה נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד, וְהוּא: הַהַתְּבוֹדָדוּת,
 לְהִיּוֹת רְגִיל לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּלְסַפֵּר לְפָנָיו אֶת כָּל מָה שְּׂעוּבָר עָלָיו
 בְּפִרְטֵי פִרְטִיּוֹת, כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ עִם רֵעֵהוּ, וְזֶה מְזַכֵּךְ וּמְנַקֵּה אֶת
 הָאָדָם יוֹתֵר מֵאֲלָף תַּעֲנִיּוֹת.

כִּי בְּאֵמַת כָּל מָה שְּׂאָדָם חוֹטֵא, הוּא רַק מִחַמַּת הַכְּפִירוֹת
 שְׁנִכְנְסָהּ בּוֹ, וְחֲכָף-וּמִדָּ כְּשִׂמְכֵנִים בְּעֲצָמוֹ אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ,

אֲשֶׁר ט' יב בַּנְחַל נט

וַיִּוֹדַע אֲשֶׁר מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, זֶה עֵקֶר תְּקוּנָו. וְכָל מִה שְׁמִכְנִיס
בְּעֵצְמוֹ אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרֵּךְ, כְּמוֹ-כֵן זוֹכָה לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְכָל
מִה שְׁמַדְבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, זוֹכָה לְתִקּוּן גִּצְחִי.

עַל-כֵּן רָאָה לְהַרְגִּיל אֶת עֵצְמָךְ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְזֶה יִכְנִיס בְּךָ
בְּטַחֲוֹן עֵצְמִי, וְלֹא תִצְטָרֵךְ כְּכֹר שׁוּם תְּקוּנִים, כִּי הַמְרַגֵּיל אֶת עֵצְמוֹ
לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, כְּכֹר אֵינּוֹ צָרִיךְ שׁוּם תְּקוּנִים, כִּי הַתְּפִלָּה
וְהַתְּבוּדוֹת מְזַכְּכִים אֶת הַמַּחַ, וְזוֹכִים לְהַצְלָחָה בְּרוּחָנִיּוֹת
וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

רָאָה לְצִיּוֹת, וְאִזּוֹ תִרְאֶה נוֹרְאוֹת גַּפְלָאוֹת שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' יב.

בְּעֵזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וַיְהִי, כַּד אֲדַרְא' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה אֶל יְדִידֵנוּ הַגָּדִיד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מוֹסֵר כְּתָב זֶה הַבְּחֹר הַחֲתָן ... גֵּרוֹ יְאִיר, הוּא תִלְמִיד יְשִׁיבְתָנוּ,
וְעוֹמֵד לְהַתְּחַתֵּן בְּמִזְל טוֹב בְּעוֹד שְׁבוּעַ, וְלָרֵשׁ אֵין כָּל, וְהוּא צָרִיךְ
לְבַגְדֵי חַל וּלְבַגְדֵי שַׁבָּת.

לְמַצָּנָה רַבָּה יִחַשֵׁב אִם תּוּכַל לְעֹזֵר לוֹ, וְלֹא כָּל יוֹם מְזַדְמָנֵת
לְךָ מַצָּנָה גְּדוּלָה כְּזוֹ שֶׁל מְלִבִּישׁ עֲרָמִים מִמֶּשׁ, וְהַכְּנַסֵּת כְּלָה אֲמַתִּית.

אֲקַנְיָה שְׁתַּקְנִים אֶת בְּקִשְׁתִּי, וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְשִׁיךְ לְךָ בְּזִכּוֹת
זֶה בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂי יְדִיךָ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְקַהֵל, כ"ה אָדָר-א' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי.

אודות שְׁאֵתָה שׁוֹאֵל, הֵיכָן רַבְּנוּ ו"ל הִזְהִיר אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ,
שֶׁלֹּא יִקְבְּלוּ עַל עֲצָמָם תַּעֲנִיּוֹת? עֵינַי שִׁיחוֹת-הָר"ן, סִימָן קפ"ה:
"וְהִזְהִיר עַל מִקְרָבֵיו שֶׁלֹּא יִתְעַנּוּ בְּעֲצָמָם כָּלֵל", עֵינַי שָׁם. וְכֵן מוֹבָא
(שָׁם סִימָן רכה), שֶׁיִּכּוֹלִים לְלַמֵּד חֲכָמַת הַקְּבֵלָה בְּלִי תַעֲנִיּוֹת, כִּי הוּא
רַק חֲכָמָה וְכו', עֵינַי שָׁם. וְעוֹד זֹאת יֵשׁ אֶצְלָנוּ הַרְבֵּה שִׁיחוֹת בְּעַל-פֶּה,
שֶׁרַבְּנוּ ו"ל הִקְפִיד מְאֹד, שֶׁלֹּא נִקַּח עַל עֲצָמֵנוּ שׁוֹם תַּעֲנִיּוֹת, עַל אֵף
שֶׁיֵּשׁ הַרְבֵּה תוֹרוֹת בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, שֶׁרַבְּנוּ ו"ל מְלַמֵּד אוֹתָנוּ
לְהִתְעַנּוֹת, אֲבָל בְּפֶרוּשׁ אָמַר בְּסוּף יָמָיו, כִּי אִם הָיָה יוֹדֵעַ בְּנֻעוּרָיו
מַעֲלַת הַתַּפְּלָה וְהַתְּבוּדָה, וְאֵל מַה יְכוֹלִים לְזַכּוֹת עַל יְדֵי תַפְּלָה
וְהַתְּבוּדָה, לֹא הָיָה מְסַגֵּף אֶת עֲצָמוֹ כָּל-כֶּף בְּתַעֲנִיּוֹת.

וְגַם יְדוּעַ אֶצְלָנוּ, שֶׁמוֹהַר"ן ו"ל אָמַר: בְּעֵנִין תַּעֲנִיּוֹת, הֵיכָה
צָרִיךְ שֶׁנֶּה אַחַת לְהַתְּבוּדָה וְלְהַתְּוֹדָע עַל זֶה בְּרוּר גָּמוּר. וּמְכַל זֶה
רוֹאִים אֵיךְ שֶׁאֶפְלוּ מוֹהַר"ן ו"ל, שֶׁהֵיכָה מְסוּר לְגַמְרֵי אֶל רַבְּנוּ ו"ל,
עַם כָּל זֹאת בְּעֵנִין הַתַּעֲנִיּוֹת לֹא הָיָה אֶצְלוֹ בְּרוּר, כִּי סוּף כָּל סוּף
כְּתוּב בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, שֶׁצָּרִיכִים לְהִתְעַנּוֹת, אֲבָל הָיוּ שִׁיחוֹת רַבּוֹת
מִפִּי רַבְּנוּ ו"ל, שֶׁלֹּא לְהִתְעַנּוֹת.

עַל-כָּל-פָּנִים אֵתָה בְּוֹדָאֵי שְׁמֹר אֶת עֲצָמְךָ, שֶׁלְּבַל תִּקְבַּל עָלֶיךָ
שׁוֹם תַּעֲנִיּוֹת וְסִגּוּפִים כָּלֵל, כִּי הַכֹּל דְּמִיּוֹנוֹת גְּדוֹלִים, הַרוֹצִים לְמַנְעַ
אֶת הָאָדָם מִלְּהִתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ. יוֹתֵר טוֹב לָךְ לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמְךָ
לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, וּלְפָרֵשׁ אֶת כָּל שִׁיחַתְךָ לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר
עַל-יְדֵי-זֶה יִנְדַּבֵּךְ גּוֹפֶךָ, וְתוֹנָה לְבַטֵּל אֶת עֲכִירוֹת מַעֲשֵׂיךָ, עַד
שֶׁתִּמְשִׁיךְ עָלֶיךָ אוֹרוֹ הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

מה טוב ומה נעים אם תמסור את נפשך להגיע אל מדת השמחה, לשמח עם המצוות, אשר האר"י ז"ל גלה לתלמידיו הקדושים, שזכה להגיע אל מדרגתו, רק על-ידי שמחת המצוות.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך שתזכה לציית.

ראה, אהובי, אחי היקר! להיות חזק באמירת ס"י פְּרָקִים משניות, שזה הורג את היצר הרע. וכן מובא מגורי האריז"ל לסיים בכל חודש את הששה סדרי משנה, שעל-ידי-זוה הורגים את היצר הרע.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט' יד.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ויקהל, כ"ה אדר-א' ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי.

ראה, אהובי, אחי היקר! לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם. ועקר ההתחזקות הוא על-ידי שמחה, שתעבד על נקדת השמחה.

עליך לדעת, כפי מעלת גדלת מצות השמחה, בשביל זה הסמ"ך-מ"ם מתפשט לארכו ולרחבו על מדת השמחה, שאדם לא ישמח. ועל-פן צריכים מסירות נפש להגיע אל מדת השמחה, וזה עקר תקון הברית. וכשאדם שמח, הקדוש-ברוך-הוא בעצמו שומר את בריתו (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קסט). ואף שהשתדלת ואף-על-פי שהבעל-דבר בוער בך, עם כל זאת עליך לעשות כל מיני פעולות שבעולם להיות בשמחה.

עליך לדעת, בזה שתקרב עוד אנשים אליו יתברך, זה עקר

השְׁמֵחָה לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה, כִּי לְמַעַלָּה מִתְפָּאֲרִים מְאֹד עִם אָדָם הַזּוֹכֶה לְקָרֵב רְחוּקִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ.

עַל-כֵּן רְאֵה לְמִסֹּר אֶת נַפְשְׁךָ עַל נִקְדָּה זוּ — לְהַפְיֵץ סִפְרֵי רַבְנוּ ו"ל, וְאִז תִּרְאֶה נוֹרְאוֹת נִפְלְאוֹת שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמְאַחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' טו.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְהַל, כ"ה אֲדֹרָא' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי.

מָה אָמַר לְךָ! אֵין אַתָּה יְכוּלָה לְתַאֲר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְׁמֵחָה שֶׁהִכְנַסְתָּ בְּלִבִּי, בְּזֶה שָׂאֵת עוֹסְקַת בְּהַפְצַת הַקּוֹנְטְרַסִּים הַחֲדָשִׁים, שֶׁהֵם סֵלֶת וְתַמְצִיית דְּבָרֵי רַבְנוּ ו"ל. יַעֲזוֹר לְךָ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּזִכּוֹת זֶה לְהוֹלִידָה בְּנִקְל, וְתִזְכִּי לַעֲבֹר עַל הַכֹּל בְּנִקְל.

רְאֵי לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, וּתְשִׂמְחֵי אֶת בְּעַלְךָ, כִּי הַשְׁמֵחָה הִיא הַיְסוּד בְּחַיִּים, וְעַל-יְדֵי שִׂמְחָה זוֹכִים לְרַפּוּאֵת הַנֶּפֶשׁ וּלְרַפּוּאֵת הַגּוּף.

תְּמַשִּׁיכֵי לְכַתֵּב לְכֹל אֶחָד שֶׁמִּבְקֵשׁ מִכֶּם סִפְרִים, כִּי אֵין לְמַעַלָּה מִמְצָנָה זוּ.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע גַּם אֶת תְּפִלָּתְכֶם, וְתִזְכּוּ לִישׁוּעָה בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

הַמְאַחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' טז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְקַהֵל, כ"ה אָדָר-א' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיָה.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שְׁתַּזְכִּי לַרְווֹת רַב נַחַת מִיַּלְדִיךָ,
וְיִמְצְאוּ אֶת בֵּית זִוְגָם, וְיִפְקְדוּ בְּזֶרַע שֶׁל קִימָא, וְשִׁיְהִיו בְּרִיאִים,
וְתַהְיֶה לָהֶם פְּרֻנְסָה בְּשֹׁפֵעַ.

הָיָה טוֹב שְׁתַּדְּלִיקִי לְכַבוֹד שַׁבַּת-קִדְּשׁ שְׂבָעָה גְרוֹת שֶׁל חֶלֶב,
וְלַהוֹסִיף עַל זֶה שְׁנֵי גְרוֹת שֶׁל שֶׁמֶן זַיִת, וְלִבְקֹשׁ אֲזוּ עַל הַצְּלַחַת
הַבָּנִים, כִּי הַתַּפְּלָה שֶׁהָאִשָּׁה מַתְּפַלֶּלֶת בְּעֵת הַדְּלָקַת הַגְּרוֹת, אֵינָן לְתַאֲר
וְאֵינָן לְשַׁעַר מַעְלָתָהּ בְּשָׁמַיִם.

מָה טוֹב וּמָה נְעִים, אִם תִּבְדָּקִי אֶת הַמְּזוּזוֹת בְּבֵיתְכֶם אִם הֵן
כְּשֵׁרוֹת, כִּי רַב הַצָּרוֹת שֶׁמְצוּיֹת בְּבֵית גְּלַקְחוֹת מְזוּזוֹת פְּסוּלוֹת,
חֵס וְשְׁלוֹם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִקְבַּל אֶת תַּפְּלָתִי, שְׂאֲנִי מַתְּפַלֵּל עֲלֵיכֶם בְּתוֹךְ
שְׂאֵר תַּפְּלוֹת יִשְׂרָאֵל.

הַמְּאֻחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' יז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְקַהֵל, כ"ה אָדָר-א' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה נִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר ... גְּרוֹ נְאִיר.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שְׁתַּזְכֶּה לְמַצָּא אֶת זְוִוְגָךְ, וְתַזְכֶּה
לְבָנוֹת בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל.

רָאָה, אֶהוּבִי, אָחִי הַיָּקָר! לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אָפְנִים
שֶׁבְּעוֹלָם, וְאֵל תְּנִיחַ אֶת עֲצָמְךָ לִפְלֵ.

הָעֵקֶר רָאָה לֹא לְבַחֵר הַרְבֵּה, בַּק הַשְׂדֵיף הַרְאִשׁוֹן שֶׁמְצִיעִים לָךְ
— תִּקַּח, כִּי הָעֵקֶר מֵה שְׁצָרִיכִים לְהִתְחַתֵּן הוּא בַּק לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ
יְתַבְּרֶךְ שְׁמוֹ.

נָא וְנָא תְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שֶׁבְּעוֹלָם לְהִיּוֹת
בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְׂמִיחָה מִמְשַׁכֶּת יְשׁוּעָה לְאָדָם, וְאֵז תִּרְאֶה יְשׁוּעָה מִן
הַשָּׁמַיִם.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרָכָה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' יח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יְתַבְּרֶךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסִדְר וַיִּקְהַל, כ"ה אֲדָר-א' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֶת מְכַתְּבֶךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וְגִדְל שְׂמִיחָתִי לְשִׂמְעַ הַטּוֹב מִפֶּךָ, אִיף
שְׂאֵתָה מְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ, אִין לְתֵאָר וְאִין לְשַׁעַר פֶּלֶל, יַעֲזוֹר לָךְ
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַמִּיד תִּזְכֶּה לְהִתְחַזֵּק וְלִילָף בְּדַרְכֵי רַבְּנוֹ ז"ל.

נָא וְנָא רָאָה לְהַמְשִׁיף לְלַמֵּד ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנּוּיּוֹת, אֲשֶׁר זֶה מְסַגֵּל
לְהַרְג אֶת הַיָּצָר הָרָע. וְאִם הָיוּ בְּנֵי-אָדָם יוֹדְעִים אֶת מַעֲלַת הַזּוּכָה
לְשִׁקֵּד עַל ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנּוּיּוֹת, הָיוּ קְבוּעִים בָּזֶה עַד מְאֹד.

רָאָה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְגַם תְּחִזֵּק אֶת
אֲחֵרִים.

רַבְּנוֹ ז"ל הִזְהִירָנוּ מְאֹד מְאֹד עַל תְּפִלָּה וְהִתְבּוֹדָדוֹת, לְהַרְגִיל
אֶת עֲצָמֵנוּ לְדַבֵּר עִמוֹ יְתַבְּרֶךְ, אֲשֶׁר אִין לָךְ טוֹב מִזֶּה, עַל-כֵּן רָאָה
גַּם אֵתָה לְהִיּוֹת חִזֵּק בָּזֶה לְדַבֵּר עִמוֹ יְתַבְּרֶךְ, וְאֵז תִּרְאֶה נוֹרְאוֹת
וְנִפְלְאוֹת שִׁיעֶשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

אָשֶׁר ט' יט בַּנְחַל סה

רָאָה לְהַפְיֵץ אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, שֶׁהֵם תְּקוּוֹן נִפְלָא לְפָנֵם
הַבְּרִית, כִּי כָּנָגַד זֶה שֶׁפֹּזַר וְרָעוּ לְבִטְלָהּ, יִזְכֶּה לְפֹזַר אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים
הַמְּגֻלִים אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּעוֹלָם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רָאָה לְכַתֵּב לִי מִכְּתָב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ, וּמִמֶּשׁ חַיִּים חֲדָשִׁים
תִּנְפַח בִּי.

ט' יט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְהַל, כ"ה אֲדָר-א' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל גֵּרוֹ יְאִיר.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! כְּפִי הַנִּרְאָה נִתְפַּסֶּת בְּאִיזוֹ כֵּת, שֶׁעָשׂוּ
לָךְ שְׁטִיפַת מַח, וְעָקְרוּ אוֹתָךְ מִשְׁרָשָׁף שְׂרָשׁ יְהוּדוּתָךְ, וְהִכַּל בָּא מִפְּנֵי
הַחֲנוּף הַקְּלוּקֵל שֶׁקִּבְּלָתָּ בְּמַדִּינָה שֶׁל גִּיּוֹנוֹם, שֶׁהֵם הַעֲרֵב-רַב
שֶׁנִּתְפַּשְׁטוּ עֲכָשׁוּ בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, כַּמּוּבָא בַּזֶּהָר הַקְּדוּשׁ (עֵין חֵלֶק ב' כ:),
אֲשֶׁר קָדָם בִּיאַת הַמְּשִׁיחַ יִתְפַּשְׁטוּ הַעֲרֵב-רַב בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה,
וְרַבִּים רַבִּים יִפְּלוּ בְּבֶאֱר שַׁחַת. וּבְעֻזּוֹנוֹתֵינוּ הַרְּבִים, הַרְּבִים הָאֵלוֹ הֵם
כַּמָּה מְלִיוֹנִים, וְכַפִּי הַנִּרְאָה גַם אֶתָּה נִתְפַּסֶּת בִּינֵיהֶם.

עַל-כֵּן רָאָה, אַהוּבִי, בְּנֵי הַיְקָר! לִישָׁב אֶת עֲצָמָךְ לְהִיכֵן נִפְלָתָּ
וּלְהִיכֵן הַדְּרִדְרָתָּ עַד עֲבוּדָה זָרָה מִמֶּשׁ. רָאָה לְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה אֵלָיו
יִתְבָּרַךְ, וּלְשׁוּב אֶל שְׂרָשׁ יְהוּדוּתָךְ. עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים
אָמְרוּ (עֵין יְלָקוּט הוֹשַׁע תְּקַלֵּב): אִפְּלוּ אָדָם עוֹמֵד בְּרִשׁוֹת הַרְּבִים וְכוֹפֵר
בְּעֶקֶר, וּמְטִיחַ דְּבָרִים כְּלָפֵי מַעְלָה, כִּינּוֹן שֶׁשָׁב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה,
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְקַבְּלוֹ. עַל-כֵּן רָאָה לְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה, וְהַקְּדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שֶׁתִּזְכֶּה לְהַפְּרֵד מִכַּת הַעֲבוּדָה זָרָה, וְתִכְנִס
בְּעֲצָמָךְ אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ אֲשֶׁר מְלֵא כָּל הָאֶרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְאֵין

שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, ועל-ידי-זה תזכה להמשיך עליך ברכה וישועה ברוחניות ובגשמיות.

נא ונא אל תסע עם הפת אל חוץ לארץ, כי הם משתמשים בך לעבד נרצע.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתזכה לשוב בתשובה אמיתית, ולחזור אל שרש יהדותך, ותזכה להחזיר את אחרים בתשובה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט' כ.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ויקהל, כ"ה אדר-א' ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... נרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי עכשו, והנראה שאבד על הדרך.

והנה להשיב לך — יקצרו המון יריעות, מרב הצרות והבלבולים והיסורים שעוברים עליך ברוחניות ובגשמיות.

מה אמר לך, ידידי היקר! אני רואה שעקר הבעיה שלך, שיש אצלך רבוי אור, שגורם אחר-כך רבוי חשך. כי זה כלל גדול — כשאדם בוער מאד אחריו יתברך בלי שום צמצום, אזי גורם לעצמו קלקולים גדולים. ועקר למוד רבנו ז"ל הוא — איך לצמצם את עצמו ולהחזיק מעמד, ולא להשבר משום דבר שבעולם.

על-כן הייתי מיעץ לך להתחיל לקבץ לעצמך שעור בשאלות ותשובות "אשר בנחל", ושם תמצא מרגוע לנפשך.

עליך לדעת, כי היסוד אצל רבנו ז"ל היה שמחה, שאדם צריך למסור את נפשו להיות תמיד בשמחה, ואז זוכה לצמצם את ההתלהבות, ולעשות הרבה בעבודת השם יתברך. ועל-כן שמחה היא עבודה הכי קשה לאדם לזכות אליה. ואדם מסגל לעשות כל

מיני עבודות שבעולם, אבל לא להגיע אל מדת השמחה, ועל-כן הזהירנו מוהרנ"ת ז"ל ביותר על מדת השמחה, ובפרוש אָמר, שהעולם טועים וחושבים שצריכים עבודות, ובאמת העקר צריכים שמחה, וכש"ש לאדם שמחה — יש לו כבר הכל.

על-כן ראה, אהובי, אחי היקר! לעבד הרבה על נקדת השמחה, ואז תהיה אדם אחר לגמרי.

נא ונא אל תפל בדעתך מכל מה שעובר עליך, כי כן עובר על כל מי שרוצה להכנס אל הקדשה, ומי שאינו מקרב באמת אל רבנו ז"ל, יש לו למודים כל-כה פגומים, עד שנעקר לגמרי.

על-כן מאד אבקש אותך, שתרגיל את עצמך ללמד ולעין בכל יום בשאלות ותשובות "אשר בנחל", ושם תמצא מרגוע לנפשך.

הייתי רוצה להאריך לך, אך טרדותי רבו עכשו כמו שרבו, וההכרח לקצר.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט' כּא.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ויקהל, כ"ה אדר-א' ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל היקר ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, וגודל שמחתי שאני זוכה לשמע הטוב ממך — אין לתאר ואין לשער כלל.

ראה, אהובי, אחי היקר! לצמצם את עצמך עם ההתלהבות שלך, באפן שלא תשבר לגמרי, כמוכא באריכות (בלקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן מט), שצריכים לצמצם את ההתלהבות, כדי שלא יהיה רבוי אור, חס ושלום.

ועקר הצמצום הוא על-ידי השמחה, שתהיה שמח עם כל

נִקְדָּה טוֹבָה שֵׁשׁ בָּרַךְ, וְזֶה יִהְיֶה יָקָר בְּעֵינֶיךָ, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלִיחַ אֶת דְּרָכֶךָ.

נָא וּנָא רְאֵה לְקַבֵּעַ לְעֲצָמְךָ שְׁעוּרִים כְּסֻדְרָן בְּכָל יוֹם בְּמִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מִדְּרָשׁ, אֲשֶׁר הֵם כְּנִגְדֵי הָאֲרַבְעָה עוֹלָמוֹת: עֲשִׂיהָ, יְצִירָה, בְּרִיאָה, אֲצִילוֹת; אֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לְלַמֵּד אֶת אֲרַבְעָה לְמוֹדִים אֵלּוּ בְּכָל יוֹם, וְאָז יִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ אוֹר נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד.

וְזָכוֹר תִּזְכֹּר, שְׁכָל מַה שְּׁאַדָּם לוֹמֵד בְּזֶה הָעוֹלָם מְזַכְרִים אוֹתוֹ בְּעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן (שיחות-הַר"ן, סימן כו).

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' כב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֻדְרֵי וַיִּקְהַל, כ"ה אֲדָר-א' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צָמוּד בְּפִנְיָמוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֶהוּבִי, אַחֵי הַיָּקָר! רְאֵה לְחִזְקֵךָ אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַע-עוֹלָם, לְבַל תִּהְיֶה שְׁבוּר מִשׁוּם דְּבָר, כִּי סוּף כָּל סוּף הַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, וְכָל הַמְּנִיעוֹת יִתְהַפְּכוּ לְנַעֲמִימוֹת.

רְאֵה לְחִזְקֵךָ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ הַיָּקָרִים, תְּלַמִּידֵי "הַיִּכְל-הַקִּדְּשׁ", שִׁיְהִיו בְּאַהֲבָה, אַחֲוָה וְרַעוּת, וְתַעֲוֹרֵר אוֹתָם עַל לְמוּד כְּסֻדְרָן, כִּי סוּף כָּל סוּף לֹא יִשְׁאַר לָנוּ רַק זֶה שְׁזוֹכָה לְחֻטָּף בְּכָל יוֹם.

הַקִּדּוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ בְּבְרִיאוֹת הַשְּׁלָמָה, וְשְׁתוֹכָה לְהוֹצִיא מִהַפֶּחַח אֶל הַפְּעַל יְגִיעַתְנוֹ וְטִרְחַתְנוֹ, לְהַחֲדִיר אֲמוּנָה בְּתַלְמִידֵי "הַיִּכְל-הַקִּדְּשׁ".

הַמְּאַחַח לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' כג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְקַהֵל, כ"ה אֲדָר־א' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שְׁתִּזְכֶּי לְמִצְאָ אֶת בֶּן זִוְגֶךָ בְּקָרוֹב.

הָיָה טוֹב מְאֹד, שְׁתַּעֲיִנִי בְּקִנְטָרִס "מְצִיאַת הַזִּוּוּג", וְתֹאמְרֵי אֶת הַתְּפִלוֹת הַמּוֹבָאוֹת שָׁם בְּקִנְטָרִס הַזֶּה, וְעַל־יְדֵי־זֶה תִּזְכֶּי לְמִצְאָ אֶת בֶּן זִוְגֶךָ.

מָה טוֹב וּמָה נְעִים, אִם תִּבְקָשִׁי בְּכָל יוֹם מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ בְּלִשׁוֹן שְׂאֵת רְגִילָה בָּהּ, לְשַׁפֵּךְ אֶת נַפְשֶׁךָ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְאִז תִּזְכֶּי לְמִצְאָ אֶת בֶּן זִוְגֶךָ.

הַמֵּאֲחֵל בְּרִכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

ט' כד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְקַהֵל, כ"ה אֲדָר־א' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ, אֵיךְ שְׂאֵתָה מִחִזֶּק אֶת עֲצָמְךָ לִילֶךְ בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל.

תֵּאֱמִין לִי, יְדִידֵי הַיָּקָר! שְׂרְאוּי לָנוּ לְשִׁמַּח מְאֹד עַל נַעַם חֻלְקָנוּ, אֲשֶׁר בְּנַחַל שָׁם חֻלְקָנוּ וְגוֹרְלָנוּ.

עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי עָקֵר חֲשִׁיבוֹת הָאָדָם, כְּשִׁמְקָשֶׁר בְּעֵלְמָא דְאֶתִּי. וְזֶה עָקֵר מַעֲלַת הָאָדָם יוֹתֵר מִכָּל הַנְּבִרָאִים, שְׂאֵף שֶׁהוּא בְּתוֹךְ הָעוֹלָם, עִם כָּל זֹאת הוּא יְכוֹל לְקַשֵּׁר אֶת עֲצָמוֹ וּלְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְזֶה עָקֵר הַשְּׁלֵמוֹת — לְהִיּוֹת לְמַעֲלָה וּלְמַטָּה, כְּמוֹבָא

(בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן סח); כִּי הַמְּלֹאכִים הֵם תָּמִיד לְמַעַלָּה, וְלִהְיוֹת הַחַיִּוֹת הֵם תָּמִיד לְמַטָּה, וְהָאִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי כְּשֹׁזֹכָה מִתּוֹךְ הָעוֹלָם הַזֶּה לְקִשֵׁר עֲצָמוֹ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, הֵינּוּ שְׂמֻסְתּוֹכָב בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְהוּא חוֹשֵׁב תָּמִיד בְּעֵלְמָא דְאַתִּי, אֲזוּ כָּל הַתְּנַהֲגוּתוֹ בֵּין אָדָם לְחִבְרוֹ וּבֵין אָדָם לְמָקוֹם הִיא לְגַמְרֵי אַחֲרֵת. וְזֶה עֵקֶר מַעֲלַת הַצַּדִּיק, כַּמּוֹבָא בַּזֵּהָר הַקָּדוֹשׁ (חֵלֶק ב' קטז), 'שְׂצַדִּיק נִקְרָא "כָּל" דְּאַחִיד בְּשִׁמְיָא וּבְאַרְעָא.

הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׂתוֹנְפָה לְהַגִּיעַ אֶל כָּל זֶה.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' כה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְקַהֵל, כ"ה אָדָר-א' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֶלָה יִגִּיעוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֵת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי.

הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה בְּבֵיתְכֶם, וְהַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה.

נָא וְנָא רְאוּ לְבִדֵּק אֵת הַמְּזוּזוֹת בְּבֵית — אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְכֵן אִם לֹא חֲסֵרָה אִיזוֹ מְזוּזָה בְּאִיזָה חֶדֶר, כִּי רַב הַצָּרוֹת בְּבֵית הֵן כְּשֶׁהַמְּזוּזָה פְּסוּלָה, אוֹ חֲסֵרָה לְגַמְרֵי מְזוּזָה.

רְאוּ לְשָׁמֵר אֵת הַשִּׁבְת, וְאֲזוּ הַשִּׁבְת תִּשְׁמַר עֲלֵיכֶם.

הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לְכֶם בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה בְּכָל מַעֲשֵׂי יְדֵיכֶם, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנוּ — תִּשְׁפִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אָשׁר ט' כו בְּנַחֵל עא
ט' כו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְקַהֵל, כ"ה אֲדָר־א' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלַח נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי.

אודות ענין עין הרע, עליך לדעת שחכמינו הקדושים אמרו (פסחים קי.): כל דקפיד קפדי בהדיה, ודלא קפיד לא קפדי בהדיה; הינו מי שעושה איזה עסק עם זה, על-ידי-זה נופל בפח קיוש, ועין הרע רצה אחריו, אבל מי שאינו מסתכל על דברים אלו, לא יכולים לנגע בו לרעה כלל.

על-כן, לדעתי, ראה להרגיל את עצמך לדבר הרבה עמו יתברך, ולבקש ממנו יתברך, שתזכה להכלל בו יתברך, ובזה שיקדם נכלל בעלמא דאתי, ותמיד זוכר באין סוף ברוך הוא, על-ידי-זה שום רע ושום קלפה ושום נגע ושום מחלה לא יוכלו לנגע בו, ומכל שכן שום עין הרע לא יוכל לשלט בו.

עליך לדעת, כי רבנו ז"ל אמר (ספר-המדות, אות כשוף, סימן ג'): אין הכשוף מזיק אלא לבעלי גאונה; כי באמת מי שזוכה ומבטל את עצמו לגמרי בו יתברך, ויודע שהוא בלעדי השם יתברך שום דבר, ונכלל באין סוף ברוך הוא, לא יכולים להזיק לו כלל, אשרי מי שזוכה לברח תמיד אליו יתברך, ואז לא יכול להרע לו בשום פנים ואפן.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתזכה למצא את בת זוגך. העקר תברח מכל מיני פחדים של הבל, אל תירא ואל תפחד מכל אלו הפחדים של הבל, כי סוף כל סוף, אם תהיה רגיל לומר בכל יום את התפלות מהקונטרס "מציאת-הזוג", תזכה למצא את בת זוגך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט' כז.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ויקהל, כ"ה אדר"א ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידי היקר לי
מאד ... נרו ואיר.

את מכתבך לנכון קבלתי.

וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך, איך שאתה זוכה ומזכה את
הרבים בהפצת מעינות החכמה חוצה, אין אתה יכול לתאר ולשער
כלל, כי בזה תלויה כל גאלתנו ברוחניות ובגשמיות; פי סוף כל
סוף מי שיש לו רק קצת דעת, רואה ויודע מה רבנו ז"ל רוצה
מאתנו, ומה שאיפתו בעבורנו, ואנחנו רק שמשים אצלו. וכל מי
שזוכה לשמש יותר את רבנו ז"ל, הוא נכנס בגדר תלמידו מזהרנ"ת
ז"ל, אשר כל עקרו היה רק לשמש את רבנו ז"ל, ואנחנו צריכים
לחקות אותו ולשמש את רבנו ז"ל, ולהכניס את למודו בין כלל
נשמות ישראל.

עליך לדעת, כי כל מי שרוצה לשמש את רבנו ז"ל, ההכרח
שתהיה עליו מחלקת, ומי שיש לו רק קצת דעת ושכל, רואה שכל
המחלקת היא רק שטיות ודמיונות גדולים. אשרי מי שבורח מכל
מיני מחלוקות, ואינו מתערב בריב לא לו, אשרי לו ואשרי חלקו
בזה ובבא לנצח נצחים.

ראה להיות שמח, ותשמח את חבריך אנשי שלומנו היקרים,
ותכניס בהם התחזקות, והקדוש-ברוך-הוא יצליח את דרכך, ובכל
אשר תפנה — תשכיל ותצליח.

נא ונא אל תכנס בוכוחים עם שום בריה, רק ראה להמשיך
להפיץ את ספרי רבנו ז"ל, ואז תראה נודאות נפלאות אשר יעשה
עמך הקדוש-ברוך-הוא.

תמשיך לכתב לי, וממש חיים חדשים תכניס בי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

אָשׁר ט' כח — ט' כט בַּנְחַל עג

ט' כח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְקַהֵל, כ"ה אֲדָר-א' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וְגִדְל שְׁמִחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי זֶה כַּמָּה עוֹד לֹא רְאִיתִיךָ, וְגַם לֹא
רְאִיתִי אֶת כְּתָב יָדְךָ, וְזֶה שְׁכַתְּבָתְּ לִי, מִמָּשׁ הַחַיִּית אֹתִי.

אוֹדוֹת מֵה שְׁאַתָּה כּוֹתֵב, שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ מֵה שְׁעוֹבֵר, מֵה אִמְר
לְךָ, יְדֵי הַיְקָר! בְּזֶה הָעוֹלָם עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד מֵה שְׁעוֹבֵר.

יֵשׁ מִכְתָּב שֶׁל מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל שְׁפוֹתֵב לְבָנוּ ר' יֶצְחָק, שְׁכַתְּב לּוֹ:
"דָּאס מָעַן מוֹטְשֶׁעט מִיר זַייער", וְהַשִּׁיב לּוֹ מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל: "מָעַן
מוֹטְשֶׁעט אֵיטְלִיכֶען מִיךָ הָאט מָעַן שׁוִינ זַייער פִּיל גְּעמוֹטְשֶׁעט"
[מִיגְעִים אֶת כָּל אֶחָד, אֹתִי יִגְעוּ הַרְבֵּה מְאֹד].

עַל-כֵּן רְאֵה, אֶהוּבִי, אַחִי הַיְקָר! לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִינֵי
אֲפָנִים שְׁבָעוֹלָם, וְאֵל תִּסְתַּכֵּל עַל אַחֲרִיךָ כָּלֵל, רַק תַּעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה
חֲדָשָׁה.

רְאֵה לְמִסֹּר אֶת נַפְשְׁךָ לְהַפְיִץ אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל בְּכֹל יוֹם, וְאִז
תִּרְאֶה נוֹרְאוֹת נִפְלְאוֹת שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' כט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְקַהֵל, כ"ה אֲדָר-א' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמְאֹד שְׁמִחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ.

נָא וְנָא רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְאֵל תְּנִיחַ אֶת הָעֲצָבוֹת וְהָעֲצָלוֹת אֲצִלְךָ כְּרִגְעָה, כִּי הָעֲצָבוֹת וְהָעֲצָלוֹת שׁוֹבְרוֹת אֶת הָאָדָם לְגַמְרֵי, וְצָרִיכִים לְמָסוֹר אֶת נַפְשׁוֹ לְהַגִּיעַ אֶל מִדַּת הַשְּׂמִיחָה, וְאֵף שְׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ מֵהַשְּׂמִיחָה בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגַשְׂמִיּוֹת, כַּנֶּגֶד זֶה עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי כָל מֵה שֶׁתּוֹכָה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ, מֵעֲלֵתָךְ תִּהְיֶה יוֹתֵר גְּדוּלָה בְּשָׂמַיִם; כִּי זֶה עֵקֶר מַעֲלַת הָאִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי, שֶׁיִּכּוֹל לְהַחֲזִיק מֵעַמֵּד, וְאִינוֹ נִשְׁבֵּר מִשׁוּם דָּבָר.

הַרְגֵל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמוֹ יִתְבַּרְךָ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים עִמוֹ יִתְבַּרְךָ, הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה שְׂאִין כְּמוֹהָ. וְאִם הָיָה הָאָדָם יוֹדֵעַ מַעֲלַת תְּפִלָּתוֹ וְשִׁיחָתוֹ אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, הָיָה חִזּוֹק בְּזֶה מְאֹד מְאֹד.

אֲנִי זוֹכֵר אֶת סְבָךְ, הַרְבֵּה הַחֲסִיד ר' ... וְ"ל, שֶׁתְּמִיד הָיוּ שִׁפְתוֹתָיו נִעוֹת וּמְדַבְּרוֹת אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, וְהָיוּ פָּנָיו בּוֹעֲרוֹת כְּלִפְיָדַיִם, כִּי מְרַב הַתְּבוּדוֹת זָכָה לְדַבְּקוֹת אֲמַת, עַד שֶׁפָּנָיו הָיוּ מְאִירוֹת כְּשֶׁמֶשׁ בְּצַהָרִים בְּלִי שׁוּם גְּזֵמָא כָּלָל.

עוֹד רְאִיתִי הַרְבֵּה מַעֲלוֹת אֲצִל הַסְּבָא שְׁלֶךְ, שֶׁהוּא אֵף פַּעַם לֹא הִתְעַרַב עִם שׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, וְתְמִיד הֵלֶךְ לְדַרְכוֹ בְּבִדְיוֹת, וְלֹא הִיָּתָה לוֹ שִׁיכוֹת אֶל שׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם.

כִּי בְּאֲמַת הוּא הַדְּפִיס אֶת סִפְרֵי רַבְּנֵינוּ וְ"ל, וְהִיָּתָה עֲלָיו כָּל מִיָּנִי מִחֲלָקַת מִבֵּית וּמִבְּחוּץ, וְרַבּוֹת סָבַל אֲפֵלוֹ מְאֻנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּעֲצָמָם, כִּידוּעַ דְּבָר זֶה לְמִי שֶׁבָּקִי בְּזֶה, וְאֵף-עַל-פִּי-כֵן הוּא לֹא הִתְפַּעֵל, רַק הִמְשִׁיךְ בְּדַרְכוֹ.

רְאֵה גַם לִילֶךְ בְּדַרְכוֹ, וְאֵז תִּרְאֶה נוֹרְאוֹת נְפִלְאוֹת שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אָשׁוּר ט' ל – ט' לא בַּנְחַל עֵה
ט' ל.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְקַהֵל, כ"ה אֲדָר-א' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל מְשַׁפְּחַת ... שְׂיַחֲיוּ.

אֵת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, רַק כְּפִי הַנִּרְאָה שְׁנַתְּעַכֵּב בְּדִרְךָ עַד
עֲכָשׁוּ, וְהַכֵּל בְּהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שְׁתַּהַיֶּה לָכֶם הַצְּלָחָה בְּבִיתְכֶם,
וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנוּ – תִּשְׁכִּילוּ, וַיְהִי לָכֶם שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה,
שֶׁתַּצְּאוּ מִכָּל הַחֹבוֹת הַמְטָלִים עֲלֵיכֶם, וְתִזְכּוּ לְבְרִיאוֹת הַשְּׁלָמָה.

הַיִּיתִי מֵיַעַץ אֲתָכֶם לְבַדֵּק אֵת מְזוּזוֹת בֵּיתְכֶם אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת אוֹ
לֹא, כִּי רַב הַצְּרוֹת שֶׁהָאָדָם סוֹבֵל הֵן – כְּשֶׁחֲסֵרָה אִיזוֹ מְזוּזָה, אוֹ
חֵס וְשְׁלוֹם, אִיזוֹ מְזוּזָה פְּסוּלָה. הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַצְּלִיחַ אֵת
דִּרְכְּכֶם, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנוּ תִשְׁכִּילוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' לא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְקַהֵל, כ"ה אֲדָר-א' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֵת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמְּךָ,
אִיךָ שְׂאֵתָה מְחֻזַּק אֵת עֲצָמְךָ לִילְךָ בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ו"ל.

רְאוּי לָנוּ לְשַׁמַּח מְאֹד כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ, עַל גִּדּוֹל הַזְּכוֹת שֶׁנִּפְּלָה לָנוּ
– לְהִיּוֹת בְּחֻלְקוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל, כִּי מָה הֵינּוּ עוֹשִׂים אִם לֹא הֵינּוּ
מְקַרְבִּים אֶל רַבְּנוּ ו"ל? ! וּכְבָר אָמַר רַבְּנוּ ו"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת צַדִּיק,
סִימָן צח): מֵהוּת הָאָדָם נִפְרַע עַל-יְדֵי הַתְּקַרְבוֹתוֹ, כְּשֶׁרוֹאִים לְמִי הוּא
מְקַרֵּב; עַל-כָּל-פָּנִים מֵאַחַר שֶׁאֵנוּ זוֹכִים לְהִיּוֹת מְקַרְבִּים אֶל רַבְּנוּ

ו"ל, עלינו להשתדל להיטיב מעשינו, באפן שלא נוציא, חס ושלום, שם רע על רבנו ו"ל. פי כפי מעשינו, פן גרע אם אנו מקרבים אל רבנו ו"ל. ומוכא גם (שם, סימן סט): מי שאוהב את הצדיק, צריך לשמר את הצדיק, שלא יהיה עליו שם רע; על-פן עלינו להשתדל להתנהג בדרך ארץ גדול, באפן שנקדש את שם רבנו ו"ל בעולם.

חמדת לבבי! האדם צריך להזכיר לעצמו את תכליתו הנצחית בכל יום, ולא יטעה את עצמו כלל, כי ההכרח למות פאשר נסתלקו פל הצדיקים, ועל-פן כשיכניס את עצמו בידיעה זו, שההכרח סוף פל סוף להסתלק מזה העולם — ששתנה לגמרי, הינו שפל הקף מחשבתו יחשב פבר אחרת מפל הכלי העולם — מה עלי לעשות בזה העולם? רק לחטף טוב אמתו ונצחי בכל יום: תורה ותפלה ושיחה בינו לבין קונו.

עליך לדעת, פי ככל שהאדם מדבר יותר עמו יתברך, כמו-כן נתקדש ונטהר ונודפך יותר, ונעשה ענין אחר לגמרי. ובפרוש אמר רבנו ו"ל, שאיש פשר הוא ענין אחר לגמרי, אף שעובר בזה העולם עם אותם האיברים כמו אחר, אכל בפנימיות הוא ענין אחר לגמרי (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן קטז). וצריכים לידע ולזכר זאת, שפל אחד מאתנו יכול להגיע אל זה, אם לא יטעה את עצמו.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לנו, שנוזפה להשתוקק להגיע אל כל זה.

אודות ששאלת, אם יכולים לתן את מחצית השקל בעבור ההדפסה — בהחלט! ואין לך עוד מצנה יותר גדולה של נתינת מחצית השקל כמו להדפסת ספרי רבנו ו"ל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

פה תקבל מכתב רצוף לחברך ... כפי שבקשת.

אָשֶׁר ט' לב בנחל עז
ט' לב.

בעזרת השם יתברך, ערב־שבת־קדוש לסדר ויקהל, כ"ו אדר־א' ה'תשמ"ו.

שלום וברכה אל ... תחיה.

את מכתבך לנכון קבלתי.

מאד מאד אני מצטער מכל מה שעובר עליך ברוחניות
ובגשמיות.

אך, לדעתי, את יכולה לצאת מכל המבוכות וכו' שנפלת בהן,
אם רק תקחי את עצמך בידיים. הינו קדם עליך להפגוד קצת
מחברתך, כי יהיו לך הרבה אכזבות ממנה, אם היא תתאגרס, יהיה
לך קשה מאד וכו'.

על־כן, לדעתי, ראי לקחת את עצמך בידיים, ואל תהיי ברונית
כל־כף, והשדוף הראשון שמציעים לך תקחי, וסוף הכבוד לבוא,
שתהיי הכי מאשרת בחיים, כי תכף־ומיד פשתתחנני, יהיה לך חבר
טוב עם מי לדבר, ועם מי לחיות, ועם מי להתייעץ בכל ענייניך.

נא ונא אל תפלי כל־כף בדעתך, כי בודאי יש בך נקדות טובות
ומעלות מה שאין באחרים כלל, וראוי לך להיות שמחה ועליזה
בזה מאד, ואף שגדמה לך עכשו, שאת הכי אמללה, כל זה מצד
הכאב והדמיונות שנוכנסו בך, מרב הצער שנועדך האבא, וגם
האחים שלך יצאו, בעוונותינו הרבים, לתרבות רעה, וגם שני אחים
נפטרו במלחמה.

הקדוש־ברוך־הוא ירחם עליך, וימשיך עליך שפע ברכה
והצלחה ודעת, ותזכי למצא בקרוב את בן זוגך.

נא ונא לקיים את כל מה שנואמר בקנטרס "מציאת הזווג", ושם
תראי נראות ונפלאות.

המאחל ברכה והצלחה מן השמים.

עח אָשֶׁר ט' לג — ט' לד בַּנְחָל
ט' לג.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר וַיִּקְהַל, כִּי וְאֶרְרֵא ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲנִיָּה.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי.

מָה אָמַר לָךְ! אֲנִי מִצְטַעַר מְאֹד מִכֵּל מַה שְּׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּכָל
פַּעַם — צָרוֹת וְקִטְנוֹת וְנִסְיוֹנוֹת אַחֲרָיִם.

הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא כָּבֹד יַעֲזֹר לָךְ, שְׂתִזְכִּי לְצֵאת מֵהַמְּבוּכָה
וְהַצָּרוֹת שֶׁמְסַבְּכִים אוֹתְךָ בְּכָל פַּעַם.

נָא וְנָא לְרֵאוֹת לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה מְרַחֶבֶת אֶת
הַדַּעַת, וְעַל־יְדֵי שִׂמְחָה זוֹכִים לִישׁוּעָה, כְּמוֹ שְׂאֵמֶר רַבְּנוּ ז"ל
(סִפְר־הַמִּדּוֹת, אוֹת הַצְּלָחָה, חֶלֶק ב', סִימָן א'): מִי שֶׁשִּׂמַּח תָּמִיד, עַל־יְדֵי־זוֹהַ
הוּא מְצַלִּיחַ.

הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִמְשִׁיךְ עָלֶיךָ שִׂמְחָה אֲמִתִּית בְּזוֹהַ וּבְכָּא
לְנִצָּח.

רְאֵי לְהִיּוֹת רְגִילָה בְּאַמִּירַת תְּהִלִּים, אִם תִּזְכִּי לוֹמַר בְּכָל יוֹם
'יוֹם שֶׁל תְּהִלִּים', הִינּוּ שְׂתִזְכִּי לְסִיִּים בְּכָל שָׁבוּעַ אֶת סִפְר־הַתְּהִלִּים
— אֵין לְמַעַלָּה מְזוּהָ, כִּי הַתְּהִלִּים מִמְּשִׁיכִים אֶת הַיְשׁוּעָה לְאָדָם,
אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְרַבֶּה בְּאַמִּירַת תְּהִלִּים.

הַמֵּאַחַל בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

ט' לד.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר וַיִּקְהַל, כִּי וְאֶרְרֵא ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

אַת מְכַתְּבָךְ לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי, וְגִדְל שְׂמִיחָתִי לְשִׂמְעַה הַטּוֹב מִמֶּךָ, אֵיךְ שְׂאַתָּה זֹכֶה לְחֻזַּק אֶת עֲצָמֶךָ — אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

עֲלִיךָ לְדַעַת, אֶהוּבִי, יְדִידִי הַיְקָר! כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם צָרִיכִים הִתְחַזְּקוֹת חֲדָשָׁה בְּכֹל יוֹם, כִּפִּי הַקִּטְנוֹת וְהִירִידוֹת שְׁעוֹבָרִים עַל כָּל אַחַד וְאַחַד, וְלוֹלֵא עֲצוֹת רַבְּנֵנוּ ו"ל, לֹא הֵיטָה לָנוּ שׁוּם תִּקְוָה כָּלֵל, וְאֵךְ שְׂאַנוּ רוּאִים, שְׂשְׂאָר בְּגִי-אַדָּם גַּם-כֵּן חַיִּים בְּלִי רַבְּנֵנוּ ו"ל, אֲבָל הָאֲמַת אֶהוּבָה מְכַל, הֵינּוּ מִי שְׂמִסְתַּפֵּל בְּעֵינֵי אֲמַת, רוּאָה אֶת הַהַפְּרָשׁ, אֵיךְ הַחַיִּים שְׁלוֹ הוֹלְכִים עִם הַהַקְדָּמוֹת שֶׁל רַבְּנֵנוּ ו"ל, וְלִהְיוֹךְ אֵיךְ הַחַיִּים הוֹלְכִים בְּלִי הַהַקְדָּמוֹת שֶׁל רַבְּנֵנוּ ו"ל.

הֲלֹא בְּזֶה שְׂאַנוּ מְקַרְבִּים לְרַבְּנֵנוּ ו"ל, הוּא מְאִיר בָּנוּ אוֹרוֹ יִתְבַּרְךָ בְּגִלּוּי נוֹרָא וְנִפְלֵא כְּזֶה, עַד שְׂמַרְגִּישִׁים שֶׁהוּא יִתְבַּרְךָ אֲתַנּוּ, וְהוּא סְמוּךְ אֵלֵינוּ מִמֶּשׁ, אֲשֶׁרִי מִי שְׂזוֹכָה לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנֵנוּ ו"ל וּמַרְגִּישׁ זֹאת, וְאֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂזוֹכָה לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמוֹ יִתְבַּרְךָ, אֲשֶׁר אֵין לָךְ טוֹב מְזֶה, אֲשֶׁרִי לוֹ בְּזֶה וְאֲשֶׁרִי לוֹ בְּבֹא!

חֲמַדַּת לְבָבִי! רְאֵה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, כִּי הַשְּׂמִיחָה תִּרְחִיב לָךְ אֶת מַחֲךָ, וְתִזְכֶּה לְרֵאוֹת אֵיךְ שֶׁהַזְּמַן פּוֹרַח, כְּמוֹ שְׂאַמֵּר הַחֲכָם: "בְּשִׂמְחָה וּבְצַחֻק יִרְאֶה אֲצֵלֶם הַזְּמַן קֶצֶר, וְלִדְוֵאָגִים וְלִמְצַטְעָרִים יִרְאֶה יוֹתֵר אַרְךָ"; הֵינּוּ כְּשִׂאָדָם בְּשִׂמְחָה, אֲזוּ רוּאָה שֶׁהַזְּמַן הוּא הַבֵּל וּפּוֹרַח, וּכְשֶׁהוּא בְּעֲצָבוֹת וּבְדַכְּאוֹן, נִדְמָה לוֹ שֶׁהַיּוֹם נִמְשָׁךְ כְּמוֹ הַגְּלוּת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָנוּ, שְׂנִזְכֶּה לְהִתְקַרֵּב בְּאַמַּת אֶל רַבְּנֵנוּ ו"ל וְלִהְבָּלֵל בוֹ, וְלִקְבֹּל מִמֶּנּוּ אֶת הַתְּקוּנִים הָאֲמִתִּיִּים, עַד שְׂנִזְכֶּה לְהִיּוֹת כְּלוּלִים לְמַעַלָּה מִן הַמְּקוֹם וְלְמַעַלָּה מִן הַזְּמַן, שֶׁהוּא הַשְּׂגָת מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ (עֲזַן לְקוּטִי-מוֹהֲרֵן, חֶלֶק ב', סִימָן סא).

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִחָה מִן הַשָּׂמִים...

ט' לה.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי וַיִּקְהַל, כִּי וְאֶדְר־א' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלַח גִּיעֵו וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

אֵת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמְאֹד אֲנִי מִצְטָעֵר בְּצַעֲרֶךָ הַקָּשָׁה מִמָּה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ מֵאֲשֶׁתְּךָ.

עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי הָאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם בּוֹנֶה לְעֲצֻמוֹ אֵת הַגֶּן־עֵדֶן, וּבּוֹנֶה לְעֲצֻמוֹ אֵת הַגִּיּוֹנוֹם, וּבְאִיזוֹ דְרָךְ שֶׁהוּא רוֹצֵה לְבַחֵר בָּהּ, כֵּן יְכוֹל לְבַחֵר; יֵשׁ אָדָם שֶׁמְהַפֵּךְ אֵת בֵּיתוֹ לְגֶן־עֵדֶן, וַיֵּשׁ אָדָם שֶׁמְהַפֵּךְ אֵת בֵּיתוֹ לְגִיּוֹנוֹם, כָּל אֶחָד כְּפִי רְצוֹנוֹ.

הֵינּוּ כְּשֶׁאָדָם יוֹדֵעַ, שֶׁעֵקֶר הַחֲתֻנָּה לְהַתְחַתֵּן הוּא, כְּדֵי לְקַיֵּם מִצְוַת הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, הוּא שֶׁשׁ וְשִׁמְחָה שְׂזוּכָה לְקַיֵּם אֵת מִצְוַת בּוֹרְאוֹ וְלִשְׂאֵת אִשָּׁה, וּמִבְקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, שְׂיִזְכֶּה לְפָרוֹת וְלָרְבוֹת, אֲזִי הוּא תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וּמְהַפֵּךְ אֵת בֵּיתוֹ לְגֶן־עֵדֶן, וְתָמִיד קוֹפֵץ וְצוֹהֵל וְרוֹקֵד עַל הַחֲלָק הַטּוֹב שֶׁנִּתֵּן לוֹ הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׂזוּכָה לְמִצְאָה אֵת בַּת זוּגוֹ, וְרַק רוֹאֶה אֵת מַעֲלָתָהּ וְאֵת יַפְיָהּ וְכוּ' וְכוּ', וְהוּא שִׂמְחָה תָּמִיד. מֵה שְׂאִין כֵּן כְּשֶׁאָדָם נוֹשֵׂא אִשָּׁה לְשֵׁם מְמוֹן, אוֹ לְשֵׁם כְּבוֹד וְגִאוּת, אוֹ לְשֵׁם יַפִּי, אוֹ לְשֵׁם תְּאוֹוֹת וְכוּ' וְכוּ', אֲזִי כְּשֶׁנִּפְסַק הָעֵנִין שְׂרָצָה, עַל־יְדֵי־זֶה הוּא רוֹאֶה בָּהּ רַק חֲסִרוֹנוֹת, וּמִתְעַצֵּב וְנוֹפֵל בְּדַכְאוֹן וּבַעֲצָבוֹת גְּדוֹלָה, וּמִתְחִיל לְהִתְקוּטֵט עִם אִשְׁתּוֹ, וְהוּא מְלֵא צַעַר וְיִסּוּרִים, עַד שֶׁאֵינּוּ מְרַגֵּשׁ שׁוֹם טַעַם בְּחַיִּיו, וְכָל הַבֵּית מִתְהַפֵּךְ לְגִיּוֹנוֹם מִמֶּשׁ בְּזֶה הָעוֹלָם.

עַל־כֵּן רְאֵה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! לְבַחֵר בְּטוֹב, וְאִז תִּרְאֶה נוֹרָאוֹת וְנִפְלְאוֹת שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא.

נָא וְנָא לֹא לְגַרֵּשׁ אֵת אֲשֶׁתְּךָ, חֲבָל מְאֹד שֶׁתִּתְגַּרְשׁוּ, אִתֶּם זוּג מְאֹד מִתְאִים, וְלָמָּה לָכֶם לְהַפְרֹד, רְאוּ לְהַשְׁלִים בֵּינֵיכֶם.

הַעֵקֶר תִּשְׁמְרוּ אֵת מִצְוֹת הַתּוֹרָה, וְאִז בְּוַדַּאי יִהְיֶה שְׁלוֹם־בֵּית בֵּינֵיכֶם.

אָשֶׁר ט' לוּ בְּנַחַל פּא

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שְׁתַּזְכְּרוּ לְהַבְנוֹת בְּזֶרַע שֶׁל קִימָא,
וְתִהְיוּ שְׂמֵחִים אַחַד עִם הַשָּׁנִי.

הִיָּה טוֹב מְאֹד, שְׁתַּבְּדְּקוּ אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְכֶם אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, כִּי
רַב הַצָּרוֹת בְּבֵית הֵן מִפְּאֵת שֶׁהַמְּזוּזוֹת אֵינָן כְּשֵׁרוֹת. וְכֵן רְאוּ לְשָׁמֵר
אֶת טְהוֹרַת הַמְּשֻׁפָּחָה.

הַמֵּאֲחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' לוּ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, כ"ח אֲדָר-א' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... נְרוּ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וְגִדְלֵ שְׂמֵחָתִי שִׁישׁ לִי לְשִׁמְעֵ הַטּוֹב
מִמֶּךָ, וּבִפְרֹט הַטּוֹב מִלְּמוּדְךָ — אֵינִן לְתֹאֵר וְאֵינִן לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי סוּף
כָּל סוּף לֹא יִשְׁאָר לָנוּ רַק מֵה שְׁאֵנוּ זוֹכִים לְחֻטֵּף בְּזֶה הָעוֹלָם —
תּוֹרָה וְתַפְלָה, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁאֵינּוּ מְטַעֵה אֶת עַצְמוֹ כָּלֵל!

רְאֵה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיָּקָר! לְבַטֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְגַמְרֵי אֱלֹהֵי יִתְבָּרַךְ,
וְכֹל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ אֶת עֲצָמְךָ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְתָמִיד
תִּשְׁתַּוְּקַק אַחֲרָיו יִתְבָּרַךְ, וְתוֹצִיא מִפִּיךָ אֶת הַכְּסוּפִים שִׁישׁ לְךָ אֱלֹהֵי
יִתְבָּרַךְ, כִּי כָּךְ גָּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן לא):
כְּשֶׁאָדָם זוֹכֵה לְהוֹצִיא מִפִּיו אֶת הַרְצוֹנוֹת וְהַכְּסוּפִים שִׁישׁ לוֹ אֱלֹהֵי
יִתְבָּרַךְ, עַל-יְדֵי-זֶה נִאָּרְגִים עוֹלָמוֹת וְצְרוּפִים חֲדָשִׁים, אֲשֶׁרֵי עֵינַי
רְאֵתָה זֹאת. וְכֵן מְבֹאָר בְּאַרְיֵכוֹת בְּלִקוּטֵי-הַלְכוֹת (הַלְכוֹת אוּמָנִין, הַלְכָה
ד') מִמְּעַלְת הָאָדָם הַזּוֹכֵה לְהוֹצִיא מִפִּיו אֶת הַרְצוֹנוֹת וְהַכְּסוּפִים
הַטּוֹבִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

עַל-כֵּן הִרְגַּל אֶת עֲצָמְךָ תָּמִיד לְהוֹצִיא מִפִּיךָ אֶת הַרְצוֹנוֹת
וְהַכְּסוּפִים הַטּוֹבִים שִׁישׁ לְךָ, וְזֶה יַעֲזֹר לְךָ לְהוֹצִיא מִהַכֶּחַ אֶל הַפְּעַל
עֲנִינֶיךָ.

נא וְנָא רְאֵה לְתָרַם בְּכָל יוֹם כַּמָּה פְּרוּטוֹת לְצַדָּקָה, כִּי רַבְּנוּ ז"ל
אָמַר לָנוּ (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ד') עַל הַפֶּסוּק (דְּבָרִים טו, ח):
"פְּתוּחַ תִּפְתַּח אֶת יָדְךָ", בְּזֶה שֶׁהָאָדָם פּוֹתַח אֶת יָדוֹ לְצַדָּקָה, הוּא
פּוֹתַח פְּתָחִים לְמַעֲלָה, וְכָל מָה שֶׁהוּא פּוֹתַח אֶת יָדוֹ בְּיוֹתֵר לְצַדָּקָה,
עַל-יְדֵי-זֶה נִפְתָּחִים לוֹ פְּתָחִים יוֹתֵר גְּדוֹלִים וְיוֹתֵר רַחֲבִים לְמַעֲלָה.
וּמֵאַחֵר שָׁאֲנוּ צָרִיכִים שִׁיפְתַּח לָנוּ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכָל פַּעַם
פְּתָחִים חֲדָשִׁים בְּאוּרוֹ יִתְבָּרֵךְ, עַל-כֵּן רְאוּי לָתֵן בְּכָל יוֹם וּבְכָל שְׁעָה
כַּמָּה פְּרוּטוֹת לְצַדָּקָה, בְּאַפֵּן שִׁיפְתַּח לָנוּ הַפְּתַח.

וְכֵן מְנַהֵג אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שֵׁישׁ לָהֶם קַפְסָא שֶׁל צַדָּקָה,
וּמְכַנְיָסִים בָּהּ כַּמָּה פְּרוּטוֹת לְפָנָי כָּל תְּפִלָּה וְתַפְלָה מֵהַתְּפִלוֹת
הַקְּבוּעוֹת: שַׁחֲרִית, מְנַחָה, מְעֵרִיב, חֲצוֹת, וּבִיעַת הָאֲכִילָה, כִּי כָּף
מוֹבָא בְּזֶהֱרַק הַקְדוּשׁ (חֶלֶק א' קד.), שֶׁבִשְׁעַת הָאֲכִילָה צָרִיכִים לָתֵן
צַדָּקָה, וְכֵן בְּכָל עֵת רְצוֹן נוֹתְנִים צַדָּקָה, וְכֵן בִּשְׁעַת הַהִתְבּוֹדוֹת
תּוֹרְמִים צַדָּקָה, וְקָדָם אֲמִירַת 'תְּקוּן הַכִּלְלִי', וְכָל הַצְּדָקוֹת הָאֵלוּ
שְׁמִים בְּקַפְסָא, וְאַחֲרֵי-כֵן כְּשֶׁמְתַמְלֵאת הַקַּפְסָא, שׁוֹלְחִים אֶת זֶה אֶל
הַמְשַׁתְּדֵל בְּהַדְפַּסַּת סְפָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, כִּי זוֹ הַצְּדָקָה הִכִּי גְדוֹלָה שֵׁישׁ
בְּעוֹלָם, וְכֵן יְכוּלִים לְהוֹרִיד מִזֶּה לָתֵן לְעֲנִיִּים הַגּוֹנִים.

עַל-כֵּן רְאֵה לְהַרְגִיל אֶת עַצְמְךָ גַּם-כֵּן בְּכָל זֶה, וְכָל פְּרוּטָה
וּפְרוּטָה תְּהִיָּה חֲשׂוּבָה בְּעֵינֶיךָ, כִּי כָּל פְּרוּטָה וּפְרוּטָה מְצַטְרַפֶּת
לְחֻשְׁבוֹן גְּדוֹל בְּשָׁמַיִם, וּכְשֶׁתְּמַלֵּא הַקַּפְסָא, רְאֵה לְשַׁלַּח אֵלַי, וְאֲנִי
אֲדַפֵּס סְפָרִים חֲדָשִׁים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ, וּמִמֶּשׁ חַיִּים חֲדָשִׁים
תִּכְנִים בִּי.

אָשׁר ט' לז – ט' לח בנחל פג
ט' לז.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר פקודי, כ"ח אדר-א' ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וְכֵל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.
את מכתבך לנכון קבלתי, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך –
אין לתאר ואין לשער פֶּלֶל. יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּמִּיד תּוּכַל
לבשרני בשורות טובות.
ראה, אהובי, אחי היקר! לחזק את עצמך להיות בשמחה
עצומה, שאז יתרחבו לך המחין, וכשיתרחבו לך המחין, אז תזכה
לכל טוב אמתי ונצחי.

עליך לדעת, פי צריכים למסר את עצמו על מדת השמחה,
והשמחה אינה באה פֶּלֶךְ בְּנִקְלָא לְאָדָם, וצריכים על זה מסירות
נפש עצומה. ואם היו בני-אדם יודעים מעלת השמחה, היו תמיד
רוקדים ושמחים. פי כל מה שהאדם סובל – הכל מפני חסרון
השמחה.

על-כן ראה להתפלל הרבה אליו יתברך, שתזכה להיות תמיד
בשמחה עצומה, "בשמחה" הם אותיות "מחשבה" (תקוני-זהר, דף
זו.), הינו על-ידי השמחה יכולים להוליך את מחשבתו כפי שרוצה,
ושום דבר לא יוכל לשבר אותו.

המאחל לך ברכה והצלחה בכל ענייניך...

ט' לח.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר פקודי, כ"ח אדר-א' ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וְכֵל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל כָּלֵלוֹת אַנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חסדי ברסלב", תלמידי "היכל-הקדוש", די בכל
אתר ואתר, הוֹנִיָּה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תַּמִּיד, וְיִמְשִׁיךְ עֲלֵיהֶם
חסדים ורחמים גְּמוּרִים.

אחי ורעי היקרים! ראו לחזק את עצמכם בכל מיני אפנים שבעולם, כי החיים מלאים נסיונות, ואשרי מי שזוכה לעבר ולדלג על כל מה שעובר עליו.

מוהרנ"ת ז"ל למד אותנו את דרכי רבנו ז"ל בתמימות ובפשיטות גדולה, איך לחזק ולהחיות את עצמנו ולהחזיק מעמד בזה העולם העובר, ונרגיל את עצמנו לשכח תמיד מהעבר, ולהוריד את הראש על כל מה שעובר עלינו, ולדם ולשתק למחרפי ולמבזי נפשנו.

על-כן, אהובי, אחי ורעי היקרים! נא ונא ראו לחזק את עצמכם בכל מה שעובר עליכם, ואל תסתכלו אחרונית כלל, ובתקף דחקותכם מכל מה שעובר עליכם, ראו להמשיך את עצמכם רק אליו יתברך, ולהרגיל את עצמכם לדבר עמו יתברך, ולפרש את כל שיחתכם וכל מה שעובר עליכם אליו יתברך בתמימות ובפשיטות גדולה, פאשר ידבר איש אל רעהו, כי רק הוא יתברך מבין אתכם, ורק הוא יתברך יכול לעזר לכם.

נא ונא ראו להרגיל את עצמכם במדת השתיקה — לדם ולשתק לכל מחרפי ומבזי נפשכם. וכבר אמר החכם: "טוב שבעבודה — השתיקה והיחול", ואמר: "טוב שתהיה שותק ומשפיל, משתהיה דובר וכסיל"; ורבנו ז"ל אמר לנו (ספר-המדות, אות מריבה, סימן לה): מי שהוא עצור במלין, לא יוכל אותו שום אדם; ועל-כן אל תפנסו בופוחים עם שום ברךה שבעולם, וכל שכן אלו שמצערים אתכם, רק תברחו אליו יתברך, ותספרו את כל מה שעובר עליכם רק לפניו יתברך, כי כן גלה לנו רבנו ז"ל (שם, סימן כו): מי שמגיד ריבו לפני הקדוש-ברוך-הוא, רואה נקמתו בשונאיו. וראו לבטח רק בו יתברך, כי רק הוא יתברך יכול לעזר לנו, ולא שום בשר ודם. ואמרו חכמינו הקדושים (פרקי דרבי אליעזר, פרק ט'): ישאל שבוטחים בצל יוצרם, הם ברוכים ומתוקים, ויש מהם הנאה לעולם, עין שם.

ראוי לנו לשמח בשמחה גדולה ועצומה, שבתקף קטנותנו

אָשֶׁר ט' לַח בַּנְחַל פֶּה

וירידתנו אָנוּ זוכים לידע מרבי אָמת כְּזֶה, רבי המלמד אותנו עצות וְהַנְהִיגוֹת יְשׁוּרוֹת וְקִלּוֹת כְּאֵלוֹ, אֲשֶׁר מֶה הֵיִינוּ עוֹשִׂים בְּלַעֲדֵינוּ? !
על-כֵּן עָלִינוּ לְשִׁמּוֹחַ מְאֹד, שְׂזַכֵּנוּ לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבֵּנוּ ז"ל, וְהַשְׁמִיחָה
הַזֹּאת תַּעֲזֹר לָנוּ לַעֲבֹר עַל הַכֹּל.

עֲלֵיכֶם לְזַכֵּר, כִּי עֲנִין רַבֵּנוּ ז"ל הוּא נִצְחִי. וְכָךְ אָמַר בְּפִרוּשׁוֹ:
"נִצְחִיתִי וְאֵנִיצַח" כִּי מִדְּתוֹ הִיא נִצַּח. וְאֵף שֶׁבֵּין כֶּךָ עוֹבֵר עַל עֲנִינֵינוּ
עֲנִינִים שְׁחוּרִים הַרוֹצִים לְכַסּוֹתוֹ מִהָעוֹלָם, עִם כָּל זֶה הוּא נִצַּח וְגַם
יִנְצַח, וְעָלִינוּ לַעֲזֹר לָזֶה שְׂעֲנִינֵינוּ וּדְרָכֵינוּ וְעֲצוּמֵינוּ הַקְּדוֹשׁוֹת יִתְגַּלוּ
בְּעוֹלָם.

וְכֹל מֶה שֶׁנִּזְכָּה לְבַטֵּל אֶת עֲצֻמָּנוּ, וְלִקְיָם אֶת עֲצוּמֵינוּ הַקְּדוֹשׁוֹת,
וּלְדַבֵּר רַק דְּבוּרֵינוּ הַיְקָרִים, וְלַחֲזֹק אִישׁ אֶת רַעְהוּ לְלַכֵּת בְּדַרְכֵינוּ
הַתְּמִימִים, כְּמוֹ-כֵן יֵאִיר בָּנוּ אֹרֵךְ רַבֵּנוּ ז"ל, וּכְמוֹ-כֵן נִזְכָּה לְגַלוֹתוֹ
וּלְפָרְסְמוֹ בְּכָל הָעוֹלָם כָּלוּ.

נָא וְנָא רְאוּ לְחֲזֹק אֶת עֲצֻמְכֶם בְּכָל מֶה שְׂעוֹבֵר עֲלֵיכֶם, וְתַעֲבְדוּ
עַל מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת, שֶׁהִיא אֲרִיכַת אַפִּים, לְהִיּוֹת מְאָרִיף אֵף עַל כָּל
מֶה שְׂעוֹבֵר עֲלֵיכֶם. וְאֵל תִּהְיוּ שְׁבוּרִים מִשׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם, וְאֵל
תִּפְלוּ בְּדַעַתְכֶם כָּלֵל, כִּי זֶה עָקֵר גְּדֻלַּת הָאָדָם, כְּשֶׁזּוֹכָה לְהַחֲזִיק
מִמֶּמֶד בְּכָל מֶה שְׂעוֹבֵר עָלָיו, וְאֵינוֹ מִתְפַּעֵל כָּלֵל.

עֲלֵיכֶם לְדַעַת, כִּי כָּל הָעוֹלָם כָּלוּ מְלֵא אֹרֹךְ יִתְבָּרַךְ, כִּי הוּא
יִתְבָּרַךְ מְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקַיָּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְהַכֹּל הוּא אֹרֵךְ
אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, אֵף גְּשָׁמִיּוֹת הָעוֹלָם הַזֶּה וְהַבְּלִיּוֹ, וְכָל הַמְּשַׁבְּרִים
שְׂעוֹבְרִים עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, הֵם מְכַסִּים אֶת אֲמַתּוֹת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ
וְאֵת אֹרֹךְ הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא וְהַנְּפִלָא מְאֹד (עֵין לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן
קלג), וְעָלִינוּ לַעֲשׂוֹת כָּל מִיָּנִי פְּעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְהוֹרִיד מֵאֲתָנוּ אֶת כָּל
הַמְּנִיעוֹת וְהַחֲסָרוֹת וְהַחֲשָׁכוֹת וְכוּ', וְלַחֲפֹשׁ וְלִמְצֹא אֹתוֹ יִתְבָּרַךְ
בְּתוֹךְ עֲנִינֵינוּ, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִהְפֵךְ הַכֹּל לְטוֹבָה, אֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוֹכָה

לחפש ולבקש אחריו יתברך, וימשיך עליו אורו יתברך, וינדע שכל
מה שעובר עליו — הכל לטובה, ועל-ידי-זה עולמו יראה בחייו.
המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

ט' לט.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר פקודי, כ"ח אדר-א' ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי
מאד, גר להצדיק נחל נובע מקור חכמה, זכותו יגן עלינו ... גרו
יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך —
אין לתאר ואין לשער כלל.

ראה, אהובי, אחי היקר! לחזק את עצמך בכל מה שעובר
עליך, כי זה עקר גדלת איש הישראלי — להחזיק מעמד, ולזכר
ממנו יתברך, ומעלתו יותר גדולה ממלאך, כי מלאך הוא נשמה
בלא גוף, ועל-כן אם הוא זוכה להרגיש את אמתת מציאותו יתברך,
אין בזה כל-כף מעלה, מה שאין בן עם ישראל נבראים בזה העולם,
ומסתובבים בתוך גשמיות ועביות, עם כל זאת זוכים לזכר ממנו
יתברך, זה עקר מעלתם יותר ממלאכים.

אך צריכים לשמר מאד מאד, שלא יקנאו בנו המלאכים, שלא
יפילו אותנו (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן א'); והעצה לזה — לקשר
עצמנו לכלליות נשמות ישראל, הינו להיות באהבה, אחוה ורעות
עם כלל נשמות ישראל, ועל-ידי-זה אף פעם לא יכולים להפיל
אותו במדת הקנאה והשנאה.

ועל-כן ראוי תמיד להתפלל את תפלותיו על כלליות ישראל,
שאז התפלה שלו היא תפלה בצבור, כי בזה שמתפללים על כלל
נשמות ישראל כל מה שהוא צריך, זה נקרא תפלת הצבור, שאז
הוא עת רצון גדול בשמים.

הִינּוּ כְּשֶׁאָדָם צָרִיף לְאִיזָה עֲנָן — זְוֹג אוּ פְּרֻנְסָה אוּ בְּרִיאוֹת וְכוּ', כְּשֶׁמִּתְפַּלֵּל רַק עַל עֲצָמוֹ, זֶה נִקְרָא תְּפִלַּת הַיְחִיד, וְאִזּוּ בּוֹדְקִים אִם הוּא רְאוּי אוּ לֹא, מֵה שְׂאִין בֵּן כְּשֶׁמִּתְפַּלֵּל לְרַבִּים, אִזִּי הוּא נִקְרָא תְּפִלַּת צְבוּר, שְׂאֵז הוּא עֵת רְצוֹן גְּדוֹל בְּשָׁמַיִם.

אֲשֶׁרִינוּ מֵה טוֹב חֲלָקְנוּ, וּמֵה נְעִים גּוֹרְלָנוּ, שְׂאָנוּ זוֹכִים לִידַע מְרַבִּי אֱמֶת כְּזֶה, רַבִּי נִפְלָא כְּזֶה, רַבִּי הַמְּחִיָּה אוֹתָנוּ, רַבִּי הַמְּאֵמֵן אוֹתָנוּ, וְרְאוּי לָנוּ לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד בְּשִׂמְחָה, שְׂאִין אָנוּ מִתְּנַגְּדִים עֲלָיו. וְהַשְּׂמִיחָה הַזֹּאת מְשִׁיבָה עֲלֵינוּ אֶת אוֹרוֹ הַגָּנוּז, כִּי כֵן מוּבָא בְּזֵהר הַקְּדוּשׁ (חֲלָק ב' קפד:): כְּשֶׁשְּׂמִיחָה בְּאִיזָה דְּבַר שְׂבִקְדָּשָׁה, אִזִּי מִמְּשִׁיכִים אֶת הַקְּדָשָׁה הַהִיא עַל עֲצָמָנוּ, חֲדוּהָ דְּבַר נֶשׁ מְשִׁיבָה חֲדוּהָ עֲלָהּ מְנִיָּה; הַשְּׂמִיחָה שֶׁל הָאָדָם מִמְּשִׁכָּה עֲלָיו שְׂמִיחָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה.

הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׂתִזְכֶּה לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְאִשְׁתַּף תַּעֲבֹר אֶת הַלְּחָה בְּשָׁלוֹם.

וּמֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, אִם תִּרְגֵּל אֶת עֲצָמָה לֹאמֹר אֶת שְׂמוֹת הַצְּדִיקִים בְּעֵת הַהִרְיוֹן, וְהַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂהִכַל יַעֲבֹר בְּנִקְלָה.

הַמְּאֵחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' מ.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִכְרֵי פְּקוּדֵי, כ"ח אֲדָר-א' ה'תשמ"ו.

שָׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", תְּלִמִּידֵי "הַיְכָל-הַקְּדוֹשׁ", הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

שְׁלֵמָה הַמְּלֶךְ אוֹמֵר (קִהְלַת ג, א): "לְכָל זְמַן וְעַת לְכָל חֲפִץ תַּחַת הַשָּׁמַיִם", כָּל דְּבַר בְּזֵה הָעוֹלָם יֵשׁ לוֹ הָעֵת וְהַזְּמַן שֶׁלוֹ; וְהוּא מוֹנֶה אֲרַבְעֵ-עֶשְׂרֵה עֵתִים לְטוֹבָה, וְאֲרַבְעֵ-עֶשְׂרֵה עֵתִים לְרָעָה, וּמֵה הוּא רוֹצֵה לְגַלוֹת בְּזֵה? אֵלֵּא שְׁלֵמָה הַמְּלֶךְ מְלַמֵּד אוֹתָנוּ אִיךָ לְהִתְחַזֵּק בְּזֵה הָעוֹלָם, וְאִיךָ לְהִחְזִיק מִצְמָד, אֲפִלּוּ שְׂעוּבָרִים עַל הָאָדָם נְסִיווֹת

קָשִׁים וּמְרִים, אֶפְלוּ שְׁאָדָם סוֹבֵל סָבֵל גְּדוֹל, עִם כָּל זֹאת הוּא צָרִיף לְדַעַת, שְׁלֵא תָמִיד יִשְׁאָר בְּאוֹתוֹ מְצָב שְׁבוּ הוּא נִמְצָא. יְכוּל לְהִיּוֹת שְׁיִישׁ לוֹ עֲכָשׁוּ עֵת רְעָה, עִם כָּל זֹאת עָלְיוֹ לְזִכֹּר, שְׁתַּגִּיעָה הָעֵת הַטּוֹבָה, וּמִתְחִיל לְמָנוֹת: "עֵת לְלֵדֵת וְעֵת לְמוֹת", מֵה הַקָּשֶׁר בֵּין שְׁנֵי הַדְּבָרִים? וְכִי רוּצָה שְׁלֵמָה הַמְּלָךְ לְהַפְחִיד אֶת הָאָדָם, הֲלֵא שְׁלֵמָה הַמְּלָךְ הִיָּה חָכָם מִכָּל הָאָדָם, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב (מְלָכִים-א' ה, יא): "וַיַּחֲכֶם מִכָּל הָאָדָם אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה", וְעַקֵּר הַחֲכָמָה לְחֻזֵק אֲנָשִׁים, אֵין זֶה חֲכָמָה לְשִׁבּוֹר וְלִהְפִּיל אֲנָשִׁים, כְּמֵאֲמָרָם ו"ל (אֲבוֹת דְּרַבִּי נֶתָן, פָּרָק כג): אֵיזְהוּ שְׁבַגְבוּרִים? הַעוֹשֶׂה אֶת שׁוֹנְאוֹ אוֹהֵבוֹ. זֶה נִקְרָאת גְּבוּרָה, כִּי לַעֲשׂוֹת לַעֲצָמוֹ שׁוֹנְאִים, אֵין זֶה חֲכָמָה כָּלֵל וְעַקֵּר, כִּי בְּנִקֵּל מְאֹד לְהַרְבוֹת לוֹ שׁוֹנְאִים, אֲשֶׁר זֶה נוֹבֵעַ מִחֲמַת קִנְיָה, שְׁבַנִּי-אָדָם מְקַנְאִים זֶה בְּזָה.

מִחֲלַת הַקִּנְיָה — נוֹלְדִים עִמָּה וְנִפְטָרִים עִמָּה, וְאִם אָדָם אֵינוֹ עוֹבֵד עַל עֲצָמוֹ לְעַקְרָה, מְאֹד מְאֹד קָשָׁה לוֹ לְהוֹצִיאָה מִמֶּנּוּ. רוֹאִים תֵּינּוֹק נוֹלֵד, כָּלָם שְׂמִחִים עִמוֹ, מְחַבְּקִים וּמְנַשְּׁקִים אוֹתוֹ, לֹא רוֹצִים לַעֲזוֹב אוֹתוֹ, הוּא יֵלֵד חֲמֹד, מוֹסְרִים אוֹתוֹ מִיַּד לֵיד, וּבְקָשִׁי נוֹתְנִים לוֹ אֶפְלוּ לְזַחַל, עוֹשִׂים מִמֶּנּוּ עֶסֶק. וְהוּא כְּבָר מִבֵּין שֶׁהוּא וְרַק הוּא בַעַל-הַבֵּית שֶׁל הָעוֹלָם, כָּל אֶחָד מִפְּנִיקוֹ וּמְחַבְּבוֹ וּשְׂמִחִים אִתּוֹ. וְלִכְן כְּבָר כְּשֶׁנוֹלֵד הַיֵּלֵד, נִדְמָה לוֹ שְׁכָל הָעוֹלָם שְׁלוֹ, וְכֵן יִהְיֶה כָּל הַחַיִּים. וְהִנֵּה כְּשֶׁעוֹזֵר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְנוֹלֵד עוֹד בֶּן אוֹ בַת, אֲזַ עוֹלָמוֹ הַקָּטָן שֶׁל הַתֵּינּוֹק נִחְשֶׁף, אֵינוֹ יְכוּל לְמַחֵל לְהוֹרִיו — לָמָּה הִבִּיאוּ לוֹ מִתְחַרָּה, וְהוּא מְבִטָּא אֶת קִנְיָתוֹ בְּכָל מִיַּנִּי אֲפָנִים, וּמְנַסָּה לְהוֹצִיא אֶת הַהוֹרִים מִכְּלִיהֶם — מִתְחִיל לְבָכוֹת, לְהַשְׁתוֹלֵל, לְמַשֵּׁף עוֹד וְעוֹד תְּשׁוּמַת לֵב, וְאִף מְנַסָּה לְהַזִּיק לְתֵינּוֹק שְׁנוֹלֵד. וּכְשֶׁצּוֹעֵקִים עָלָיו: מָה אַתָּה עוֹשֶׂה? הוּא אוֹמֵר: אֲנִי אוֹהֵב אוֹתוֹ, אִף חוֹנֵקוֹ מְרַב 'אַהֲבָה', וּכְבָר מֵאֲזַ מִתְחִיל הַיֵּלֵד לְגַדֵּל עִם תְּחוּשָׁה שֶׁל שְׁנָאָה כְּלַפֵּי הַהוֹרִים, וְהוּא מְמַרְמֵר וּמְדַכְדֵּךְ, כִּי הוּא חָשַׁב שֶׁרַק הוּא נִמְצָא בְּעוֹלָם, רַק הוּא צָרִיף לְהִיּוֹת קַיָּם בְּעוֹלָם, מְלַבֵּד אֲבָא וְאֵמָא אֵין עוֹד רַק הוּא, וְהִנֵּה נוֹלֵד לוֹ אַח אוֹ אַחוֹת, וְאֵינוֹ יְכוּל לְבַלַּע אֶת הַגְּלוּלָה הַמְרָה הַזֶּה. וְלַעֲתִים הַיֵּלֵד הַשְּׁנִי נַעֲשֶׂה גְרוּעַ יוֹתֵר בְּמַדַּת הַקִּנְיָה, כִּי

הוא באמצע, מצד אחד לבכור יש תשומת לב מיחדת, וכן הבכור מרגיש את עצמו טוב, ומציק לאלו שאחריו, ומצד שני מתפתחת אצלו הקנאה לגבי הילד אחריו שנוולד, ולעתים הילדים האמצעיים נופלים בין הכסאות, וגדלה בלבם צלקת וכו' וכו', ותחושת הקנאה והדכדוך מלנה אותם בחייהם. וההורים טרודים על עסקי הפרנסה והפלפלה, והמשפחה גדלה, הילדים מתרבים ברוח השם, ואם נוסף לזה גם אין שלום-בית הרצוי, או יש בעיות משכנים ומידידים וכו', אזי קשה מאד להורים להתמודד עם כל הבעיות, וכן לתת את לבם לקנאה בין ילדיהם, ולהעניק תשומת לב לכל ילד בשלמות. ומה גם, שההורים עדין צעירים, אף אחד לא למדס איך לגדל ילדים, ונסיינם דל מאד בנושא, ובפרט שילדים אינם נולדים עם הוראות; כי כשקונים איזה מוצר: מכונית כביסה, או מקרר, או תנור וכו', מנח במוצר הוראות שמוש, אף לא כן עם ילדים. וכל ילד שונה בטבעו מאחריו, וכאן מתעוררות בעיות הגדול והקשי הפרוף בהם. נדמה להורים שכלם צריכים להצליח במדה שונה, כלם צריכים להצטיין בלמודיהם, כלם ההכרח להם להיות בולטים בחברה וכו', אשר אין הדבר כן, כי כל ילד שונה בטבעו וכו', ומכל שכן אם מפים את הילדים, חס ושלום, אין לה גרוע מזה, כי מכות ממרידות את הילדים. וכן אסור לאים על ילדים, או להפחידם — יקרה להם כף וכף אם תעשה כן וכו' וכו', איומים זו אינה שיטת חנוף, ולהפך — מורידה את הילדים שאולה, וצריך להזהר בזה מאד. וההורים אובדי עצות, אינם יודעים כיצד לגדל את הילדים, שולחים אותם לתלמוד תורה, ואת הבנות — לבית-ספר, וחושבים ששם יש מקל קסם איך לישרם, שיגדלו פיאות מצלחים וטובים. אף בודאי אין שום קסמים להצלחה, וכאשר נולדות בעיות במקומות הלמוד, מאשימים את המלמדים או המורות, ותולים בהם את הקולר, ומי סובל מכל זה? הילדים. ומהיכן זה נובע? מפאת שאין הוראות שמוש — כיצד לחנוף את הילדים. והנה כשמגיעים הילדים לפרקם, עדין ההורים אינם בשלים לגדלם ולהגיב על כל התנהגותם.

על זה אומר שלמה המלך: "עת ללדת ועת למות". מחד גיסא — מחכים כל-כף הרבה ללדת, אבל פשוט הפך הבית לגיהנום, אז רחמנא לצלן, מבקשים כבר את המות, שזה: "ועת למות". וכן מצינו אצל רבקה אמנו, שכל-כף הרבה בקשה לזכות לילדים, ולא עזבה את הקדוש-ברוך-הוא, כל יום ויום התפללה שעות רבות שתזכה לזרע של קימא, וחסשה מאד שאם לא תפקד, יצחק אבינו יגרשה. והנה זכתה להפקד בזרע של קימא, ומה כתוב אז? "ויתרוצצו הבנים בקרבה, ותאמר אם-כן למה זה אנכי" (בראשית כה, כב), למה הצרכתי לבקש על הילדים, הנה לה כל-כף קשה צער העבור, שהתחרטה כבר על כף, וחסבה: מה הנה חסר לי קדם לכן?! "ותלך לדרש את ה'", אומרים חכמינו הקדושים (בראשית רבה, פרשה סג, סימן ו'), שהלכה לבית מדרשו של שם ועבר, ואמרו לה: "שני תאומים בבטןך" — שני עמים, ואל תקחי את הדבר קשה. ואם-כן מבקשים כל-כף הרבה על ילדים, וכשהקדוש-ברוך-הוא עוזר וממלא את הבקשה, אז לפתע פתאם נעשה — "עת למות", שאין כח לסבלם, ומבקשים את נפשם למות מרב סבל.

תתבוננו על כף היד, יש בה חמש אצבעות, כל אצבע שונה מזולתה: אחת ארבה, אחת קצרה, אחת רחבה יותר, אחת צרה וכו', האצבעות אינן ישרות, מדוע ברא הקדוש-ברוך-הוא את האצבעות במדות שונות? אלא להורות לאדם, שאין שני ילדים שוים, אין שני אנשים שוים, אין דבר כזה. לא יכולים לצפות משנה שתהיה כמו רחל, לא יכולים לצפות מרבקה שתהיה כמו לאה, ולא יכולים לצפות ממשנה שיהיה כמו שמעון, או יצחק שיהיה כאברהם, או אברהם כיעקב וכו' וכו', כל ילד וילדה הם עולם בפני עצמו, אם ההורים ידעו דבר זה, אז בנקל יוכלו לחנכם. וכן אף פעם אסור להשוות ילדים זה לזה. ומכל שכן שאסור לומר לאחד — אחיך הגדול טוב ממך, אחותך מצלחת ואת לאו. זה מכניס בהם מרדנות ושנאה כלפי הזולת, ורגשות נחיתות ואשמה. לילך בחנוך באפן שלילי אין זו דרך, זה רק שובר וממריד. מהי הדרך הראויה? הרבה להתפלל להקדוש-ברוך-הוא על כל בן ובת, לשפך דמעות במים.

ובכפרט בעת הדלקת הנרות, לבקש אז על כל בן ובת שילכו בדרך ה', ויעשו רצון הבורא יתברך שמו. וכן תמיד לדבר עם הילדים באפן חיובי, ואפלו כשהילדים עדין קטנים, צריכים לדבר עמהם כמו שמדברים עם מבגרים, כי הילדים הקטנטנים יש להם אותו שכל כמבגרים, אלא ששכלם עדין לא התפתח. ולעתים רואים קשישים, שעדין יש להם שכל של בני שבע וחמש, אף שהגיעו לזקנה מפלגת, אף שכלם לא התפתח בהתאם לגילם. ואם-כן העצה הכי טובה — לבנות את הבן והבת, לתת מחמאות הרבה מאד, לשבחם ולגדלם ולעודדם, ולהכניס בהם ידיעות על מעלותיהם הטובות, ואז החיים ישתנו לגמרי.

"עת לטעת ועת לעקר נטוע"; יש זמן שצריכים לנטע עץ, מכניסים גרעין באדמה, ומשקים אותו ומטפלים ומטפחים אותו, עד שגדל אילן, וממשיכים לטפלו שיגדל ישר וראוי. כך צריכים לשמר על הילדים בזמן גדילתם, ולהסביר להם מה החיים ואיך החיים, ושאנו נמצאים בזה העולם לזמן קצר, אז פדאי להרבות במצוות ובמעשים טובים, ולעזר לזולת. "ועת לעקר נטוע", יש זמן שצריכים לעקר הברים שליליים שנטבעו ביילד או ביילדה, לשרש מדות מגנות, דבורים בלתי הגונים וטהורים שנטבעו בהם מהרחוב או מחבר רע וכדומה. וצריכים להזהר מאד בחינוך הילדים. יכול להיות בית מצין, בית חם, מגדלים את הילדים על טהרת הקדש, מקפידים על קלה כבחמורה, והנה שולחים את הילדים למקומות הלמוד, ולשם באים ילדים מכל מיני רקעים וסגנונות, והם משפיעים השפעה רעה, וההורים אוכלים את עצמם, מה קורה שבילדינו נדבקו מדות רעות, יחס קשה לזולת וכדומה, הלא אנו משקיעים בהם כל-כך, בבית אינם שומעים נבול פה או קללה, וכיצד הם שבים עם מלים מגנות וכו'?! להאשים את המלמד או המורה — אין זו עצה, כי המחנכים אחראים על כחה שלמה של כשלים ילד, ואם-כן אין האשמה בהם.

אף במי תלוי הקולר? מי אשם בזה שבתוך פתה אחת ישנם ילדים בלתי מחנכים? ההורים של אותם ילדים, פי הילדים הללו

שְׁמֵבִיאִים לַפֶּתַח שְׁפָה זוֹלָה, הַתְּנַהֲגוֹת בְּלִפְתֵי רְאוּיָה, הֵם שְׁמַעוּ אֶת
הַמְּלִים הַמְּגַנּוֹת בְּבֵית, הֵם לְמַדּוֹ מַדּוֹת רְעוֹת בְּבֵיתָם, כִּי חֲנוּף
מִתְחִיל בְּבֵית, וְאִם הַהוֹרִים לֹא חֲנָכוּ עֲצָמָם תְּחִלָּה, מַה יִּרְצוּ
אֲחֵר־כֶּף מִיִּלְדֵיהֶם? ! רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (סֵפֶר־הַמִּדּוֹת, אוֹת קָלְלָה, חֶלֶק ב',
סִימָן א'): אָדָם הַרְגִיל בְּקָלְלוֹת, הוּא מַעוֹלָם הַתְּהוּ; הִינּוּ שְׂרָאוּשׁוּ
בַחֲשָׁכָה, לְבוֹ אָטוּם, וּמְרִים לוֹ הַחַיִּים בְּמֵאֵד מְאֵד, תְּהוּ וְכֵהוּ
מְמַלְאִים אֶת קַרְבוֹ, וְרוּאָה רַק רַע כָּל הַיּוֹם, וְעַל־כֵּן מְקַלֵּל. וְלִהְפֹּךְ:
הַרְגִיל בְּבִרְכָה — בָּא מַעוֹלָם הַתְּקוּן, שְׂרוּצָה רַק לְתַקֵּן. אִם הַהוֹרִים
לֹא יִתְקַנּוּ אֶת מַעֲשֵׂיהֶם, מַה אַתֶּם רוֹצִים מֵהִילְדִים? ! מַה הִילְדִים
חַיִּים בְּדָבָר? אַתֶּם אֲשֶׁמִּים, עֲלֵיכֶם לְחַנּוֹךְ אֶת עֲצָמְכֶם תְּחִלָּה.

אִם הַהוֹרִים שׁוֹמְרִים עַל הַנְּקִיּוֹן, גַּם הִילְדִים יַעֲשׂוּ כֵן וַיִּחְקוּ
אוֹתָם. וְלִהְפֹּךְ — לִהְפֹּךְ, אִם הַהוֹרִים מְזַנְיָחִים אֶת עֲצָמָם וְאֶת הַבֵּית,
גַּם הִילְדִים יִלְכוּ מְזַנְחִים וּמְלַכְלָכִים. רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּשֵׁי־מוֹהַר"ן,
חֶלֶק א', סִימָן כו'): הַבְּגָדִים שֶׁל הָאָדָם תּוֹכְעִים אוֹתוֹ אִם אֵינוֹ שׁוֹמֵר
עֲלֵיהֶם בְּנְקִיּוֹת, אוֹ אֵינָם שְׁלֵמִים, וְזֶה מְגַרֵּשׁ אֶת מְלֵאֲךָ הַשְּׂמִירָה.
וְלָכֵן רַבְּנוּ ז"ל הִקְפִיד מְאֹד עַל הַבְּגָד שֶׁיְהִיָּה שְׁלֵם וְנָקִי, וַיְצַרִּיכֶם
גַּם אֲנִי לְנַהֵג בְּהַנְּהֻגוֹתוֹ.

וְזֶה נִקְרָא: "עֵת לְטַעַת וְעֵת לְעַקֹּר נְטוּעַ"; "עֵת לְטַעַת" —
הַגִּיעַ הַזְּמַן שְׁצַרִּיכִים לְהַחֲדִיר בִּילְדִים יְרֵאת שְׂמִים, אֲמוּנָה, דְּרָךְ
אֲרָץ, "וְעֵת לְעַקֹּר נְטוּעַ" — הַגִּיעַ הַזְּמַן שְׁצַרִּיכִים לְעַקֹּר מֵהִילְדִים
אֶת הַמַּדּוֹת הַרְעוֹת שֶׁנְּטָעוּ בָּהֶם חֲבָרִים בְּמִקּוֹם לְמוֹדֵם, וְאִז הַחַיִּים
יְהִיו חַיִּים אַחֲרֵים לְגַמְרִי. אִם שְׁלֵמָה הַמְּלָךְ אוֹמֵר: "לְכַל זְמַן וְעֵת
לְכַל חֶפֶץ תַּחַת הַשָּׁמַיִם", לְכַל דְּבָר יֵשׁ אֶת הַזְּמַן שְׁלוֹ, אִז אֲנִי
צַרִּיכִים לְדַעַת שְׁזֶה כֶּף. "עֵת לְלָדֵת" — צַרִּיךְ לְדַעַת שֶׁיֵּשׁ זְמַן
שְׁצַרִּיכִים לְהוֹלִיד בְּזֶה הָעוֹלָם, וּמַה הַתְּכַלִּית? לְעֹזֵר לְזוּלַת, לְסִיעֵ
לְכַל אַחֵד, לְדַאֵג לְעֲנִיִּים, לְדַאֵג לְשׁוֹכְרִים וְרְצוּצִים, לְחַנּוֹךְ אֶת
הִילְדִים, לְמַסֵּר לָהֶם אֶת הָאֲמוּנָה, שְׁגָם הֵם יִדְבְּרוּ מִהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־
הוּא. "וְעֵת לְמוֹת" — יִגִּיעַ הַזְּמַן, שְׁצַרִּיכִים לְעֹזֵב אֶת זֶה הָעוֹלָם,
וְאֵף אַחֵד אֵינוֹ יָכוֹל לְהִתְחַמֵּק מִזֶּה. אִם יוֹדְעִים דְּבָר זֶה, נִכְנָסֵת
שְׂמֵחָה בְּחַיִּים, וּמַדּוּעַ? כִּי אִם אָדָם חוֹשֵׁב שֶׁיֵּשׁ לוֹ אֶלְף שָׁנִים לְחַיּוֹת

— הוא נשָׁבֵר, וְכִי אֶלֶף שָׁנִים אָסְבֵּל עֲכָשׁוּ סִבֵּל שֶׁל עֵינֵי וְדָחַק, אֶלֶף שָׁנִים אָסְבֵּל בּוֹשׁוֹת וְחֲרָפוֹת, שְׁלֹא יִהְיֶה לִי מֵהֵיכָן לְשֵׁלֶם שְׂכָר דִּינָה, שְׁלֹא יִהְיֶה לִי לְכַלְכֵּל אֶת בְּנֵי בֵּיתִי?! וְגַם הֶעֱשִׂירִים נִשְׁבָּרִים: אֶלֶף שָׁנִים אָנִי צָרִיף עִתָּה לְדָאג; חוֹשְׁבִים שֶׁהֶעֱשִׂיר אֵינְנוּ חֹסֵר דְּבָר, בְּשַׁעַה שְׁלַעֲשִׂיר יֵשׁ דְּאָגוֹת הֶרְבֵּה יוֹתֵר מֵהֶעֱנִי, כֹּל מֵה שֵׁישׁ לוֹ אֵינּוּ מִסְתַּפֵּק בְּזֶה, יֵשׁ לוֹ כַּמָּה רַכָּבִים, וְעַדִּין רוֹצֵה עוֹד וְעוֹד, יֵשׁ לוֹ בֵּית לְכֹל הַשָּׁנָה, וְדִירַת קִיט, וּמְחַפֵּשׁ לְרַכֵּשׁ עוֹד וְעוֹד, וְדוֹאג שְׁלֹא יִגְנְבוּ אֶת רְכוּשׁוֹ וְכו', לְעֵנֵי יֵשׁ דְּאָגוֹת דְּלוֹת: הוּא צָרִיף חֲתִיכַת לֶחֶם לְיוֹם, פִּיסַת בָּגָד לְהִלְבִּישׁ אֶת יְלָדָיו וְכו', וְדְאָגוֹת הֶעֱשִׂיר גְּדוּלוֹת עֲשֶׂרֶת מוֹנִים. אִף אִם אָדָם יוֹדֵעַ שְׁלִבְסוּף יַעֲזוֹב אֶת זֶה הָעוֹלָם, וְיָבֹא הַרְגַע הָאֲחֵרוֹן שִׁיפְטֵר מִכָּאן, יוֹתֵר בְּנִקֵּל לְקַבֵּל אֶת כָּל הַצְּרוּת וְהִיסוּרִים, כִּי אִם יוֹדְעִים שְׁכָל הָעוֹלָם עוֹבֵר כְּהֶרֶף עֵינַי, לוֹקְחִים אֶת הַחַיִּים בְּקִלוֹת.

הִיָּה צְדִיק קְדוֹשׁ בְּשֵׁם: ר' אַבְרָהָם מִשֵּׁה מִפְּשַׁעֲדְבוּרָו זִי"ע, שְׁלֵמֵד הֶרְבֵּה תוֹרָה, וְעָבַד אֶת ה' בְּדַבְּקוֹת. פַּעַם אַחַת נִסַּע בְּדֶרֶךְ, וְהִנֵּה תַּעֲהָ הָעֵגְלוֹן עִם הַסּוֹסִים בְּתוֹךְ יַעֲר. הָעֵגְלוֹן בִּקֵּשׁ מֵהַנּוֹסְעִים לְרַדֵּת, כִּי נִכְנְסוּ לְמַבּוֹי סְתוּם, וְעָלְיוּ לְצֵאת מֵהַסְּבָךְ. וּבֵינָן כֶּף הַלֶּךְ כֹּל נוֹסַע לְדַרְכּוֹ בְּמִהְרָה קָדָם רֵדַת הַחֲשֻׁכָה, לְמִצָּא בְּכַחוֹת עֲצָמוֹ אֶת הַדֶּרֶךְ הַיּוֹצֵאת מִן הַיַּעַר. הַצְּדִיק הַנִּזְכָּר הַלֶּךְ לְדַרְכּוֹ וְהַתְּבוֹדָד לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שִׁימְצָא אֶת הַדֶּרֶךְ חֲזָרָה. וְהִנֵּה מִרְחוֹק הַתְּנוּצָצָה לְעֵינָיו נִקְדַּח אֹר, וְשִׁמַּח מְאֹד, כִּי יוֹכֵל לְנַקֵּשׁ שָׁם עַל הַדֶּלֶת וּלְבַקֵּשׁ עֲזָרָה. תִּכְף כְּשֶׁהִגִּיעַ לְשָׁם, פָּתְחוּ לְפָנָיו אֶת הַדֶּלֶת, וְנִתְגַּלְתָּה לוֹ מְאוֹרֵת רוֹצְחִים וְגִזְלָנִים, שִׁמְצָאוּ לְעֲצָמָם פְּנֵה נִדְחַת וּמְרַחֶקֶת, אֲשֶׁר שָׁם הִיָּה מוֹשְׁבָם וְהַחֲבִיאוּ בְּמַעֲמָקֵי הָאֲדָמָה אֶת שְׁלֵלָם. וְשִׁמְחוּ מְאֹד לְקִרְאָת הַצִּפּוֹר שֶׁנִּפְלָה לִידָם כְּפָרִי בָשֵׁל. בֵּין הַרוֹצְחִים הִיָּה גַם יְהוּדֵי מִסְכֵּן, שֶׁנִּפְּל לְבָאֵר שַׁחַת בְּעַקְבוֹת חֲבָרִים רָעִים, וְהִגִּיעַ לְדִיּוּטָה הַתְּחַתּוֹנָה בִּיּוֹתֵר — לְהִיּוֹת גִּזְלָן וְרוֹצֵחַ, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וְהוּא הִכִּיר אֶת הַצְּדִיק הַזֶּה. וְכֵן אָמַר לְכֹל הַרוֹצְחִים: בְּאָדָם זֶה אֵל תִּגְעוּ, הוּא צְדִיק קְדוֹשׁ מְאֹד, אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם שְׁלֹא תַעֲשׂוּ לוֹ רָעָה כָּלֵל, וְנִרְאֶה לוֹ הַדֶּרֶךְ חֲזָרָה. וּבֵינָן כֶּף כְּשֵׁישֵׁב הַצְּדִיק שָׁם,

נתנו לו כוס תה שיחמם את עצמו. ובעת ששתה את התה, שמע שמאמנים גזלנים חדשים, והם רבים הרבה ביניהם, והיה שותה את התה ושומע את הקטטות והמריבות, ומה היה הריב? הם אמרו לאחד הגזלנים: לך תביא ספין, והלך והביא לחם, וצעקו עליו: בקשנו ספין למה הבאת לחם?! וענה: לאו, בקשתם לחם. והוא מתעקש והם מתעקשים, ופסק ראש הגזלנים, שצריכים לתן לו עשרים מלקות, כי אינו מצית, וכן הנה. ואחר-כך שלחוהו להביא גרזן, והביא דלי מים, והחלו שוב לצעק עליו: אמרו לך להביא גרזן, והשיב בשלילה: לאו, אמרתם להביא מים. והם בשללם והוא בשלו, אזי פסקו שצריכים לתן לו שלשים מלקות, וכן הנה. ואחר-כך שלחוהו להביא עוד דבר, והביא משהו אחר פחתיו, ופסקו לו בכל פעם עוד ועוד מלקות, ולא הבין מה זה. וכשלקח היהודי הגזלן את ר' משה החוצה להראותו הדרך חזרה, שאל הצדיק את היהודי: מה קורה פה, מה היה הספור ששמעתי שם בחדר וכו'? והשיב הגזלן: אנחנו מאמנים את הגזלנים, הלא יבוא היום שיתפסו את מישהו, ויכו בו מכות נמרצות, שיגלה היכן נמצאים חבריו, ולכן מאמנים אותו עכשו לראותו היעמד בנסיון אם לאו, האמונים הללו הם לחשלו שיעמד בכל הענויים שיענו אותו בעתיד כאשר יתפס. והנה הגיעו לדרך המלך, והודה הצדיק ליהודי הגזלן שהצילו. ושם לא חלף זמן הרבה, ועברה עגלה והובילה את הצדיק לביתו.

כיון ששב לביתו, לבית הפנסת שלו, לתלמידיו. אחר התפלה עמד על הבמה והחל לדרש דרשה, וכך אמר: היום למדתי דבר כזה, שלא למדתי עדין בחיי, וישבו כלם פעורי פה מה יש לצדיק לומר היום יותר מתמיד, כי תמיד היה מדבר על אותו קטב: לדעת שיש הקדוש-ברוך-הוא ואין לנו רק הבורא יתברך שמו וכו', ומה יש לו היום לחדש? וספר להם את הספור, ושמאמנים את הגזלנים שלא יכנעו אפלו במצבים הכי קשים, והוסיף ואמר: העולם הזה הוא גֶשֶׁר צר מאד, והכלל והעקר לא להתפתח כלל, ישנם נסיונות לבנים ולבנות, ילדים אינם יודעים מה מחכה עליהם, נדמה להם

שְׂאֵם יַעֲשׂוּ שְׁטִיּוֹת מֵאַחֲרֵי גִבּוֹם שֶׁל הוֹרִיָּהֶם — נִצְחוּ אֶת הַהוֹרִים, וְאִינָם יוֹדְעִים שֶׁנִּצְחוּ אֶת עֲצָמָם, כִּי הַהוֹרִים כָּבֵד הִתְחַתְּנוּ, כָּבֵד בָּנוּ בְּתֵים, לְנִצְחַת מִנִּצְחֵיהֶם אֶת עֲצָמָם, לְעֵבֵד — עוֹבְדִים עַל עֲצָמָם וְלֹא עַל הַהוֹרִים. וְזֶה מֵה שֶׁאֹמֵר שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ: "עַת לְטַעַת" — יֵשׁ זְמַן שֶׁצְּרִיכִים לְנִטֵעַ, לְהַכְנִיס בְּיַלְדִים יָרֵאת שָׁמַיִם, לְהַחֲדִיר בָּהֶם צְנִיעוּת הַדְּבֹר, צְנִיעוּת הַלְבוּשׁ, נְקִיוֹת הַגּוּף, נְקִיוֹת הַבְּגָדִים, נְקִיוֹת הַדְּבֹר, אוֹ אֲזוּ יִצְלִיחוּ בְּחַיִּים. "וְעַת לְעַקֵּר נְטוּעַ" — הַגִּיעַ זְמַן שֶׁצְּרִיךְ לְעַקֵּר אֶת הַמַּדּוֹת הַרְעוֹת שֶׁנִּטְעוּ בְּיַלְדִים הַחֲבָרִים הַמְקַלְקָלִים שֶׁשָּׁהוּ בְּמַחֲצָתָם.

וְלִכֵּן הַהוֹרִים צְרִיכִים לְפַקֵּחַ הַיֵּטֵב אֶת הַעֵינַיִם. הַיּוֹם יֵשׁ מַחְלָה מְדַבְּקַת וְשָׁמָּה: וִידִיאוֹ. נִדְמָה לְהוֹרִים שֶׁהִסְרָטִים מְבִיאִים לָהֶם אֶת מְנוּחַת הַנֶּפֶשׁ מֵהִילָדִים, וּבָזֶה שֶׁשׁוֹלְחִים אוֹתָם לְאִיזוֹ פְּנֵה לְהַתְּעַסֵּק עִם הַיּוֹדִיאוֹ, בָּזֶה שֶׁקָּט לָהֶם לְהוֹרִים, וְהִילָדִים אִינָם מִפְּרִיעִים וּמִנְדַּנְדִּים לָהֶם. וְאִינָם שָׁמַיִם עַל לֵב, שֶׁזֶה הוֹרֵס אֶת הַיַּלְדִים, כִּי כַּיּוֹם יְכוּלִים לְרֹאוֹת בָּזֶה כָּל מִינֵי הָרֵס, רַחֲמָנָא לְצַלָּן. כָּל מִינֵי סָרְטִים שֶׁל רֵצַח וְאַלִימוּת וְנֹאוֹף, אֲשֶׁר זֶה נוֹרָא וְאִים. וְלִכֵּן צְרִיכִים לְמַצֵּא לְיַלְדִים תַּעֲסוּקָה, אֲךָ לֹא לְחֶשֶׁב שֶׁהַיּוֹדִיאוֹ הוּא הַפְּתָרוֹן לְהַעֲסִיקָם, חֵס וְשָׁלוֹם. צְרִיכִים לְהוֹצִיא אֶת הַפְּלִי מִשְׁחִית הַזֶּה מֵהַבֵּית, וְאוֹי לוֹ לְמִי שֶׁאִינוֹ עוֹשֶׂה כֵּן. מֵה עֲשִׂיתֶם בְּהִיוֹתְכֶם קְטַנִּים, שֶׁהָלֵא לֹא הָיָה כְּזֹאת בְּזִמְנְכֶם. "עַת לְטַעַת" — עַת לְהַחֲדִיר בְּיַלְדִים יָרֵאת שָׁמַיִם וְאַמוּנַת אֱלֹקִים, "וְעַת לְעַקֵּר נְטוּעַ" — הַגִּיעַ זְמַן שֶׁצְּרִיךְ לְעַקֵּר אֶת הַעֲשׂוּבִים הַשׁוֹטִים מִחֲבָלֵי כְּרָמִים, שֶׁהֵם מְדַבְּקִים אֶת שְׂאֵר הַיַּלְדִים, וְעֵלּוּלִים לְהָרֵס אֶת כָּל הַחֲבָרָה. צְרִיכִים לְהַחֲדִיר בְּיַלְדִים מֵהַתְּכָלִית הָאַמְתִּית — הַגָּה אָנוּ פֹּה, וְעוֹד מְעַט נִצָּא מִכָּאן, וְעֵלּוּנוֹ לְמִלֵּא אֶת הַתְּפִקִיד שֶׁלָּנוּ בָּזֶה הָעוֹלָם, לְעֵבֵד אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְלָקִים מְצוּוֹתָיו.

רַבָּקָה אֲמַנּוּ בְּקֶשֶׁה בְּתַחֲלָה כָּל-כָּף הַרְבֵּה עַל יַלְדִים, וְאַחֲרֵי-כֵן בְּשִׁנְפִקְתָּהּ וְהָיָה לָהּ קֶשֶׁה הָעֵבֹר, אָמְרָה: "אִם-כֵּן לָמָּה זֶה אֲנִי", לֹא יָדַעְתִּי שֶׁזֶה כָּל-כָּף קֶשֶׁה, וְהָיָה זֶה קָדָם שֶׁנוֹלְדוּ, וּמִשִּׁיֵּצְאוּ לְאוֹרֵי הָעוֹלָם, הַקָּשִׁי הָיָה פִּי כְּמֵה וְכְמֵה, כִּי הִחֲלוּ מְרִיבוֹת בֵּין שְׁנֵי אָחִים.

אָשׁר זֶה הַדְּבָר הַקָּשֶׁה בְּיוֹתֵר לַהוֹרִים, לְרֵאוֹת שֶׁהִילָדִים אֵינָם מְסַתְּדָרִים זֶה עִם זֶה, וּמִתְקוּטָטִים וְרַבִּים. אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים עַל הַפְּסוּק (בְּרֵאשִׁית כה, כט): "וַיֵּזֶד יַעֲקֹב נְזִיד, וַיָּבֹא עֲשׂוּ מִן הַשָּׂדֶה וְהוּא עֵיף" וְגו'; יַעֲקֹב אָבִינוּ יוֹשֵׁב תָּמִיד בְּבֵית־הַמִּדְרָשׁ וְלָמַד תּוֹרָה, כִּי רָאָה כֵּן אֶצֶל אָמוֹ, שֶׁתָּמִיד הִחְזִיקָה אֶת סֵפֶר הַתְּהִלִּים וְהִתְפַּלְּלָה וּבִכְתָּהּ לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא. רָאָה אֶצֶל אָבִיו שֶׁתָּמִיד הָיָה יוֹשֵׁב וְעוֹסֵק בַּתּוֹרָה. עֲשׂוּ — הָיוּ לוֹ חֲבָרִים רַעִים, הוּא לָמַד לִגְנוֹב וְלִגְזֹל וְלַעֲשׂוֹת עוֹל לְזוּלָתוֹ. יוֹם אֶחָד חָזַר עֲשׂוּ מִן הַשָּׂדֶה עֵיף, אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֵין בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פָּרָשָׁה סג, סִימָן יב), שֶׁעָשָׂה כַּמָּה וְכַמָּה עֲבֵרוֹת, רַחֲמָנָא לְצַלָּן. וְהִנֵּה רָאָה שֶׁיַּעֲקֹב מְבַשֵּׁל תְּבַשִּׁיל עֲדָשִׁים, וּשְׂאֵלוֹ: מַה זֶה הַיּוֹם, הֲלֹא תָּמִיד אָתָּה יוֹשֵׁב וְלוֹמֵד, וּמַה יּוֹם מִיּוֹמַיִם, מַה פִּתְאֵם אָתָּה מְבַשֵּׁל הַיּוֹם?! וְעָנָה וְאָמַר לוֹ: הַיּוֹם הַזֶּה סָבִינוּ אֲבָרְהָם נִפְטָר, וְאָבִא יוֹשֵׁב 'שְׂבָעָה', וְאָמַר מְרִירוֹת אֵינָנָה יְכוּלָה לַעֲשׂוֹת מְאוּמָה, עַל־כֵּן אֲנִי מְבַשֵּׁל אֶת הָעֲדָשִׁים, שֶׁזֶהוּ מֵאֲכָל שֶׁל אֲבֵלִים.

אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים, שֶׁעֲשׂוּ בוֹ בַיּוֹם אֲבָד עֲשֵׂתוֹנוֹתַי, כִּי לֹא יְכוּל הָיָה לְהִבִּין, הִיתְכֵּן שֶׁאֲבָרְהָם אָבִינוּ הִיְהוּדִי הִקְרָאוּנוּ, הַצְּדִיק, שֶׁעָשָׂה רַק חֶסֶד עִם כָּלֵם, הוּא נִפְטָר?! הִיתְכֵּן?! אִם־כֵּן הִחַל לְכַפּוֹר בְּעֵקֶר, רַחֲמָנָא לְצַלָּן. יַעֲקֹב אָבִינוּ שֶׁלָּמַד תּוֹרָה הַרְבֵּה, וַיֵּדַע שֶׁיֵּשׁ עוֹד עוֹלָם, לֹא אֲבָד עֲשֵׂתוֹנוֹתַי, אֲלֹא יָדַע כִּי זֶה כָּל הָאָדָם, חַיִּים בְּזֶה הָעוֹלָם שְׂבָעִים שָׁנָה, וְאַחֲר־כֵּף יוֹצְאִים מִזֶּה הָעוֹלָם. וְרַק לְזָכוֹת לַחַיּוֹת שְׂבָעִים שָׁנָה צְרִיכִים רַחֲמִים רַבִּים, כִּי שׁוֹמְעִים בְּכָל שְׂבֻעַ מִקְרִים מְזַעְזָעִים שֶׁאֲנָשִׁים צְעִירִים נִפְטָרִים, וְאִם־כֵּן אֵף אֶחָד אֵינוֹ בְּטוּחַ עִם הַחַיִּים. אֵף מִי שֶׁלוֹמַד תּוֹרָה, מִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ אֲמוּנָה, יוֹדַע שֶׁיֵּשׁ עוֹד עוֹלָם.

רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטִי־מִוֵּהָר"ן, חֶלֶק א', סִימָן נד), שֶׁצְרִיכִים לְזָכוֹר תָּמִיד שֶׁיֵּשׁ עוֹד עוֹלָם, וְלֹא בָּאנוּ לְזֶה הָעוֹלָם לְהַשְׂאֵר כָּאֵן, אֲלֹא נִצְטָרַךְ לְצֵאת מִכָּאֵן, וּמִי שֶׁלֹּא יִזְכֶּה כָּאֵן, יַעֲבֹר אֶת עוֹלָם הַתְּהוֹוָה. וְאִם־כֵּן לֹא צְרִיכִים לְקַחַת אֶת הַחַיִּים כָּל־כֵּף בְּקַשִּׁי, לֹא צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת כְּזֶה עֵסֶק מִהָעוֹלָם הַזֶּה, לֹא כָּל דְּבָר שֶׁיֵּשׁ לְזוּלָתוֹ גַּם אֲנִי

צָרִיף, מָה אָנִי בֶן צָרִיף? לְקַיֵּם אֶת הַמְצֻוֹת, לְהִרְבוֹת בְּגַמְלֵיּוֹת חֶסֶד עִם הַזּוֹלָת, לְלַמֵּד אֶת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְכִף קוֹנִים שֶׁם טוֹב בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא. וְכָל הַמְצֻוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים שְׁעוֹשִׂים כָּאֵן, זֶה יִלְוֶה אֶת הָאָדָם בְּעוֹלָם הַבָּא.

הַצְּדִיק הַקְּדוֹשׁ רַבִּי יוֹסֵף יִצְחָק מְלִיּוּבָאוּיֵטֶשׁ זְצ"ל — הַרְבֵּי"ן, חֲמִיּוֹ שֶׁל הַרְבֵּי מַחְבַּ"ד, כְּשֶׁלְקַחְהוּ לְחֻקֵּיהֶּ, וְרָצוּ שְׁיִגְלֶה הֵיכֵן בְּנֵה תַלְמוּדֵי תּוֹרָה בְּמַחְתָּרָת, הֵיכֵן בְּנֵה מְקַנְאוֹת בְּמַחְתָּרָת, כְּמוֹבֵן סֵרֵב לְשִׁתֵּף עִמָּהֶם פְּעֻלָּה. אֲזִי הוֹצִיאוּ אֶקְדָּח, וְאִימוּ עָלָיו: אִם תִּפְתָּחוּ פִּיכֶם — מָה טוֹב, וְאִם לֹא — אַתֶּם רוֹאִים אֶת הַכְּלִי הַזֶּה?! וְעָנָה וְאָמַר לָהֶם לֹא פֶחַד וּמוֹרָא כָּלֵל: הַצְּעִצּוּעַ הַזֶּה יְכוּל לְהִפְחִיד רַק אָדָם שֶׁיֵּשׁ לוֹ עוֹלָם אֶחָד, וְהִרְבֵּה אֱלִילִים, אֲבָל מִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ שְׁנֵי עוֹלָמוֹת, וּמֵאַמִּין בְּאֵל אֶחָד יְחִיד וּמֵיחָד, הוּא אֵינוֹ מִפְּחַד מְזֵה. לִי יֵשׁ אֵל אֶחָד, וְאִינִי מִפְּחַד מִכֶּם כָּלֵל.

זֹאת אָנוּ צָרִיכִים לְהַחְדִּיר בְּעַצְמֵנוּ, בְּיַלְדֵינוּ, וּבְכָל הַסּוֹכְבִים אוֹתָנוּ — אֲמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת בְּאֵל יְחִיד וּמֵיחָד, וְעָלֵינוּ לְשַׁמַּח בְּשִׂמְחָה אֵין סוֹפִית, שְׁנִבְרָאנוּ מִזֶּרַע יִשְׂרָאֵל, וְלֹא עֲשָׂנוּ גוֹי כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת.

עֲשׂוּ — כִּיּוֹן שֶׁשָּׁמַע שֶׁהַסֵּבָא נִפְטָר, "וַיֹּאמֶר: הִנֵּה אֲנִכִי הוֹלֵךְ לְמוֹת, וְלָמָּה לִי זֶה בְּכוֹרָה" (בְּרֵאשִׁית כה, לב); אִם הוֹלְכִים לְמוֹת — אֲזִי כִפּוֹר לְגַמְרֵי בְּעוֹלָם הַבָּא, וַיִּצָּא לְתַרְבוֹת רַעָה, רַחֲמָנָא לְצַלָּן. וַיַּעֲקֹב הַתְּקַרֵּב יוֹתֵר וַיּוֹתֵר.

וּלְמִדִּים אָנוּ מְזֵה מַה הַהִפְרָשׁ בֵּין יְלָדִים שְׁמֻקְבָּלִים חֲנוּף שֶׁל אֲמוּנָה, שְׁמֻחְדִּירִים בָּהֶם שֶׁיֵּשׁ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מְסֻתָּפֵל וּמְבִיט עַל כָּלֶם, הוֹרִים צָרִיכִים לְדַבֵּר בְּבֵית רַק מֵהַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, וּלְסַפֵּר סִפּוּרֵי צְדִיקִים. אֵל תִּתְּנוּ אֵף פַּעַם בְּבֵיתְכֶם שְׁיִדְבְּרוּ נֶגֶד צְדִיקִים, בֵּית שְׁמֻדְבָּרִים בּוֹ נֶגֶד צְדִיקִים, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, יִצְאוּ מִשָּׁם גְּנָבִים, רוֹצְחִים, נוֹאֲפִים, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבֵן. בֵּית שְׁמֻדְבָּרִים רַק רַע עַל הַזּוֹלָת, מֵהַבֵּית הַזֶּה יִצְאוּ פּוֹשְׁעִים, זְכָרוֹ זֹאת הֵיטֵב. בְּבֵית צָרִיכִים לְדַבֵּר רַק מִסִּפּוּרֵי צְדִיקִים. וְאֵל תִּחְשְׁבוּ שֶׁהֵילָדִים קִטְנֻטָּיִם,

אף שְׁקִטְנִים הם בְּגִילָם, אָבֵל גְּדוּלִים מְאֹד בְּשִׁלְמָם. עֲכָשׁוּ הַשֶּׁכֶל וְהֵלֵב שְׁלֵהֶם נָקִי כְּנִיר חֶלֶק, שִׁיכּוּלִים לְכַתֵּב עָלָיו כֹּל אֲשֶׁר רוּצִים, כְּשֶׁגְדָלִים וְהִנִּיר כְּבֹר מְחֹק, בְּקִשֵׁי יְכוּלִים לְקָרָא בּוֹ, וְלִכְן עֲכָשׁוּ הוּא הַזְמַן, וְלֹא לְחִכּוֹת שִׁיֵּהִיָּה מֵאַחַר.

וְזֶהוּ "עֵת לְלֶדֶת וְעֵת לָמוֹת", מִהֲרַגַע שְׁנוּלָדִים צְרִיכִים לְדַעַת כְּבֹר, שִׁיֵּגִיעַ הַזְמַן שְׁנוֹצְטָרֶךְ לְצֵאת מִזֶּה הָעוֹלָם, וְלִכְן הֵבֵה נְחִנֵּךְ אֶת יְלָדֵינוּ בְּחִנּוּךְ טוֹב — עֵת לְטַעַת בְּהֶם מִדּוֹת טוֹבוֹת, וְעֵת לְעַקֵּר נְטוּעַ — אִם כְּבֹר חֲדָרוֹ לְתוֹכְם נְטִיעוֹת זָרוֹת, מִדּוֹת מְגֻנּוֹת, צְרִיכִים לְעַקְרֵן מֵהֶם, אָבֵל רַק בְּנֵעַם וּבְשִׁלְוָה, בְּאַהֲבָה וּבְרַגַע, וְלֹא בְדֶרֶךְ קָשָׁה — בְּתַקִּיפוֹת, בְּמִכּוֹת וּבְאִיוּמִים, חֵס וְשָׁלוֹם.

רְאוּ לְהַשְׁמֵר מְאֹד מְאֹד שְׁלֹא תִחַדֵּר רוּחַ רָעָה מִבְּחוּץ לְתוֹכֵנוּ, שְׁלֹא תִזְיַק וְתִפְגַּע בְּחֶלְקָה טוֹבָה, חֵס וְשָׁלוֹם. בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים לְהִיּוֹת חֲכָם גְּדוּל, לְדַעַת שֶׁהַסְּמ"ךְ-מ"ם אֵינוּ יוֹשֵׁב בְּשִׁקְטָה כְּרַגַע, וְרוּצָה לְהִרְסָה אֶת הַטוֹב. אֵינְכֶם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר מֵה קוֹרָה בְּחוּץ, לְדַאֲבֹנְנוּ הַרְבֵּי, מִהֲבִתִּים הַטּוֹבִים בְּיוֹתֵר, יוֹצְאִים יְלָדִים מְקַלְקָלִים וּמְדַרְדְּרִים עַד הַתְּהוֹם, וְהַהוֹרִים מוֹרְטִים שְׁעָרוֹת רֵאשִׁים מִרְבַּ צַּעַר וְעִגְמַת נֶפֶשׁ — לָמָּה זֶה אֵרַע לָהֶם. וְהִנֵּה מְצִאֵנוּ פְּנֵה שְׁקִטָּה לְחִנּוּךְ אֶת יְלָדֵינוּ, וְזוֹ עֵינֵרֵת יְכַנְאֵל. אִף לְדַאֲבֹנְנוּ הַרְבֵּי, הַסְּמ"ךְ-מ"ם עֵינָיו לְטַשׁ וְשִׁנּוּ חֶרֶק לְהַצִּיר צְעָדֵינוּ וּלְהִרַע לָנוּ, וְהַנִּיחַ עֲצָמוֹ לְאַרְךְ וּלְרַחֵב שְׁלֹא נִצְלִיחַ בְּרוּחַנִיּוֹת, וּמְנַסֶּה בְּכָל מִינֵי תַחֲבוּלוֹת לְהִזְיַק וּלְקַלְקֵל לָנוּ אֶת הַחִנּוּךְ, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, אִף לֹא יַעֲלֶה בְּיָדוֹ, וְאָנוּ נִשְׁמָר עַל הַחוּמָה הַבְּצוּרָה סְבִיבָנוּ, וְלֹא נִתֵּן לוֹ דְרִיסַת רַגְלֵי. תִּזְהָרוּ שְׁלֹא תִפְלוּ בַּפֶּחַ, בְּרִשְׁתַּת הַסְּמ"ךְ-מ"ם, אֲשֶׁר מְגַבִּיֶּה טְלָפִיו כְּאוֹמֵר: כֶּשֶׁר אָנִי, בְּשַׁעָה שֶׁהוּא טָמֵא וּמְטָמֵא. הִזְהָרוּ מִצְבִּיעוֹתוֹ, אֲשֶׁר יוֹלִיךְ אֶתְכֶם לְבָאֵר שַׁחַת.

הִיָּה יְהוּדֵי פְּשוּט, שֶׁאֲשַׁתּוֹ יְלָדָה וְשִׁתְּהָ בְּבֵית חוּלִים, וְאַרְחַ אֵיזָה אֹרַח לְשַׁבַּת, וְלֹא יִדַע שֶׁהָאֹרַח רָשָׁע גְּמוּר. וּכְשֶׁהֲלִיךְ לְמִטְבַּח לְהִגִּישׁ אֶת הָאֵכֶל, הָאֹרַח שִׁיֵּשֵׁב בְּחֶדֶר הָאוֹרַחִים הַסִּיט אֶת הַמִּפְּהָ וְהַפִּיל בְּיַד זְרוּנִית אֶת כָּל הַנְּרוֹת, וְנִתְלַקַח הַשְּׁלִחָן וּפְשֻׁטָה הָאֵשׁ עַל

הַפְּסָאוֹת וְשָׂאָר הַרְהוּט שֶׁהָיָה עָשׂוּי מֵעֵץ, וְזָעַק הָאוֹרַח לְבַעַל-הַבַּיִת:
הֲצִילוּ, בּוֹא מֵהֲרָה, אֵשׁ פְּשֻׁטָה בְּבִיתְךָ, וְהִגִּיעַ בַּעַל-הַבַּיִת לִסְלוֹן,
וְנִבְהַל לְמַרְאֵה עֵינָיו, וְתַכְּף-וּמְיָד נָסוּ לְהֲצִיל אֶת מֵה שְׁנִתָּן, וְהָאוֹרַח
עָשָׂה עֲצָמוּ כַּעֲזוֹר לְהֲצִיל אֶת כָּלֵי הַכֶּסֶף וְשָׂאָר הַרְכוּשׁ וְכוּ'.
לְמַחֲרַת הַיּוֹם כִּשְׁהִגִּיעוּ לְבֵית-הַכְּנֶסֶת בַּשָּׁבַת בַּבֶּקֶר, סִפֵּר הַיְהוּדִי אֶת
הַקּוֹרוֹת עִמּוֹ אִמְשׁ, וְדִבֶּר בַּשֶּׁבַח הָאוֹרַח שֶׁעֲזָר לוֹ לְהֲצִיל אֶת רְכוּשׁוֹ,
וְהוֹדָה לוֹ מֵעַמְּק לְבוֹ. אֲנֹשִׁי בֵּית-הַכְּנֶסֶת שֶׁהִכִּירוּ אֶת הַרְשָׁע וְקַפַּת
הַשְּׂרָצִים שֶׁהִיָּתָה תְלוּיָהּ מֵאֲחֻרָיו — גָּחַכוּ וְשָׁחֲקוּ, בִּידְעָם אֶת גְּדֹל
צְבִיעוֹתוֹ וְרִשְׁעוֹתוֹ, אֲשֶׁר הוּא גָרַם לְכָל הַשְּׂרָפָה, וְהוּא אֲחֻרָאֵי הָיָה
לְכָל הַנְּזָקִים, וְאֲכֻזָּרִיוֹתוֹ אֵינָה יוֹדֵעַת גְּבוּלוֹת, וְלֹא כִפִּי שֶׁהֲצִלִּיחַ
לְהַעֲרִים עַל מֵאֲרַחוֹ כְּאֵלוֹ טוֹב לֵב הוּא, וְאֵף לְעֲזֹר נִפְשׁוֹ חֲפָצָה וְכוּ'.
וְכוּ'.

כֵּן גַּם אַתֶּם, רְצִיתִי לְהַזְהִירְכֶם בְּיוֹתֵר, לְבַל תִּפְלוּ בְרִשְׁת
הַסֵּמ"ך-מ"ם, אֲשֶׁר פִּיו וְלִבּוֹ אֵינָם שְׁוִים, וּמִנְסָה לְלַכֵּד אֶתְכֶם בַּשָּׁפַת
חֲלָקְלָקוֹת, וּבְלִבּוֹ חוֹרֵשׁ הוּא מְזֻמּוֹת, עַל-כֵּן הִרְחִיקוּ עֲצַמְכֶם
וְיִלְדִיכֶם מִמֶּנּוּ, וְאַל תַּעֲמְדוּ בְד' אֲמוֹתָיו, כִּי כָל הַמִּתְקַרֵּב אֵלָיו לֹא
יִמְלֹט שְׂלֵא יִדְבֹק בּוֹ רַע וְטִמְאָה גְדוֹלָה מְאֹד, וְאִם רְצוֹנְכֶם לְזָכוֹת
לִילְדִים טוֹבִים וּמְצֻלְחִים, הֵהוּלְכִים בְּדֶרֶךְ ה', זוֹכִים וּמְזֻפִּים אֶת
הַרְבִּים, רְאוּ לְבִרְחַת מִן הַמְזֻזְקִים כְּמוֹ שְׁבוֹרְחִים מֵאֵשׁ שׁוֹרְפָת, כִּי "עַת
לְטַעַת" — זֶהוּ הַזְּמַן לְטַעַת בְּכֶם וּבְבָנֵי בֵּיתְכֶם אֵף וְרַק מִדּוֹת
טוֹבוֹת, תּוֹרָה וְתַפְלָה וְעִבּוּדַת ה', צְנִיעוּת וְחֶסֶד. "וְעַת לְעַקֵּר נְטוּעַ"
— אִם חֵס וְשָׁלוֹם, גִּדְבְּקוּ בְּיִלְדֵיכֶם חִידָקִים מְסֻכָּנִים הַמְאִימִים
לְכָלוֹת כָּל חֲלָקָה טוֹבָה, רְאוּ לְעַקְרֵם וּלְשַׁרְשֵׁם מֵהֶם תַּכְּף-וּמְיָד, כְּדִי
שִׁיעֲלוּ וְיִתְעַלּוּ בְּמַעֲלוֹת הַתּוֹרָה, הַיִּרְאָה וְהַחֲסִידוֹת, כְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל
סָבָא, כְּמוֹ שֶׁהוֹרִישׁוּ לָנוּ אֲבוֹתֵינוּ וְאֲבוֹת אֲבוֹתֵינוּ, הַמּוֹרֶשֶׁת הַמְּסוּרָה
לָנוּ מִדּוֹר דוֹר, עַל-יְדֵי חַכְמֵי הַתּוֹרָה וּגְדוּלֵי יִשְׂרָאֵל הָאֲמִתִּיִּים.

יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּזְכְּרוּ הַיֵּטֵב, אֲשֶׁר עַת לְכָל וְזָמַן
לְכָל חֲפָץ, עַת לְלַדֵּת וְעַת לְמוֹת, יְבוֹא זְמַן שְׁנִצְטָרֶךְ לְעֹזֵב אֶת זֶה
הָעוֹלָם, עַל-כֵּן עֲכָשׁוּ הוּא הַזְּמַן לְקִנּוּת מִדּוֹת טוֹבוֹת וְיִרְאָת שָׁמַיִם,
כִּי יְכוּלִים לְהִגִּיעַ לְמַעֲלוֹת עֲצוּמוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם. רְאוּ לְקִרְא הַרְבֵּה

סְפוּרֵי צְדִיקִים, אֲשֶׁר בָּהֶם לומְדִים על צְדִיקִים וְדַקְנִיּוֹת, שְׂבוּכֹתֶם הֵצִיל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת הָעוֹלָם. וּמְדוּעַ לֹא תָהִיו אַתֶּם אֱלוֹ, שְׂבוּכֹתֶם נִצּוֹל הָעוֹלָם וְנִגָּאֵל מִכָּל צָרוֹתָיו.

נָא וְנָא רְאוּ לְלַמַּד אֶת הַלְכוֹת הַתּוֹרָה, יְסוּדוֹת הַיְהוּדוֹת, הַנְּהֻגוֹת יִשְׂרָאֵל. וּבִפְרָט הַצְּעִירִים שְׁנֵיהֶם עֵתָה הַתְּחַתְּנוּ, לְמַדוּ הַיֵּטֵב הַלְכוֹת טְהוֹרַת הַמְּשַׁפָּחָה, לִידַע מָה מִתּוֹרָה אָסוּר, כִּי זֶה בְּכַרִּיתוֹת.

נָא וְנָא שְׁמְרוּ עַל קְדוּשַׁת בֵּית-הַכְּנֶסֶת, בֵּית-הַכְּנֶסֶת הוּא מְקוֹם תְּפִלָּה, הוּא הַבַּיִת שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאָסוּר לְדַבֵּר בּוֹ דְּבָרִים בְּטָלִים, רַק לְהַתְּפַלֵּל וּלְהַתְּפַלֵּל.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂאֵם תְּצִיְתוּ לְכָל דְּבָרֵי אֱלוֹ, לִידַע כִּי עַתָּה לְטַעַת — עַתָּה לְהַחְדִּיר בְּיַלְדֵי חֲנוּךְ טוֹב, מַדּוּת טוֹבוֹת, הִרְבֵּה אֶרֶץ, תּוֹרָה וְתְפִלָּה וְעֲבוּדַת ה', וְעַתָּה לְעַקֵּר נְטוּעַ — עַתָּה לְשַׁרֵּשׁ אֶת כָּל הַמַּדּוּת הַרְעוּת, אֶת כָּל הַשְּׁחִיתוֹת, אֶת הַחֲנוּךְ הַקְּלוּקָל, אֶת הַרוּחוֹת זְרוֹת הַמְּנַשְּׁבוֹת סְבִיב, רַחֲמָנָא לְצַלְן. אִם תַּעֲשׂוּ בֵּן תִּזְכּוּ לְחַיּוֹת חַיִּים טוֹבִים, עֲרָבִים וְנַעֲמִים, חַיֵּי גֵן-עֵדֶן בְּעוֹלָם הַזֶּה.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתְפִלָּתִי שְׂאֵנִי מִתְּפִלָּל וּמִבְּקֵשׁ בְּעַדְכֶם שְׁתַּצְּלִיחוּ, וְתִזְכּוּ לְנַחַת דְּקְדוּשָׁה מִכָּל יוֹצְאֵי חַלְצִיכֶם. וְאַבְקֵשׁ אֶתְכֶם, שְׂגוּם אַתֶּם תְּתַפְּלוּ בְּעַבוּרֵי, וּבְיַחַד נִקְבַּל פְּנֵי מְשִׁיחַ צְדִקְנוֹ.

הַמֵּאחַל לְכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' מא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, כ"ח אֲדָר-א' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעֻלָּה ... גְּרוֹ יְאִיר וְיִזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אָשֶׁר ט' מב בַּנְחַל קא

מה אמר לך! עליך להתחזק במאד מאד, ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך. ראה לדבק עצמך בהקדוש-ברוך-הוא תמיד, לחשב רק ממנו יתברך. וזאת תדע, אשר הקדוש-ברוך-הוא אוהב את כל בר ישראל, ולכן תדון את עצמך לכף זכות, ותדע שאתה גם-כן שנה אצלו יתברך, אתה יהלום בכתר המלך. לכן ראה להתחזק מאד, והוא יתברך בנדאי לא יעזב אותך.

נא ונא הרגל את עצמך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא על-כל-פנים חמש דקות בכל יום, ש'תגנב' מזמנה חמש דקות לשיח בינה לבין קונך, יכול לחלף לנו יום שלם עשרים וארבע שעות, ואיננו גונבים חמש דקות להתבודד לפניו יתברך. ולכן עלינו לשמר מאד מאד על הזמן שלנו, לכל הפחות חמש דקות לצעק: "רבנו של עולם, תוציא אותי מהעצבות ומהעצלות ומהדכאון, ופני להיות בשמחה". ואם תרגיל עצמך לעשות כן, תרגיש אדם אחר לגמרי. פה אתה חוטף חמש דקות, ושם אתה חוטף חמש דקות, וכך מצטרף וכו'.

רבנו ז"ל רצה מאד מאד שנתבודד להשם יתברך, ואמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ק), שכל הצדיקים לא הגיעו למדרגתם, אלא על-ידי תפלה והתבודדות. ולכן ראה לדבר הרבה עמו יתברך, והוא יתברך בנדאי לא יעזב אותך.

אני מאד מקווה שנתראה בקרוב.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט' מב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר פקודי, כ"ח אדר-א' ה'תשמ"ו.

שלום וברכה אל היקר והנעלה ... גרו יאיר ויזרח.

מכתבך הארוך לנכון קבלתי.

העֶקֶר תִּזְכֹּר, בְּזֶה שְׁאַתָּה לֹמֵד עִם אַחֵרִים, זֶה אֶצֶל הַקְּדוֹשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא מְאֹד חָשׁוּב. כִּי לְמַעַלָּה בַּשָּׁמַיִם מִתְחַשְּׁבִים מְאֹד בְּאָדָם
 שְׁמֵלֵמֵד תּוֹרָה לְאַחֵרִים, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים (בְּכֹא בְּתָרָא ח):
 וּמִצְדִּיקֵי הַרְבִּיּוֹת כְּכֹכְבִּים (דְּנִיאל יב, ג) — אֵלֹהֵי מְלַמְדֵי תִינוּקוֹת. כְּלָנוּ
 תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, כִּי מִי שֶׁלֹּמֵד תּוֹרָה הוּא בְּכֹלֵל תִּינוּקוֹת שֶׁל
 בֵּית רַבֵּן, וְלִכְּנֵן עָלֶיךָ לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד, שְׁאַתָּה מְזַכֶּה אֶת הַרְבִּיּוֹת
 בְּמִסִּירַת שְׁעוֹרֵיךָ הַמְּאֻלָּפִים, כִּי אֲנִי רוֹצֵה לְהַפְּיֵךְ אֶת הַמְּקוֹם שֶׁלָּנוּ
 רַק לְמְקוֹם תּוֹרָה.

וְהַזְכוּת הַזֹּאת שְׁאַתָּם מְלַמְדִים תּוֹרָה לְאַחֵרִים, הִיא תַעֲמֵד לָכֶם,
 שֶׁתִּזְכְּרוּ גַם-כֵּן לִילְדִים צְדִיקִים, וְנִשְׁמַע אֶצְלָכֶם תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת
 מְשֻׁמְחוֹת.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' מג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, כ"ח אָדָר-א' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שֶׁתַּעֲבִיר אֶת הַהֲרִיזוֹן בְּנִקְלָה, וְתוֹלִידֵי
 מְאֹד בְּקִלּוֹת רַבָּה. אֲבָל תְּקַבְּלֵי עַל עֲצִמְךָ לְאָכַל בְּכָל מוֹצָאֵי-שַׁבָּת
 סְעֻדַת מְלוּוָה מְלֻכָּה עִם פֶּת, וְזוֹ סִגְלָה לְהוֹלִיד בְּנִקְלָה.

אֵל תְּדַאֲגֵי כָּלֵל, רְאֵי לֹמֵר שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים מֵה שְׁאַתָּה זֹכְרָת:
 אַבְרָהָם, יִצְחָק, יַעֲקֹב, מֹשֶׁה, אַהֲרֹן, יוֹסֵף, דָּוִד וְכוּ' וְכוּ', תָּמִיד תֹּאמְרֵי
 אֲפֹלוּ בְּעַל-פֶּה, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁתִּבְשְׂרֵי לִי בְּקִרְוֹב מְאֹד
 בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת. וּמֵה שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן — שְׂיִהְיֶה לְבְּרָכָה.

הַמְּאַחַל בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֵל טוֹב סֵלָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

כָּבֵד כַּמָּה וְכַמָּה פְּעָמִים אִמְרָתִי לָךְ וְכִתְבָתִי לָךְ, שָׂאֵם תִּתְבוּדָד לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּקִבְעוֹת עַל-כָּל-פְּנִיִם חֲמֵשׁ דְּקוֹת, תִּרְאֶה שְׂפָל הַחַיִּים שְׁלָךְ יִשְׁתַּנּוּ. וְלָמָּה דִּיקָא חֲמֵשׁ דְּקוֹת? כִּי מוֹהֲרַנְיָת ו"ל מְאֹד הַחֲשִׁיב חֲמֵשׁ דְּקוֹת. פְּעַם אַחַת קִדְּם כְּנִיסַת שְׁבֵת, תִּלְמִידוֹ ר' נַחְמָן טוֹלְטִישְׁינְעֶר ו"ל סֵדֶר אֶת בֵּיתוֹ וְאָמַר: נוֹתְרוּ עוֹד חֲמֵשׁ דְּקוֹת לְזִמְן הַדְּלָקַת גְּרוֹת, וְעֵנָה וְאָמַר מוֹהֲרַנְיָת ו"ל: חֲמֵשׁ דְּקוֹת? ! אַ גְּרוֹיִסְעַ פִּינְף מֵיִנוּט וְכוּ', כְּאוֹמֵר אַתָּה יוֹדֵעַ מָה אֶפְשָׁר לְפַעַל בְּחֲמֵשׁ דְּקוֹת, הֲלֹא אֵלּוּ חֲמֵשׁ דְּקוֹת גְּדוּלוֹת! וְכֵן יִשְׁנֹו סְפוּר נוֹסָף, שְׂאָמַר פְּעַם לְתִלְמִידוֹ: הִנֵּה אֲנִי עוֹמֵד לְיַד הַמְּזוּזָה, וּכְשִׁיעֲבֹרוּ חֲמֵשׁ דְּקוֹת — תִּגַּע בִּי, כְּאוֹמֵר: תְּעוֹרֵר אוֹתִי; נִמְצָא מִכָּל זֶה, שְׂחֲמֵשׁ דְּקוֹת יֵשׁ לָהֶן חֲשִׁיבוֹת גְּדוּלָה. וְהִנֵּה אֲנִי חֲנֹנוּ כָּל-כָּף שְׁבוּרִים, וְלִשְׁבֵת שְׁעָה הַתְּבוּדָדוֹת, זֶה קָשָׁה מְאֹד לְאָדָם, אֲבָל לְקַחַת שְׁעוֹן, וְלִגְנַב' בְּכֵל פְּעַם חֲמֵשׁ דְּקוֹת לְהַתְּבוּדָדוֹת, זֶה דְּבָר נִפְלֵא בְּיֹתֵר, וּבְמִשְׁפָּח הַיּוֹם 'לִגְנַב' עוֹד חֲמֵשׁ דְּקוֹת וְעוֹד חֲמֵשׁ דְּקוֹת כַּמָּה שְׂיִכּוּלִים, אֵינן לְמַעְלָה מִזֶּה. וְהַקְּבִיעוֹת הַזֹּאת שֶׁל הַתְּבוּדָדוֹת תִּשְׁנֶה לָךְ אֶת כָּל הַמַּח, שְׁלֹא תִפְחַד מֵאֵף אַחַד, וְיִכְנַס בְּךָ בְּטַחֲוֹן עֲצָמִי.

וְכֵן תִּהְיֶה מְאֹד חֲזָק בְּלִמּוּד חֲמֵשׁ וְרִש"י עִם הַתְּרַגּוּם בְּכֵל יוֹם, כְּדִי שְׂתַסִּים בְּכֵל שְׁבוּעַ פְּרִשְׁתַּת הַשְּׁבוּעַ שְׁנַיִם מִקְרָא וְאַחַד תְּרַגּוּם, אֲשֶׁר זֶה הַבְּטָחָה מִחֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים לְאֲרִיכוֹת יָמִים, וּכְמֵאמָרָם ו"ל (בְּרִכוֹת ח.): לְעוֹלָם יִשְׁלִים אָדָם פְּרִשְׁיֹוֹתָיו עִם הַצְּבוּר, שְׂפָל הַמְּשָׁלִים פְּרִשְׁיֹוֹתָיו עִם הַצְּבוּר, מְאֲרִיכִין לוֹ יָמָיו וְשְׁנוֹתָיו; וּבְגִי-אָדָם אֵינָם נִזְהָרִים בְּזֶה. וְהִנֵּה שׁוֹמְעִים בְּכֵל יוֹם מִקְרִים מְזַעְזְעִים, אֵינן שְׁבוּעַ שְׁלֹא יִשְׁמְעוּ עַל כַּמָּה אֲנָשִׁים צְעִירִים שְׁנִגְדְּעוּ בְּאֶבֶם, רַחֲמָנָא לְצַלָן.

וְלִכְּן אֵל תִּהְיֶה בְּטֻלָן, הַלְמוּד הַזֶּה מְכַנֵּס בְּאָדָם יְרֵאת שָׁמַיִם, וּמִזְכֵּהוּ לְאָרִיכוֹת יָמַיִם.

אִם תִּצְיֵית אוֹתִי, לֹא תִפְסִיד — לֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא בְּעוֹלָם הַבָּא. רַק רְאֵה לְקַחַת עֲצָמְךָ בְּיַדְךָ, וְאִזּוּ לְכֹל טוֹב אֲמַתִּי וְנִצַּחִי תִזְכֶּה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' מה.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סִלָּה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְנִצְטַעֲרֵתִי מְאֹד בְּצַעֲרֶךָ.

עֲלֶיךָ לְדַעַת, שְׁפָל אֲשֶׁר קוֹרָה עִם הָאָדָם זוֹ הַשְּׂגָחָה פְּרֻטִית. לְפַעֲמַיִם הֵרָכַב נִתְקַע וְאִין יְכוּלִים לְהַמְשִׁיף לְנִסְעַ, וּבְהִכָּרַח לְקַחַת מוֹנִית, וְהִנֵּהג שׁוֹפֵף אֶת לְבוֹ, וּמְחַזְקִים אוֹתוֹ וְהוּא חוֹזֵר בְּתִשׁוּבָה. נִמְצָא, שְׁפָל אֲשֶׁר עֵבֵר עַל הָאָדָם הִיָּה לְטוֹבָתוֹ, וּכְפִי שְׁרַבְנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטִי-מוֹתֵר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ר'): כְּשֶׁאָדָם יוֹדֵעַ שְׁפָל מְאוּרְעוֹתָיו הֵם לְטוֹבָתוֹ, זֹאת הַבְּחִינָה הִיא מֵעֵין עוֹלָם הַבָּא; וְלִכְּן אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרִכּוֹת ס.), שְׂרַבִּי עֲקִיבָא הִיָּה רְגִיל לֹמֵר: כָּל מָאן דְּעֵבִיד רַחֲמֵנָא לְטַב עֵבִיד, כָּל מַה שְּׁעוֹשֶׂה הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא זֶה בְּוִדָּאֵי לְטוֹבָה; רַבִּי עֲקִיבָא הֵלֵךְ בְּדֶרֶךְ, וְהִיָּה עִמּוֹ גֵּר וְתִרְנַגּוּל וְחַמּוֹר. גֵּר לְלַמֵּד תּוֹרָה, תִּרְנַגּוּל שְׂעִירֵי לְחֻצוֹת, וְחַמּוֹר לְרַכֵּב עָלָיו (כְּדָגְמַת רַכֵּב), וְהִנֵּה בָּאָה לְפִתַע רוּחַ וְכִבְתָּהּ אֶת הַגֵּר, וּבָא שׁוֹנֵרָא וְאָכַל אֶת הַתִּרְנַגּוּל, וּבָא אֲרִי וְטָרַף אֶת הַחַמּוֹר, וְעַל כָּל דְּבַר אָמַר: כָּל מָאן דְּעֵבִיד רַחֲמֵנָא לְטַב עֵבִיד. וּלְבִסוּף הֵיכָן שְׂרַצָּה לְהִתְאָכֵסן — לֹא נִתְּנָה לוֹ, וְהִצְרִיךְ לְלוֹן בִּיעֵר. וּלְמַחֲרַת נִתְּוַדַע לוֹ, שְׂבָאוֹתוֹ מְלוֹן הַרְגוּ אֶת כָּל הָאוֹרְחִים וּבְזוּזוֹ כְּסָפָם, וְאִם הָיוּ רוֹאִים אוֹר מִהַגֵּר, אוֹ שׁוֹמְעִים אֶת הַתִּרְנַגּוּל קוֹרָא, אוֹ אֶת הַחַמּוֹר נוֹעֵר — הָיוּ תוֹפְסִים

אֲשֶׁר ט' מו בַּנְחַל קה

אותו. נמצא אס-פון, שכל אשר קורה עם האדם, זה בהשגחה פּרטיית.

ולכן עליך להתחזק ולדעת, שהצרכים לעבר את כל השלב הזה, כדי לפגש את היהודי הזה, ולקרבו אל הקדוש-ברוך-הוא. והוא בודאי יחזור בתשובה. ובזכות הפצה אף פעם לא מפסידים.

ולכן תעורר את כל אנשי שלומנו שנסעו עמך, ותספר להם ספור זה, שלא היה זה מקרה, טבע או מזל, ואינך צריך להיות שבור, אלא היה זה בהשגחה עליונה מהקדוש-ברוך-הוא.

וכן מה שעובר עלי מהסמ"ך-מ"ם, שהחל להציק לקהלה שלנו, והולך בערמומיות, וחושב שאיננו יודעים, וכל הסבל שאנו סובלים זה בעטיו. אבל אנו חוזרים בתשובה אמתית, ואז הוא יתבטל לגמרי, אימתי? זה רק הקדוש-ברוך-הוא יודע, אבל אנחנו צריכים להתחזק ולהיות בשמחה.

ראה להחזיר דבורים אלו עמך בתוך לבך, וכן הרגל עצמך לקרא בכל יום כמה מכתבים שאלות ותשובות "אשר בנחל", ושם תמצא מרגוע לנפשך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט' מו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר פקודי ה'תשמ"ו.

שלום וברכה אל היקר והנעלה ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך המלא מרירות.

ראה להתחזק במאד מאד להיות בשמחה, ולא להניח את העצבות אצלך אפלו לרגע אחד.

אני מאד מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שבזכות שאתה תעזר

לְעַנְיֵי אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ. כִּי אֵינְךָ יוֹדֵעַ
הַשִּׁבְחָה לְמַעַלְהָ בְּכָל הָעוֹלָמוֹת כְּשֶׁאָדָם עוֹזֵר לְשֵׁנִי. וְלִכֵּן רָאָה
לְהַמְשִׁיךְ לַעֲשׂוֹת חֶסֶד וְצַדִּיקָה לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, וּבִזְכוּת זֶה תִּרְאֶה
יְשׁוּעוֹת גְּדוֹלוֹת מְאֹד.

אֲבָקֵשׁ אוֹתְךָ בְּמֵאֵד מְאֹד, שֶׁתְּהִיָּה חֲזָק בְּעֲצָמְךָ וְלֹא תִפְחַד
מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם. וְהַעֲקֵר — תִּרְגִּיל עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא עַל-כָּל-פְּנִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת, אֲשֶׁר אֵין עוֹד יוֹתֵר חָשׁוֹב אֲצִלוֹ
יְתִבְרֶךְ מְלִדְבַר אֲלֵיו. וּכְשֶׁאָדָם מְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא
נִדְבֵק בּוֹ יְתִבְרֶךְ.

גַּם אֲבָקֵשׁ אוֹתְךָ מְאֹד, שֶׁתִּכְבֵּד וּתְיַקֵּר אֶת אֲשֶׁתְּךָ. הַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא נִתֵּן לָךְ מִתְּנָה אִשָּׁה טוֹבָה, תְּדוּן אוֹתָהּ לְכַף זְכוּת, וּבִזְכוּת
זֶה יְהִיָּה לָכֶם הַרְבֵּה נַחַת מִכָּל יוֹצְאֵי חַלְצִיכֶם, וּתְבַשְׂרֵנִי בְשׁוּרוֹת
מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

הַכֹּפֵל הַדְּבָר, הַעֲקֵר לַעֲשׂוֹת חֶסֶד וְצַדִּיקָה, כִּי כִּן אָמַר הַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא: חֲבִיב עָלַי חֶסֶד שֶׁאַתֶּם גּוֹמְלִים זֶה לְזֶה, יוֹתֵר מִכָּל הַזְּבַח
שֶׁזֶּבַח לְפָנַי שְׁלֵמָה (יִלְקוּט הוֹשַׁע, רְמֹז תַּקְכַּב); שְׁלֵמָה הַמְּלִיךְ הַקְרִיב בְּכָל
יוֹם אֶלֶף עוֹלוֹת, בְּעֶשְׂרִים וְאַרְבַּע שָׁעוֹת יִשְׁנֶן אֶלֶף אַרְבַּע מֵאוֹת
וְאַרְבַּעִים דְּקוֹת, וְאִם הַקְרִיב כָּל יוֹם אֶלֶף קְרִבָּנוֹת, נִמְצָא, שֶׁבְּכָל דְּקָה
וַחֲצֵי הַקְרִיב קְרִבָּן. וּמֵהוּ קְרִבָּן? שֶׁמִּקְרִב אֶת כָּל הָעוֹלָמוֹת,
וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן אָמַר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁחֲבִיב לְפָנָיו הַחֶסֶד שֶׁאַחַד
עוֹשֶׂה עִם הַשֵּׁנִי יוֹתֵר מִכָּל הַקְרִבָּנוֹת, וְלִכֵּן רַק תִּרְבֶּה בְּגִמְלוֹת
חֶסֶדִים עִם הַזּוֹלָת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְשִׁיךְ עַל כָּל עַם יִשְׂרָאֵל
חֶסֶד, שְׁנוֹזֵכָה לְהַגָּאֵל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' מז'

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר פקודי ה'תשמ"ו.

שלום רב אֵל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

רק ראי להיות חזקה מאד באמונה, שהקדוש-ברוך-הוא לא יעזב אותך. אני אשתדל בכל מיני אפנים שבעולם לעשות אצלכם שלום אחת ולתמיד. אין משג פנה שבעל ירים ידים על אשה, זו רציחה ואכזריות. אף את מצדך תראי שלא להרגיזו, שלא יכנס בלחצים ועצבים.

אני אשתדל לפגש אותו ולדבר עמו, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שאהיה שליח טוב לעשות ביניכם שלום, והכל ישוב על מקומו בשלום.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר שיהיה לכם בית משלכם, ולא תצטרכו לגור בשכירות, ונשמע אצלכם רק בשורות משמחות.

המאחל ברכה והצלחה מן השמים.

ט' מח.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר פקודי ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אֵל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

רציתי מאד, שתראה להפיץ את אור רבנו ז"ל, היכן שאתה נמצא, תמלא את המקום בקונטרסים ובספרים. והעקר — תדבר עמם הרבה דבורי אמונה. הקדוש-ברוך-הוא יעזר שתגלה ותפרסם את אור רבנו ז"ל בעולם, ותפיץ כמה שיותר, כי רק בעבור

זֶה בָּאֵנוּ לְזֶה הָעוֹלָם, וְזֶה הַתְּקוּן שֶׁלָּנוּ, וְאִם תִּהְיֶה חֶזֶק בְּזֶה —
נִצְלִיחַ דְּרַכְנוּ.

רְאֵה לְכַבֵּד מְאֹד מְאֹד אֶת אֲשֶׁתְּךָ וְתִשְׁמַר בְּכַבּוּדָּהּ, וְאַף פְּעַם
אֵל תִּלְךָ בְּאֵלִימוֹת — לֹא אֵלִימוֹת פִּיזִית וְלֹא מְלוּלִית, כִּי רַבְּנוּ ז"ל
הִקְפִּיד עַל כֶּף בְּמֵאֹד מְאֹד, וְכִדְּאֵי לָךְ לְעֵינַי בְּשִׁתִּי שִׁיחוּתִיו הִקְדוּשׁוֹת
בְּשִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן רסג, רסד, וּלְקִימָן בְּשִׁלְמוֹת, וְאִזּוּ לֹא תִצְטַרֵּךְ
עוֹד פְּעַם לְהַתְגַּרֵּשׁ, חֵס וְשָׁלוֹם. כִּי הַשִּׁיחוֹת הִלְלוּ הֵן עֵקֶר בְּדַבַּר
רַבְּנוּ ז"ל, וְכֶף אָמַר, שְׁעַם כָּל שִׁיחָה וְשִׁיחָה שָׁלוֹ, יְכוּלִים לִהְיוֹת
אִישׁ צַדִּיק כָּל יְמֵי חַיָּו, כְּמוֹ שֶׁהוּא יוֹדֵעַ מַה זֶה צַדִּיק. וְלִכֵּן עָלֵינוּ
לְקַיֵּם כָּל שִׁיחָה מִ"שִׁיחוֹת-הַר"ן" בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת, וְאִזּוּ נִצְלִיחַ
בְּכָל אֲשֶׁר גִּלְךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהִצְלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' מט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר פְּקוּדֵי ה'תשמ"ו.

שָׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל הַיְקָר וְהַנְּעֻלָּה ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ הַמְּלֵא מְרִירוֹת.

מָה אָמַר לָךְ! כָּל הַצָּרוֹת שֶׁלָּךְ הֵן מִפְּנֵי שֶׁאַתָּה תְּמִיד בְּעֶצְבוֹת
וּבְדַקְאוֹן. וְכָל הַיּוֹם אַתָּם בּוֹכִים — אַתָּה וְאֲשֶׁתְּךָ, כְּאֵלוֹ כָּל הָעוֹלָם
נִפְלַע עַל רֵאשֻׁכְּם, וְהַבֵּית מְלֵא מְרִירוֹת, וְאַתָּם מְכַנְּסִים אֲוִירָה שֶׁל
מְרָה שְׁחוּרָה וְדַקְאוֹן בְּתוֹךְ הַיְלָדִים, עַד שֶׁגַּם הַקִּירוֹת כָּבֵר בּוֹכִים.
וְלִכֵּן אִם אַתָּה רוֹצֵה לְהִצְלִיחַ בְּחַיִּים, תִּהְפֹּךְ אֶת הַכָּל, וְתִתְחִיל
לְשַׁמַּח אֶת אֲשֶׁתְּךָ, כִּי כֶף אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הִקְדוּשִׁים (ראש השנה ו:):
אִשָּׁה — בַּעֲלָה מְשֻׁמָּחָה. וְתִשְׁמַח אֶת הַיְלָדִים, וְתַעֲשֶׂה שְׂמֵחַ,
וְתִרְקַד עִם הַיְלָדִים, שֶׁתִּהְיֶה אֲוִירָה שֶׁל שְׂמֵחָה בְּתוֹךְ בֵּית.

תִּפְסְקוּ לְהַתְלוֹנֵן בְּכָל יוֹם וְיוֹם, שֶׁפֶה נִשְׁבְּרָה הַמְּכוֹנֶת כְּבֵיסָה
וְכוֹ' וְכוֹ', וְפֶה נִתְקַע הַרְכָּב וְכוֹ' וְכוֹ', פֶּה נִשְׁבֵּר מֵעֵקֶה וְכוֹ' וְכוֹ',

אָשֶׁר ט' נ בַּנְחַל קט

הַתְחִילוּ לְדַבֵּר מַה תִּקְנַתֶּם בְּזֶה הָעוֹלָם, וּמִהַמְעֻלוֹת שֶׁלְכֶם; בְּרוּךְ הַשֵּׁם, חֲנֹן אֲתָכֶם בְּיַלְדֵי חַמֵּד, יֵשׁ לְכֶם אֲמוּנָה בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אַתֶּם מְקִימִים מְצוּוֹת, זֹאת עֲלֵיכֶם לְזִכֹּר תָּמִיד, וְלִהְיוֹת שְׂמִיחִים וְעֹלְזִים, וְאִז כָּל הַחַיִּים יִשְׁתַּנּוּ אֲצֻלְכֶם לְגַמְרִי. כִּי זֶה עָקָר בְּעִתְכֶם, שְׂאֵתֶם מְסַתְּכָלִים שְׁחֹר עַל כָּל דְּבָר, וְנִדְמָה לְכֶם שֶׁכָּל הָעוֹלָם נִפְלַע עַל רֹאשְׁכֶם, וְאַתֶּם סוֹחְבִים אֶת כְּדוּר הָאָרֶץ עַל גַּבְכֶם וְכוּ' וְכוּ', וְלִכְּן הַתְחִילוּ לְהַפְסִיחַ דַּעַת מְכָל הָעוֹלָם, אֵין עוֹלָם, אֵין כְּדוּר, אֵין כָּלוּם, יֵשׁ רַק אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְצָרִיכִים לִהְיוֹת מְאֹד שְׂמֵחַ. וְאִם תִּלְכוּ בְּאִפֶּן הַזֶּה, כָּל הַחַיִּים שֶׁלְכֶם יִהְיוּ חַיִּים אַחֲרֵיכֶם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁלְכָל עַם יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה לָהֶם שְׂפַע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, וְתִהְיֶה לָהֶם רַק שְׂמֵחָה, וּבִתְוֹכֶם גַּם לִי תִהְיֶה שְׂמֵחַת הַחַיִּים.

הַמֵּאחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' נ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

מַה אִמַּר לָךְ, יְדִידִי הַיְקָר! אֵין עוֹד דְּבָר יוֹתֵר חָשׁוּב מִלְּהַפְיֵץ אֶת סִפְרֵי רַבְּנֵי ו"ל, וְזֶה הַתְּקוּן שֶׁלָּנוּ. אִם נִחְיֶה עוֹד אֶלֶף שָׁנִים, לֹא נוּכַל לְתַקֵּן כָּל אֲשֶׁר חָטְאֵנוּ וּפְגַמְנוּ וְעִבְרָנוּ עַל רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, וּבְזֶה שְׂאֵנוּ זוֹכִים לְקַרֵּב עוֹד יְהוּדֵי לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְעוֹד יְהוּדֵי וְעוֹד יְהוּדֵי, לְגַלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת רַבְּנֵי ו"ל, שֶׁהוּא הַמְּגַלֵּה אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה הַתְּקוּן שֶׁלָּנוּ! וְלִכְּן עָלֵינוּ לִהְיוֹת מְאֹד מְאֹד חֲנוּקִים בְּזֶה.

אֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, שֶׁכָּל יְמֵי חַיֵּינוּ לֹא נַעֲזֹב אֶת רַבְּנֵי ו"ל בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפֶּן, רַק נְפִיץ בְּכָל יוֹם, וְנִקְיֵם מִפְּעִימֵי חַדָּשִׁים,

וְעַד שְׁלֹא נִקְרַב אֶת כָּל עַם יִשְׂרָאֵל אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — לֹא נִגְוָח. זֶה צָרִיךְ לִהְיוֹת כָּל הַכּוֹסוֹפִים שְׁלֵנוּ, שְׁכַל יְהוּדֵי יִתְחִיל לְהִתְבּוֹדֵד בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, וּלְדַבֵּר הַרְבֵּה דְבוּרֵי אַמוּנָה עִם כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל.

וּלְךָ יִשְׁנֵם כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ בְּלִתי מַגְבָּלִים, לְכֵן רְאֵה לִהְיוֹת חֲזָק מְאֹד בְּזֵה. וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַכְךָ.

וְאוֹדוֹת שְׁשֹׁאֲלֶתָ וְכוּ', רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן פט): הַשְּׂדֵכָן זֶה הַצְּדִיק, הַמְּשַׁדֵּךְ כָּל הַשְּׂדוּכִים; כִּי מִסְתַּם שְׂדֵכָן, צָרִיךְ אָדָם לְהִזְהַר מְאֹד מְאֹד, שְׁלֹא יִהְיוּ לוֹ אֵינְטֵרֶסִים אִישִׁיִּים, כִּי זֶהוּ שְׂדֵכָן — רְאִישֵׁי תְבוּת: שְׂקָר דְּיוֹבֵר, כְּסָף נְיוּטֵל. כָּל כְּוִנָּתוֹ רַק לְקַבֵּל כֶּסֶף אוֹ כְבוֹד וְכְדוּמָה, וְלִכֵּן צָרִיכִים לְהִזְהַר מְאֹד לְהִשְׁמַר מִסְתַּם שְׂדֵכָן, אֲבָל הַצְּדִיק הָאֵמֶת הוּא הַשְּׂדֵכָן הָאֵמֶתִי, אֲשֶׁר מְשַׁדֵּךְ אֶת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְאֵז רְאִישֵׁי הַתְבוּת הֵן (תְּהִלִּים קו, טז): "כִּי שִׁבַּר דְּלִתוֹת נִחַשְׁתָּ".

הַעֲקָר רְאֵה לְהִתְחַזֵּק, וְתִתְבּוֹדֵד בְּכָל יוֹם לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִסְפָּר לְפָנָיו כָּל הָעוֹבֵר עָלֶיךָ, עַל-כֹּל-פָּנִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְאִם הֵייתָ יוֹדֵעַ מַה זֶה לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרַךְ, הֵייתָ גּוֹנֵב פֶּה חֲמֵשׁ דְּקוֹת וְשֵׁם חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְהֵייתָ מְרַגֵּשׁ טַעַם נִפְלֵא בִּיּוֹתֵר, וְרוֹקֵד מְרַב שְׂמִיחָה. וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן, חֲמֵשׁ דְּקוֹת זֶה לֹא הַרְבֵּה, אֲךָ בְּשָׂמִים זֶה חָשׁוּב בְּמֵאֹד מְאֹד, לְסַפֵּר לְפָנָיו יִתְבַּרַךְ כָּל הָעוֹבֵר עָלֶיךָ, וְאֵז תִּהְיֶה הַכִּי מְאֹשֶׁר, וְיִהְיוּ לְךָ כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ לְחַזֵּק אֶת אִשְׁתְּךָ. כִּי אִתָּה מְחִיב לְדַבֵּר עִם אִשְׁתְּךָ דְבוּרֵי הַתְּחַזְקוֹת, תְּבַטִּיחָה שְׂתַקְנָה לָהּ כָּל צְרִיכֶיהָ, וְכֵן תֹּאמַר לָהּ: "הֵן אֵמֶת שְׁעַכְשׁוֹ אָנוּ בְּמַצַּב כָּלְכָלִי קָשָׁה, אֲךָ בְּרַגַע שְׂיִרְחִיב לִי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֶקְנֶה כָּל אֲשֶׁר אִתָּה זְקוּקָה לוֹ". וְלֹאֲשֶׁה צָרִיכִים לְהַבְטִיחַ וּלְקַיֵּם. כִּי הִיא אֲשֶׁר מַצְלֶת אֶת הָאָדָם מִעֲוֹנוֹת, וְלִכֵּן צָרִיכִים לְחַזְקָה וּלְשִׂמְחָה בְּמֵאֹד מְאֹד.

וְכֵן רְאֵה לְחַזֵּק אֶת כָּל מְשַׁפְּחָתְךָ וְאֶת הַשְּׂכֵנִים, הַקְּרוּבִים וְהַיְדִידִים, רַק לְחַזֵּק יְהוּדִים, אֲשֶׁר אֵין דְּבַר חָשׁוּב מִזֵּה. וְזֶה מַה

אֲשֶׁר ט' נא בנחל קיא
שָׂרְבָנוּ וְ"ל רוּצָה, שְׁנִגְלָה אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְכֹלָם, וְנִעְוָד
וְנֵאמָץ אַחֲרֵי, שְׁיִתְבּוֹדְדוּ גַם-כֵּן לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ.
אֲנִי מְאֹד מְקוּהָ שְׁתַּעֲשֶׂה אֶת רְצוֹנִי, וְתִבְשְׂרָנִי בְשׂוֹרוֹת
מִשְׁמָחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' נא.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... שְׁיִחְיֶוּ.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

אוֹדוֹת שְׁאַלְתְּכֶם וְכו', יֶלֶד צְרִיכִים תְּמִיד לְהִכְנִיס בְּכַתֵּה פֶּזֶו
שְׁיִהְיֶה מְרַצָּה בָּהּ, וְאִם הוּא מְרַצָּה, הֲרִי זֶו יִשׁוּעָה לְהוֹרִים, יִשׁוּעָה
לְמַלְמֵד, וְיִשׁוּעָה לְעִצְמוֹ. יֶלֶד צְרִיף לְהִרְגִישׁ סְפוּק נְפִשִׁי. וְלִכֵּן עֲלִיכֶם
לְהִכְנִיס אֶת בְּנִיכֶם בְּמִקּוֹם שְׁנִמְשָׁף אֵלָיו, וּבְמִקּוֹם שְׁמִתָּאִים לוֹ
כְּטַבְּעוֹ וְכו'. וְכִיּוֹם יִשְׁנֶם מְלַמְּדִים מְסוּרִים בְּאַמַּת, שְׁמִבְיָנִים אֶת נְפִשׁ
הַיֶּלֶד, וְיֵשׁ לָהֶם סְבֻלָּנוֹת לְכֹל אֶחָד וְאֶחָד, וּמְחַנְכִים לְנַעַר עַל-פִּי
דְּרָכּוֹ.

כִּי בְּאַמַּת יֵשׁ הַיּוֹם מְקוֹמוֹת לְמוֹד רַבִּים, אַף לְעֵתִים יֵשׁ לְמַלְמֵד
כַּתֵּה גְדוֹלָה עִם שְׁלִשִׁים יְלָדִים, וְקָשָׁה לוֹ לְתַת תְּשׁוּמַת לֵב לְכֹל
אֶחָד, וְהוּא נִתּוֹן בְּלִחְצִים, כִּי יֵשׁ כָּל מִינֵי טְפוּסֵי יְלָדִים: שׁוֹבְבִים,
פְּרָאִיִים, שְׁקֻטִים וְכו' וְכו', אוּ כְּאֵלוֹ שְׁבָאִים מְבִתִּים שְׁבוּרִים וְכו',
וְלֹא תְּמִיד הוּא יְכוֹל לְהִשְׁתַּלֵּט עַל כָּלָם, אוּ לְהִתְיַחַס לְכֹל אֶחָד
וּבְעֵיתּוֹ.

עִם כָּל זֹאת יִשְׁנֶם מְלַמְּדִים יוֹצְאִים מִן הַכֶּלֶל, שְׁמִבְיָנִים אֶת
הַיֶּלֶד, וְיֵשׁ לָהֶם סְבֻלָּנוֹת רַבָּה וְאַרְיִכוֹת אִפִּים, וְנוֹתְנִים תְּשׁוּמַת לֵב

לְכָל תְּלִמִיד, וּמְאַבְחָנִים בְּעִיתוֹ וּמְצוּקָתוֹ שֶׁל כָּל אֶחָד, וַיִּוֹדְעִים אִיף
לְהַדְרִיכוֹ וּלְחַנְכוֹ כְּרֵאוּי, וּלְהַחְדִּיר בּוֹ אֶת הַחֲמַר הַנִּלְמָד.

וּלְכֹזֶה מְקוּם לַמּוֹד כְּדַאי שֶׁתְּשַׁלְּחוּ אֶת בְּנֵיכֶם, כִּי סוּף כָּל סוּף
זֶהוּ הַבֵּן שֶׁלְכֶם, וְאַתֶּם צְרִיכִים לְדַאֵג מֵה שְׂטוּב לוֹ, וְלֹא מֵה שֶׁהוּא
חוֹשֵׁב שְׂטוּב לוֹ, וְלֹא מֵה שֶׁאַחֲרַיִם חוֹשְׁבִים שְׂטוּב בְּעֵבֹרוֹ, אֲלֵא
מֵה שֶׁהַהוֹרִים מְבִינִים שְׂטוּב לוֹ. וְצְרִיכִים לְהַסְבִּיר לְיֶלֶד, תְּדַע שֶׁפֶה
תְּצַלִּיחַ מְאֹד, וְלִכֵּן אֵל לָךְ לְהַתְּבַלְּבֵל מֵאַף אֶחָד.

אֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתְּצַלִּיחוּ מְאֹד עִם בְּנֵיכֶם,
וְכֵן מְפַל יְלָדֵיכֶם תְּרוּוּ הַרְבֵּה נַחַת.

וְצְרִיכִים עַל זֶה לְשַׁפֵּךְ כַּמָּה דְּמַעוֹת בְּכָל יוֹם אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא. מֵה אִמַר לָכֶם! בְּלִי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֵי אֶפְשֶׁר לְחַנְּךָ יְלָדִים.
צְרִיכִים בְּכָל יוֹם 'לְגַנֵּב' חֲמֵשׁ דְּקוֹת וּלְבַקֵּשׁ עַל הַיְלָדִים, וְכִמוֹ
שֶׁצְרִיכִים לְבַקֵּשׁ כָּל יוֹם חֲמֵשׁ דְּקוֹת עַל פְּרִנְסָה, חֲמֵשׁ דְּקוֹת עַל
בְּרִיאוֹת, חֲמֵשׁ דְּקוֹת עַל שְׁלוֹם-בַּיִת, וְכֵן עַל שְׂאָר עֲגֻנִים, כִּף צְרִיכִים
לְכָל הַפְּחוֹת חֲמֵשׁ דְּקוֹת לְבַקֵּשׁ עַל הַיְלָדִים שֶׁיִּצְלִיחוּ. אֵינְךָ יְכוּל
לְתַאֵר מֵה זֶה תְּפִלָּה אֲצִלוֹ יְתַבְּרֶךָ, וְזֶה הַחֲסָרוֹן, שֶׁבְּנֵי-אָדָם אֵינָם
יִוֹדְעִים מֵה זֶה תְּפִלָּה, אֲשֶׁר עוֹשֶׂה נְסִים וְנִפְלְאוֹת, כִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַתְחַזֵּק, וְאַל תִּהְיֶה שְׁבוּר, אֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁיִּהְיֶה לָךְ הַרְבֵּה נַחַת מִיְלָדֶיךָ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' נב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְּרֶךָ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֲשֶׁר ט' נב בַּנְחַל קיג

מוֹבָא בְּדַבְרֵי הַרְמַב"ם (הַלְכוֹת תְּשׁוּבָה) סֵדֶר הַתְּשׁוּבָה, אֵיךְ אָדָם צָרִיךְ לַחְזֹר בַּתְּשׁוּבָה. וְהַפְּלִיגוּ בְּמַעֲלָתָם גְּדוּלֵי יִשְׂרָאֵל. קַח לְדַגְמָא בְּאַגְרוֹת הַרְמַב"ן (אַגְרַת ב'), שְׂכוּתָב: יוֹרֵה חֲטָאִים דְּרַף בְּהַלְכוֹת תְּשׁוּבָה, וּבִנְחַת וְשׁוּבָה, וּבְלֵי קִשְׁיוֹת וְהַנְּיּוֹת מִפִּיק מִגְּזֵלוֹת, כִּי לֹא מִצְּאֵנוּ דַבְרֵי תְּשׁוּבָה בַּתְּלֵמוּד רַק מִפְּזָרִים וּמִפְּרָדִים בֵּין הַהֲלָכוֹת וְהַאֲגָדוֹת בְּלִתֵּי בְרוּרִים, וּבְכָל חֲבוּרֵי גְּאוּנִים אוֹ רֵאשׁוּנִים אוֹ אַחֲרוּנִים, לֹא מִצְּאֵנוּ אוֹתָם עֲנִינִים דְּרוּשִׁים בְּכָל חֲפְצֵיהֶם וּמְזַמְנִים וְכוּ' וְכוּ'. רוּאִים מְזָה, שֶׁהַרְמַב"ן הִקְדוּשׁ הַפְּלִיג בְּמַעֲלַת הַלְכוֹת תְּשׁוּבָה מִהַרְמַב"ם.

וּבְאַמַּת מוֹבָא בְּסֵפֶר "עֲרֵבֵי נַחַל" (דְּרוּשׁ ב') לְשִׁבְתַּת שׁוּבָה: לְמָה בְּהַלְכוֹת פֶּסַח אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים — שׁוֹאֲלִים וְדוֹרְשִׁים בְּהַלְכוֹת הַפֶּסַח קִדְּם הַפֶּסַח ל' יוֹם, וְלְמָה לֹא אָמְרוּ לְדַרְשׁ בְּהַלְכוֹת תְּשׁוּבָה ל' יוֹם? אֶלָּא מִתְרַץ, כִּי תְּשׁוּבָה חִיבִים בְּכָל יוֹם וְיוֹם, וְלֹא שׂוֹף לְהַקְדִּים שְׁלֹשִׁים יוֹם, אֶלָּא כָּל יוֹם וְיוֹם אָדָם צָרִיךְ לַחְזֹר בַּתְּשׁוּבָה.

וְלִכֵּן מָה אָמַר לָךְ! עֲלִינוּ מְאֹד מְאֹד לְשִׂמְחָה, שְׂזַכְנוּנוּ לְסִפְרִים קְדוּשִׁים כְּאֵלוֹ, שְׂמַחְזִיקִים וּמַעֲוֹדְדִים וּמְשַׂמְחִים אוֹתָנוּ לַחְזֹר בַּתְּשׁוּבָה, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֵׁישׁ לוֹ חֵלֶק בְּהַדְפָּסָתָם.

וְאֵנִי מִבְּטִיחַ, מִי שִׁיְהִיָּה לוֹ חֵלֶק בְּהַדְפָּסַת כְּרֵף אֶחָד מִשְּׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בַּנְחַל", תִּהְיֶה לוֹ זְכוּת גְּדוּלָּה מְאֹד בְּשָׂמִים, כִּי הַסֵּפֶר הַזֶּה מְקַרֵּב בְּנֵי הַנְּעוּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְרַבִּים רַבִּים גְּדוּלִים וְקִטְנִים נְהַנִּים מֵהֶם עֲצָה וְתוֹשִׁיָּה. וְלִכֵּן מִי שִׁיְהִיָּה לוֹ חֵלֶק בְּהַדְפָּסַת סֵפֶר אֶחָד מִסִּפְרֵי שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בַּנְחַל", תִּהְיֶה לוֹ יְשׁוּעָה.

וְיִדוּעַ מַה שֶּׁאָמַר הַרְמַב"ם (מוֹבָא בְּכַמָּה סִפְרִים, כְּגוֹן: בְּסֵפֶר "מִשְׁמַרְתַּת שְׁלוֹם" בְּהַקְדָּמָה), אֲשֶׁר דַּעְתּוֹ, שֶׁהַמַּעֲלָה דְּבַרְיוֹ בְּסֵפֶר, הָיָה כְּאֵלוֹ דוֹרֵשׁ לְכַמָּה אֲלָפִים מִיִּשְׂרָאֵל. וְכֵן שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת מִהַר"צ חִיוֹת מְבִיא, שְׁחִדוּשֵׁי תוֹרָה שְׂכוּתָבִים וּמִדְּפִיִּסִים בְּסֵפֶר, הָיָה כְּאֵלוֹ

דָּרְשׁוּ לְאֲלָפִים וּרְבֻבוֹת. וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שֵׁיִשׁ לוֹ חֶלֶק בְּהַדְפָּסֵת סִפְרֵי
 "אֲשֶׁר בְּנַחַל", וּבְנִדְאֵי יִרְאֶה יְשׁוּעָה.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' נג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדְרַת פְּקוּדֵי ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר וְיִזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

נָא וְנָא רְאֵה לְקַבֵּל עַל עֲצָמֶךָ לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, וּבֹו בְּרִנָּע
 שְׂתַהֲיֶה בְּשִׂמְחָה, תַּהֲיֶה אָדָם אַחֵר לְגַמְרֵי. כָּל צְרוּתֶיךָ הֵן מִפְּנֵי שֵׁיִשׁ
 אֵיזָה דְכָאוֹן תְּבוּי בְּתוֹכָךָ, וְזֶה שׁוֹבֵר אוֹתְךָ. עֲלֶיךָ לְהִיּוֹת כָּל-כָּף
 שְׂמַח, שְׂתוּכַל לְהַשְׁפִּיעַ שְׂמִיחָה גַם עַל אֲשֶׁתְךָ, וּמֵאֲשֶׁתְךָ עַל הַיְלָדִים,
 וּמֵהַיְלָדִים לְשִׁכְנֵיךָ, וְכָף לְחִבְרֵיךָ וְלִידֵידֵיךָ, תְּמִיד תִּשְׁפִּיעַ שְׂמִיחָה.

בְּעֶזְרַת עֲבוּדַת פְּרֻנְסָה וְכוּ', עֲלֶיךָ לְקַחַת מַה שְּׁנוֹתְנִים לָךְ, כָּף
 הַדְרִיךְ אוֹתְנוּ רַבְנוּ ו'ל בְּסִפּוֹר שְׂסִפּוֹר לְנוּ מֵהַמַּעֲשֶׂה שֶׁל בַּעַל בְּטָחוֹן,
 שְׁפָל יוֹם הֵיטָה לוֹ עֲבוּדָה אַחֲרַת, וְהֵיטָה כָּל-כָּף שְׂמִיחָה, לֹא הֵיטָה אַכְפַּת
 לוֹ, פֶּעַם נִקָּה דִירָה, פֶּעַם תִּקַּן גְּדֵר, גַּג וְכוּ', הֶעֱקַר שְׁהֵיטָה לוֹ
 פְּרֻנְסָה.

לְמָה אֵין לְבַנֵּי-אָדָם פְּרֻנְסָה? כִּי בּוֹרְרִים: זֶה לֹא מִתְאִים לִי, זֶה
 לֹא טוֹב לִי וְכוּ', אָדָם צָרִיךְ לְקַחַת מַה שְּׂרַק נוֹתְנִים לוֹ. אֲנִי זוֹכֵר
 כְּשֶׁהִתְחַתְּנָתִי, שָׁנִים עַל גְּבִי שָׁנִים, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, הַפְּצָתִי, הַקְּדוּשָׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא עֶזֶר לִי וְנוֹלְדוֹ יְלָדִים, וְרָצִיתִי לְלַמֵּד עֲבוּדַת דְּפוּס, כְּדֵי
 שְׂאוּכַל לְהַדְפִּיס אֶת כָּל סִפְרֵי רַבְנוּ ו'ל. בְּכֵן נִכְנַסְתִּי לְבֵית דְּפוּס,
 וְנָתַן לִי מִטְּאֵטָא לְטְאֵטָא, וְהֵיטָה כָּל-כָּף שְׂמִיחָה. וּמֵדוּעַ אֲנִי מְסַפֵּר לָךְ
 כָּל זֹאת? לְהִרְאוֹתְךָ, שְׂאֵין זֹו בּוֹשָׁה לַעֲשׂוֹת אֵיזוֹ עֲבוּדָה שְׂתַהֲיֶה.
 חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים (עֵין בְּכָא בְּתָרָא קי.): פֶּשֶׁט נְבִלְתָא בְּשׁוּקָא
 — שְׂזוֹ עֲבוּדָה בְּזוּיָה מְאֹד, וְאֵל תֵּאמֵר שְׂלֹא מִתְאִים לָךְ, כִּי אֲנִי

אָשֶׁר ט' נד בַּנַּחַל קטו

כִּהֵן גְּדוֹל וְכוּ', כָּל מַה שֶּׁהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נוֹתֵן — צְרִיכִים לְקַחַת, הָעֵקֶר לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה גְּדוֹלָה. וְאִם הָיָה אָדָם יוֹדֵעַ הַקְּדָמוֹת אֵלוּ, לֹא הָיָה חֹסֵר לוֹ פְּרֻנְסָה, כִּי לֹא חֹסְרָה עֲבוּדָה, אֲלֵא כָּל אֶחָד אוֹמֵר: זֶה לֹא מֵתָאִים לִי, זֶה לֹא בְּשִׁבְלִי וְכוּ'.

וְלִכֵּן הִכְפֵּל הַדְּבָר, רָאָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה גְּדוֹלָה מְאֹד, וּתְשִׂימַח אֶת אִשְׁתּוֹ, וְאֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְאִזּוֹ תַּחֲיָה חַיִּים חֲדָשִׁים לְגַמְרֵי, שְׁתַּרְגִּישׁ אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. כִּי מְרַב שִׂמְחָה תַּרְגִּישׁ אוֹר כְּזֶה שְׁלֹא הִרְגִּישְׁתָּ מֵעוֹלָם.

וְאִיךְ זֹכִים לְכָל זֶה? 'תִּגְנַב' חֲמֵשׁ דְּקוֹת וְתִתְפַּלֵּל לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתֹאמַר לוֹ: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲנִי רוֹצֵה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, אֲנִי עֹצוּב תְּמִיד, אֵינִי לִי פְּרֻנְסָה, תְּשִׂימַח אוֹתִי, וְאִזְכָּה לְכָל-כַּף הַרְבֵּה שִׂמְחָה, שְׁלֹא רַק אֲנִי אֶהְיֶה שְׂמֵחַ, אֲלֵא אִזְכָּה לְשִׂמְחָה אֶת אַחֵרִים גַּם-כֵּן".

אֲנִי מְאֹד מְקוּוֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַדְּבוּרִים הַלְלוּ יִכְנָסוּ עִמָּךְ בְּלִבְךָ, וְתִשְׁתַּדֵּל לְצִיַּת אֶת רַבְּנוּ ז"ל.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...
אִם אָדָם רוֹצֵה, הוּא יָכוֹל לַעֲשׂוֹת הַכֹּל — הֵן לְעֵבֶד, וְהֵן לְהַפְיֵץ וְכוּ', בְּדֶרֶךְ הַלּוֹךְ וְחֹזוֹר מִפִּיץ וְכוּ', זֶה לֹא סוֹתֵר כָּלֵל וְכָלֵל, מַה כֵּן סוֹתֵר? עֲצָבוֹת וּמְרָה שְׁחוּרָה וְשִׂמְחָה וְחֻדוּהָ, אֵלוּ סוֹתְרִים זֶה אֶת זֶה. וְלִכֵּן הָעֵקֶר לְקַבֵּל עַל עֲצָמוֹ רַק לְהִיּוֹת שְׂמֵחַ, וְלִשְׁמַע כְּלֵי נְגִינָה שְׁיִכְנָסוּ בוֹ שִׂמְחָה.

ט' נד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ הַמְּלֵא מְרִירוֹת וְדְכֻדוּךָ.

עֲלִיךָ לְהִתְחַזֵּק מְאֹד, וְלִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה גְדוֹלָה, כִּי הַשִּׂמְחָה הַיָּא
הַגְּאֻלָּה. וְכָכָל שְׂאֵדָם יוֹתֵר שִׂמְחָה, נִגְאָל מִכָּל צָרוֹתָיו. רוֹאִים בְּנֵי-אָדָם
שׁוֹכְבִים בַּמָּטָה מֵיֵאֲשִׁים לְגַמְרֵי מַחֲיִיָּהֶם. וְזֶה מֵה שֶׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם
רוֹצֵה לַעֲשׂוֹת מֵהָאָדָם — לְהַרְגוֹ לְגַמְרֵי, שְׂיֵהִיָּה בְמִרְהָ שְׁחֹרָה
וּבְעֲצָבוֹת, וְלֹא יוּכַל לַעֲשׂוֹת מְאוּמָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עֲזָר לְךָ, וְנָתַן לְךָ אֲשֶׁה, אִתָּה יוֹדֵעַ כִּמְה
בְּחֹרִים רְנָקִים בְּגִיל עֲשָׂרִים וְחָמֵשׁ, שְׁלִשִׁים, שְׁלִשִׁים וְחָמֵשׁ וְיוֹתֵר,
מִסְתַּוְבְּבִים וּמְחַפְּשִׁים עֲדִין אֶת הַזְּוֹג שְׁלֵהֶם. וְאוֹתָךְ זָכָה הַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא בְּזוּג טוֹב, אֲשֶׁה מִשְׁכַּלְתָּ, מְדוּעַ אֵינְךָ שִׂמְחָה? ! מְדוּעַ אֵינְךָ
נוֹתֵן תּוֹדָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל הַחֶסֶד שֶׁעָשָׂה עִמָּךְ? ! תִּתְחַלֵּל
לְצַאת מֵעֲצָמְךָ, וְתִתֵּן הַלֵּל וְהוֹדָאָה לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ עַל הַחֶסֶד חֲנֻם
שֶׁהָרַעִיף עֲלֶיךָ. תִּזְכֹּר כִּמְה בְּכִיּוֹת בְּכִיּוֹת לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
בְּמִקוּמוֹת הַקְדוּשִׁים, שֶׁתִּמְצָא זְוֹג הַגּוֹן, וְעַכְשָׁו שְׁזָכָה אוֹתָךְ לְזֶה,
אִתָּה שְׁבוּר? ! מָה אִתָּךְ? ! קוּם נָא עַכְשָׁו עַל רַגְלֶיךָ, וְחֲצֵא מֵהַמָּטָה,
צֵא מֵעֲצָמְךָ, וְתִהְיֶה שִׂמְחָה, וְתִרְאֶה לְפָנֶיךָ עוֹלָם הַחַרוּת.

רָאָה לְהַרְגִיל עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל-כָּל-פָּנִים
חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְתִבְקֶשׁ מֵאִתּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּחֲמֵשׁ דְּקוֹת אֵלָיו רַק עַל נִקְדָּה
אֶחָת: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, וְנִבְנֵי לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, וְנִבְנֵי
לְהַפְּלִל בְּךָ לְגַמְרֵי, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֵינִי רוֹצֵה כְּלוּם רַק אוֹתָךְ, רְבוּנוּ
שֶׁל עוֹלָם, אֲנִי אוֹהֵב אוֹתָךְ", וְכֵן תִּמְשִׁיף לְהַתְּפַלֵּל חֲמֵשׁ דְּקוֹת,
וְתִרְאֶה מֵה שְׂיֵהִיָּה אִתָּךְ, וְאֵז לֹא יִחַסֵּר לְךָ שׁוּם דְּבָר.

אִם תִּקְרִים אֶת דְּבָרֵי אֵלָיו לֹא תִתְחַרֵּט — לֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא
בְּעוֹלָם הַבָּא. יִגִּיעַ זְמַן שֶׁנִּתְעַד יַחַד בְּעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן, וְאֵז תִּתְחַרֵּט
לְמָה לֹא צִיַּתְתָּ אוֹתִי, אֲבָל אֵז כְּבָר יִהְיֶה מְאֹחֵר, אֵז בּוֹא נִתְחַלֵּל עַכְשָׁו
שְׁנֵינוּ בְּיַחַד לְצַעֵק אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, וְנִבְנֵי
לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה תְּמִיד, וְנִבְנֵי לְתַת לְךָ תּוֹדָה וְהוֹדָאָה עַל כָּל הַחֶסֶד
חֲנֻם שֶׁאִתָּה עוֹשֶׂה עִמָּנוּ".

אֲשֶׁר ט' נה בנחל קיז

אם תלך בצורה כזו, אני מבטיחך שתהיה לך רק ישועה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט' נה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר פקודי התשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

העקר עליך להתחזק במאד מאד, ולא להיות בעצבות כרגע, אף שעובר עליך מה שעובר, כל מיני צרות ויסורים וחלישות הדעת, הן מאשתיך והן מהילדים.

עליך לזכור, אשר ענין הפצת אור רבנו ז"ל זה עולה על הכל, כי בזה יכולים לחזק יהודים ולקרבם אל הקדוש-ברוך-הוא, ואין לתאר ואין לשער את הזכות הזו. כי יש אנשים שנפלו בעמק הסטרא אחרא, בנאוף, רחמנא לישזבן, אשר עכשו צריכים רחמים רבים לעבר כביש, כי הפריצות זה נורא ואים, רחמנא לצלן, וכן אפנת הגויים שנכנסה בארץ, עד שקשה מאד מאד לשמר על העינים, כפי גדל הזהום והשקוץ והנאוף וכו' וכו' שקורה עכשו, ובחור צריך רחמים רבים שיהיה נקי, ואין דבר כזה, לצערנו הרב. אפלו אברך שיש לו אשה, צריך רחמים רבים, שלא יפשל בראיות אסורות, מכל שכן וכל שכן בחור שאין לו זוג, מה יעשה?! הוא צועק, הוא בוכה, ורוצה להתחתן.

ולכן זהו דבר גדול מאד להרפיש את הקונטרסים מחדש, ולעורר את אנשי שלומנו להפיצם. ובפרט "מציאת הזוג", זהו קונטרס, שמי שיגיד ארבעים יום את התפלות, מבטח לו שימצא את זוגו.

ולכן ראה להיות כל-כף שמח, על שאתה זוכה להפיץ את אור

רַבְנוּ ז"ל. וְאֵל תַּתֵּן שְׁהַחֲלִישׁוֹת הַדַּעַת תִּשְׁפִּיעַ עָלֶיךָ. אֲדַרְבֵּהּ, רְאֵה לְמִסַּר נִפְשֶׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאִךָ שְׂאֲנֵי יוֹדֵעַ שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ מֵה שְׁעוֹבֵר — מִבֵּית וּמִבְחוּץ, עִם כָּל זֹאת יֵשׁ לָךְ זְכוּת כְּזוֹ, שְׂזַעֲרִיץ אֵינּוֹן זוֹכִים לָזֶה. דִּרְכֶּךָ עוֹבְרִים אֶלְפֵי אֶלְפִים וְרִבְבוֹת רִבְבוֹת סְפָרִים בְּלֵי גִזְמָא. וְיִהְיֶה מִסְתַּכֵּל בְּאֵיזָה סֵפֶר, וּמֵה הוּא רוֹאֶה שָׁם? מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא פֶה, וְצָרִיכִים לְדַבֵּר עִמּוֹ וּלְהַתְחַזֵּק, אֵיזָה נַחַת רוּחַ גּוֹרְמִים בְּזֶה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכָל הָעוֹלָמוֹת.

וְלָכֵן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן, תִּקַּח עֲצָמְךָ בְּיַדְיָךְ, וְתַסִּיחַ דַּעַת מְכָל הָעוֹבֵר עָלֶיךָ, תַּעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה בְּכָל יוֹם וְיוֹם וּבְכָל שָׁעָה וְשָׁעָה, וְזֶה מֵה שְׂרָצָה מֵאֲתָנוּ רַבְנוּ ז"ל.

וְזֶה צְרִיף לַעֲשׂוֹת כָּל אָדָם, וּמְכָל שָׁפָן אֲתָהּ, שְׂאֲתָהּ זוֹכָה לְהַפִּיץ אֹרֶךְ רַבְנוּ ז"ל, אֵיזוֹ שִׁמְחָה צְרִיכָה לְהִיּוֹת לָךְ.

מוֹהַרְנ"ת ז"ל הִזִּיה פַּעַם שָׁבוּר מְאֹד מְאֹד, אָמַר לוֹ רַבְנוּ ז"ל: אֲתָה תִּהְיֶה בְּמִרְהָ שְׁחוּרָה? ! אֲתָה צְרִיף לְהִיּוֹת 'מְשֻׁנָּה פְּרִיילִיךְ' ! כִּי עַל יָדְךָ גִּדְפָס הַ"לְקוּטִי-מוֹהַר"ן. וּמֵה נֹאמַר הַיּוֹם, שְׂאֲנוּ מְפִיָּצִים בְּמִלְיוֹנִים קוֹנְטְרָסִים וּסְפָרִים בְּלֵי שׁוּם גִּזְמָא, זוֹ מְצִיאוֹת, וְאֲנָשִׁים מְתַקְרָבִים עַל יָדָם לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְאֲנִי כָּל-כֶּף שְׂמַח שְׂאֵף אֲחִיד אֵינּוּ יוֹדֵעַ מֵהֵיכָן זֶה, הָעֵקֶר שְׁזוֹרֵם וְזוֹרֵם וְזוֹרֵם הַנַּחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זוֹרְמִים סְפָרִים כְּאֵלוֹ שְׂמַקְרָבִים וּמְחַזְקִים אֲנָשִׁים, וְלָכֵן גַּם אֲתָה צְרִיף לְהִיּוֹת חֲזָק בְּעֲצָמְךָ.

וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂיִמְתְּקוּ מִמֶּךָ כָּל הַדִּינִים, וְיִהְיֶה לָךְ שְׂפַע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה וּפְרֻנְסָה בְּרַחֲבוֹת, שְׂלֵא תִצְטָרֵךְ לְטוֹבוֹת מִבְּנֵי-אָדָם, וְתוֹכַל לְהַמְשִׁיף לְהַפִּיץ אֶת אֹרֶךְ רַבְנוּ ז"ל, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂגַם לִי יִהְיֶה חֶלֶק בְּכָל זֶה.

אֲנִי מִתְפַּלֵּל תָּמִיד עַל כָּל אֵלוֹ שְׂמַנְדָּבִים לְהַדְפִּיס "אֲשֶׁר בַּנְחַל", שְׂהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לְהֵם רְפוּאָה שְׂלָמָה. וְאֲנִי מִבְּטִיחַ, אֶפְלוֹ כְּשֵׂאֲצֵא מִזֶּה הָעוֹלָם, מִי שְׂיַעֲזֹר לְהַדְפִּיס כְּרֶךְ מִ"אֲשֶׁר בַּנְחַל", תִּהְיֶה

אָשׁוּר ט' נו בַּנְחַל קִיט

לו יִשׁוּעָה. כִּי הַמְּכַתְּבִים הִלְלוּ נִכְתְּבוּ לְבַחֲוֵרִים וְלְאַבְרָכִים, שְׁעוֹבֵר עֲלֵיהֶם מַה שְׁעוֹבֵר, וַיֵּשׁ לָהֶם כְּסוּפִים כָּל-כֶּף גְּדוֹלִים לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהַכֹּל נִכְתָּב מִמֶּשׁ בִּישׁוּעַת ה', שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְתָאֵר וְאֵי אֶפְשָׁר לְשַׁעַר וְאֵי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר אֵת זֹאת לְאַחֲרִים, זֶה מִמֶּשׁ מִתְּנָה מִן הַשָּׁמַיִם. וְלִכֵּן מִי שֶׁרַק יִדְפִּיס אֵיזָה כְּרֶף "אֶשׁוּר בַּנְחַל" — יִהְיֶה לוֹ נֹסִים. הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר רַק, שְׁזֹר לֹא יִתְעַרֵּב בְּזָה.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' נו.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סְלָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֵת מְכַתְּבְךָ הָאֶרֶץ.

יְדִידֵי הַיְקָר! זֹאת תִּדְעַ, אֶשׁוּר מְנֹסִים אֵת כָּל אָדָם. לְמוֹהֲרַנְיָתָ וְ"ל הִיָּה בֵּן בְּשֵׁם ר' יִצְחָק, וְכָתַב מְכַתֵּב לְאַבְיוֹ, שְׁכָבֵר אֵינִי יְכוֹל לְסַבֵּל יוֹתֵר, מְצַעְרִים אוֹתוֹ כָּל-כֶּף, עַד שְׂאִיִן לוֹ כַּח. מָה עֲנֶה לוֹ אָבִיו מוֹהֲרַנְיָתָ וְ"ל: מְצַעְרִים אֵת כָּל אֶחָד וְאֶחָד, אוֹתִי צַעְרוּ כְּבָר הַרְבֵּה מְאֹד מְאֹד.

מָה אֲנִי יְכוֹל לוֹמַר לְךָ! מֵאֲז שֶׁהִתְקַרְבַּתִּי לְרַבְּנוּ וְ"ל, לֹא הִיָּה לִי יוֹם אֶחָד טוֹב, וְאֲנִי מִחֲזִיק מְעַמָּד זֶה כְּבָר עֲשָׂרִים וּשְׁמוֹנֶה שָׁנִים, וְאֵינִי נִשְׁבֵּר. וּבְרוּךְ הַשֵּׁם, הַדְּפִסְתִּי סִפְרֵי רַבְּנוּ וְ"ל כַּמָּה וְכַמָּה פְּעָמִים, וְהַפְּצַתִּי אוֹתָם בְּכֹל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְהַעֲמַדְתִּי כְּבָר שְׁנֵי דוֹרוֹת שֶׁל מְדַפְּסִים סִפְרֵי רַבְּנוּ וְ"ל, וְאֵינִי מִתְחַרֵּט כְּלָל וְכְלָל, כִּי כָּל זְמַן שְׂאֲחִיָּה אֶפְרָסֵם אֵת רַבְּנוּ וְ"ל. אָבֵל זֶה כּוֹאֵב, שְׂאֲנֻשִׁים שְׂאֲנִי קַרְבַּתִּי וְאֲנִי חַתְּנָתִי, הֵם יִצְאוּ נִגְדִי?! זֶה כּוֹאֵב גְּדוֹל מְאֹד, אָבֵל צְרִיכִים לְהַתְמוּדָד עִם הַכּוֹאֵב. וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן אֵת הַבְּרִיאוֹת וְהַחַיִּים, שְׁכָל זְמַן שְׂאֲנוּ חַיִּים, לֹא נִשְׁפַּח מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְיִדְבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, וְיִנְחֹזֵק יְהוּדִים אַחֲרֵיהֶם. אָבֵל אִם אֲנִי רוֹאֶה שְׂאֲחָד בָּא, וְרוֹצֵה לְשִׁבֵּר

בְּתֵי אַחֲרִים, כְּדִגְמַת וְכוּ', אֲזִי לֹא נִחַתִּי וְלֹא שָׁקַטְתִּי עַד שֶׁבִעַרְתִּי הַנֶּגַע הָרַע הַזֶּה.

הַעֲקָר לְהַתְחַזֵּק וּלְהַתְחַזֵּק אֶת אַחֲרִים, וְהַפֵּל יָשׁוּב עַל כֵּן.

הִנֵּה אֶתְמוּל שָׁמַעְתִּי עַל אֵיזָה אֲבָרָךְ עִם שְׁנֵי יְלָדִים, שְׁאֵבֵד עֲצָמוֹ לְדַעַת, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, אִם הָיוּ לוֹ הַהֲקַדְמוֹת שֶׁל רַבְּנֵי ו"ל, לֹא הָיָה מִתְאַבֵּד.

בְּזִמְן מוֹהֲרַנְיָתָ ו"ל הָיָה צְדִיק גְּדוֹל, שֶׁהָיָה צָם מִשְׁבֶּת לְשִׁבְתָּ, וְהָיָה יוֹשֵׁב כָּל הַשָּׁבוּעַ בְּבֵית־הַכְּנֶסֶת וְלוֹמֵד, וְשָׁב לְבֵיתוֹ בְּשִׁבְתָּ. פַּעַם הִגִּיעַ לַיִל חֲמִישִׁי (אַחַר צוּם שֶׁל חֲמִשָּׁה יָמִים), וְחָשׁ חֲלָשָׁה כְּזוֹ שֶׁעוֹמֵד לְמוֹת, וְגָמַר אִמָּר בְּדַעְתּוֹ לֵילֵךְ לְבֵיתוֹ וּלְאָכַל וְכוּ', וְנִסָּה לְקוּם מִמְּקוֹמוֹ, וְנִכַּח שֶׁהוּא בְּאַפִּיסַת כַּחוֹת, בְּכֵן מָה יַעֲשֶׂה? הוּא עוֹמֵד עַל סֵף עַלְפוֹן. וְנִזְכָּר, שֶׁיֵּשׁ קַפְסַת מִצוֹת בְּבֵית־הַכְּנֶסֶת בְּמָקוֹם מִיָּחָד, הֵיכָן שְׁשָׁמִים אֶת הָעֵרוֹב חֲצֵרוֹת, וְתַכְף־וּמִיד נִטַּל יָדָיו וְהַחֵל לְאָכַל.

וְהִנֵּה לְמַעַלָּה בְּעִזְרַת הַנְּשִׁים הָיָה הַשְּׂמֶשׁ, שֶׁהֵכִין אֶת בֵּית־הַכְּנֶסֶת לְשִׁבְתָּ, וְנִקָּה וְסִדָּר וְכוּ'. וְנוֹכַח לְרֵאוֹת שְׂאוֹתוֹ צְדִיק אוֹכֵל מִצוֹת, יָרַד תַּכְף־וּמִיד וְהַחֵל לְבִזּוֹתוֹ: רַמְאִי, שְׂקָרָן, צְבוּעַ, עוֹשֶׂה עֲצָמָךְ צְדִיק שֶׁצָּם כָּל הַשָּׁבוּעַ וְכוּ'. וְהֵלֵךְ וּפְרָסָם אוֹתוֹ לְכָל אַנְשֵׁי הָעִיר, שֶׁאֵינָנו צְדִיק כָּלֵל וְכוּ' (הוּא לֹא יָדַע אֶת מִצְבוֹ שֶׁל הַצְּדִיק, שֶׁפִּמְעֵט אֵבֵד הַכֶּרֶתוֹ וְכוּ'). הַצְּדִיק הַנַּ"ל שָׁמַע כָּל זֹאת, וְנִחַלְשָׁה דַעְתּוֹ בְּמָאֵד מְאֹד, אִם יָכוֹל לְהִיּוֹת דְּבָר כְּזֶה שֶׁיִּבְזוּ אוֹתִי?! וְעוֹב הַכֵּל.

כְּשֶׁסָּפְרוּ לְמוֹהֲרַנְיָתָ ו"ל סִפּוּר זֶה, עָנָה וְאָמַר: חֲבַל חֲבַל מְאֹד, אִם הָיוּ לְאָדָם זֶה הַהֲקַדְמוֹת שֶׁל רַבְּנֵי ו"ל, אֲדַרְבֶּה, עֲכָשׁוּ שְׂפָלָם מִבְּיָזִים אוֹתוֹ וּמְדַבְּרִים עָלָיו, עֲכָשׁוּ הוּא יָכוֹל לְהִיּוֹת צְדִיק גְּדוֹל, כִּי לֹא צְרִיכִים לְהַתְפַּעֵל מִמֶּה שֶׁאַחֲרִים מְדַבְּרִים, וְהֵבֵן לְמַעֲשֶׂה.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אָשׁר ט' נז בַּנְחַל קכא
ט' נז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל צְעִירֵי הַצֶּאֱן,
תְּלַמִּידֵי "הַיֵּכָל-הַקֹּדֶשׁ", הַנּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים (תַּעֲנִית כט): מִשְׁנַכְנֵס אֲדָר מֵרַבִּין
בְּשִׁמְחָה; וְלָמָּה דִּיקָא בְּחֻדְשׁ אֲדָר צְרִיכִים לֵהֵיוֹת כָּל-כָּף בְּשִׁמְחָה
יּוֹתֵר מִכָּל הַשָּׁנָה? אֲלָא רַבְּנֵנוּ ו"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן
כד): מִצְוָה גְּדוּלָה לֵהֵיוֹת בְּשִׁמְחָה תָּמִיד; תָּמִיד — אוֹמֵר רַש"י: כָּל
יוֹם וַיּוֹם אִם אֵין מִפְּסִיקִים, זֶה נִקְרָא 'תָּמִיד', אִם אָדָם אֵינוֹ עוֹשֶׂה
הַפֶּסֶק בְּאַמְצַע זֶה נִקְרָא תָּמִיד. וְלָכֵן צְרִיכִים לֵהֵיוֹת בְּשִׁמְחָה בְּכָל
יוֹם וַיּוֹם, וּכְמֵאמָרָם ו"ל (תַּנְחוּמָא שְׁמִינִי ב'): אֵין הַשְּׁמִיחָה מִמְתַּנְתָּ
לְאָדָם, לֹא כָּל מִי שְׁשִׁמַּח הַיּוֹם — שְׁמַח לְמַחֵר. הִנֵּה בְּנֵי-אָדָם
עוֹשִׂים תַּכְנִיּוֹת: הַיּוֹם אֵינְנוּ יְכוּלִים לֵהֵיוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי עֶבֶר עָלֵינוּ
אֵיזָה מִשְׁבָּר, חֶבֶר הַצִּיק לָנוּ, צַעַר אוֹתָנוּ, עֶבֶר עָלֵינוּ מֵה שְׁעֶבֶר,
לְמַחֵר נִהְיֶה בְּשִׁמְחָה. אַף צְרִיף לְדַעַת, שְׂאִין יוֹדְעִים אִם יִהְיֶה לָנוּ
הַמַּחֵר, וְלָכֵן הַעֲקָר הַיּוֹם לֵהֵיוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי כָּל הַצְּרוּת שְׂאָדָם סוֹבֵל
בְּחַיִּים זֶה רַק מַחֲמַת חֶסְרוֹן הַשְּׁמִיחָה. אִם אָדָם הִיָּה תָּמִיד שְׁמַח, לֹא
הִיָּה חֶסֶר לוֹ מְאוּמָה.

רַבְּנֵנוּ ו"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן י'): לָמָּה בְּנֵי-אָדָם
רְחוּקִים מִהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא? כִּי אֵין לָהֶם יְשׁוּב הַדַּעַת, וְלָמָּה אֵין
לָהֶם יְשׁוּב הַדַּעַת? מִפְּנֵי שְׂאֵינָם בְּשִׁמְחָה, אִם אָדָם בְּשִׁמְחָה, הוּא
יְכוּל לֵהוֹלִיף אֶת מַחְשַׁבְתּוֹ כְּפִי שְׂרוּצָה. וְלָכֵן בְּשִׁמְחָה — אוֹתִיּוֹת
מִחְשָׁבָה (תַּקוּנֵי-זֵהַר, דף סו.). בְּרַגַּע שְׂאָדָם עֲצוּב, אֵינוֹ יְכוּל לְהִתְרַכֵּז,
וְחוֹשֵׁב רַק מֵאַחֲרִים, וְרוּצָה לֵהֵיוֹת כְּמוֹ הַשְּׁנִי, וְלוֹקַח אֶת הַזּוּלָת
לְדַגְמָא, וְשׁוֹכַח מַעֲצָמוֹ, וְעַל-יְדֵי-זֵה הוּא שְׂבוּר עוֹד יּוֹתֵר כְּחֶרֶס
הַנְּשָׁבֵר, כִּי אֵינוֹ שְׁמַח בְּחֵלְקוֹ, וְאֵינוֹ אוֹהֵב אֶת עֲצָמוֹ.

וְדָבָר זֶה מְצוּי מְאֹד בְּקֶרֶב בְּנֵי-אָדָם, וְכַמְעַט רַב הַעוֹלָם נִגּוּעִים
בְּזֵה, שְׂאֵינָם שְׁמַחִים עִם עֲצָמָם, וְאֵינָם מְרַצִּים בְּשִׁלְהֶם, וְתָמִיד

רוצים לחקות את זולתם, וממילא אף פעם אינם מישבים, תמיד חושבים רק מאחרים; זה — יש לו כסף, זה — יש לו הצלחה, זה — יש לו עשירות גדולה וכו' וכו', כל זה בגשמיות, וברוחניות גם כן מקנאים: זה כבר צדיק גדול, זה מתפלל בדבקות וכו', ולכן הם נשברים — לי זה לא הולך, רציתי להיות צדיק, רציתי להיות עשיר, אף ההצלחה אינה מאינה לי פנים. ובאמת עקר הבעיה טמונה אצל האדם בעצמו. אם הוא יעבד רק על נקדה אחת — שאין בעולם הזה אף אחד רק הוא והקדוש-ברוך-הוא, הוא בן יחיד של הבורא ותברך שמו, ולא יסתפל על אף אחד, אין שום מציאות בלעדי השם ותברך, רק הוא ותברך נמצא, ואין בלעדיו נמצא, אדם זה תמיד ישמח, כי אין לו אף אחד בעולם.

וזו היתה מעלת אדם הראשון קדם החטא. הוא ישב בגן-עדן, שום דבר לא הפריע לו, עד שבא הנחש, שעליו רכב הסמ"ך-מ"ם (כמובא בזהר, חלק א' לה:), והחל להסיתו, וכיצד? "כי ידע אלקים, כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם, והייתם כאלקים ידעי טוב ורע" (בראשית ג, ה), לא פחות ולא יותר, תהיו כמו הקדוש-ברוך-הוא, חס ושלום. פה הראה הנחש הטמא שרכב עליו הסמ"ך-מ"ם — מי הוא, טמא מטמא, הראשון בבריאה שפפר בעקר הנה הנחש. איך אתה מעז לבוא ולומר: "והייתם כאלקים ידעי טוב ורע", זו הגאנה שהכניס באדם, וגאנה הורסת את האדם לגמרי, כי למה אדם אינו שמח? למה אדם אינו אוהב את עצמו, ואפלו שונא את עצמו, מהיכן זה נובע? מגאות וישות. ולכן אומרים חכמינו הקדושים (סוטה ד:): כל אדם שיש בו גסות הרוח, כאלו עובד עבודה זרה; כל מי שיש לו גאנה, כאלו כופר בעקר (ערכין טו:). כי מה שיך לומר, שאני יותר מהזולת, והזולת יותר ממני? כלנו בני הקדוש-ברוך-הוא, כמו שכתוב (דברים יד, א): "בנים אתם להנ"ה אלקיכם", ברגע שנכנס באדם הדמיון, שאני יותר מהזולת — זו גאנה, אשר משם נובעת קנאה, שמקנא בזולת, והקנאה הורסת אותו לגמרי. וכמאמרם ז"ל (שבת קנב:): כל מי שיש קנאה בלבו — עצמותו מרקיבים; עוד בחיים חיותו נרקב, כי תמיד חושב, שהשני לקח

אֲשֶׁר ט' נז בַּנַּחַל קַכְג

מִמֶּנּוּ מִשְׁהוּ וְכוּ', מָה אַתָּה מִסְתַּכֵּל עַל הַשָּׁנִי?! הֲלֹא אֵין כָּאן רַק
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא! רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן נה),
שְׂאֵדָם צְרִיף לְהַרְגִיל עֲצָמוּ בַתְּפִלָּה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַד שֶׁלֹּא
יִרְגִישׁ גַּם אֶת עֲצָמוֹ, גַּם אֲנִי אֵינִי נִמְצָא פֹה, רַק הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.
וּמִי שְׁחִי בְּצוּרָה כְּזוֹ, כָּל הַחַיִּים שְׁלוֹ הֵם חַיִּים אַחֲרִים לְגַמְרִי,
וּמַדּוּעַ? כִּי אֵין פֹּה רַק הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלָמָּה צְרִיף לְהִיּוֹת
בְּעֲצָבוֹת?! לָמָּה צְרִיף לְהִיּוֹת בְּדַכְאוֹן?! לָמָּה שֶׁלֹּא אָהִיָּה שְׂמֵחַ
בְּחֻלְקִי?!

וְלִכֵּן מְצִינּוּ דְבַר כְּזֶה יוֹתֵר אֶצֶל בַּחוּרִים צְעִירִים, שֶׁהֵם עֹכְשׁוּ
מִתְחִילִים אֶת חַיֵּיהֶם, כִּי מִגִּיל שְׁלֹשׁ-עֶשְׂרֵה עַד גִּיל שְׁמוֹנֶה-עֶשְׂרֵה,
הַחֲמֵשׁ שָׁנִים הֶלְלוּ, אֵלוּ הַשָּׁנִים הַמְּסַכְּנוֹת בְּיוֹתֵר — מַחֲד, וְהַטּוֹבוֹת
בְּיוֹתֵר — מְאִידָךְ. אִם הוֹלְכִים אַחַר חֻבְרִים רְעִים, אַחַר שְׂטִיּוֹת
וְהַבְּלִים, נִמְשָׁכִים אַחַר הֶבֶל וְעוֹשִׂים דְּבָרִים רְעִים, אַחַר-כֵּן אַבּוּדִים
לְגַמְרִי, אִף אִם מִתְחַבְּרִים לְחֻבְרִים טוֹבִים, נִמְשָׁכִים לְרַצּוֹנוֹת טוֹבִים
וְשֹׂאֵיפּוֹת נַעְלוֹת, אִזּוּ הֵכִי מְאֹשְׁרִים בַּחַיִּים.

מִשָּׁף עֲשָׂרִים שָׁנָה יֵשׁ לִי יְשִׁיבָה, וְרֵאִיתִי דְּבָרִים לְאֵין סֶפֶר,
טְבַעֵי בַחוּרִים שׁוֹנִים. עוֹד הַיּוֹם יִזְכְּרוּ לְטוֹבָה הַבַּחוּרִים, שֶׁבְּגִיל
אַרְבַּע-עֶשְׂרֵה חֲמֵשׁ-עֶשְׂרֵה צִיְתוּ וְהֶלְכוּ בְּדֶרֶךְ הַיֵּשֶׁר, וְהִצְלִיחוּ בְּכָל
מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, בְּרוּחַנִיּוֹת לְמַדּוֹ וְטִילוּ בְּכָל חֻלְקֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה:
מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מְדֻרָשׁ וְכוּ', וְקִנּוּ שֵׁם טוֹב, וְהִתְחַתְּנוּ עִם שְׂדוּף
הַגּוֹן, וְטוֹב לָהֶם בְּגִשְׁמֵי וּבְרוּחַנִי. וְאֵלוּ שֶׁלֹּא צִיְתוּ, מְסַכְּנִים נִכְשְׁלוּ
בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, וְנוֹתְרוּ בְּלִי תוֹרָה, בְּלִי כֶסֶף, בְּלִי כְּלוּם, נַעֲשׂוּ
עֶבֶד לְעַבְדִּים.

וְהִנֵּה אַתָּם עֹכְשׁוּ בְּגִיל צְעִיר מְאֹד, בְּיַמֵּי הַנְּעוּרִים, אֵלוּ הַשָּׁנִים
הַיְּפּוֹת בְּיוֹתֵר, אִם תִּקְחוּ עֲצָמְכֶם בְּיַדְכֶם, וְאֵל תִּסְתַּכְּלוּ עַל אַחֲרִים,
אֲשֶׁר זֶה הַכָּלל הָרֵאשׁוֹן לְהִצְלָחָה, כְּמוֹ שֶׁגִּלָּה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל עַל
הַפְּסוּק (יִחְזַקְאֵל לֵג, כד): "אֶחָד הָיָה אַבְרָהָם", שֶׁאַבְרָהָם אָבִינוּ עֶבֶד
אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בַּחֲיִנַּת 'אֶחָד', שֶׁלֹּא הִסְתַּכֵּל עַל אִף אֶחָד, הָיָה
לוֹ הַמּוֹן מְנִיעוֹת, כֹּלָם הָיָה כְּנִגְדּוֹ, עַד כִּדֵּי כֵּן שֶׁאוֹמְרִים חֻכְמֵינוּ

הַקְדוּשִׁים (פְּסִיקְתָא רַבְחֵי לֵג): לָמָּה נִקְרָא אַבְרָם הָעֵבְרִי? אֵלֶּא כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ עֲמָדוֹ בְּצַד אֶחָד, וְהוּא עֲמַד מִן הָעֵבֶר הַשְּׂנִי. אֶחָד הִיָּה אַבְרָהָם כְּנֻגַד כָּל הָעוֹלָם, הַיּוֹדְעִים אֹתָם מֵה זֶה? ! אֲנִי חֲשֵׁתִי דָבָר זֶה עַל בְּשָׂרִי, בְּשַׁעֲשֵׁי צֵאוֹ כְּנֻגַדִי בְּמַחְלָקַת וְהַתְּנַגְּדוֹת, וְאֵינְנִי מֵאֲחֵל לְאָף אֶחָד לְהַרְגִישׁ כֶּף, שֶׁכָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ יַעֲמָדוּ מִנְּגֵד, אֲשֶׁר דָּבָר זֶה מְסַפֵּן מְאֹד, וְלֹא כָּל אֶחָד יָכוֹל לְהַחְזִיק מֵעֲמַד, אֲבָל אַבְרָהָם אָבִינוּ, אוֹמֵר רַבְּנוּ וְ"ל, הַצְּלִיחַ בְּזֶה, כִּי הוּא גָּלָה אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִזּוֹ אִף אֶחָד בְּעוֹלָם לֹא יָכוֹל הִיָּה לְשַׁבְּרוֹ, אִף שֶׁנִּדְמָה מִבְּחוּץ שְׂשׂוּבָרִים אוֹתוֹ, אִף הוּא בָּרַח אֶל בּוֹרְאוֹ, וְהִיָּה שְׂמֵחַ בְּמֵאֹד מְאֹד. בְּנֵי-אָדָם חוֹשְׁבִים, שֶׁשְׂמֵחָה צְרִיכִים לְהַפִּיר עַל הָאָדָם מִבְּחוּץ, שִׁיקְפֵץ וַיִּשְׁתַּלְּל — זֶה אִישׁ שְׂמֵחַ, אִף אֲדַרְבָּה, אִישׁ כְּזֶה, שֶׁצוּהֵל וְקוֹפֵץ וְעוֹשֶׂה דְבָרִים שֶׁל שְׂגֵעוֹן וְשִׁטוֹת, הוּא עֲצוּב מְאֹד וּבְדַכְאוֹן פְּנִימִי, וְהוּא רוֹצֵה לְמַשֵּׁךְ תְּשׁוּמַת לֵב, עַל-כֵּן עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שִׁסְתַּכְלוּ עָלָיו — מִתְּהַפֵּף עַל הָרֵאשׁ, מִתְּגַלְּגֵל, וְשָׂאָר מִינֵי שְׂחוּק וְהֶבֶל, וּמִשְׁטָה בְּבִרְיוֹת כְּאֵלוֹ הוּא שְׂמֵחַ, וּבְאֵמַת בְּפִנְיָמִיתוֹ הוּא מְלֹא עֲצָבוֹת וְדַכְאוֹן, מְלֹא קִשְׁיוֹת וְסִפְקוֹת עַל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְכֵן אוֹמְרִים עַל כָּל מִינֵי בְדַחְנִים, שֶׁמִּתְּבַדְּחִים וְעוֹשִׂים לִיצְנוּת, אֵלוֹ הֵם הַטְּפָשִׁים הַגְּדוֹלִים בְּיוֹתֵר, וְהֵם מְלֵאֵי מְרִירוֹת וְדַכְאוֹן, אֲבָל מִבְּחוּץ נִדְמָה כִּי הֵם חַיִּים חַיִּים טוֹבִים, וְצוּחֻקִים מְהֻכָּל, אִף הֵם הָאֲמֻלָּלִים הַגְּדוֹלִים בְּיוֹתֵר. וּמִי בְּאֵמַת שְׂמֵחַ? זֶה שֶׁדְּבוּק בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא!

דוֹד הַמְּלֵךְ, אוֹמֵר רַבְּנוּ וְ"ל, תְּמִיד הֵלֵךְ בְּלֵב גִּשְׁבָּר, מִי שֶׁרָאָה אוֹתוֹ, רָאָה אָדָם שָׂבוּר, וּבְזִהָר (חֵלֶק ב' קו). הוּא נִקְרָא: 'בְּדַחַא דְּמִלְכָא', כְּשַׁעֲשֵׂה צְחוּק, הוּא שְׂמֵחַ וּבְדַח אֶת כָּל הָעוֹלָמוֹת, עַד מְלֵךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִף שֶׁמִּבְּחוּץ לֹא רָאוּ עָלָיו מְאוּמָה. רַבְּנוּ וְ"ל זָכָה לְהַגִּיעַ לְשְׂמֵחָה הַכִּי גְדוֹלָה שֶׁיֵּשׁ בְּעוֹלָם, עַד כְּדֵי כֶּף שְׂמוּבָא בְּדַכְרִיו וְ"ל (לְקוּשִׁי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן ב'): הַצְּדִיק נִקְרָא מְנַחֵם הַכֹּל וּמְשַׂמֵּחַ הַכֹּל. וְזֶה הַשֵּׁם שֶׁל רַבְּנוּ וְ"ל: רַבִּי נַחֲמָן בֶּן רַבִּי שְׂמֵחָה, שֶׁהוּא מְנַחֵם אֶת כָּלֵם וּמְשַׂמֵּחֵם. וּבְשַׁעֲשֵׁי שְׂאֵמֵר רַבְּנוּ וְ"ל אֶת הַתּוֹרָה הַזֹּאת, אָבִיו בָּא אִזּוֹ לְבַקְרוֹ, וְזוֹ הִיָּתָה הַפְּעַם הַיְחִידָה

— שֶׁבַת חֲנֻכָּה. וְלִכְּן הִזְכִּיר רַבֵּנוּ וְ"ל אֶת עֲצֻמוֹ וְאֶת אָבִיו, וְאוֹמֵר שֵׁם, שֶׁהַצְדִּיק הוּא מְנַחֵם הַכֹּל וּמְשַׂמַּח הַכֹּל.

הַנְּחַשׁ שֶׁרַכֵּב עָלָיו הַסֵּמ"ךְ־מ"ם, הוּא הַכְּנִיס מִיְתָה בְּעוֹלָם, הוּא הַכְּנִיס עֲצָבוֹת בְּעוֹלָם, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (בְּרֵאשִׁית ו, ו): "וַיִּתְעַצֵּב אֵל לְבוֹ" וְגו'. וּמִמָּה זֶה נוֹבֵעַ? אֲלֵא בְּרַגַע שֶׁאָדָם מוֹצִיא אֶת הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא מִהַחַיִּים שְׁלוֹ, הוּא שׁוֹכַח כְּבִיכּוֹל מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, אִז עוֹבְרִים עָלָיו כָּל מִינֵי צָרוֹת וְיִסּוּרִים. וְאִיךָ יְכוּלִים לְהוֹצִיא אֶת הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא מֵעֲצָמוֹ? הֲלֹא אִם אָדָם רוֹצֵה אוֹ שְׁלֹא רוֹצֵה הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא נִמְצָא פֹה, כִּי מִי הוֹלֵךְ בִּי? הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, מִי מִתְנוּעֵעַ בִּי? הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא. מִי נוֹשֵׂם בִּי? הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא. מִי רוֹאֶה בִּי? הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא. מִי חוֹשֵׁב בִּי? הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא. אִם אָדָם זוֹכֵה לְהִגִּיעַ לְבִטּוֹל כְּזֶה, הוּא חַי לְעוֹלָם, וְתִמִּיד הוּא שְׂמֵחַ, אֲשֶׁר אֲצִלוֹ יִתְבַּרֵךְ כְּתוּב (דְּבָרֵי־הַיָּמִים א' טז, כז): "עַז וְחִדְוָה בְּמָקוֹמוֹ". וְאָדָם זֶה אֵינוֹ חֹסֵר דָּבָר, וְאֵף שֶׁמִּבְּחוּץ חוֹשְׁבִים: הוּא שְׁבוּר, מְסַפֵּן וְכו', אֵף בְּאִמַּת מְסַפֵּן הוּא זֶה שֶׁאֵינוֹ יוֹדֵעַ מִהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְאֵינוֹ לוֹמֵד תּוֹרָה. אֵף מִי שֶׁתִּמִּיד חוֹשֵׁב מִהַבּוֹרָא יִתְבַּרֵךְ שְׁמוֹ, וְתִמִּיד רַק מִתְבוֹדֵד לְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְלוֹמֵד תּוֹרָה וּמֵאָמִין בְּבוֹרָא יִתְבַּרֵךְ שְׁמוֹ שֶׁהוּא פֹה, הוּא הֵכִי שְׂמֵחַ.

וְלִכְּן כְּמוֹ שֶׁהַנְּחַשׁ שֶׁעָלָיו רַכֵּב הַסֵּמ"ךְ־מ"ם הַכְּנִיס עֲצָבוֹת בְּעוֹלָם, מִיְתָה בְּעוֹלָם, צָרוֹת בְּעוֹלָם, מִי יִהְיֶה הַתִּקּוֹן שְׁלוֹ? מְשִׁיחַ. מְשִׁיחַ זֶה אוֹתִיּוֹת — יִשְׂמ"ח. הוּא בְּעֲצָמוֹ יִהְיֶה שְׂמֵחַ וְיִשְׂמַח אֲחֵרִים. וְלִכְּן מְשִׁיחַ עוֹלָה בְּדִיוֹק כְּמִסְפֵּר נַח"שׁ, כִּי הוּא יִתְקַן אֶת הָעוֹלָם.

וְזֶה הִזְּהוּ רַבֵּנוּ וְ"ל, וְזֶהוּ שְׁמוֹ — מְנַחֵם הַכֹּל וּמְשַׂמַּח הַכֹּל, כִּי הַכְּנִיס שְׂמֵחָה בְּעוֹלָם. וְהִיכֵן כְּתוּב שֵׁם רַבֵּנוּ וְ"ל בְּכָל הַתּוֹרָה? "זֶה יִנְחַמְנוּ מִמַּעֲשֵׂינּוּ וּמֵעֲצָבוֹן יְדִינוּ, מִן הָאֲדָמָה אֲשֶׁר אֲבָרָה הִנְיָ"ה" (בְּרֵאשִׁית ה, כט); עֲכָשׁוּ אֲנַחְנוּ בְּעֲצָבוֹת, עֲכָשׁוּ אֲנַחְנוּ רוּאִים, שְׁכַל הָעוֹלָם מְלֹא סָבָל, מְלַחְמוֹת, מְדִינוֹת שְׁלֵמוֹת גְּלַחְמוֹת זוֹ עִם זוֹ, כְּפָרִים שְׁלָמִים נִמְחָקִים מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה רַק בְּשִׁבִיל גְּאוֹת,

בעבור כמה מטרים אדמה, אחד הורג את זולתו על לא דבר. הגאות הזו הורסת את האדם לגמרי, ומזה סובלים כל הצרות, כי אם היו מבטלים עצמם לגמרי להקדוש-ברוך-הוא, שום דבר לא היה יכול לשבר אותם; כי אם אדם חושב: אינני רוצה מאומה רק את הקדוש-ברוך-הוא, ואת השם יתברך יש לי כאן, כי כל נשימה ונשימה שאני נושם — אני נושם את הקדוש-ברוך-הוא, אשר על זה אומרים: "על כל נשימה ונשימה תהלל יה" (בראשית רבה, פרשה יד, סימן ט). מה אני נושם? לא או"ר אלא אור י', שזה נוטריקון או"ר (עין תקוני-זהר, דף יט.), י' זה החכמה העליונה, אדם נושם אור אלקי, אבל לזה צריכים לבטל עצמו לגמרי.

ומי הכניס גאונה בעולם? הנחש הקדמוני. הוא אמר לאדם ותנה: "והייתם כאלקים יודעי טוב ורע", אתם תהיו כמו הקדוש-ברוך-הוא. ומשי"ח יכניס בעולם את השמחה, שכלם ישמחו כל-כף, עד שלא ירצו כלום רק את הקדוש-ברוך-הוא. ואת היסוד הזה מחדירים הצדיקים, כמו שכתוב (תהלים לב, יא): "שמחו צדיקים בהגו"ה", שמח"ו ראשי תבות: ש'ומעים ח'רפתם ו'אינם מ'שיבים. רואים בני-אדם שיכולים להתקוטט זה עם זה, ומתנקמים זה בזה, ומשיבים מנה אחת אפים במקום להבליג, ולהיות בחינת 'שומע חרפתו וידם וישתק', אם היו יודעים שאין להם אף אחד רק הקדוש-ברוך-הוא, אז לא היו משיבים למחרפם דבר, ולא היו מאשרים גדולים יותר מהם.

ואם-כן, בחורים צעירים! מגיל בר-מצוה עד גיל שמונה-עשרה, הוא הגיל הכי יפה — מחד, והכי מספן — מאידך. הרבי רבי אלימלך מליז'ענסק זי"ע אומר, שעד גיל שמונה עשרה יכולים לשנות את המדות, אחר-כך מאד מאד קשה. ובפרט מדת הקנאה שמקנאים בזולת — למה ההוא מצליח יותר ממני?! ומי אמר לה, ששהוא מצליח יותר ממך?! הלא הכל דמיון, ואולי אתה יותר מצליח ממנו?! ובכלל מה זה כל הענין ממנו"י?! רבנו ז"ל אומר (ספורי-מעשיות, מעשה י"ב), מה התאונה שהורסת את האדם יותר מכל התאונות, מהי התאונה שאי אפשר להוציא את האדם ממנה? תאונת

מִמּוֹן. מִי שְׁנוּפֵל בְּתֵאֵנָה זֹה, שְׂרוּצָה כְּסָף וְעוֹד כְּסָף וְכוּ', הוּא בְּלִתִּי שְׁפוּי. רַבְנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן א') עַל מֵאָמְרָם ז"ל: שְׁלֹשׁ מִשְׁמְרוֹת יִשְׁנֶן בְּלִילָה, מִשְׁמוּרָה רִאשׁוֹנָה: חֲמור נוֹעַר — זֶה נֶגֶד תְּאוֹת מְמוֹן. וּמִדּוּעַ מִדְּמָה רַבְנוּ ז"ל תְּאוֹת מְמוֹן לְחֲמור? וּמִדּוּעַ קוֹרְאִים לְאָדָם הָעוֹשֶׂה שְׁטוֹת דִּיקָא חֲמור, וְלֹא שֵׁם שֶׁל חֲזָה אַחֲרַת, כְּגוֹן: שׁוּעֵל, זָאב, דָּב וְכוּ', כִּי חֲמור זֶהוּ הַבְּזִיז הַגָּדוֹל בְּיוֹתֵר, בְּאֶשֶׁר הוּא מְלֹא חֲמָרִיּוֹת, עוֹשֶׂה צָרְכָיו בְּאִמְצַע הֶרְחוּב וְכוּ', וּמַעֲמִיסִים עָלָיו מִשָּׂא, וְכָל מַהוּתוֹ וְתַכְלִיתוֹ שִׁירוּיָחוּ דְרָכוֹ כְּסָף. וְכִמוֹ שֶׁפְּתוּב (בְּרֵאשִׁית כב, ה): "שָׁבוּ לָכֶם פֹּה עִם הַחֲמור", עִם הַדּוֹמָה לְחֲמור (יְבֵמוֹת סב.). וְלִכֵּן חֲמור נוֹתֵר חֲמור, מִנִּיחִים עָלָיו מִשָּׂאוֹת כְּבָדִים, וְלוֹקְחִים מִקָּל וּמִכֶּבֶד בּוֹ וּמִתְחִיל לִילָף, וְאִם זֶה כְּבֵד יוֹתֵר מִדְּאִי, אָזִי רוֹבֵץ תַּחַת מִשָּׂאוֹ, וְנִשְׁאַר חֲמור. סוּס אֵין יְכוֹלִים לְהַנִּיחַ עָלָיו מִשָּׂא, כִּי קוֹפֵץ וְצוֹהֵל, וְיִפִּיל לֹא רַק מִשָּׂא אֱלָא גַם אֶת רִכְבּוֹ. בְּרַגַע שֶׁאָדָם אוֹמֵר עַל פְּלוֹנִי שֶׁהוּא יוֹתֵר מִמֶּנּוּ — הוּא בְּחִינַת חֲמור. כִּי מִמֶּנּוּ — זֶה אוֹתִיוֹת מְמוֹן. בְּרַגַע שֶׁאִתָּה חוֹשֵׁב מֵאַחֲרֵים, סִימָן שֶׁאִתָּה רוּצָה כְּסָף, אִם אֵינְךָ רוּצָה מֵאוּמָה רַק אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אִתָּה הָעֵשִׂיר הַגָּדוֹל בְּיוֹתֵר. כְּמוֹ שֶׁפְּתוּב (חגי ב, ח): "לִי הַכֶּסֶף וְלִי הַזָּהָב נֹאֵם הַוַּי"ה צְבָאוֹת", וְאֵין יְכוֹלִים לְהַסְבִּיר דְּבַר זֶה לְאַחֲרֵים, רַק לְמִי שֶׁמֵּרְגִישׁ אֶת הַדְּבַר.

וְלִכֵּן אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תַּעֲנִית כט.): מִשְׁנַכְנֵס אֶדָר מִרְבִּין בְּשִׂמְחָה, כִּי בַּחֲדָשׁ זֶה נוֹלָד מִשֶּׁה רַבְנוּ וְנִפְטָר מִשֶּׁה רַבְנוּ. עַל מִשֶּׁה רַבְנוּ הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה מְעִידָה (בַּמִּדְבָּר יב, ג): "וְהָאִישׁ מִשֶּׁה עָנּוּ מִכָּל הָאָדָם אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה", וְלִכֵּן זָכָה לְמָה שְׁזָכָה, כִּי הִרְגִישׁ עֲצָמוֹ שֶׁפִּל יוֹתֵר מִכָּלֵם. כְּמוֹ-כֵן כָּל מִי שֶׁמִּבְטֵל עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא יְכוֹל לְהוֹרִיד תּוֹרָה בְּעוֹלָם, וְזֶה הִנֵּה מִשֶּׁה רַבְנוּ. הֵמָּן הִרְשַׁע הִנֵּה גֵאוֹתָן גְּדוֹל מְאֹד. כָּלֵם הִצְרִיכוּ לְהִשְׁתַּחֲוֹת אֵלָיו, הוּא עֹשֶׂה עֲצָמוֹ עֲבוֹדָה זָרָה, וְאוֹי לוֹ לְמִי שֶׁלֹּא הִנֵּה כּוֹרֵעַ לְפָנָיו. וְדָבַר זֶה רוֹאִים עַד הַיּוֹם הַזֶּה, שֵׁישׁ בְּנֵי-אָדָם הִרוּצִים רַק שִׁישְׁתַּחֲוּוּ לְפָנֵיהֶם, הִרִי הֵם כְּדִגְמַת הֵמָּן. הֵמָּן לֹא הִנֵּה חֲסֵר דְּבַר, הוּא הִנֵּה עֵשִׂיר גְּדוֹל, גִּבּוֹ מֵאַחֲשׁוּרוֹשׁ כְּסָפִים לְאֵין סִפּוֹר בְּכָל מִיגִי

תחבולות, וכפי שכתוב (אסתר ו, יג): "ויספר המן את כבוד עשרו" וכו'. היתה לו כבוד ועשר, אבל אמר: "וכל זה איננו שוה לי בכל עת אשר אני רואה את מרדכי היהודי אינו כורע ואינו משתחנה" וכו', ומה בכך? אף שום דבר אינו שוה לו, מפאת שמרדכי אינו נכנע לפניו, הרי זה בא מגאווה וישות שהיתה להמן הרשע.

חדש אדר הוא החדש שצריך להכניע את הגאות מאתנו, את הספקות שיש בנו. המן בא מעמלק, עמלק בא מעשו, ומיהו שרו של עשו? הסמ"ך-מ"ם. ולכן אומרים חכמינו הקדושים (שקלים א, א): באחד באדר משמיעים על השקלים; ומה היה ענין השקלים? אלא הקדוש-ברוך-הוא צנה אותנו שכל אחד שביא מחצית השקל. נשאלת השאלה: מדוע חצי שקל ולא שקל שלם? אלא הקדוש-ברוך-הוא רצה להראות לעם ישראל, שכל אחד ידע שהוא רק חצי, והוא תמיד צריך גם את הקדוש-ברוך-הוא, אם אדם יש לו את הקדוש-ברוך-הוא, הוא יודע שגם לשני יש זכות קיום. מדוע רוצה אדם להרג את השני, מדוע רוצה אדם לצער ולגרם עול לזולת? פי רוצה להיות גדול ממנו. קין לא סבל את הבל — מה אתה בא לכבש את העולם?! ורבו ביניהם. קין זעק להבל: כל העולם שלי לך מכאן. ושאל הבל: להיכן אלך, שהלא היה רועה צאן, וענה קין: אין זה עניני, כל האדמה שייכת לי וכו', אמר לו הבל: אם-כן, הסר בגדיך מעליך, כי הם שלי, לקחתם מצאני, אם אתה רוצה שאני אסור מן האדמה, היות שאתה עובד אדמה. וכך רבו ביניהם. כל זה בא מהנחש שעליו רכב הסמ"ך-מ"ם. ומשיח יתקן דבר זה, ויכניס שמחה כל-כך גדולה, שיראה לכל אחד, שאתה רק חצי, ואתה צריך את הקדוש-ברוך-הוא, והוא ישלים אותך. ברגע שאתה שלם, אז אתה כבר רואה, שלעוד יהודי יש זכות קיום.

ולכן כשהמן הביא שקליו לאחשוורוש, ורצה לכלות, רחמנא לצלן, את כל עם ישראל, אמר הקדוש-ברוך-הוא: רשע, כבר הקדימו שקליהם לשקליך. מה הקשר? אלא המן רצה שכלם ישתחוו לו, ואוי לו למי שלא יעשה כן. ורק יהודי אחד לא התפעל ממנו, ושמו מרדכי. מרדכי מן התורה מנין? מר דרור (תלין קלט:),

שְׁהִיָּה פְּדֻגְמַת צְפוּר דְרוּר, שְׁלֵא קָבַל מְרוּת מֵאֵף אֶחָד רַק מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְלִכֵּן נִקְרָא אִישׁ יְהוּדִי, שְׁאוּמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (מְגִלָּה יג.): כֹּל הַכּוֹפֵר בְּעִבּוּדָה זָרָה נִקְרָא יְהוּדִי. וְלִכֵּן סִמְ"ך-מ"ם זֶה שָׂרוּ שֶׁל עֲשׂו, הַסְּבֵא שֶׁל עֲמֶלֶק, וְהַסְּבֵא שֶׁל סְבוּ שֶׁל הַמֶּן. וּמִדּוּעַ נִקְרָא כֵּן? אֲלֵא ס' – שְׁשִׁים, מ' – אַרְבָּעִים, אִם שְׁנֵינוּ חֲצִי חֲצִי, זֶה הַשְּׁלֵמוֹת, כְּמוֹ שְׁאוּמְרַת הַתּוֹרָה בְּמַחְצִית הַשֶּׁקֶל: "הַעֲשִׂיר לֹא יִרְבֶּה וְהִדָּל לֹא יִמְעִיט", אֲזוּ אֵף פֶּעַם לֹא רַבִּים. אֲבָל בְּרַגַע שְׂאָדָם חוֹשֵׁב שֶׁהוּא יוֹתֵר מִהַשְּׁנֵי, זֶה כְּבָר שְׁשִׁים עַל אַרְבָּעִים – זֶה ס"מ, זֶה שְׂקָר, זֶה הַטְּמֵאָה. וְזוֹ הַמְּצָנָה – לְמַחֵק מֵאֲתָנוּ, שְׁלֵא יִמְצֵא בִּינֵינוּ אָדָם שֶׁהוּא ס"מ, שְׂרוּצָה לְהִתְגַּבֵּר וּלְהַשְׁתַּלֵּט עַל זוּלָתוֹ.

וְזֶה זוּכִים רַק עַל-יְדֵי שְׂמֻחָה. מַהִי שְׂמֻחָה? שְׂאָדָם כָּל-כָּף שְׂמִיחַ עִם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כָּל-כָּף מְכַנֵּס בְּתוֹכוֹ אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַד שֶׁכָּל חֲזֵיו חַיִּים אַחֲרֵים לְגַמְרִי. וְלִכֵּן בְּשְׂמֻחָה: רַאשֵׁי תְבוֹת: מִ'חֵק בְּרִיחְמִידָה הַרְבִּים שְׂטָרֵי חַיּוּבוֹתֵינוּ. אִם אָדָם שְׂמִיחַ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מוֹחֵל לוֹ עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו.

דַּעוּ לָכֶם, בַּחוּרִים צְעִירִים! הִנֵּה כָּל אֶחָד מִכֶּם בָּא מִרְקַע שׁוֹנָה, אֲבָל הַכֹּל תְּלוּי בִּידְכֶם, אִם תִּקְחוּ עֲצָמְכֶם בְּיַדְכֶם בְּשָׁנִים הֶלְלוּ, כָּל יוֹם תִּלְמְדוּ חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם לְסִים פְּרִשְׁת הַשְּׁבוּעַ כָּל שְׁבוּעַ, אִם תִּלְמְדוּ הַמּוֹן פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, זֶה יִזְכֶּךָ לָכֶם אֶת הַנְּשֻׁמָה, אִם תִּגְרְסוּ הַמּוֹן דַּפִּים גְּמָרָא, אִם תִּלְמְדוּ הַרְבֵּה הֶלְכָה כְּסֻדְרָן, לְהַתְחִיל מִהַתְחַלַּת בְּרִכּוֹת פְּרָק אַחַר פְּרָק, דָּף אַחַר דָּף, וְכֵן תִּתְחַילוּ לְלַמֵּד הֶלְכָה כְּסֻדְרָן מִהַתְחַלַּת שְׁלֵחַן עֲרוּף, אֲזִי בְּכַמָּה שָׁנִים אַתֶּם יְכוּלִים לְסִים אֶת כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה, אִם תִּתְפַּלְלוּ בְּכּוֹנֵנָה שְׁחָרִית, מְנַחָה, עֲרֵבִית בְּקוּל, אִם תִּתְבּוֹדְדוּ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אִם לֹא תִתְחַבְּרוּ לְחַבְרִים רְעִים, אַתֶּם יְכוּלִים לְהַצְלִיחַ כָּל-כָּף, שְׁלֵא יִחְסֹר לָכֶם מְאוּמָה. אֲבָל אִם לֹא תִרְצוּ לְצִיַּת, אוֹי לָכֶם וְאוֹי לְנַפְשְׁכֶם. וְאֵף אֶחָד לֹא יִנְסֶה אֶפְלוּ לְשַׁכְנֵעַ אֶתְכֶם אַחֲרַת, כִּי אֲזוּ הוּא מְשֻׁטָה בְּעֲצָמְכֶם וּבְעֲצָמוֹ. אֲבָל כְּשֶׁתִּתְפָּסוּ אֶת הָרֵאשׁ לְהַבִּין מַה עֲשִׂיתֶם, יִהְיֶה כְּבָר מְאֹד. שְׁעוֹן אֵין יְכוּלִים לְהִזִּיז חֲזָרָה. שְׁלֵמָה הַמְּלִיךְ אוֹמֵר (קִהְלַת ז,

א: "טוב יום המות מיום הולדו"; כי בכל רגע ורגע אדם מת, הרגע שחלף אבד ואיננו. ולכן אתם צריכים לקנות לעצמכם טוב הרבה, שהוא תורה ותפלה, מצוות ומעשים טובים, ובפרט בגיל הנעורים תקנו לעצמכם את המדה של שמחה, וברגע ששמחים, יש עין טובה בעבור כלם ושמחים בחלקם, ואין מתאווים לחלק הזולת. אם תעקרו מתוכם את מדת הקנאה, את העין רעה על הזולת, תחיו חיים נעימים מאד. הסמ"ך-מ"ם רוצה לעקרנו לגמרי, הוא חפץ שאחד ישתלט על זולתו, ותתרבה מדת הקנאה, אף תפקידנו להרגיש חצי חצי, ולא יותר מהזולת. ואם לא נפנע להסתות הס"מ, לבסוף ננצח אותו. וכפי שהיה בתקופת המן, שהלך בגאונה ובישות ברחוב, והתפאר שעל העץ הזה יתלה את מרדכי, ולא שער ותאר שלבסוף הוא יהיה תלוי על אותו עץ. וכן נעשה בכל דור ודור, שהסמ"ך-מ"ם מתהלך בגאונה ובוז, וחושב כי נצח את כלם, ולבסוף הוא יפל בבור שפרה לזולת, ויפל נפילה אחר נפילה בלא תקומה, ויתגלה קלונו ברבים.

אם תקחו עצמכם בידיכם, ותלמדו בהתמדה, ותתנהגו בדרך ארץ, אני מבטיחכם שתצליחו בחייכם בכל ענייניכם, ולא שרכם לא יהיה גבול. כי אלו שלא צייתו, נפלו לבאר שחת, והם מדכדכים וממרמרים, וחייהם אינם חיים.

אשרי מי שלומד בכל יום מקרא — חמש ורש"י עם התרגום, הרבה פרקים משניות, הרבה גמרא, הרבה סימנים שלחן ערוך, זה נקרא חיים, אתם יכולים להיות צדיקים גדולים — אם רק תצייתו. אל תסתכלו על אחרים רק על עצמכם, ואז תהיו הכי מאשרים.

אננה להקדוש-ברוך-הוא, שכל אשר כתבתי לכם, יפגס עמק בלבכם.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

אָשֶׁר ט' נח בנחל קלא
ט' נח.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר פקודי ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל הבחור ... גרו
י"איר.

את מכתבך לנכון קבלתי, וגדל שמחתי לשמע ממך — אין
לתאר ואין לשער כלל, כי אצלי היא שמחה רבה ועצומה, כשאני
רואה גר חדש הרוצה להאיר את עצמו עם אורו הגנוז של רבנו
ז"ל.

כי באמת רבנו ז"ל מגלה לנו את אמת מציאותו יתברך
בתכלית הגלוי, עד שאדם המסתובב בזה העולם, גם-כן יזכר ממנו
יתברך תמיד כדגמת העולם הבא ממש, ובכל עניינו הגשמיים,
יתנהג בהם בדגמא שמתנהגים למעלה בעולמות העליונים
בתמימות ובפשיטות גמורה. והוא מלביש את השגותיו העצומות
בדברים הכי פשוטים, עד שהאדם אפלו הכי מגשם, יכול למצא
את אמת מציאותו יתברך, ולחיות חיים ארכים, חיים נצחיים. אך
הבעל-דבר התפשט על זה לארכו ולרחבו, למנע ולעכב ולהסתיר
ולכסות את האור הגנוז הזה, וכל מי שרוצה לגלותו ולפרסמו וכו'
וכו', עליו מתפשטים המחלקת והמריבות, הקטרוגים והדינים
וההסתרות וכו' וכו'. ומזה בא, שכלם מתרחקים ממנו ז"ל.

ועל-כן בשעה שאני רואה שמתקרב מקרב חדש, וגם הוא
רוצה להאיר על נפשו את אורו יתברך על-ידי עצותיו הקדושות
של רבנו ז"ל, זה אצלי השמחה הכי גדולה שיכולה להיות.

ראה, אהובי, אחי היקר! לחזק את עצמך בכל מיני אפנים
שבעולם, ושום דבר בעולם לא יוכל לשבור אותך, אדרבה, ראה
להצניע את דרכך, שלא יתגלה לאף אחד, שאתה מקרב אל רבנו
ז"ל, באופן שלא תתפשטנה עליך המניעות והמריבות, שקשה מאד
לסבל אותן.

הִרְגֵּל אֶת עֲצֻמָּה לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְלִהְיֵעֵץ בְּכֹל דְּבַר מֵה שְׂאֵתָה צְרִיף רַק עִמוֹ יִתְבַּרֵּךְ, כִּי זֶה הָעֵקֶר בְּחַיִּים.

רְאֵה לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצֻמָּה עִם כָּל נִקְדָּה וְנִקְדָּה שֵׁשׁ בָּהּ, וְאֵל תַּעֲמִים עֲלֶיךָ הִרְבֵּה לְמוֹדִים, כִּי אִם תִּרְצֶה לְלַמֵּד הִרְבֵּה לְמוֹדִים, אֲזִי לֹא תִלְמַד כָּלֵל, עַל-כֵּן רְאֵה לְלַמֵּד מִכָּל שְׁעוֹר קִצָּת, כְּמוֹ שְׂאֵמֶר רַבְּנוּ ז"ל: "קִצָּת גַּם-כֵּן טוֹב" (אֲבִיסָל אִיזוֹ אוֹיף גוּט).

עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי כָּל פְּסוּק שְׂאֵדָם לּוֹמֵד בְּזֵה הָעוֹלָם, כָּל מְשֻׁנָּה שְׂאֵדָם לּוֹמֵד בְּזֵה הָעוֹלָם, כָּל מְאָמֶר חַז"ל וּגְמָרָא שְׂאֵדָם לּוֹמֵד בְּזֵה הָעוֹלָם, כָּל דְּרָשָׁה בְּדַרְשׁוֹת חַז"ל שְׂאֵדָם לּוֹמֵד בְּזֵה הָעוֹלָם, כָּל הַלְכָה מִרַמְבַּ"ם, טוֹר וְשִׁלְחַן עֲרוּף, שְׂאֵדָם זוֹכָה לְלַמֵּד בְּזֵה הָעוֹלָם, זֶהוּ הָאוֹצֵר הַמְּנַצֵּר אֶצְלוֹ יִתְבַּרֵּךְ, אֲשֶׁר לּוֹ וְאֲשֶׁר חֵלְקוֹ! כִּי אֲזִי עוֹלָמָה תִּרְאֶה בְּחַיִּיךָ, וְהוּא עוֹד בְּזֵה הָעוֹלָם כְּדִגְמַת הָעוֹלָם הַבָּא, אֲשֶׁר לּוֹ וְאֲשֶׁר חֵלְקוֹ!

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרַכָּה וְהִצְלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

נָא וְנָא רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב אֶחָד בְּכֹל שָׁבוּעַ, וּמִמֶּשׁ חַיִּים חֲדָשִׁים תִּנְפַח בִּי.

ט' נט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סְלָה נִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי, צְמוּד בְּפִנְיֵמִיּוֹת לְכַבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גְּרוֹ יָאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וְגִדְלֵ שְׂמִחָתִי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ — אִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל. וּבִפְרָטִיּוֹת, שְׂאֵתָה זוֹכָה וּמְזוּכָה אֶת הַרְבִּים, בְּזֵה שְׂאֵתָה מִתְנַהֵג בְּדַרְךָ אֶרֶץ גְּדוֹל וּבְצַנִּיעוֹת גְּדוֹלָה, כְּאֲשֶׁר רְאוּי וְהִגּוֹן לְכָל תִּלְמִיד מִתְלַמְּדֵי הַיִּכְל-הַקִּדְּשׁ. כִּי בְּאַמַּת אֲמַרְתִּי כָּבֵר הִרְבֵּה פְּעָמִים לְתִלְמִידֵי הַיָּקָרִים, אִם יִתְמִידוֹ בְּתוֹרָה וּבְתַפְלָה

אָשֶׁר ט' נט בַּנְחַל קלג

וּבַהֲתַבּוֹדְדוּת, וַיִּתְנַהֲגוּ בִּירְאֵת שָׁמַיִם, וַהֲכַל בְּהַצָּנֶע לְכַת, עַל-יְדֵי-זֶה
בְּעֲצָמוֹ יִזְכּוּ לְקָרֵב אֶת אַחֲרֵיִם אֶל דְּרָכֵי רַבְּנוּ ו'ל, כִּי כָל מִי שֵׁיִסְתַּפֵּל
עֲלֵיהֶם, יִתְחִיל לְהַמְשִׁיךְ אֲלֵיהֶם כָּמוֹ אֶל מַגֵּנֵט, וַיִּרְצוּ גַם-כֵּן לְטַעַם
וּלְשִׂתוֹת מֵהַיֵּינן הַמְּבַחֵר הַזֶּה, הַיֵּינן הַמְּשַׁמֵּר שְׁשִׁתּוֹ, וַיִּבְאוּ וַיִּשְׁאַלוּ:
מֵאִינן קִבְּלָתֶם אִתְּם אֶת הַיֵּינן הַטּוֹב וְהַמְּבַחֵר הַזֶּה, הַיֵּינן הַהוֹנְגָרִי (עַיִן
תִּי-מוֹהַר"ן, סִימָן ר"ס).

רְאֵה, אֲהוּבֵי, אַחֵי הַיְקָר! לְחִזֵּק אֶת עֲצָמָךְ בְּכָל מֵינֵי אֲפָנִים
שְׁבַעוּלָם. וְעַקֵּר הַחֲזוּק הוּא עַל-יְדֵי שְׂמֻחָה, שְׂתַהֲיֶה תָּמִיד שְׂמֻחַ
בְּאוּרוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאִף שְׂמֻרַב קִטְנוֹת וִירִידוֹת וְדַחְקוֹת שְׁנוּפֵל עֲלֶיךָ
מִפַּעַם לְפַעַם, נִסְתָּר וְנִנְעָלֵם מִמֶּךָ הָאוֹר, עִם כָּל זֹאת רְאֵה לַעֲשׂוֹת כָּל
מֵינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם לְחִזֵּק וּלְאַמֵּץ אוֹתָךְ לְהִיּוֹת רַק בְּשְׂמֻחָה
עֲצוּמָה, כִּי הַשְׂמֻחָה הִיא הַכֹּלִי לְהַשִּׁיג בּוֹ אוֹר הָאוֹרוֹת הַרוֹחֲנִיִּים
וְהַדְּקִים וְכוּ' וְכוּ'.

וְעַל-כֵּן אִם הָיוּ בְּנֵי-אָדָם יוֹדְעִים אֶל אֵילוֹ מְדַרְגּוֹת וְאֶל אֵילוֹ
הַשְּׂגוֹת יְכוּלִים לְהַגִּיעַ, עַל-יְדֵי מַדַּת הַשְׂמֻחָה, הָיוּ תָּמִיד שְׂמֻחִים
וְעַלִּיזִים מְאֹד. וְהָאֲר"י ו'ל הִזְהִיר אֶת תַּלְמִידָיו, שְׁבַשְׁעָה
שְׂמֻתַּפְלָלִים, יִרְאוּ לְהִתְפַּלֵּל בְּשְׂמֻחָה עֲצוּמָה, כִּי אִזּוֹ מִתְגַּלִּים כָּל
הָאוֹרוֹת הַרוֹחֲנִיִּים, עוֹלָמוֹת חַיּוֹת וְדַבְּקוֹת בּוֹ יִתְבָּרֵךְ. וְעַל-כֵּן אֲסוּר
לוֹ לְהִתְפַּלֵּל בְּעֲצָבוֹן, שְׁלֹא יִזְיָקוּ לוֹ הָאוֹרוֹת וְכוּ'.

וְכֵן רַבְּנוּ ו'ל מְגַלֶּה לָנוּ (בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן כד), אִיךָ
שְׂעַל-יְדֵי שְׂמֻחַת הַמְּצוּוֹת, יְכוּלִים לְהַעֲלוֹת אֶת כָּל הַנְּצוּצוֹת וְכוּ'
מֵעַמְקֵי הַקְּלָפוֹת וְכוּ', וְלְהַתְעַלּוֹת בְּתַכְלִית הַעֲלִיָּה, עַד שֵׁיזְכֶּה
לְהַשְׁגַּת רוֹחֲנִיּוֹת אֱלֻקוֹת בְּבַחֲיַנַּת מְטִי וְלֹא מְטִי, לַעֲלוֹת לְמַעְלָה
מִנְפֶּשׁוֹ, רוֹחוֹ וְנִשְׁמָתוֹ, שֶׁהֵם עֲשִׂיָּה, יְצִירָה, בְּרִיאָה וְכוּ', וַיִּזְכֶּה
לְהַשִּׁיג אֶת עֲצָם הָאוֹר אִינן סוּף בְּעוֹלָם הָאֲצִילוֹת, גְּלוּי אֱלֻקוֹתוֹ
יִתְבָּרֵךְ בְּלִי שׁוּם לְבוּשִׁים כָּלֵל.

אֲשֶׁרִי מִי שֶׁשָּׂם לְבוֹ אֶל דְּבָרִים אֵלוֹ, מוֹעֵט הַמְּחֻזֵּק אֶת הַמְּרַבֶּה,
וְהוּא חֻזֵּק בְּשְׂמֻחָה, וּמְחַפֵּשׂ אַחֲרָיו יִתְבָּרֵךְ, וְחֵי תָּמִיד עִם רוֹחֲנִיּוֹת

אַלקוּת, וְנוֹשֵׁף אֶת אוֹרוֹ יִתְבַּרֵךְ, וּמַדְבֵּק אֶת עֲצָמוֹ לְעוֹלָם הַבָּא, וְזֶה יִשְׁאֵר לוֹ לְנֶצַח.

על-כֵּן רָאָה לְשַׁמַּח עִם כָּל פְּסוּק, וְעִם כָּל מִשְׁנָה, וְעִם כָּל מִימְרָא, וְעִם כָּל דְּרוֹשׁ, וְעִם כָּל הַלְכָה שְׁאַתָּה זוֹכָה לְלַמֵּד, וְאֵל תְּדַחֵק עַל עֲצָמְךָ לְלַמֵּד יוֹתֵר מִכִּפֵּי יְכַלְתְּךָ, כְּדֵי שֶׁלֹּא תִתְבַּטֵּל לְגַמְרֵי.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רָאָה לְכַתֵּב לִי מִכְּתָב אֶחָד, וּמִמֶּשׁ תַּחֲיִינִי.

ט' ס.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵלַי יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד מְאֹד, צָמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְכִבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מָה אִמַּר לְךָ, יְדִידֵי הַיְקָר! מֵאֵז עֲנִינַן הַמוֹשָׁבָה יִבְנְאֵל, עוֹבְרִים עָלַי מִשְׁבָּרִים וְגָלִים כְּאֵלוֹ מִבֵּית וּמִבְחוּץ, אֲשֶׁר מֵאֵז שֶׁהִתְקַרְבֵּיתִי אֵל רַבְּנוּ ז"ל, לֹא עָבְרוּ עָלַי מִשְׁבָּרִים וְגָלִים כְּאֵלוֹ.

אִם אֲמַנֵּם כְּבָר טַעַמְתִּי מְרִירוֹת וַיִּסּוּרִים קָשִׁים מְאֹד בְּחַיִּי, אֲכַל צָרוֹת וַיִּסּוּרִים כְּאֵלוֹ, שְׁאֲנִי סוֹבֵל מֵאֵז רְצוֹנִי לְהַכְנִס לְעִירַת יִבְנְאֵל, עוֹד לֹא סִבַּלְתִּי מֵעוֹלָם. כְּפִי הַנִּרְאָה, שֶׁהִבְעַל-דָּבָר מְאֹד מִתְפַּחַד מְזֵה.

רָאָה, אֶהוֹיבִי, אָחִי הַיְקָר! לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעֲוֹלָם, וְאֵל תִּנְיַח אֲצִלְךָ הַעֲצָבוֹת וְהַעֲצָלוֹת כָּלֵל. כִּי כֵן אֲנִי עוֹשֶׂה, בְּתַקְוָה דַּחְקוֹתַי וַיִּסּוּרֵי הַקָּשִׁים וְהַפְּרִים, אֲנִי מְחִזֵּק אֶת עֲצָמִי, שְׁבַרוּךְ הַנְּי"ה יִתְבַּרֵךְ, אֲנִי זוֹכָה לְשִׁמְשׁ אֶת רַבְּנוּ ז"ל, וְזוֹ כָּל חַיּוּתִי וְכָל תְּקוּנָתִי.

יַעֲזֹר לִי הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁאֲזַנְּכָה לְצֵאת מִן הַמַּצָּר, וְלִתְקַן הַכֹּל.

נָא וְנָא מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּחֲזִיק מֵעַמְד וְלֹא תִשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבַר שְׁבַעוּלָם, וְשָׁמַר אֶת עֲצֻמְךָ מִחֻבוֹת, כִּי רַבְנּוּ ו'ל הִזְהִירְנוּ מְאֹד מְאֹד לֹא לֵהִיּוֹת בְּעַל חוֹב. וּבִפְרוּשׁ אָמַר לָנוּ (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת תְּשׁוּבָה, סִימָן מו): מִי שֶׁרוּצֵה לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה, יִזְהַר מִלֵּהִיּוֹת בְּעַל חוֹב, עַל-כֵּן שָׁמַר אֶת עֲצֻמְךָ מְאֹד מִחֻבוֹת, וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי יַעֲזֹר לְךָ, שְׁתִּזְכֶּה לְהוֹצִיא מִהַכַּח אֶל הַפֶּעַל עֲנִינֶיךָ.

רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ לְהַחֲזִיר בְּנֵי-אָדָם בְּתִשׁוּבָה, וְזֶה יַעֲזֹר לְךָ בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת. וְאֵל תִּסְתַּכֵּל עַל שׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם. וְרַבְנּוּ ו'ל אָמַר (שָׁם, סִימָן לו): מִי שֶׁמַּחֲזִיר בְּנֵי-אָדָם בְּתִשׁוּבָה, נִצּוֹל מִבֵּית הָאֲסוּרִים. וְעַל-כֵּן אֵל יִפְחִידוּ אוֹתְךָ שְׂיִכְנִיסוּ אוֹתְךָ בְּבֵית הָאֲסוּרִים, חֵס וְשָׁלוֹם, אֵל תִּפְחַד כָּלֵל. אֵתָה תִּהְיֶה חֲזַק בְּעֲצֻמְךָ בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, הֵיכֵן שָׂרַק תִּהְיֶה בְּזֶה הָעוֹלָם, תִּגְלֶה וּתְפָרֶסֶם אֶת רַבְנּוּ ו'ל, וְאֵז לֹא אֲכַפֵּת לְךָ בְּאִיזָה מְקוֹם אֵתָה נִמְצָא — אִם בַּחוּץ וְאִם בְּעִבּוּדָה, תְּמִיד תִּדְבֹר מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ וּמַעֲצוּתָיו הַקְדוֹשׁוֹת שֶׁל רַבְנּוּ ו'ל, וּתְפָאֵר וּתִגְלֶה אֶת הַצְּדִיקִים, וְאֵז מִמִּילָא כָּלֵם יִתְבַטְּלוּ לְפָנֶיךָ. וְכֹךָ תִּרְגִּיל אֶת עֲצֻמְךָ תִּכְף-וּמִיד תִּתְחִיל לְדַבֵּר בְּמְקוֹם רַק דְּבוּרֵי אֱמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית. וְכִמוֹ שֶׁאָמַר הַבַּעַל תְּפִלָּה: "אֵין שׁוּם תְּכִלִּית אַחֲרַת בְּזֶה הָעוֹלָם, רַק לְעַבַד אוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ".

וְסֵפֶר לִי אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כִּי בִהְיוֹתוֹ אֲבִרָךְ צָעִיר, גָּר בְּעִיר הָעִתִּיקָה, וְהָיוּ שָׁם כַּמָּה מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ עוֹבְדֵי הַשֶּׁם גְּדוֹלִים מְאֹד, שֶׁבְּכָל לַיְלָה בְּעַת חֲצוֹת הַלַּיְלָה קָדָם אֶל הַמְּקוֹה, וְאַחֲרֵי-כֵן נִגְשׁוּ אֶל הַכֶּתֶל הַמַּעֲרָבִי, וְאָמְרוּ תִקּוֹן חֲצוֹת בְּבִכּוּת עֲצוּמוֹת, וּמִשָּׁם יֵצְאוּ מִהָעִיר הָעִתִּיקָה אֶל קְבֵר שְׁמַעוֹן הַצְּדִיק, שָׂאֵז לֹא הָיָה מְקוֹם מְגוּרִים סָבִיב רַק שְׂדוֹת וְכוּ', וְשָׁם הִתְבּוֹדְדוּ בְּקוֹלוֹת וּבְצַעֲקוֹת גְּדוֹלִים עַד גֵּץ הַחֲמָה, וְהִתְפַּלְלוּ עִם הַנֶּץ. פַּעַם אַחַת כְּשִׁיָּצְאוּ מִחוּמַת הָעִיר הָעִתִּיקָה, עָצַר אוֹתָם שׁוֹטֵר עֲרָבִי, וְדַבֵּר עִמָּהֶם בְּעֲרָבִית וּשְׂאָלָם: אֵיפֹה הַתְּעוּדוֹת זֵהוּת שְׁלָכֶם? וְהִשִּׁיבוּ לוֹ בְּעֲרָבִית: יְדִידֵי הַיָּקָר, אֵין

שום תכלית בעולם הזה, רק לעבד אותו יתברך, ולדבר עמו יתברך, ותצית אותנו ותוריד ממך את מלבושי השוטר, ותלבש בגדים אזורתיים, ותתחיל לבקש ממנו יתברך. והוא באחת ממשיך לצעק: היכן התעודות זהות שלכם? והם עונים לו באותו סגנון: אין שום תכלית אחרת בזה העולם, רק לעבד אותו יתברך, וכך היה כמה וכמה פעמים, עד שהשוטר התרגז ואמר: ברחו מכאן משגעים מטורפים... והניחם לילך לדרךם (פי אז היה אסור לצאת באמצע הלילה מחוץ לחומות ירושלים).

על-כן גם אפה, מה שלא יקרה עמך, אם, חס ושלום, חס ושלום, הם יקראו אותך לבוא אליהם, תראה לדבר עמהם באותו סגנון: "אין שום תכלית אחרת בזה העולם, רק לעבד אותו יתברך", ותחזר על זה הרבה פעמים, "תציתו אותי, ותורידו את המלבושים הללו, ותצמיחו לעצמכם זקן ופאות, ותעבדו את הקדוש-ברוך-הוא", ואז תראה נפלאות שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

אני מקווה לפניו יתברך, שלא תצטרך להגיע לזה. העקר אל תתפחד כלל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט' סא.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר פקודי התשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה נגיעו ויחדפו אל ידידי היקר לי מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך — אין לתאר ואין לשער כלל, פי כל מכתב ומכתב שאפה כותב לי, ממש מכניס בי שמחה עצומה ותשוקה נפלאה בחיים.

אָשׁר ט' סב בְּנַחֵל קלז

על-פֶּן רְאָה לְהַמְשִׁיךְ לְכַתֵּב לִי, וּמִמֶּשׁ חַיִּים חֲדָשִׁים תִּכְנִּיס בִּי
מֵרֵב אֲהַבָּה שְׂיֵשׁ לִי אֵלַיךְ.

רְאָה, אֲהוּבִי, אָחִי הַיְקָר! לֵהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, כִּי
הַשִּׂמְחָה הִיא הַיְסוּד וְהַעֲקָר הַגָּדוֹל בְּחַיֵּי הָאָדָם וּבְחַיֵּי יוֹם יוֹם.

עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד בְּזֶה הָעוֹלָם מֵה שְׂעוּבֵר —
מְרִירוֹת עַד אֵין סוּף, וּצְרִיכִים לְעַבֵּד מְאֹד עַל נִקְיַת הַשִּׂמְחָה, לֵהִיּוֹת
תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְאִף שָׂזָה בָּא מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, עִם כָּל זֹאת אֲשַׁרִּי
מִי שְׂזוּכָה לֵהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וּמֵה גַם שְׂזוּכָה לְשַׂמַּח אֶת אַחֲרִים.

הַעֲקָר אַל תִּדְאָג כָּלֵל, וְתִמְשָׁיֶךְ לְנַהֵג בְּמַדוּת טוֹבוֹת, וְדִיקָא
עַל-יְדֵי-זֶה תִּנְצַל מִכָּל רַע, וְגַם תִּצְלִל אַחֲרִים. וּכְבָר אָמַר הַתּוֹכֵחַ:
"נַעֲם הַמַּדוּת יִצְלִל בְּעֲלָיו מֵהַצָּרוֹת"; כִּי בְּזֶה שְׂתַלַּךְ בְּנַעֲיֵמוֹת
וּבְמַדוּת מְתַקְנוֹת, בְּזֶה אַתָּה תִּנְצַל מִן הַצָּרוֹת, וְתִצְלִל אַחֲרִים מִן
הַצָּרוֹת, וְכֹלֶם יִקְנְאוּ בְּךָ וַיֹּאמְרוּ: רְאוּ אֵיךְ שְׂמִיּוֹם שְׂנַעֲשָׂה שׁוֹמֵר
תּוֹרָה וּמְצוּוֹת, יֵשׁ לוֹ מַדוּת טוֹבוֹת, אֲשַׁרִּי לָךְ וְאֲשַׁרִּי חֲלָקָךְ!

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

הַכֹּפֵל הַדְּבָר, רְאָה לְכַתֵּב לִי מִכְּתָב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ, וּמִמֶּשׁ
חַיִּים חֲדָשִׁים תִּכְנִּיס בִּי.

ט' סב.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסִדְר פְּקוּדֵי ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֶת מִכְּתָבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וְגִדְל שְׂמִחָתִי לְשִׂמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ, אֵיךְ
שְׂאֲתָה מְחֻזָּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל הַצָּרוֹת וְהַיְסוּרִים וְהַקְּטָנוֹת וְהַדִּינִים
שְׂעוּבָרִים עֲלֶיךָ — אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי זֶה עֲקָר מַעֲלַת
הָאָדָם הַזּוּכָה לְהַתְּגַבֵּר עַל הַכֹּל, וְלִמְצָא בְּעֲצָמוֹ נִקְיַת טוֹבוֹת.

עֲלִיף לְדַעַת, כִּי רַבְּנוּ ז"ל בִּקֵּשׁ אוֹתָנוּ, אֲשֶׁר מִתְקַף דְּחִקוּתָנוּ וּמְרִירוּתָנוּ נִזְכָּה לְחַפֵּשׁ אַחַר הַטּוֹב הַגָּנוּז בָּנוּ, וְלִמְצֹא וּלְבַקֵּשׁ וּלְחַפֵּשׁ אִיזוֹ נִקְדָּה טוֹבָה אֲצִלָּנוּ שְׂיֵשׁ בָּנוּ, וּלְשַׁמַּח אֶת עַצְמָנוּ בְּזֶה (עֵין לְקוּטִי־מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רפב).

מוֹהַרְנ"ת ז"ל תְּמִיד עוֹרֵר אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ הַיְקָרִים לִילֵף עִם הַתּוֹרָה הַזֹּאת הַנִּקְרָאת "אֲזוּמָרָה לְאַלְקֵי בְּעוֹדֵי" (עֵין שֵׁם בְּלִקוּטֵי־מוֹהַר"ן), הֵינּוּ שֶׁהָאָדָם צָרִיף לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ וְלִמְצֹא בְּעַצְמוֹ נִקְדָּה טוֹבָה, אִיף שֶׁהוּא, יֵשׁ בּוֹ עֲדִין עוֹד מְעַט טוֹב. וּבְזֶה שְׂיֵדִין אֶת עַצְמוֹ תְּמִיד לְכַף זְכוּת, יֵצֵא בְּאֵמֶת מִכַּף חוֹבָה וְיִבֹא לְכַף זְכוּת, עֵין שֵׁם.

רְאֵה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! לְעַבֵּד הַרְבֵּה עַל נִקְדַּת הַשְּׂמֻחָה, וְתְמִיד תִּהְיֶה בְּשְׂמֻחָה, וְתִגָּן נְגוּנִים שֶׁל שְׂמֻחָה, וְתִקְרַב בְּגִי־אָדָם לְעַבֹּדְתוֹ וְתִבְרַךְ עַל־יְדֵי שְׂמֻחָה.

מָאֵד מָאֵד אֲנִי שְׂמַח, שֶׁאֲתָה זוֹכָה וּמוֹצֶה אֶת הַרְבִּים בְּהַפְצַת מַעֲיִנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, אֲשֶׁר עַל־יְדֵי־נָה תְּבִיא אֶת מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְּתָב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ, וּמִמֶּשׁ חַיִּים חֲדָשִׁים תִּכְנִיס בִּי.

וּמָה טוֹב וּמָה נְעִים, אִם הֵייתָ מְמַלֵּא אֶת כָּל שְׂכוּנָתְךָ אֲשֶׁר אֲתָה גַּר שָׁם עִם סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל וְעִם הַקּוּנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, מֵאַחַר שְׁעוֹבֵר שָׁם מָה שְׁעוֹבֵר — מִחֲלָקַת וְקִטְרוּגִים וְכוּ' וְכוּ', עַל־כֵּן הִנֵּה טוֹב לְמַלֵּא אֶת הַמָּקוֹם עִם הַקּוּנְטְרָסִים הַיְקָרִים, וּמְעַט הָאוֹר דּוּחָה הַרְבֵּה מִן הַחֲשָׁף.

ט' סג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי ה'חֲשֵׁמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיֵימִיּוֹת לְכַבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גִּרוּ יָאִיר.

אֶת שְׁנֵי מַכְתָּבֶיךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וְגִדְלָה שְׂמֵחָתִי לְשִׂמְעַת הַטּוֹב מִמֶּךָ — אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל, כִּי גִדְלָה אֶהְבֵּתִי אֵלֶיךָ עוֹלָה עַד אֵין סוּף מִצַּד שְׂרֵשׁ נִשְׁמַתְנוּ, שְׂאֲנוּ שׁוֹתִים מִנְחַל אֶחָד. אֲשֶׁרִינוּ מֵה טוֹב חֻלְקָנוּ וּמֵה נְעִים גּוֹרְלָנוּ, וּמֵה יָפָה יִרְשָׁתְנוּ, שְׁזַכִּינוּ לִידַע וּלְהִתְנַדַּע מִרַבִּי נִפְלָא וְנוֹרָא כְּזֶה, הַמְּחִיָּה אוֹתְנוּ וּמְשַׁמַּח אוֹתְנוּ.

נָא וְנָא רָאָה לְעֵבֶד מְאֹד עַל נִקְדַּת הַשְּׂמֵחָה, כִּי אֶתָּה צָרִיךְ בְּיֹתֵר לְעֵבֶד עַל נִקְדַּת הַשְּׂמֵחָה, וְרֹאזִי לָךְ לְמִסַּר אֶת נִפְשְׁךָ עַל מִדַּת הַשְּׂמֵחָה, כִּי הַשְּׂמֵחָה הִיא הַעֲקָר וְהַיְסוּד בְּחַיֵּי הָאָדָם. אֲשֶׁרִי מִי שְׂשַׁמַּח תְּמִיד, וְאֶז בְּנִקְל לֹא לְנַהַל אֶת מַח מִחֲשַׁבְתּוֹ (עֵין לְקוּיטִי-מוֹהֲר"ן, חֻלְק ב', סִימָן י'); וְרֹאזִי לָךְ לְלַמֵּד עֲכָשׁוּ אֶת הַתּוֹרָה הַזֹּאת, וְלוֹמַר הַתְּפִלָּה מֵה"לְקוּיטִי-תְּפִלוֹת" עֲלֶיךָ, וּמִמָּשׁ תְּרַגֵּישׁ חַיִּים חַדָּשִׁים.

רָאָה לְהַרְגִיל אֶת עֲצֻמְךָ עִם עֲצוֹת רַבְּנוּ וַי"ל, וּבְכַפְרֵיטִיּוֹת עִם הַעֲצָה הַנוֹרָאָה וְהַנִּפְלְאָה שְׁגָלָה לָנוּ, שְׂאֵין לָנוּ רַק הַיּוֹם הַזֶּה, וְגַם עַל-פִּי הַעֲצָה שְׂאָמַר: 'מַעַט גַּם-כֵּן טוֹב', כִּי בְּאִפְסָן הַזֶּה תִּזְכָּה לְחַטֵּף בְּכָל יוֹם נִקְדוֹת רַבּוֹת מִנִּקְדַּת יְהוּדוּתְךָ. כִּי תִדַּע, אֲשֶׁר הַיּוֹם הַזֶּה הוּא יוֹם, וּמֵה שְׂתַחַטֵּף בּוֹ, זֶה יִשְׂאָר לָךְ לְנִצְחָה. וְכֵן תִּדַּע, כִּי כָל נִקְדַּת וְנִקְדָּה שְׂאֶתָּה עוֹשֶׂה בְּשִׁבִיל הַקְּדוּשָׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה מְאֹד יָקָר לְמַעַלָּה.

וְרֹאָה לְהַתְּפַלֵּל תְּפִלוֹתֶיךָ: שְׁחֲרִית, מְנַחָה, מַעְרִיב, חֲצוֹת, מִתּוֹךְ הַסִּדּוּר דִּיקָא לְאֵט לְאֵט, וְאֵל תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצֻמְךָ כָּלָל. וְכֵן תֹּאמַר אֶת הַבְּרָכוֹת לְאֵט וּבִנְעִימוֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִמָּשֵׁךְ עֲלֶיךָ שְׂפַע בְּרָכָה וְהִצְלָחָה מִמְּעוֹן הַבְּרָכוֹת.

הַמְּאֵחַל לָךְ בְּרָכָה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' סד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר,
וְזוּגְתּוֹ תַחֲיָה.

אֶת מְכַתְּבְּכֶם לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי.

וְהִנְנִי מֵאֲחַל לְכֶם בְּרַכַּת "מְזֹל טוֹב", שְׁזִכִּיתֶם לְגַלַּח אֶת בְּנֹכֶם
וְלַעֲשׂוֹת לוֹ פְּאוֹת. יַעֲזֹר לְכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּזְכְּפוּ לְרוּחַ רַב
נַחַת מִמֶּנּוּ וּמְכַל הַיְלָדִים.

נָא וְנֵא רְאוּ לַהֲיוֹת שְׂמֵחִים וְעֲלִיזִים, וְאַחַד יַעֲזֹר לְשָׁנִי,
וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּשְׁרָה הַשְּׂכִינָה בְּמַעֲשֵׂי יְדִיכֶם.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שְׁלַבְּל תִּרְיֵבוּ בֵּינֵיכֶם, וּלְבַל תִּתְּוֹכְחוּ
בְּשׂוּם וּכְוֹחִים, כִּי רַבּוּי הַדְּבוּרִים בְּבֵית וְרַבּוּי הַוּכּוּחִים גּוֹרֵם כָּל
הַצָּרוֹת וְהִיסוּרִים וְהַמְתָּחִים. רְאוּ רַק לְשִׁמְעַע כְּלֵי זָמַר תְּמִיד, וְזֶה
יִרְחִיב לְכֶם אֶת מַחְכֶּם וְדַעְתְּכֶם, וַיִּרְחִיב אֶת מִחַ וְדַעַת הַיְלָדִים, כִּי
בְּבֵית שְׂיִישׁ שְׂמֵחָה — שׁוֹרָה הַשְּׂכִינָה, וְכַשֵּׁהשְּׂכִינָה בְּבֵית אֲז
הַהֲצִלָּתָה בְּבֵית.

הַכֹּפֵל הַדְּבָר, רְאוּ שְׁבָבִיתְכֶם יִשְׁמְעוּ רַק קוֹל זְמָרָה וְקוֹל שְׂמֵחָה.

הַמֵּאֲחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצִּלָּתָה מִן הַשְּׂמִים...

ט' סה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֶת מְכַתְּבְּךָ לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי, וּמְאֹד שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמְּךָ,
אֵיךְ שְׂאֲתָה מְחֻזָּק אֶת עֲצָמְךָ בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ.

רָאָה, אֶהוּבִי, אַחִי! לְמַסֵּר אֶת עֲצָמְךָ לְגַמְרֵי אֱלֹהֵי יִתְבָּרַךְ, וְתַמִּיד תִּמְשִׁיךְ עָלֶיךָ אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וּתְצַיֵּר לְפָנֶיךָ, אֵיךְ שְׁכַל הָעוֹלָם כִּלּוֹ מְלֵא אוֹרוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאִתָּה עוֹמֵד בְּתוֹךְ הָאוֹר, וּמְחַיֶּה אֶת עֲצָמְךָ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּמְתַעַנֵּג מִזִּיו שְׂכִינַת עֲזוֹ יִתְבָּרַךְ.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיָּקָר! אֵינְךָ לָךְ טוֹב וְנַעַם מְזֶה, שֶׁהָאָדָם זוֹכֶה עוֹד בְּחַיִּים חַיּוֹתוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם לְהַרְגִישׁ אֶת נְעִימוֹת זֵיו דְּבִקּוֹת עֲזוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁרֵי מִי שְׂרוּדֶךָ אַתְּרִיו יִתְבָּרַךְ.

וְאֵל כָּל זֶה תִּזְכֶּה עַל-יְדֵי שְׁתַּדִּין אֶת כָּל עַם יִשְׂרָאֵל לְכַף זְכוּת וּבִפְרֻטִּיּוֹת אוֹתִי, כִּי עָלֶיךָ לְדַעַת, אֲשֶׁר עוֹבֵר עָלֶי הַרְבֵּה מְרִירוֹת וְהַרְבֵּה צָרוֹת וְהַרְבֵּה יְסוּרִים בְּכָל־לַיּוֹת, וּבִפְרֻטִּיּוֹת, וּבִפְרֻטֵי פְרֻטִּיּוֹת, כִּי יֵשׁ לִי עֲסָקִים עִם רַבִּים רַבִּים מְאַחִינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וּלְכָל אֶחָד יֵשׁ נִקְדָּה אַחֲרָת, וְהַהֲכָרַח לִי לְדַבֵּר עִם כָּל אֶחָד כְּפִי נִקְדָּתוֹ, וְלַהֲלֹךְ נֶגֶד רוּחוֹ שֶׁל כָּל אֶחָד וְאֶחָד. וְעַל-כֵּן עָלֶיךָ לְדוֹן אוֹתִי לְכַף זְכוּת, וְעַל-יְדֵי שְׁתַּדִּין אוֹתִי לְכַף זְכוּת, יְדִין אוֹתְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא תַּמִּיד לְכַף זְכוּת.

אֲשֶׁרִינוּ מָה טוֹב חִלְקֵנוּ וּמָה נְעִים גּוֹרְלָנוּ, שְׁאֲנוּ זוֹכִים לִידַע מְרַבֵי אֲמַת כְּזֶה, רַבִּי נוֹרָא וְנִפְלָא כְּזֶה, הַמְגִלָּה לְנוּ נִפְלְאוֹת וְנוֹרָאוֹת כְּאֵלוֹ, עֲצוֹת יְקָרוֹת כְּאֵלוֹ. וּבִפְרוּשׁ מוֹכָא בְּלִקוּטֵי-מִוְהָרִין (חֶלֶק א'), סִימָן ל'), שְׁאֲפֵלוּ הַתּוֹרָה וְהַתְּפִלָּה שְׁלָנוּ, הֵם מְבַלְבְּלִים אֶת הַצַּדִּיקִים, וְרְאוּי לְדוֹן אוֹתָם לְכַף זְכוּת תַּמִּיד וְכוּ', עֵינֵי שָׁם.

הַרְגֵל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּבְכָל עֵת פְּנוּיָה תוֹצִיא מִפִּיךָ אֶת הַכְּסוּפִים וְאֶת הַתְּשׁוּקוֹת שֵׁישׁ לָךְ אֱלֹהֵי יִתְבָּרַךְ, וְזֶה יוֹעִיל לָךְ, שֶׁתִּזְכֶּה בְּאֲמַת לְהִתְקַרֵּב אֱלֹהֵי יִתְבָּרַךְ.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' סו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר פקודי ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֵת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי, וּמְאֹד אָנִי מִצְטַעַר בְּצַעֲרֶךָ הַקָּשָׁה
מִכָּל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּכִלְלִיּוֹת וּבְפִרְטִיּוֹת וּבְפִרְטִי פִּרְטִיּוֹת.

עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי הַחַיִּים שֶׁל הָאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם מְלֵאִים נִסְיוֹנוֹת
קָשִׁים וּמְרִים מְאֹד, וְזוֹרְקִים אֶת הָאָדָם מְלַמְעֵלָה בְּכּוֹנֵה פְּנִימִית וְכוּ',
כְּדִי לְרְאוֹת אֵיךְ יִחַזַּק אֶת עֲצָמוֹ, וְיִקְוֶה מִיְרִידָתוֹ וּנְפִילָתוֹ וְכוּ'.

מָה אַתָּה יוֹדֵעַ מָה רוֹצִים מִמֶּךָ בְּשָׂמִים?! מָה אַתָּה יוֹדֵעַ אֵילוֹ
שֶׁשְׂשׁוּעִים אַתָּה גּוֹרֵם לְמַעֲלָה בְּזֶה שְׁבַתְקָךָ בְּלִבּוֹלֶךָ אַתָּה מִתְחִיל
מִחֲדָשׁ?!

רְאֵה, אֲהוּבִי, אַחֵי הַיָּקָר! לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ לְלַכֵּת בְּכֹל יוֹם
לְמַקְוֶה, כִּי הַמַּקְוֶה מְטַהֵר אֶת הָאָדָם מִבֵּית וּמִבְּחוּץ, וְגַם זֹכִים
עַל-יְדֵי טְבִילַת מַקְוֶה לְמַחְשָׁבוֹת טְהוֹרוֹת.

מָה טוֹב וּמָה נָעִים מִי שִׁיּוֹדֵעַ בְּעֲצָמוֹ שֶׁקְּלַקֵּל בְּבְרִיתוֹ בְּהוֹצָאָה
זֶרַע לְבִטְלָה, שְׂשִׁיהֶיָה רְגִיל לֹאמֹר בְּכֹל יוֹם הָעֲשָׂרָה מִזְמוֹרֵי תְהִלִּים,
שֶׁגִּלָּה רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁהוּא תִקּוּן לְפָגַם הַבְּרִית, וַיֹּאמֶר אַחֲרֵיכֶם הַתְּפִלָּה,
שֶׁתִּקֵּן מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל, וַיִּצְיֵר בְּדַעַתוֹ כְּאֵלוֹ עוֹמֵד עֲכָשׁוּ אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ
ז"ל, וַאֲמַר שֶׁם אֵת הַתִּקּוּן הַכִּלְלִי בְּהַתְּעוֹרְרוֹת וּבְהַתְּלַהֲבוֹת
עֲצוּמָה, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁזֹּכֶה לֹאמֹר בְּכֹל יוֹם עֲשֵׂה מִזְמוֹרֵי תְהִלִּים,
וְאַחֲרֵיהָ אֹמֵר אֵת הַתְּפִלָּה מִמוֹהֲרַנְ"ת ז"ל, אֲשֶׁרֵי לוֹ בְּזֶה, וְאַשְׁרֵי לוֹ
בְּבֹא.

עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי מִי שֶׁפָּגַם בְּפָגַם הַבְּרִית בְּהוֹצָאָה זֶרַע לְבִטְלָה
בְּדַרְךָ כָּלֵל הוּא נוֹפֵל בְּעֲצָבוֹן וּבְדַכְּאוֹן וְנִעְשָׂה עֲצָבָנִי מְאֹד וְכוּ' וְכוּ'.
עַל-כֵּן רְאֵה לְעַבֵּד עַל עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה וּבְהִרְחִיבַת הַדַּעַת
וּלְבַל תִּכְעַס כָּלֵל, כִּי זֶה עָקֵר תִּקּוּן הַבְּרִית כְּשֶׁאָדָם זֹכֶה לְשָׁמֵר אֶת

עצמו מפעס ומקפדות ושום דבר שבעולם לא יוכל לבטלו ולבלבלו. עליך לדעת כי פנגד זה שפזרת את זרעך לבטלה, פנגד זה ראוי לך לפזר את הקונטרסים החדשים, שהם תמצית דברי רבנו ז"ל בכל פנות ארצנו הקדושה, ולגלות ולפרסם את האמונה בין אחינו בני ישראל. כי פגם הברית — הוצאת זרע לבטלה, זהו פגם האמונה, וכשרוצים לתקן את זה, צריכים להכניס אמונה באחינו בני ישראל. ובנגל יכולים לזכות לזה כהיום, על ידי שמפיצים את הקונטרסים החדשים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט' סז.

בעזרת השם ותברך, יום רביעי לסדר פקודי ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי.

וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך, שאשתך הרה וגם ילדה בן למזל טוב, וזכית להכניסו בבריתו של אברהם אבינו, אין לתאר ואין לשער כלל.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתזכה לגדלו ולחנכו לתורה ולמצוות ולחפה ולמעשים טובים, וכן תזכה לגדל את כל ילדיך בנקל על במתי התורה והיראה כפי שמקבל אצלנו מדור דור.

חמדת לבבי! אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל מעלתך, בזה שאתה זוכה ומזכה את הרבים, שאספת כמה אברכים, ועשית כולל "היכל-הקדש", שבו יזכו ללמד למוד האמונה הקדושה, אשר לפי דעת רבנו ז"ל העקר הוא האמונה, וכל מה שאדם זוכה להכניס את עצמו יותר באמונה, זוכה יותר להתגדל ברוחניות, כי עקר הדבקות בו ותברך תלוי כפי מדת האמונה שזוכה להגיע אליה,

וּלְהַפּוֹף עֵקֶר יְרִידַת וּנְפִילַת הָאָדָם הוּא כְּפִי רְחוּקוֹ מֵהָאָמוּנָה הַבְּרוּרָה. וּכְבָר אָמַר הַחֶכֶם: "הַכְּפִירָה תִּתְחִיל בְּלֵב כְּדָמוֹת נִקְדָּה שְׁחוּרָה, וְכָל מָה שֶׁתּוֹסִיף תִּשְׁחִיר אֶת הַלֵּב כָּלוּ".

וְדַעַת לְנִבּוֹן, כִּי מִדָּה טוֹבָה מְרַבָּה, כְּשֶׁאָדָם זוֹכֶה לְאָמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, שֶׁהוּא מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְאִין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלִעְדֵּיו יִתְבַּרֵּךְ כָּלֵל, אֲפִלּוֹ שֶׁיְהִיָּה אֲצִלוֹ רַק כְּדָמוֹת נִקְדָּה קְטָנָה, כָּל מָה שֶׁיּוֹסִיף יִתְלַבֵּן הַלֵּב כָּלוּ.

אֲנִי מְאֹד שֹׂמֵחַ, שֶׁזְּכִיַּת בְּזֻכִּיּוֹת חֲנֻם לְהַקִּים כּוֹלָל עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל, וְהוּא בְּאֵמַת "הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ", קֹדֶשׁ קִדְשִׁים, שָׁבוּ תִּדְבְּרוּ רַק דְּבוּרֵי אָמוּנָה וְאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת, אַחַד עִם הַשְּׁנִי, וּלְחִזֵּק אַחַד אֶת הַשְּׁנִי. בְּפֶרֶט בְּדוֹרוֹתֵינוּ אֵלּוֹ צְרִיכִים פְּנֵה יְקָרָה, וּבְפֶרֶטִי פְּרֻטִיּוֹת בְּעֵיר הַקֹּדֶשׁ יְרוּשָׁלַיִם.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב אַחַד בְּכָל שָׁבוּעַ, וּמִמָּשׁ חַיִּים חֲדָשִׁים תִּנְפַח בִּי.

ט' סח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, גֵּר לְהַצְדִּיק נַחֵל נוֹבַע מְקוֹר חֶכְמָה ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמְאֹד שֶׁמְחַתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ, בֵּן יַעֲזֹר לִי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתְּמִיד אֲזַכֶּה לְשִׁמְעַת רַק בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת מִמֶּךָ.

רְאֵה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, כִּי הַשְּׁמִחָה מְרַחֶבֶת אֶת דַּעַת הָאָדָם, וּמְכַנְסֶת בּוֹ יְשׁוּבַת הַדַּעַת. וְאִם בְּגִי-אָדָם הָיוּ יוֹדְעִים מִמַּעַלֵּת

אָשֵׁר ט' סט בַּנְחַל קָמָה

הַשְּׂמֵחָה, הִיּוּ תָמִיד בְּשִׂמְחָה. וְעַל-יְדֵי שִׂמְחָה הָאָדָם זוֹכֵה לְהַנְצִיל מִכָּל מִינֵי חַטָּאִים וְעוֹנוֹת. כְּמוֹ שְׂאֵמֶר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קסט): מִי שֶׁהוּא בְּשִׂמְחָה, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֶצְמוֹ שׂוֹמֵר אֶת בְּרִיתוֹ.

עֲלֶיךָ לְזַכֵּר מֵאֲמָרָם ז"ל (פְּרָקֵי דְרַבֵּי אֱלִיעֶזֶר, פְּרָק לב): עַד שֶׁלֹּא לָקַח אָדָם אִשָּׁה, אֶהְבְּתוּ הוֹלָכֶת אַחַר הוֹרְיוֹ, לָקַח אִשָּׁה — אֶהְבְּתוּ הוֹלָכֶת אַחַר אִשְׁתּוֹ; עַל-כֵּן רָאָה לְקַיֵּם אֶת זֹאת בְּשִׁלְמוֹת, וְתֹאחֵב אֶת אִשְׁתּוֹ אֶהְבֵּה אֲמַתִּית מִצַּד רְצוֹן הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, שֶׁצְּוֹנֵנוּ לְהִתְחַתֵּן וְלִפְרוֹת וְלִרְבוֹת וְלְהַנְצִיל מִחַטָּאִים, וְאִזּוֹ הַשְּׁלוֹם יִהְיֶה אֲצִלְכֶם בְּאִפְּן נִפְלָא מְאֹד מְאֹד, כִּי כָּל אֶהְבֵּה שְׂאִינָה תְלוּיָהּ בְּדָבָר, אֵין הָאֶהְבֵּה בְטֵלָה, הֵינּוּ כְּשֶׁהָאָדָם אוֹהֵב אֶת אִשְׁתּוֹ מִצַּד רְצוֹן הַבּוֹרָא, אִזּוֹ הָאֶהְבֵּה תִּמְשָׁךְ כָּל הַחַיִּים, מֵה שְׂאִין כֵּן אִם אֶהְבְּתוּ אֶל אִשְׁתּוֹ מִשׁוֹם תְּאוּהָ, חַס וְשְׁלוֹם, עַל-יְדֵי-זֶה כְּשִׁתְּלַךְ הַתְּאוּהָ וְכוּ', אִזּוֹ לֹא יֵאָהֵב אֶת אִשְׁתּוֹ. עַל-כֵּן רָאָה לְאָהֵב אֶת אִשְׁתּוֹ רַק מִצַּד אֶהְבֵּת הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ שֶׁצְּוֹנֵנוּ לְהִתְחַתֵּן.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׂתִּמִּיד תִּשְׁרָה הַשְּׂמֵחָה וְהָאֶהְבֵּה בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם, וְתִפְרוּ וְתִרְבוּ עַד מְאֹד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' סט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי.

רְאִי לְחִזּוֹק אֶת עֶצְמְךָ בְּכָל מִינֵי אִפְּנִים שְׁבַע-עוֹלָם, וְאֵל תְּבַלְבְּלֵי אֶת עֶצְמְךָ.

בְּעֶזְרַת חַנוּךְ הַיְלָדִים, עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי אֲסוּר בְּשׁוֹם אִפְּן שְׁבַע-עוֹלָם

לְהַכְבִּיד עַל הַיְלָדִים, כִּי הַתּוֹצְאוֹת אַחֲר־כֶּף מְאֹד קָשׁוֹת. עַל-כֵּן רְאֵי
לְלַת בְּנֵגֶל עֲמָהֶם, תְּמִיד לְדַבֵּר עִמָּהֶם רַק דְּבוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה
פְּרָטִית, וְלִשְׁמַח וּלְבִדּוּחַ אוֹתָם. וּכְשֶׁהֵילֵד שׁוֹאֵל, צְרִיכִים לַעֲנוֹת לוֹ
כְּפִי דַעְתּוֹ.

רְאֵי לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְלִשְׁמַח אֶת בְּעֵלְךָ, וּרְאֵי לְיִקְרוּ
וּלְכַבְּדוּ, וְשִׁתְּהִי אֶהְבָּה גְּדוּלָה בֵּינֵיכֶם, וְתִהְיֶה שְׁמוּרִים מִכָּל רָע,
וּבְנִיכוֹת זֶה הַשְׂכִּינָה תִּשְׁרָה בֵּינֵיכֶם.

הַמֵּאֲחֵל בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

ט' ע.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיַעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל יְדֵי הַיִּקָּר לִי
מְאֹד, צָמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יֵאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמְאֹד אָנִי מִצְטַעַר מִכָּל מַה שֶּׁעוֹבֵר
עָלַיךָ.

רְאֵה לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד, וְאֵל תִּפֹּל בְּדַעְתְּךָ כָּלֵל, כִּי בַחֲסָדֵי הַשֵּׁם
יִתְבָּרַךְ, זְכִיתָ לְאִשָּׁה מְשֻׁפָּלָת, וְסוֹף כָּל סוֹף הַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה,
וַיֵּאִיר לְךָ. וּכְבָר אָמַר הַחֲכָם: "אִשָּׁה לְבַעֲלָהּ כְּגֵר בְּבֵיתָ".

רְאֵה לְאַהֵב אֶת אִשְׁתְּךָ מִצַּד צוּוֵי הַבוֹרָא, שֶׁצָּנְנוּ לְהִתְחַתֵּן
וְלְהוֹלִיד בָּנִים וּלְהַנְצִל מֵעַבְרוֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּזְכֶּה שֶׁהַשְׂכִּינָה תִּשְׁרָה
בֵּינֵיכֶם.

רְאֵה לְהִמְשִׁיךְ לְהַפִּיץ בְּכָל יוֹם סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, כִּי הַיּוֹם הַזֶּה
מַה שֶּׁעוֹבֵר עַל-יְדֵי טְמֵאת הַמְּסִיּוֹן וְהַזְהֵמָה שֶׁל הַפְּרִיצוֹת וְהַתְּאוּוֹת
זְכוּי וְכוּי, וְנִלְכָּדִים בְּכָל יוֹם גְּשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל זְכוּי וְכוּי בְּמִצְוֹת
הַסֵּטְרָא אַחֲרָא, עַל-כֵּן אֲשַׁרֵּי מִי שִׁזְזָה לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת הָאֲמוּנָה
הַקְּדוּשָׁה.

אָשֶׁר ט' עא בנחל קמז

אָנִי מְקוּוֹה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁאֲשַׁתֵּף תְּעוֹזֵר לְךָ, וְתִהְיֶה לְךָ
לְעֹזֵר גָּדוֹל בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִיּוֹת, וְאִזּוֹ תִהְיֶה גַם אִתָּה לָּהּ לְעֹזֵר גָּדוֹל
בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִיּוֹת, וְהִשְׁכִּינָה תְּשׁוּבָה בְּתוֹכְכֶם.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' עא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תְּחִיָּה.

מֵאֵד מֵאֵד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתִּהְיֶי בְּאַהֲבָה רַבָּה עִם בְּעֵלְךָ וּתְכַבְּדֵי
אוֹתוֹ, כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (עִין תְּנָא דְבֵי אֱלֹהֵינוּ רַבָּה, פָּרָק ט'): אִיזוֹ
אִשָּׁה כְּשֶׁרָה? כְּשֶׁמְכַבֶּדֶת אֶת בְּעֵלָהּ; וְלִמְעֵלָה בְּשָׂמִים מִתְּפָאָרִים
מֵאֵד עִם אִשָּׁה כְּזוֹ, שְׁמְכַבֶּדֶת אֶת בְּעֵלָהּ. וְכָל הַבְּרָכוֹת שֶׁבָאוֹת
לְאָדָם, הֵן כְּשֶׁהָאִשָּׁה חֲכָמָה, וּמְכַבֶּדֶת וּמְיַקְרֶת אֶת בְּעֵלָהּ וְכוּ', כִּי
בְּפִרוּשׁ אָמַר הַחֲכָם מִכָּל אָדָם: "חֲכָמַת נָשִׁים בְּנִתָּה בֵּיתָה וְאוֹלֵת
בְּיָדֶיהָ תִּהְרָסֶנּוּ" (מְשַׁלֵּי יד, א); הֵינּוּ כְּשֶׁהָאִשָּׁה הוֹלֶכֶת בְּדֶרֶךְ שֶׁל
חֲכָמָה עִם בְּעֵלָהּ, עַל-יְדֵי-זֶה הִיא בּוֹנֶה אֶת בֵּיתָהּ עַל אֲדָנֶי הַכֶּסֶף
— הַכְּסוּפִים אֵלֶיךָ יִתְבָּרֵךְ, וְלִהְיוֹךְ כְּשֶׁהִיא מִתְנַהֶגֶת בְּאוֹלֵת וּמְרִיבָה
בְּבֵיתָהּ, עַל-יְדֵי-זֶה הוֹרֶסֶת אֶת בֵּיתָהּ בְּיָדֶיהָ.

רְאֵי לְשִׁמּוֹר מֵאֵד עַל בְּעֵלְךָ, שְׁיִהְיֶה תָּמִיד שְׂמֵחַ וְטוֹב לָב. חֲסִדֵי
הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, זְכִית לְבַעַל טוֹב, וְהוּא קוֹבֵעַ עֵתִים לַתּוֹרָה, וּבִיָּתֶר
הַזְּמַן הוּא מְפִיץ אֶת סִפְרֵי רַבְּנֵינוּ ו"ל, אֲשֶׁר אֵין עוֹד מְצִינָה גְּדוּלָּה מְזוֹ
בְּעֵתִים הַלָּלוּ. כִּי בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּיּוֹת, כָּל הָאָרֶץ נִתְמַלֵּאת בְּחִקְיֹת
וּבְכַפִּירוֹת וְאֶפִּיקוֹרְסוֹת, וְהַמְּסִיּוֹן עוֹבְדִים חֲזָק מֵאֵד עַל נִשְׁמוֹת
יִשְׂרָאֵל, וְצָדִים נִפְשׁוֹת יְקָרוֹת בְּטַמְאָה שְׁלֵמָה וְכוּ'. וְעַל-כֵּן מִי שְׁזוֹכָה
לְהַצִּיל עַכְשָׁו נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, בְּנֶה הוּא מְקַרֵּב אֶת הַגָּאֹלָה.

וְלָכֵן אֶת צְרִיכָה לְהִיּוֹת שְׂמֵחָה וְעֵלִינָה מֵאֵד, שְׂזָכִית שְׁבַעֲלָךְ
עוֹזֵר בְּקְרוֹב הַגָּאֹלָה.

נא וְנָא אֶל תִּמְנְעֵי מִמְּנוּ דְבָר זֶה, וּכְבֹר אֶמַר הַחֶכֶם: "אֵין לְאָדָם שְׂמֵחָה שְׂלֵמָה, כִּי אִם עִם אֲשֶׁתּוֹ וּבְנָיו"; אִם תִּרְאֵי שְׂתֵהִיָּה שְׂמֵחָה וְאַהֲבָה בֵּינְכֶם, אִזּוּ יִזְכֶּה אֶתְכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּבָנִים רַבִּים, וְתִהְיֶה לְכֶם שְׂמֵחָה גְדוֹלָה בְּבֵית.

הַמֵּאחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלֵחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' עב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי הַיְחָשׁוּם"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי מְאֹד צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְכִבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גְּרוּ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וְגִדְל שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעֵ אֶת הַבְּשׂוּרוֹת הַטּוֹבוֹת שְׂאַתָּה מִבְּשָׂרָנִי, שְׂאַתָּה זוֹכָה לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מְדֻרָשׁ, בְּרִיתוֹת וְתוֹסְפּוֹת וְכוּ', אֵין לְתַאֲרֵ וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי זֶה כָּל שְׂמֵחָתִי, שְׂאַנִּי זוֹכָה שְׂדַבּוּרֵי עוֹשֶׂה רִשָּׁם, כִּי סוּף כָּל סוּף אֲנִי רַק שְׂלִיחַ הַמְּשַׁמֵּשׁ אֶת רַבְּנוּ יו"ל, וּמְדַבֵּר רַק אֶת דְּבַרְיִי, וּמְעוֹרֵר אֶת עֲצוּתִי הַקְּדוֹשׁוֹת. וּבְחִסְדּוֹ יִתְבָּרַךְ אֲנִי שׁוֹמֵעַ בְּשׂוּרוֹת טוֹבוֹת מִמְּךָ, שְׂאַתָּה זוֹכָה לְקַיֵּם אֶת כָּל זֶה. יַעֲזֹר לְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂתַצְלִיחַ בְּדַרְכְּךָ.

הַעֲקֹר רְאֵה לְהִיּוֹת מְצַמְצָם, וְלִלְמַד מִכָּל דְּבָר מְעֻט וְעוֹד מְעֻט וְעוֹד מְעֻט, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּזְכֶּה לְסִים הַכֹּל.

אוֹדוֹת שְׂשְׂאֵלָתָ בְּעֵינֵי מְדֻרָשׁ רַבָּה וְתַנְחוּמָא, אִם זוֹכִים לְסִים אֶת זֶה בְּכֹל שְׁבוּעַ וְכוּ', וְעַל-כָּל-פְּנִים כְּשֶׁרַק זוֹכִים לְלַמֵּד חֲצִי מְדֻרָשׁ, אֲזִי עוֹשִׂים צִיּוֹן, וּבְשִׁנָּה הַבְּאָה מִמְּשִׁיכִים מְהִיכֵן שְׂאוּחִזִּים בְּצִיּוֹן, בְּאִפֵּן שְׂבִמְשֶׁף שְׁנָה אוֹ שְׁנָתִים יִגְמֹר אֶת כָּל הַמְדֻרָשׁ רַבָּה וְהַמְדֻרָשׁ תַּנְחוּמָא, וְכִף יִתְחִיל עוֹד פְּעַם.

וְזֶה הַקְּדוֹשׁ טוֹב לְלַמֵּד כְּסִדְרָן. קִדָּם כֹּל טוֹב מְאֹד לְלַמֵּד הַכֹּל בְּגִרְסָה, בְּאִפֵּן שְׂיִהְיֶה בְּקִי בְּהִמּוֹן מֵאֲמָרֵי חו"ל, וְאַחֲרֵי-כֵן יִלְמַד מְעֻט

אֲשֶׁר ט' עג בַּנְחַל קמט

יותר ובעיון, אף-על-פי-כן אם יכול לשבת ולשמע בכל יום שעור
דף היומי — מה טוב ומה נעים.

העקר אל תבלבל עצמך משום דבר, ותמשיך לעסק בספרי
רבנו ז"ל, ואז תהיה לך הצלחה ברוחניות ובגשמיות.

ראה להיות תמיד בשמחה עצומה, על שזכית להתנדע מרבנו
ז"ל, כי מה היית עושה בלי רבנו ז"ל.

שמר את עצמך מוכוחים, ואל תפגס בדין ודברים עם שום
בריה שבעולם, כי הוכוחים הם רק עצת הנחש לגרשך מרבנו ז"ל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט' עג.

בעזרת השם ותברך, יום חמישי לסדר פקודי ה'תשמ"ו.

שלוש וברכה וכל טוב סלה נגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך, איך
שאתה מחזק את עצמך — אין לתאר ואין לשער כלל.

עליך לדעת, כי כל החיים של האדם מלאים נסיונות קשים
ומרים, ואשרי מי שזוכה להחזיק מעמד בזה העולם העובר, ואינו
מאבד את עצמו מפל מה שעובר עליו, רק בכל פעם בורח אליו
יתברך, ומדבר עמו יתברך פאשר הורנו רבנו ז"ל.

אשרי מי שמצית את רבנו ז"ל, ומדבר בכל יום עמו יתברך,
ובורח מאנשים, שלא יכשל על ידם בעון החמור של לשון-הרע,
רכילות וליצנות.

ראה להיות באהבה, אחוה ורעות עם אשתך, ובניחוד תבנו
ביתכם, ואז השכינה תשרה ביניכם.

חכמינו הקדושים אמרו (קהלת רבה, פרשה א', סימן ט'): מלכות

נכנסת ומלכות יוצאת, וישראל עומדת לעולם; הינו בכל ימות הגלות ראינו איך שנתחלפו המלכויות, ועברו מן העולם כמו הרוח הזה, אבל עם ישראל נשארו לעולם, כמו-כן עכשו, שמתפשטים הערב-רב בארצנו הקדושה, שהיא מלכות הרשעה, אנו מקוים, כי בא יבוא משיח צדקנו ולא יאחר, ויעביר זדון מן הארץ, ותתמלא הארץ דעה לדעת את ה' כמים לימים מכסים (ישעיה יא, ט).

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט' עד.

בעזרת השם ותברך, יום חמישי לסדר פקודי ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי הנקר לי מאד ... גרו יאיר.

מאד מאד אבקש אותך, שתזרו את עצמך בזריזות נפלאה לגלות ולפרסם את דעת רבנו ז"ל בעולם, ואל תתעצל לרגע, כי העצלות מכלה את האדם לגמרי, ובפרטיות אמה, שפבר עבר עליך מה שעבר בחייה, ונתקיים בך לשון הפסוק (תהלים מב, ח): "כל משבריה וגליה עלי עברו", בודאי אמה צריכה לזרו את עצמך בכל מיני זריזות ללכת בכל חלקי ארצנו הקדושה, ולמלא את הארץ עם ספרי רבנו ז"ל, אשר אין לה מדה טובה מזו.

עליך לזכור, בזה שתקרב אחרים לעבודתו ותברך, ותחדיר בהם אמונה פשוטה, על-ידי-זה ימחל לך הקדוש-ברוך-הוא על כל העבר שלך.

על-כן ראה לזרו את עצמך בעסק הזה, ואל תכנס בשום וכוחים עם בני-אדם, רק תעשה ותעשה ותעשה. עכשו אין זמן לדבר רק לעשות ולעשות ולעשות.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתהיה תמיד שמח, ותבדח את

אָשׁר ט' עה בַּנְחַל קנא

אַחֲרַיִם, וְכֵן תִּגְלֶה וּתְפָרְסֶם אֶת דַּעַת רַבְּנֵי ז"ל וְאֵת תַּלְמִידָיו
הָאֲמֵתִיִּים בְּעוֹלָם, וְאִז טוֹב לָךְ בְּזֶה וּבְכָּא לְנַצַּח נְצַחִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' עה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיֵעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צָמוּד בַּפְּנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כֹּל הַיָּמִים ... גְּרוּ יָאִיר.

אֵת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וְגִדַּל שְׂמִחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ, אֵיךְ
שָׂאַתָּם מְחֻזְקִים אֶת עֲצָמְכֶם בְּאֱמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֵינן לְתֹאֵר
וְאֵינן לְשַׁעַר כָּלֵל.

עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי כְּשִׁיבּוֹא מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ, יִגְלֶה אֶת הָאֲרֶת הַמְּלָכוֹת
בְּתַכְלִית הַגְּלוּי, עַד שֶׁכֹּל הַחֲכָמוֹת יִתְגַּלּוּ כְּשֶׁלְּחֹן עָרוּף, וַיִּדְעוּ וַיִּרְאוּ
בְּעֵינָי בְּשׂוֹר אֶת אֲמֵת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וַיִּרְאוּ אֵיךְ שְׂדוּמָם, צוּמָח,
חַי, מְדַבֵּר, הֵם כְּלָיִם לְגַבֵּי גְלוּי הָאֵינן סוּף בְּרוּף הוּא.

אֵךְ דַּעַת לְנִבּוֹן, כִּי צְרִיכִים לְצַרְף לְאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה אֶת הַתּוֹרָה
הַקְּדוּשָׁה, כִּי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה נִחְלָקֶת לְאַרְבַּע בְּחִינּוֹת, כִּי יֵשׁ הֶלְכוֹת
בְּדוּמָם, וַיֵּשׁ הֶלְכוֹת בְּצוּמָח, וַיֵּשׁ הֶלְכוֹת בְּחִי, וַיֵּשׁ הֶלְכוֹת בְּמִדְבָּר,
וְכֹל הַתּוֹרָה הִיא כְּדֵי לְגַלּוֹת, שֶׁבְּכֹל דָּבָר — דוּמָם, צוּמָח, חַי,
מְדַבֵּר, יֵשׁ עֲצָם עֲצָמִיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, שֶׁהֵם כָּלֵל הֶלְכוֹת הַתּוֹרָה.
אֲשֶׁרֵי מִי שְׁלוּמֵד תּוֹרָה בְּאֵפֶן כְּזֶה וּבְצִרוּף כְּזֶה, שְׂאֵז וְתִיחַדוּ אֶצְלוֹ
הַחֲכָמָה וְהָאֱמוּנָה יַחַד, אֲשֶׁרֵי לוֹ וְאֲשֶׁרֵי חֶלְקוֹ, שְׂאֵז נִמְשָׁךְ עָלָיו חֵן
אֲחֵר, וְזוֹכֶה לְהִיּוֹת דְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּזֶה הָעוֹלָם כְּדָגְמַת עוֹלָם
הָאֲצִילוֹת, וַיִּקְיָם אֶצְלוֹ: 'עוֹלָמָךְ תִּרְאֶה בְּחֵידָךְ'.

נָא וְנָא תִשְׁמְרוּ אֶת עֲצָמְכֶם, שְׁלֹא יִתְגָּרוּ בְּכֶם הַסְטֵרָא אַחְרָא,
וְלֹא יִקְנָא אַתְּכֶם הַנְּחָשׁ הַקְּדָמוּנִי, שֶׁהוּא כָּלֵל הַמִּחְלָקֶת וְהַפְּרוּדִים
וְכוּ' וְכוּ'; כִּי אֲדָם הָרֵאשׁוֹן הָיָה דְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּתַכְלִית הַדְּבֻקוֹת,

בְּלִי שׁוּם לְבוּשׁ גְּשָׁמִי כָּלֵל "וְלֹא הִתְבוּשְׁשׁוּ" וְכוּ' (בְּרֵאשִׁית ב, כה),
וְהִנְחֵשׁ הָעָרוּם מִכָּל אָדָם קָנָא בְּהֵם, כְּמוֹ שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים
(רש"י לְבֵרֵאשִׁית ג, א), וְהַכְּנִיס בְּהֵם עֵינַי הָרַע, וְעַל-יְדֵי-זֶה הִסִּית אֶת
חַוָּה נִגְדָה בְּעֵלָה וְכוּ', וְשָׁנִיָּהֶם נִגְדָה הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְכוּ', וְהַכְּנִיס
בְּהֵם מַחְלָקֹת וּסְפִקוֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִתְגַּרְשׁוּ מִגֵּן-עֵדֶן וְכוּ', וְשָׁמוּ אֶת
לֵהט הַחֶרֶב הַמַּתְהַפֶּכֶת בַּפֶּתַח, כְּדֵי שְׁלֹא יוּכְלוּ לַחֲזוֹר וְלִהְפָּנֵס שָׁם.

בַּחֲסֵדוֹ יִתְבַּרַךְ זְכִינוּ לְהִתְוַדַּע מֵרַבֵּי אֲמֹת כְּזֶה, רַבֵּי נוֹרָא וְנִפְלָא
כְּזֶה, רַבֵּי הַמְּחִיָּה אוֹתָנוּ, רַבֵּי הַמְּחֻזָּק אוֹתָנוּ, רַבֵּי הַמְּקַרֵּב אוֹתָנוּ, רַבֵּי
הַמְּגַלָּה לָנוּ אֶת פֶּתַח שַׁעַר גֵּן-עֵדֶן, אֵיךְ לְקַפֵּץ חַוָּה אֶל תּוֹךְ הַגֵּן-עֵדֶן
וְלַחֲיוֹת בְּעוֹלָם הַזֶּה כְּדִגְמַת הָעוֹלָם הַבָּא, לְרֵאוֹת רַק אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ
יִתְבַּרַךְ וְכוּ'.

אִךְ הִנְחֵשׁ הַקְּדֻמוֹנֵי מְאֹד מִתְגַּרְהַ כְּזֶה, וּמִקָּנָא בְּאַנְשֵׁים הַזּוֹכִים
לְהִיּוֹת דְּבוּקִים בּוֹ יִתְבַּרַךְ, וְעַל-כֵּן הוּא מְכַנִּיס אֶת עֵינָיו הָרַעָה
וּמִתְגַּרְהַ בְּמַחְלָקֹת, וּמוֹצִיא שָׁם רַע עַל אַנְשֵׁים כְּשָׂרִים הַדְּבוּקִים בּוֹ
יִתְבַּרַךְ בְּתַכְלִית הַדְּבֻקוֹת, שְׂאִינָם שׁוֹכְחִים מִמֶּנּוּ יִתְבַּרַךְ כְּרַגַּע וְכוּ'.

עַל-כֵּן רְאוּ לְשָׁמֹר אֶת עֲצֻמְכֶם, שְׁלֹא יִכְנַס בֵּינֵיכֶם שׁוּם רֵיב
וּמַחְלָקֹת, רַק תִּהְיֶה בֵּינֵיכֶם אֲהָבָה וְאַחֻוּהַ וְרַעוּת, וְתִמְיֵד תִּזְכְּרוּ מֵאֵין
אַתֶּם שׁוֹתִים אֶת הַיַּיִן הַנִּפְלָא הַזֶּה, הַיַּיִן הַהוֹנְגָרִי (עֵין חַיִּי-מוֹהֲרָ"ן, סִימָן
רס).

נָא וְנָא רְאוּ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה עַל נַעֲם חֻלְקָכֶם, אֲשֶׁר בְּנַחַל
שָׁם גּוֹרְלְכֶם וְחֻלְקָכֶם, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזוֹר לָכֶם, שְׁתִּמְיֵד תִּשְׁאַרוּ
בְּהִיכַל-הַקְּדוֹשׁ, קִדְשׁ קִדְשִׁים, וְלִבַּל תִּפְּלוּ מִשָּׁם לַחוּץ, וְכָל שְׂפָן שְׁלֹא
תִתְרַחֲקוּ מִשָּׁם, וּמִכָּל שְׂפָן וְכָל שְׂפָן שְׁלֹא תִחְלְקוּ עַל "הִיכַל-הַקְּדוֹשׁ"
(עֵין לְקוּשֵׁי-מוֹהֲרָ"ן, חֶלֶק א', סִימָן נט).

הַהֶכְרַח לְקַצֵּר עֲכָשׁוּ מֵרַב טְרֻדוֹתַי, רְאֵה לְכָתֹב לִי מִכָּתֹב אֶחָד
בְּכָל שָׁבוּעַ, וְאִז אֶכְתֹּב לָךְ, וְגַם תַּעֲזוֹר אֶת חֲבֵרֶיךָ לְכָתֹב לִי וְאֶכְתֹּב
לָהֶם.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אֲשֶׁר ט' עו בְּנַחַל קִנְג
ט' עו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ה' אֲדָר־ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיֵעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

אֵת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ,
אֵיךְ שְׂאֵתָה מְחֻזַּק אֵת עֲצָמְךָ בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ וּבְחִדּוּשֵׁים
דְּאוֹרֵיטָא, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה.

מָה אִמַּר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! הַחַיִּים שֶׁל הָאָדָם מְלֵאִים נְסִיווּנוֹת,
וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁזוּכָה לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד, וְלַעֲבֹר וְלִקְפֹץ עַל כָּל הַנְּסִיווּנוֹת,
וְשׁוֹם דְּכָר שְׁפָעוּלָם לֹא יִשְׁבֵּר אוֹתוֹ. וְזֶה עֵקֶר גְּדֻלַּת הָאָדָם, שְׂאֵינוּ
נִשְׁבָּר מִשׁוֹם דְּכָר.

כָּל עֵקֶר שְׂמַחְתִּי וְהַתְּחַזְקוּתִי, שְׂאֵנִי זוֹכָה לְהִיּוֹת מְקַרֵּב אֵל רַבְּנוּ
ו"ל וּלְשִׁמְשׁוֹ, וְכֵן רְאוּי לָךְ לְשִׁמּוֹחַ בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, כִּי סוּף כָּל סוּף
כָּל הַטוֹב שְׂאֵנִי זוֹכִים לְחַטֵּף, הוּא רַק בְּזִכּוֹת רַבְּנוּ ו"ל.

רַבְּנוּ ו"ל אָמַר, שְׁבָכָל פֶּעַם בְּפֶעַם שְׁזוּכָה אָדָם לְהִיּוֹת בְּבֵיתוֹ,
וְכֹל הַסְּתַכְּלוּת וְהַסְּתַכְּלוּת, הַכֹּל אֵינוּ נֶאֱבָד לְעוֹלָם (עֵינִי חֵי־מוֹהַר"ן,
סִימָן ש"ג).

רְאֵה לְלַמֵּד וּלְעֵינֵי בְּכֹל יוֹם בְּתוֹךְ הַסֵּפֶר הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא
"לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן", אֲשֶׁר שָׁם שְׁכָלוֹ וְחֻכְמָתוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל גְּנוּזִים (עֵינִי
לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קצב). וּלְדַעְתִּי שָׁם בֵּית רַבְּנוּ ו"ל. וְעַל־כֵּן
בְּכֹל פֶּעַם כְּשֶׁאָדָם מְסַתְּפֵל בְּלְקוּטֵי־מוֹהַר"ן, מִמָּשׁ מְסַתְּפֵל עַל רַבְּנוּ
ו"ל, וְהוּא בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ.

אֲנִי זוֹכֵר בֵּימֵי נְעוּרַי, כְּשֶׁשְׂקַדְתִּי בְּלַמּוּד "לְקוּטֵי־הַלְכוֹת"
הַקְּדוֹשִׁים, הֵייתִי רְגִיל לומר לְעֲצָמֵי קֶדֶם הַלַּמּוּד, שְׂאֵנִי הוֹלֵךְ עֲכָשׁוּ
לְבַקֵּר בְּבֵיתוֹ שֶׁל מוֹהַר"ן ו"ל, וְהֵבֵן לְמַעֲשֵׂה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' עז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ה' אָדָר־ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גְרוֹ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וְגִדְּלִי שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וּמִי יִתֵּן, שְׂתִכְתֵּב לִי מִכְתָּב אֶחָד בְּכָל
שְׁבוּעָה, וּמִמֶּשׁ חַיִּים חֲדָשִׁים תִּכְנִיס בִּי.

רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ בְּעִבּוּדַת הַקֹּדֶשׁ שֶׁל הַפְּצַת מַעֲיָנוֹת הַחֻקִּים
חוּצָה, כִּי אֵין לָךְ דְּבָר גְּדוֹל מִזֶּה, כִּי בְּזֶה מְקַרְבִּים נִשְׁמָוֹת יִשְׂרָאֵל
אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְעַל־כֵּן לֹא בָחַנְם שֶׁהִבְעֵל־דְּבָר כָּל־כָּף מִתַּפְּשֵׁט לְאַרְכָּה
וּלְרַחֲבָה לְמַנַּע וּלְעַכֵּב אֶת הָאָדָם מִעִבּוּדָה קְדוּשָׁה זו, כִּי עַל־יָדֵי
שְׂמִפְיָצִים סִפְרֵי רַבְּנֵי ו"ל, הוֹרְגִים אוֹתוֹ לְגַמְרֵי, וְאֵין לוֹ כָּבֵד מִה
לְעִשׂוֹת בְּזֵה הָעוֹלָם.

הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לָנוּ, שְׁנִזְכֶּה לְמַסֵּר אֶת נַפְשֵׁנוּ תָּמִיד,
וּלְהַפְיִץ אֶת סִפְרֵי רַבְּנֵי ו"ל, וְלֹא לְהִתְפַּעֵל מִשׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם, וְאֵז
נִצְלִיחַ בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

רְאֵה לְהִתְבּוֹדֵד בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי זֶה יְסוֹד גְּדוֹל אֲצִל
רַבְּנֵי ו"ל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' עח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ה' אָדָר־ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גְרוֹ יְאִיר.

מוֹסֵר כָּתֵב זֶה בִּקְשׁ מִמֶּנִּי לְכָתֵב לָךְ מִכְתָּב הַתְּחִזְקוֹת.

מָה אִמַּר לָךְ, יְדִידֵי הַיִּקְרָ! לְדַעֲתִי, אֵין לָךְ הַתְּחִזְקוֹת יוֹתֵר
גְּדוֹלָה מִזֶּה, שְׂאִתָּה זֹכָה לְשִׁמֵּשׁ אֶת רַבְּנֵי ו"ל בְּהַפְּצַת סִפְרֵיו

אָשֶׁר ט' עט בּוֹנֵה קִנְיָה

הַקְּדוּשִׁים, אֲשֶׁר בּוֹדְאֵי סוּף כָּל סוּף תִּקְבַּל חֲזָרָה כְּפֶל כְּפֶלִים בְּאֵין עֶרְךָ כָּלֵל מִרְבֵּנוּ ו'ל, כְּמוֹ שֶׁאָמַר בְּפִרוּשׁ: "מִמִּי שֶׁאֲנִי מְקַבֵּל — אֲנִי נוֹתֵן" (עֵינן סְפִירַי־מַעֲשִׂיּוֹת, מַעֲשֵׂה י"ג מִיּוֹם הַשָּׁשִׁי). וּבּוֹדְאֵי נִתּוֹן? תֵּן לָךְ שְׂפַע בְּכַפְלִים, וְתִהְיֶה לָךְ פְּרִנְסָה בְּהֶרְחָבָה, וְתִזְכֶּה לְרוּחַ רֵב נַחַת מֵהִלְדִּים שְׁלֶךְ, וְתִגְדְּלֶם לְתוֹרָה וְלַחֲפָה וְלְמַעֲשִׂים טוֹבִים, וְתִזְכּוּ שִׁיחֶיהָ בְּבֵיתְכֶם תָּמִיד רַק שְׂמֵחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' עט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר וַיִּקְרָא, ה' אֲדַרְבֵּי הַתְּשֻׁמָּה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

אֵת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וְגִדְלֵ שְׂמֵחָתִי לְשִׂמְעַ הַטוֹב מִמְּךָ — אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וּבִפְרִט הַבְּשׂוּרוֹת הַמְּשֻׁמְחוֹת, שֶׁאֲתָה זוֹכָה לְהַתְּמִיד בַּתּוֹרָה, אֲשֶׁר אֵין לָךְ טוֹב וַיִּקַּר מִהַזְּכָה לְהַתְּמִיד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.

נָא וְנָא רְאֵה לְהֵיוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, כִּי הַשְּׂמֵחָה הִיא יְסוּד גְּדוֹל בְּחַיֵּי הָאָדָם, אֲפִלוּ שְׁחָטָא, עִקַּר הַתְּשׁוּבָה שֶׁל הָאָדָם לְהֵיוֹת תְּמִיד בְּשִׂמְחָה. וּכְבָר אָמַר פְּעַם רַבֵּנוּ ו'ל: מָה אַתֶּם יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה, וְכִי מְסַפִּיקִים יְמֵיכֶם וְכַחְכְּמֵם לְתַקֵּן פְּגָם אֶחָד מֵמָה שֶׁקְּלָקְלֵתֶם?! רַק אֲנִי עוֹשֶׂה תְּשׁוּבָה בְּשִׁבְלֵיכֶם, וַיֵּשׁ לְאֵל יְדֵי לְתַקֵּן הַכֹּל, כָּל מָה שֶׁקְּלָקְלֵתֶם עַד הֵנָּה וְכוּ' (עֵינן חַיֵּי־מוֹהַר"ן, סִימָן ד"ש).

הַעֲקַר לְצִיַּת אֵת רַבֵּנוּ ו'ל, אֲשֶׁר מְאֹד בִּקֵּשׁ אוֹתָנוּ שְׁנַהֲיֶה תְּמִיד שְׂמֵחִים וְעֵלְיָזִים, וְנִמְסַר אֵת נַפְשָׁנוּ עַל מַדַּת הַשְּׂמֵחָה. וּבְפִרוּשׁ אָמַר, שְׂעֵצְבוֹת הוּא סֵטְרָא אַחְרָא, וְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא שׁוֹנָא אוֹתָהּ (עֵינן לְקוּטִי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן מח), וּמִצְוָה גְּדוּלָה לְהֵיוֹת בְּשִׂמְחָה תְּמִיד, וְלְהַגְבִּיר אֵת הַשְּׂמֵחָה מְאֹד מְאֹד, וְלַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְּעֻלוֹת שְׂבַעְעוֹלָם לְהֵיוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה (עֵינן לְקוּטִי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן כד). עַל־כֵּן רְאֵה

קנו אֲשֶׁר ט' פ' — ט' פא בְּנַחֵל

לְעַבֵּד הַרְבֵּה עַל נְקֻדַּת הַשְּׂמִימָה, וְתַהֲיֶיהָ רַק בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה תָּמִיד, וְזֶה יוֹעִיל לָךְ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׂמִיּוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' פ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ה' אֲדַרְבִּי ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֶיהָ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לְכֶם רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם, רְפוּאַת הַנֶּפֶשׁ וְרְפוּאַת הַגּוּף, וְתִזְכּוּ שְׂיִתְרַחֵב לְכֶם בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׂמִיּוֹת גַּם יַחַד.

הִנֵּה מְאֹד רְצוּי, שְׂתֵאמְרֵי בְּכֹל יוֹם מִזְמוֹר כ"ט בְּתַהֲלִים, וְזֶה מְסַגֵּל לְהַבְרִיחַ רוּחַ רְעָה מִתּוֹךְ הָאָדָם.

גַּם רְאֵי לְהַדְלִיק לְכַבוֹד שְׁבֵת-קִדְשׁ אַרְבָּעָה גְרוֹת שֶׁל חֵלֶב וּשְׁנֵי גְרוֹת שֶׁל שֶׁמֶן זַיִת, וּבִזְכוּת זֶה תִּזְכּוּ שְׁנִיכֶם לְחַיּוֹת חַיִּים טוֹבִים וּנְעִימִים.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' פא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ה' אֲדַרְבִּי ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גְרוֹ יֵאִיר.

אֵת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי, וְשִׂמְחָתִי מְאֹד לְשִׂמְעַת הַטוֹב מִמְּךָ, אֵיךְ שְׂאֵתָה זוֹכָה לְלַמֵּד תּוֹרַת הַקְּדוּשָׁה, וּבִפְרָטִיּוֹת שְׂאֵתָה עוֹסֵק בְּחֻכְמַת הַקְּבֵלָה.

רְאֵה לְהַכְנִים בְּעֲצָמְךָ אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, לִידַע שֶׁהוּא

אָשֶׁר ט' פב בַּנְחַל קנז

יְתַבְרַךְ מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְאֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדֵיו יְתַבְרַךְ כָּלֵל, וְהַפֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא. וְאִם תִּלְמַד אֶת לְמוּד הַנְּגִלָּה וְהַנְּסֻתָר עִם הַהִקְדָּמָה הַזֹּאת — תִּצְלִיחַ מְאֹד.

הַרְגֵּל אֶת עֲצֻמָּךְ לְדַבֵּר עִמוֹ יְתַבְרַךְ בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גָּמוּרָה, כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ עִם רֵעֵהוּ, וְכָל מֵה שְׁמַעִיק לָךְ וְעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּפִרְטֵי פִרְטֵיוֹת, הַפֵּל לְכָל תִּסְפֹּר לְפָנָיו יְתַבְרַךְ, וְזֶה יַעֲזֹר לָךְ לְהִתְקַדֵּם וּלְהִתְעַלּוֹת וּלְבֹא אֶל מְדוּרָתְךָ.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' פב.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יְתַבְרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְר וַיִּקְרָא, ה' אֲדַרְבֵּי ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ הַקּוֹרֵעַ לְכָבוֹת לְנִכּוֹן קַבְלָתִי, וּמְאֹד אֲנִי מְצֻטָּע מְכֹל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, עַד שֶׁהַגְּעֵת לְמַצֵּב כְּזֶה, שְׁכַלְסָם עֲזָבוּ אוֹתְךָ — הֵן אֲשַׁתְּךָ וְהֵן יְלָדֶיךָ.

לְדַעֲתִי, הִיָּה רְאוּי, שְׁאֵתָה בְּעֲצֻמָּךְ תִּכְתַּב מִכְתָּבִים לְיְלָדִים, וְתִסְבִּיר לָהֶם אֶת נִקְדַּת לְכַבֵּךְ וְכָל מֵה שְׁמַעִיק לָךְ, וְכָל מֵה שְׁעֵבֵר עָלֶיךָ. וְאִךָ שְׁנִדְמָה לָךְ, שְׁלֵא יִפְעַל, אֵתָה עֲשֵׂה אֶת שְׁלָךְ, וּבִנְדֵאִי תִפְעַל.

עָלֶיךָ לְדַעֲתָ, כִּי הָאָדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה הוּא יְחִידִי, וְאֵין שׁוּם בְּרִיָּה בְּעוֹלָם, רַק הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֲצֻמוֹ, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׁפוּנָה תְּמִיד רַק אֵלָיו יְתַבְרַךְ, וְכָל מֵה שֶׁהוּא צָרִיךְ, הוּא בָּא וּמְבַקֵּשׁ רַק מִמֶּנּוּ יְתַבְרַךְ, שְׁאֵז יִשְׁתַּנּוּ לוֹ חַיָּו לְגַמְרִי, אֲשֶׁרִי לוֹ וְאֲשֶׁרִי חֵלְקוֹ !

נָא וְנָא רְאֵה לְהַחְזִיק מֵעַמְד וְלֹא לְהִשָּׁבֵר כָּלֵל. הֵן אֲמַת שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ, כִּי זֶה דְּבַר הַכִּי קָשָׁה לְהַחְזִיק וּלְהַחְזִיק מֵעַמְד. וּבִפְרִטֵיוֹת אֵתָה, שְׁעֵבֵר עָלֶיךָ כְּכֹר בְּחַיֶּיךָ מֵה שְׁעֵבֵר, כְּמוֹ שְׁצַעֵק דְּוִד הַמֶּלֶךְ

(תהלים מב, ח): "כָּל מְשַׁבְּרֵיךָ וְגִלְיָךָ עָלַי עֲבֹרוּ", עם כל זאת זה עקר גדלת האדם, שמתחזיק מעמד כמו שהחזיק מעמד דוד המלך, שמרדו בו בניו במעשה אבשלום וכו', ובמעשה אמנון ותמר וכו', וכל מה שרק עבר עליו בחייו, אף-על-פי-כן לא נפל בדעתו, רק עשה את ספר התהלים, אשר נשאר בירשה לכלל נשמות ישראל, וממנו יצא משיח צדקנו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ואני מבקש אותך מאד, שתמשיך לכתב לי בפרטיות מכל מה שעובר עליך, וממש חיים חדשים תכניס בי.

ט' פג.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויקרא, ה' אדר-ב' ה'תשמ"ו.

שלום רב לנשות אנשי שלומנו, הגרות ביבנאל "עיר ברסלב", הוני"ה עליהן ישרה שכינתו תמיד.

זו לי שמחה גדולה מאד, שאתן מחזיקות עצמכן יחד ומתקבצות פעם בשבוע, אשר אין דבר גדול מזה. ידוע, שרבנו ז"ל רצה מאד מאד, שבין אנשי שלומנו תתקיים באפן קבוע שיחת חברים, שינדברו יחד, כי אינו דומה רבים העושים מצוה ליחיד העושה מצוה (עין תורת כהנים ורש"י בחקתי כו, ח). אצל הקדוש-ברוך-הוא חשוב מאד, כשהרבה אנשים עושים מצוות ביחד, מאשר אדם לבדו. כי כשאדם לבד, הוא יכול לפל בדעתו, מה שאין כן כשישנם חברים — מתאחדים יחד. והנה רבנו ז"ל אמר פעם לאנשי שלומנו: מדוע אינכם עושים את נשותיכם חסידות; רבנו ז"ל רצה מאד שנדבר עם נשותינו חסידות.

מה זו חסידות? אומרים חכמינו הקדושים (עין רש"י ראש השנה יז.): חסיד עושה לפנים משורת הדין. אף שהדין כף וכף, אבל חסיד

עוֹשֶׂה לְפָנַי מְשׁוּרֵת הַדֵּינִן. וְכֵן כָּתוּב בַּזֶּהָר (חֶלֶק ב' קיד): אֵיזֶהוּ חֲסִיד? הַמִּתְחַסֵּד עִם קוֹנוֹ, שְׁעוֹשֶׂה חֶסֶד עִם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא! שְׁמַעְנוּ שְׂאֵדָם יְכוּל לַעֲשׂוֹת חֶסֶד עִם הַחֶבֶר, אֲבָל לַעֲשׂוֹת חֶסֶד עִמּוֹ יִתְבַּרֵךְ, מַה זֶה שֶׁיִּף? אֵלֶּא הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רוֹצֵה מְאֹד שְׁתַּמִּיד נִהְיֶה בְּשָׁלוֹם, כִּי שְׁמוֹ יִתְבַּרֵךְ נִקְרָא שָׁלוֹם (בְּבֹא בַתְּרֵא י). אֲבָל זֶה לַעֲמַת זֶה בְּשָׂבִיל הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיּוֹן בְּרָא הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, שְׁמַעְלִים וּמְסַתִּיר אֶת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, וְגוֹרֵם פְּרוּדִים בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, אֲבָל זֶה רַק לְנִסְתָּנוּ, לְרֵאוֹת אֶת מִי נִצִּית — אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אוֹ אֶת הַסֵּמ"ךְ-מ"ם.

וּבִאֲמַת גַּם הַסֵּמ"ךְ-מ"ם זֶהוּ מְלֶאךָ, אֲבָל מְלֶאךָ רַע, אֲשֶׁר מִסִּית אֶת הָאָדָם לֹא לְצִיַּת אוֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ. כִּי אִם לֹא הִיְתָה טְמֵאָה כְּזוֹ — סֵמ"ךְ-מ"ם, וְהִיָּה גְלוּי לְכֻלָּם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לֹא הִיְתָה בְּחִירָה, כֻּלָּם הָיוּ עוֹשִׂים רְצוֹן הַבוֹרָא יִתְבַּרֵךְ שְׁמוֹ, כֻּלָּם הָיוּ אוֹהֲבִים זֶה אֶת זֶה, וְהִיָּה כָּל-כֶּף הַרְבֵּה חֶסֶד בֵּין אִישׁ לְרֵעֵהוּ. אֵף בְּרִגַע שֶׁבְּרָא הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּשָׂבִיל הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיּוֹן אֶת הַטְּמֵאָה הַזֶּה שֶׁנִּקְרָאת סֵמ"ךְ-מ"ם, שְׁרוֹצֵה לְהַפְרִיד בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, אִם אָנוּ מִתְחַזְּקִים, וְאֵינָנוּ מְסַתְּפִלִים עָלֵינוּ, וְכֵן מִתְאַחֲדִים יַחַד, בְּזֶה אָנוּ עוֹשִׂים חֶסֶד עִם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְלָכֵן אֵיזֶהוּ חֲסִיד? הַמִּתְחַסֵּד עִם קוֹנוֹ, שְׁעוֹשֶׂה חֶסֶד עִם הַבוֹרָא יִתְבַּרֵךְ שְׁמוֹ.

רַבְּנוּ ז"ל רָצָה מְאֹד מְאֹד שֶׁהַגְּבָרִים יַעֲשׂוּ אֶת הַנְּשִׂים חֲסִידוֹת, שֶׁיִּדְבְּרוּ תַּמִּיד מִהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּבֵית, שֶׁיְהִיָּה מְצוּי תַּמִּיד שְׁמוֹ יִתְבַּרֵךְ, בְּתוֹף הַבֵּית לְדַבֵּר עִם הַיְלָדִים תַּמִּיד מִבוֹרָא עוֹלָם, וְכֵן לְהַפְּךָ — הָאִשָּׁה תְּדַבֵּר עִם הַבַּעַל מִמְּנוֹ יִתְבַּרֵךְ, דְּבוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, כִּי לֹאֲשֶׁה יֵשׁ כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ גְּדוֹלִים מְאֹד, וְזֶה הַחֶסֶד הַכִּי גְדוֹל שֶׁיְכוּלִים לַעֲשׂוֹת. וּבַפְּרָט שְׂאֵתָן מִתְחַזְּקוֹת יַחַד פְּעַם בְּשָׁבוּעַ, זֶה לֹא רַק יַעֲזֹר לָכֵן, אֲלֵא גַם לְבַעֲלִיכֵן.

חָבֵל מְאֹד מְאֹד עַל כָּל יוֹם וְיוֹם שְׁעוֹבֵר, שְׁלֹא לוֹמְדִים בּוֹ חֲמֵשׁ וְרֶשׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, שְׁלֹא לוֹמְדִים בּוֹ פָּרָק מְשִׁנוּת, דִּף גְּמֵרָא, אִיזוּ הַלְכָה וְכוּ'. כִּי הַיּוֹם מְמִילָא עוֹבֵר, אִם בֵּין רוֹצִים וְאִם לֹא רוֹצִים.

וְלִכֵּן הָאִשָּׁה צָרִיכָה לְחַזֵּק וּלְעוֹדֵד וּלְשַׂמֵּחַ אֶת בַּעְלָהּ, וּלְטַפְּטֵף לוֹ בְּכָל יוֹם: "בַּעְלִי הִיָּקֵר, אֲנִי מַצְרִיכָה אוֹתָךְ מְאֹד מְאֹד, אַף הִיֹּת שְׂאֵנִי פְטוּרָה מִלְמוּד תּוֹרָה, וְאַתָּה חַיֵּב בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה, עֲשֵׂה עִמִּי חֶסֶד, וְלֶךְ לְלַמֵּד הַיּוֹם חֲמֵשׁ, מִשְׁנִיּוֹת, גְּמָרָא וְהִלְכָה, וַיְהִיָּה לִי חֵלֶק בַּתּוֹרָה שְׁלֹךְ". כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרַכּוֹת יז.): גְּדוּלָּה הַבְּטָחָה שֶׁהַבְּטִיחַן הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְנָשִׁים יוֹתֵר מֵאֲנָשִׁים, כִּי בְּזֵה שֶׁהָאִשָּׁה מַחְפָּה לְבַעְלָהּ בַּבַּיִת, בְּיַדְעָה שֶׁהוּא יוֹשֵׁב וְלוֹמֵד בַּבַּיִת-הַמְּדֻרָשׁ, זֶה הַשְּׂכָר שֶׁלָּהּ שֶׁמְקַבֵּלֶת שׁוּהַ בְּשׁוּהָ. וְלִכֵּן רָאוּ שְׂלֵא יַחְסֹר לְבַעְלִיכֶן יוֹם אֶחָד מִבְּלִי לְמוּד מְקָרָא, מִשְׁנָה, תְּלִמוּד, הִלְכָה. וְכֵן שִׁילָךְ לְהַתְּפַלֵּל בְּמִנְיַן הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת: שְׁחֲרִית, מִנְחָה, עֶרְבִית. וְזֵה תוֹעֵלֶת גְּדוּלָּה גַם לְיְלָדִים, כְּשֶׁהֵם רוֹאִים אֶת הָאָבָא הוֹלֵךְ לְהַתְּפַלֵּל בַּבַּיִת-הַכְּנֻסֶת, זֶה עוֹשֶׂה אֲצֵלֶם רֶשֶׁם גְּדוֹל מְאֹד, כִּי לֹא יְכוּלִים לְחַנֵּף אֶת הַיְלָדִים לְתוֹרָה וּתְפִלָּה, כְּשֶׁרוֹאִים אֶת אָבִיהֶם שׁוֹכֵב בַּמִּטָּה כְּפִגְר מֵת וְכוּ'. וְלִכֵּן הָאִשָּׁה צָרִיכָה תָּמִיד לְטַפְּטֵף לְבַעְלָהּ מַעֲלַת הַתְּפִלָּה בְּצַבּוּר, מַעֲלַת הַלְמוּד בַּבַּיִת-מְדֻרָשׁ דִּיקָא, וְאִם תִּהְיֶינָה חֲזוּקוֹת בְּזֵה, אֲזִי אֲתָן נָשִׁים צִדְקָנִיּוֹת, נָשִׁים חֲסִידוֹת, תְּקַבְּלֶנָה שְׂכָר שׁוּהַ בְּשׁוּהָ, וְאִם הִיזְמָה שְׂלֹכֶן, שְׂכַרְכֶּן גְּדוֹל יוֹתֵר.

הִיָּה בֵּין אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ בְּאוֹמֵן יְהוּדֵי שְׁקָרְאוּהוּ: רַבִּי יַעֲקֹב מִזִּיטוּמִיר וְכוּ'. הוּא הָיָה עוֹבֵד ה' גְּדוֹל מְאֹד. עַד כְּדֵי כֶּף, שְׂאֲמָרוּ צְדִיקִים: אֵלוּ הָיָה בִּימֵי הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוּשׁ זי"ע, הָיָה גַם-כֵּן חֲדוּשׁ בְּעַבְדוֹת הַשֵּׁם שְׁלוֹ. מָה הָיָה גְּדוֹל עַבְדוֹתָו? הוּא עָסַק בְּחֶסֶד, כָּל יוֹם לָקַח שֶׁק וְהִלָּךְ מִבַּיִת לְבַיִת, וְכָל אֶחָד תָּרַם — זֶה לָחֵם, זֶה בָּצֵל, וְאַחֲרֵי-כֵן הִבִּיא הַכֹּל לְקָלוּזוֹ, אֲשֶׁר שָׁם יָשְׁבוּ אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ וְלָמְדוּ, וְלֹא הָיָה לָהֶם מַה לֶּאֱכֹל. כִּי אֲזִי הָיָה רַעְבוֹן גְּדוֹל מְאֹד, אֲנָשִׁים גְּוָעוּ בְּרַעֲב, וְהוּא הִבִּיא אֶת הַשֶּׁק עִם מִינֵי הַמֶּאֱכָל, וְהִנִּיחַ עַל הַשְּׂלֶחֶן, וְכָל אֶחָד נָטַל וְהִבִּיא לְבֵיתוֹ. הַחֶסֶד הַגְּדוֹל הַזֶּה שֶׁעָשָׂה — אֵין לְתָאֵר עֲרֹכּוֹ, כִּי הַחִיָּה אֲנָשִׁים רַעֲבִים. וּבִזְכוּת הַחֶסֶד הַזֶּה נַעֲשֶׂה אֶהוּב בְּעֵינֵי כָל, וְלֹא רַק בֵּין אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ, אֲלֵא כָל עִיר אוֹמֵן אֶהְבוּהוּ. עַד כְּדֵי כֶּף, שְׂאֲנָשִׁים הַתְּבַטְּאוּ עָלָיו, שֶׁהוּא נוֹלֵד בְּלִי מְרָה, כִּי אַף פָּעַם לֹא הָיָה עֲצוּב, וְאַף פָּעַם לֹא הָיָה בְּכַעַס. (כִּי כִּידוּעַ

העצבות באה מהמרה — מרה שחורה, הפעס בא ממרה אדמה). תמיד היה שמח, תמיד היתה לו מלה טובה לאדם אחר. ולכן לא בחנם שאמרו, שאם היה בימי הבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע, היה גם-כן חדוש.

ולכן אבקש אתכן במאד מאד, ראינה גם אתן לעשות חסד זו עם זו, לעזר זו לזו, להאיר פנים, להתענין בשלום הזולת, הרבה פעמים מלה טובה שנה הרבה יותר מממון. כסף זה עגל — היום יש ולמחר אין. מלה טובה, חיוך — שנה הון רב. חכמינו הקדושים אומרים (בראשית מט, יב) על הפסוק (פתיחות קיא): "ולכן שנים מתלב", טוב המלבין שניו לחברו ממשקהו חלב. יותר חשוב בשמים כשאדם מראה שניו הלבנות לחברו, הינו שמחין לו ומחזקו וכו', מאשר עוזר לו צדקה מעשית. היום עובר על כלם צרות ויסורים, משברים וגלים, ואם בא מישהו ומחין אליו, ושואל בשלומו, זה מעלה את מצב רוחו ומשפיע עליו לטובה.

נא ונא לעזר את בעליכן להתפלל שחרית, מנחה, ערבית בבית-הכנסת במנין, כי חכמינו הקדושים אומרים (ברכות ה): אימתי עת רצון? בשעה שהצבור מתפללים. וגם חזקנה את בעליכן שלא ידברו, חס ושלום, בשעת התפלה, כי הולכים לבית-הכנסת להתפלל, ולא לפטפט פטפוטי סרק. ואם יאמרו: "אינך השוטרת שלי?!" תענו: "אני שתפה עמך, אני רוצה להתחלק עמך, עם כל 'קדשה' שאתה אומר, עם כל קדיש שאתה שומע ועונה 'אמן' יהא שמה רבה". ולחזקו ולאמצו רק בנחת ובנעם, ולא בכעס ובעצבים.

העקר להשמר מאד מאד ממחלקת, להיות ותרניות ולותר זו לזו, וכך זוכים להצליח בחיים.

מאד מאד אבקש אתכן, שתורידו שער ראשכון, כי פתוב בזהר (נשא קכו), שאשה אשר נתגלות שערות ראשה, הבית הזה מקלל, והילדים אינם מצלחים, ולכן נוהגות הנשים הצדקניות לספר את שער ראשן לגמרי. וכן ראינה לשמר על צניעות הלבוש במאד מאד, בגדים צנועים פראוי לבת ישראל, ולא כאפנת הגויים, חס ושלום.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שתתחזקנה יחד, ותהיינה בשמחה ותעזרנה זו לזו, ותעשינה ביניכן קשר בכל מחיר, שאינכן מתפרדות זו מזו, ובזכות האחדות שלכן, אתן יכולות להביא את הגאולה. פי למעלה בשמים מחפשים קבוצה שמחזיקים עצמם ביחד בלב אחד, ואין שם פרודים וּשְׁנָאָה, וזאת אין מצליחים למצא. ולכן אני מאד מאד שמח, שפעם בשבוע אתן מתקבצות יחד, ואני רואה שלא לריק יגיעי, הקמתן בתים לתפארה, קדושים וטהורים, מסרתי נפשי בעבור זה, ואני רוצה להנות מהפרות. יעזר הקדוש-ברוך-הוא שפקרוב מאד מאד נראה בשמחתכן.

המאחל לכן ברכה והצלחה מן השמים...

ט' פד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויקרא, ה' אדר-ב' ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַבְּחוּרִים הַיְקָרִים, הרוצים להאיר נפשם באור האורות, צח הצחצחות מהנחל נובע מקור חכמה, זכותו יגן עלינו, הוֹיָה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

התנא הקדוש ר' יהודה בן תימא אומר (אבות ה, כ): "הוי עז פנמר, וקל פגשר, ורץ פצבי, וגבור פארי לעשות רצון אביך שבשמים"; מנה פאן ארבעה דברים שאדם צריך לקנות לעצמו: עזות דקדשה פנמר, אשר איננו מפחד משום חיה בעולם, אף שישנן חיות חזקות יותר ממנו, אבל לאף אחד אין עזות פמותו. כך אדם צריך לקנות לעצמו מדת העזות דקדשה, לא לירא ולא להתפעל משום בריה שבעולם, יהיה מי שיהיה ויהיה איך שיהיה. אף שעזות היא מדה מגנה מאד, שצריכים לשמר מאד מאד שלא להיות עז פנים, אומר רבנו ז"ל (לקוטי-מהר"ן, חלק א', סימן קמו): פלשם שמי שהוא עז פנים, אין לו חלק בתורה, וכן אומרים חכמינו הקדושים (שבת קמו): מי שאין לו בשת פנים, בידוע שלא עמדו רגלי אבותיו על הר סיני; כמו-כן מי שאין לו עזות דקדשה, גם-כן

אין לו חלק בתורה. וכמו שאומרים חכמינו הקדושים (ביצה כה:): מפני מה נתנה תורה לישראל? מפני שהם עזים, וצריכים עזות דקדושה, לא לפחד מאף ברֵיה שבעולם הרוצה למנע אותי ללמד תורה, ולעסוק בתפלה, ולקיים מצוות, ולצאת להפיץ את אור רבנו י"ל.

קל פֶּנֶשֶׁר — שִׁיחָא אָדָם זְרִיז מְאֹד, וַיִּשְׁמַר אֶת עֵינָיו, וַיִּכְשַׁנְתְּקַל בְּרֵאִיָּה מְגֻנָּה, הוּא צָרִיף לְהִיּוֹת קַל פֶּנֶשֶׁר לְעֵצִים אֶת עֵינָיו, וְלֹא לְהִסְתַּפֵּל בְּדַבְרִים הַמְּבִיאִים לַיָּדֵי עֲבֻרוֹת. וְכֵן בְּכֹל דְּבַר הַמּוֹשֵׁף אוֹתוֹ לְעֲשׂוֹת רַע, עָלָיו לְהִיּוֹת קַל פֶּנֶשֶׁר לְעוֹף וּלְכַרְח מְלַעֲשׂוֹת אֶת הָעֲבֵרָה הַזֶּה, חֵס וְשְׁלוֹם.

וְרַץ כְּצָבִי — זְרִיזוֹת בְּכָל־לַיּוֹת, שְׂאָדָם צָרִיף לְהִיּוֹת זְרִיז לְכָל דְּבַר טוֹב, לְרוֹץ לְמִקּוּהָ לְטָבֵל, לְהִתְלַבֵּשׁ, וּלְצֵאת תַּכְף־וּמִיד וְלָרוֹץ לְבֵית־הַפְּנֹסֶת וְלְהִתְפַּלֵּל, מִבְּלִי לְבִלּוֹת אֶת הַזְּמַן. רַבְּנוּ יו"ל סֵפֶר (עֵין שִׁיחוֹת־הַר"ן, סִימָן עו), שְׁבַעַת שְׁהַעוֹלָם מְכִינִים עֲצָמָן לְהִתְפַּלֵּל בְּבִקְרָא, בַּעַת שְׂמִתְחִילִין לְהִתְקַבֵּץ עַד שְׂמִתְחִילִין לְהִתְפַּלֵּל, בְּאוֹתָהּ הַשָּׁעָה הוּא לוֹמֵד אַרְבָּעָה דְּפִין פּוֹסֵק; בְּדַרְךְ כָּלֵל עַד שְׂאָדָם יוֹצֵא מִהַמְטָה, וְעַד שְׂמִתְלַבֵּשׁ, וְעַד שְׁהוֹלֵךְ לְמִקּוּהָ, וְעַד שִׁיּוֹצֵא וְעַד שְׂבֵא לְבֵית־הַכְּנֹסֶת וּמִתְעַטֵּף בְּטָלִית וּמִתְעַטֵּר בְּתַפְלִין, יְכוֹל לְאַרְךָ לוֹ שָׁעָה וְכוּ', וְלִכֵּן בָּא הַתָּנָא וְאוֹמֵר: הָיִי רַץ כְּצָבִי, שֶׁהוּא הַזְּרִיז מְכֹל הַחַיּוֹת, וְלְהִתְחִיל לְהִתְפַּלֵּל מֵהִתְחִלָּה עַד הַסּוּף, וְלֹא לְהִפְסִיק בְּדַבּוּר, לֹא לְהִסְתּוֹבֵב וְכוּ', וְאַחַר הַתְּפִלָּה, לְרוֹץ לְאָכֵל פֶּת שְׁחֵרִית, וְלְאָכֵל בְּזִרְיּוֹת וּלְכַרֵּף בְּרֶפֶת־הַמְּזוֹן בְּשִׂמְחָה, וּכְבָר לְרוֹץ לְלַמֵּד תּוֹרָה בְּזִרְיּוֹת אֵין קָץ: מְקַרָּא, מְשָׁנָה, גְּמָרָא, מְדַרְשׁ, הִלְכָה וְאַגְדָּה, כָּל אַחַד עִם הַשְּׁעוּרִים שְׁלוֹ. וּמִשְׁנַעֲשִׂים רַעֲבִים לְקִרְאָת הַצְּהָרִים — רַצִּים לְאָכֵל, נַעֲשִׂים עֵיפִים — הוֹלְכִים לְנוּחַ קִמְעָא, הַכֹּל כְּדִי שִׁיחָה לוֹ כֹּחַ לְעַבֵּד אֶת הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ. קָמִים וּמִמְשִׁיכִים סֹדֵר שְׁנִי, מִתְּפַלְלִים מְנַחָה, עֲרֻבִית, אוֹ יוֹצֵאִים לְהַפְּצָה, וְהַכֹּל בְּזִרְיּוֹת, בְּלִי לְחֹשֵׁב יִתֵּר עַל הַמְּדָה — בְּחִינַת רַץ כְּצָבִי. וּכְשֶׁמְגִיעַ הַלִּילָה מְזַדְרָזִים לוֹמֵר חֲצוֹת, קוֹרְאִים קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמְטָה וְהוֹלְכִים לִישֵׁן. רוֹאִים בַּחוּרִים מְבִלִּים אֶת הַזְּמַן הִיָּקֵר בְּהִבָּל וְרִיק, מְסִתּוֹבְבִים

אָנָה וְאָנָה בַּחֶסֶד מַעַשׂ וּבְבִטְלָה, וְחָבַל בְּמָאד מָאד, כִּי זְמַן שְׁחולֵף לְעוֹלָם לֹא יָשׁוּב.

גְּבוּר כַּאֲרִי לַעֲשׂוֹת רְצוֹן אָבִיךָ שְׁבַשְׁמִים; רַבְּנוּ ו"ל אוֹמֵר (לקוטי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רמט), שְׁעַקֵּר הַגְּבוּרָה בְּלֵב, מִי שְׁלֵבוֹ חֶזֶק, אֵינּוּ מִתְיָרָא מִשׁוּם דְּבָר וּמִשׁוּם אָדָם, וְיִכּוֹל לַעֲשׂוֹת גְּבוּרוֹת גְּדוּלוֹת, יְכוּל לְהַפְּנֵס בְּתוֹף הַמְּלַחְמָה וְאֵינּוּ מִפְּחָד. שְׂזוּ הֵיטָה גְבוּרַת שְׁמִשׁוֹן, שְׁהִיָּה אֶצְלוֹ אִמְץ לֵב.

נִמְצָא מִכָּל זֶה, שְׁיֵשׁ לְאָדָם אַרְבַּע מִדּוֹת לְזִכּוֹת לְהֵן בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ: עַז כְּנֹמֵר — עֲזוּת דִּקְדוּשָׁה, לֹא לְהַסְתַּכֵּל עַל הַלּוֹעָגִים עֲלָיו, קַל כְּנֹשֶׁר — לְבָרַח מֵעֲבָרָה, רַץ כְּצָבִי — לְרוּץ לְמַצּוֹת, גְּבוּר כַּאֲרִי — שְׁהִיָּה לוֹ לֵב אִמְיץ לַעֲשׂוֹת רְצוֹן אָבִיו שְׁבַשְׁמִים. וְאַחֲר־כֵּן מִמְּשִׁיף הַתַּנָּא: "עַז פָּנִים לְגִיּהֲנוּם וּבִשְׁת פָּנִים לְגַן-עֵדֶן", מִי שֶׁהוּא עַז פָּנִים, יֵשׁ לוֹ גִּיּהֲנוּם עוֹד בְּזֶה הָעוֹלָם, כִּי מִתְחִיל עִם כָּלֵם, וּמְשִׁיבִים לוֹ חֲזָרָה. אֲבָל מִי שֶׁמִּתְבַּיֵּשׁ תָּמִיד, וְיודֵעַ שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא פֹה, הוּא מְרַגֵּשׁ חַיֵּי גַן-עֵדֶן.

הוּא הִיָּה אוֹמֵר: בֵּן חֲמֵשׁ שָׁנִים לְמִקְרָא; כִּיּוֹן שֶׁהִתִּינוּק מִגִּיעַ לְגִיל חֲמֵשׁ, צָרִיכִים לְלַמֵּד עִמּוֹ מִקְרָא. מֵאֵז גִּיל חֲמֵשׁ צָרִיף הַיָּלֵד לְדַעַת מַעֲלַת לְמוּד חֲמֵשׁ עִם הַתְּרַגּוּם, וּכְשֶׁגָּדַל לּוֹמְדִים עִמּוֹ וְרַש"י, וּמְכַנְיָסִים בּוֹ אֶת הַיָּדַע הַזֶּה לְכָל הַחַיִּים, שְׁלֹא יַחֲסֹר שְׁבוּעַ אֶחָד מִבְּלִי לְמוּד חֲמֵשׁ וְרַש"י עִם הַתְּרַגּוּם כָּל יוֹם וְיוֹם. וְאוֹמְרִים בְּשֵׁם הַצַּדִּיק הַקְּדוּשׁ רַבִּי יִשְׁשַׁכָּר דֵּב מִבְּעֵלּוֹ זי"ע, שְׁבִיּוֹם שְׁאָדָם לּוֹמֵד חֲמֵשׁ וְרַש"י עִם הַתְּרַגּוּם — לֹא יַחֲטֵא.

יְדוּעַ, שְׁהַרְבֵּי מִסָּאטְמָאָר זי"ע, בַּעַל "דְּבָרֵי יוֹאֵל", וְאָחִיו הַרְבֵּי מִסִּיגְעַט זי"ע, בַּעַל "עֲצֵי חַיִּים", שְׁלַחַם אָבִיהֶם הַקְּדוּשׁ, בַּעַל "קִדְשַׁת יוֹם טוֹב", לְקַבֵּל בְּרָכָה מִהַצַּדִּיק הַקְּדוּשׁ רַבִּי מִרְדְּכַי מִנְּבִרְוֹנָא זי"ע, שְׁהִיָּה בַּעַל רוּחַ-הַקְּדוּשׁ גְּלוּיָהּ. הֵם הָיוּ עֵדֶן יְלָדִים קִטְנִים, וּבְרַכְסֵם וְאָמַר לָהֶם: יְלָדִים, תִּלְמְדוּ הַרְבֵּה חֲמֵשׁ וְרַש"י, כִּי הַכְּרַתִּי הַרְבֵּה גְּדוּלִי יִשְׂרָאֵל, שְׁלֹא יִדְעוּ הֵיכֵן הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא גָּר, אִף שֶׁהָיוּ גְּדוּלִי תוֹרָה, כִּי לֹא נִזְהָרוּ בְּלְמוּד חֲמֵשׁ וְרַש"י עִם הַתְּרַגּוּם

בְּכֹל שָׁבוּעַ. וַיְדוּעַ, שְׁהֲרַבִּי מִסַּטְמָאָר זי"ע קַיִם אֶת זֹאת כֹּל יְמֵי חַיָּו, וְאֶפְלוּ בְּסוּף יָמָיו, כְּשֶׁקָּבַל אַרְוַע מַחֵי, לֹא עָלִינוּ, וְלֹא הָיָה יְכוּל לְדַבֵּר תְּקוּפָה אֲרָכָה, הַחֲמֵשׁ הָיָה מִנַּח עַל שְׁלֹחֲנוּ, וְרַק עֶבֶר עִם אֲצַבְעוֹ וְקָרָא בְּעֵינָיו בְּלִי חַתוּף הַדְּבֹר, כִּי כֹל-כֶּף הָיָה מְסוּר לָזֶה, וְכֵן עָשָׂה עַד שְׁנֵסְתַּלַּק. לְמַדִּים מִכָּאן מַה זֶה חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתְּרוּגוֹם לְלַמֵּד בְּכֹל שָׁבוּעַ.

מִסְפָּרִים, שְׁהֲרַב הַקְּדוּשׁ רַבִּי מְרַדְּכִי מִנְדְּבוּרְנָא זי"ע, הֵלֶךְ פַּעַם לְבַקֵּר בִּישִׁיבָה שֶׁל הַצַּדִּיק הַקְּדוּשׁ בַּעַל "עֲרֵגוֹת הַבֶּשֶׂם" זי"ע, שָׁבָה הָיָה גְדוּלֵי תוֹרָה. וְכִשְׁנֹכְנֵס לְשֵׁם, הַתְּעַנִּין מְאֹד בְּלִמּוּדֵי הַבְּחוּרִים. וְכִשְׁנֹפְרָד, שָׁאָלוּ הַצַּדִּיק הַקְּדוּשׁ בַּעַל "עֲרֵגוֹת הַבֶּשֶׂם" זי"ע: נוֹ, רַבִּי, מַה אַתָּם אוֹמְרִים עַל הַבְּחוּרִים? עֲנֵה וְאָמַר: כַּמְדַּמָּה שְׁהֲרַבָּה מֵהֶם אֵין לָהֶם יְרֵאת שָׁמַיִם, הֵן אֵמֶת שֶׁהֶם גְּדוּלֵי תוֹרָה, אֲבָל בְּלִי יְרֵאת שָׁמַיִם. פְּנִי בַּעַל "עֲרֵגוֹת הַבֶּשֶׂם" חֲרוּוּ כְּסִיד, וְשָׂאֵל: לְמַה תֹּאמְרוּ כֵּן? וְעֵנֵה וְאָמַר: מִפְּנֵי שְׁאִינִם נִזְהָרִים לַעֲבֹר אֶת הַסְּדֵרָא שְׁנַיִם מִקְּרָא וְאֶחָד תְּרוּגוֹם. וּבְזֵה נִפְרְדוּ.

הַצַּדִּיק הַקְּדוּשׁ בַּעַל "עֲרֵגוֹת הַבֶּשֶׂם" זי"ע הִחֵל לְבַרֵּר אֲצֵל הַתְּלִמִּידִים אִם נִכּוֹן הַדְּבָר, שְׁאִינִם עוֹבְרִים עַל פְּרִשְׁת הַשָּׁבוּעַ שְׁנַיִם מִקְּרָא וְאֶחָד תְּרוּגוֹם, וְהִשִּׁיבוּ לוֹ בְּחַיִּיב, כִּי הַמְּבַחֵן הַשָּׁבוּעִי בְּיוֹם שְׁשִׁי, וְהֵם עֲסוּקִים מְאֹד לְחֹזֵר עַל הַלְּמוּדִים הָאֲחֵרִים, וְאֵין לָהֶם פְּנָאִי. וּמֵאֵז הַקְּפִיד מְאֹד מְאֹד, שְׁכֹל בְּחוּר יִלְמַד בְּכֹל שָׁבוּעַ שְׁנַיִם מִקְּרָא וְאֶחָד תְּרוּגוֹם מִפְּרִשְׁת הַשָּׁבוּעַ.

וּמִסְפָּרִים עַל הַגָּאוֹן רַבִּי וְוַעֲלֹוּעַל מְבַרִּיסק זי"ע, שְׁשָׂאֵלוּהוּ: לְמַה אַתָּם כֹּל-כֶּף מַחְמִירִים בְּכֹל דְּבָר? (יְדוּעַ שְׁבַבְרִיסק הַכֹּל הוֹלֵךְ עִם חֲמֵרוֹת). וְאָמַר: מַה פִּתְאֵם, יִשְׁנֵם דְּבָרִים שְׁאֵנִי מִקָּל, וְשָׂאֵלוּהוּ כְּגוֹן בְּמָה? וְאָמַר: כְּתוּב בְּשִׁלְחַן עֲרוּף (אֲרַח חַיִּים, סִימֵן רַפָּה), שְׁצַרְיָכִים בְּכֹל שָׁבוּעַ לַעֲבֹר עַל הַסְּדֵרָא שְׁנַיִם מִקְּרָא וְאֶחָד תְּרוּגוֹם, וְיֵרָא שָׁמַיִם עוֹבֵר גַּם עַל פְּרוּשׁ רִשְׁ"י, וְאֵנִי מִקָּל, שְׁגַם מִי שְׁאֵינוּ יֵרָא שָׁמַיִם יִקְפִיד עַל פְּרוּשׁ רִשְׁ"י, אֲזִי לְמַה תֹּאמְרוּ שְׁאֵנִי מַחְמִיר? ! לְמַדִּים מִכֹּל

זֶה, אֵיךְ צְרִיכִים לְהִזְהַר בְּמָאד מְאֹד בְּלַמּוּד חֲמֵשׁ וְרִשְׁיִי עִם הַתַּרְגוּם, וְזֶה צְרִיף לְהִיּוֹת חַק וְלֹא יַעֲבֹר.

בֶּן עֶשֶׂר לְמִשְׁנָה; כִּיּוֹן שְׂמַגִּיעַ הַיֶּלֶד לְגִיל עֶשֶׂר, צְרִיכִים לְהַחֲדִיר בּוֹ מַעֲלַת לַמּוּד מִשְׁנִיּוֹת. מִשְׁנִיּוֹת אוֹתִיּוֹת נִשְׁמָה, אוֹמֵר הָאָרִי"ל, שְׁעַל-יָדֵי לַמּוּד מִשְׁנִיּוֹת מְזַכְכִּים אֶת הַנְּשָׁמָה מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה, כִּי אֵין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר מֵה זֶה לַמּוּד מִשְׁנִיּוֹת. אִם אָדָם לּוֹמֵד מִשְׁנָה אֶפְלוּ בְּגִרְסָה, זֶה מְטַהֵר לוֹ אֶת הַנְּשָׁמָה. וְכַתוּב בְּמִדְרָשׁ תַּלְפִּיּוֹת, שְׂאֲשֶׁר בֶּן יַעֲקֹב יוֹשֵׁב עַל פֶּתַח שֶׁל גֵּיהֲנוֹם, וּמִי שְׁלוּמֵד מִשְׁנִיּוֹת, אֵינוֹ מַנִּיחַ אוֹתוֹ לְהַכְנִס שָׁמָּה. עַד כְּדֵי כֶּף גְּדוֹל לַמּוּד מִשְׁנִיּוֹת. מִשְׁנִיּוֹת — אוֹתִיּוֹת מִשְׁנָה, שְׂמַשְׁנָה אֶת הָאָדָם. וְלִכֵּן מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים לְהַרְגִיל יְלָדִים עוֹד מִגִּיל עֶשֶׂר, שְׂכַבֵּר יְגָרְסוּ הַמּוֹן פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, וְזֶה שׁוֹמֵר אוֹתָם מִכָּל מִינֵי חֲטָאֵת נְעוּרִים.

בֶּן שְׁלֹש-עֶשְׂרֵה לְמַצּוֹת; כִּיּוֹן שְׂמַגִּיעִים לְכַר מַצָּה מְקַבְּלִים יֵצֵר טוֹב. אָבֵל אִזּוֹ יֵשׁ מְלַחֲמָה גְּדוֹלָה מְאֹד בֵּין הַיֵּצֵר טוֹב לַיֵּצֵר הָרַע, עַד עֲכָשׁוּ רַק הַיֵּצֵר הָרַע שְׁלֵט עַל הַיֶּלֶד, וְנִמְשָׁף אַחַר שְׂטִיּוֹת וְרַע, כִּיּוֹן שְׂמַגִּיעִים לְכַר מַצָּה צְרִיכִים לְזַרֵּק אֶת כָּל הַשְּׂטִיּוֹת, וּמֵה אָנוּ רוֹאִים? שְׂהַיֵּצֵר הָרַע עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבַעוֹלָם וּמְשַׁגֵּעַ אֶת הַיֶּלֶד עִם מַחְשָׁבִים וּסְרֻטִים וְכַדוּמָה, לְטַמְטֵם לוֹ אֶת הַמַּחַ, כִּי מִגִּיל בַּר מַצָּה, אִזּוֹ הוּא יָכוֹל לְהַתְעַלּוֹת לְמִדְרָגוֹת הַכִּי גְבוּהוֹת, אִם רַק יִקַּח עֲצָמוֹ בְּיָדָיו.

בֶּן חֲמֵשׁ-עֶשְׂרֵה לְתַלְמוּד; כִּיּוֹן שְׂמַגִּיעַ לְגִיל זֶה, צְרִיף לְלַמֵּד לְבַד גְּמָרָא, שְׂאֵין לָהּ מִדָּה טוֹבָה הַיְמָנָה, כְּשֶׂאָדָם לּוֹמֵד גְּמָרָא, הוּא מְמַשִּׁיף עַל עֲצָמוֹ הָאֶרְבָּעָה מְלֶאכִים שְׂשׁוּמְרִים אֶת הָאָדָם: גְּבַרְיָאֵל, מִיכָאֵל, אוּרְיָאֵל, רַפָּאֵל, וְזֶה צְרִיף לְהַרְגִיל עֲצָמוֹ כָּל יְמֵי חַיָּו, שְׂכָל יוֹם וַיּוֹם לֹא יִחְסֹר לוֹ דָּף גְּמָרָא. רַבְּנּוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֲלֹק א', סִימָן רִיד): תַּלְמוּד גִּימְטְרִיָּה הַקְּלִפָּה שְׂמַחֲטָאֵת אֶת הָאָדָם בְּפָגַם הַבְּרִית — לִילִי"ת, שְׂמַכְנִיסָה בּוֹ מְרָה שְׂחוּרָה, אָבֵל אִם אָדָם לּוֹמֵד תַּלְמוּד — מְכַלָּה אוֹתָהּ לְגַמְרִי, גְּמָרָא — גְּמַר זְמוּרְתָא תְּהָא (שְׁבַת

קו:), לְשׁוֹן מְזוּמָר כָּל הַעֲרִיצִים וְכוּ', כְּשִׁלּוּמְדִים גְּמָרָא חוֹתְכִים אֶת כָּל הַקּוֹצִים הַמְּסַבְּבִים אֶת הַנְּשֻׁמָּה.

בֶּן שְׂמוּנָה-עֶשְׂרֵה לַחֲפָה; צְרִיכִים לְהַקְדִּים לְהַתְחַתֵּן כַּמָּה שְׁיֹתֵר מֵהָר, וּרְבִנוּ ז"ל הַקְפִּיד עַל זֶה מְאֹד מְאֹד.

בֶּן עֶשְׂרִים לְרֹדֶף; מִתְחִילִים כָּבֵר לְרֹדֶף אַחַר פְּרִנְסָה, מִתְחִילוֹת בְּעִיּוֹת, אָבֵל אִם יֵשׁ לְאָדָם שְׂכָל וְהַכִּין עֲצָמוֹ בִּימֵי בַחְרוּתוֹ, הוּא יוֹדֵעַ אִיךָ לְהִתְנַהֵג עִם אִשְׁתּוֹ, הוּא בֹעַל דֶּרֶךְ אֶרֶץ גְּדוֹל, אִף פַּעַם לֹא יִגְבִּיהַ קוֹלוֹ, הוּא בֹעַל מַדוּת טוֹבוֹת, יִהְיֶה וַתֵּרֶן בְּחוּף הַבַּיִת, שְׂזָה דְבָר גְּדוֹל מְאֹד, וְקָשָׁה לְפַעַל אֲצֹל הָאָדָם שְׁיִשְׁבֹּר אֶת טַבְעוֹ הָרַע שֶׁהוּא מְכָרָח לְהִיּוֹת תָּמִיד הַמְּנַצֵּחַ. אָדָם הַתְּחַתֵּן, עָלָיו לִידַע שְׁצָרִיף לְהִיּוֹת עֲנוּ. חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אוֹמְרִים (תְּנָא דְבֵי אֲלִיָּהוּ זוּטָא, פֶּרֶק ד'): הָיִי עָנוּ וְעֲלוּב לְכָל אָדָם, וְלֹאנְשֵׁי בֵיתְךָ יוֹתֵר מִכָּל אָדָם. לֹא צָרִיף לְעֲנוּת עַל כָּל דְּבָר שְׂאוּמְרִים לוֹ, כִּי עַל-יְדֵי שְׂתִיקָה יִצְלִיחַ מְאֹד. חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אוֹמְרִים (אֲבוֹת דְּרַבִּי נֶחֱמָן ז, ב): לְמַד בְּנֵי בֵיתְךָ עֲנוּה, שְׂבֻזְמָן שְׂאָדָם עֲנוּתָן וּבְנֵי בֵיתוֹ עֲנוּם, כְּשָׂבָא עָנִי וְעוֹמֵד עַל פֶּתְחוֹ, אוֹמְרִים לוֹ: הֵן בּוֹא וְהַכְּנִס, זֶה בָּא מִמַּדַּת הָעֲנוּה. צְרִיכִים לְהִזְהַר מְאֹד לְהַכְנִיס עֲנוּיִים לְבֵיתוֹ, וְלְהַאֲכִילָם וְלְהַשְׁקוֹתָם, וְלִתֵּן לָהֶם מִשְׁהוֹ לְצַדִּיקָה, כִּי מִי שְׁנוֹתָן לְעָנִי — נוֹתֵן לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי הוּא יִתְבָּרֵךְ עוֹמֵד לִימִין אֲבִיוֹן, כְּמוֹ שְׂפֹתוֹב (תְּהִלִּים קט, לא): "כִּי יַעֲמֵד לִימִין אֲבִיוֹן".

בֶּן שְׁלֹשִׁים לְכַח; כִּיּוֹן שְׂמַגִּיעַ אָדָם לְאֲמָצַע שְׁנוּתָיו, יֵשׁ לוֹ כָּבֵר כַּחוֹת הַנְּפֶשׁ — אוֹ לְטוֹב אוֹ לְרַע. אִם לְמַד תּוֹרָה וְהִתְבּוֹדֵד, וְקָיָם מְצוּוֹת, יֵשׁ לוֹ כַּחוֹת עֲצוּמִים לְקַרֵּב אֲחֵרִים אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. אִף אִם, חַס וְשָׁלוֹם, לֹא לְמַד וְלֹא הִתְפַּלֵּל וְלֹא קָיָם מְצוּוֹת, אֲזוֹ, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, יֵשׁ לוֹ כַּחוֹת לְהַכְשִׁיל אֲחֵרִים.

בֶּן אַרְבָּעִים לְבִינָה; כִּיּוֹן שְׂמַגִּיעַ אָדָם לְגִיל אַרְבָּעִים, אֲזוֹ כָּבֵר מִתְחִיל לְהִתְבּוֹנֵן מֵה קוֹרָה אִתּוֹ, וְאִם זוֹכֵה, אֲזוֹ מִתְחִיל לְהִסְתַּכֵּל עַל הַחַיִּים בְּצוּרָה אַחֲרֵת לְגַמְרֵי.

בן חמשים לעצה; כִּינן שְׁמַגִּיעַ לְגִיל חֲמָשִׁים, יְכוּל לְתַן לְעֲצֻמוֹ
עֲצָה, כִּי יֵשׁ לוֹ נְסִיוֹן הַחַיִּים.

בן ששים לזקנה — כִּינן שְׁהַגִּיעַ אָדָם לְשָׁשִׁים, נִכְנָס לְגִיל
זְקֵנָה, וְצָרִיף לְהַתְעוֹרֵר וּלְחַשֵּׁב עַל תְּכֵלִיתוֹ הַנּוֹצָחִית.

בן שבעים לשיבה; כִּינן שְׁהַגִּיעַ אָדָם לְגִיל שְׁבַעִים, זְכָה לְשִׁיבָה
טוֹבָה. אִם זְכָה לְהַקְדִּים אֶת כָּל הַהִקְדָּמוֹת הַלְלוֹ, וְחֵי כָּף מְגִיל
קִטְנוּת, זֶה נִקְרָא שִׁיבָה טוֹבָה. דָּוִד הִמְלִיךְ אוֹמֵר (תְּהִלִּים צ, י): "יָמַי
שְׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שְׁבַעִים שָׁנָה", רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב',
סִימָן סא), שְׁהַשְׁבַּעִים שָׁנָה פּוֹרְחוֹת כְּרַבֵּעַ שְׁעָה מִמָּשׁ, זֶה מַה שְׁנוֹתֵינוּ
לְנוּ, וְאִם בְּגִבּוֹרוֹת שְׁמוֹנִים שָׁנָה, שְׁזָה בֶּן שְׁמוֹנִים לְגִבּוֹרָה.

וּבֶן תְּשַׁעִים לְשׁוֹחַ; אָדָם כְּבָר מְסֻכָּן אֵינוּ יוֹדֵעַ מַעֲצָמוֹ, אֲבָל אִם
הִרְגִּיל עֲצֻמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כָּל יָמֵי חַיָּו, אָז אֶפְלוּ
כְּשִׁמְגִיעַ לְגִיל תְּשַׁעִים, הוּא מְשִׁיחַ וּמְדַבֵּר לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְכָף
אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תְּנָא דְבֵי אֱלֹהֵי, פְּרָק טו): לְפִי שְׁכָל הַמְּרַבֵּה
שִׁיחוֹת וּתְפִלוֹת, הֵם הִמְלִיךְ אוֹתוֹ עַד שְׁמַגִּיעַ לְבֵית עוֹלָמוֹ. אָנוּ
רוֹאִים אֲנָשִׁים זְקֵנִים בְּגִיל מְפֻלָּג, שְׁקָמִים מְקַדָּם בְּבִקְרָה, הוֹלְכִים עִם
מַקֵּל, מְסֻתּוֹבְבִים כָּל הַיּוֹם בְּרַחוּבוֹת, יוֹשְׁבִים בְּפִרְקִים וּבְגִנּוֹת, כָּל
יּוֹם נִמְשָׁף לָהֶם כְּאֲרֵף הַגְּלוֹת, כִּי הֵם מְשַׁעֲמָמִים וּמְבֻטְלִים. אֲבָל אִם
הִרְגִּילוּ עֲצָמָם כָּל חַיֵּיהֶם לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אָז בְּגִיל
תְּשַׁעִים לְשׁוֹחַ, מְטִילִים עִם הַמַּקֵּל, וּמְדַבְּרִים עִם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
אֵיזָה נֵעֵם הוּא זֶה?! עוֹד מַעֲט תִּצָּא מִזֶּה הָעוֹלָם, וְאִתָּה מְדַבֵּר אֶל
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁר אֱלֹהֵי שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת.

וּבֶן מֵאָה כְּאֵלוֹ מֵת וְעֵבֵר מִן הָעוֹלָם, כְּבָר אֵינוֹ רוֹאֵה הַבְּלִי
הָעוֹלָם הַזֶּה, אֲלָא נִכְלָל בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא. אֵילוֹ חַיִּים נִפְלְאִים
הֵם! הַלְוֹאֵי שְׁבַחֹר צָעִיר יִכְנִיס דְּבוּרִים אֵלוֹ הֵיטֵב בְּתוֹף לְבוֹ.

נָא וְנָא אֵל תְּהִיּוּ בְּטֻלָּנִים, בַּחוּרִים יְקָרִים! טִיִּלְנוּ כְּאֵן טִיּוֹל שֶׁל
מֵאָה שָׁנִים. אָדָם חוֹשֵׁב — יֵשׁ לִי זְמַן הַרְבֵּה, אֲנִי צָעִיר, עַד שְׁאֲגִיעַ
לְגִיל מֵאָה, יֵשׁ לִי עוֹד זְמַן רַב, אֵף לֹא וְלֹא! כִּי הַכֹּל פּוֹרֵחַ, אֵינְךָ

יכול לתאר ולשער פריחת הזמן, הנה הוא כאן והנה הוא שם. חכמינו הקדושים אומרים (בראשית רבה, פרשה צו, סימן ב'): "כִּצְלֵי יְמֵינוּ עַל הָאָרֶץ" (דברי־הימים־א' כט, טו), הִלְוֵי כִצְלוֹ שֶׁל כְּתָל, או כִּצְלוֹ שֶׁל אֵילָן, אֲלָא כִּצְלוֹ שֶׁל עוֹף בְּשַׁעַה שֶׁהוּא עָף; הַחַיִּים חוֹלְפִים בִּיעָף. רַבְּנוּ ז"ל לְמַד אוֹתָנוּ (לקוטי־מוהר"ן, חלק א', סימן ערב) עַל הַפְּסוּק (תהלים צה, ז): "הַיּוֹם אִם בְּקִלּוֹ תִשְׁמְעוּ", אִם אַתֶּם רוֹצִים לְשַׁמֵּעַ בְּקוֹל הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, תִּדְעוּ שֶׁאֵין לָכֶם רַק הַיּוֹם הַזֶּה, וְאִסוּר לְדַחוֹת מִיּוֹם לַחֲבֵרוֹ, אֲלָא צְרִיכִים לְדַעַת, שֶׁהַיּוֹם הַזֶּה הוּא הַיּוֹם שֶׁלָּנוּ, וְאֵל תִּדְחוּ מִיּוֹם לַיּוֹם, כִּי לֹא תִדַע מַה יֵּלֵד יוֹם.

מִשֶּׁה רַבְּנוּ אוֹמֵר לִיהוֹשֻׁעַ (שמות יז, ט): צֵא וְהִלַּחֵם בְּעַמְלָק מִחֵר, מַה זֶה מְלַחֶמֶת עַמְלָק? שְׂאוּמֵר 'מִחֵר', לֹא הַיּוֹם. אֶף אַתָּה תִּהְיֶה חֹזֵק, וְתֹאמַר לוֹ: הַיּוֹם וְלֹא מִחֵר, וְאֵל תִּשְׁמַע לְקוֹלוֹ שְׂאוּמֵר: הַיּוֹם אַתָּה מְדַבֵּא, הַיּוֹם אַתָּה עֲצוּב, הַיּוֹם אַתָּה עֵיף, מִחֵר תִּתְחַזֵּק וְתִלְמַד וְתִתְפַּלֵּל וְכוּ', לֹא וְלֹא! צֵא וְהִלַּחֵם בְּעַמְלָק הַזֶּה שְׂאוּמֵר לְךָ מִחֵר, כִּי עַקֵּר נִצְחוֹן הַמְּלַחֶמָה זֶה הַיּוֹם הַזֶּה דִּיקָא. וְלָכֵן אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תנחומא שמיני ב'): אֵין הַשְּׂמִיחָה מִמְּתַנַּת לְאָדָם, לֹא כֹל מִי שֶׁשְּׂמַח הַיּוֹם שְׂמַח לְמִחֵר.

וְלָכֵן הַיּוֹם הַזֶּה זֶה הַיּוֹם שֶׁלָּנוּ — לְלַמַּד תּוֹרָה, לְהִתְפַּלֵּל לְהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, לְהַפִּיץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל, לְרַקֵּד וְלִשְׂמַח. וְאִם תִּלְכוּ בְּאִפְּן הַזֶּה, כָּל הַחַיִּים שֶׁלָּכֶם יִהְיוּ חַיֵּי הָעוֹלָם הַבֹּא בְּעוֹלָם הַזֶּה. עוֹבְרִים עַל הָאָדָם מִשְׁבָּרִים וְגִלִּים שֶׁלֹּא חָלַם וְתֹאֵר וְשִׁעַר, עֲלִיּוֹת וִירִידוֹת, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְחַזֵּק מְעַמֵּד, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁאֵינוֹ נִשְׁבָּר.

וְלָכֵן אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם מְאֹד מְאֹד, הִתְחִילוּ לְלַמַּד הַרְבֵּה מִשְׁנָה, הַרְבֵּה גְמָרָא, הַרְבֵּה מְדֻרָשׁ, הַרְבֵּה הִלְכָה, אִם אַתֶּם רוֹצִים הִתְחַזְּקוּת, תַּעֲשׂוּ לְעִצְמְכֶם סֵדֵר בְּשׁו"ת "אֲשֶׁר בַּנְּחַל", כָּל יוֹם לְלַמַּד וּלְעֵין בְּתוֹךְ כְּמָה מְכַתְּבִים, וְזֶה יִהְיֶה לָכֶם חֶסֶן שֶׁל הִתְחַזְּקוּת. וְאִם תִּרְצוּ עוֹד, תַּעֲשׂוּ לְעִצְמְכֶם בְּכָל יוֹם סֵדֵר בְּאוֹצַר הַקּוֹנְטְרָסִים, כָּל יוֹם קוֹנְטְרָס, וְזֶה יִתֵּן לָכֶם מְנָה שֶׁל הִתְחַזְּקוּת, שֶׁלֹּא רַק אַתֶּם תִּהְיוּ מְחַזְּקִים, אֲלָא עוֹד תְּחַזְּקוּ אֲחֵרִים, שֶׁזוֹ הַמְּצוּהָ הַכִּי גְדוֹלָה, כַּמּוֹבָא

בִּלְקוּטֵי-מוֹהַר"ן (חֶלֶק א', סִימָן קו), עַל הַפְּסוּק (תְּהִלִּים ל.ב, א) "אַשֶׁרִי
מִשְׁכִּיל אֶל דָּל", אַשֶׁרִי אָדָם הַמְּכַנִּים שָׁכַל בְּדָל. וְלִכֵּן רָאוּ לְהִתְחַזֵּק,
וְאֵל תִּסְתַּכְּלוּ מֵה שְׁקוּרָה בַּחוּץ, וּלְבַל יִסְקְרֶן אֶתְכֶם מְאוּמָה, רַק
לְעַבֵּד אֶת הַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ.

כָּל בַּחוּר חֲדָשׁ שֶׁנִּכְנָס לְיִשְׁיבָה תִּקְרָבוּהוּ, וְתִמְסְרוּ לוֹ אֶת
הַדְּבוּרִים הַלְלוּ. לֹא צְרִיף לְהַעֲמִיס עַל עֲצֻמוֹ שְׁעוּרִים כְּבָדִים, אֲלֵא
לְהִתְחִיל מְעַט מְעַט, וְעוֹד קֶצֶת וְעוֹד קֶצֶת, וּפְתָאֵם נַעֲשֶׂה מִתְּמִיד
גָּדוֹל. מוֹהַר"נ"ן ז"ל סִפֵּר — כִּיצַד נַעֲשֶׂה מִתְּמִיד? עַל-יְדֵי דְבוּר
אֶחָד שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל שֶׁאָמַר לוֹ: מְעַט גַּם-כֵּן טוֹב, אֲזִי בָּא וְהִחֵל לְלַמֵּד
פְּסוּק אֶחָד, וְאָמַר אוּלַי אֶלְמַד עוֹד פְּסוּק וְעוֹד פְּסוּק וְכוּ', וְכָף
הַתְּמִיד מְאֹד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה. אוּלַי אֶלְמַד רַק מִשְׁנָה אַחַת
הַיּוֹם, וְעוֹד מִשְׁנָה וְעוֹד מִשְׁנָה, וְכָף זוֹכִים לְלַמֵּד הַרְבֵּה מִשְׁנָה. אוּלַי
אֶלְמַד רַק כַּמָּה שׁוּרוֹת גְּמָרָא, וְאוּלַי עוֹד כַּמָּה שׁוּרוֹת וְכוּ', וְכֵן בְּכָל
לִמּוּד הֵחֵל עִם קֶצֶת וְחָשַׁב: אוּלַי עוֹד קֶצֶת וְעוֹד קֶצֶת, עַד שֶׁנַּעֲשֶׂה
מִתְּמִיד. כְּמוֹ-כֵן עִם הַתְּבוּדוֹת, צְרִיכִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת הַתְּבוּדוֹת וְכוּ',
לְדַבֵּר לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וּלְסַפֵּר לוֹ כָּל הָעוֹבֵר עָלָיו. הַיִּצֵּר הָרַע
בוֹעֵר בּוֹ: "רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲנִי נִשְׂרָף מִהַיִּצֵּר הָרַע, אֲנִי יוֹדֵעַ מֵה
לַעֲשׂוֹת, אֲנִי יוֹצֵא מִדַּעְתִּי". חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים (סוֹטָה ב.): אֵין
אָדָם עוֹבֵר עַבְרָה, אֲלֵא אִם-כֵּן נִכְנָס בּוֹ רוּחַ שְׁטוּת; וְעַל-כֵּן לְבַקֵּשׁ
אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא חֲמֵשׁ דְּקוֹת וְעוֹד חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְאוּלַי עוֹד
חֲמֵשׁ דְּקוֹת הַתְּבוּדוֹת. וְכֵן לְגַבִּי שְׂמִחָה, לְהִתְחִיל עִם רְקוּד קָטָן,
וְאַחֲרֵי-כֵן אוּלַי עוֹד רְקוּד וְכוּ', עַד שֶׁמִּתְמַלְאִים בְּשִׂמְחָה גְּדוֹלָה מְאֹד.
וְכֵן לְגַבִּי הַפְּצַת אוֹר רַבֵּנוּ ז"ל, לֹא לְהִתְיַאֵשׁ מִרֵּאשׁ וְלוֹמַר: אֲנִי
יְכוֹל לְקַרֵּב עֲשָׂרוֹת יְהוּדִים לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּמִמִּילָא לֹא
מִתְחִילִים, אִף אִם חוֹשְׁבִים: אֶקְרַב יְהוּדֵי אֶחָד לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
וְאַחֲרֵי-כֵן אוּלַי עוֹד אֶחָד, וְאוּלַי עוֹד אֶחָד וְכוּ', עַד שְׂזוֹכִים לְהַפִּיץ
אֶת אוֹר רַבֵּנוּ ז"ל וּלְקַרֵּב עוֹד וְעוֹד יְהוּדִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר אֵין
לְתָאֵר וּלְשַׁעַר גְּדָל הַמַּעֲלָה בְּזָה.

אִם תִּתְנַהֲגוּ כֵּף כְּפִי שֶׁאֲנִי כוֹתֵב לָכֶם, תְּהִיוּ צְדִיקִים קְדוּשִׁים,
וְלֹא יִחְסַר לָכֶם מְאוּמָה.

אָשֶׁר ט' פה בנחל קעא

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי
שְׂאֵנִי מִבִּקְשׁ וּמִתְפַּלֵּל עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִכֶּם, שְׂיִמְצָא אֶת זְוִיגוֹ
וַיִּתְחַתֵּן כַּמָּה שְׂיוֹתֵר מֵהֵר, וַיִּבְנֶה בַּיִת נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל, וַיְקִים דוֹר שֶׁל
קְדוּשִׁים וַיֵּרְאֵי ה' הַמְּכִירִים אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְנִזְכָּה לְקַבֵּל אֶת
פְּנֵי מְשִׁיחַ צְדָקְנוֹ בְּקִרְוֹב.

המאחל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' פה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ה' אֲדַרְבֵּי ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנֶכּוֹן קַבְּלוּתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לְךָ, יְדִידִי הַיְקָר! טוֹב יוֹתֵר לֵהֵיוֹת נוֹתֵן מִלֵּהֵיוֹת
מִקַּבֵּל, כִּי בִהְיוֹתְךָ מִקַּבֵּל, זֶה מְרָאָה שְׂאֵתָה עָנִי, וְזָקוּק לְטוֹבוֹת
הַזּוֹלוֹת, אֲשֶׁר זֶה הַדְּבָר הַגְּרוּעַ בְּיוֹתֵר בְּחַיִּים, שְׂמַרְגִּישִׁים הַשְּׂפֵלָה
גְּדוּלָה מְאֹד. אֵף בְּזֶה שְׂאֵתָה נוֹתֵן לְאַחֲרִים, אֵין לְךָ טוֹב מִזֶּה, זֶה
שְׂכָל שֶׁל עֲשִׂיר, שְׂמוּכֵן לְעֶזֶר לְכָלֶם. זֶה מְכַנֵּס בְּאָדָם סְפוּק נְפִשִׁי.
וְאִם אָדָם אוֹחֵז בְּזֶה, אֵין עוֹד עֹשֶׂר גְּדוּל מִזֶּה בְּחַיִּים.

וְלִכֵּן אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן נא): אֶת זֹאת תְּקַבְּלוּ מִמֶּנִּי,
שְׂלֵא יִטְעָה אֶתְכֶם הָעוֹלָם, כִּי הָעוֹלָם מְטָעָה מְאֹד. יְכוּלִים לְחַיּוֹת
כָּאֵן חַיִּים טוֹבִים מְאֹד, רַק לְהִסְתוֹבֵב תְּמִיד שְׂמַחִים וְעֵלִיזִים, וְלֹא
צְרִיף מְאוּמָה, רַק אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְאֶפְלוּ, חַס וְשְׁלוֹם, אִם
נִכְשְׁלִים בְּעִבְרָה, מִתְחִילִים מִחֲדָשׁ, כִּי מָה לְעֵשׂוֹת? הַתְּגַבֵּר עָלֵינוּ
הַיִּצָּר הַרְעָה. אֵף אֶסוּר לְהִתְיַאֵשׁ אֵף פְּעַם וְלִפְּלַ בְּדַעְתּוֹ, יִהְיֶה אֵיךְ
שְׂיִהְיֶה וַיִּהְיֶה מָה שְׂיִהְיֶה, אֵין מְשַׁג שֶׁל יְאוּשׁ וְאִבּוּד תְּקִנָּה. אִם חַיִּים
בְּצוּרָה כְּזוֹ, זוֹכִים לְחַיּוֹת חַיִּים טוֹבִים וְנִעִימִים, אֲשֶׁרֵי הַמְּחַדִּיר אֶת
זֹאת בְּתוֹף לְבוֹ!

ומפאת טרדומי הרבות, ההכרח לקצר.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט' פו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויקרא, ה' אדר-ב' ה'תשמ"ו.

שלום וברכה אל היקר לי מאד ... נרו ואיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אודות שאלתך וכו', ההכרח לי לומר לך, חננות מכלת יש בזה סכון גדול מאד, מצד אחד זה רוח גדול, כי אכל כלם קונים, אבל מצד שני, זה מסכן גם-כן, כי רב בני אדם קונים בהלואה, ואחר-כך אין להם מהיכן לשלם, ובעל החנות סופג את החוב.

בצרכניות הגדולות אין נוהגים לקנות בהקפה אלא — או במזמון, או בכרטיס אשראי. ומי שאין לו, אינו יכול לקנות. אף מכלת קטנה, אין באפשרותה לעשות הסדר בזה, כי היא מצויה בקרב השכונות והידידים והשכנים, ומקבל מאד לרשם בהקפה. ומכל שכן אם באה איזו אשה ובוכה על מר נפשה שאין לה לשלם, ומבקשת בכל לשון לאפשר לה לקנות בהקפה, אף שחובה גדול מאד, ונכמרים רחמי החנוני, ואם אינו מרחם, תצא ותפרסם לכלם גדל אכזריותו וכו', וכך בא עוד עני שאין לו לשלם וכו' וכו', והחוב נותר על גב החנוני.

ולכן מצד אחד יכולים להרויח יפה בחנות מכלת, וזו מעלה, אף דא עקא שאנשים קונים בהקפה, וישנם שאין באפשרותם לפרע חובם, ונשארים בעלי חובות.

אם תוכל לעשות הסדר בזה שלא למכר בהקפה וכו', אז אין טוב יותר מזה, כי במכלת מרויחים יפה מאד, כי במצרכי מזון מרויחים, כל אחד זקוק כל יום ללחם חלב, גבינה, ביצים ולבן וכו'.

אָשֶׁר ט' פּוּ בְּנַחֵל קַעֲג

וכו', אף אם תמכר בהקפה וישארו לך בעלי חובות, ולא יפרעו חובם, אתה עלול לפל, וזהו צד החסרון בעסק הזה.

וכבר הפרתי כמה בעלי מכלת שספרו לי דבר זה, שגשגרו חייבים להם — זה חמש מאות דולר, וזה אלף דולר, ואחר-כך בלי בושא הלכו לקנות בחנות אחרת, וכשבצעל המכלת בקש מהם לפרע חובם, השיבו בעזות מצח: אתה לקחת ממני פי שנים מהמחיר הנקוב.

ולכן אם רוצים להצליח בעסק זה, כדאי לקבצ הסדר כזה, שלא למכר אלא במזמנים. יתכן שהרבה אנשים לא יכנסו לקנות, וילכו למקומות אחרים, אבל אם תהיה חזק בבטחון עצמי, שזהו זה, פה אין מוכרים בהקפה בשום פנים ואפן, ותאמר את הסבה, שאינך רוצה לפשט רגל כדגמת אחרים שגפלו, אזי במקשף הזמן בודאי תצליח, ותהיה לך פרנסה בשפע.

אף יש כאן גם סכון, שלא ירננו אחריו הבריות שאתה אכזר, ויחלישו דעתך, היות שאינך רוצה למכר בהקפה, וידברו כל מיני רכילות, ומה תעשה אם באמת תבוא לפניך אשה עלובת נפש וקשת יום, ותבקש לפניך שאין לה לשלם עתה, ותבקש בכל לשון של בקשה למכר לה בהקפה, יהיה לך קשה מאד לסרב לה.

אני אמרתי תמיד, שאם לי היתה חנות מכלת, תוף יומים הייתי פושט רגל, כי היה בא מר נפש ומתחנן על נפשו, שאין לו לשלם עתה, וצריך הוא לחם וחלב לילדים, והייתי אומר לו: קח גם ביצים ורבה, שיהיה לילדים שפע וכו', ובצורה כזו תוף ימים ספורים הייתי פושט רגל.

ולכן צריכים לשקל היטב את הדבר על כל צדדיו, אם משתלם לך להכנס בעסק זה אם לאו.

העקר ראה להכניס בעצמך בטחון עצמי, כי בכל עסק צריך לזה, ואפלו ברוחניות אדם צריך בטחון עצמי, ומכל שכן בגשמיות, שאדם צריך לבנות לעצמו אט אט את בטחונו העצמי, ולבקש

הַרְבֵּה אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, זַפְנֵי שְׁלֹא לִפְחַד מֵאֵף אֶחָד, וְהַחֲדֵר בִּי בְטַחֲוֹן עֲצָמִי, שְׁאֵהִיָּה חֲזַק בְּעֲצָמִי, וְאַצְלִיחַ בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵי".

אַקְנֶה מְאֹד לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִתְקַנֶּה בְּעֲצָה טוֹבָה כַּדָּת מֵה לְעֲשׂוֹת, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּלְךָ וְתַעֲשֶׂה — תִּצְלִיחַ דְּרַכְךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' פז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וּיְקָרָא, ה' אֲדַרְבֵּי ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ מִשְׁבּוּעַ שְׁעָבֵר, וּמִפְּאֵת טְרֹדוֹתֵי נִתְעַכֵּב עַד כֹּה.

מֵה אִמַּר לְךָ, יְדִידֵי הַיָּקָר! הֵעֵקֶר רָאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר אֵין עוֹד חָשׁוּב אֲצִלּוֹ יִתְבָּרַךְ כַּמְדַּת הָאֲמוּנָה, אֲשֶׁר נִקְרְאוֹת מִדַּת הַמְּלָכוֹת. רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (סְפָר-הַמִּדּוֹת, אוֹת אֲמוּנָה, סִימָן לג): עַל-יְדֵי אֲמוּנָה יִסְלַח לְךָ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא; וַיַּעַן שְׁחָטָאנוּ כָּל-כַּף הַרְבֵּה חֲטָאִים, אֲשֶׁר מִי יוֹדֵעַ אֵימָתֵי נוֹכַל לְתַקְנָם, בָּא רַבְּנוּ ז"ל וְאוֹמֵר: עַל-יְדֵי שְׂמֵתִחוּזִקִים בְּאַמוּנָה, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מוֹחֵל לָנוּ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ.

לְכֵן צָרִיךְ לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עֵז בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּו יִתְבָּרַךְ, לְדַעַת שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ נִמְצָא אִתְּנוּ, עִמָּנוּ וְאַצְלָנוּ. וְאוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן סב): אִם יֵשׁ לְאָדָם אֲמוּנָה שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא פֹּה, יִדְבַּר אֵלָיו תְּמִיד, וְלִמָּה אָדָם אֵינוֹ מְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ? כִּי נַעֲדֶרֶת מִמָּנוּ הָאֲמוּנָה. וְלִכֵּן רָאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכָּת, וְתַשִּׁיחַ בֵּינְךָ לְבֵין קוֹנֶךָ, וְתִגְנַב בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ דְּקוֹת הַתְּבוּדוֹת, פֹּה חֲמֵשׁ דְּקוֹת וְשֵׁם חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא

אֲשֶׁר ט' פח בַּנְחַל קעה

יעזר, שְׁנוֹזְפָה כָּבֵר לְהַרְגִישׁ טַעַם הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר אֵין עוֹד טַעַם טוֹב יוֹתֵר מִזֶּה.

נָא וְנָא רְאֵה לְצֵאת מַעֲצָמָךְ, אֵל תַּתֵּן לְדַכְאוֹן וְהַעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת לְהַשְׁתַּלֵּט עָלֶיךָ, צֵא מִקְטָנוֹת הַמַּחִין שְׁלֶךְ. הַתְחַזֵּק לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

מָה אָמַר לְךָ! כָּל יוֹם וַיּוֹם הוּא יוֹם חֲדָשׁ, וְצָרִיךְ לְדַעַת שְׂאִין לְךָ רַק הַיּוֹם הַזֶּה, שְׁזֶה מָה שְׂכַתוֹב (תְּהִלִּים צה, ז): "הַיּוֹם אִם בְּקִלּוֹ תִשְׂמְעוּ", וְכֵן אֹמֵר רַבְּנּוּ ו"ל (לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ערב), אַדָּם צָרִיךְ לְזַכֵּר, שְׂאִין לוֹ רַק הַיּוֹם הַזֶּה, וְלִכֵּן יִרְאֶה לְשִׂמְחַת הַיּוֹם, וְכַמְאַרְם ו"ל (תַּנְחוּמָא שְׁמִינֵי ב'): אֵין הַשְּׂמִיחָה מִמִּתְנַת לְאַדָּם, לֹא כָּל מִי שְׂשִׂמְחַת הַיּוֹם שְׂמִיחַ לְמַחֵר. וְלִכֵּן רְאֵה לְדַאֵג עַל הַיּוֹם הַזֶּה, לְהַתְּפַלֵּל שְׁלֹשׁ תְּפִלוֹת בְּמַנְיָן, וְלִקְבַע שְׁעוּרִים קְבוּעִים בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְלְהַתְּבוֹדֵד, וְלֹאמֵר בְּכָל לַיְלָה תְּקוּן חֲצוֹת, אֲשֶׁר זֶה דְּבַר גָּדוֹל מְאֹד, וְכֵן אֹמֵר רַבְּנּוּ ו"ל (לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קפט), שְׂאִמִּירַת חֲצוֹת מִמַּתִּיק כָּל הַדֵּינִים.

הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִמַּתִּיק מִמֶּךָ כָּל הַדֵּינִים, וְתִרְאֶה יְשׁוּעוֹת גָּדוֹלוֹת.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' פח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם ראשון לְסִדֵּר וַיִּקְרָא, ה' אֲדַרְבֵּי ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אוֹדוֹת שְׂאֵלְתְּךָ וְכוּ'; הָעֵקֶר רְאֵה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, שְׂתוֹזְפָה לְסִיִּים כָּל שְׁבוּעַ שְׁנַיִם מִקְרָא וְאַחַד תְּרַגּוּם, וְתִהְיֶה חֶזֶק בְּדָבָר זֶה מְאֹד, אֲשֶׁר רַבְּנּוּ ו"ל אָמַר (לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן, חֵלֶק

א', סימן יט), אֲשֶׁר זֶהוּ תְקוּן הַבְּרִית. וְתִשְׁתַּדֵּל מְאֹד מְאֹד לְגַנֵּב בְּכָל יוֹם כַּמָּה פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, וְאִם תִּזְכֶּה ח"י פְּרָקִים — אֵין לְמַעַלָּה מְזוּהָ, אִף אִם לֹאוּ, לְכָל הַפְּחוֹת כַּמָּה פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת. מִשְׁנֵיּוֹה — אוֹתֵיּוֹת נִשְׁמָ"ה, שְׁמֻזְכֶּכֶת וּמִצְחָצַחַת אֶת הַנִּשְׁמָה. וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטֻלָּן, וְהֵיכֵן שְׁאַתָּה הוֹלֵךְ וּבָא, תִּשְׁאִיר שָׁם כַּמָּה דְּבוּרִים לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְעַם בְּנֵי-אָדָם תִּדְבֹּר רַק דְּבוּרֵי אֲמוּנָה, וְאִם תִּהְיֶה חֲזַק בְּדְבָר זֶה, תִּהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה גְּדוּלָּה מְאֹד.

וּמִפְּעֻט הַטְּרָדָה שְׁנֵתְהוּתָה עִתָּה, הִתְּכַרַח לְקַצֵּר.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' פט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ה' אֲדָר-ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעֻלָּה, הַרוּצָה לְהֵאִיר נַפְשׁוֹ בְּאוֹר הַאֲוֵרוֹת צַח הַצְּחָצְחוֹת מִהַנְּחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ ... גֵּרוֹ יֵאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אוֹדוֹת שְׁשֹׂאֵלֶת מָה עֲנִין ל"ב נְתִיבוֹת הַחֲכָמָה וְכוּ', צָרִיף שְׁתַּדַּע אֲשֶׁר זֶה נִקְרָא ל"ב שְׁבִילֵין דְּאַתְּפַתְחָא בְּמַחָא, שְׁנִפְתְּחוּ בְּמַח, וְהֵם ל"ב חֲדָרִים שְׁבַמַּח בְּכָלֵל מָה שְׁכַתּוּב (מְשַׁלֵּי כו, ד) "וּבִדְעַת חֲדָרִים יִמְלָאוּ". וּמָה הַחֲשָׁבוֹן ל"ב? כִּי יֵשׁ חֲסֵד וַיֵּשׁ גְּבוּרָה, הַדְּעַת מַחְבְּרַת בֵּין חֲסֵד לְגְבוּרָה. וְהִנֵּה בְּחֲסֵד יֵשׁ הַנִּי"ה אֲדָנִי — שְׁמוּנָה אוֹתֵיּוֹת, וּבְגְבוּרָה יֵשׁ גַּם-כֵּן הַנִּי"ה אֲדָנִי — ח' אוֹתֵיּוֹת, וּבִיחַד שֵׁשׁ-עֶשְׂרֵה אוֹתֵיּוֹת. הַדְּעַת שְׁמַחְבְּרַת שְׁנֵיהֶם יֵשׁ בָּהּ ד' מַחֲזִין שֶׁל חֲסֵד וּגְבוּרָה, אַרְבַּע פְּעָמִים שְׁמוּנָה הָרִי זֶה ל"ב נְתִיבוֹת הַחֲכָמָה, ל"ב שְׁבִילֵין דְּאַתְּפַתְחָא בְּמַחָא, שְׁנִפְתְּחִים בְּמַח שְׁלֵשִׁים וּשְׁנַיִם חֲדָרִים. וְזֶה ל"ב פְּעָמִים שְׁכַתּוּב 'אַלְקִים' בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית.

וְהַעֲקֵר תַּכְנִיס בְּדַעְתְּךָ אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְאִמְתִּי תַדַּע

שְׁהַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ מַחַל לָךְ עַל עֲוֹנוֹתַיִךְ? כִּשְׂלֹא יַעֲלוּ עַל מַחֲךָ שׁוֹב הַהֲרֵהוּרִים רָעִים שֶׁהָיוּ לָךְ קִדְּם לְכֹן, אֲזוּ תִדַּע שְׁנַמְחֵלוּ כָּל חַטָּאֵיִךְ. כִּי כָּל הַמַּחְשָׁבוֹת זְרוֹת שֵׁישׁ לְאָדָם, אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל, אֱלוֹ הָעֲוֹנוֹת, וְלָכֵן כִּשְׂתִּבְטְלוּ מִמֶּךָ הַמַּחְשָׁבוֹת זְרוֹת, אֲזוּ תִדַּע שְׁנַמְחֵלוּ כָּל עֲוֹנוֹתַיִךְ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' צ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ה' אֲדַרְבֵּי ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ הַמְּלֵא מְרִירוֹת.

מָה אָמַר לָךְ! כָּל אֶחָד יֵשׁ לוֹ הַנְּסִיווֹת שֶׁלוֹ — זֶה מִלְּדִים, זֶה מֵעֲצָמוֹ, זֶה מִשְׂכָּנִים, זֶה מִקְרוֹבִים, וְהַעֲקָר בְּזֶה הָעוֹלָם לְהַתְחַזֵּק. וְכִיצַד מִתְחַזְּקִים? עַל-יְדֵי תַפְלָה. מִבְּקָשִׁים אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: "רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, זַכְּנִי לְהַתְחַזֵּק, רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, עֲזָרְנִי נָא לְהַתְחַזֵּק מֵעַמֵּד" וְכו'. תַפְלָה זֶה הַכְּלִי לְקַבֵּל בּוֹ כָּל הַטּוֹבוֹת. וְהַעֲקָר מָה שֶׁצָּרִיכִים לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: "רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, זַכְּנִי לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה", כִּי מָה שֶׁאָדָם יִבְקֵשׁ — יִקַּבֵּל. וְלָכֵן עֲלִינוּ לְהַתְחַזֵּק בְּמָאֵד מְאֹד.

רַבֵּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן נט), מִי שֶׁבּוֹנָה "הַיִּכְלֵ-הַקֵּדֶשׁ" וּמִקְרַב רְחוּקִים, צָרִיךְ מְאֹד מְאֹד לְשִׁמּוֹר שֶׁהָרַע שֶׁל אֱלוֹ הָאֱנָשִׁים לֹא יִכְנֹס בּוֹ. כִּי כָּל אֶחָד יֵשׁ לוֹ הָרַע שֶׁלוֹ, וְכַהֲיוֹם יֵשׁ רַע כָּל-כֶּף גָּדוֹל, רְחֻמָּא לִישׁוּזָבֵן, שֶׁבְּנֵי-אָדָם עֲבָרוּ עַל נְדָה, שִׁפְתָּה, גּוֹיָה, זוֹנָה, הָאֵם עִם טְמֵאָה כְּזוֹ יְכוּלִים לְהַכִּין אֶת הַצַּדִּיק? ! וְלָכֵן דִּיקָא אֱנָשִׁים כְּאֵלוֹ חוֹלְקִים עַל הַצַּדִּיק, שֶׁעָבְרוּ עַל חַטָּאִים מְגִנִּים כְּאֵלוֹ, וְעָשׂוּ עֲוֹנוֹת חֲמוּרִים עוֹד יוֹתֵר מֵאֵלוֹ. וְצָרִיכִים לְבַקֵּשׁ אֶת

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהִתְרַחֵק מֵהֶם וּמִהַמּוֹנָם, וּכְשֶׁמִּבְּקָשִׁים מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ — הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שׁוֹמֵעַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' צא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ה' אֲדַרְבִּי ה'יִתְשַׁמּוּ.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ מִשְׁבּוּעַ שְׁעֵבֶר.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידִי הַיְקָר! אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר גְּדוֹל מִלְּהַפְיֵץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ו"ל. וְכֹל זְמַן שְׁאֲנוּ חַיִּים, עָלִינוּ לְעֶסֶק רַק בְּהַפְצַת מַעְיֵנוֹת הַחֲכָמָה הַחוּצָה, שְׁזָה הַתְּקוּן שְׁלָנוּ — לְקָרֵב יְהוּדִים אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שְׁתִּרְאֶה לְהַפְיֵץ בְּעֶצְמְךָ, וְתַעֲוֹרֵר גַּם אַחֲרַיִם לְהַפְיֵץ, כִּי אֵינוּ דוֹמָה מִי שְׁנוֹתֵן בְּעֶצְמוֹ צְדָקָה לְמִי שְׁמַעֲוֹרֵר אַחֲרָיִם לְתַת צְדָקָה. וְלְהַפְיֵץ סִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל, זוֹ הַצְדָקָה הַגְּדוֹלָה בְּיוֹתֵר שְׁיִכּוּלִים לַעֲשׂוֹת עִם אַחֲרָיִם. כִּי לַעֲרַנּוּ הַרְבֵּי, עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵה שְׁעוֹבֵר — יִרְדוּת וְקִטְנוּת וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת, וְנִכְשָׁל בַּפָּגַם הַבְּרִית וּבְכֹל מִינֵי חֲטָאִים שְׁבַעוּלָם, וְרַק סִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל יְכוּלִים לְחַזְקוֹ וּלְקַרְבּוֹ אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וּבַפְּרָט עֲכָשׁוּ, שְׁיִשְׁנֶן כָּל-כָּף הַרְבֵּה גְזוּרוֹת עַל עִם יִשְׂרָאֵל, אָמַר מוֹהֲרֵנִי ת' ו"ל קִדְּם הַסְּתַלְקוֹתוֹ: טְרִיף פָּסוּל מִתְּגַבֵּר, הֵינּוּ סִפְרֵי פָּסוּלִים מִתְּפַשְׁטִים בְּעוֹלָם, אֲבָל אֲנִי מְקַנֶּה שְׁדָף אֶחָד שֶׁל סִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל יִהְיֶה תְּקוּן עַל הַכֹּל. וּמִכָּל שְׁכַן שְׁמַחֲלָקִים אֶת הַחוּבְרוֹת וְהַקְּנִטְרָסִים, שְׁזָה מְקָרֵב נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל כָּל-כָּף אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהִיּוֹת עַל זֶה עֲקָשָׁן גְּדוֹל, וּבְחֲכָמָה לַעֲשׂוֹת תְּחִבּוּלוֹת אֵיךְ לְהַפְיֵץ וּלְקָרֵב רְחוּקִים. וְהַעֲקֵר — כְּשֶׁבְּנֵי-אָדָם נוֹתְנִים צְדָקָה, צְרִיכִים לְסַפֵּסֵד אֶת הַסִּפְרָיִם, כְּדִי שְׁגַם בַּחוּרֵי יִשְׂרָאֵל

אֶשֶׁר ט' צב בַּנְחַל קַעֵט

יֻכְלוּ לְקַנּוֹת אֶת זֹאת בְּזוּל, כִּי מִסְכָּנִים, אֵין לָהֶם כֶּסֶף, וְאֲנִי מְאֹד
מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּעֲשֶׂה אֶת זֹאת, וְתִרְאֶה בְּרָכָה וְהַצְלָחָה
בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ.

אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת אֶת שְׁלֵנוּ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲשֶׂה אֶת
שְׁלוֹ. אִם אָנוּ נִפְיִץ — נוֹרִיד אֶת הַשְּׂכִינָה בְּעוֹלָם, וְאִם לֹא נִפְיִץ —
נִגְרַשׁ אֶת הַשְּׂכִינָה.

כְּמוֹ-כֵן רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּמְאֹד מְאֹד, וּבְכָל יוֹם לְלַמֵּד קֶצֶת חֲמֵשׁ
וְרִשׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, כְּדֵי לְסַיֵּם בְּכָל שְׁבוּעַ שְׁנַיִם מְקַרָּא וְאֶחָד תְּרַגּוּם
מִפְּרִשְׁת הַשְּׁבוּעַ, וְכֵן צְרִיכִים לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם כַּמָּה פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת,
וְדַף גְּמָרָא אֶחָד לְיוֹם, וְלַחֲזוֹר עָלָיו כַּמָּה פְּעָמִים, וְאִם יְכוּלִים לְלַמְדוֹ
בַּחֲבִרּוּתָא — מַה טוֹב וּמַה נְּעִים. וְכֵן לְלַמֵּד הַרְבֵּה הַלְכָה, כִּי אַדָּם
צְרִיךְ לְדַעַת אֵיךְ לְהִתְנַהֵג.

אֲנִי מְקַנֶּה מְאֹד לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּצִּיֵּת אוֹתִי.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' צב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיְקַרָּא, ה' אֲדָר־ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לָךְ אַרְיִכוּת יָמִים וְשָׁנִים טוֹבוֹת, שְׁתִּזְכֶּי
לְעוֹרֵר אֶת כָּל נְשׂוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ לְאַמוּנַת חֲכָמִים, וּבְזִכּוֹת זֶה תִּרְאִי
נְסִים וּנְגִלִים שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. הַעֲקֵר תַּהֲיִי חֲזָקָה אֶת
בְּאַמוּנַת חֲכָמִים, וְתִשְׁפִּיעֵי אַמוּנַת חֲכָמִים גַּם בְּאַחֲרִים.

וְאוֹדוֹת שְׁבַקְשָׁת וְכוּ', יוֹם הַהֲלָדָת הוּא יוֹם מְסֻגָּל מְאֹד מְאֹד
לְכָל הַנְּשָׁמוֹת, כִּי בְיוֹם הַהֲלָדָת מְאִירָה הַנְּשָׁמָה בְּאוֹר גְּדוֹל מְאֹד.
וְאִם-כֵּן זֶהוּ הַיּוֹם שְׁלָךְ, שְׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לָךְ הַשְּׁפָעָה טוֹבָה,

וְתִשְׁפִיעַ אֶת זֹאת גַּם לְאַחֵרִים. וּבִיּוֹתֵר תִּשְׁפִיעַ אֶת זֹאת לְבַעֲלֶךָ וְלִילָדִים.

הַמֵּאַחַל בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

ט' צג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיְקָרָא, ה' אֲדַרְבִּי ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

יְדִידֵי הַיָּקָר! הַהִכָּרַח לִי לֹמֵר לָךְ, כִּי הַתְּפִלָּה שְׁאַדָּם מִתְּפִלָּל לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, מְאֹד מְקַבֵּלֶת בַּשָּׁמַיִם. וְעַל-פִּי-רַב בְּגִי-אָדָם אֵינָם יוֹדְעִים מַעֲלַת הַתְּפִלָּה, כִּי אִם הֵיוּ יוֹדְעִים גְּדֹל הָעֲנִיָּן הַזֶּה, לֹא הֵיוּ מִפְּסִיקִים לְהַתְּפַלֵּל. וְזוֹ הַמַּעֲלָה שְׁאַנּוּ מְקַרְבִּים אֵל רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר מִחֲדִיר בְּנוּ מַה זֶה תְּפִלָּה, שְׁנֵהִיָּה חֲזָקִים בְּזֶה תְּמִיד. וְלִכֵּן אִם יֵשׁ לָךְ תְּלַמִּידִים, רְאֵה לְהַחֲדִיר בָּהֶם גְּדֹל הָעֲנִיָּן שֶׁל תְּפִלָּה.

בְּהִיוֹתִי יָלֵד רַךְ בַּשָּׁנִים כְּכֵן שְׁבַע בְּלִבְד, הָיָה לִי מְלַמֵּד חֲסִיד בְּרֶסֶלֶב, וְהַכֶּתֶה שְׁלָנוּ הָיְתָה בְּבֵית-הַכֶּנֶסֶת, וְתְּמִיד הַרְגִיל אוֹתָנוּ לַעֲמֹד נֶגֶד אַרְוֶן קֹדֶשׁ, וְלִדְבַר אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

וְלִכֵּן רְאֵה לְדַבֵּר תְּמִיד עִם הַתְּלַמִּידִים מִתְּפִלָּה, כִּי תְּפִלָּה מְלֻנָּה אֶת הָאָדָם עַד הַרְגַע הָאֲחֵרוֹן. אַף אֶחָד אֵין לוֹ חֲבָרִים, זֶה רַק דְּמִיּוֹן. וְכֵף אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (תְּנָא דְּבִי אֵלֵיהּ רַבָּה, פְּרָק טו): לְפִי שְׁכַל הַמְּרָבָה שִׁיחוֹת וּתְּפִלוֹת, הֵם הַמְּלֻוִים אוֹתוֹ עַד שְׁמַגִיעַ לְבֵית עוֹלָמוֹ; מִי שְׁמַרְגִיל עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה מְלֻנָּה אוֹתוֹ עַד הַסוּף.

רוֹאִים בְּגִי-אָדָם שׁוֹכְבִים בְּבֵית-חוֹלִים לְבָדָם, אֵין לָהֶם יְלָדִים, אוֹ שְׂאֵינָם מְבַקְרִים אוֹתָם, וְנִמְצָאִים בּוֹדְדִים מְשַׁעֲמָמִים, אַף אִם הָיָה לָהֶם הָעֲנִיָּן שֶׁל תְּפִלָּה, עַד הַדְּקָה הָאֲחֵרוֹנָה הֵיוּ מְדַבְּרִים אֵלָיו

אֲשֶׁר ט' צד בַּנְחַל קפא
יִתְבַּרֵךְ, וְאֵין דְּבָר טוֹב יוֹתֵר מִזֶּה. וּבְזֶה צְרִיכִים לְהִגָּלֵל עֲצָמָם
כְּשֶׁעֲדִין צְעִירִים.

וְלִכֵּן מִי שֶׁמְלַמֵּד תִּינוּקוֹת, צְרִיף לְהַחֲדִיר עֲנָנִין זֶה בְּתַלְמִידִים
— הֵן בְּקִטְנִים, וְהֵן בְּבָנֵי בֵּר מִצְוָה, שֶׁהֵם גַּם-כֵּן תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית
רַבִּין.

כְּמוֹ-כֵן צְרִיף לְהַחֲדִיר בְּיַלְדִים אֲמוּנַת חֻכְמִים, אֲשֶׁר זֶה הִיסוּד,
וּבְלִי זֶה אֵין לְאָדָם אֲמוּנָה כָּלֵל, כִּי אֵיף אָנוּ יוֹדְעִים מָה זֶה
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, מִי זֶה הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲבָל עַל-יַדֵּי הַצְּדִיק
הָאֵמֶת, זוֹכִים לְאֲמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת בְּבוֹרָא יִתְבַּרֵךְ שְׁמוֹ! וְכֵף אָנוּ
אוֹמְרִים בְּתַפְלָה: "וְכָל עֵין לֶךְ תִּצְפֶּה", גַּם הָעֵין הַגְּשָׁמִית מִצְפֶּה —
לְשׁוֹן כְּסוּי וְצַפּוּי, אֶת הָאוֹר אֱלֹקִי, אֲשֶׁר אֵין לָנוּ מִשְׁגַּ בְּזֶה כָּלֵל, עַד
שֶׁאָנוּ מִתְקַרְבִּים אֶל הַצְּדִיק, שֶׁהוּא פּוֹקֵחַ לָנוּ אֶת הָעֵינַיִם, שֶׁנִּסְתַּכַּל
בְּכָל דְּבָר עַל הַחַיּוֹת הַמְּחַיֶּה אֶת הַדְּבָר, כְּמוֹ שֶׁאוֹמֵר רַבֵּנוּ וְ"ל
(לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֵק א', סִימָן א'); אֲשֶׁרִי מִי שֶׁחִזַּק בְּזֶה, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל
הַיָּמִים!

הַמֵּאחַל לֶךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' צד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְר וַיִּקְרָא, ה' אֲדַרְבֵּי ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעֻלָּה ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לִנְכוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ הַמְּלֵא מְרִירוֹת, וּגְדֵל צְעָרִי מִכָּל מָה
שֶׁעוֹבֵר עָלַיךְ — אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

נָא וְנָא רְאֵה לְחִזַּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלַיךְ בֵּין
בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחַנִיּוֹת, כִּי תִדַּע, שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא אִתְּךָ,

עמך ואצלך, ואל תהיה שבור, כי גדול אדוננו ורב להושיע, ובקרוב תראה ישועה גדולה שיעשה עמך הבורא יתברך שמו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט' צה.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויקרא, ה' אדר-ב' ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך! פשאדם מדבק את עצמו בהקדוש-ברוך-הוא, לא חסר לו מאומה, הוא חושב רק ממנו יתברך, וזה הגן-עדן שלו בזה העולם. ולכן צריך להרגיל עצמו רק להרהר מהקדוש-ברוך-הוא, ולחשב — זה טוב ויהיה טוב והכל טוב, כי הוא יתברך נקרא טוב, כמו שפכתוב (תהלים קמה, ט): "טוב הנני"ה לכל", וגם הצדיק נקרא טוב, כמו שפכתוב (שמות ב, ב): "ותרא אתו כי טוב". ועל-כן צריך להחזיר בנו את הקדוש-ברוך-הוא שנקרא טוב, ולהתקרב אל הצדיק שנקרא טוב, שמחפש רק את הטוב שיש בנו, כמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקויטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רפב), שהצדיק מחפש ומבקש אחר הטוב שיש בנו, ולכן הוא יכול להיות חזן, שגשלח מכל הצבור. וכן התורה נקראת טוב, כמו שפכתוב (משלי ד, ב): "כי לקח טוב נתתי לכם תורתי אל תעזבו".

ולכן אל תהיה בטלן! תתחיל מעכשו לחפש אצלך את הטוב, ותמצא שיש לך הרבה טוב. הקדוש-ברוך-הוא זפה אותך עם אשה טובה, אשה צדקת, ילדי חמד, ולמה תהיה שבור?! ראה לקחת עצמך בידיים, תדבר רק מגדלת הקדוש-ברוך-הוא, מגדלת הצדיק, מגדלת התורה, ואז יהיה לך רק טוב. וזו הבחירה שלנו, שאנו צריכים לבחור בטוב.

אֲשֶׁר ט' צו — ט' צו בַּנְחַל קפג
אֲשֶׁרִי הַמְצִיחַ לְדַבְרֵי אֱלֹהִים, אֲשֶׁר לְטוֹב אֲמַתִּי וְנִצְחֵי יְזַכֶּה.
הַמְאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' צו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ה' אֲדַרְבִּי ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֶיהָ.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

נָא וְנָא רְאֵי שְׁלֵא לְהַתְפַּחַד כָּלֵל, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ,
שֶׁתַּעֲבִירֵי הַכָּל בְּנִקְלָה. הַזְכִּירֵי שְׁמוֹת הַצַּדִּיקִים: אַבְרָהָם, יִצְחָק, יַעֲקֹב,
מֹשֶׁה, אַהֲרֹן, יוֹסֵף, דָּוִד, רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי, הָאֲר"י הַקְדוּשׁ,
הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְדוּשׁ, רַבֵּנוּ נַחֲמָן מִבְּרֶסְלָב זי"ע, וְכָל הַצַּדִּיקִים
שְׂאֵת זוֹכְרָת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁתִּלְדִי בְּנִקְלָה, וְתַבְשְׂרֵי
בְשׂוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת בְּקֶרֶב מְאֹד.

הַמְאַחַל בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

ט' צו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ה' אֲדַרְבִּי ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אוֹדוֹת שְׂאֵלְתְךָ וְכוּ', זֹאת תִּדְעַ, כִּי כְּשֶׁאַדָּם נִפְטָר מִזֶּה הָעוֹלָם,
עַד שֶׁעוֹבֵר אֶת עוֹלָם הַתְּהוֹ, אוֹרֵךְ זְמַן הַרְבֵּה, וְעַד שֶׁמִּגִּיעַ לְבֵית-דִּין
שֶׁל מַעְלָה, עוֹבֵר הַרְבֵּה זְמַן, וְאַף אֶחָד אֵינוֹ יוֹדֵעַ מִזֶּה. וְלִכֵּן צְרִיכִים
הַרְבֵּה לַעֲמֵל בְּשִׁבִיל הַנְּפֻטָר לַעֲשׂוֹת לוֹ טוֹבָה. וְאִיזוֹ טוֹבָה יוֹתֵר
גְּדוֹלָה יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת לוֹ כְּמוֹ זְכוּי הַרְבִּים, כְּשֶׁמְדַפְּסִים סֵפֶר לַעֲלוּי

נשמתו, ובגיי-אדם מסתכלים בספר ונתעוררים בתשובה, ומדבקים עצמם בהקדוש-ברוך-הוא, אין זכות יותר גדולה מזו.

והעקר ראה להתחזק בתורה ותפלה ומעשים טובים, פי לבסוף תצטרך לכל זה בעולם העליון. שלמה המלך אומר (קהלת ז, ב): "טוב ללכת אל בית אכל מלכת אל בית משתה, באשר הוא סוף כל האדם"; רואים מה הסוף פאן? עוזבים את זה העולם, ואשרי מי שהרבה בטוב ונמנע מרע במשך ימי חייו עלי אדמות. אשרי הזוכה לדבר בכל יום אל הקדוש-ברוך-הוא, אשר בורא מלאכים מליצי ישר בעבורו. ואם בגיי-אדם היו יודעים דבר זה, כל רגע ורגע בהליכתם וביציאתם היו משיחים בינם לבין קונם, ובזה גם היו נצולים מכל מיני הסתכליות רעות וכו', ומכל מיני שקר והבלים. וכן כל דבור ודבור של למוד תורה הוא קרן נפלאה לעתיד, וזה יעמד לימינו לנצח, ומכל שכן פשאדם הולך להפיץ אור רבנו ו"ל, ומקרב יהודים אליו יתברך, הזכות הזו נזקפת לו לעד.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שיהיה לנו חלק בזכות הרבים, ונזכה להדפיס ולהדפיס ולהפיץ ולהפיץ כל ימי חיינו.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

ט' צח.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויקרא, ה' אדר-ב' ה'תשמ"ו.

שלום וברכה אל האברך היקר ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

נא ונא ראה להיות סבלן כלפי אשתך. לא צריך להגיב על כל משפט שהיא אומרת, צריכים ללמד להבליג ולהתאפק ולא להשיב למחרפו דבר. החיים הם סבל, ואם אין רוצים לסבל בפית — סובלים בחוץ.

אָשֶׁר ט' צט בַּנְחַל קפּה

על-פֶּן רֵאָה לְנֶהֱגַ בְּאַרְבֵּי רוּחַ כְּלַפֵּי אֲשֶׁתְךָ, וְלֹא לַעֲנוֹת לָהּ עַל כָּל דְּבָר. וְאַף שֶׁהִיא מְבֹזָה אוֹתְךָ, תִּקַּח אֶת זֹאת לְכַפֵּרַת עֲוֹנוֹת, וּבִזְזָה תִנְצֵל מִכָּל מִינֵי צַעַר וְסָבָל.

חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים (יְכֻמוֹת סב:): הָאוֹהֵב אֶת אֲשֶׁתוֹ כְּגֹפוֹ וְהַמְּכַבְּדָה יוֹתֵר מִגּוּפוֹ, עָלָיו הַכֶּתוּב אוֹמֵר (אִיּוֹב ה, כד): "וַיִּדְעֶתָ כִּי שְׁלוֹם אֶהְלֶךְ"; רֵאָה מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר עַל שְׁלוֹם בֵּיתְךָ, וּלְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת אֲשֶׁתְךָ, וְאִזּוּ יִהְיֶה לְךָ רַק טוֹב.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' צט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר וַיִּקְרָא, ה' אֲדַרְבֵּי ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנֹכַח קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לְךָ! בְּזֶה הָעוֹלָם צָרִיכִים תָּמִיד רַק לְחָשֵׁב מִהַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ-הוּא, וְלֹא לְהִסְיֵחַ דַּעַת כְּרָגַע מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְאִזּוּ לֹא יִחָסֵר לוֹ מְאוּמָה. וְזֹאת אָנוּ אוֹמְרִים בְּכָל יוֹם בִּתְפִלָּה: "וְהִסֵּר מִמֶּנּוּ יִגּוֹן וְאִנְחָה, וּמִלֶּךְ עָלֵינוּ אֶתְּהַ הַגּוֹי" לְבִדְךָ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים", הָרִי שֶׁקְשׁוּר זֶה בְּזֶה, אִם אָדָם מְכַנֵּס בְּעֶצְמוֹ שָׂאִין רַק הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא, וַיִּדְעַ שֶׁהוּא יִתְבָּרֵךְ נוֹהֵג עִמּוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, אִזּוּ "וְהִסֵּר מִמֶּנּוּ יִגּוֹן וְאִנְחָה". אִם תִּחְדִּיר דְּבָר זֶה בְּעֶצְמְךָ, אִזּוּ אֵין לְךָ שׁוֹם עֲצָבוֹת, שׁוֹם מְרִירוֹת וּדְאָגוֹת, שׁוֹם סְפָקוֹת וְקִשְׁיוֹת, וְרַק טוֹב וְנֵעֵם יִהְיֶה מִנֵּת חִלְקְךָ.

נָא וְנָא רֵאָה לְקַיֵּם מָה שָׂאֵנִי מִזְהִיר תָּמִיד עַל עֲגִינֵן שְׁלוֹם-בֵּית, וְכֵךְ אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן רסג, רסד), שֶׁצָּרִיכִים מְאֹד לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת הָאִשָּׁה, כִּי הַסֵּמ"ך-מ"ם רוֹצֵה לְשִׁבֵּר אֶת הַבֵּית.

וְזֹאת תִּדְעַ, אֲשֶׁר אִשָּׁה צָרִיכָה תְּשׁוּמַת לֵב, אִשָּׁה צָרִיכָה כְּבוֹד,

וצריכים מאד להזהר בכבודה, ולא לזלזל בה, חס ושלום, אפלו יהיה מה שיהיה, צריכים ליקרה במאד. וכך אומר רבנו ז"ל (לקויטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רב), שהנשים מאד מקפידות על כבודן, וצריכים לתת להן אותו. חכמינו הקדושים אומרים (יבמות סב:): האוהב את אשתו כגופו והמכבדה יותר מגופו, עליו הכתוב אומר (איוב ה, כד): "ונדעת כי שלום אהלך", לכן ראה להתחזק בדבר זה מאד, ואז תזכה לחיים טובים ונעימים.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

ט' ק.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויקרא, ה' אדר-ב' ה'תשמ"ו.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך, ושמחתי לשמע הטוב ממך.

נא ונא ראה להיות שמח במאד מאד על שאתה זוכה להפיץ ספרי רבנו ז"ל, ולזכות את הרבים, אשר כל המזכה את הרבים, אין חטא בא על ידו. חכמינו הקדושים מבטיחים לנו, שכל העוסק בזווי הרבים, אינו בא לידי חטא.

ולכן ראה להמשיך בעבודה קדושה זו, והקדוש-ברוך-הוא ישמרך שלא תחטא יותר. כי זה עקר התקון לפגם הברית — להפיץ כמה שיותר ספרי רבנו ז"ל, ובפרט לבחורים, להם ההכרח להפיץ, ובפרט שאלות ותשובות "אשר בנחל", ועוד קונטרסים השכיכים לבחורים, אשר זה מציל את נשמתם מרדת שחת. והקדוש-ברוך-הוא יעזרך, שבזכות זה תהיה שמור מכל חטא ועון.

נא ונא ראה לרקד משמחה על פעלך הנשגב. ומה ענין רקידה? אומרים צדיקים, שמגביהים עצמם מהארציות, כי בעת שאדם רוקד, הוא מגביה עצמו מהארץ. ולכן תרקד הרבה, ובה תמתיק ממך כל הדינים, כמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקויטי-מוהר"ן, חלק

אֲשֶׁר ט' קא בנחל קפז

א, סימן י'): על-ידי רקודים והמחצת כף ממתיקים הדינים; ולכן תרקד הרבה, ותהיה שמח ותשמח אחרים, ותחזק את כל בריה, ותלך להפיץ במסירות נפש הכי גדולה, ואל תפחד מאף אחד כלל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט' קא.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויקרא, ה' אדר"ב' ה'תשמ"ו.

שלום וברכה אל היקר והנעלה ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אודות מה שעובר עליך וכו', העקר לא להתבלבל מאף אחד, צריכים רק לחשב ולדבר מהקדוש-ברוך-הוא, ולא מאף אחד, ומי שלא ישמר על עצמו, יהיה לו סוף מר. אנו צריכים רק לדבר מהבורא יתברך שמו ומרבנו ו"ל ועצותיו הקדושות, יש לנו הרבה הרבה מה לדבר — עצות והתחזקות והתעוררות, ואיננו צריכים בלבולים משום בריה. לכן ראה להתחזק מאד בכל מיני אפנים שפעולם ולהחזיק מעמד, ואל תשבר כלל.

מי יודע מה יהיה?! אף העקר לילך עם הפסוק (דברים יח, ג): "תמים תהיה עם הני"ה אלקיך", אומר רש"י: שלא תחקר אחר עתידות, עלינו להיות תמימים עם הקדוש-ברוך-הוא, מה שהוא יתברך עושה הכל לטובה, עלינו רק לבקש רחמי שמים, שימתיק מאתנו הדינים.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שאשתף תעבר את ההריון בנקל ותלד בקלות, ותהיה רגילה לומר שמות הצדיקים. וסגלה מצדיקים למעברת שתלד בנקל, שתטל ידים לסעדת מלוה מלכה, ותקפיד על סעדה זו, שהיא סעדת דוד המלך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט' קב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויקרא, ה' אדר-ב' ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

נא ונא ראה לקחת עצמך בידיך, ואל תתפעל כלל מכל ריק ופוחז, ואיש בליעל שמנסה לשבר אותך. מה לך עמו?! ראה להדביק עצמך באין סוף ברוך הוא, ותדע שהקדוש-ברוך-הוא מנהיג עולמו בחסד וברחמים, בצדק ובמשפט, יש הרבה דברים שאיננו מבינים, ולכן למה לך להתבלבל מאחרים?! אפה חשב רק ממנו יתברך, תבוא אליו יתברך, ותתפלל לפניו, וכל מה שאפה צריך בין בגשמי ובין ברוחני ראה לבקש רק ממנו יתברך, כי רק הוא יכול לעזור לך.

זאת תדע, כי בני-אדם הם דמיון אחד גדול, וזה טבעם, שרוצים להרע לזולתם, וכה כתיב (איוב יא, יב): "ועיר פרא אדם יולד", תכה כשנולד יש בו טבע של איש פרא, אף כל עבודתנו כל מי חיינו בזה העולם — לזכה עצמנו מהמדות רעות, ולבוא למדות טובות. ולכן הזהירנו רבנו ז"ל מאד מאד ללמד בספר-המדות, ואמר שהספר הזה עשה אותו ליהודי. אף מי שאינו עובד על מדותיו, הוא חיה בדמות אדם, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ז'); ולכן שלא יהיה לך שום עסק עם שום בריה שבעולם, אפה ראה למסר נפשך רק בשביל הקדוש-ברוך-הוא, ואל תסתפל על אחרים, אין לך עסק עמהם כלל, אשר רק ישברו אותך ויכניסוך בדכאון.

לזאת אבקש אותך במאד מאד, תקח עצמך בידיך, ותתחיל לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, ותבקש ממנו יתברך כל צרכיך — בין בגשמי ובין ברוחני, ואז תראה ישועה. ואף שאפה אומר שכבר צעקת, תאמין לי, שעדין לא התחלת לצעק.

אָשֶׁר ט' קג בַּנְחַל קפֿט

ידוע, שְׁמוֹהֶרְנִי"ת ו"ל בָּא פֶּעַם אֶל רַבְּנֵי ו"ל, וְאָמַר אֶת הַפְּסוּק (תהלים סט, ד): "נַחַר גְּרוֹנֵי כָּלוּ עֵינַי מִיַּחַל לְאֱלֹהִים", עֲנֵה וְאָמַר לוֹ רַבְּנֵי ו"ל, אִם דָּוִד הַמֶּלֶךְ אָמַר: "נַחַר גְּרוֹנֵי", בְּאֵמַת נַחַר גְּרוֹנֵי, אֲבָל אֲתָה אַנִּי רוֹאֶה שְׂיֵשׁ לָךְ עֲדִין קוֹל לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

וְלָכֵן צָרִיךְ הָעֶקֶר לְמַסַּר נַפְשׁוֹ בְּעַבּוּרוֹ יְתִבְרַךְ, וּלְדַבֵּר אֵלָיו הַרְבֵּה מְאֹד, וְלֹא לִפְלֵי בִּיאוּשׁ וּבְדַכְּאוֹן כְּמוֹ שְׂאֲתָה עוֹשֶׂה בְּכָל פֶּעַם. בְּנִי-אָדָם לֹא יַעֲזֹרוּ לָךְ, תּוֹצִיא אֶת זֹאת מֵרֵאשִׁיף, טֹבַע הַבְּרִיּוֹת הוּא רְשָׁעוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְלָכֵן רְאֵה לְרַחֵם עַל עֲצָמָךְ, וְאִז תִּרְאֶה אֶת הַנְּסִים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' קג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יְתִבְרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ה' אֲדַרְבֵּי ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעֻלָּה ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיָּקָר! אָדָם צָרִיךְ לְחִיּוֹת תָּמִיד עִם תְּחִשּׁוֹת, לְדַעַת שְׁכָּל יוֹם וְכָל רִגַע — הַכֹּל תְּחַדֵּשׁ. וְצָרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּכָל דְּקָה מִמֶּשׁ. רַבְּנֵי ו"ל אָמַר (חֵי-מוֹהַר"ן, סִימָן רמז): תְּחַדֵּשׁ כְּמוֹנֵי עֲדִין בְּעוֹלָם לֹא הָיָה, וְאָמְרוּ אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׁזָה סוֹבֵב עַל הַתְּחַדֵּשׁוֹת, זֶה הַסּוֹד שְׁרַבְּנֵי ו"ל הַחֲדִיר בָּנוּ — לְהִתְחַדֵּשׁ בְּכָל פֶּעַם.

וְהָעֶקֶר תִּרְאֶה לְהַפְּיץ, אֲשֶׁר אֵין עוֹד מִתְּנֵה גְּדוּלָּה יוֹתֵר מִזֶּה. כָּלֵם צוֹעֲקִים שְׂאִין לָהֶם פְּרִנְסָה, וְכָל מִי שֶׁהוֹלֵךְ לְהַפְּצָה, אֵף פֶּעַם לֹא יַחֲסֹר לוֹ כֶּסֶף בְּכִיסוֹ. רַבְּנֵי ו"ל אָמַר עַל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ: אֲתָם שְׁלִימִימִזְלִינִיקֵעַס גְּדוּלִים, וּבְאֵמַת אִם הָיוּ יוֹצְאִים לְהַפְּצָה, לֹא הָיוּ חֲסָרִים דְּבָר. אֲשֶׁרִיךְ וְאֲשֶׁרִי חֲלָקָךְ, שְׂאֲתָה מִפִּיץ וּמְעוֹרֵר אַחֲרֵים לְהַפְּצָה.

והעקר — צריך להתחזק על נעם חלקנו, אשר בנחל שם גורלנו, יש לנו רבי כל-כף גדול, שנותן לנו חזק בשפע, שלא רק שאנו מתחזקים, אלא יכולים לחזק את כל העולם כולו, אפלו את אמות העולם. הנה אנו מדפיסים קונטרסים גם באנגלית, וגם הגויים חוטפים אותם.

נא ונא ראה שלא להתבלבל משום דבר, אם לומדים ספרי רבנו ו"ל אין צריך כבר פלוס, רבנו ו"ל מחזק אותנו, מעודדנו ומשמחנו. אם תעשה לעצמך קביעות ללמד בכל יום בסדרן בסדרת "אוצר הקונטרסים", אני מבטיח לך, שאף פעם לא תצטרך חזק מאף אחד, ועוד תהיה לך התחזקות לאחרים.

וההכרח לקצר מפאת טרדותי בעסק הרבים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט' קד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויקרא, ה' אדר-ב' ה'תשמ"ו.

שלום רב אל ידידי היקר ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך — אין לתאר ואין לשער כלל.

מה אמר לך! אדם צריך להיות תמיד רק שמח, תאמין לי שיש לנו רבי כל-כף גדול, שממשיך את הרחמנות של הקדוש-ברוך-הוא גם עלינו. אנחנו כל-כף שבורים, אין לנו אף אחד בזה העולם, רק את רבנו ו"ל, והוא מחזק אותנו, מעודד ומשמח אותנו. ולכן אנחנו צריכים מאד מאד לשמח עם רבנו ו"ל.

רבנו ו"ל אומר (שיחות-הר"ן, סימן קעז), שיהודי צריך מאד לשמח, שהוא מקרב אל הצדיק, ואשרי מי שיודע מרבי אמת בזה,

אָשׁר ט' קה בנחל קצא

רבי נפלא פֿוּה, ומה היינו עושים בלי רבנו ז"ל?! ולכן עלינו רק לשמח ושוב לשמח.

והנה אַתָּה, לא די שְׂאֵתָה מְקַרְב לְרַבְנוּ ז"ל, עוד זאת שְׂאֵתָה עוֹסֵק גַם בְּהַפְצַת מַעֲיָנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, זֶה צְרִיף לְחַזֵּק אוֹתָךְ מְאֹד מְאֹד, וְאָסוּר לָךְ לְהַשְׁבֵּר כָּלֵל. הַיּוֹדֵעַ אֶתָּה גְדוֹל זְכוּתָךְ?! אֶתָּה יוֹצֵא בַּחוּץ כָּל יוֹם וּמְחַזֵּק יְהוּדִים, וּמְדַבֵּר עַל לֵבָם וּמַעוֹדְדָם וּמְקַרְבָם, אָשׁר אֵין עוֹד מְצוּה גְדוֹלָה יוֹתֵר מִזֶּה, וְאֶתָּה מְפִיץ סְפָרֵי רַבְנוּ ז"ל, זֶה הַחִיּוֹת, זֶה הַטּוֹב, זֶה הַנְּעִימוֹת שְׁלֵנוּ.

ולכן ראה לשמח בשמחה אין סופית, שזכית לידע מרבי אמת פֿוּה, ולא זו בלבד, אלא אַתָּה עוֹד מְקַרְב אַנְשִׁים אַחֲרֵים לְדַרְכוֹ, זו צְרִיכָה לְהִיּוֹת עַקֵר הַשְּׂמִחָה שְׁלָךְ.

על-כן תקח את עצמך בידיך ותשמח, ואל תסתכל על שום דבר. ואני מבטיחה, שאשתך תהיה בריאה, אַתָּה רַק צְרִיף לְשִׂמְחָה, פֿי היא נמשכת אחר עצבות, ולכן עליך לדבר עִמָּה רַק דְּבוּרֵי שְׂמִיחָה, וְאִם תַּעֲשֶׂה כֵן, היא תצא מדכאונה. וכך אומרים חכמינו הקדושים (ראש השנה ו:): אִשָּׁה — בַּעֲלָה מְשִׂמְחָה; אִשָּׁה צְרִיכָה תְּשׁוּמָת לֵב, וְצְרִיף תְּמִיד וּלְעוֹדְדָה וּלְהַבְטִיחָה שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַטּוֹב בְּיוֹתֵר. אִם תַּצִּיַּת אוֹתִי בְּכֹל זֶה, תִּזְכֶּה לְחַיִּים טוֹבִים וְעַרְבִים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט' קה.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ויקרא, ו' אדר-ב' ה'תשמ"ו.

שלום רב אל ... תחיה.

את מכתבך לנכון קבלתי.

מה מאד גדלה שמחתי, שלקחת את עצמך בעבודת התפלה,

וְאֵת זֹכֶה לְסִיּוֹם אֶת כָּל הַתְּהִלִּים בְּכָל יוֹם, אֲשֶׁר בְּוֹדָאֵי בְּזִכּוֹת זֹ
תְּזַכֵּי לְרֵאוֹת יְשׁוּעָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם, שְׂעִיעֶשָׁה לָךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא גִסִּים וְנִפְלְאוֹת, וַיְבָרֵא אֶת בְּעֶלְךָ.

מוֹכָא מֵהַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זִי"ע עַל הַפְּסוּק (תְּהִלִּים קו, ב):
"מִי יִמְלֵל גְּבוּרוֹת ה', יִשְׁמִיעַ כָּל תְּהִלָּתוֹ"; מִי שְׂרוּצָה לְמַלְל וּלְפַרֵּר
אֶת הַגְּבוּרוֹת וְהַדְּינִים שְׂעִלְיוֹ, יִשְׁמִיעַ כָּל תְּהִלָּתוֹ, שְׂיֵאמֶר בְּפַעַם אַחַת
אֶת כָּל הַתְּהִלִּים בְּלִי הַפְּסֵק.

רְאֵי לְהַמְשִׁיךְ בְּאַמִּירַת כָּל סֵפֶר הַתְּהִלִּים בְּכָל יוֹם, וְכֵן תִּבְכִּי
וּתְבַקְּשִׁי מִמֶּנּוּ יְתִבְרַךְ, שְׂיַחֲוֶס וַיִּרְחַם עַל בְּעֶלְךָ, וּבְוֹדָאֵי תִרְאֵי סוּף
כָּל סוּף יְשׁוּעָה, כִּי מָה שְׂתַּפְּלֶה פּוֹעֶלֶת, שׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל
לְפַעַל.

הַמְּאַחַל בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

ט' קו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתִבְרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ו' אֲדַרְבֵּי הַיְתַשְׁמוּ.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׂתִזְנָכָה לְמַצָּא אֶת בֵּית זְוִיגָךְ מִן
הַשָּׁמַיִם, וְכֵן שְׁנֵי אַחֲיָךְ הַיִּקְרִים יִזְכוּ לְמַצָּא אֶת בֵּית זְוִיגָם מִן הַשָּׁמַיִם,
וְתִהְיֶה לָכֶם לַעֲזָר גְּדוֹל.

הִיָּה רְאוּי שְׂתַעֲיִנוּ וְתִלְמָדוּ בְּקִנְטָרְס "מְצִיאַת-הַזְּוִיג", וְתִקְיָמוּ
כָּל מָה שְׂנֵאָמֶר שָׁם, וְאֲזוּ תִזְכּוּ לְמַצָּא אֶת בֵּית זְוִיגְכֶם.

רְאוּ לְחִזּוֹק אֶת עַצְמְכֶם בְּכָל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׂבַעוֹלָם, וְאֵל תִּנְיָחוּ
אֶת הָעֲצָבוֹת וְהָעֲצָלוֹת שְׂתַכְנֶס בְּכֶם כְּרָגַע. כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר
(שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן מא): הָעֲצָבוֹת וְהָעֲצָלוֹת הוּא הַסְּטָרָא אַחֲרָא,
וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שׁוֹנָא אוֹתָהּ.

אָשֶׁר ט' קז בְּנַחַל קֶצֶז

הֵן אָמַת, כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (יְבָמוֹת סב): כָּל אָדָם שְׂאִין לוֹ אִשָּׁה — שְׂרוּי בְּלֹא שְׂמֻחָה; עִם כָּל זֹאת עֲלִיכֶם לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבָעוּלָם לְהִיּוֹת בְּשְׂמֻחָה עֲצוּמָה, וּבְזָכוֹת זֶה תִּזְכּוּ לְמַצֵּא אֶת בֵּית זִוְגָכֶם מִן הַשָּׁמַיִם.

הַמֵּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' קז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרֵי וִיקְרָא, ו' אֲדַרְבִּי הַתְּשֻׁמָּה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמֵאֵד שְׂמֻחָתִי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ, אֵיךְ שְׂאִתָּה מְחֻזָּק אֶת עֲצֻמָּךְ עִם סִפְרֵי רַבָּנוּ וְ"ל. יַעֲזֹר לְךָ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַתְּמִיד בְּהֵם, וְשֵׁם תִּמְצָא מְרַגּוּעַ לְנַפְשְׁךָ.

רְאֵה לְבָדֵק אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְכֶם אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְאִם לֹא חֹסֵר בְּאִיזוֹ דָּלֶת מְזוּזָה. וּבְכָל פַּעַם כְּשִׂאִתָּה נִכְנָס אֵל דִּירְתְּךָ אוֹ כְּשִׂאִתָּה יוֹצֵא מִדִּירְתְּךָ, תְּשִׁים אֶת יָדְךָ עַל הַמְּזוּזָה, וְתִבְקֶשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, שְׂיִזְכֶּה אֶתְכֶם לְדִירָה פְּרָטִית, וְאִזּוֹ בְּיָדָי סוּף כָּל סוּף תִּזְכּוּ לְהִגִּיעַ לְדִירָה פְּרָטִית, וְלֹא תִצְטָרְכוּ לְגוֹר אֲצֵל אַחֵרִים בְּשִׁכְרוֹת.

הִיָּה טוֹב מְאֹד, שְׂאִשְׁתְּךָ תִּדְלִיק לְכָבוֹד שְׂבַת-קֹדֶשׁ אַרְבָּעָה גֵּרוֹת שֶׁל חֵלֶב וְשְׁנֵי גֵּרוֹת שֶׁל שֶׁמֶן זֵית, וְלִבְקֶשׁ אֶז עַל הַבָּנִים, כִּי הַתְּפִלָּה שְׂהֵאִשָּׁה מְבַקֶּשֶׁת בְּשַׁעַת הַדְּלָקַת גֵּרוֹת, מְאֹד מְסַגֶּלֶת לְהַתְּקַבֵּל בְּשָׁמַיִם.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לְאַבָּא רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם, וְיִזְכֶּה לְהַאֲרִיךְ יָמִים וְשָׁנִים טוֹבוֹת, וְלָרוּת רַב נַחַת מִמְּכֶם.

אוֹדוֹת שְׂשִׁכְרוּ רָכַב עַל שְׂמֻכֶם, לְדַעְתִּי, אִם הֵייתֶם מוֹדִיעִים לְחִבְרָה, וּמְכַל שְׁפָן אִם הֵייתֶם פּוֹנִים לְעוֹרֶךָ-דִּין, הֵייתָ מִתְּבַטֵּלֶת הַתְּבִיעָה עֲלִיכֶם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִצְלִיחַ אֶת דְּרַכְכֶם, וּבְכָל אֲשֶׁר תַּפְנוּ —
תִּשְׁכִּילוּ וְתִצְלַיְחוּ תָמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' קח.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיִּקְרָא, ו' אֲדַרְבֵּי ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמְאֹד שִׂמְחֹתִי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב מִמֶּךָ,
אֵיךְ שָׁנַר חֲדָשׁ רוֹצֵה לְהֵאִיר עַל נַפְשׁוֹ מְאֹד הָאוֹרוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל,
אֲשֶׁר זֶה אֶצְלִי שִׂמְחָה גְּדוֹלָה מְאֹד, שֶׁנִּמְצָא בִּישׁוּב בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּבְיָדָיו רְאוּי לָךְ לְהֵאִיר אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל בְּכָל
הַיִּשׁוּב.

חֲמֻדַּת לְבָבִי! עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי רַבְּנוּ ז"ל מְגַלֵּה לָנוּ נוֹרְאוֹת
נִפְלְאוֹת בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ל', שֶׁעָקַר גְּדֵלַת מַעְלַת
הַצְּדִיק הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא וְהַנִּפְלָא מְאֹד, כְּשֶׁיִּכּוֹל לְהוֹרִיד אֶת עֲצָמוֹ
וּלְהַלְבִּישׁ אֶת עֲצָמוֹ בְּלִבוֹשִׁים, וּלְהֵאִיר אֶת אוֹרוֹ יִתְבָּרֵךְ וְאִמְתָּתוֹ
יִתְבָּרֵךְ לְכָל הַיְרוּדִים וְהַנִּפְּוִלִים, עַד שֶׁגַּם הֵם יִזְכּוּ לְהַרְגִּישׁ אֶת
אִמְתָּתוֹ יִתְבָּרֵךְ עֲלֵיהֶם.

וְעַל-כֵּן עֲלִינוּ לְחַפֵּשׁ מְאֹד אַחַר רַבְּנוּ ז"ל. וְעָקַר הַחֲפוּשׁ הוּא
עַל-יְדֵי לְמוֹד סִפְרוֹ הַקְּדוּשׁ "לִקְוֵי-מוֹהַר"ן" וְשִׂיחֹתָיו הַקְּדוּשׁוֹת
שֶׁב־שִׂיחֹת-הַר"ן" וּב־חֵי-מוֹהַר"ן", וְאֲשֶׁר עַל-יְדֵי-זֶה נִזְכָּה,
שֶׁנִּפְתַּח אֶת פִּינוּ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ. כִּי כְּשֶׁזּוֹכִים לְשִׁמְעַת בְּקוֹל
הַצְּדִיק, עַל-יְדֵי-זֶה זּוֹכִים לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ (עֵין לִקְוֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א',
סִימָן ס').

וְהִנֵּה בַּעֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ צְרִיכִים עֲזוֹת דְּקִדְשָׁה עַד מְאֹד, וְלֹא
לְהַתְּפַעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבַּעוֹלָם, יִהְיֶה אֵיךְ שִׂיְהִיָּה וְיִהְיֶה מֵהַ שִׂיְהִיָּה,

אָשֶׁר ט' קט בַּנְחַל קִצָּה

וּכְפִי שְׂאֲדָם חֶזֶק בְּעִזּוֹת וּבְעִקְשָׁנוֹת גְּדוּלָה, לְהוֹצִיא מֵהַכַּח אֶל הַפַּעַל
לְקַיֵּם אֶת עֲצוֹת רַבֵּנוּ ז"ל, כְּמוֹ-כֵן יוֹדֵעַ רַבֵּנוּ ז"ל לְהוֹכִיחוֹ.

אֲשֶׁרִינוּ מֵה טוֹב חֶלְקֵנוּ, וּמֵה נְעִים גּוֹרְלֵנוּ, שְׂאֲנוּ זוֹכִים לִידַע
מֵרַבִּי אָמֵת כְּזֶה, רַבִּי נִפְלָא כְּזֶה, רַבִּי הַמְּאִיר בְּנוֹ אֶת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ
יְתִבְרֵךְ.

הַהִכְרַח לִי לְקַצֵּר עֲכָשׁוּ מֵרַב טְרֵדוֹתַי. רְאֵה לְכַתֵּב לִי, וְאִזּוֹ אֶכְתֵּב
לְךָ עוֹד.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' קט.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יְתִבְרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְר וּיְקָרָא, ו' אֲדַרְבֵּי הַתְּשֻׁמָּה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שְׂתַזְכֶּה לְמִצָּא אֶת בֵּית זוּגָךְ
מֵהַשָּׁמַיִם, וְתִהְיֶה כְּכֹר שְׁמוֹר מִחֲטָאִים וְעוֹנוֹת, וְתִזְכֶּה לְהַצְּלִיחַ
בְּחַיֶּיךָ.

הִיָּה טוֹב מְאֹד, שְׂתַבְּדֵק אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ, וְאִם אֵינָה חֲסֵרָה אִיזוֹ
מְזוּזָה עַל פֶּתַח בֵּיתְךָ, כִּי רַב הַצְּרוֹת שְׂהֲאָדָם סוֹבֵל, זֶה מִפְּנֵי שְׂאִין
לוֹ מְזוּזָה עַל פֶּתַח בֵּיתוֹ, אוֹ שֶׁהֵן פְּסוּלוֹת, חֵס וְשְׁלוֹם. עַל-כֵּן רְאֵה
לְבַדֵּק אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ בְּזָכוֹת זֶה
לְמִצָּא אֶת בֵּית זוּגָךְ.

גַּם רְאֵה לְהַזְהֵר לְהַנִּיחַ תְּפִלִּין בְּכֹל יוֹם, אֲשֶׁר הַתְּפִלִּין מְכַנְּסִים
תְּקוּנָה וְחַיִּים בְּאָדָם.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

קצו אֲשֶׁר ט' קי – ט' קיא בַּנְחַל
ט' קי.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ו' אֲדָר־ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי.

וְהִנֵּה עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אוֹמְרִים, שְׂאֲצֵל הָעוֹלָם שְׂכָחָה
הוּא חֶסְרוֹן גְּדוֹל, אֲבָל אֲצִלִּי הַשְׂכָּחָה הִיא מַעֲלָה גְדוֹלָה מְהֻלָּל, כִּי
תִּכְף־וּמִיד כְּשֶׁעוֹבֵר מִשָּׂהוּ, אֲנִי כָּבֹר מֵעֲבִירוֹ מִדַּעְתִּי לְגַמְרִי (שִׁיחוֹת-
הַר"ן, סִימָן כו).

וְעַל-כֵּן אֶת צָרִיכָה לְלַכֵּת בְּדַרְךְךָ זוֹ, לְהַעֲבִיר הַכֹּל מִדַּעְתְּךָ, וְלֹא
לְהַתְּבַלְבֵּל כָּלֵל, וְאִם שָׁנָה קָשָׁה מְאֹד, זֶה עֵקֶר עֲבוּדְתְךָ – לְזַכּוֹת
לְהַגִּיעַ לָזֶה.

עֲלֶיךָ לְמַסֵּר אֶת עֲצָמְךָ לְגַמְרִי אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי אִיךָ שֶׁהוּא יְנַהֵג
– כִּי יִהְיֶה, וְאֲסוּר לְדַחֵק אֶת הַשְּׂעָה כָּלֵל, כִּי אֲנִי יוֹדֵעַ, שְׂאֵת רוּצָה
מִה שְׂאֵת רוּצָה, אֲבָל סוּף פְּסוּק זֶה הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְצָרִיכִים
לְמַסֵּר אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרִי אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְאִז תִּרְאֶי נוֹרְאוֹת וְנִפְלְאוֹת
שִׁיעֶשֶׂה עִמָּךְ.

הַעֲקֹר רְאֵי לְעַבֵּד עַל נִקְדַּת הַשְּׂמֻחָה, וְאֵל תְּחִי כָּל-כָּךְ עִם
אֲכֻזָּבוֹת, רַק תִּצְאֵי אֶל הַמְּצִיאוֹת, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּנוֹדָאֵי לֹא יַעֲזוֹב
אוֹתְךָ, וּבְנוֹדָאֵי תִזְכִּי לְמִצָּא אֶת בֶּן זוּגָךְ.

הַמְּאַחַל בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

ט' קיא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ו' אֲדָר־ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי, וּמֵאֵד אֲנִי מְצַטְטֵר מִכֹּל מִה שֶׁעוֹבֵר

אָשֶׁר ט' קיב – ט' קיג בַּנְחַל קצו

עֲלֶיךָ. הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם
בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, וְתוֹפָה לְחֻזֵק עֲצָמֶךָ בְּכֹל מָה שְׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ
וּלְהַחְזִיק מֵעַמְד.

עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי הַסְּבָלָנוֹת הֵיא עֶקֶר בְּחַיִּים, וְאַשְׁרֵי מִי שְׁזוּכָה
לְהִיּוֹת סְבָלָן גְּדוֹל, וְאִז יַעֲבֹר אֶת הָעוֹלָם בְּנֶגֶל. וּלְהַפּוּךְ – כְּשֶׁאָדָם
עֲצָבָנִי, הַכֹּל בָּא לוֹ קָשָׁה מְאֹד. לְכֵן רְאֵה לְהִיּוֹת סְבָלָן, וְזֶה יַעֲזֹר לְךָ
לְעִבֹר אֶת הַחַיִּים בְּשָׁלוֹם.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' קיב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר וַיִּקְרָא, ו' אֲדַרְבֵּי הַיְתַשְׁמִ"ו.

שָׁלוֹם רַב אֶל תַּחֲנִיָּה.

אֶת מַכְתְּבֶךָ לְנִכּוֹן קִבְלָתִי.

לְדַעַתִּי, רְאִי לְצִיַּת אֶת הוֹרִיךָ הַיְקָרִים, וּבּוֹדְאֵי לֹא תִתְחַרְטִי, כִּי
זוּג טוֹב וְהַגּוֹן מְחַכָּה לְךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שְׁתִּזְכִּי לְשִׁכַּח אֶת הָעֶבֶר, וּלְחַכּוֹת
וּלְקוֹוֹת לְטוֹב הַמְצַפָּה לְךָ.

הֵן אָמַת שְׁעַכְשׁוֹ קָשָׁה לְךָ לְהַבִּין דְּבָרֵי, אֲבָל כְּשֶׁתַּתְּבַּגְּרִי, תְּבִינִי
הֵיטֵב אֶת הוֹרִיךָ וְאֶת עֲצָתִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' קיג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר וַיִּקְרָא, ו' אֲדַרְבֵּי הַיְתַשְׁמִ"ו.

שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲנִיָּה.

קצח אָשֶׁר ט' קיד בַּנְחָל

אַת מְכַתְּבָךְ לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי, וּמְאֹד אָנִי מְצִטְעֵר בְּצַעֲרֶךְ הַקֶּשֶׁה מְמַה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּעִנְיַן חֲלֵי הָעֲצָבִים. עָלֶיךָ לְקַחַת אֶת עֲצָמֶךָ בְּיָדֶיךָ, וְלִהְתַּחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, כִּי הַיְלָדִים שֶׁלָּךְ צְרִיכִים אִמָּא בְּרִיאָה.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם, רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף, וְתִזְכֶּי לְגַדֵּל אֶת הַיְלָדִים בְּנִקְלָה.

נָא וְנָא אַל תִּתְיַרְאֵי וְאַל תִּתְפַּחְדֵי כָּלֵל, כִּי בְּיָדַי לֹא יַעֲזוּב אוֹתְךָ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

רְאֵי לְהַדְּלִיק לְכַבּוֹד שְׁבֵת-קִדְשׁ שְׁבַעָה גְרוּת, וְתִבְקְשֵׁי אֲזוּ הַרְבֵּה עַל הַצְּלַחַת הַיְלָדִים וְעַל בְּרִיאוּתְךָ, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ אֶת תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי, שְׁתַּהַיֶּה לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' קיד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְר וַיִּקְרָא, ו' אֲדַרְבִּי ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ אֵלַי ... גְּרוּ יְאִיר.

אַת מְכַתְּבָךְ לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי, וְגַדְל שְׂמִיחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ, אֵיךְ שְׂאֵתָה זוֹכָה לְהִתְמַיֵּד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אֵינִי לְתַאֵר וְאֵינִי לְשַׁעֵר כָּלֵל, כִּי סוּף כָּל סוּף רַק זֶה יִשְׁאֵר מֵאֲתָנוּ, וְרַק זוֹ תִּקְוַתְנוּ הַנּוֹצְחִית.

רְאֵה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמֶךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְאַל תִּנְיַח אֶת הָעֲצָבוֹת וְהָעֲצָלוּת אֲצִלְךָ כְּרַגַּע, כִּי עֲצָבוֹת הוּא סִטְרָא אַחְרָא, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שׁוֹנֵא אוֹתָהּ, וּמִי שׁוֹזְכָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, אֲזִי נִתְרַחֵב לְבוֹ וְנִדְעָתוֹ לְגַמְרֵי.

אוֹדוֹת אֲמִירַת תְּקוּנַת חֲצוֹת, אֵינִי לְךָ דְּבָר גְּדוֹל מְזֵה, וְאַשְׁרֵי מִי שׁוֹזְכָה לומר בְּכָל לַיְלָה תְּקוּנַת חֲצוֹת. וְרַבְּנוּ ז"ל בְּקֶשׁ מְאֹד אֶת אֲנָשֵׁי

אָשׁוּר ט' קטו בַּנְחַל קִצֵּט

שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שְׂיִהְיוּ חֲזָקִים בְּאַמִּירַת תְּקוּן חֲצוֹת, כִּי אַז הוּא עַת רְצוֹן גְּדוֹל בְּשָׁמַיִם.

וּבּוֹדָאֵי אִם יְכוּלִים לִילֵף לִישָׁן וְלָקוּם לּוֹמַר חֲצוֹת — אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, כִּי זֶה עָקֵר עֲבוֹדַת אִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי — לָקוּם מִהַשְׁנָה וְלוֹמַר סֵדֵר תְּקוּן חֲצוֹת. אִף אִם יֵשׁ לְאָדָם מְנִיעוֹת, וְקִשָּׁה וְכִבֵּד לוֹ, יְכוּל לְהִיּוֹת עַר עַד חֲצוֹת, וְאִזּוֹ לּוֹמַר אֵת סֵדֵר תְּקוּן חֲצוֹת. כִּי מַעַלַּת הַזּוֹכָה לּוֹמַר בְּכָל לַיְלָה אֵת סֵדֵר תְּקוּן חֲצוֹת, וְגַם לְהַתְּבוֹדֵד עִמּוֹ יִתְּבַרֵךְ — אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְיוֹצְאִים כְּרוֹזִים מִן הַשָּׁמַיִם בְּכָל יוֹם: "אֲשֶׁרֵי הַבַּיִת חֲבִיב, אֲשֶׁרֵי לוֹ וְאֲשֶׁרֵי חֲלָקוֹ"!

נָא וְנָא רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְּתָב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ, וּמִמָּשׁ חַיִּים חַדָּשִׁים תְּכַנִּיֵּס בִּי.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' קטו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְּבַרֵךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר וַיְקָרָא, ו' אֲדַרְבִּי ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וַיְרַדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ יֵאִיר.

אֵת מִכְּתָבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי בְּצִרוּף עִם הַטָּשָׁעַק לְהַדְּפִסַּת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל. הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׁתַּתְּהַפֵּף לָךְ כָּל הַצָּרָה לְטוֹבוֹת גְּדוּלוֹת, וַיִּמְתְּקוּ מִמֶּךָ כָּל הַדִּינִים, וְכִבֵּר לֹא תִדַע מִשׁוּם צָרָה.

עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי הַחַיִּים שֶׁל הָאָדָם מְלֵאִים נְסִיווֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לְהַחֲזִיק מֵעַמֵּד, וְאֵינוֹ נִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם.

הַרְגֵּל אֵת עֲצֻמְךָ לְשִׁכַּח אֵת הָעֵבֶר, וְתַתְּחִיל לְחַיּוֹת עִם הַמְּצִיאוֹת, וְזֶה יַעֲזֹר לָךְ לְעֵבֶר וּלְדַלֵּג עַל כָּל הַבְּעִיּוֹת וְהַצָּרוֹת שֶׁלָּךְ.

אֲנִי מֵאחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂי יְדִיךָ.

הַמְּבַרְכֶּךָ...

ר אָשֶׁר ט' קטז – ט' קיז בַּנְּחָל
ט' קטז.

בַּעֲזַרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ו' אֲדָר־ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמְאֹד אָנִי מְצֻטָּעֵר בְּצַעֲרֶךָ הַקָּשָׁה מְּכַל מַה שֶּׁעוֹבֵר עָלֶיךָ. הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם, רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף.

רְאֵי לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמֶךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאִין זֶה עֲצָה לְהַמְשִׁיךְ אֶת עֲצָמוֹ כֹּל-כָּף אֶל הַצָּעֵר.

כָּל מַחֲלַת עֲצָבִים בָּאָה לְאָדָם רַק עַל-יְדֵי שְׁמִכְנִיס בְּעֲצָמוֹ פְּחָדִים יְתָרִים, שְׁמִפְחָד מְכַל הַבָּא עָלָיו. עַל-כֵּן רְאֵי לְשַׁמַּח אֶת עֲצָמֶךָ, וּלְשַׁמַּח אֶת בְּנֶךָ, וּבִזְכוּת זֶה תִּזְכְּי לְרְפוּאָה וּישׁוּעָה גְדוֹלָה מִן הַשָּׁמַיִם.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ רְפוּאָה גְדוֹלָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' קיז.

בַּעֲזַרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ו' אֲדָר־ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל לַיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְּקָרִים, חֲסִידֵי בְּרִסְלָב, תְּלָמִידֵי "הַיִּכְל־הַקֹּדֶשׁ", קֹדֶשׁ קִדְּשִׁים, דֵּי בְּכָל אֲתֵר וְאֲתֵר, הַזֶּה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּמְשִׁיךְ אֶת הַשְּׁפָעָתוֹ עֲלֵיהֶם.

אֲחֵי וְרַעֵי הַיְּקָרִים! חִזְקוּ וְאִמְצוּ מְאֹד בְּהַתְקַרְבוֹת אֶל רַבְּנוּ ו"ל. עֲלִיכֶם לִידַע, כִּי הַבַּעַל-דְּבָר אֲוֵרָב עַל כָּל מְקַרְבֵּי וּמְקַרְבֵּי לְנִתְקוּ וּלְהַפִּילוּ וּלְרַחֲקוּ מִרַבְּנוּ ו"ל בְּכָל מִינֵי נִכְלֵי עֲרֻמוּמִיּוֹת, מֵאַחֵר שְׁיֹדַע, שְׁכַשְׁהָאָדָם מְקַרְבֵּי אֶל רַבְּנוּ ו"ל, אִין לוֹ כְּבָר מַה לַּעֲשׂוֹת עִמוֹ, מְרַב תְּשׁוּקָה וְחִיּוֹת שְׁרַבְּנוּ ו"ל מְכַנִּיס בְּכָל אֶחָד מִמְּקַרְבָּיו. וְעַל-כֵּן הוּא עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם לְרַחֵק מִרַבְּנוּ ו"ל.

על-פֶּן רְאוּ לְחִזֵּק אֶת עֲצַמְכֶם בְּכָל מִינֵי אַפְנִים שְׁבַעוּלָם, לְהִיטוּ חִזְקִים עַד מְאֹד בְּהִתְקַרְבוֹת אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וְלִקְיָם אֶת עֲצוּתוֹ הַקְדוּשׁוֹת בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, אֲשֶׁר עַל יָדוֹ בּוֹדְאֵי תִזְכוּ לְבוֹא אֶל תְּקוּנַתְכֶם הַנִּצְחִי, אִם לֹא תִהְיוּ בְּטָלָנִים לְהִתְרַחֵק, חֵס וְשָׁלוֹם, מִמֶּנּוּ.

עֲלִיכֶם לְזַכֵּר, כִּי אֲנַחְנוּ מְנַחִים בְּנוֹקְבָא דִּתְהוּמָא רַבָּא, בְּדִיּוּטָא הַתְּחַתּוּנָה מִמָּשׁ, וְרַבְּנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהַגְבִּיהֵנוּ וּלְהַעֲלוֹתָנוּ אֶל תְּכֵלֶת הַמְדוּגָה הָעֲלִיוֹנָה, עַל-פֶּן עָלִינוּ לְסִבַּל בְּזִיוּנוֹת וּשְׁפִיכוֹת דְּמִים בְּשִׁבִיל הִתְקַרְבוֹת אֵלָיו, כִּי בָּהּ בְּשַׁעַה שֶׁהִנְקֵדָה הַתְּחַתּוּנָה רוֹצֵה לְקַבֵּל מִהִנְקֵדָה הָעֲלִיוֹנָה, הַהִכָּרַח לְסִבַּל בְּזִיוּנוֹת וּשְׁפִיכוֹת דְּמִים (עִין לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ו').

וּמִכָּל שֶׁפֶן וְכָל שֶׁפֶן מִי שִׁיּוֹדֵעַ פְּגָמֵי נַפְשׁוֹ וְלִכְלוּף נִשְׁמָתוֹ וְכַתְמֵי הָרַבִּים, שֶׁהִכְתִּים אוֹתָהּ עִם פְּגָמֵי הַבְּרִית וְכוּ' וְכוּ', עָלָיו לִידַע, שֶׁהִכָּרַח לְשִׁמְעַ מַחֲלָקַת וּמְרִיבוֹת עַל הַצְּדִיקִים הַגְּדוֹלִים. וְזֶה עֵקֶר הַנִּסְיוֹן הַגְּדוֹל — אִם נִשְׂאָר אֲצֵל הַצְּדִיק אוֹ לְהַפּוֹד, חֵס וְשָׁלוֹם (עִין לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ה').

נָא וְנָא רְאוּ לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם, שֶׁתְּהִיָּה אַהֲבָה וְאַחֲדוּת גְּדוֹלָה בֵּינֵיכֶם, וְתִשְׁמַחוּ מְאֹד עַל נֵעַם חֵלְקְכֶם וְגוֹרְלְכֶם, אֲשֶׁר בַּנְחַל שֵׁם אֲתָכֶם, וְאֵין לָךְ עוֹד שְׂמִחָה גְּדוֹלָה מְזוּ, כְּשׂוֹזְכִים לִידַע מִרַבְּנוּ ז"ל, כִּי סוּף כָּל סוּף עוֹבְרִים הַיָּמִים וְהַלֵּילוֹת, וּמָה הֵינְנוּ עוֹשִׂים בְּלֵי עֲצוּתוֹ הַקְדוּשׁוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל? !

וְעַל-פֶּן רְאוּ לְשַׂמַּח מְאֹד מְאֹד בְּזֶה שֶׁאֲנוּ יוֹדְעִים מְרַבֵּי אֲמַת בְּזֶה, וְאֵין אָנוּ חוֹלְקִים עָלָיו.

זָכְרוּ הַיֵּטֵב מַה שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (עִין חֵי-מוֹהַר"ן, סִימָן ח') בְּעֵנִין הַהִנְהָגָה שֶׁמִּתְנַהֵּג הָעוֹלָם עַכְשָׁיו, כְּבָר הָיָה לְעוֹלָמִים כַּמָּה פְּעָמִים, שֶׁהָיָה הָעוֹלָם מִתְנַהֵּג בְּדֶרֶךְ זוֹ, שֶׁהִקְטִינִים בְּמַעֲלָה הָיוּ גְּדוֹלִים וְחֻשׁוֹבִים מְאֹד בְּעוֹלָם, וְלֹא הָיָה הָעוֹלָם מִתְנַהֵּג בְּאֲמַת, וְאָף-עַל-פִּי-כֵן הָיָה נִמְצָא אֶחָד, שֶׁהָיָה מְנַח בְּמָקוֹם שֶׁפֶל, וְהָיָה שׁוֹחֵק מִכָּל

העולם כּלו, והוא הִיָּה מְחִיָּה וּמְפָרְנֵס כּל הָעוֹלָם כּלוּ בְּזָכוֹתוֹ, וְהָיוּ לוֹ שְׁעִשׂוּעִים גְּדוֹלִים בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהוּא הִיָּה חַי חַיִּים גְּמוּרִים, שְׁנִקְרָאִים בְּאַמַּת חַיִּים.

וְדָבָר זֶה סוֹבֵב עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, הַזּוֹכֶה בְּאַמַּת לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וּלְקַיֵּם אֶת עֲצוּתָיו הַקְּדוֹשׁוֹת, הַתְּמִימוֹת וְהַפְּשׁוּטוֹת, וְהוּא דְבוּק בְּחַי הַחַיִּים מְרַב אֲמוּנָתוֹ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאַף-עַל-פִּי-כֵן מְזוֹלְזָלִים בּוֹ בְּגִי-אָדָם. וְלָכֵן אֲסוּר לְפַל בְּדַעְתּוֹ מִכָּל הַמַּחְלָקָת וְהַמְרִיבוֹת שְׁעוֹבְרוֹת עָלָיו בְּכִלְלִיּוֹת וּבַפְּרָטִיּוֹת וּבַפְּרָטִי פְּרָטִיּוֹת, כִּי הַהִכָּרַח שְׁיַעֲבֹר עַל כָּל הַבָּא לְהַכְנִס אֶל הַקְּדוּשָׁה, וּמְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּחַי הַחַיִּים — מֵה שְׁיַעֲבֹר.

וּסְפָר מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל, שְׁפַעַם אַחַת הָיוּ אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ קוֹבְלִים לְפָנָי רַבְּנוּ ז"ל, שְׁקָשָׁה לָהֶם לְסַבֵּל עֲנִיַן הַמַּחְלָקָת וְהַרְדִּיפּוֹת וְכוּ'. עֲנָה וְאָמַר לָהֶם רַבְּנוּ ז"ל: תִּאֲמִינוּ לִי, שְׁיִישׁ בְּיָדֵי כַח לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם עִם כָּל הָעוֹלָם, שְׁלֹא יִהְיֶה שׁוֹם חוֹלֵק עָלַי, אֲבָל מֵה אֶעֱשֶׂה, שְׁיִישׁ מְדַרְגּוֹת וְהִיכָלוֹת כְּאֵלוֹ, שְׁאֵי אֶפְשֶׁר לָבוֹא אֲלֵיהֶם, רַק עַל יָדֵי מַחְלָקָת. וְהִרְאִיָּה, כִּי מִשֶּׁה רַבְּנוּ, עָלָיו הַשְּׁלוֹם, בּוֹדֵאֵי הִיָּה לוֹ כַח הַמּוֹשֵׁף, לְהַמְשִׁיף אֶת כָּל יִשְׂרָאֵל אֲלָיו, כְּדַכְתִּיב (שְׁמוֹת ל"ה, א): "וַיִּקְהַל מֹשֶׁה אֶת כָּל עֵדֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל", כִּי הוּא הִיָּה הַדַּעַת שֶׁל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְהִיָּה בְּכַחוֹ לְהַקְהִיל וּלְהַמְשִׁיף אֶת כָּלֵם אֲלָיו, וְאַף-עַל-פִּי-כֵן מֵאֵי כְּתִיב (שָׁם ל"ג, ח): "וְהִבִּיטוּ אַחֲרַי מֹשֶׁה", וְדַרְשׁוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שְׁמוֹת רַבָּה, פְּרָשָׁה נ"א, סִימָן ר'), שְׁחִשְׁדוּהוּ בְּגִנְבָה וְכוּ', וְדַרְשׁוּ עוֹד חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (עֵינ מוֹעֵד קָטָן י"ח): עַל הַפְּסוּק (תְּהִלִּים ק"ו, טז): "וַיִּקְנְאוּ לְמֹשֶׁה בַּמַּחְנֶה", מְלַמֵּד שְׁכָל אֶחָד וְאֶחָד קָנָא לְאַשְׁתּוֹ מִמֶּשֶׁה; וְכָל זֶה פִּי יֵשׁ דְּבָרִים כְּאֵלוֹ, הַשְּׂגוֹת רוּחָנִיּוֹת אֲלֵקוֹת כְּאֵלוֹ, שְׁאֵי אֶפְשֶׁר לָבֹא אֲלֵיהֶם, רַק עַל-יָדֵי מַחְלָקָת, שְׁחוֹלְקִים עָלָיו, וּמְחַרְפִּים וּמְגַדְפִּים אוֹתוֹ, וּמְדַבְּרִים עָלָיו כָּל דְּבָר אֲסוּר (עֵינ חֲיִי-מוֹהֲרַ"ן, סִימָן ת"ב).

עַל-כֵּן רָאוּ לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְכֶם בְּכָל מִינֵי אַפְנִים שְׁבַעוֹלָם, לֹא לְהִתְפַּעֵל מִשׁוֹם דְּבָר מִכָּל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלֵיכֶם בְּכִלְלִיּוֹת וּבַפְּרָטִיּוֹת

ובפּרטי פּרטייות, כי הפל לטובה גדולה, ומי יודע אַל כּמה טובות
אנחנו מגיעים, על-ידי המחלקת והמריבות שיש עלינו.

וכבר אמר רבנו ז"ל: כל הצדיקים הגדולים הגיעו למעלה
ולמדרגה שהגיעו, אַבְל עמדו בזה, ואני ברוך ה', בְּכָל רגע ורגע
נעשה איש אחר. ונתן טעם לזה שחולקים עליו, כי הצדיק נקרא
אילן (תהלים צב, יב), ויש לו שרשים וענפים וכו', וְכָל צדיק קדם
שְׂמָגִיעַ למדרגתו, יש עליו מחלקת, כי אמרו רבותינו, זכרונם
לברכה (סנהדרין ז): האי תגרא דמִיָּא לְבַדְקָא דְמִיָּא; נמצא
שהמחלקת הוא בחינת מים, והמים הינו המחלקת, מרימין אותו.
אבל אני צריך שתהיה עלי מחלקת תמיד, כי אני הולך בְּכָל פֶּעַם
ובְּכָל רגע מדרגא לדרגא. אלו הייתי יודע שאני עומד עכשו כמו
בשעה הקודמת, לא הייתי רוצה את עצמי כָּלֵל בזה העולם (עין
חיי-מוהר"ן, סימן ת"א).

והנה רבנו ז"ל אמר, שְׁכָל מה שהולך נגד האדם, הן בגשמי
— שְׁהַכַּל הוֹלֵךְ לוֹ שְׁלֹא כְסֻדְר, ויש לו צרות וכו', וחסרון פרנסה
וכו', ובלבולים רבים וכו', ובריאות הגוף וכו', והן ברוחני —
שאנו יכול להתפלל פראוי, או ללמד כמו שצריכים, או לעשות
מה שצריך בעבודת השם יתברך, הפל בכלל מחלקת, שעומדים
וחולקים עליו, ורוצים לבטל דעתו ורצונו מה שרוצה לעשות וכו'
(עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קעט), וצריכים לעשות כל מיני פעולות
שבעולם, לחזק את עצמו, ולא לפל בדעתו על-ידי המחלקת הזו,
שעובר עליו מה שעובר ברוחניות ובגשמיות.

ובאמת כשחולקים על אדם, נמצא שרודפים אותו, והוא בורח
בְּכָל פֶּעַם להשם יתברך, כי השם יתברך בְּכָל מְקוֹם. וְכָל מה
שחולקים עליו יותר, מקרבים אותו ביותר להשם יתברך (עין
לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן יג).

ועל-כן עקר העצה להתחזק, ולא לפל בדעתו משום מחלקת
שעוברת עליו בכלליות ובפרטיות ובפּרטי פּרטי, הוא רק להרגיל

אֶת עֲצָמוֹ לְבָרַח אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּלְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּתַמִּימוֹת
וּבַפְּשִׁיטוֹת, כְּאַשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ עִם רֵעֵהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו.

וְאִף שְׁגָם עַל זֶה יֵשׁ כֹּל מִיָּנִי מְנִיעוֹת וּבִלְבוּלִים וּסְפָקוֹת
וְקִשְׁיוֹת, עִם כָּל זֹאת רַק זֶה עֵקֶר הָעֲצָה, לְבַטֵּל אֶת הַמַּחְלָקֶת מִמֶּנּוּ
בְּעֲצָמוֹ וּמֵאַחֲרַיִם, כִּי כָּל מֵה שְׁעוֹבֵר עַל הָאָדָם, הוּא רַק מִפְּנֵי שְׂאִין
לוֹ יָשׁוּב הַדַּעַת אֲמִתִּי, וְעַל-כֵּן הוּא נִשְׁבֵּר, אֲבָל כְּשֶׁמְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ
לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּלִשׁוֹן שְׂרָגִיל בָּהּ, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא מוֹרִיד מִמֶּנּוּ
אֶת כָּל הַקִּשְׁיוֹת וְהַסְּפָקוֹת, וּמֵיִשָּׁר אֶת לְבוֹ, שְׁתֵּהִיָּה לוֹ יִשְׁרוֹת לֵב,
כִּי הֵתְבַדְּדוֹת עוֹלָה עַל הַכֹּל.

וּבְאַמֶּת אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל: כָּל הָעוֹלָם מְלֵא מַחְלָקֶת — הֵן בֵּין
אֲמוֹת הָעוֹלָם, וְכֵן בְּכָל עִיר וְעִיר בֵּין הַשְּׂכֵנִים, וְכֵן בְּכָל בַּיִת וּבַיִת
בֵּין כָּל אֶחָד וְאֶחָד — עִם אִשְׁתּוֹ, וּבְנֵי בֵיתוֹ, וּמִשְׁרָתוֹ, וּבְגֵיוֹ. וְאִין
מִי שְׂיִשׁוּם עַל לְבוֹ הַתְּכָלִית, שְׁפָל יוֹם וְיוֹם הָאָדָם מֵת, כִּי הַיּוֹם
שְׁעֵבֵר לֹא יִהְיֶה עוֹד. וּבְכָל יוֹם הוּא מִתְקַרֵּב לְמִיתָה (עֵין שִׁיחוֹת-הַר"ן,
סִימָן עז); וּבְזֶה שֶׁהָאָדָם מְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִסְפֹּר
לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל לְבוֹ וְכָל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלָיו, עַל-יְדֵי-זֶה נִכְנָס בּוֹ
יָשׁוּב הַדַּעַת נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד, עַד שְׂזוּכָה לְהַתְחַזֵּק, וְלֶאֱחֹז אֶת עֲצָמוֹ
בְּכָל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלָיו, וְאִינוֹ מִתְפַּעֵל מִשׁוּם דְּבָר וּמִשׁוּם בְּרִיָּה
שְׂבַעוֹלָם.

עַל-כֵּן רָאוּ, אַחֵי וְרַעֵי הַיְקָרִים! לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמְכֶם לְהַתְנַהֵּג
בְּדַרְךְ הַקַּל וְהַנִּפְלָא הַזֶּה שֶׁל שִׂיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנֵנוּ, לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמּוֹ
יִתְבָּרַךְ, וּמִהַרְגַע שְׂאֵתֶם קָמִים מִהַשְׁנָה עַד שְׂאֵתֶם הוֹלְכִים לִישׁוֹן,
תֵּהִיו רְגִילִים לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּבְכָל מְקוֹם שְׂאֵתֶם בָּאִים, רָאוּ
לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמְכֶם רַק לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת,
וְתֵהִינָה שְׂפִתוֹתֵיכֶם נְעוֹת בְּשִׂיחָה וּתְפִלָּה. וְזֶה יַעֲזוֹר לָכֶם לְעֵבֵר
וּלְדַלֵּג וְלִקְפֹץ עַל כָּל מִיָּנִי מַחְלָקֶת שֵׁישׁ בְּכָל־לַיִת וּבַפְּרָטִיּוֹת וּבַפְּרָטִי
פְּרָטִיּוֹת, וְלֹא תֵהִינָה לָכֶם שׁוּם קִשְׁיוֹת כָּלָל — לֹא עַל רַבֵּנוּ ז"ל,
שְׂהוּא הַצַּדִּיק הָאֲמֵת, וְלֹא עַל תַּלְמִידָיו שְׂבָכָל דוֹר וָדוֹר, אֲשֶׁר הֵם
מְקַבְּלִים מִרַבֵּנוּ ז"ל אִיךָ לְהַאִיר אוֹרוֹ יִתְבָּרַךְ בְּכָל אֶחָד וְאֶחָד. כְּמוֹ

שָׁפֶתְכָּם מוֹהֲרֵנִי וְז"ל (לקוטי־הַלְכוֹת, שׁוֹמֵר שְׂכָר, הַלְכָּה ב', אוֹת יא), אֲשֶׁר
 בְּכָל דּוֹר וְדוֹר נִמְצָא צַדִּיק כְּזֶה, שִׁיּוֹדֵעַ לְהַלְךְ נֶגֶד רֹחוֹ שֶׁל כָּל אֶחָד
 וְאֶחָד, שֶׁעַל יָדוֹ הָיָה נֶעֱשֶׂה שְׁלוֹם בְּעוֹלָם, וְעַל־יְדִיָּזָה הָיָה הַכֹּל
 שָׁבִים לַהֵשֶׁם יִתְבָּרֵךְ. כִּי עַל יָדוֹ הָיָה הַכֹּל נִכְלָלִים בְּרִצּוֹן אֶחָד
 הָעֲלִיּוֹן, וְהָיָה מִתְבַּטְּלִים כָּל כַּחוֹת הַיִּצָּר הַרְעָה וְכָל הַכְּפִירוֹת וְכָל
 הַמַּחְלָקָת, שֶׁשָּׂרַשׁ כָּלֵם מִבְּחִינַת שְׁנוּי הַרְצוֹנוֹת.

אִךְ כְּשֵׁרוּאָה הַבְּעַל־דָּבָר, שֶׁנִּמְצָא צַדִּיק כְּזֶה, שֶׁהוּא בְּחִינַת
 מִשָּׁה, בְּחִינַת רַעְוָא דְרַעְוִין, שֶׁיְכוּל לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בֵּין הַכֹּל, אֲזִי הוּא
 מְעוֹרֵר מַחְלָקָת גְּדוּלָּה עַל זֶה הַצַּדִּיק הַגְּדוֹל בְּעֶצְמוֹ, עַד שֶׁהַכֹּל
 חוֹלְקִים עָלָיו בְּיוֹתֵר מֵעַל כָּל הָעוֹלָם. כִּי בְּאַמַּת הַכֹּל רְחוּקִים מִמֶּנּוּ,
 כִּי הַשְּׁנוּי וְהַרְחוּק שֶׁבֵּין אָדָם לַחֲבֵרוֹ, הוּא מוּעָט מְאֹד, כִּי בָרַב
 דְּרַכִּיָּהֶם הֵם שְׁוִים זֶה לְזֶה בְּתַאֲוֹתֵיהֶם וּבְמִדּוֹתֵיהֶם, רַק שִׁישׁ אֵינָה
 רְחוּק וְשְׁנוּי בִּינֵיהֶם. אֲבָל מִזֶּה הַצַּדִּיק הַגְּדוֹל — הַכֹּל רְחוּקִים
 לְגַמְרִי, כִּי הוּא מְרוֹמֵם וּמְנֻשָּׂא מִכָּל שְׁנוּי הַרְצוֹנוֹת שֶׁל כָּל בְּנֵי
 הָעוֹלָם, כִּי הוּא רְחוּק לְגַמְרִי מִכָּל הָעוֹלָם, וְאֵין לוֹ שׁוֹם רִצּוֹן בְּזֶה
 הָעוֹלָם כָּלֵל, רַק הוּא פְּלוּל תָּמִיד בְּרִצּוֹן הָעֲלִיּוֹן, בְּחִינַת רַעְוָא
 דְרַעְוִין. וְמִי שֶׁמֵּאֲמִין בּוֹ וּמִתְקַרֵּב אֵלָיו, אֲזִי כָּל אֶחָד וְאֶחָד יְכוּל
 לְמַצָּא עֶצְמוֹ בְּתוֹךְ זֶה הַצַּדִּיק, כִּי הוּא שָׂרַשׁ כָּל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל
 וְכֹלֹל מִכָּלֵם, כִּי הוּא בְּבְחִינַת רִצּוֹן שֶׁבְּרִצּוֹנוֹת, הֵינּוּ הַרְצוֹן הָעֲלִיּוֹן
 הַמְּלַבֵּשׁ בְּכָל הַרְצוֹנוֹת וְהַנְּפָשׁוֹת שֶׁל כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם.

אִךְ כְּשֶׁהַבְּעַל־דָּבָר מְכַנֵּס כְּפִירוֹת וּמַחְלָקָת בְּלֵב בְּנֵי־אָדָם,
 לְחַלֵּק לָבָם מְעַלְיוֹ, אֲזִי הַמַּחְלָקָת שֶׁעָלָיו גְּדוּלָּה יוֹתֵר מִכָּל מִינֵי
 מַחְלָקָת שֶׁבְּעוֹלָם, מַחְמַת שֶׁהוּא רְחוּק וּמְרוֹמֵם מְאֹד מִכָּל הַרְצוֹנוֹת
 שֶׁל כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם, שֶׁבְּכָלֵם יֵשׁ שְׁנוּיִים, וְהוּא אֵין לוֹ שׁוֹם שְׁנוּי
 רִצּוֹן שֶׁל זֶה הָעוֹלָם, וְעַל־כֵּן כָּלֵם חוֹלְקִים עָלָיו, וְאֵין יְכוּלִים לְסַבְּלוֹ.

וְלִפְעָמִים הַבְּעַל־דָּבָר מִתְגַּרֵּה כָּל־כֶּף, עַד שֶׁמְכַנֵּס טִינָה גַם בְּלֵב
 הַצַּדִּיקִים הַקְּטָנִים מִמֶּנּוּ לְחַלֵּק עָלָיו. וְזֶה בְּחִינַת הַמַּחְלָקָת שֶׁל
 הַשְּׂבָטִים עַל יוֹסֵף הַצַּדִּיק. וּבְאַמַּת אֶף־עַל־פִּי שֶׁכָּלֵם הָיוּ צַדִּיקִים
 גְּדוּלִים וְנוֹרָאִים, וּמִקְשָׁרִים קְשָׁרִים גְּפֹלָאִים דְּקַדְשָׁה, וּמִיַּחְדִּים

יחודים גדולים, אף-על-פי-כן כלם היו צריכים לבוא ולהתקשר אליו, כי הוא הזקן האמת שבקדשה, שהוא בחינת מצח הרצון, רעוא דרעוין, שלשם צריכים לקשר כל הרצונות כלם לשרש הרצון.

וזה בחינת "והנה תסבינה אלמתיכם ותשתחווין לאלמתי" (בראשית לו, ז), ורק על ידו נתגלתה אמונת הרצון, שהכל מתנהג רק ברצונו ותברך, ונכנעה ונתבטלה דעת חכמי הטבע, שכל חכמתם מיסדת על אותות השמים ממערכת הכוכבים ומזלות, אשר באמת כלם מתנהגים רק ברצון העליון הקדוש, בחינת רעוא דרעוין, שמשם שרש נשמת הצדיק, שהוא בחינת יוסף. וזה בחינת "והנה השמים וכו' משתחווים לי", אף אף-על-פי שיוסף הצדיק מרמז ומודיע זאת לבני העולם קצת מעצם גדל מעלתו וכו', אף-על-פי-כן גדול כח הבחירה, עד שעל-ידי-זה נתעוררת לפעמים המחלקת והשנאה ביותר, בבחינת: "ויוספו עוד שנא אותו" וכו'.

ובאמת לפי גדל התגרות הבעל-דבר, רצה להסיתם שיהרגו את יוסף הצדיק, ואז היה העולם חרב לגמרי, חס ושלום. אבל השם יתברך ברחמיו חמל עליהם ועל כלליות העולם, וסבב ברחמיו שלא תגוהו לגמרי, רק מקרוהו בכסף למצרים. ומאחר שיוסף נשאר חי על-כל-פנים סבב השם יתברך ברחמיו, עד שאחר-כך שבו כלם בתשובה ונתחרטו על מכירתו, עד שתזרו ונתקבצו, ונתודע יוסף אל אחיו, ובאו כלם אליו באהבה ובהכנעה גדולה.

כי באמת מאחר שהוא שרש הרצון, בודאי כלם צריכים לבוא ולהתקשר אליו, וזה עקר השלמות, וכן נוהג בכל דור ודור. ואי אפשר לבאר כל-כך בפרטיות, כי יש חלוקים רבים בכל פרט ופרט, איך שבכל דור ודור נמצאים תלמידים שקבלו מהצדיק האמת, והם יכולים להעלות ולהגביה ולהאיר אורו יתברך בתוך נשמות ישראל, ולקשרם אל שרש הרצון, שיהיה רצונם תמיד רק להתקרב אליו יתברך, אף המחלקת מכלה את הכל.

ועל-כן צריכים להתפלל הרבה להקדוש-ברוך-הוא, שנוזף להתרחק מכל מיני מחלוקות, ושתהיה אהבה ואחווה ורעות בינינו,

כי סוף כל סוף עלינו לשמש את רבנו ז"ל, ולהכניס בעולם את למודו הטוב, ועל זה בודאי צריכים שיהיה שלום ואהבה ואחדות גדולה בינינו.

נא ונא, אחי ורעי היקרים! ראו לעשות כל מה שביכולתכם, שיהיה השלום והאהבה שורים ביניכם תמיד, פי עליכם לידע, שאורו של רבנו ז"ל, הוא אור גדול ונפלא כזה, עד שאי אפשר לקבלו, כי אם על-ידי גדל השלום והאהבה והאחווה, ורבנו ז"ל בקש אותנו מאד על דבר זה, שנאחז את עצמנו ביחד, ואיש את רעהו יאמר חזק, ועל-ידי-זה נצליח תמיד בדרךנו.

מוהרנ"ת ז"ל תמיד דבר עם אנשי שלומנו הרבה מאד בענין, שאם היה בין אנשי שלומנו היקרים אהבה, אחווה ורעות, ואיש את רעהו היה מחזק, על-ידי-זה היינו יכולים לקרב את כל העולם פלו אליו ותברך, ולהחדיר בעולם את עצותיו הקדושות של רבנו ז"ל. והבעל-דבר יודע זאת, על-כן הוא גורם תמיד סכסוכים ואי הבנה בין אנשי שלומנו היקרים, ומזה נתהוה מה שנתהוה, עד שלא יכולים להשקות את האילנות, שהם כלל נשמות ישראל (עין ספורי-מעשיות, מעשה ג').

ואם מוהרנ"ת ז"ל דבר מזה ועורר את אנשי שלומנו מזה בימיו, על אחת כמה וכמה אנו צריכים לדבר מזה עכשו, ולעורר ולחזק איש את רעהו על אהבה, אחדות ורעות, פי הבעל-דבר אורב על כך מאד מאד. ובפרטיות שמתפשט עצמו בארצנו הקדושה, על-ידי טמאת המסיון, ולוכדים נשמות ישראל בכל יום ברשתם הטמאה, ועל-כן איך יהיה לנו זמן לבלבולים ומחלקת ומריבות בינינו על לא דבר.

עלינו להכניס עכשו את כל המרץ ואת כל הכחות ואת כל הרצונות רק על דבר אחד — איך להחדיר ולהכניס את למוד רבנו ז"ל בעולם, ובפרטיות בארצנו הקדושה. וזה צו השעה על כל אחד מאנשי שלומנו היקרים.

ואם רואים, שְׁכֵלֶם הִתְאַחְדוּ עַל אֶחָד לְחַלֵּק עָלַי, עַד שֶׁהַכְּנִיסוּ בְּלִבְכֶם כָּל אֶחָד וְאֶחָד שֶׁנֶּאֱמַר לְשׂוֹא אוֹתוֹ, עָלִינוּ לִידַע, שֶׁלְּאֲדָם הַזֶּה יֵשׁ כַּחוֹת עֲצוּמִים לְכַבֵּשׁ אֶת כָּל הָעוֹלָם תַּחֲתֵי יַתְבַּרְךָ, וְדַעַת לְנִבּוֹן שְׁזָה רַבְּנוּ וְ"ל וְתַלְמִידָיו שֶׁבְּכָל דּוֹר וְדוֹר, וְעָלִינוּ לְהִתְאַחַד עִמָּהֶם בְּתַכְלִית הָאֲחֻדוּת, וְלֹא לְהִסְתַּכֵּל עַל שׂוֹם מוֹנֵעַ וּמַעֲכָב.

ובְּכָל פֶּעַם שֶׁאֲנִי רַק שׂוֹמְעִים מִחֲלֻקַּת וּמְרִיבוֹת עָלֵיהֶם, נִזְכִּיר אֶת עֲצֻמְנוּ, אֵיךְ שֶׁאֲנִי מְלַכְלְכִים וּמַגְשָׁמִים עַד מְאֹד, וְאֵין פְּגִינוּ יְפוֹת כָּלֵל.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָנוּ, שֶׁנִּזְכָּה לְקַבֵּל אֶת יְמֵי הַפּוּרִים הַקְּדוּשִׁים בְּשִׂמְחָה, וְלִמְחֹת אֶת-כָּל הַמִּזְמֵר-עַמְלֵק, שֶׁהוּא כָּלֵל הַמִּחְלָקַת שֶׁהִתְפָּאֵר (אֶסְתֵּר ג, ח): "יִשְׁנֹו עִם אֶחָד מִפְּנֵי וּמִפְּרֵד", וְאֲנִי צָרִיכִים לְלַחֵם עִמּוֹ עַל-יְדֵי הַמְּצוּוֹת הַנּוֹהֲגוֹת בְּפּוּרִים, שֶׁהֵן (שֵׁם ד, טו): "לֵךְ כָּנוּס אֶת כָּל הַיְּהוּדִים", שְׁזֹו מְצוּוֹת (שֵׁם ט, כב) "מִשְׁלוּחַ מְנוֹת אִישׁ לְרֵעֵהוּ וּמִתְּנוֹת לְאֲבִיוֹנִים", וְאִישׁ אֶת רֵעֵהוּ יַעֲזֹר וַיֹּאמֶר חֲזֹק.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' קיח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יַתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְר וַיִּקְרָא, ו' אֲדַרְבֵּי ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיִּקָּר לִי מְאֹד ... גְּרוּ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וְגִדְל שִׂמְחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ — אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

רְאֵה, אֶהוֹבִי, אַחֵי הַיִּקָּר! לְחֻזַּק אֶת עֲצֻמָּךְ בְּכָל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, כִּי הַחַיִּים מְלֵאִים נְסִיווֹנוֹת, וְאֲשָׁרִי מִי שְׁזוֹכָה לְהַחֲזִיק מִעֲמֵד, וְאֵינוּ נִשְׁבָּר מִשׁוֹם דְּבָר.

אָשֶׁר ט' קיט בַּנְחַל רט

רְאוּי לָנוּ לְשִׂמְחַ מְאֹד מְאֹד עַל נַעַם חֻלְקָנוּ, אֲשֶׁר בַּנְחַל שָׁם
חֻלְקָנוּ וְגוֹרְלָנוּ, וְמָה הֵינּוּ עוֹשִׂים בְּלִי רַבְנוּ ז"ל?!

רְאֵה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! מַה שְּׁעָבַר עָלֶיךָ בְּשָׁנִים אֵלוּ, שְׁלֹא
תֵאָרֵת בְּדַעְתְּךָ, אֵיךְ שִׁיִּסְבֵּב עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּבּוֹדֵאי הַכֹּל
לְטוֹבָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְשִׁיךְ עָלֶיךָ שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה וּפְרֻנְסָה
בְּהַרְחָבָה, וְתַרְוָה רַב נַחַת מִלְדִּיךְ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' קיט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ו' אֲדַרְבִּי הַתְּשֻׁמָּה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִתְפַּלֵּא עָלֶיךָ, שְׂאִינִי רוֹאֶה אֶת כְּתִיבַת יְדֶךָ אֵלַי.
סוּף כֹּל סוּף כָּבֵר זְכִיתָ וְטַעַמְתָּ אֶת הַיֵּינ הַטוֹב, הַיֵּינ הַמְשֻׁמֵּר, יֵינ
הַהִנְגְרִי, יֵינֹ שֶׁל רַבְנוּ ז"ל (עֵינ חַיִּי-מוֹהֲרֵ"ן, סִימֵן רס). גֵּא וְנָא תוֹצִיא
אֶת הַמְרִירוֹת מִלְבָּבְךָ. עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי מְרִירוֹת הוֹלֵכֶת וְעוֹבְרֶת עַל כֹּל
אֶחָד וְאֶחָד, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד. כִּי זוֹ עָקַר גְּדֻלַּת הָאִישׁ
הַיִּשְׂרָאֵלִי, שֶׁמִּכָּל צְרוּתָיו וּבִלְבוּלָיו וְדַחְקוֹתָיו, זוֹכָה לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד.

רְאֵה לְהַשְׁלִיךְ אֶת חֲכָמְתְּךָ הַמְדַמָּה, וְתַכְנִיִּס אֶת עַצְמְךָ בְּאַמוּנָה
פְּשׁוּטָה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי מִי שֶׁמְרַגֵּיל אֶת עַצְמוֹ בְּאַמוּנָה
פְּשׁוּטָה, לֵידַע שְׁמֵלֵא כֹל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְאֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדָיו
יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֹּל לְכֹל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, אֲזִי אֵין לוֹ שׁוּם סְפָקוֹת
כָּלֵל, וְאוֹהֵב אֶת כֹּל בֵּר יִשְׂרָאֵל כְּכַבַּת עֵינָיו.

עַל-כֵּן רְאֵה לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד, וְתַחֲיֶה אֶת עַצְמְךָ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא בּוֹדֵאי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

רָאָה לְכַתֵּב לִי, וּמִמֶּשׁ חַיִּים חֲדָשִׁים תִּכְנִיס בִּי מֶרֶב אֲהַבְתִּי אֵלֶיךָ.

הַמֵּאֲחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' קכ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ו' אֲדַרְבִּי ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה נִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֵת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי, וּמִמֶּשׁ חַיִּים חֲדָשִׁים נִפְחַתְּ בִּי, שְׁאֲנִי
זוֹכָה לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ, אֵיךְ שְׁאַתָּה מְחַזֵּק אֶת עֲצָמֶךָ.

עֲלִינוּ לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד, שְׂזַכִּינוּ לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, אָשֶׁר
הוּא מְכַנֵּס בָּנוּ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ. וּכְבָר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים עַל מְרֻדְכִי: לָמָּה נִקְרָא 'אִישׁ יְהוּדִי'? לְפִי שְׂיַחַד שְׁמוֹ שֶׁל
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּפִיּוֹת יִשְׂרָאֵל. לְפִיכֶךָ נִקְרָא יְהוּדִי, לוֹמֵר יְהוּדִי
(עֵין מִדְּרַשׁ רַבָּה אֶסְתֵּר, פְּרָשָׁה ו', סִימָן א').

זֶה כָּל הָעֲנִיָּן שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, שְׂמִכְנִיס בָּנוּ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ
יִתְבָּרֵךְ, שְׂנֻזְכָּה לִידַע שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְחִידִי, וְעֲלֵינוּ לְדַבֵּר רַק
עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ.

רָאָה לְעֵבֶד עַל נִקְדַּת הַשְּׂמֻחָה, וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ בִימֵי הַפּוּרִים
הַקְּדוּשִׁים.

הַמֵּאֲחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' קכא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ו' אֲדַרְבִּי ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה נִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֲשֶׁר ט' קכב בַּנְחַל רִיא

את מכתבך עם המעות לפדיון לנכון קבלתי.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתהיה רפואה שלמה לכתך,
ותזכה לגדל את כל ילדיך בנצל.

עליך לשמח מאד, שאתה זוכה לשמש את רבנו ו"ל בהפצת
ספריו הקדושים, אשר אין למעלה מזה, וראוי לנו לשמח מאד
מאד, שזכינו בזכות חנם להיות בחלק גדול ונורא פזה, חלק של
רבנו ו"ל.

ראה, אהובי, אחי היקר! מה שעובר על האדם בזה העולם,
ואשרי מי שזוכה להחזיק מעמד. ובפרט אתה, שעובר עליך מרירות
ויסורים ונדחקות פזו מילדיך, עליך להתחזק מאד מאד.

וטוב ויפה הדבר, שאתה הולך להתברך אצל כלם, כי ברכה
אינה מזקת, והקדוש-ברוך-הוא יברך אותך ואת אשתך ואת ילדיך,
ובפרט את בתך בישועה ורפואה, ותזכה לרוות רב נחת.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט' קכב.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ויקרא, ו' אדר-ב' ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי
מאד, צמוד בפנימיות לכבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, וגדל שמחתי לשמע הטוב מך, איך
שאתה מחזק את עצמך — אין לתאר ואין לשער כלל, כי סוף כל
סוף בזה העולם עובר על כל אחד ואחד מה שעובר, ומה היינו
עושים בלי רבנו ו"ל! ?

על-כן עלינו כל אנשי שלומנו היקרים לשמח על נעם חלקנו,
אשר בנחל שם חלקנו וגורלנו, ובנדאי על-ידי רבנו ו"ל, סוף כל
סוף נזכה לבוא לתקוננו הנצחי.

נא וְנָא רְאֵה לְדוֹן אוֹתְךָ לְכַף זְכוּת תְּמִיד, וְאֵל תְּמַשִּׁיף אֶת עֲצָמְךָ
אֶל הַצֶּעַר וְאֶל הַמְרִירוֹת, כִּי לֹא זֶה דְרָךְ רַבְּנוּ ז"ל. רַבְּנוּ ז"ל גָּלָה
לָנוּ עֲצוֹת נוֹרָאוֹת וְנִפְלְאוֹת, אֵיךְ לְהִיּוֹת רְגִיל לְדַבֵּר עִמוֹ יְתָבְרָךְ, אֲשֶׁר
כָּל דַּבּוּר וְדַבּוּר הוּא הַצְּלָחָה נִצְחִית.

וְעַל-כֵּן רְאֵה לְשִׂמְחָה, וְלְדוֹן אֶת עֲצָמְךָ לְכַף זְכוּת, וְלְדַבֵּר עִמוֹ
יְתָבְרָךְ, וְאִז תִּרְאֶה שְׂנוּי גָּדוֹל לְטוֹבָה.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

ט' קכג.

בַּעֲזַרַת הַשָּׁם יְתָבְרָךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְר וַיִּקְרָא, ו' אֲדַרְבִּי ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי, וְגִדְל שְׂמִיחָתִי לְשִׂמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ, אֵיךְ
שָׁבַתְךָ קִטְנוּתְךָ וְדַחְקוּתְךָ אֶתָּה מְחֻזַּק אֶת עֲצָמְךָ — אֵין לְתֹאֵר וְאֵין
לְשַׁעַר כָּלֵל.

עֲלִיף לְדַעַת, כִּי עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּזֶה הָעוֹלָם עוֹבֵר מֵה
שְׁעוֹבֵר, וְלוֹלֵי שֶׁהָיוּ לָנוּ עֲצוֹת רַבְּנוּ ז"ל, הֵינּוּ נֹאבְדִים לְגַמְרִי.

עַל-כֵּן רְאֵה לְהִתְמַיֵּד בְּכָל יוֹם בְּקִנְטְרִס חֲדָשׁ, וְתַעֲבֹר עַל כָּל
הַקִּינְטְרִסִּים, וְתַתְּבוֹרֵד עִמוֹ יְתָבְרָךְ אֶפְלוּ מְעַט דְּמַעַט, וְתַדְּבַר וְתַזְכִּיר
לְפָנָיו יְתָבְרָךְ מֵה שְׁלֵמֶדֶת בְּקִנְטְרִס הַזֶּה, וְתַבְקֵשׁ אוֹתוֹ יְתָבְרָךְ,
שְׁתַּזְכֶּה לְקַיֵּם אֶת כָּל מֵה שְׁלֵמֶדֶת, וְאִז תִּרְאֶה נוֹרָאוֹת וְנִפְלְאוֹת
שִׁיעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

רְאֵה לְדוֹן אֶת עֲצָמְךָ לְכַף זְכוּת, וְאֵל תְּהִיָּה כָּל-כָּף עֲצָבִנִי, כִּי
בֹא תְּבוֹא גַם יְשׁוּעָתְךָ.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אֲשֶׁר ט' קכד בַּנְחַל ריג
ט' קכד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ו' אֲדַרְבֵּי ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיַעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... נֵרוּ יְאִיר.

אֶת מְכַתְּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ
מְכַל מַה שְּׂכַתְּבָתָּ לִי, שְׂאֵתָה זֹכָה לְהַפְיִץ סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל.

מָה אָמַר לָךְ, יְדֵי הַיָּקָר! אֵין דְּבוּרִים בְּפִה וּמְכַל שְׁפֵן בְּכַתְּבִי,
לְרִשָׁם אֶת מַעֲלַת הַזֹּכָה לְהַפְיִץ אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר אֵין
לְמַעֲלָה מִזֶּה, וְרְאוּי לָנוּ לְשַׂמַּח מְאֹד מְאֹד עַל נַעַם חֻלְקָנוּ, שְׁזָכִינוּ
לְשַׂמֵּשׂ אֶת רַבְּנוּ ז"ל.

רְאֵה לְעַבֵּד הַרְבֵּה עַל נִקְדַּת הַשְּׂמֻחָה, וְאַל תַּנִּיחַ אֶת הָעֲצָבוֹת
וְהָעֲצָלוֹת אֲצִלְךָ כְּרַגַּע, וְאַז תִּרְאֶה נוֹרְאוֹת וּנְפִלְאוֹת, שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

תֵּאֱמִין לִי, אֲשֶׁר בָּזָה שְׁזוֹכִים לְשַׂמֵּשׂ אֶת רַבְּנוּ ז"ל, בָּזָה רְאוּי
לָנוּ לְשַׂמַּח מְאֹד מְאֹד, וּמְכַל שְׁפֵן כְּשִׁזְכִּיר גַּם לְצִיַּת אֶת רַבְּנוּ ז"ל,
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, אֵיךְ שְׂצָרִיכִים לְשַׂמַּח בָּזָה. חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (שְׁמוֹת רַבָּה, פְּרָשָׁה לַח, סִימָן ה'): מִי גָרַם לְמַרְדְּכַי לְבֹא
לְיַדֵּי הַגְּדֹלָה הַזֹּאת, שֶׁהִיָּה מִתְפַּלֵּל בְּכָל שְׁעָה, מֵאַחַר שֶׁרְאָה עֲצָמוֹ
בְּגִדְלָה, לֹא הִגִּיס לְבוֹ וְלֹא עָמַד מִן הַתְּפִלָּה.

וְעַל-כֵּן רְאֵה גַם אֵתָה לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, וְכָל
מַה שְּׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּפִרְטֵי פְּרִטְיוֹת, רְאֵה לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאַז תִּרְאֶה
נוֹרְאוֹת וּנְפִלְאוֹת מַה יַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא; כִּי כָל דְּבוּר
וְדְבוּר שְׂמֻדְבָּרִים עִמוֹ יִתְבָּרַךְ — זֹהִי הַצְּלָחָה נְצָחִית.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' קכה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרֵי וַיִּקְרָא, ו' אֲדָר־ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וְשִׂמְחָתִי מְאֹד לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ, אֵיךְ שָׂאתָה זֹכָה לְהַפְיִץ אֶת אֹרֵךְ רַבְּנוֹ ז"ל בְּעִירְךָ וּבִיתְךָ הַמְּקוֹמוֹת, כֵּן יַעֲזֹר לְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתִזְכֶּה לַעֲסֹק בְּזֵה כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ. וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ מִצַּד עֲרֻבוֹת, עָלִינוּ לְמִסֵּר אֶת נַפְשֵׁנוּ לְגִלוֹת וּלְפָרְסָם אֶת דַּעַת רַבְּנוֹ ז"ל בְּעוֹלָם, כִּי הַמְּסִיוֹן עוֹבֵד חֶזֶק מְאֹד מְאֹד לְלַכֵּד נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּרִשְׁתָּם הַטְּמְאָה, וְעָלִינוּ לְלַחֵם נֶגְדָם עַל-יְדֵי הַפְּצַת הַסְּפָרִים.

אוֹדוֹת עֲבוֹדַת אֲשֶׁרְךָ, לְדַעַתִּי, שְׂתִקְבַּל עֲבוֹדָה מֵה שְׂשִׁיתָר קָלָה בְּשִׁבְלָה וּבְשִׁבְלֵךְ וּבְשִׁבְלֵי הַיָּלָד.

הַעֲקָר רְאֵה לְזִכּוֹת לְאֲרִיכוֹת אַפְּיִם, לְהִיּוֹת מְאָרִיךְ אַף, וְאֵל תְּהִיָּה בְּכַעַס וְאֵל תִּתְעַצְבֵּן, כִּי חֲבַל לְהַפְסִיד אֶת הַחַיִּים בְּשִׁבְלֵי שְׂטִיּוֹת.

הַרְגֵּל אֶת עֲצֻמְךָ לְהִיּוֹת סִבְלָן גָּדוֹל, וְאֵל תִּקְפִּיד עַל שׁוֹם דְּבָר, וְאֵל תִּקְפֵץ לְכַעַס, רַק תִּחַיֶּךְ תָּמִיד, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ שְׂיִתְרַחֵב לְבָבְךָ.

אוֹדוֹת לְמוֹד בְּסִפֵּר "עֲרוּךְ הַשְּׁלֵחַן", טוֹב וַיִּפֶּה הַדְּבָר, כִּי הוּא לְקוֹט מִכָּל הַפּוֹסְקִים, וְעַל-כֵּן אִם יֵשׁ לְךָ הַנְּאָה גְּדוֹלָה מִלְּמוֹד בְּסִפְרֵי "עֲרוּךְ הַשְּׁלֵחַן", רְאֵה לְהִתְמִיד בְּזֵה, לְהִתְחִיל מִהִתְחַלָּה, וְלְזִכּוֹת לְסִים אֶת כָּל הַחֲלָקִים.

וְגַם מֵה שָׂאתָה כּוֹתֵב, שָׂאתָה לְוֹמֵד הַרְבֵּה בְּסִפֵּר "מְאוֹר וְשִׁמְשׁ", טוֹב וְנִכּוֹן הַדְּבָר, כִּי גַם אֲנִי לְמִדְּתֵי הַרְבֵּה בְּסִפֵּר הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא הַזֶּה, וּכְבֵר סִימָתִיו, בְּחִסְדּוֹ יִתְבָּרֵךְ, כַּמָּה פְּעָמִים.

הַמְּאֵחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אָשֶׁר ט' קכו — ט' קכז בַּנְחֵל רטו
ט' קכו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ו' אֲדַרְבֵּי ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... גְּרוּ יְאִיר.
אֵת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמְאֹד אֲנִי מִצְטָעֵר בְּצַעֲרֶךָ הַקָּשָׁה,
שְׂרוּצִים לְקַחַת אוֹתָךְ לְשָׁם.
לְדַעֲתִי, אֵל תִּפְחָד כָּלֵל, כִּי מְאוּמָה לֹא יִקְרָה לְךָ, וְסוּף כָּל סוּף
תִּצָּא מְזֵה.
הַעֲקֵר תִּהְיֶה תְּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְתִהְיֶה עֲלִיז וְשִׂמַּח, וּבִזְכוּת
הַשִּׂמְחָה יִתְבַּטְּלוּ מִמֶּךָ כָּל הַדִּינִים.
הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' קכז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ו' אֲדַרְבֵּי ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְכַבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גְּרוּ יְאִיר.
אֵת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּגְדֹל שִׂמְחָתִי לְשִׂמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל. יַעֲזֹר לִי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאֲזַכֶּה
לְשִׂמְעַת מִמֶּךָ תְּמִיד רַק בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת.
רְאֵה לְגַיִס אֲנָשִׁים מִבֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׂיִזְכּוּ לְהַפְּיֵץ אֵת אוֹר
רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מְזֵה. וּבַפֶּרֶט כִּהְיוּם, אֲשֶׁר
הַמְּסִיּוֹן עוֹבֵד חֹזֵק מְאֹד לְלַכּוֹד אֵת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּרִשְׁתָּם הַטְּמֵאָה,
וְעֲלִינוּ לְלַחֵם נִגְדָם, עַל-יְדֵי הַפְּצַת דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, וְלֹא
לְהַתְּפַעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם.
וּבַפֶּרֶט אַתָּה, שְׂעַבֵּר עֲלֶיךָ כְּבֹר מֵה שְׂעַבֵּר בְּחַיִּים חַיּוּתְךָ, מֵה

שָׁצַעַק דָּוִד הַמֶּלֶךְ "כָּל מִשְׁפָּרֶיךָ וְגִלְיָךְ עָלַי עָבְרוּ" (תהלים מב, ח),
רְאוּי לָךְ לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ לְהַפְיֵץ אֶת אֹר וּרְבִנוּ וְ"ל בְּעוֹלָם.

וְדַעַת לְנִבּוֹן, אִם תִּזְכֶּה לְהַחְזִיר אַחֲרַיִם בְּתִשׁוּבָה, תַּעֲשֶׂה נַחַת
רוּחַ גְּדוֹל לְאַבִּיךָ וְ"ל בְּשָׁמַיִם, כִּי כָף מוּבָא בַּזְהַר הַקְּדוֹשׁ (עֵינֵי זֵהָ,
חֵלֶק ג' קטו: ועוד): כְּשֶׁהֵבֵן עוֹשֶׂה דְּבָרִים טוֹבִים בִּיְהוּדוֹת, גּוֹרֵם נַחַת
רוּחַ לְאַבְיו שְׁכָבָר נִפְטָר מִזֶּה הָעוֹלָם, וְהוּא בְּגֵן-עֵדֶן, וְכָל הַנְּשָׁמוֹת
מִקְנָאוֹת בּוֹ, שֶׁהֵנִיחַ בֵּן כְּזֶה בְּזֶה הָעוֹלָם, שְׁעוֹשֶׂה לְמַעַנּוֹ יִתְבָּרֵךְ.

אַקְוֶה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁתַּצִּיחַ אוֹתִי.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' קכח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְר וַיִּקְרָא, ו' אֲדַרְכֵּי ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ אֵל ... גְּרוֹ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִבּוֹן קַבְלָתִי, וְאֲנִי דֵּן אוֹתְךָ לְכַף זְכוּת.

עָלֶיךָ לְהִתְחַזֵּק, וְלָדוֹן גַּם אֶת עֲצָמְךָ לְכַף זְכוּת, וְלִמְצָא בְּעֲצָמְךָ
נִקְדוּת טוֹבוֹת.

נָא וְנָא אֵל תִּתְיַאֲשׁ, כִּי סוּף כָּל סוּף בָּא יְבוֹא גַם יוֹם יִשׁוּעָתְךָ.
הַעֲקֵר רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, שְׁזִכִּיתָ לְהִתְוַדַּע
מִרְבֵּי אֲמַת כְּזֶה, רַבֵּי תַמִּים כְּזֶה.

מַה טוֹב וּמַה נְעִים, אִם תִּהְיֶה רְגִיל אֲצֵל הַצִּיּוֹן הַקְּדוֹשׁ שֶׁל רַבֵּי
פְּנֹחַס בֶּן יְאִיר, וְתִבְקַשׁ שָׁם הַרְבֵּה עַל פְּדוּת נִשְׁמָתְךָ, שְׁנִפְלָה בְּבֵית
הָאֲסוּרִים בְּתוֹךְ גּוֹפְךָ, וְאֵתָה מְאֹד עֲצָבָנִי וְשְׁכוּר וְכוּ' וְכוּ', וְהַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שֶׁתִּזְכֶּה לְצִאת מִהַשְׁכָּבָה, וְלִמְצָא אֶת בֵּית זוּגְךָ
בְּקָרוֹב.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אֲשֶׁר ט' קכט – ט' קל בַּנְחַל ריז
ט' קכט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וּיְקָרָא, ו' אֲדַרְבֵּי ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל מֵרַת ... תְּחִיָּה.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי.

רְאִי לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמְךָ לְדוֹן אֶת הַכֹּל לְכַף זְכוּת, וְאֵל תִּפְנָסִי
בְּשׁוּם מַחְלָקַת עִם שׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, כִּי לֹא כְּדַאי כָּל הַמְרִירוֹת
וְהַמְחָלָקַת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שְׁלֹא תִבּוֹאֵי לְיַדֵּי נִסְיוֹן וְלֹא
לְיַדֵּי בְּזִיוֹן.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' קל.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וּיְקָרָא, ו' אֲדַרְבֵּי ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׂמְעַ, אֵיךְ שָׂאֲתָה
מִשְׂתַּדֵּל לְהַתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ. יַעֲזֹר לְךָ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַזְכֶּה
לְשׁוֹב בְּתַשׁוּבָה אֲמִתִּית, וְתִהְיֶה כְּלִי לְהַמְשִׁכַת שְׁפַע אֹר אֵין סוּף
בְּרוּךְ הוּא, עַד שְׂתִהְיֶה מְלֹא עִם אֹרֹו יִתְבָּרַךְ, וְתוּכַל לְהַשְׁפִּיעַ מְאֹרְךָ
גַּם עַל אַחֲרִים, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה.

רְאֵה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! אֵיךְ עוֹבְרִים עָלֵינוּ הַיָּמִים וְהַשָּׁנִים,
וְאֵי אִפְשָׁר לְתַפְסֵ כָּל יוֹם וְיוֹם, כִּי אִם עַל-יְדֵי מַעַט הַדְּבוּרִים שְׂזוּכִים
לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, וְעַל-יְדֵי שְׂזוּכִים לְהַכְנִים יִרְאֵת שָׁמַיִם, עַל-יְדֵי
הַפְּצַת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל אֶצֶל אַחֲרִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָנוּ, שְׂנִזְכֶּה לְדַבֵּר בְּכֹל יוֹם עִמוֹ יִתְבָּרַךְ,

בְּנַחַל

ט' קלא

אַשֶׁר

ריח

וּלְגִלוֹת וּלְפָרְסָם אֶת אֹרֹז הַגְּנוּז בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, וְעַל־יַד־יָזָה גַם אֲנַחְנוּ
נִזְכָּה לְתַקּוֹן הַנִּצְחִי.

הַהֶכְרַח לִי לְקַצֵּר מְרֹב טְרָדוֹתַי, אַתָּה רְאֵה לְכַתֵּב לִי, וּמִמֶּשׁ
חַיִּים תְּדַשִּׁים תְּכַנִּיס בִּי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלֵחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' קלא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר וַיִּקְרָא, ו' אֲדַרְכֵּב ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר.

תְּמַדַּת לְבָבִי! אֵין אֲנִי יָכוֹל לְהוֹדוֹת לְךָ עַל גְּדֹל הַחֶסֶד חַנּוּם,
שֶׁאַתָּה עוֹזֵר לִי, וּבָזָה אַתָּה זוֹכָה וּמְזוּכָה אֶת הַרְבִּים, וְהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־
הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שְׂיִמְלֵא מִשְׁאֲלוֹתֶיךָ לְטוֹבָה, וְתִזְכָּה לְהִיוֹת עִמִּי יַחַד
תָּמִיד.

רְאֵה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ, וְלֹא לְהִיוֹת בְּחַלְשׁוֹת הַדַּעַת, כִּי בְּפִרוּשׁ
אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן יב), שֶׁלְּפָנַי כָּל מִינֵי דְרָכִים,
יֵשׁ קֶדֶם סִפְקוֹת וּבִלְבוּלִים, וְהַכֹּל קִלְפוֹת הַמְּסַתִּירִים אֶת הָאוֹר.
וּכְשׁוֹזְכִים לְבַטֵּל אֶת הַסִּפְקוֹת וְהַבִּלְבוּלִים וְאֶת הַקִּלְפוֹת, עַל־יַד־יָזָה
נִתְגַּלָּה אוֹר הַגְּנוּז, שֶׁהוּא הָאוֹר הָעֲלִיּוֹן, כְּתוּר אוֹכְמָא א' זְעִירָא שְׁל
'וַיִּקְרָא', שֶׁהוּא אֱלוֹפוֹ שֶׁל עוֹלָם, הַמְּסַתֵּר בְּכָל פֶּרֶט וּפְרֵט מֵעַסְקֵי
הָעוֹלָם הַזֶּה.

הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לָנוּ, שֶׁנִּזְכָּה לְחַפֵּשׂ וּלְמַצֵּא אוֹתוֹ
יִתְבָּרַךְ, עַד שֶׁנַּעֲלֶה אֶת כָּל גְּשָׁמֵי־הָעוֹלָם הַזֶּה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלֵחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אָשׁוּר ט' קלב — ט' קלג בַּנְחַל ריט
ט' קלב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ו' אָדָר־ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר.
אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קַבְלָתִי.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצֻמְךָ בְּמַדַּת הַנְּקִיּוֹת, שְׁיִהְיֶה בֵּיתְךָ בֵּית נְקִי, כִּי
בְּבֵית שְׂיִשׁ נְקִיּוֹת — שָׁם הַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה.

גַּם הֲרַגְל אֶת עֲצֻמְךָ לִילֶךְ בְּבִגְדֵים נְקִיִּים, אָשׁוּר רַבְנוּ ז"ל הִקְפִּיד
עַל זֶה מְאֹד מְאֹד.

נָא וְנָא רְאֵה לְשִׂמְחַת תְּמִיד עִם הַכְּנוֹר שְׁלֶךְ, וְתִשִּׁיר נְגוּנִים לְכָבוֹד
הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וּבְעֵת הַנְּגוּנִים בְּכְנוֹר תִּיַחַד יְחוּדִים קְדוֹשִׁים,
שֶׁהֵם הַשְּׂמוֹת שֶׁל הַד' עוֹלָמוֹת: ע"ב, ס"ג, מ"ה, ב"ן, מִתְתַּא לְעִילָא
וּמְעִילָא לְתַתָּא, וְעַל־יְדֵי־זֶה תִּמְשִׁיךְ עַל עֲצֻמְךָ רוּחַ הַקְּדוֹשָׁה.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' קלג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ו' אָדָר־ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיִּקָּר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קַבְלָתִי, וְגִדְל שְׂמִחָתִי לְשִׂמְעַת טוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל.

הַעֲקֹר רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצֻמְךָ לְהִיּוֹת בְּאָרִיכַת אַפִּים וְאֵל
תַּתְעַצְבֵּן, כִּי לֹא כְּדַאי לְהַפְסִיד אֶת הַכַּחוּת, עַל־יְדֵי הַכַּעַס וְהַקְּפֻדוֹת
וְהַעֲצָבָנוּת, שֶׁרַק מַכְנִיסִים בְּאָדָם מְתַחִים חֲזָקִים.

הֲרַגְל אֶת עֲצֻמְךָ לְצַחֵק מְכֹל הָעוֹלָם כְּלוּ, כִּי סוּף כָּל סוּף לֹא

בַּנְחֹל

ט' קלד

אֲשֶׁר

רכ

נִשְׁאָר כָּאֵן, וּבְכֹל יוֹם וַיּוֹם שְׁאֵנוּ זוֹכִים לְשִׁמֵּשׁ אֶת רַבְּנוּ ז"ל, זוֹ קֶרֶן
נִפְלְאָה וְנוֹרָאָה מְאֹד.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידִי הַיְקָר! מָה הֵינּוּ עוֹשִׂים בְּלִי רַבְּנוּ ז"ל? !
וְלָכֵן עָלִינוּ לְשִׁמְחַת מְאֹד עַל נַעַם חֻלְקֵנוּ, אֲשֶׁר בַּנְחֹל שָׁם חֻלְקֵנוּ
וְגוֹרְלֵנוּ, חֻבְלִים נִפְלוּ לָנוּ בְּנְעִימִים, אֲשֶׁרְנוּ מַה טוֹב חֻלְקֵנוּ וּמַה נְעִים
גוֹרְלֵנוּ.

רָאָה לְשִׁמְעַת כְּלִי זְמַר בְּבֵיתְךָ, וְכֵן בְּשַׁעַת שְׁאֵתָהּ נוֹסַע בְּדֶרֶךְךָ,
וְגַם תִּדְבַּר הַרְבֵּה עִמּוֹ יְתִבְרֶךְ, וְזֶה יַעֲזֹר לָךְ לַעֲבֹר עַל הַכַּעַס וְעַל
הַדְּבָאוֹן, וְתִזְכֶּה סוּף כָּל סוּף לְבֹא לְעִנְיֶיךָ.

נָא וְנָא רָאָה לְהַרְגִיל אֶת עֲצֻמְךָ לְדוֹן אוֹתְךָ לְכַף זְכוּת, וְאֵל
תַּחֲפֹשׂ אַחֵר הַמוּמִים וְהַחֲסוֹנוֹת וְכוּ', אֶלָּא תִּגְלֶה אֶת הַטוֹב שֶׁיֵּשׁ
בְּךָ.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלֵחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' קלד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יְתִבְרֶךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיִּקְרָא, ו' אֲדַרְבִּי ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

עֲלֶיךָ לְדַעַת, אֲשֶׁר חַיֵּי הָאָדָם אֵינָם קָלִים כָּלֵל וְעַקֵּר, כָּל אֶחָד
יֵשׁ לוֹ הַנְּסִיווֹת הַקָּשִׁים שֶׁלוֹ, וְעַקֵּר גְּדֻלַּת מַעֲלַת בֵּר יִשְׂרָאֵל —
כְּשִׁזְזוּכָה לְהַתְחַזֵּק, וְאֶפְלוּ כְּשִׁנוּפֵל — הוּא קָם. וְכִמוֹ שֶׁכְּתוּב (מִשְׁלֵי
כד, טז): "כִּי שִׁבַע יִפֹּל צַדִּיק וְקָם", צַדִּיק נוֹפֵל גַּם-כֵּן שִׁבַע פְּעָמִים;
וּמַה הַחֲשָׁבוֹן שֶׁל שִׁבַע? אֶלָּא יִשְׁנֵן שִׁבַע סְפִירוֹת: חֶסֶד, גְּבוּרָה,
תַּפְּאֲרַת, נִצַּח, הוֹד, יְסוֹד, מְלָכוּת, הֵן כְּנִגְדֵי הַשְּׁבָעָה יָמִים, וְאִם-כֵּן
כָּל יוֹם וַיּוֹם הַצַּדִּיק נוֹפֵל, וּמַהִי גְּדֻלַּתוֹ? שִׁקָּם, וְאִינוּ מְנִיחַ עֲצָמוֹ

אָשֶׁר ט' קלה בנחל רכא

לפל. וְזֶה "כִּי שָׁבַע יִפְלֵ צְדִיק" — שְׁנוּפֵל שָׁבַע פְּעָמִים, שְׁבַעֵה יָמִים, וְהַעֲקֹר — וְקָם — שְׁמַחֲזִיק מֵעַמָּד.

רַבְּנוּ ז"ל סֵפֶר לָנוּ, אֲשֶׁר בְּצַעֲרוֹתָנוּ, הָיוּ לוֹ הַמּוֹן עַל־יִתּוֹת וִירִידוֹת, וְהִלְוֵאֵי שְׁאֲנוּ עֲכָשׁוּ בִימֵי הַעֲמִידָה, נִזְכָּה לְמָה שְׁזָכָה רַבְּנוּ בְּהִיוֹתוֹ צָעִיר, שְׁאָמַר אָז שֶׁהָיוּ לוֹ יְרִידוֹת וּנְפִילוֹת. כִּי כָּל הַחַיִּים מִתְּנַהֲלִים, וְכָף מְקַיֵּם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת הַבְּרִיאָה, וּכְמוֹ שְׁכַתּוֹב (בְּרֵאשִׁית א, ה): "וַיְהִי עָרֵב וַיְהִי בֹקֵר", בְּרִישָׁא חֲשׁוֹכָא וְהָדָר נְהוּרָא (שְׁבַת עז:), קָדָם נַעֲשֶׂה חֲשָׁךְ וְאַחֲרֵי-כֵן אֹר, הִנֵּה עָרֵב וְהִנֵּה בֹקֵר, כָּף יוֹם אַחֵר יוֹם. הַעֲקֹר צְרִיכִים תָּמִיד לְהַתְּחַדֵּשׁ, וְלַדְעַת שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְחַדֵּשׁ אֶת הַבְּרִיאָה בְּכָל יוֹם. וּכְמוֹ שְׁאוּמְרִים (בְּרַפְת הַיּוֹצֵר): "הַמְּחַדֵּשׁ בְּטוֹבוֹ בְּכָל יוֹם תָּמִיד מַעֲשֶׂה בְּרֵאשִׁית".

וְאִם תִּלְךָ בְּדַרְךָ זוֹ, אַף אֶחָד לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ. אַף צְרִיף לְהִיּוֹת חֲזָק בְּדַבְּרֵי זֶה מְאֹד, וּלְבַקֵּשׁ הַרְּבֵה מְאֹד אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַרְגִּיל עֲצֻמָּךְ לְדַבֵּר אֵלָיו יְתִבְרַךְ אֶפְלוּ חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְתִרְאֶה אֵיךְ זֶה יַעֲזוֹר לְךָ; פַּה חֲמֵשׁ דְּקוֹת, שָׁם חֲמֵשׁ דְּקוֹת וְכֵן הַלְּאָה, וּבְזִכּוֹת הַתְּפִלָּה תִּצָּא מִכָּל צְרוּתֶיךָ, וְתִצְחַק מִכָּל הָעוֹלָם כְּלוּ. כִּי תִפְלֶה וְהַתְּבוֹדְדוֹת מְטַהְרִים כָּל-כָּף אֶת הַמַּחֲמֻשָּׁבָה, עַד שְׁאֲדָם חוֹשֵׁב תָּמִיד רַק מִהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. אֲשֶׁר זוֹ הַמְּדַרְגָּה הַכִּי עַל־יִוְנָה שְׁצָרִיף לְזִכּוֹת אֵלֶיהָ — לְחֲשֹׁב רַק מִהַבּוֹרָא יְתִבְרַךְ שְׁמוֹ! עַל-כֵּן הַדְּבָק עֲצֻמָּךְ בּוֹ יְתִבְרַךְ, וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' קלה.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יְתִבְרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרֵי וַיִּקְרָא, ו' אֲדַרְבֵּי הַתְּשֻׁמָּה ו'.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... גִּירוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְגִבּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ הָאֶרֶץ.

רכב אָשֶׁר ט' קלה בְּנַחַל

מה אמר לך, ידידי היקר! עליך להתפלל הרבה אל הקדוש-ברוך-הוא, שלא תתרחק מרבנו ו"ל, כי בזה העולם צריכים להתפלל על כף הרבה מאד, כי הסמ"ך-מ"ם יש לו כחות יותר גדולים מכלם.

פעם בא ר' נחמן טולטשינער ו"ל אל מוהרנ"ת ו"ל, ומצא אותו לכבות, ונבהל מאד, ושאלו: למה אתם בוכים? וענה ואמר: לך תתאר לעצמך, שמסרו כחות כל-כף גדולים לסמ"ך-מ"ם, שיוכל לכסות את האמת. ואם-כן יכולים להיות אצל רבנו ו"ל, ואחר-כך להתרחק, כי זהו נסיון קשה מאד.

ולכן צריכים הרבה לבקש את הקדוש-ברוך-הוא להשאר אצל רבנו ו"ל, אשר אין זה כל-כף פשוט. וראה להרבות על כף בתפלה ותחנה ובקשה, ואל תהיה כל-כף בטוח, כי צריכים על זה רחמים גדולים.

יש דבור מרבנו ו"ל שאמר: אם לא הייתם מקרבים אלי, הייתם מתנגדים מאד מאד גדולים עלי. ואחר-כך חזר ואמר: אתם הייתם מתנגדים עלי?! ואחר-כך השיב: הייתם משונעדיגע מתנגדים, הייתם מתנגדים משנים עלי. והיום אני רואה את זאת בחוש, שמי שהולך מרבנו ו"ל, נעשה אחר-כך מתנגד משנה. ולכן צריכים הרבה לבקש את הקדוש-ברוך-הוא, שלא נברח אף פעם מרבנו ו"ל.

ואודות ששאלת וכו', עליך לזכר, אשר על הספרים שלי שלמתי מחיר כבד ביותר, עם דם ממש, כי כל הספרים נכתבו בדם ולא בדיו, אשר דבר זה אף אחד אינו יכול להבין. אף אני שמח מאד, שאני משאיר לעולם ירשה טובה כזו.

וההכרח לקצור, מפאת טרדות הצבור.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

אֲשֶׁר ט' קלו בְּנַחַל רכג
ט' קלו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ו' אֲדַרְבֵּי ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעֻלָּה ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.
לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

הַעֲקָר רָאָה לְשֹׁמֵר בְּמֵאֵד מְאֵד עַל כְּבוֹד הָאִשָּׁה וּלְכַבְּדָהּ וּלְיִקְרָהּ. וְרַבְּנֵנוּ ו'ל אוֹמֵר (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ט), שְׁכַל הַעֲשִׂירוֹת בָּאָה בְּזִכּוֹת הָאִשָּׁה. וְזוֹ גְּמֵרָא מִפְּרָשַׁת (בְּכָא מְצִיעָא נט): אוֹקִירוּ לְנִשְׁיָכוֹ כִּי הֵיכִי דְתַתְּעִתְרוּ; תְּכַבְּדוּ וְתִיקְרוּ נְשׂוֹתֵיכֶם כְּדִי שְׁתַּתְּעִשְׂרוּ. וְלִכְּן צְרִיכִים לְכַבֵּד אֶת הָאִשָּׁה מְאֵד, וְלִהְתְּאָזֵר כְּלַפִּיָּהּ בְּסִבְלָנוֹת גְּדוּלָּה, וְלֹא לְהַצִּיק לָהּ, חֵס וְשְׁלוֹם, אוֹ לְהַתְּפָרֵץ עָלֶיהָ. וְרַבְּנֵנוּ ו'ל אוֹמֵר, שֶׁהָאִשָּׁה זֹה הַשְּׂכִינָה. וְלִכְּן כְּפִי שְׁסוּבְלִים מִהָאִשָּׁה, צְרִיכִים לְדַעַת בְּאִיזָה מַעֲמָד וּמְצַב הַשְּׂכִינָה נִמְצָאֵת.

וּמוֹכָא בְּשֵׁם הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוּשׁ זי"ע: אִם אָדָם פָּגַם בְּמַחְשָׁבָה, הוּא מְכָרַח לְסִבַּל סְבַל גְּדוּל מִיְלֻדָיו, אִם אָדָם פָּגַם בְּדַבּוּר, הוּא צְרִיף לְסִבַּל מְאִשְׁתּוֹ, אִם אָדָם פָּגַם בְּמַעֲשָׂיו, הוּא צְרִיף לְסִבַּל מְבִנֵי-אָדָם. תְּתַאֵר לְעֲצֻמָּךְ, אִם אֶחָד פָּגַם בְּמַחְשָׁבָה, דַּבּוּר וּמַעֲשָׂה, הוּא צְרִיף לְסִבַּל מִהֵילָדִים וּמְאִשְׁתּוֹ וּמְאִנְשִׁים. וְלִכְּן הָעֲצָה רַק לַחֲזוֹר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה עַל מַחְשָׁבָה, דַּבּוּר וּמַעֲשָׂה שְׁפָגַם, וּבְפָרִט בְּדַבּוּר, וְאִזּוֹ הַכֹּל יִתְקַן בְּתַכְלִית הַתְּקִינָה.

וְעַל-כֵּן אִם יֵשׁ לָךְ מְרִיבוֹת עִם אִשְׁתְּךָ, סִימָן שְׁפָגַמְתָּ בְּדַבּוּר. וְרָאָה לִילָךְ עִמָּה בְּסִבְלָנוֹת גְּדוּלָּה מְאֵד, כִּי הִיא הַמַּתְנָה שְׁנִתַּן לָךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְרָאָה לְבַקֵּשׁ מִמֶּנָּה סְלִיחָה עֲכָשׁוּ, וְאֵל תִּתֵּן שְׁהִרְגֵנוּ יִמְשֵׁךְ, וְאִף פַּעַם אֵל תִּגְבִּיֵה יָדַיִם עָלֶיךָ, אֲשֶׁר זֶהוּ עוֹן חַמּוּר בְּמֵאֵד מְאֵד, וּמַעֲשָׂה כּוֹתִים (שְׁלַחַן עֲרוּף רפ"א אָבֵן הַעֲזָר, סִימָן קנד, סְעִיף ג').

אֲנִי רוֹצֵה בְּמֵאֵד מְאֵד, שְׁתִּקְּיִם וְתִצִּיֵת לְכָל דְּבָרֵי אֱלוֹ, אֲשֶׁר הֵם

בְּנַחַל

ט' קלז

אֲשֶׁר

רכד

דְּבָרֵי רַבְּנוֹ וַ"ל (עֲנֵן שִׁיחוֹת הַר"ן, סִימָן רסג, רסד), וְהִיא טוֹב מְאֹד מְאֹד,
שֶׁתְּלַמֵּד שְׂתִי שִׁיחוֹת אֵלּוּ, עַד שֶׁתְּהִינָה שְׂגוּרוֹת עַל פִּיָּךְ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' קלז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וִיקְרָא, ו' אֲדַרְכֵּי ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְנִצְטַעֲרֹתִי מְאֹד לְשִׁמְעַע מַה שֶּׁעוֹבֵר
בְּבֵיתְכֶם.

זֹאת תְּדַעֵי, אֲשֶׁר אִם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא זָנַג אֶתְכֶם יַחַד, סִימָן
שֶׁאַתֶּם זֹנֵג מִן הַשָּׁמַיִם, עַל-כֵּן רְאֵי לְיִתְרָ לֹו וְהוּא יִתֵּר לְךָ, וְתִשְׁלִימוּ
בֵּינֵיכֶם, וְתִרְאוּ לְכַבֵּד זֶה אֶת זֶה, כִּי הַעֲקָר הוּא שְׁלוֹם-בֵּית. וְאַנִּי
מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁלֵא יִהְיֶה יוֹתֵר לְדַבֵּר עִמָּךְ כָּךְ,
וּמִכָּל שֶׁכֵּן שְׁלֵא יִגְבִּיֵה יָדַיִם.

חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים (תָּנָא דְּבֵי אֱלִיהוּ רַבָּה, פֶּרֶק ט'): אִיזוּ
אִשָּׁה כְּשֶׁרָה? הַעוֹשֶׂה רְצוֹן בְּעֵלָה; וּמַה זֶה רְצוֹן בְּעֵלָה? כְּשֶׁהִבְעֵל
רוֹצֵה לַעֲשׂוֹת אֶת הַרְצוֹן שֶׁל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. חֲכַמֵּינוּ אוֹמְרִים
(אֲבוֹת ב, ד): בִּטּוֹל רְצוֹנָךְ מִפְּנֵי רְצוֹנוֹ, כְּדֵי שְׂיִבְטֵל רְצוֹן אֲחֵרִים
לְרְצוֹנָךְ; נִמְצָא, שֶׁרְצוֹן הִבְעֵל צָרִיף לְהִיוֹת רְצוֹן הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ.
אִךְ אִם אֵין זֶה רְצוֹן הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֵין הָאִשָּׁה צָרִיכָה לַעֲשׂוֹת
רְצוֹנוֹ.

עַל-כֵּן רְאוּ לְהִתְחַזֵּק יַחַד, וּלְכַבֵּד וּלְיַקֵּר וּלְהַבִּין זֶה אֶת זֶה
בְּהִבְנַה הַדְּדִית, וְאַנִּי מְקַוֶּה מְאֹד לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁזֶה הִנֵּה רַק
חֵלוֹם שָׁחַר, וְיִהְיֶה בֵּינֵיכֶם מַעֲתָה שְׁלוֹם וְאַהֲבָה, וְתִמְחַלוּ זֶה לְזֶה,
וְהַפֵּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכֵּי טוֹב.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' קלח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ו' אֲדָר־ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.
אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּבֵאתִי לְבָרְכֶךָ בְּבִרְכַּת "מִזֵּל טוֹב",
שְׁזִכִּיתָ הַיּוֹם לְהַכְנִיֵס אֶת בְּנֶךָ הַנּוֹלָד לְךָ בְּבִרְיָתוֹ שֶׁל אֲבִיךָ אָבִינוּ,
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שְׁתִּזְכֶּה לְגַדְּלוֹ וּלְחַנְכוֹ עַל דַּעַת הַתּוֹרָה
וְהִירָאָה, וַיְהִיָּה נוֹטֵר הַבְּרִיָּת.
רְאֵה לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד עַל נַעַם חֲלֻקְךָ, אֲשֶׁר בַּנְחַל שָׁם חֲלַקְךָ
וּגְוַרְלֶךָ, חֲבָלִים נִפְלוּ לָנוּ בְּנַעֲיָמִים.
נָא וְנָא אֵל תְּהִיָּה בְּעֶצְבָנוֹת, כִּי הָעֶצְבָנוֹת הוֹרְסוֹת אֶת הָאָדָם,
וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לְהִיּוֹת מְאָרִיךְ אֵף עַל כָּל מָה שְׁעוֹבֵר עָלָיו.
הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' קלט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ו' אֲדָר־ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.
אֶת שְׁנֵי מִכְתָּבֶיךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמְאֹד שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַע הַטוֹב
מִמֶּךָ.
אוֹדוֹת הָאֲכִילָה וְכוּ', עָלֶיךָ לְדַעַת שְׁצָרִיכִים מְאֹד לְשָׁמֵר מָה
שְׁאוּכָלִים, שֶׁהַמְּאָכְלִים יִהְיוּ רַק טְרִיִּים. וְאִין צָרִיךְ לוֹמַר שֶׁלֹּא תִהְיֶה
בָּהֶם שׁוּם תַּעֲרֻכַת אֲסוּר כָּלֵל, חֶסֶד וְשְׁלוֹם, וּכְשֶׁאָדָם זוֹכָה לְשָׁמֵר מָה
הוּא אוֹכֵל, הוּא יְכוּל לַעֲשׂוֹת עַל-יְדֵי אֲכִילָתוֹ דִּיקָא הַתְּחַבְּרוֹת קִדְּשָׁא
בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכַנְתִּיהָ (עֵין לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֲלֵק א', סִימָן סב).

אורות פֶּאֶב הַעֲיִנִים שְׁכּוֹאֵב לָךְ, עֲלִיף לְשֹׁמֵר מֵאֵד לְתַנּוּ וַיִּחַא
לְעֵינַיִם, וְלֹא לִיגָעֵם כָּל-כֶּף בְּכַתִּיבָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לָךְ
רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם, שְׁלֹא תִרְגֹּשׁ שׁוֹם פְּאֵבִים כָּלֵל.

רָאָה לְשֹׁמֵר אֶת עֲצָמָךְ לֹא לְהִשָּׁבַע כָּלֵל, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר
בְּפִרוּשׁ: עַל-יְדֵי שְׁבוּעָה בָּא פְּאֵב עֵינַיִם (עֵינַי סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת רֵאִיָּה, סִימָן
ה').

אורות הַנְּגִינָה שְׁפַתְּבָת, עֲלִיף לְדַעַת, שְׁיִכּוּלִים לְהַעֲלוֹת אֶת כָּל
מִינֵי נְגִינָה אֲלֵיו יִתְבָּרַךְ, אֲפִלוּ נְגוּנֵי עֶפְרוֹם, הַעֲקָר רָאָה לְחִזֵּק אֶת
עֲצָמָךְ, וְלִשְׁמַע תְּמִיד נְגוּנִים שֶׁל שְׂמֻחָה. וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּשֵׁי-
מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רכו) יֵשׁ נְגוּנִים שֶׁל יִלְלָה וְעַצְבוּת, אֲשֶׁר בָּאִים
מִהִסְטֵרָא אַחֲרָא, וְדִרְךָ בְּנֵי-הָאָדָם לְהַמְשִׁיךְ אַחֲרֵי הַנְּגוּנִים הָאֵלֶּה,
וּכְשֶׁמְזַמְרִים הַנְּגוּנִים בְּשִׁבְתָּ, עַל-יְדֵי-זֶה מַעֲלִים אוֹתָם, עֵינַי שָׁם;
עַל-כֵּן יֵשׁ לָךְ עֲצָה לְקַיֵּם זֹאת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ לְהַצְלִיחַ בְּחֵיף, וְתִהְיֶה תְּמִיד
בְּשִׂמְחָה, וְתִשְׁמַע כָּל מִינֵי נְגוּנִים שְׁיִגְבִּיחוּ אֶת רוּחְךָ.

וּמֵאֵד מֵאֵד אֲנִי שְׂמַח בְּמָה שְׂאֵתָה זֹכָה לְעֶסֶק בְּהַפְצַת סִפְרֵי
רַבְּנוּ ז"ל.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' קמ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְר וַיִּקְרָא, ו' אֲדָר-ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... נֵרוּ יֵאִיר.

רָאָה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמָךְ, כִּי סוּף כָּל סוּף תִּרְאָה יְשׁוּעָה גְדוּלָּה,
שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲשֶׂה עִמָּךְ, שְׂתִזְכָּה לְהַפְקִיד בְּזֵרַע שֶׁל קִימָא.

הַעֲקָר רָאָה לְחִזֵּק וּלְשַׂמַּח אֶת אִשְׁתְּךָ, כִּי הַשְׂמֻחָה בְּבֵית גּוֹרְמַת

אָשֶׁר ט' קמא בנחל רכז

להרחבת המחין, וזוכים למחין דאבא, שעל-ידי-זה באה הולדה בנקל.

ראה ללמד הרבה 'עין יעקב', וגם בחדושי רבנו יוסף חיים ובספרו 'בן יהונדע' על אגדות חז"ל, וגם בדברי החיד"א בספרו 'פתח עינים' על אגדות חז"ל, ובזכות זה תזכה לישועה מן השמים.

המאחל לך ברכה והצלחה בכל מעשיו יריף...

ט' קמא.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ויקרא, ו' אדר-ב' ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד אני שמח לשמע איך שאפתה מחזק את עצמך בלמוד התורה הקדושה, אשר רק זה ישאר לנו.

אודות למוד גמרא, עליך ללמוד באופן כזה שתבין, ותשתדל ללמוד עם פרוש רש"י, ויתר הלמודים: תנ"ך, משניות, וזה ותקונים וכו' וכו', תלמד בגרסה, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתזכה לתקון נצחי, לתקן את הפגם וכו', כי למוד התורה עולה על הכל. ורבנו ז"ל גלה לנו נפלאות ממעלת למוד התורה הקדושה. ופעם אחת התבטא (חיי-מוהר"ן, סימן תקעג), כי אורייתא בתפארת וברית ביסוד, הינו התורה היא למעלה מקדשת השבת.

ועל-כן מי שיודע שקלקל בכריתו, ישתדל ללמוד התורה הקדושה, וכל שכן אם יזכה לומר בכל יום הח"י פרקים משניות — אין למעלה מזה בתקון הברית.

נא ונא ראה לשמח את עצמך, כי עקר התשובה הוא רק שמחה, לשמח על נעם חלקנו, שזכינו להתודע מרבי אמת כזה,

בְּנַחֵל

ט' קמב

אָשֶׁר

רכח

וְעַל-כָּל-פָּנִים אֵין אָנוּ מִתְנַגְּדִים עָלָיו, וּבִוְדָאֵי עַל יְדוּ נִזְכָּה לְהַגִּיעַ
לְתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה — אִם נִצִּית אֹתוֹ.

רְאֵה לְשִׂמְחָה אֶת אֲשֶׁתְּךָ, וְהִשְׁתַּדְּלוּ לְהִיּוֹת תָּמִיד שְׂמֵחִים
וְעֲלִיזִים, וְאִף שֶׁקָּשָׁה וְכָבֵד לָכֶם מְרַב הַמְרִירוֹת וְהַעֲצוּבוֹן וְהַדְּפֹאוֹן
שֶׁנִּכְנסוּ בְּכֶם, עִם כָּל זֹאת תִּדְעוּ שֶׁבְּזֶה תְּלוּי כָּל עֲקָר תְּקוּנָכֶם, שֶׁתִּהְיוּ
תָּמִיד שְׂמֵחִים וְעֲלִיזִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רְאֵה לְכַתֵּב לִי תִּכּוּן-וּמֵדָה מִכְּתָב, אִם קִבַּלְתָּ אֶת מִכְּתָבִי זֶה,
וּמִמֶּשׁ חַיִּים חֲדָשִׁים תִּכְנִיס בִּי.

ט' קמב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיִּקְרָא, ו' אֲדָר-ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל תְּחִיָּה.

אֶת מִכְּתָבְךָ לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי, וּמְאֹד שְׂמֵחָתִי לְשִׂמְעַה הַטּוֹב מִכֶּם,
אִיךָ שֶׁאַתֶּם מְחַזְּקִים אֶת עֲצָמְכֶם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאֵת מְאַרְחַת אֶת
מִשְׁפַּחְתְּכֶם בְּבִיתְכֶם, וְעַל-יְדֵי-זֶה לֹאט לֹאט תִּזְכּוּ לְקַרְבֵּם אֵל
הַקִּדְּשָׁה.

מֵה מְאֹד גִּדְּלָה שְׂמֵחָתִי בְּזֶה שֶׁאַתָּה מְפִיָּצָה אֶת הַקּוּנְטְרָסִים
הַחֲדָשִׁים, שֶׁהֵם גְּלוּי אֹרֹו יִתְבָּרַךְ בְּלְבוּשִׁים שׁוֹנִים, אֲשֶׁרִי מִי שֵׁשׁ
לוֹ חֶלֶק בְּכָל זֶה.

רְאֵי לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה עִם בְּעִלְךָ, וְאַהֲבָה תְּהִיָּה שׁוֹרָה
בְּבִיתְכֶם, וְזֶה יַעֲזֹר לָכֶם בְּכָל הָעֲנִינִים, כִּי בֵּית אֲשֶׁר הוּא מְלֵא
שִׂמְחָה, הַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה שָׁם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אָשׁר ט' קמג – ט' קמד בַּנְחַל רכט

ט' קמג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ו' אֲדָר־ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלַח יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמְאֹד אָנִי שֹׂמֵחַ שְׂאֵתָה מְשֻׁמַּח אֶת
עֲצָמְךָ, כִּי זֶה יָבִיא לְךָ שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂי יְדִידְךָ, כִּי
הַשְׂמֵחָה הוּא הַיְסוּד וְהַעֲקָר בְּדַעַת רַבְּנוּ ז"ל.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְשִׁיךְ עָלֶיךָ חֵן, שֶׁתִּשָּׂא חֵן בְּעֵינַי כָּל רוֹאֶיךָ,
וְתִצְלִיחַ בְּדַרְכְּךָ, וְרֵאָה לְהֵיוֹת תְּמִיד בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְתִשְׂמַח אֶת
אִשְׁתְּךָ וְאֶת יְלָדֶיךָ, וְאִז תִּרְאֶה אֶת הַנִּפְלְאוֹת שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא.

נָא וְנָא תִצֵּא מִקְטָנוֹת הַמַּחֲזִין, וְתִרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְבוֹא אֵל
גְּדֻלוֹת הַמַּחֲזִין.

אָנִי מְקַוֶּה לְהֵיוֹת בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וְלָגוּר בְּהַ תְּדִיר.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' קמד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ז' אֲדָר־ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלַח יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... גְּרוּ יְאִיר.

רֵאָה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! לְחִזּוֹק אֶת כָּל תְּלִמִּידֵי "הַיְכָל-הַקְדוּשׁ"
לְעִבְדָּה וּלְמַעֲשֶׂה, שִׁיזְכוּ לְהִרְבוֹת בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, כִּי סוּף
כָּל סוּף יִמְיָנוּ כָּצֵל עוֹבֵר, וְלֹא נִשְׁאָר מִהֶאָדָם שׁוֹם דָּבָר, רַק מֵה
שְׁזוּכָה לְחִטָּף בְּזֶה הָעוֹלָם תּוֹרָה וְתַפְלָה. וְעַל קֵטֵב זֶה סוֹכֵב עַל
עַנְיָנָנוּ — לְעוֹרֵר וּלְגַלּוֹת אֶת פְּנִימִיּוֹת הַלֵּב, שֶׁיִּתְלַהֵב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

אִשְׁרָנוּ מֵה טוֹב חֲלָקָנוּ, וּמֵה נְעִים גּוֹרְלָנוּ, שְׁאָנוּ יוֹדְעִים מְרַבִּי

אַמַּת כָּזָה וּמֵאֹר כָּזָה, וְאָנּוּ זֹכִים לְשִׁמּוֹ, כִּי סוּף כָּל סוּף לֹא יִשָּׂאֵר
לָנוּ רַק דְּבָר זֶה, שְׁנוֹפָה לְגִלוֹתוֹ וּלְפָרְסָמוֹ בְּעוֹלָם.

יְמִינוּ כְּצֵל עוֹבֵר, הִנֵּה אֲנַחְנוּ פֹּה, וְהִנֵּה כָּבֵר נִהְיָה שָׁם, וְעַל-כֵּן
אֲשֶׁרֵי מִי שְׁזֹכָה לְגִלוֹת וּלְפָרְסָם אֶת דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל, וּלְעוֹרֵר וּלְלַהֵב
אֶת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל לְתוֹרָה וּלְתַפְלָה, אֲשֶׁרֵי לוֹ וְאֲשֶׁרֵי חֵלְקוֹ!

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' קמה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ז' אֲדָר־ב' 'הַתְּשִׁמָּו'.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... נָרוּ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וְגִדַּל שְׂמִחָתִי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

רָאָה לְהִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמְךָ אֹר הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתִדַּע אֲשֶׁר
אֵין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדֶיךָ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהַכֹּל לְכֹל אֱלֹקוֹת גָּמוֹר הוּא.

אֶךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּשִׁבְלֵי הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיּוֹן בְּרָא אֶת
הַצְּמִצּוֹם, שְׁנִקְרָא עוֹלָם הַזֶּה דְּרָךְ הַטְּבַע, וְעַל־כֵּן לְהִמְשִׁיךְ אֶת אֹרוֹ
יִתְבָּרֵךְ, שֶׁהוּא אֹר הָעוֹלָם הַבָּא דְּרָךְ הַהִשְׁגָּחָה, בְּתוֹךְ הָעוֹלָם הַזֶּה,
בְּתוֹךְ הַטְּבַע, וְזוֹ כֹּל עֲבוֹדָתְנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם.

בְּשַׁבַּת אָנּוּ זֹכִים, שְׁנִמְשָׁךְ אֹר הָעוֹלָם הַבָּא, אֹר הַהִשְׁגָּחָה,
בְּתוֹךְ הָעוֹלָם הַזֶּה, וּבְתוֹךְ דְּרָךְ הַטְּבַע. וְעַל-כֵּן בְּשַׁבַּת, אֲזִישׁ נִיחָא
וּמְנוּחָה בְּכֹל מִינֵי דְאֵגוֹת. וּבְפוּרִים נֶאֱמָר גַּם-כֵּן הַלְשׁוֹן (אֶסְתֵּר ט, טז):
"וְנוּחַ מְאוּיְבֵיהֶם", שְׁזָכוּ עַל-יְדֵי הַגָּס הַגְּדוֹל הַנוֹרָא וְהַנְּפִלְאָ,
שֶׁהִמְשִׁיךְ מְרַדְּכֵי הַצְּדִיק בְּעוֹלָם לְהַכְנִיעַ אֶת הַמֶּן עִמְלָק, שֶׁהוּא
הַסְּפָקוֹת, שְׂאֵז זָכוּ גַם-כֵּן לְנִיחָא וּמְנוּחָה, שֶׁהוּא מַעֲיֵן עוֹלָם הַבָּא.

אָשׁוּר ט' קמוּ בַּנְחַל רלא

ועל-פֶּן הַגִּס הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא וְהַנִּפְלָא שֶׁל פּוּרִים נִכְתָּב בְּסֵפֶר, כִּי נְבוּאָה הַצְּרִיכָה לְדוֹרוֹת נִכְתְּבָה בְּסֵפֶר.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָנוּ לְחַדֵּשׁ חֲדוּשִׁים אֲמִתִּיִּם בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וּלְכַתְּבָם עַל הַסֵּפֶר, וּלְהַדְפִּיסָם וְלַהֲפִיצָם בְּכָל שְׂכָבוֹת יִשְׂרָאֵל, כִּי נְבוּאָה הַצְּרִיכָה לְדוֹרוֹת רְאוּיָה לְהַדְפָּסָה.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמֶךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וּבַפְּרָט עֲכָשׁוּ בִימֵי הַפּוּרִים, עֲלִינוּ לְשִׂמְחַ מְאֹד מְאֹד, וְלַעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה מִהַפּוּרִים הַזֶּה.

הַמֵּאֲחִל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' קמוּ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ז' אֲדָר־ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי, וּמְאֹד אָנִי שִׂמְחָה, שְׂאֲתָה עוֹסֵק פֶּה וְשֵׁם לְחִלּוֹק אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים.

מָה אִמַּר לָךְ, יְדִידִי הַיְקָר! אִם הִיְתָ יוֹדֵעַ מְעַלְתָ זֶה הָעֲנִיָּן, הִיְתָ מִתְמִיד בְּזֶה בְּיֹתֵר, כִּי סוּף כָּל סוּף מִצַּד עֲרֻבוֹת שְׁיֵשׁ לְכָל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל לְגַבִּי חֲבֵרוֹ, הוּא צָרִיךְ לְדַבֵּר עִמּוֹ בְּכָל יוֹם מִהַתְּכַלִּית וְכוּ' וְכוּ'.

אִךְ מֵאַחַר שֶׁזֶה קָשָׁה מְאֹד, וְלֹא כָּל אֶחָד יָכוֹל לְזַכּוֹת לָזֶה, עַל-פֶּן בְּזֶה שְׂזוּכִים לְחִלּוֹק אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, עַל-יְדֵי-זֶה מְקִיָּמִים אֶת זֹאת בְּשִׁלְמוֹת. וְעַל-פֶּן רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ בְּזֶה.

הַעֲקֵר אֶתָּה רְאֵה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְאַל תַּנִּיחַ אֶת הָעֲצָבוֹת וְהָעֲצָלוּת אֲצִלְךָ כְּרָגַע, וּבּוֹדְאֵי סוּף כָּל סוּף תִּרְאֶה יְשׁוּעָה נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

רלב אָשֶׁר ט' קמז – ט' קמח בַּנְחָל

נא וְנא רָאָה, שְׁבִבִיתְךָ יְהִיָּה תָמִיד שְׁמֹחָה, כִּי הַשְּׂמֹחָה בְּבֵית
הִיא הַצְּלָחָה בְּבֵית.

הַגָּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאִז תִּרְאֶה יְשׁוּעוֹת
מִן הַשָּׁמַיִם.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' קמז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ז' אֲדָר־ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִשְׁתַּוְּקֵק לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ, וְאִיךָ אֶתָּה מְרַגֵּשׁ,
וּמָה שְׁלוֹם תּוֹרַתְךָ וְתַפְלִיתְךָ.

רָאָה לְכַתֵּב לִי עַל-כָּל-פָּנִים שׁוֹרָה אַחַת לְמַעַן תַּחֲיִינִי, כִּי
אֶהְבֶּתְךָ תְּקוּעָה בְּנַפְשִׁי.

אֲשַׁרְנוּ מָה טוֹב חֶלְקֵנוּ, וּמָה נִעִים גּוֹרְלֵנוּ, שְׂאֲנוּ יוֹדְעִים מְרַבֵּי
אֶמֶת כְּזָה, מְרַבֵּי נִפְלָא כְּזָה, וְרֵאוּי לָנוּ לְשִׁמְחַת מְאֹד עַל נַעַם חֶלְקֵנוּ,
שְׁנֹכֵינוּ לְהַתְּוֹדַע מִהָאֹר הַגָּנוּז הַזֶּה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רָאָה לְכַתֵּב לִי, וּמִמֶּשׁ תַּחֲיִינִי.

ט' קמח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ז' אֲדָר־ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הַיָּנִיק וְחַפִּים ...
גֵּרוֹ יֵאִיר.

אָשֶׁר ט' קמט בְּנַחַל רִלֵג

אַתְּ מְכַתְּבָהּ לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי, וּמְאֹד שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַתְּ הַטּוֹב מִמֶּנִּי.
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לִי, שְׂתַזְכֶּה לְהִתְמַיֵּד בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה,
וּלְהַתְּעִלוֹת בְּיָרְאַת שָׁמַיִם, עַל-פִּי דְרָךְ הַמוֹסֵר וְהַחֲסִידוּת, וְהוֹרֵךְ
הַיְקָרִים יָרוּוּ רַב גַּחַת מִמֶּנִּי.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' קמט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וּיְקָרָא, ז' אָדָר-ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

אַתְּ מְכַתְּבָהּ לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי, וּמְאֹד אֲנִי מִצְטַעֵר מִכָּל מַה שְּׁעוֹבֵר
בְּבֵיתְכֶם.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְאַבְיְכֶם.

וְרְאוּי לָכֶם לְבַדֵּק אֶת הַמְּזוּזוֹת בְּבֵיתְכֶם — אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְאִם
אֵינָן פְּסוּלוֹת, וְכֵן לְבַדֵּק אֶת הַתְּפָלִין שֶׁלְּךָ וְשֶׁל אָבִיךָ, אִם אֵינָם
פְּסוּלִים, וְרְאוּי לְדַקְדֵּק לְהַנִּיחַ בְּכָל יוֹם תְּפָלִין, כִּי הַתְּפָלִין מְמַשִּׁיכִים
חַיִּים לְאָדָם (מְנַחֵחַ מַד).

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְשִׁיךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְאַבְיְךָ, וְתִבְשֹׂר לִי
בְּשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת.

הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִתְּפַלֵּל עַל
אָבִיךָ, שְׂתַהֲיֶה לוֹ רְפוּאָה שְׁלֵמָה.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רלד אָשֶׁר ט' קנ — ט' קנא בַּנְחָל
ט' קנ.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ז' אֲדָרִיב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֶת שְׁנֵי מִכְתָּבֶיךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב
מִמֶּךָ, אֵיךְ שְׂאֵתָה מְחֻזָּק אֶת עֲצָמֶךָ לִילֶךְ בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ו"ל, אֲשֶׁר אֵין
לְמַעַלָּה מִזֶּה.

אוֹדוֹת שְׂאֵלְתְּךָ בְּעִנְיָן אֲשֶׁתְּךָ וְכו', הִנֵּה רָאוּי לְהַתִּיעֵץ עִם רַב
מִבְּהֶק, לְדַעַתִּי, יֵשׁ הַתֵּר וְכו'.

רְאֵה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיָּקָר! לְחֻזַּק אֶת עֲצָמֶךָ לְחֻדָּשׁ חֲדוּשֵׁי תוֹרָה,
כִּי סוּף כָּל סוּף לֹא יִשָּׂאָר לָךְ רַק הַחֲדוּשֵׁי תוֹרָה הָאֵלוּ שְׂאֵתָה זוֹכָה
לְחֻדָּשׁ, וּמָה טוֹב וּמָה נְעִים, אִם תִּזְכָּה לְהַרְצוֹת אֶת חֲדוּשֵׁיךָ לְפָנָי
אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיָּקָרִים, בְּשַׁעַה שְׂאֵתָם מִתְנוּעָדִים יַחַד, כִּי אֵין דְּבָר
יּוֹתֵר גָּדוֹל מִזֶּה — מְאֵהֶבֶת חֲבָרִים. וְרַבְּנוּ ו"ל רָצָה מְאֹד, שְׁנִתְאַחַד
יַחַד, וּנְדַבֵּר יַחַד מְעַצּוֹתָיו הַקְּדוּשׁוֹת.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' קנא.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ז' אֲדָרִיב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְכִבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ הַמְּלֵא מְרִירוֹת לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי.

מָה אִמַּר לָךְ, יְדֵי הַיָּקָר! לֹא כֵן קִבְּלָנוּ מִרַבְּנוּ ו"ל, לְהַמְשִׁיךְ
אֶת עֲצָמוֹ כָּל-כָּף אֶל הַצַּעַר וְהַמְרִירוֹת.

עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי צְרוּת וַיְסוּרִים קָשִׁים וּמְרִים עוֹבְרִים עַל כָּל אֶחָד

אֲשֶׁר ט' קנב בַּנְחַל רלה

וְאָחַד בְּכָל יוֹם, וְעַקֵּר עֲבוּדַת הַצַּדִּיק הָאֵמֶת, שֶׁהוּא הָרוּעָה וְהַמְנַהֵג הָאֵמֶתִי — לְנַפֵּחַ וּלְהַכְנִיֵס רוּחַ חַיִּים בְּמִקְרָבָיו, עַד שְׂיִזְכּוּ לְהַרְגִּישׁ אֶת עֲרֻבוֹת נְעִימוֹת זֵיו חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, הַמְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקִיָּם אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוּכָה לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו, וְאִז טוֹב לוֹ בְּזֶה וּבְכָפֵא לְנִצַּח נְצָחִים.

רֵאָה, אֶהוּבִי, אָחִי הַיְקָר! לְהַרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְדוֹן אוֹתָךְ לְכַף זְכוּת, כִּי כִשֵּׁם שְׂצָרִיכִים לְדוֹן אֶת אַחֲרִים לְכַף זְכוּת, וְאֲסוּר לְשֵׁנָא אֶת אַחֲרִים, כִּי זֶהוּ לֹא בַתּוֹרָה (וַיִּקְרָא יט, יז): "לֹא תִשְׁנָא אֶת אָחִיךָ בְּלִבְךָ", כְּמוֹ-כֵן צָרִיכִים לְאָהֵב אֶת עֲצָמוֹ, וְאֲסוּר לְשֵׁנָא אֶת עֲצָמוֹ. וְאִם תִּרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ בְּדַרְךָ זֶה, הַכֹּל יַעֲבֹר בְּנִקְלָה.

רֵאָה לְשִׂמְחָה אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֶפְנִים שְׁבַעוּלָם, וּבְכַרְט עֲכָשׁוּ בִימֵי הַשְּׂמֻחָה וְהַחֲדוּחָה, שֶׁהֵם יְמֵי הַפּוּרִים הַקְּדוּשִׁים, שְׂאִז מִתְהַפֵּף הָרַע עַל הַמֵּן עֲמָלֵךְ, כְּמוֹ-כֵן יַעֲזֹר לָנוּ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂנִזְנָקָה לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת אֵמֶתָת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּדוֹר הַזֶּה, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִתְהַפֵּף הָרַע עַל שׁוֹנְאֵיהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל וְיִתְבַּטְּלוּ לְגַמְרֵי.

נָא וְנָא רֵאָה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֶפְנִים שְׁבַעוּלָם, וְאֵל תִּמְשֹׁף אֶת עֲצָמְךָ אֶל הַצַּעַר. וְחִכְמִינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (סֵפֶר הַמִּדּוֹת, אוֹת עֲצֻבוֹת, סִימָן לר): כָּל הַמּוֹשֵׁף אֶת עֲצָמוֹ אֶל הַצַּעַר, הַצַּעַר נִמְשָׁף אֶתְרָיו.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ בְּבְרִיאוֹת הַשְּׂלָמָה בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׂמִיּוֹת וְיִתְרַחֵב לָךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' קנב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ז' אֲדָר־ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר.
אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמֵאֵד שְׂמֻחָתִי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ,

רלו אָשֶׁר ט' קנג בנחל

איך ש'אָתָה מחזק אַת עֲצֻמָּךְ לילך בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ו"ל.

רָאָה לְשִׁמְחָה אֶת עֲצֻמָּךְ וְאֶת אֲשֶׁתְּךָ, כִּי הַשְׂמִיחָה הִיא הַיְסוּד
וְהַעֲקָר בְּחַיֵּי הָאָדָם, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוּכָה לְהַפְּךָ אֶת הַיְגוֹן וְהַאֲנָחָה
לְשִׂמְחָה, שְׂאֵז יְזַכֶּה בְּנִקְל לְעֵבֵר אֶת הָעוֹלָם.

נָא וְנָא אַל תִּפְּל בְּדַעְתְּךָ כָּלֵל מִכָּל מָה שְׂעוּבָר עֲלֶיךָ, כִּי הַהֲכָרַח
שְׂיַעֲבֹר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִה שְׂעוּבָר, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוּכָה לְהַחְזִיק
מֵעֵמֶד בְּזֶה הָעוֹלָם.

רָאָה לְהַרְגִיל אֶת עֲצֻמָּךְ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר
שְׂמִדְבָרִים עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ — זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאֵין
לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' קנג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ז' אֲדָר־ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה גִּיעֵו וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גְּרוֹ יֵאִיר.

אַת מְכַתְּבָךְ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וְגִדְּל הַחַיּוֹת וּמְשִׁיבַת הַנֶּפֶשׁ שְׂקִבְּלָתִי
מִשָּׁם — אֵין לְשַׁעַר וְאֵין לְתֹאֵר כָּלֵל, יַעֲזֹר הַקְּדוּשָׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שְׂתַזְכֶּה לְחַיֵּינִי תָמִיד.

רָאָה, אֱהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! לְחִזֵּק אֶת עֲצֻמָּךְ בְּכָל מָה שְׂעוּבָר
עֲלֶיךָ, וְאַל תִּנְיַח אֶת הַעֲצָבוֹת וְהַעֲצָלוֹת אֲצִלְךָ כְּרַגַע, כִּי חֲסֵדֵי הַשֵּׁם
יִתְבָּרֵךְ, שְׂאֵנו יוֹדְעִים מְרַבֵּי אֶמֶת כְּזֶה וּמֵאֹר נוֹרָא וְנִפְלָא כְּזֶה, וּמָה
גַּם שְׂאֵנו זוֹכִים לְשִׁמְשׁוֹ, אֲשֶׁר בְּזֶה רְאוּי לָנוּ מְאֹד לְשִׁמְחָה כָּל יְמֵי
חַיֵּינוּ, שְׂמִגְשָׁמִים וְרַחוּקִים כְּמוֹנוּ זוֹכִים לְשִׁמְשׁ צְדִיק נוֹרָא וְנִשְׁגָּב
כְּזֶה.

עֲכָשׁוּ מִתְקַרְבִּים יְמֵי הַפּוֹרִים הַקְּדוּשִׁים, שְׂאֵז הַתְּגָלָה אוֹר

אָשׁר ט' קנד בַּנְחַל רלו

ההשגחה, אור העולם הבא בתוך העולם הזה, בתוך דרך הטבע, וזכו להפך היגון והאנחה אל תקף השמחה, ועל-פן הגס הזה נתן להכתב, לא-כן הגס דחנכה, הוא נשאר בעל-פה, כי הוא מסתרי נסתרות הבורא, איך שמנהיג את העולם. ובאמת חנכה ופורים, הם תורה ותפלה. פורים זכינו לקבל את התורה מחדש בהתחדשות חדשה, ובחנכה אז זכינו לתורה והודאה, להרגיל את עצמנו לתן תודה והודאה על כל מה שעבר עלינו, וכל מה שעשה לנו, ואנו מבקשים את כל צרכנו ממנו יתברך.

והנה התורה הקדושה נקראת עלמא דאתגליא, שזה בחינת רחל, שבוזה יש לכל אחד ואחד השגה, והוא גלוי להכל. מה שאין בן תפלה נקראת עלמא דאתכפיא, היא מכסה מעיני כל, שהוא סוד לאה. וצריכים את שניהם — תורה ותפלה, וזה שאמר רבנו ז"ל, שהוא לקח את הטוב מהחסידים והמתנגדים, שהם תורה ותפלה, כי אצל החסידים העקר הוא תפלה, ואצל המתנגדים העקר הוא תורה, והוא ברר את שניהם.

על-פן ראוי לנו להתמיד בכל יום בתורה ובתפלה, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לנו, שנוזקה לשמש את רבנו ז"ל כל ימי חיינו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט' קנד.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויקרא, ז' אדר-ב' ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי היקר לי מאד ... נרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ואני מאד מצטער בצערך הקשה מכל מה שעובר עליך.

מה אמר לך, ידידי היקר! עליך לדעת, כי החיים של האדם מלאים נסיונות מרים וקשים מאד מבית ומבחוץ, ועקר עבודתנו

רלח אָשֶׁר ט' קנה בַּנְחָל

— לַהֲפֹךְ אֶת הַמְרִירוֹת לְנִעִימוֹת, וּלְחַפֵּשׂ וּלְבַקֵּשׁ וּלְמַצֵּא אֶת הָאוֹר הַגָּנוּז בְּתוֹךְ דְּחֻקוֹתָנוּ וִירִידָתָנוּ וְכוּ' וְכוּ'.

וּבַפְּרָט אַתָּה, שְׁכַבְר עֵבֶר עֲלֶיךָ בְּחַיֶּיךָ מֵה שְׁעָבֵר, שְׁנַתְקִים בְּךָ (תהלים מב, ח): "כָּל מִשְׁבְּרֶיךָ וְגִלְיֶךָ עָלַי עֲבֹרוּ", עֲלֶיךָ לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמְךָ לְדוֹן אֶת אֲשֶׁתְּךָ לְכַף זְכוּת, כִּי סוּף כָּל סוּף זְכִיתָם לִילְדִים גִּפְלָאִים, וּבּוֹדָאֵי הַמְתָּחִים קָשִׁים וּמְרִים מְאֹד מְאֹד. וְדַבֵּר זֶה עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, וְצָרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם לְהַמְתִּיק אֶת הַמְרִירוֹת. וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׁתַּזְכֶּה לַעֲבֹר עַל הַכֹּל.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה עַל נַעַם חֻלְקָנוּ, שְׂזוּכֵינוּ לְהַתְדַע מְרַבְנוּ וְ"ל, כִּי מָה הֵינּוּ עוֹשִׂים בְּלִי רַבְנוּ וְ"ל?! הֲרֵי הֵינּוּ נֹאבְדִים לְגַמְרִי. וְזֶה שְׁאֵנוּ זוֹכִים לְדַעַת מְרַבְנוּ וְ"ל, זֶה עָקֵר תְּקוּנָתָנוּ וְשִׂמְחָתָנוּ הַנִּצְחִית.

רְאֵה לְהַפְיֵץ אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, כִּי זֶה יַעֲזֹר לָךְ בְּפִרְנִסְתְּךָ, שְׁתִּשָּׂא חֵן בְּעֵינַי כָּל רוֹאֶיךָ, וַיִּנְדְּבוּ לָךְ בְּעֵין יָפֵה. וּמֵה גַם שְׁתַּזְכֶּה לְהַחֲדִיר אֲמוּנָה וְדַרְכֵי רַבְנוּ וְ"ל בֵּין כָּלל יִשְׂרָאֵל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' קנה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר וַיִּקְרָא, ז' אֲדַרְבֵּי ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל תַּחֲיָה.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִצְטַעֵר מִמֶּה שְׁעוֹבֵר עֲלֵיכֶם בְּעֵינֵי בְּתָכֶם.

אַבְקֵשׁ אוֹתְךָ, שְׁתּוֹסִיפִי לְנִרוֹת שְׁאֵת מְדֻלְקָה לְכַבּוֹד שְׁבַת-קִדְשׁ שְׁנֵי נִרוֹת שֶׁל שְׁמֵן זַיִת, וְגַם תְּבַדְּקוּ אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְכֶם אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְאִם לֹא חֲסָרָה אִיזוֹ מְזוּזָה.

אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיִמְשִׁיךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה

אֲשֶׁר ט' קנו — ט' קנו בנחל רלט

לְבַתְּכֶם, וְהַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי, וְתַמְשֵׁךְ רַפּוּאָה
שְׁלֵמָה לְבַתְּכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' קנו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יְתַבְּרֶךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ז' אָדָר־ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי, וּמֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב מִמֶּךָ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְשִׁיךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂי יְדִיךָ,
וְתוֹזֵקָה לְרוּחַ רַב נַחַת מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיךָ, וְתִגְדְּלֵם בְּנִקְלָה, וְשִׂיחֶיךָ
אֶצְלֶךָ פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעָה, וְשֵׁלָא תַצְטַרְךָ אִף פַּעַם לְצֵאת לְחוּץ לְאַרְץ.

הַרְגֵּל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר עִמּוֹ יְתַבְּרֶךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁאֲתָה
מְדַבֵּר עִמּוֹ יְתַבְּרֶךְ רְאֵה שִׂיחֶיךָ חָשׁוּב בְּעֵינֶיךָ, וְהַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת
יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע גַּם אֶת תְּפִלָּתְךָ, וְתוֹזֵקָה בְּאֵמֶת לְהַתְקַרֵּב אֵל רַבְּנוּ ז"ל
אֲתָה וְכֹל יוֹצְאֵי חֲלָצִיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' קנו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יְתַבְּרֶךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ז' אָדָר־ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי, וְגִדְּלֵ שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידִי הַיְקָר! זוֹ שְׂמֵחָתִי וְזוֹ חֲדוּתִי, שְׂאֲנִי זוֹכֶה לְשִׁמְעַת בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת, שְׂאֵתָה וְחִבְרִיךָ הַיְקָרִים "הַעֵינִן" שְׁלִי, זוֹכִים לְהַפִּיץ אֶת הַקּוֹנְטֵרְסִים הַחֲדָשִׁים בְּכָל שְׂכָבוֹת הָעַם, אֲשֶׁר הֵם תְּמַצִּית דְּבָרֵי רַבְּנוֹ ז"ל בְּלִשׁוֹן קָלָה, בְּאִפְּן שְׂכַלְמִים יְבִינּוּ אֶת זֶה.

וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׂתִזְכֶּה לְהַקִּים בֵּית דְּפוּס כְּרַצוֹנְךָ, וְלְהַדְפִּיס וְלְהַפִּיץ אֶת הַקּוֹנְטֵרְסִים הַחֲדָשִׁים, שֶׁהֵם תְּמַצִּית דְּבָרֵי רַבְּנוֹ ז"ל.

הַעֲקָר רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִרְאֶה לְשִׂמַּח אֶת אַחֲרִים, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַצְלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' קנח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיְקָרָא, ז' אֲדָר-ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֶת מְכַתְּבְּךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמְאֹד שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב מִמֶּךָ, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׂתִזְכֶּה לְהַצְלִיחַ דְּרָכְךָ, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנֶה — תִּשְׁפִּיל וְתַצְלִיחַ.

רְאֵה, אֶהוּבִי, אָחִי הַיְקָר! לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, כִּי הַשְּׂמֵחָה הִיא רְפוּאָה לְהַכּל, וְרַבְּנוֹ ז"ל הִזְהִירָנוּ מְאֹד מְאֹד עַל מַצּוֹת הַשְּׂמֵחָה, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂשִׂמַח תָּמִיד וּמְשִׂמַח אֶת אַחֲרִים, וְאִזּוֹ טוֹב לוֹ בְּנֶה וּבְבָא לְנִצַּח נְצָחִים.

נָא וְנָא רְאֵה לְעֵינֶיךָ בְּכָל יוֹם בְּקוֹנְטֵרְס אַחֵר, וְשֵׁם תְּמַשִּׁיף לְעֲצָמְךָ הַתְּחִינּוּקוֹת.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אָשֶׁר ט' קנט בַּנְחַל רמא
ט' קנט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ז' אֲדַרְבִּי ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכוּן קִבַּלְתִּי.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שְׁתַּזְכֶּה לְהַפְקֵד בְּזֶרַע שֶׁל קִימָא
בְּזִכּוֹת רַבְּנוּ ז"ל וּבְזִכּוֹת כָּל הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים.

נָא וְנָא אֵל תִּתְיָאֵשׁ מִן הַרְחָמִים, כִּי מָה שְׁתַּפְּלֶה פּוֹעֵלֶת שׁוֹם
דְּכָר בְּעוֹלָם אֵינוֹ פּוֹעֵל.

אֲשֶׁרִינוּ מָה טוֹב חֻלְקֵנוּ, שְׂאָנוּ זוֹכִים לֵידַע מִרְבֵּי אֱמֶת כְּזֶה,
שְׁגִלָּה לָנוּ אֶת עֲבוּדַת הַתַּפְּלָה, וְרְאוּי לָנוּ לִילֵךְ בְּדַרְכּוֹ, לְשִׁפְךָ שִׁיחַ
וּתַפְּלָה לְפָנֵי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

אֲסוּר לָכֶם לִפְל בְּדַעְתְּכֶם כָּלֵל, כִּי סוּף כָּל סוּף תִּרְאוּ יְשׁוּעָה
גְּדוֹלָה מִן הַשָּׁמַיִם.

הִיָּה טוֹב מְאֹד, שְׁתַּרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְלַמֵּד 'עֵין יַעֲקֹב', וּתַעֲיִן
בְּפִרוּשֵׁי הַרִ"ח בְּסִפְרוֹ 'בֵּין יְהוּדָע' עַל אַגְדוֹת חז"ל, וְכֵן בְּסִפְרֵי
הַחִיד"א "פֶּתַח עֵינַיִם" עַל אַגְדוֹת חז"ל, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר
לְךָ, שְׁתַּזְכֶּה לְהַפְקֵד בְּזֶרַע שֶׁל קִימָא.

נָא וְנָא רְאֵה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, וּתְחַזֵּק אֶת אֲשֶׁתְּךָ, שְׁתַּהֲיָה
תָּמִיד בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה מוֹרְדֶת אֶת הַמִּתְחִים מִן הָאָדָם,
וְעַל-יְדֵי-זֶה זוֹכִים לְהַפְקֵד בְּזֶרַע שֶׁל קִימָא.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' קס.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ז' אֲדָרִיב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי, וְאִם מֵצֵד אֶחָד שְׂמַחְתִּי שְׂמַצָּאת אֶת
בַּת זוּגָה, אֲבָל מֵצֵד שְׁנֵי אֲנִי מְאֹד מְצֻטָּעֵר לְמָה הִנַּחְתְּ אוֹתָהּ בְּשִׁבִיל
שְׂרָצָתָה מִתְּנוּת.

מָה אִמַּר לָךְ, הִצְדַּק עִמָּה, לְכֻלָּה צְרִיכִים לְקִנּוּת מִתְּנוּת, וְזֶה
מִנְהַג יִשְׂרָאֵל בְּדוֹרֵי דוֹרוֹת עַד אֲבוֹתֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים. וְאֲנִי מוֹצֵאִים
דְּכֻשֵׁיעֵקֶב אֲבִינוּ בָּא אֶל רַחֵל, וְלֹא הָיָה לוֹ לִתֵּן לָהּ מִתְּנוּת —
הִצְטָעֵר מְאֹד וְכו', וְאִתָּה בְּשִׁבִיל אֵיזָה סְכוּם שְׂצָרִיךְ לְעֵלוֹת שְׁעוֹן
וְטִבְעֵת, הִנַּחְתְּ אֶת בַּת זוּגָה? ! לְדַעְתִּי, עֲשִׂיתְ טְעוּת.

אֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאִתָּה עֲדִין יָכוֹל לְתַקֵּן זֹאת,
וּלְהַתְחַתֵּן תִּכְף-וּמִיד.

רְאֵה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיִּקְרָ! לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִינֵי אֲפָנִים
שְׂבַעוּלָם, וְהַעֲקֵר — לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם,
וּבְפָרְטִיּוֹת בְּעִיר גִּבְעַתִּים, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, כְּשֶׁהוֹלְכִים בְּעִיר
מְלֵאָה חִילוּנִים, וּמַגְלִים וּמְפָרְסְמִים אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ.
וּגְדֹל הַשְּׂעִשׁוּעִים שְׂעוֹשִׁים וְגוֹרְמִים לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל-יְדֵי-זֶה
— אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי כְּשׁוֹזְכִים לְקַרֵּב אַחֲרֵים, זֶה עֲקָר
הַשְּׂעִשׁוּעִים שְׂעוֹלִים לְמַעַלָּה. אֲשֶׁרִי מִי שְׂעוֹסֵק בְּזֶה תְּמִיד, וְאִז טוֹב
לוֹ בְּזֶה וּבְכָּא לְנִצַּח נִצָּחִים.

הַכֶּפֶל הַדְּבָר, רְאֵה לְתַקֵּן אֶת אֲשֶׁר קִלְקַלְתָּ, וְאֲנִי מְקַנְהָ שְׂאִתָּה
יָכוֹל לְהַתְחַתֵּן עִמָּה.

עַל-כָּל-פָּנִים אֵיךְ שֶׁהוּא רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב אֶחָד בְּכֹל שָׁבוּעַ,
וּמִמֶּשׁ חַיִּים חֲדָשִׁים תְּכַנִּיס בִּי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' קסא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ז' אֲדָר־ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.
אֵת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמְאֹד שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ,
יַעֲזוֹר לְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְבִשְׂרֵנִי תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת.
רְאֵה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, כִּי רַבְּנוּ ו"ל הִזְהִירָנוּ מְאֹד לְהִיּוֹת
בְּשִׂמְחָה, וְאָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת, חֶלֶק ב', אוֹת שְׂמֵחָה, סִימָן א'): מִי שֶׁשְּׂמַח
תָּמִיד, הָרִי זֶה מִצְּלִיחַ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַצְלִיחַ אֶת דְּרָכְכֶם, וְתִזְכּוּ לְשְׁלוֹם-בַּיִת אֲמַתִּי,
וְשִׁיְהִיו רַק שְׂמֵחוֹת בְּבֵיתְכֶם.

נָא וְנָא רְאֵה לְצִיַּת אֶת אֲשֶׁתְּךָ, כִּי רַבְּנוּ ו"ל גָּלָה לָנוּ, אֲשֶׁר
הִפְרַנְסָה וְהִשְׁפַּע בָּאִים לְאָדָם בְּזִכּוֹת אֲשֶׁתּוֹ (עֵין לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א',
סִימָן טט), עֵין שָׁם.

רְאֵה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיִּקְרָ! לְהַפְיֵץ אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל, וְזֶה עָקֶר
הַתְּקוּן עַל הָעֵבֶר. וּכְנִגְדַּ שְׁחָטָא הָאָדָם, עָלָיו לְקָרֵב רְחוּקִים.
הַמְּאֹחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' קסב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ז' אֲדָר־ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיִּקְרָ לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֵת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמְאֹד שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ.
רְאֵה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיִּקְרָ! לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּאַהֲבַת חֲבֵרִים,

רמד אָשֶׁר ט' קסג בַּנְחָל

וְתִרְאֶה לְעוֹרֵר אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי רַבְּנוּ ו"ל מְאֹד
הִזְהִינּוּ עַל נִקְדַּת הַשִּׂמְחָה, וּבִפְרוּשׁ גָּלָה לָנוּ, שְׂאֵם אֲנַחְנוּ נִהְיֶה
בְּשִׂמְחָה, תִּהְיֶה טוֹבָה גְּדוּלָה לְעוֹלָם.

אִם הֵייתֶם רוֹאִים מָה אַתֶּם גּוֹרְמִים עִם הַשִּׂמְחָה שְׁלָכֶם, וּבְזֶה
שְׂאֵתֶם הוֹלְכִים בְּעֵירוֹת וְשָׂרִים עִם כָּלִי זִמְרָה, וּמְשִׂמְחִים בְּנֵי-אָדָם,
וּמְפִיזִים סִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל, וּמְחַיִּים אוֹתָם מִמָּוֶשׁ, הֵייתֶם מִתְמַיִדִים בְּזֶה
תְּמִיד.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שְׂתִזְכְּרוּ לְהַמְשִׁיךְ בְּדַבָּר זֶה
וְתִצְלִיחוּ בְּדַרְכְּכֶם.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' קסג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ז' אֲדָר-ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמְאֹד שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ.

רָאָה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ מְאֹד, וְתִמְשִׁיךְ בְּהַפְצַת מַעֲיֵנוֹת הַחֲכָמָה
חֻצָּה, שְׂזֶה עָקֵר תִּקְוַתְנוּ לְנִצָּח.

וְאָנוּ צְרִיכִים לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד עַל נַעַם חֻלְקָנוּ, אֲשֶׁר בַּנְחָל שָׁם
חֻלְקָנוּ וּגְוַרְלָנוּ, וּמָה הֵיינוּ עוֹשִׂים בְּלַעֲדֵי רַבְּנוּ ו"ל ? ! וְעַל-כֵּן מֵהֵיִשֶׁר
וּמִהֵרָאוּי לְגַלוֹת אֶת הַסִּגְלָה לְעַם סִגְלָה (לְקוּיטִי-מוֹהֲרָן, חֵלֵק א', סִימָן
א'). וּמֵאַחֵר שְׂזַכִּינוּ לִידַע מִסִּגְלָה נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה כְּזוֹ, עָלִינוּ לְגַלוֹתָהּ
וּלְפָרְסָמָה לְכֹל עַם יִשְׂרָאֵל, וּבִפְרֹט בְּאַרְצֵנוּ הַקְדוּשָׁה.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אֲשֶׁר ט' קסד — ט' קסה בַּנְחַל רמה

ט' קסד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יְתַבְּרֶךָ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ז' אֲדַרְבֵּי ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אָנִי שְׂמֵחַ בְּפַעֲלֵי־וְתָךְ שְׂאֵתָה פּוֹעֵל בְּעִיר אֲשֶׁדוֹד,
וּמְגִלָּה וּמְפָרְסָם שָׁם אֶת דְּעַת רַבְּנוּ ז"ל. יַעֲזֹר לְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שְׂתַמִּיד תִּגְלָה אֶת רַבְּנוּ ז"ל בְּרִישׁ גְּלִי, וְלֹא תִתְבַּיֵּשׁ מִשׁוּם בְּרִיָּה
שְׁבַעֲוֹלָם, "וְאֲדַבְּרָה בְּעֵדֻתֶיךָ נֶגֶד מְלָכִים וְלֹא אֲבוֹשׁ" (תהלים קיט, מו),
אָמַר דָּוִד הַמֶּלֶךְ.

הַעֲקָר רְאֵה לְעוֹרֵר הַרְבֵּה עַל נִקְדַּת הַשְּׂמֵחָה, אֲשֶׁר אֶצֶל רַבְּנוּ
ז"ל זֶה עֵקֶר גְּדוֹל מְאֹד. וְכֵן תְּעוֹרֵר עַל סֵדֶר-דְּרָף-הַלְמוּד, כִּי מֵה
שְׁבִיד בְּטוֹחַ. וְעַל הַכֹּל — עַל עֲנִין תַּפְּלָה וְהַתְּבוּדוֹת, לְדַבֵּר עִמּוֹ
יְתַבְּרֶךָ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר הוּא הַצְּלָחָה נִצְחִית.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' קסה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יְתַבְּרֶךָ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ז' אֲדַרְבֵּי ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֶת מַכְתְּבְּךָ לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי.

רְאֵה לְגִלוֹת וּלְפָרְסָם אֶת שֵׁם הַצְּדִיק הַאֲמֵת וְאֵת תַּלְמִידָיו
הַאֲמֵתִיִּים וְאֵת הַיִּכְלֵ-הַקֶּדֶשׁ, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, וְאָנִי מְקַנְהָ
לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁסוּף כָּל סוּף תַּתְּהַפְּכֶנָּה לְךָ כָּל הַרְעוֹת לְטוֹבָה,
וְתִזְכֶּה לְמַצֵּא אֶת בֵּית זוּגָךְ מִן הַשָּׁמַיִם.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רמו אָשֶׁר ט' קסו — ט' קסז בְּנַחֵל

ט' קסו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ז' אֲדָר־ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צָמוּד בַּפְּנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יֵאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּגְדֵל שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

הַעֲקָר רָאָה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיָּקָר! לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי
אֲפָנִים שְׂבַעוּלָם לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמֵחָה תַעֲזוֹר לָךְ, שְׂתִזְכֶּה
לְמִצָּא אֶת בֵּת זוּגְךָ, כִּי כְּשִׁירָאוּ שְׂאֵתָה תָּמִיד שְׂמֵחַ, עַל-יְדֵי-זֶה תִּשָּׂא
חַן בְּעֵינַי כָּל רוּאֵיךָ, וְתִזְכֶּה לְמִצָּא אֶת בֵּת זוּגְךָ בְּקִרְוֹב.

נָא וְנָא אֶל תִּפְחַד מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׂבַעוּלָם, וְהַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר
עִמוּ יִתְבָּרַךְ כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ עִם רֵעֵהוּ, וְכָל מָה שְׂמַעִיק לְפָנֶיךָ
תִּסְפָּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְאֵין שׁוּם מְצִיאוֹת
בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל. וְאֵף שְׂאֵי אֲפָשׁוּ לְרֵאוֹתוֹ, עִם כָּל זֹאת הַלֵּב
מִרְגִּישׁוֹ, וּמִכָּל שְׂכָן וְכָל שְׂכָן שְׂעַל-יְדֵי רַבּוּי הַתְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת,
זוֹכִים לְרֵאוֹת בְּעֵינַי הַבָּשָׂר מִמֶּשׁ. וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזוֹר לָךְ,
שְׂתִזְכֶּה לְהִגִּיעַ לְזֶה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' קסז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ז' אֲדָר־ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, גַּר לְהַצְדִּיק נַחַל נוֹבַע מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גֵּרוּ
יֵאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּגְדֵל שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ —

רמז בנחל ט' קסח אָשֶׁר

אין לתאר ואין לשער כלל. יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא, שתזכה להתעלות בעבודת השם יתברך על-פי דרכי רבנו ז"ל.

עליך לדעת, כי צריכים לשמר את עצמו מאד מאד מרבוץ האור מבחינת "פן יהרסו" (שמות יט, כא). ורבנו ז"ל גלה לנו בפרוש (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן עב), שגם בהתקרבות להקדוש-ברוך-הוא יש יצר גדול מאד להתלהב יותר מדי. וראוי ונכון לך ללמד את התורה הזאת עם הראש-כולל שלכם, וגם לומר עליה את התפלה מ"לקוטי-תפלות", כי רבוי האור גורם אחר-כך לשבירת הכלים, והשם יתברך ישמר אתכם.

עליכם לדעת, כי כל דבר צריך ללכת בצמצום. ועקר הצמצום הוא הדבור, שאדם ירגיל את עצמו לדבר עמו יתברך בתמימות ובפשטות גמורה, וכל מה שמרבה בתפלה, זוכה שנוצטמצם לו, והוא מקבל את האור בהדרגה.

נא ונא ראה לעבד על נקדת השמחה, כי השמחה היא היסוד והעקר בדעת רבנו ז"ל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט' קסח.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויקרא, ז' אדר-ב' ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ותרגיל את עצמך לברח רק אליו יתברך, כי אין לנו בזה העולם שום דבר רק לברח אל הקדוש-ברוך-הוא, כאשר הורנו רבנו ז"ל.

נא ונא אל תפל בדעתך כלל, רק ראה להפיץ את הקונטרסים

רמח אָשֶׁר ט' קסט – ט' קע בַּנְחַל

הַחַדְשִׁים, שֶׁהֵם סֵלַת בְּרוּרָה מֵהַ"לְקוּטֵי-הַלְכוֹת" הַקְדוּשִׁים. וּמִי יִתֵּן
שֶׁתּוֹפֵה לְהַדְפִּיס אֵיזָה קוּנְטָרס לְזְכוֹת אַבִּיךָ ו"ל.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' קסט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ז' אֲדָר־ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ יְאִיר.

אֵת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְלָתִי, וּמְאֹד שִׂמְחָתִי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ.

רָאָה לְחִזֵּק אֵת עֲצָמְךָ לְהִיוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה. וְרַבְּנוּ ו"ל
הַזֵּהִירְנוּ מְאֹד עַל מִדַּת הַשִּׂמְחָה, וּמְאֹד בְּזָה וְגַנְהָ אֵת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ,
אִם רָאָה שֶׁהֵם שְׁלִימוֹזְלִינִיקֵעַס, כִּי רַבְּנוּ ו"ל אֲחֻז מְאֹד בְּמִדַּת הַזְּרִיזוֹת
וְהַשִּׂמְחָה, אֲשֶׁר עַל-יְדֵי-זֶה נִתְרַחֵב הַמַּחֲזִין, וַיְכוּלִים לַעֲשׂוֹת הַרְבֵּה
בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ. עַל-כֵּן אֵל תְּהִיָּה בְטָלָן, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
יִמְשִׁיךְ לְךָ שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּפִרְנֶסָה.

רָאָה לְהַפְיִץ אֵת אֹר רַבְּנוּ ו"ל בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, וּבְזְכוֹת זוּ גַם-כֵּן
תִּזְכֶּה לְחֹזֶר בְּתִשׁוּבָה אֲמִתִּית.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' קע.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ז' אֲדָר־ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גְּרוֹ יְאִיר.

אֵת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְלָתִי, וּמְאֹד שִׂמְחָתִי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ,
אֵיךְ שֶׁאַתָּה מְחַזֵּק אַחֲרָיִם.

רמט בַּנְחַל ט' קעא אָשׁר

מָה אָמַר לָךְ! רַבְּנוּ ו"ל גְּלָה לָנוּ, אָשׁר אֵין עוֹד דְּבַר גְּדוּל
מִלְקָרָב אֶת אַחֲרִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְזֶה תִּקּוֹן הַבְּרִית. וּבִפְרוּשׁ הַזֵּה יִרְנֶנּוּ
מְאֹד, שְׁנֵהֵיָה רְגִילִים לְנִסְעַ נְסִיעוֹת רְחוֹקוֹת, וּלְדַבֵּר עִם אַנְשִׁים
בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ.

עַל-כֵּן אָנִי מְאֹד שְׂמֵחַ שְׂאֵתָה מְקִיָּם זֹאת, וְאֵתָה מְדַבֵּר עִם
חֲבֵרֶיךָ מְרַבְּנוּ ו"ל וּמַעֲצוּתָיו הַקְּדוּשׁוֹת, וְאֵתָה מְגַלָּה וּמְפָרְסֵם אֶת
הַנְּסִים שֶׁנַּעֲשׂוּ לָךְ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׂיִהְיֶה לָךְ תְּמִיד נְסִים וְנִפְלְאוֹת.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' קעא.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיְקָרָא, ז' אָדָר-ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וְגִדְּלִי שְׂמֵחָתִי לְשִׂמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ, אֵיךְ
שְׂאֵתָה מְחֻזַּק אֶת עֲצָמְךָ לִילֶךְ בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ו"ל — אֵין לְתַאֲרֵם וְאֵין
לְשַׁעֲרֵם כָּלֵל.

רְאֵה לְהֵיוֹת חֻזַּק מְאֹד בְּעִנְיַן הַהִתְבּוֹדְדוּת, לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמּוֹ
יִתְבָּרֵךְ, וּתְפָרֵשׁ אֶת כָּל שִׂיחָתְךָ וְכֹל מַה שֶּׁעוֹבֵר עָלֶיךָ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ,
וְאִז תִּרְאֶה נִרְאוֹת נִפְלְאוֹת שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמְךָ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

וּבְאַמַּת רַבְּנוּ ו"ל גְּלָה לָנוּ, שְׁכָל הַצְּדִיקִים הַמְּפָרְסְמִים לֹא זָכוּ
לְהִגִּיעַ אֶל מְדֻרְגָתָם, כִּי אִם עַל-יְדֵי תִפְלָה וְהִתְבּוֹדְדוּת, וְעַל-כֵּן אֲשַׁרִּי
מִי שְׁזוּכָה לַעֲסֹק בְּזֶה בְּכֹל יוֹם וַיּוֹם, וְאִז טוֹב לוֹ בְּזֶה וּבְכָא לְנַצַּח
נְצָחִים.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' קעב.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויקרא, ז' אדר-ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... גֵּרוּ יְאִיר.

אַת מְכַתְּבָךְ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וְגִדְל שְׁמִחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ, אִיף
שְׂאֵתָה מְחֻזַּק אֶת עֲצָמְךָ בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ — אִין לְתֵאָר וְאִין
לְשִׁיעַר כָּלָל. יַעֲזוּר לָךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּמִּיד תּוּכַל לְבִשְׂרָנִי
בְּשׁוּרוֹת טוֹבוֹת.

עֲלִיף לְדַעַת, שְׁצָרִיכִים תַּמִּיד לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, שְׁנֻזְכָּה
לְהַשְׂאֵר אֶצֶל רַבְּנוּ ז"ל בְּהִיכַל-הַקְּדוֹשׁ, כִּי הַבְּעַל-דָּבָר עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי
פְּעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם לְגִרְשׁ וּלְרַחֵק אֶת הַבֶּן-אָדָם מֵהַגִּן-עֵדֶן, וּבִפְרָט
כְּשֶׁאָדָם חוֹטֵא, חַס וְשָׁלוֹם, אֲזוּ יֵשׁ לוֹ כַּח גְּדוּל לְגִרְשׁ אֶת הָאָדָם.
וְעֲלִינוּ לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְּעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם לְהַשְׂאֵר קִימִים אֶצֶל רַבְּנוּ
ז"ל, וְעַל זֶה צָרִיכִים תְּפִלָּה בְּכָל יוֹם וַיּוֹם.

רְאֵה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיָּקָר! לְחַזַּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אָפְנִים
שְׁבַעוּלָם, וְאִנִּי מְקַנָּה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁסוּף כָּל סוּף הַכֹּל
יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

נָא וְנָא רְאֵה לְלַמֵּד תּוֹרָה בְּרַבִּים, כִּי לְמוֹד תּוֹרָה בְּרַבִּים עֲדִיף
מִמַּעֲשֶׂה, כְּמוֹ שְׂאֵמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (עֵין מַגְלַה ג:); וּבִפְרָטִיּוֹת
בְּדוֹר הַזֶּה מְצֻנָּה רַבָּה לְלַמֵּד עִם אַחֵרִים אֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזוּר לָךְ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַכְּךָ, הַעֲקָר רְאֵה לְהִיּוֹת
מִצְמָצֵם בְּהַנְהַגְתְּךָ, שְׁלֵא יְהִיָּה, חַס וְשָׁלוֹם, שׁוֹם רַבּוּי אוֹר בְּמַעֲשֵׂיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אָשֶׁר ט' קעג — ט' קעד בנחל רנא
ט' קעג.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויקרא, ז' אדר-ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַקָּדוֹשׁ לִי
מֵאֵד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אַתְּ מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ.

אודות הבלבולים שעוברים עליך בשעת התפלה, הנה ראוי לך
ללמד את התורה בלקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ע"ב, ולומר על
זה התפלה, ושם תמצא מרגוע לנפשך, כי רב הבלבולים
והמחשבות זרות אי אפשר להפטר מהם, כי אם כשיזכה לקדש את
עצמו.

ראה להיות מאריך אף על כל מה שעובר עליך, כי אריכות
אפים והסבלנות הם עקר באדם. ומי שמרגיל את עצמו לילך בדרך
הסבלנות, אין לתאר ואין לשער אל אילו מדרגות הוא יכול לבוא.

ראה להיות בשמחה עצומה לשמח את אשתך ואת ילדיך,
ולמען טובתך הנצחית, ראה לצית את אשתך, למען ישרה השלום
בביתכם, וכשהשלום בבית — השכינה בבית, וכשהשכינה בבית
— הברכה מצויה בבית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט' קעד.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ויקרא, ח' אדר-ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אַתְּ מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמֵאֵד אֲנִי מְצַטְעֵר בְּצַעֲרְךָ הַקָּשָׁה
מִכָּל מַה שְׂעוֹבֵר עָלֶיךָ בַּפְּרִנְסָתְךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְשִׁיךְ לְךָ שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה, וְתִזְכֶּה לְצֵאת מִן הַחֻבוֹת.

הַעֲקֹר רְאֵה לְהַרְגִיל אֶת עֲצֻמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְתִשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת בְּמִצָּב רוּחַ טוֹב, כִּי הַשִּׂמְחָה מִמְשַׁכֶּת לְאָדָם הַצְלָחָה רַבָּה, וְכִמּוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סְפָר-הַמִּדּוֹת, אוֹת שִׂמְחָה, חֵלֶק ב', סִימָן א'): מִי שֶׁשִּׂמַּח תָּמִיד — הוּא מְצַלִּיחַ.

נָא וְנָא אַל תִּפְּל בְּדַעְתְּךָ כָּלֵל, מְכַל שְׂכָן שְׁלֵא יִפֹּל לְבָךְ עֲלֶיךָ, רַק חֲזוּק וְאַמֶּץ, וְסוּף הַכְּבוֹד לְבוֹא, שְׂתִזְכֶּה לְשֵׁלֶם אֶת כָּל חֻבוֹתֶיךָ.

רְאֵה לְהַרְגִיל אֶת עֲצֻמְךָ לְהַתְּפַלֵּל עֲרֹב וְבִקֵּר בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתְךָ, שְׂתִזְכֶּה לְבְרָכָה וְיִשׁוּעָה מִן הַשָּׁמַיִם, שֶׁשׁוֹם פִּגְעַע וְנִגְעַע לֹא יוּכַל לְפָגַע בְּךָ. כִּי מִי שֶׁמְשַׁכֵּם וּמַעְרִיב לְבֵית-הַכְּנֶסֶת, עַל-יְדֵי-זֶה יְכוּל לְהַתְּגַבֵּר עַל כָּל שׁוֹנְאָיו וְאוֹיְבָיו (גִּטִּין ז.).

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' קעה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ח' אֲדָר-ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכוּן קִבְּלֹתִי, וּמֵאֵד אֲנִי מְצַטְעֵר מְכַל מַה שֶּׁעוֹבֵר בְּבֵיתְכֶם.

וְהִנֵּה עַל הָעִנְיָן הַפְּרָטִי שֶׁלָּךְ וְכוּ' בְּעִנְיָן מְצִיאַת הַזְּווֹג וְכוּ', עֲלֶיךָ רַק לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלְהַשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּמִצָּב רוּחַ-טוֹב, וְלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְיִמְצִיא לְךָ אֶת בֶּן זִוְגְךָ הָאֲמֵתִי, וְיִוְתֵר מִזֶּה אֶל תְּבַלְבְּלִי אֶת עֲצֻמְךָ כָּלֵל.

אוֹדוֹת הַבְּעֵיָה שֶׁל הָאָבָא, זוֹ בְּעֵיָה רְצִינִית מְאֹד, וְאָסוּר לְכֶם

אָשׁר ט' קעו בְּנַחַל רנג

לְעֹזֵב אֶת זֶה, רַק מְחַיִּיבִים לְדַבֵּר עִמוֹ. וְהָיָה טוֹב לְעָרֵב גַּם אֶחָד מִבְּחוּץ שֵׁיִדְבֵּר עִמוֹ.

וְהָעוֹלָה עַל הַכֹּל — לְהַתְּפַלֵּל הַרְבֵּה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְהַקְדוּשׁ־ בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע אֶת תְּפִלוֹתֵיכֶם, וְיוֹצִיא אֶתְכֶם מִצְרוּמֵיכֶם, וְיִתְרַחֵב בְּבֵיתְכֶם, וְתִהְיֶה שְׂמֵחִים וְעֲלִיזִים תָּמִיד, אֲשֶׁר זֶה עֵקֶר הַתְּכֵלִית בְּזֶה הָעוֹלָם — לְהַפְּיֵךְ אֶת הַיְגוֹן וְהָאֲנָחָה לְשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְלִשְׂמֵחַ אֶת עֲצָמוֹ וְלִשְׂמֵחַ אֶת אַחֲרֵים, וְלְהַפְּיֵךְ אֶת הָעוֹלָם לְגִן־עֵדֶן, לְהַמְשִׁיךְ רִיחַנִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֵקוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם, לִידַע שֶׁהַכֹּל לְכֹל אֱלֵקוֹת גָּמוּר הוּא, וְהוּא יִתְבָּרַךְ מִנְּהִיג אֶת הָעוֹלָם בְּהַשְׁגָּחָה פְּרָטִי פְּרָטִית, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְכַנִּיס אֶת זֶה בְּלִבּוֹ וּבְדַעְתּוֹ, אֲשֶׁרֵי לוֹ בְּזֶה וּבְכָא !

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' קעו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ח' אָדָר־ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי, וּמְאֹד אָנִי מִצְטָעֵר בְּצַעֲרֶךָ הַקָּשָׁה מִכָּל מַה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל יְלָדֶיךָ, וּבַפְּרָטִיּוֹת לְבַתְּךָ, וְיִשְׁכַּן הַשְּׁלוֹם בְּבֵיתְכֶם.

רְאֵה שְׂאֵשְׁתְּךָ תִּדְלִיק שִׁשָּׁה גֵּרוֹת לְכָבוֹד שְׁבַת־קִדְּשׁ, וְלְהוֹסִיף גַּם שְׁנֵי גֵּרוֹת שֶׁל שְׁמֹן זַיִת, וּבְהַדְּלֵקַת הַגֵּרוֹת תִּבְקַשׁ אֶז הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, שְׂיַחוּס וּיִרְחַם עֲלֵיכֶם, וְיִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְיְלָדִים, וְשִׂיחָה שְׁלוֹם־בֵּית בְּבֵיתְכֶם, כִּי הַתְּפִלָּה שְׂאֵשָׁה מִתְּפִלַּת בְּעַת הַדְּלָקַת הַגֵּרוֹת, הִיא מְאֹד מְסַגֵּלַת לְהַתְּקַבֵּל בַּשָּׁמַיִם.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רנד אָשֶׁר ט' קעז – ט' קעח בַּנְחָל
ט' קעז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ח' אֲדָר־ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אַתּ מְכַתְּבֵךְ לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ,
אִיךָ שְׂאֵתָה רוֹצֶה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמֶךָ וְלִילֵךְ בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל.

רָאָה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמֶךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעֲוֹלָם, כִּי הַחַיִּים
מְלֵאִים נְסִיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לְדַלֵּג וּלְעֵבֵר עַל
הַכֹּל.

עָקֹר עֲבוּדַת הָאִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי בְּזֶה הָעוֹלָם הוּא לְהִיּוֹת תָּמִיד
בְּשִׂמְחָה, וְהַשְׂמָחָה תְּלוּיָה בְּאֲמוּנָה, שְׁכָל מַה שְּׂאָדָם מְאָמִין בּו
יִתְבָּרַךְ, וַיּוֹדַע שֶׁהוּא יִתְבָּרַךְ מְלֵא כֹל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְאִין שׁוֹם
מְצִיאוֹת בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, כְּמוֹ-כֵן זוֹכָה לְשִׂמְחָה אֲמִתִּית.

עַל-כֵּן רָאָה לְהַמְשִׁיךְ עָלֶיךָ אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּו יִתְבָּרַךְ, לִידַע
שֶׁהַכֹּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוֹר הוּא, וּמַה וְאִיךָ שְׂמַתְנַהֵג עִמֶּךָ, הַכֹּל
בְּהַשְׁגָּחָה פְּרֻטֵי פְּרֻטֵי, וְזֶה יִכְנִיס בְּךָ שְׂמָחָה אֲמִתִּית.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שְׂתִזְכָּה לְהַתְּפַלֵּל אֶת תְּפִלָּתְךָ
שְׁחֵרִית, מְנַחָה, מְעַרִיב לְאֵט לְאֵט מִתּוֹךְ הַסְּדוּר דִּיקָא, וְזֶה יִמְשִׁיךְ
עָלֶיךָ זְכוּת אַבוֹת, וְתִזְכָּה לְהַסְתֵּר בְּסִתֵּר כְּנִפְיֵי יִתְבָּרַךְ (עֵין לְקוּשְׁטֵי-
מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן נה).

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' קעח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ח' אֲדָר־ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

אָשׁוּר ט' קעט בַּנְחַל רְנָה

אַתְּ מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמְאֹד אָנִי מִצְטָעֵר בְּצַעֲרְכֶם הַקָּשָׁה
מִמָּה שְׁעוֹבֵר עֲלֵיכֶם בְּבֵיתְכֶם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְשִׁיךְ עֲלֵיכֶם רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם,
רְפוּאֵת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאֵת הַגּוּף, וּכְבָר לֹא תִדְעוּ מִשׁוּם צָרָה וּמְרָה.

הִיָּה טוֹב מְאֹד, שְׁתִּבְדְּקוּ אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְכֶם אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת אוֹ
לֹא, כִּי רַב הַצָּרוֹת בְּבֵית הֵן רַק כְּשֶׁהַמְזוּזוֹת אֵינָן כְּשֵׁרוֹת, אוֹ
כְּשֶׁחֲסֵרָה אִיזוֹ מְזוּזָה בְּחֹדֶר.

רְאוּ לְשׁמֵר שַׁבַּת-קֹדֶשׁ, וְאִזּוֹ הַשַּׁבָּת תִּשְׁמֹר עֲלֵיכֶם.

גַּם רְאוּ לְהַדְּלִיק לְכָבוֹד שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְכָל הַפְּחוֹת אַרְבָּעָה גְרוֹת
שֶׁל חֵלֶב וְשִׁנֵי גְרוֹת שֶׁל שֶׁמֶן זַיִת, וּבִשְׁעַת הַדְּלָקָת גְרוֹת לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה
עַל רְפוּאֵת הַיְלָדִים. כִּי הַתְּפִלָּה שְׂאֵשָׁה מִתְּפַלֵּלֶת אִזּוֹ, מְאֹד מְקַבֶּלֶת
וּמְרַצָּה בַּשָּׁמַיִם.

הַמֵּאֲחִיל בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

ט' קעט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַב־יְעִי לְסִדֵּר וּיְקָרָא, ח' אָדָר-ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

אַתְּ מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמְאֹד אָנִי מִצְטָעֵר בְּצַעֲרְכֶם הַקָּשָׁה
מִכָּל מָה שְׁעוֹבֵר עֲלֵיכֶם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְשִׁיךְ עֲלֵיכֶם רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם,
וְחֲזַכּוּ לְהַנְשֵׁעַ בְּכָל מָה שְׁצָרִיכִים בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, רְפוּאֵת הַנֶּפֶשׁ
וּרְפוּאֵת הַגּוּף. גַּא וְנָא לֹא לִפְלִ בְּדַעְתְּכֶם כָּלֵל.

הִיָּה רְאוּי מְאֹד, שְׁתִּבְדְּקוּ אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְכֶם אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת,
וְאִם לֹא חֲסֵרָה אִיזוֹ מְזוּזָה בְּבֵיתְכֶם. וְרְאוּ לְשׁמֵר שַׁבַּת, וְאִזּוֹ הַשַּׁבָּת

תִּשְׁמַר עֲלֵיכֶם. וּבַעַת הַדִּלְקַת הַגְּרוֹת רְאֵי לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ,
כִּי הַתְּפִלָּה שֶׁהָאִשָּׁה מִתְּפַלֵּלַת אֲזוּ, מְאֹד מְקַבֵּלַת בְּשָׁמַיִם.

הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע גַּם אֶת תְּפִלוֹתֵיכֶם.

הַמֵּאֲחֵל בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

ט' קפ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֹדֵר וַיִּקְרָא, ח' אֲדַרְבִּי ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, הַנּוֹי"ה עֲלֵיהֶן יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

אֵינְכֶן יְכוּלוֹת לְתַאֵר לְעֶצְמְכֶן אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִחָה שֶׁישׁ לִי, שְׂאֲתֶן
מִתְקַבְּצוֹת פְּעַם בְּשָׁבוֹעַ לְשִׂמְחָה יַחַד. וְזוֹ הַשְּׂמִחָה שְׁלִי הַגְּדוֹלָה
בְּיִתְרִי. כִּי אֵין יְכוּלִים לְתַאֵר גְּדֹל הַמַּעֲלָה שֶׁל שְׂמִחָה בְּשָׁמַיִם,
וּכְשֵׁיחֵוּדִים פֶּה לַמִּטָּה שְׂמִחִים — שְׂמִחִים לַמַּעֲלָה בְּשָׁמַיִם. וּבְפֶרֶט
מִי שֶׁעוֹבֵר כָּל־כֶּף הַרְבֵּה צְרוּת וַיִּסּוּרִים, וְאֶף־עַל־פִּי־כֶן הוּא מִתְחַזֵּק
וְשִׂמְחָה, זֶה חָשׁוּב מְאֹד בְּשָׁמַיִם. וְכָתוּב בְּזֵהָר (חֶלֶק א' ד): מִי הוּא
שְׂזוּכָה לְעוֹלָם הַבָּא? מִי שְׂמַהֲפֵף אֶת הַחֶשֶׁף לְאוֹר; אֲנִי חוֹשֵׁב, שֶׁעוֹד
לֹא הֵיחָה קְהֵלָה, שֶׁתִּסְבֵּל חֶשֶׁף כָּל־כֶּף גְּדוֹל כְּמוֹ הַקְּהֵלָה שְׁלֵנוּ,
וְאֶף־עַל־פִּי־כֶן אָנוּ מִתְחַזְּקִים בְּאִפְּן נִפְלָא בְּיִתְרִי, דְּבָר זֶה הַסְּמִי"ף־
מ"ם וַגִּנְדָא דְלִיה אֵינִם יְכוּלִים לְהַבִּין מַה קוֹרָה כָּאן, אֲשֶׁר אֵין
יְכוּלִים לְשַׁבֵּר אֶת הַקְּהֵלָה הַזֶּה. וְהַסוּד הוּא — אֲחִידוּת וְשִׂמְחָה,
אֲשֶׁר זֶה א"ש קִדְשׁ. וְזֶה צְרִיף לְהִיּוֹת אֶצְלָכֶן קִדְשׁ קִדְשִׁים, מִחַד —
אֲחִידוּת, וּמְאִידֶךָ — שְׂמִחָה. לְהַשְׁתַּדֵּל בְּכֹל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם
לְהִיּוֹת שְׂמִחוֹת וְעֲלִיזוֹת. וַיֵּשׁ לָנוּ בְּמָה לְשִׂמְחָה!

אַבְקֵשׁ אֶתְכֶן בְּמֵאֹד מְאֹד בְּכֹל לְשׁוֹן שֶׁל בְּקִשָּׁה, נָא וְנָא רְאוּ
לְהַשְׁתַּדֵּל מְאֹד לְהוֹקִיעַ אֶת אֱלוֹ הַרוֹצִים לַעֲשׂוֹת פְּרוּדִים וּפְלוּגִים,
אֲשֶׁר זוֹהֵי קְלַפַּת הַסְּמִי"ף־מ"ם, זוֹהֵי קְלַפַּת הַמֶּן־עַמְלָק — הַפְּרֵד
וּמְשַׁל'. אֲנִי מְאֵמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה, שֶׁהַטְּמָאָה לֹא תוּכַל לְשַׁבֵּר

אוֹתָנוּ, כִּי נִהְיֶה כָּל־כֶּף חֲזָקִים בְּאַחֲדוּת וּבְשִׂמְחָה, שְׂאֵף אֶחָד לֹא יוּכַל לָנוּ.

הַרְבֵּי רַבֵּי זוֹשָׁא זי"ע הַעִיד עַל אָבִיו, שֶׁהוּא הָיָה מִמְאָרְי דְּחוּשְׁבָּנָא, שְׁכָל יוֹם עֲרַף חֲשֻׁבּוֹן נַפְשׁ, וְכָל אֲשֶׁר עָשָׂה — אֵינָה דְּבָר רַע וְכְדוּמָה, כְּתָבוּ בְּפִנְקֶס. בְּלִילָה לֹא הֵלֵךְ לִישׁוֹן, עַד שֶׁבָּכָה עַל הַדָּף, וּבְדַמְעוֹת מְחֻקָּן, אִזּוּ יָדַע שֶׁהַכֹּל נִמְחָק גַּם לְמַעַלָּה. וְאֵיזָה רַע כָּבֵר יָכוֹל הָיָה לְהֵיוֹת, אִם אָדָם חֵי עִם חֲשֻׁבּוֹן הַנַּפְשׁ, רַע לֹא יָכוֹל לְצַאֵת מִמֶּנּוּ. כִּי כְּשֶׁאָדָם עוֹרֵף לְעַצְמוֹ חֲשֻׁבּוֹן: מָה עָשִׂיתִי, כִּי צָד נִהְגֵיתִי, אִזּוּ אֵינִי עוֹשֶׂה עוֹל לְזוּלָת, אֵינִי מַצִּיק אוֹ מְזִיק לְמִישֶׁהוּ, וְאִם פִּשְׁפֵּשׁ בְּמַעֲשָׂיו, וְגָלָה שֶׁהֵרַע לְפָלוּגֵי אוֹ הִזִּיק לְאֱלֻמוֹנֵי, תִּכְרַף רוּאָה לְתַקֵּן מַעֲשָׂיו, לְהַתְנַצֵּל וּלְבַקֵּשׁ סְלִיחָה, וְכֶף יִגִּיעַ לְשִׁלְמוֹת הָאָדָם.

וְלָכֵן רְאוּ לְמַסֵּר נַפְשְׁכֶם עַל אַחֲדוּת וּשְׂמֻחָה, וְעֲזְרָה הַדְּדִית, וּלְהַזְהֵר מְאֹד בְּכַבּוֹד הַזּוּלָת, וְלַחֲיוֹת עִם חֲשֻׁבּוֹן הַנַּפְשׁ.

יָדוּעַ שֶׁהַצַּדִּיק הַקְּדוֹשׁ מְזִידִיטְשׁוּב לֹא אָמַר תַּחֲנוּן כָּל חֹדֶשׁ אֶדְר, שְׂאֵלוֹהוּ: מִהֵיכָן אַתֶּם לוֹקְחִים זֹאת? וְעָנָה: מֵאֵיזָה פְּסוּק. הַשּׁוֹאֵל, שֶׁהָיָה בְּקִי בְּכָל הַתַּנ"ךְ — אָמַר, שְׂאֵינִי מוֹצֵא פְּסוּק כְּזֶה, עָנָה וְאָמַר הַצַּדִּיק (אֶסְתֵּר ט, כב): "וְהַחֲדָשׁ הַזֶּה נִתְּהַפֵּף מִיגוֹן לְשִׂמְחָה", הֵינִי שְׁכָל הַחֲדָשׁ נִתְּהַפֵּף לְשִׂמְחוֹת. נִמְצָא, שֶׁהַחֲדָשׁ הַזֶּה מְסַגֵּל מְאֹד לְשִׂמְחָה גְּדוּלָה וְלֵאחֲבָה בֵּינֵיכֶם. וְקֹדֶם הַשְּׁנָה רְאוּי לְעֲרֹף חֲשֻׁבּוֹן הַנַּפְשׁ, וְאִם מוֹצֵאִים שֶׁעָשׂוּ רַע לְזוּלָת, צְרִיכִים תִּכְרַף לְבַקֵּשׁ מַחֲלָה מִלְּפָנָיו יְתָבָרֵךְ, וּלְמַחֲרַת לְפִיֶּס אֶת הַזּוּלָת וּלְבַקֵּשׁ סְלִיחָתוֹ.

עוֹד הַעִיד הַרְבֵּי רַבֵּי זוֹשָׁא זי"ע, שְׂאֵמוֹ לֹא יָכוֹלָה הֵיטָה לְקָרָא מִתּוֹךְ הַסְּדוּר. וּמָה שֶׁיִּדְעָה בְּעַל־פִּיהָ הָיָה אֵלֶּי הַבְּרָכוֹת — בְּרָכוֹת־הַשַּׁחַר, וְכֵן בְּרִכְת־הַמְּזוֹן, וְזֹאת עָשְׂתָה בְּכֹנָה גְּדוּלָה מְאֹד, וְלָכֵן זָכְתָה לְשָׁנֵי בָּנִים צַדִּיקִים גְּדוּלִים מְאֹד: הַרְבֵּי רַבֵּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיזְעֵנְסֶק זי"ע, וְהַרְבֵּי רַבֵּי זוֹשָׁא מְאַנְיִפּוּלִי זי"ע, שֶׁהֵאִירוּ אֶת הָעוֹלָם בְּאוֹר כְּזֶה. וְאָמַר בְּנֵה הַרְבֵּי רַבֵּי זוֹשָׁא זי"ע: בְּמָקוֹם שֶׁהָאָמָא אָמְרָה אֶת הַבְּרָכוֹת, רְאִיתִי אוֹר גְּדוּל, וְחֲשַׁבְתִּי שֶׁזֶה דְּמִיּוֹן, אָבֵל נִגְשִׁיתִי וְנִכְוִיתִי כְּמַעֲט. לְמַדִּים מִכָּאן מֵהִי תְּמִימוֹת, כְּשֶׁאֲשֶׁה מְדַבְּרַת

אָל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, מְאִיר אֶז אֹר גְּדוּל, וְלֹא סֶתֶם אֹר, אֲלֵא אֵשׁ מִמֶּשׁ. וְלִכֵּן הִבֵּה גְלֻמֵד מֵהִי תְּמִימוֹת — לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

אם הייתי מגלה לכן קצת מה תפלותיכן עושות, איזה רשם ורעש גורמות בשמים, הייתן רוקדות משמחה, ולא פוסקות מלהתפלל. התפלות שלכן הן תפעלנה ישועות.

רציתי לחזקכן על הכרת הטוב; אם היה צועד איזה הלך במדבר, ולא היה לו מים לשותות, ומרכ חם השמש הקופחת היה מתניבש ממש, וחש עלפון נורא, ולפתע היה מגיע איזה בדואי, ומביא לו נאד מים לשותות, הלא היה מפיר לו טובה כל ימי חייו. כמו-כן לגביכן, הצדיק עשה לכן טובות עצומות — לכן ולילדיכם, במסירות נפש נוראה, עזרכן בגשמיות וברוחניות, ובדואי לא מגיע שיִדברו עליו. ומי שמדבר עליו, יזכר שיהיה לו סוף מר מאד.

נא ונא ראו לחזק זו את זו, לשמח אשה את רעותה, ולעזר זו לזו, ועל הכל — להרבות בתפלה להקדוש-ברוך-הוא. אינכן יכולות לתאר ולשער גדל השמחה שאתן גורמות בשמים בזה שאתן מתפללות עלי. אני צריך הרבה רחמים, יש עלי המון קטרוגים, הסמ"ך-מ"ם מאד מפחד ממני ומקטרג עלי, אבל תפלה מבטלת כל הקטרוגים. רבנו ז"ל אומר (ספר-המדות, אות צדיק, סימן קצא): על-ידי שבח שמשבחים את הצדיקים, מפילים את הרשעים נפילה גדולה; ולכן הרבו בשבחים, שכל אחת ואחת יכולה להעיד מה עשיתי בעבורה, שמסרתי נפשי ושמתי בשביל הזולת.

וההכרח לי לקצר עתה מפאת הטרדה שנתהוהה בזכוי הרבים.

המאחל לכן ברכה והצלחה מן השמים...

והכפל הדבר, ראו להרבות בא'הבה וש'מחה, אשר זה א"ש קדש, וכן הרבינה בתפלה והתבודדות לפניו יתברך, עם אמת ותמימות, ויקים אצלכן מה שהעיד הרבי רבי זושא זי"ע, שראה

אש ליד אמו, וחשב שזה דמיון, ונגש ונכזה ממש. ואיני יכול לגלות לכן את גדל הרשם שעושות תפלותיכן למעלה בשמים.

ט' קפא.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ויקרא ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", תלמידי "היכל-הקדוש", הו"ה עליהם ישרה שכנתו תמיד, וישמרם ויצילם מכל צרה וצוקה ומכל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם.

אחי ורעי היקרים! הטעם שהתורה הקדושה כותבת: ויקרא' — בא' ועירא הוא, כי הקדוש-ברוך-הוא קורא את האדם בכל יום, בכל שעה ובכל רגע, אבל אדם אינו שם לב, שכל הקריאות שקוראים לו — זה הקדוש-ברוך-הוא. הוא חושב שיש טבע, מקרה ומזל. א' מרמזת על אלופו של עולם, הקדוש-ברוך-הוא המסתתר בכל פרט מפרטי הבריאה. רבנו ז"ל אומר (שיחות-הר"ן, סימן נב): מכל הדברים צועק כבוד השם יתברך. השם יתברך מסתתר בכל דבר בזה העולם. ואפלו דומם צועק לאדם, כמו שכתוב (חבקוק ב, יא): "אבן מקיר תזעק". ומי שומע את הדומם לדבר? אף אחד. עם כל זאת אומרים חכמינו הקדושים (תענית יא): מי מעיד באדם שעשה רע? הוא נמצא לבדו בחדרו, ועושה שטות והבלים, ואין אף אחד שיוכל להעיד בו, ומי מעיד בו? קורות ביתו מעידין בו. הקירות צועקים: מה עשית?! אדם חושב שיכול להסתתר, זה הדמיון של האדם, אבל מהקדוש-ברוך-הוא אין יכולים להסתתר, אין אדם יכול להחביא עצמו. צומח — אומרים חכמינו הקדושים (בראשית רבה, פרשה יג, סימן ב'): האילנות כאלו משיחים אלו עם אלו, זו שיחת דקלים, שאף אחד אינו יכול להבין את זאת, איך אילנות מדברים זה עם זה. עם כל זאת זו עבודה, זו

מְצִיאוֹת! חַיּוֹת מְגַלּוֹת סִתְרֵי נִסְתָּרוֹת, שְׁבִנֵי-אָדָם אֵינָם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר.

רַבְּנוּ ז"ל נִסַּע פְּעַם בְּדֶרֶךְ, וּלְפַתַּע הִבְהִילוּ אֶת הַסּוֹסִים לְהִקָּה שֶׁל כָּלְבִים נוֹבְחִים, וְלֹא נִתְּנוּ לַעֲגֹלָה לְהִמָּשִׁיךְ לְנִסְעָה. הַסּוֹסִים פָּחְדוּ מְאֹד וַחֲדָלוּ מִדְּהִירָתָם. הָעֲגֻלּוֹן הִצְלִיף בָּהֶם מִכּוֹת עֲזוֹת, אֵף לֹא רָצוּ לְדַהֵר, כִּי חָשְׁשׁוּ מִן הַכָּלְבִים שֶׁסָּבְבוּ אֶת הָעֲגֻלָּה, וְהָיוּ מְאֵימִים מְאֹד. עַד שֶׁרַבְּנוּ ז"ל הוֹצִיא רֹאשׁוֹ מִהָעֲגֻלָּה, וְאָמַר לְכֻלָּם: "אֲנִי יוֹדֵעַ, אֲנִי יוֹדֵעַ", וְנִסּוּ וּבְרַחוּ.

וּמִוֵּהֲרִינֵי ז"ל יָשַׁב אֶזְרָא לִיד רַבְּנוּ ז"ל, וּמְאֹד מְאֹד הִתְפַּלֵּא — מַה זֶה וְעַל מַה זֶה. אָבֵל כַּנְּרֵאָה שָׁרַק רַבְּנוּ ז"ל הֵבִין מַה קוֹרֵה פֹה.

אָדָם חוֹשֵׁב שֶׁיְכוּל לְהִסְתִּיר אֶת עֲצָמוֹ, אָבֵל חַיּוֹת מְגַלּוֹת עָלָיו דְּבָרִים כְּאֵלוֹ, שֶׁהֲלוֹאֵי וְלֹא הִיָּה עוֹשֶׂה אוֹתָם, מִכָּל שֶׁפֶן וְכָל שֶׁפֶן שֶׁצָּרִיכִים לְהִשְׁמַר מִבְּנֵי-אָדָם, כִּי בְּנֵי-אָדָם לְבִסּוֹף מְגַלִּים הַכֹּל. אָסוּר לְהֵאֱמִין לְאֵף בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם, אֵין מִשְׁגַּח כְּזֶה שֶׁאָדָם יִתְחַזֵּה וַיֹּאמֶר, שֶׁהוּא הַחֲבֵר הַטּוֹב בְּיוֹתֵר שֶׁלְכֶם, תִּדְּעוּ לְכֶם שֶׁהַכֹּל שָׁקֵר. בְּעַת צָרָה, הוּא יִהְיֶה הַרְאִשׁוֹן שֶׁיִּפִּיל אֶתְכֶם בַּפֶּחַ.

וְלִכֵּן וַיִּקְרָא' — עִם אֶלְיָהוּ זְעִירָא, לְהוֹרוֹת שֶׁבְּכָל דְּבָר יִשְׁנֵנו הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא. אִם אָדָם רוֹצֵה לְהִגִּיעַ לְמִשְׁהוֹ וּלְהַנְצִל מֵאִיָּה דְּבָר, הָעֲצָה — לְהִחַבֵּי עֲצָמוֹ רַק אֶצְלוֹ יִתְבַּרֵךְ. הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא פֹה אֶתְנוּ, עֲמָנוּ וְאֶצְלָנוּ, וּכְכֹל שֶׁנִּחְדָּר בְּנוֹ אֶת הָאֱמוּנָה הַזֶּה, כָּל הַחַיִּים שֶׁלָּנוּ יִהְיוּ חַיִּים אַחֲרַיִם לְגַמְרֵי. וְדָבָר זֶה אֵין יְכוּלִים לְהִסְבִּיר לְבְּנֵי-אָדָם, כִּי אֲנָשִׁים אוֹמְרִים: "אֵינְנִי רוֹאֶה כָּלוּם, אֲנִי רוֹאֶה טִבַּע, מִקְרָה וּמִזֵּל, כָּל מִי שֶׁחֲזַק יוֹתֵר — הוּא גּוֹבֵר, כָּל מִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ פֹּה גְדוּל — יָדוּ עַל הָעֲלִיוֹנָה"; אֵף בְּאֵמַת הַכֹּל דְּמִיּוֹן אֶחָד גְּדוּל, וְאֶשְׂרֵי אָדָם שֶׁאֵין לוֹ עֶסֶק עִם אֵף אֶחָד. וּמַהִי הַמְשַׁמְעוֹת בְּזֶה, הֲלֹא חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים (תַּעֲנִית כ.ג.): אוֹ חֲבֵרוֹתָא אוֹ מִיתוּתָא, אִם אֵין לְאָדָם חֲבֵר — הַמְּנוֹת טוֹב מִמֶּנּוּ, כִּי הַבְּדִידוֹת נוֹרָאָה הִיא, וְהִנֵּה פֹה אָנוּ מְזַהֲרִים כָּל-כָּף מִחֲבֵרִים? אֶלָּא רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן פ', פא), שְׁבִנֵי-אָדָם גְּרוּעִים יוֹתֵר מִהִיצֵר הַרְעַ, וְלִכֵּן וַיִּקְרָא' — עִם אֶלְיָהוּ זְעִירָא, לְהוֹרוֹת שֶׁבְּכָל דְּבָר יִשְׁנֵנו הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא. אִם אָדָם רוֹצֵה לְהִגִּיעַ לְמִשְׁהוֹ וּלְהַנְצִל מֵאִיָּה דְּבָר, הָעֲצָה — לְהִחַבֵּי עֲצָמוֹ רַק אֶצְלוֹ יִתְבַּרֵךְ. הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא פֹה אֶתְנוּ, עֲמָנוּ וְאֶצְלָנוּ, וּכְכֹל שֶׁנִּחְדָּר בְּנוֹ אֶת הָאֱמוּנָה הַזֶּה, כָּל הַחַיִּים שֶׁלָּנוּ יִהְיוּ חַיִּים אַחֲרַיִם לְגַמְרֵי. וְדָבָר זֶה אֵין יְכוּלִים לְהִסְבִּיר לְבְּנֵי-אָדָם, כִּי אֲנָשִׁים אוֹמְרִים: "אֵינְנִי רוֹאֶה כָּלוּם, אֲנִי רוֹאֶה טִבַּע, מִקְרָה וּמִזֵּל, כָּל מִי שֶׁחֲזַק יוֹתֵר — הוּא גּוֹבֵר, כָּל מִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ פֹּה גְדוּל — יָדוּ עַל הָעֲלִיוֹנָה"; אֵף בְּאֵמַת הַכֹּל דְּמִיּוֹן אֶחָד גְּדוּל, וְאֶשְׂרֵי אָדָם שֶׁאֵין לוֹ עֶסֶק עִם אֵף אֶחָד. וּמַהִי הַמְשַׁמְעוֹת בְּזֶה, הֲלֹא חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים (תַּעֲנִית כ.ג.): אוֹ חֲבֵרוֹתָא אוֹ מִיתוּתָא, אִם אֵין לְאָדָם חֲבֵר — הַמְּנוֹת טוֹב מִמֶּנּוּ, כִּי הַבְּדִידוֹת נוֹרָאָה הִיא, וְהִנֵּה פֹה אָנוּ מְזַהֲרִים כָּל-כָּף מִחֲבֵרִים? אֶלָּא רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן פ', פא), שְׁבִנֵי-אָדָם גְּרוּעִים יוֹתֵר מִהִיצֵר הַרְעַ,

מִסְכְּנִים יוֹתֵר מֵהַשְׁטָן בְּעֶצְמוֹ, וּמִדּוּעַ? כִּי כָּל אֶחָד שׁוֹלְחִים לוֹ אֶת הַנְּסִיווֹנוֹת כְּפִי הַכַּחוֹת שְׁלוֹ, וְכָל אֶחָד יֵשׁ לוֹ כַּחוֹת לְעֵמֹד כְּנֶגֶד הַיָּצָר הַרַע שְׁלוֹ, הַשְׁטָן שְׁלוֹ. אָבֵל אִם בָּא אָדָם שְׁמִסִּית אוֹתָךְ נֶגֶד הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, נֶגֶד הַצַּדִּיק, וְנֶגֶד הַתּוֹרָה וְקִיּוּם הַמִּצְוֹת, מִמֶּנּוּ צָרִיכִים לְשַׁמֵּר מְאֹד, כִּי זֶה עֲרֻמוּמִי כְּמוֹ הַנְּחָשׁ הַקְּדֻמוֹנִי, שֶׁבָּא בְּעֲרֻמוּמִיּוֹת כְּזוֹ, עַד שֶׁהִפִּיל אֶת חֲנוּה וְאֶת אָדָם בַּפֶּחַ, וּמֵאֵז שְׁנִיָּהֶם נִתְקַלְלוּ, שֶׁהָאָדָם צָרִיף לְעַבֵּד קִשָּׁה מְאֹד — "בְּזַעַת אַפָּךְ תֹּאכַל לֶחֶם" (בְּרֵאשִׁית ג, יט), וְהָאִשָּׁה — "בְּעֶצֶב תֵּלְדִי בָנִים", שֶׁצָּרִיכָה לְסַבֵּל אֶת הַסִּבָּל שֶׁלָּהּ, וְהַכֹּל בָּא מִחֻמַּת הַסִּתַּת הַנְּחָשׁ, שֶׁמֵּאֵז יֵשׁ לְאָדָם צָרוֹת לְאִין סֹפֵר.

עִם כָּל זֹאת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְרַחֵם עַל עַם יִשְׂרָאֵל, וְשׁוֹלַח בְּכָל דּוֹר וְדוֹר צַדִּיקִים, אֲשֶׁר מְנַסִּים לְהַמְתִּיק מֵאֲתָנּוּ אֶת הַמְּרִירוֹת, מְנַסִּים לְשַׁמַּח אוֹתָנּוּ וּלְהוֹצִיאָנּוּ מִשְׁבְּרוֹן לִבְנוֹ, מְנַסִּים בְּכָל מִינֵי דְרָכִים לְהוֹצִיא אוֹתָנּוּ מִהַבְּעִיּוֹת שֶׁאֲנַחְנוּ סוֹבְלִים יוֹם יוֹם. וְכָל זְמַן שֶׁיֵּשׁ לְאָדָם אֱמוּנָה בְּהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, יֵשׁ לוֹ אֱמוּנָה בְּצַדִּיקִים, יֵשׁ לוֹ אֱמוּנָה בַּתּוֹרָה וּבְקִיּוּם הַמִּצְוֹת, יֵשׁ לוֹ תְּקוּנָה לְתַקֵּן הַכֹּל, כִּי הַצַּדִּיק בּוֹדֵאֵי לֹא יִתֵּן לוֹ לִפְלֹ, אֲפֹלוּ בַּמַּצְבִּים הַכִּי קָשִׁים, אָבֵל בְּרַגְעַ שֶׁבָּאִים אֲנָשִׁים שְׁמִסִּיתִים וּמִדִּיחִים נֶגֶד הַצַּדִּיק, נֶגֶד הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, נֶגֶד הַתּוֹרָה וְהַמִּצְוֹת — זֶה מִסְכֵּן מְאֹד, וְצָרִיכִים לְבָרַח מֵהֶם כְּמוֹ מֵאֵשׁ שׁוֹרְפָת.

עִם כָּל זֹאת צָרִיכִים לְדַעַת, שֶׁכָּל הַכְּלָבִים הֵלְלוּ הַנוֹבְחִים נֶגֶד הַצַּדִּיק, הֵם מְאִינְשֵׁי דָלָא מְעַלִּי, וּלְבַסּוֹף יִתְנַדְּפוּ עִם הָרוּחַ, וּמֵאוֹם לֹא יִשָּׂאֵר מֵהֶם. אִם רָבִנוּ ז"ל אָמַר לְכָלֵבִים שֶׁנִּבְחָחוּ: "אֲנִי יוֹדֵעַ, אֲנִי יוֹדֵעַ" וּבְרַחוּ, זֶה לָנוּ רִמּוֹז עֵמֶק מְאֹד לְדַעַת, שֶׁהִנֵּה הַכְּלָבִים שֶׁנִּבְחָחוּ נֶגֶד הַצַּדִּיק, וְהַצַּדִּיק אוֹמֵר לָהֶם: אֲנִי יוֹדֵעַ מַה שֶׁאַתֶּם נוֹבְחִים, אַתֶּם נוֹבְחִים נֶגְדִי, בּוֹ בְּרַגְעַ שֶׁמְּגַלִּים לָהֶם פְּרֻצוּפָם הָאֲמִתִּי — הֵם בּוֹרְחִים וְנֹעְלָמִים.

וְלָכֵן, אַחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! רְאוּ לְהַתְחַזֵּק בְּאֱמוּנָה פְּשוּטָה בְּהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִדְעוּ, שֶׁלְּמַעַלָּה מְאֹד מְאֹד חֲשׂוּבָה תְּפִלָּה, כָּל

תחנה ובקשה שֶׁמְבַקְשִׁים ומתחננים לְפָנָיו יתְבַרֵךְ — נִשְׁמַעַת ונתקבלת בְּכָל הָעוֹלָמוֹת. ובפֶּרֶט תּפִּילַת הַנְּשִׁים.

ה'אור החיים' הקדוש שָׁגְנוּז בְּהַר הַזֵּיתִים, זָכָה לְהַגִּיעַ לְמַדְרָגָה כְּזוֹ, שֶׁהִבְעֵל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע אָמַר: "בְּכָל פַּעַם שָׂאֲנִי עוֹלָה לְשָׁמַיִם, הַסְּפָרְדֵי הִזָּה הַקְּדִים אוֹתִי", וְהִבְעֵל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע מִסַּר נַפְשׁוֹ, וְרָצָה לְהַפְגִּישׁ עִם ה'אור החיים' הַקְּדוֹשׁ, וְאָמַר: אֲנִי נֶפֶשׁ שֶׁל דָּוִד, וְהוּא רוּחַ שֶׁל דָּוִד, וְאִם נִתְחַבֵּר בְּיַחַד — נוֹכַל לְהַמְשִׁיךְ אֶת הַנְּשִׁמָּה שֶׁל דָּוִד, וְכֵן נִבְיָא אֶת הַגְּאֻלָּה. אָבֵל, כְּפִדּוּעַ, בְּדֶרֶךְ עֲכָבוֹ אוֹתוֹ, וְלֹא יָכוֹל הִזָּה לְהַגִּיעַ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. מְכַל זֶה רוֹאִים גְּדֻלַּת ה'אור החיים' הַקְּדוֹשׁ. עַד כְּדֵי כֵן שְׁמִסְפָּרִים, שֶׁלְפָנָי שְׁעַמְלָקִים הַגְּרַמְנִים, יִמַּח שְׁמֵם, רָצוּ לְהַפְגִּס לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, הֵם הָיוּ כְּבָר בְּמִצְרַיִם, וְהִזָּה טוֹחַ שֶׁל יוֹם אֶחָד, שְׁיוּכְלוּ לְהַפְגִּס לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. וְרָצוּ לַעֲשׂוֹת בְּאֶרֶץ הַקְּדֹשׁ מַחְנֶה הַסֵּגֵר כְּפִי שֶׁעָשׂוּ בְּאִירוּפָּה, וְלִזְרֹעַ שָׁם הֶרֶג וְאַבְדָּן. בְּכֵן שְׁלֶשֶׁה יָמִים וּשְׁלֶשֶׁה לַיְלוֹת אֲנָשִׁים, נְשִׁים וְטָף אָמְרוּ תְהִלִּים, וְעָשׂוּ מְשֻׁמְרוֹת, וְלֹא חָדְלוּ לְהַתְפַּלֵּל לְפָנָיו יתְבַרֵךְ, כִּי הַסְּפָנָה הִיְתָה גְדוֹלָה מְאֹד, הָיִוֹת שֶׁהִרְשָׁעִים הָאֲרוּרִים כְּבָר הִקִּיפוּ אֶת רֵב הָעוֹלָם, וְעָכְשׁוּ הַגִּיעוּ לְמִזְרַח הַתִּיכוֹן, וְהָיוּ קְרוֹבִים מְאֹד לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.

וְסִפֵּר צְדִיק גְּנוּז, שֶׁרָאָה עַל הַקֶּבֶר שֶׁל ה'אור החיים' שֵׁם הַנְּזִי"ה בְּרוּךְ הוּא וְכְרוּךְ שָׁמוֹ בְּאוֹתִיּוֹת גְּדוֹלוֹת וּמְאִירוֹת, אֲזַי הִבִּין שֶׁלְכָאן הָעַמְלָקִים לֹא יִפְגְּסוּ, וְכֵן הָוָה, שֶׁנָּחַו הִרְשָׁעִים בְּלִילָה, וְהָיוּ בְּטוּחִים, שֶׁלְמַחְרַת יִקוּמוּ וַיִּגִּיעוּ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וּבְאוֹתוֹ לַיְלָה סָבַב הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהָאֲנָגְלִים הִבִּיאוּ תְּגִבְרַת וְגִרְשׁוֹ אוֹתָם, וְכֵן נִצְלוּ כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. וּמִזָּה רוֹאִים גְּדֻלַּת ה'אור החיים' הַקְּדוֹשׁ, שֶׁרָאוּ עַל צִיּוּנוֹ שֵׁם הַנְּזִי"ה מְאִיר.

ה'אור החיים' הַקְּדוֹשׁ סָבַל עֲלֻבוֹנוֹת, בְּזִיוּנוֹת וּשְׁפִיכוֹת דָּמִים מְאִינְשֵׁי דָלָא מְעֵלֵי שְׁמִסְרוּ אוֹתוֹ, וְהִזָּה בְּבֵית-סֵהֵר, וּפַעַם סָתַר לוֹ אָדָם עַל פָּנָיו בְּרַחוּבָה שֶׁל עֵיר, וְה'אור החיים' הַקְּדוֹשׁ הִזָּה דְבוּק בְּהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלֹא שָׁם לֵב לְכָל זֶה, וּמִזָּה רוֹאִים גְּדֻלַּתוֹ. הוּא

ספּר, שפּעם פּשֶׁהֶלֶךְ בְּגִלוּת הַצָּרֶף לְבָרַח, כִּי רְשָׁעִים אַרְוּרִים מְסֻרוּ אוֹתוֹ, וְהִיא צָרִיף לְהִיּוֹת בְּלֵיל פֶּסַח אֶצֶל אִיזוֹ מִשְׁפָּחָה, כִּי לֹא הִיא יְכוּלָה לְהִיּוֹת עִם בְּנֵי מִשְׁפָּחָתוֹ, וְהִתְאַכְסֵן אֶצֶל אָדָם פְּשׁוּט מְאֹד, שְׁלֹא יָדַע מִיָּהוּ אוֹרְחוֹ. כִּי ה' אֹר הַחַיִּים' הַקְּדוֹשׁ בְּדַרְכּוֹ בְּגִלוּלָה הַסְתִּיר עֲצָמוֹ מְאֹד. וְהִנֵּה בְּלֵיל הַסֵּדֶר הַרְגִּישׁוּ אוֹר גְּדוֹל מְאֹד, מֵצַד בַּעַל-הַבַּיִת יוֹצֵא אוֹר גְּדוֹל, וּמֵצַד הָאִשָּׁה יוֹצֵא אוֹר בְּכַפֵּל כְּפִלַּיִם, וְהִתְפַּלֵּא הַצַּדִּיק מְאֹד, וּשְׁאֲלֵם: אֵל תִּקְפִּידוּ עָלַי, וְתַעֲנוּ לִי עַל שְׁאֲלָתִי: [הֵם לֹא יָדְעוּ מִיָּהוּ, וְעָנוּ לוֹ בְּכַבוֹד] מַה מַּעֲשִׂיכֶם פֹּה בַּבַּיִת? [הִיּוֹת שָׂרָאָה אֶת הָאוֹר הַגְּדוֹל שְׁזוֹרַחַת, וְכֵן הִילְדִים בְּרָכוּ אֶת הַבְּרָכוֹת בְּאִפְסָן נִפְלֵא בְּיוֹתֵר וּבְכֹנֶנָה גְּדוֹלָה — הֵן בְּרָכוֹת רֵאשׁוֹנוֹת הֵן אַחֲרוֹנוֹת, וּבִרְכַּת-הַמְּזוֹן וְכו' וְכו']. וְהִחַל הַבַּעַל לְסַפֵּר סִפּוֹר מְעִיֵּן מְאֹד: אֲנַחְנוּ קִבְּלֵנוּ עַל עֲצָמֵנוּ לְבָרֶךְ אֶת הַבְּרָכוֹת בְּקוֹל רֶם וּבְרוּר: בְּרָכוֹת הַשַּׁחַר, בְּרָכַת "עַל נְטִילַת יָדַיִם", בְּרַכַּת-הַמְּזוֹן וְכו' וְכו', הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עֶזֶר לָנוּ, הַבְּאֵנוּ יְלָדִים לְזֶה הָעוֹלָם, וְכָךְ גַּם חֲנֻכָּנוּ אֶת הִילְדִים, שְׁגַם הֵם יֹאמְרוּ אֶת הַבְּרָכוֹת בְּקוֹל גְּדוֹל מְאֹד. עַד שְׁיֹם אַחַד בָּא לְבֵיתֵנוּ אִיזָה זָקֵן עֶשִׂיר גְּדוֹל, וּשְׁאֲלָנוּ: אִם יְכוּלָה לְהִתְאַרַח בְּבֵיתֵנוּ, וְהִיּוֹת שְׁהִיֵּנוּ עֲנִיִּים מְרוּדִים, וּפְרִיָּנוּסְתָנוּ בְּדַחַק, עֲנִינוּ בְּחִיּוֹב, וְהִכְנוּ לוֹ מְקוֹם בְּחֵדֶר אוֹרְחִים, וְנָתַן לָנוּ בְּכָל פַּעַם סְכוּמֵי כֶּסֶף וּמִתְנֹנוֹת, וְלִקְחָנוּ אֶת זֹאת, כִּי הִיֵּנוּ זְקוּקִים לְזֶה. כַּעֲבוּר יָמִים מִסֵּפֶר שְׁאֲלָנוּ הַזָּקֵן: לָמָּה אַתֶּם צוֹעֲקִים בַּבְּרָכוֹת, הֲלֹא הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שׁוֹמֵעַ אֶתְכֶם בֵּין כָּף, וְלָמָּה תִּצְעַקוּ? וְעֲנִינוּ בְּתַמִּימוֹת: כָּךְ הַרְגִּלְנוּ וְכו', וְהַזָּקֵן הִמְשִׁיף לְפָתוּחָנוּ: הֲלֹא הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שׁוֹמֵעַ, וְלָמָּה תִּצְעַקוּ, תִּבְרָכוּ בְּלַחֵשׁ וְכו', וְהַסְבִּיר לָנוּ בְּכָל מֵינֵי סְבָרוֹת שְׁזָה פְּדָאִי.

וְהִנֵּה הַדְּבֹר יֵשׁ לוֹ כַח גְּדוֹל מְאֹד, כִּמוֹ שְׁאוּמֵר רַבְּנוּ ז"ל (עִי' מִיִּמּוֹהֲרָן, סִימָן תלח), וְיְכוּלִים עַל יָדוֹ לְהַשְׁפִּיעַ וְלַעֲבֹד עַל כָּלֵם, וְהַצְּלִיחַ לְשַׁכְנַע אוֹתָנוּ. וְאַט אֵט הִפְסִיקוּ הִילְדִים לְבָרֶךְ, בְּעֵת בְּרַכַּת הַמְּזוֹן יִצְאוּ לְשַׁחַק בְּחוּץ וְכו', וְלֹא הִקְפִּידוּ כָּל-כָּף עַל שְׂאֵר הַבְּרָכוֹת. אֲשֶׁתִּי הִחֲלָה לְהַרְגִּישׁ שְׁמִשְׁהוּ אֵינְנוּ כְּשׁוֹרָה בַּבַּיִת הַזֶּה. וְכִמוֹ שְׁאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרָכוֹת י:): אִשָּׁה בְּקִיאָה בְּאוֹרְחִים

יותר מהבעל, כי את הבעל בנקל יכולים למשך ולהסית, אף אשה יש לה עין חדה ובוהנת, ומכרת באורחים. והחלה לראות שמאז שהזקן מתארח אצלנו, כל האוירה בבית השתנתה לרעה, כבר לא מקפידים כל-כף על הברכות וכו', ובאה אלי ואמרה: האורח הזה איננו מוצא חן בעיני, הבה ונסלקו. ולשאלתי: מדוע? ענתה, שמאז שהזקן מתארח פה, הילדים אינם מברכים, שקט בבית, אין שומעים ברכות ותפלות וכו' וכו', והסכמתי עמה. נגשנו לחדר האורח, ואמרנו לו: טול חפציך ולך נא מפה. ושאלנו: מה עשיתי? וענינו: מאומה, אף לך מכאן. ואמר לנו: החזירו לי את הכסף. והשבנו: בחזיר לך הפל, אף נא ונא לך מכאן. ונסה לשדלנו — עוד שבוע שבועים וכו', אף התעקשנו: לאו, צא מביתנו, והלך. ומאז שבה האוירה לבית, הילדים שבו לברך ברפת-המזון כתקוננה, ושאר ברכות בקול ובכונה.

ה'אור החיים' הקדוש בשמעו את הספור הזה התלהב מאד. ואמר להם בזו הלשון: תדעו לכם, שהברכות של ילדיכם, התפלות שאתם מתפללים בקול כל המשפחה ביחד, ויש אחדות וכבוד זה לזה, זה עשה רעש גדול בשמים. הקדוש-ברוך-הוא התפאר עם משפחתכם, ושלח מלאכים שישתכלו איך ביתכם מתנהג, שיהיה דגמא לבתי ישראל. הבעל והאשה חיים בשלום רב, ומכבדים זה את זה, ומבינים זה את זה, ושניהם מחנכים את הילדים לברך בקול רם ובכונה, עד שעוררתם קנאה אצל פמליה של מעלה, מלאכי עליון. בא הסמ"ך-מ"ם, ולא היה יכול לסבל שאתם גורמים בשמים נחת-רוח כל-כף גדול לפניו יתברך, ואמר לפני המקום ברוך הוא: תן לי רשות, רבוננו של עולם, ואהפך להם את כל הבית. ונתן לו הקדוש-ברוך-הוא רשות. וזה הזקן שאתם ארחתם אותו, הוא אשר עשה לכם את החרבן, וזה אשר גרש את האור מביתכם. אבל בזה שהפרתם תכף-ומיד מי זה, וסלקתם אותו מקורות ביתכם, זה גרם נחת רוח יותר גדול לפניו יתברך! ושמחו שניהם במאד מאד לשמע דבר זה.

מה אנו למדים מהספור הזה? שהקדוש-ברוך-הוא נמצא בתוך

בְּתֵי יִשְׂרָאֵל, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אוֹהֵב לְרֹאוֹת אִיךָ שְׂבִנִי וּבְנוֹת יִשְׂרָאֵל עוֹשִׂים רְצוֹנִי, וּמְקַיְמִים אֶת הַמְצֻוֹת. אָבֵל בְּשִׁבִיל הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיּוֹן שׁוֹלַח לָנוּ אֶת הַסֵּמ"ךְ-מ"ם לְהִרְס לָנוּ אֶת הַבַּיִת, לְגֵרֶם מְרִיבוֹת וְהַסְתּוֹת נֶגֶד הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, נֶגֶד הַצַּדִּיק, נֶגֶד הַתּוֹרָה, וְנֶגֶד קִיּוֹם הַמְצֻוֹת. כִּי הֵא בָּהֵא תִלְיָא, הַצַּדִּיק — כָּל עֲנִינֵנוּ רַק לְגַלוֹת אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, רַק לַעֲשׂוֹת טוֹב לְבְנֵי-אָדָם. וּמָה אָנוּ רוֹאִים? דְּבַר נוֹרָא וְאִים, הַצַּדִּיק הַזֶּה שְׂכָל כְּלוֹ רַק טוֹב וְלַעֲשׂוֹת טוֹב, הוּא סוֹבֵל סְכָל גְּדוֹל מְאֹד, וּמִמֵּי? דִּיקָא מְאֹלוּ שְׁעֲשֵׂה לְהֵם טוֹבָה, אֲשֶׁר דְּבַר זֶה אִי אֶפְשָׁר לְהַבִּין וְלַהֲשִׁיג, וּבְמַכְרָח הוּא, שְׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם מְקַטְרֵג בְּשָׂמַיִם, הוּא מְקַנָּא שְׂיִשְׁנָם זוּגוֹת שְׁהַתְחַתְּנוּ לְשֵׁם שָׂמַיִם, וְהַבִּיאוּ יְלָדִים, וּבְנוּ בַּיִת לְתַפְאֶרֶת עִם יְלָדֵי חֶמֶד, וְהַכֵּל מַתְנַהֵל כְּשׁוֹרָה. הַסֵּמ"ךְ-מ"ם אִינוּ יָכוֹל לְסַבֵּל אֶת זֹאת, אֲזִי הַתְחַפְּשׁ כְּפִי שְׁהַתְחַפְּשׁ, וְהוּא גוֹרֵם שְׂדִיקָא אֱלוּ שְׁהַצַּדִּיק עוֹר לְהֵם, הֵם הוֹפְכִים אֶת עוֹרָם כְּנֶגֶד הַצַּדִּיק, שְׁזֵה הַפֶּךְ הַשְּׂכָל וְהַהֲגִיּוֹן. הַצַּדִּיק עֲשֵׂה לָךְ טוֹבָה, לְמָה תִּשְׁלַם לוֹ בְּחֻזְרָה רְעָה?! וְאֶפְלוּ שְׂרַק תְּדַבֵּר נֶגֶד הַצַּדִּיק — זו עוֹלָה גְּדוֹלָה מְאֹד, וְחֶמּוֹר הָעוֹן מְנַשָּׂא; כִּי בְּרַגַע שְׂאָדָם מְשַׁלֵּם רְעָה תַּחַת טוֹבָה, אוֹמֵר שְׁלַמָּה הַמְּלִיךְ (מְשַׁלֵּי יו, יג): "מְשִׁיב רְעָה תַּחַת טוֹבָה, לֹא תִמִּישׁ רְעָה מִבֵּיתוֹ". אִם אַתָּה כְּפוּי טוֹבָה, לְבַסּוֹף תִּסְבֵּל בְּחַיִּיד.

אָבֵל בְּאֶמֶת אִם נִתְבוּנָן, זֶהוּ דְּבַר לְמַעְלָה מֵהַשְּׂכָל. מְאָרְחִים אוֹרַח זְקֵן, נוֹתְנִים לוֹ חֶדֶר מִיְחָד, אָכֵל, שְׂתֵיָה, לִינָה, וְהוּא נוֹתֵן כֶּסֶף, וְאֵט אֵט מְכַנִּים קְרִירוֹת בְּבְרָכוֹת, הוּא בָּא בְּתַחְבוּלָה חֲכָמָה, וּמְצַלִּיחַ בְּמַזְיֻמוֹתָיו. עַד שְׁהָאֲשֵׁה קְלִטָּה שְׂמַשְׁהוּ אִינוּ כְּשׁוֹרָה כָּאֵן — מְאֹז שְׁהַזְקֵן נִמְצָא יֵשׁ חֶרְבֵּן בְּבַיִת.

וְלְמָה שְׁלֹא נִתְבוּנָן אָנוּ — הֲלֹא כָּל זְמַן שְׁהַצַּדִּיק הַזֶּה בִּינִינוּ, וּמִסֵּר נִפְשׁוֹ וְזִמְנוֹ הִיקָר מְאֹד בְּעִבּוּרָנוּ, חֶתֵן אוֹתָנוּ וְשָׂמַח בְּשִׂמְחַתְּנוּ, וּבִקְשׁ שְׂיֵהִיו לָנוּ יְלָדִים, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא קִבֵּל תְּפִלוֹתָיו, וְזָכָה אוֹתָנוּ בִּילָדִים. אוֹמֵר רַבֵּנוּ י"ל (סְפָר-הַמִּדּוֹת, אוֹת אָמוּנָה, סִימָן ב'): בְּרֹאוֹתָךְ שְׁנוּי מַעֲשֵׂה, אֵל תֹּאמֵר מְקַרָּה הוּא, אֲלֵא תִאֲמִין שְׁזוֹ הַשְּׂגַחַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ; זֶה דְּבַר עַל טְבָעִי. וְאִיךָ שְׂפִידוּעַ כְּבוֹד אָב וְאָם

זֶה חֲמוּרָה שֶׁבְחֲמוּרוֹת, עִם כָּל זֹאת אֲבֹת אָבִיו וְאֲבֹת רַבּוֹ — אֲבֹת רַבּוֹ קוֹדֶמֶת, כִּי אָבִיו הֵבִיאוֹ לַחַיִּי הָעוֹלָם הַזֶּה, וְרַבּוֹ לַחַיִּי הָעוֹלָם הַבֶּא וְחַיִּי הָעוֹלָם הַזֶּה. וְכֵאֵן אָנוּ רוֹאִים דְּבַר פְּלֵא עַל גְּבִי פְּלֵא, אִיךְ יְקוּמוּ נֶגֶד הַצְּדִיק אֲנָשִׁים שֶׁהִיוּ מְקַרְבִּים לַצְּדִיק, וְאִיךְ יִתְּנוּ אוֹתָם אֵלָיו, שְׁיִסִּיתוּ וַיִּדְיָחוּ אוֹתָם מֵעַם הַצְּדִיק. אֵין זֹאת אֶלָּא הַסֵּמֶ"ךְ-מ"ם מִתְחַפֵּשׂ בְּכָל מִינֵי תַחֲפוּשׁוֹת. אֲכַל צְרִיכִים לְהַכְחִין וְלִרְאוֹת, שְׁמַאז שֶׁהִזְקֵן נִכְנָס בְּתוֹךְ הַבַּיִת, הַיְלָדִים אֵינָם יְלָדִים, הִירָאת שָׁמַיִם שֶׁל הַבַּעַל אֵינָה אוֹתוֹ דְּבַר. כִּי מֵאֵז שְׁזָזִים מִהִירָאת שָׁמַיִם שֶׁגִּדְרוּ לְעַצְמָם, זֶה כְּבָר פֶּתַח לִפְלֵא בְּשֵׂאוֹל תַּחֲתִית, וְהַנְּסִיגָה מִתְחִילָה רַק בְּדָבָר פְּעוּט, בְּסֻדֵּק צַר, וְאֵט אֵט גִּדְל וְגִדְל הַחֹזֵר, עַד שְׁנוּפְלִים לְבוֹר תַּחֲתִיּוֹת.

הֵלֵא כָּלֶם יוֹדְעִים, שֶׁהַצְּדִיק מְסַר נַפְשׁוֹ בְּעִבוּרָנוּ, אֵז הֵיכֵן הַפֶּרֶת הַטּוֹב, הֵיכֵן הָעֲנִין שֶׁל לְהוֹדוֹת, שְׁלוּלָא הַצְּדִיק, הֵייתִי עֲדִין מַחֲפָה עַד גִּיל שְׁלֹשִׁים, שְׁלֹשִׁים וְחָמֵשׁ, רַחֲמָנָא לְצִלָּן. מְסַתְּוֹכְבִּים רַבְבוֹת רַוָּקִים וְרוֹקוֹת, וְאֵינָם מוֹצְאִים אֶת עַצְמָם, וְלָמָּה שְׁלֵא נִקְבַּל אֶת הָאֵמֶת כְּמוֹת שֶׁהִיא?! אֵין זֹאת אֶלָּא הַסֵּמֶ"ךְ-מ"ם נִכְנָס בְּנוֹ, וְגוֹרֵם לָנוּ צָרוֹת, וְכַמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת מְרִיבָה, סִימָן סז): בְּמִקּוּם מְרִיבָה — שֶׁם הַשֵּׁטֶן; הַשֵּׁטֶן אֵינּוּ רוֹצֵה אֶת הַטּוֹב שֶׁלָּנוּ, אֶלָּא חֲפִץ לִרְאוֹת בְּמַפְלֵתָנוּ; בְּרַגַּע שֶׁאָדָם אוֹמֵר שֶׁהוּא חֶבֶר טוֹב, צְרִיכִים כְּבָר לְהַשְׁמִר מִמֶּנּוּ, כִּי הֵיכֵן הֵייתִי כְּשֶׁסְּבַלְתִּי צָרוֹת וַיְסוּרִים וְכוּ', מַה פֶּתָאם הַגְּעַת עֲתָה כְּשֶׁהִתְחַתְּנוּ, וּבְנִינוּ בֵּית, וַיֵּשׁ לָנוּ כָּל טוֹב, יְלָדֵי חֲמֵד, הוֹדוּ לֵה', וְהִנֵּה הַגְּעַת וְאִתָּה מִתְחַזֶּה לְחֶבֶר, כְּשֶׁמֶאֱחֹרֵי גִבְרָה אִתָּה מְסַתִּיר סִבִּין, וְכֵה אִתָּה מוֹכֵן לְשַׁחֵט אֶת שְׁנֵינוּ — הַבַּעַל וְהָאִשָּׁה וְהַיְלָדִים?! אִשָּׁה יֵשׁ לָהּ עֵין מַפְרֵת וּמִבְחֻנֵּת הַיֵּטֵב, כִּי 'בֵּינָה יִתְרָה נִתְּנָה לְאִשָּׁה'; הִיא מְבִינָה דְּבָרִים יוֹתֵר מִהַבַּעַל, וְלִכֵּן אָנוּ רוֹאִים שְׁיִלֵּד נִעֲשֶׂה בְּר־מְצוּהָ רַק בְּגִיל שְׁלֹשׁ-עֶשְׂרֵה, וּבֵת נִעֲשִׂית בְּת־מְצוּהָ בְּגִיל שְׁתַּיִם-עֶשְׂרֵה וַיּוֹם אֶחָד, נִמְצָא שְׁטַבְעָה שֶׁל בַּת בּוֹגֵר בְּשָׁנָה מִטְבְּעוֹ שֶׁל בֵּן, זוֹ עֲבָדָה וּמְצִיאוֹת! לְעֵתִים הִיא פְּקֻחִית יוֹתֵר מִבַּעֲלָהּ בְּכַמָּה שָׁנִים, כִּי לְאִשָּׁה בֵּינָה יִתְרָה. וְלִכֵּן הָאִשָּׁה מַפְרֵת אֶת הָאוֹרְחִים יוֹתֵר מִן הַגִּבֵּר.

הסתובב אצלי בחור אחד לפני כעשרים שנה, הבחור הזה היה בין יחיד, ומספן היה שמן במאד מאד, ובדרך הטבע לא יכול היה להתחתן, כי איזו אשה תסכים לקחת בחור שמן מעל ומעבר למקבל?! והחל לבוא כל שבוע לשעור שהתקיים בליל רביעי. מעלה גדולה היתה בו בבחור הזה — בעל לב זהב. יום אחד בא לבכות לפני, מה יהיה עמו, כי הוא צריך להתחתן. ואמרתי לו, שיקח אלה ספרי "אשר בנחל" וימכרם, והקדוש-ברוך-הוא יעשה לו נס. וכן עשה, שנטל בכל יום עשרות ספרי "אשר בנחל", והגיע לאלף, ופלא על גבי פלא מצא את זיוגו, ומשך זמן קצר התחתנו. והיה זה שדוף מצין.

ידוע, שכל דבר צריך להיות מלבש גם בדרך הטבע. וכיצד נבין בדרך הטבע, מדוע בחורה נורמלית תקח בחור כזה, שהיה נראה נורא עקב משקלו הרב? אלא ארע דבר מענין מאד; היתה משפחה ובה שתי אחיות, והיה הפרש של כמה שנים בין הגדולה לקטנה. ויהי היום, האחות הקטנה התארסה, והתכוננה לחתונה מפארת מאד, כי האבא היה עשיר גדול. ובחדש ניסן קבעו את מועד החתונה. האחות הבכירה נפגעה מאד שהקטנה הקדימה אותה, והיתה בוכה ימים ולילות, ומאנה להתנחם, ובפרט שהצעירה התגרתה בה מאד. והנה הגיע ראש חודש אדר, הלכה הבכירה במחשבות, הלואי שהקדוש-ברוך-הוא יזמן לה מי שיזמן, ותתאס ותתחתן עוד לפני אחותה הצעירה וכו'. ויהי היום והבחור הזה הפיץ ספרי "אשר בנחל", ועל-ידי-זה זכה לפגש את מי שגרם לזה שיתחתנו, כי היתה הבכירה כל-כף שבויה שלא הסתכלה על שום דבר, וקבעו ארוסין, ותכף באמצע חודש אדר היתה החתונה, חתנה מפארת במאד מאד, והפלה היתה כל-כף שמחה ומאשרת, שלא הסתכלה כלל על פגמו של החתן. ובנו בית נפלא ביותר. וכששאלוה ממה בעלה מתפרנס? ענתה: הלא הוא מוכר ספרים, והיתה גאה בזה, וכך מיני רע שנסו לומר לה על בעלה — לא קבלה, ותמיד הפכה הכל לטוב, והיתה מכבדת אותו מאד, ונותנת לו כל מיני כבוד.

היות שהבעל היה מכניס אורחים, היתה אשתו שמחה עמהם מאד, וקבלה אותם בסבר פנים יפות וכו'. ואני הייתי מזהירו חדשים לבקרים: הנהר מאד באורחים שאפה מכניס לביתה, ותבדקם בשבע בדיקות, ואל תכניס כל אחד, ראה הזהרתיה וכו'. והוא לא ציט אותי, והיה ממשיך להכניס אורחים מכל הבא ליד, כל מיני ארמי פרחי. יום אחד הגיעה אלי אשתו ובכתה לפני, בעלי מביא איזה אורח באפן קבע, שמנבל פיו עלי, ובקשתיו שיוציאו ויגרשנו וכו' וכו', אף הוא מסרב. וקראתי לבעלה והזהרתיו, ראה להוציא את האורח מביתה, כי הוא מהוה ספנה גדולה לשלמות הבית, והבעל לא ציט אותי, ובין כך חלפו חדשים ושנים, והאשה באה לבפות לפני בכל פעם. עד שאמרתי לו: ראה נא, אם לא תציט אותי, תשאיר לבסוף בלי אשה. וכאן כבר שכח את הנס הגדול שנאמר לו, שזכה למצא אשה וכו', ואני מזהירו שוב ושוב, ראה לגרש את הזקן מביתה, כי הוא הורס לך את הבית. וכן הנה, שהזקן הזה הרס להם את הבית והתגרשו, והבעל נסע לארץ ישראל שבור פחדס הנשבר. ואשתו התחננה ובנתה בית אחר, ונולדו לה ילדים וכו'. ואחר זמן בא אלי כשבר כלי, ובכה לפני, ואמרתי לו: הלא ראה איזה נס היה לך, ולא ציט אותי והתגרשת, והתחרט מאד לפני וכו', ואמרתי לו: אם אתה מתחרט באמת, בודאי תמצא בת זוג חדשה, ותכנה חיה מחדש וכו', וכן הנה, שזכה להתחתן שוב וכו', ושוב החל להביא כל מיני אורחים בלתי רצויים לביתו. והאשה היתה מתלוננת על הטפוסים המשנים שהיה מכניס. וקראתיו אלי ואמרתי לו, הלא אשה יש לה עין חדה, ראה לציטה, ואל תכניס כל מיני טפוסים שוליים וכו', ואמר לי: הלא זו מצות הכנסת אורחים וכו', ואמרתי לו: הנה, כי תשבר את ביתך. ולא ציט אותי, ולבסוף נתגרש בשנית. ובא אלי שוב בבכיה, ואמרתי לו: אם אינך מציט אותי, למה אתה בא אלי?! הנה ארע לך נס בתחלה, ולא ציט אותי, והנה ארע לך נס יותר גדול בשנית, שאפלו בעל הנס אינו מכיר בנסו, ושוב לא ציט אותי. ראה אף הפעם, אם תציט אותי — תצליח, ותחתן שוב, ואם לא תציט אותי, יקים בך מה שאומרים בשבת: "כל מקדש שביעי". והנה התחתן בשלישית גם

בְּדֶרֶךְ גַּם וְכוּ', וְשׁוֹב הַתְּגַרְשׁ, וְכִף הַתְּחַתֵּן שֶׁשׁ פְּעָמִים, וְלֹא נִתְקַיֵּם
 "כָּל מִקְדָּשׁ שְׁבִיעִי", כִּי חָלָה אֲזוּ וְנִפְטָר.

נִמְצָא מְכַל זֶה, שְׁמִי שְׁמֻצִית אֶת הַצְּדִיק, זֹכָה לְרֵאוֹת גַּם בְּתוֹךְ
 גַּם, אֲבָל מִי שְׁאִינוּ מְצִית אֶת הַצְּדִיק, נוֹפֵל בְּשָׁנֵי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם
 שְׁמֻפְתָּה אוֹתוֹ, וְהוֹפֵךְ אֶת הַקְּעָרָה עַל פִּיהָ. וְכִף אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל
 (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת אֲמוּנָה, סִמֵּן לֵג): בְּרֵאוֹתָךְ שְׁנוּי מַעֲשֵׂה אֵל תֵּאמֵר
 מִקְרָה הוּא, אֲלֵא תֵאמִין כִּי הַכֹּל בְּהַשְׁגַּחַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ.

תִּדְעוּ לָכֵם, עָלֵי יֵשׁ קְטָרוֹג גְּדוֹל בְּשָׁמִים, הַסֵּמ"ךְ-מ"ם אִינוּ
 יְכוּל לְסַבֵּל אוֹתִי, מוֹטָב לוֹ שֶׁהַבְּנִים יִסְתַּבְּבוּ בְּטֵל וְיַעֲשׂוּ שְׁטִיּוֹת,
 מוֹטָב לוֹ שֶׁהַבְּנוֹת תִּהְיֶינָה מִפְקָרוֹת, חַס וְשְׁלוֹם, וְלִכְן נִקְרָא
 סֵמ"ךְ-מ"ם שְׁרוּצָה לְהַכְשִׁיל אֶת בְּנֵי הַנְּעוּרִים בְּעִבְרוֹת. וְהִנֵּה בָּא
 אָדָם שְׁעוֹמֵד כְּעֶצֶם בְּגֵרוֹנוֹ, כִּי רוּצָה לְהַצִּיל אֶת הַנְּעַר, עַל-כֵּן חוֹשֵׁב
 הַסֵּמ"ךְ-מ"ם כָּל מִינֵי מַחְשָׁבוֹת אֵיךְ לְהַתְּפִיט מֵאָדָם זֶה, וְלִכְן יֵשׁ
 עָלֵי קְטָרוֹג גְּדוֹל מְאֹד בְּשָׁמִים. אֲבָל הַהֶכְרַח לִי לוֹמֵר לָכֵם, הַתְּפִלוֹת
 שְׁלָכֶם עוֹשׂוֹת רֶשֶׁם גְּדוֹל בְּמֵאֹד מְאֹד בְּשָׁמִים. כָּל תְּפִלָּה, כָּל תְּחִנָּה,
 שְׂאֲתֶם מִתְּפַלְלִים עָלַי, זֶה פּוֹעֵל מְאֹד. בּוֹדָאֵי לְאֵט לְאֵט מְסִיתִים
 וּמְדִיחִים נְגִדִי, וּמִי? אֲנָשִׁים שְׂאֲנֵי עֲזָרְתִי לָהֶם וּמְסַרְתִּי נִפְשֵׁי
 בְּעִבּוּרָם, אֲבַדְתִּי אֶת שְׁמִי, וְכָל כְּלֵי בְּעִבּוּר אֲנָשִׁים, וְאֵלוּ הָאֲנָשִׁים
 שְׁעֲזָרְתִי לָהֶם, הֵם הַיּוֹם הִפְכוּ עוֹרָם כְּנְגִדִי, הֵם מְסִיתִים וּמְדִיחִים
 נְגִדִי בְּחַשָּׂאֵי. אֲבָל לִי אֵין אֵף אֶחָד בְּעוֹלָם רַק הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא!

מֵאֲזוּ שֶׁהַתְּקַרְבָּתִי אֶל רַבְּנוּ ז"ל, אֲנִי בּוֹרַח אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
 הוּא, וְגַם עֲכָשׁוּ אֲנִי בּוֹרַח אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ. וְעַתָּה אֲנִי זְקוּק לְתַפְלוֹתֵיכֶם,
 וְאֲנִי מְאֹד מוֹדֶה לָכֵם שְׁמַדִּי פֶּעַם בְּפֶעַם אַתֶּם נוֹסְעִים לְקַבְרוֹת
 צְדִיקִים לְהַתְּפַלֵּל בְּעִבּוּרֵי, כִּי הֵעֲלִילוּ עָלַי עֲלִילַת שְׁוֹא וְרָשָׁע. לִי לֹא
 אַכְפֵּת, כִּי מֵה שְׁלֹא יִהְיֶה אֲנִי מְסַתֵּר בְּסִתְרֵי צֵל כְּנִפְיֹו יִתְבָּרֵךְ, אֵף
 מֵה יִהְיֶה עֲלֵיכֶם? !

הַצְּדִיק הַקְּדוֹשׁ בְּעַל הַ"יִּשְׁמַח מִשָּׂה" זִי"ע זָכָה לְמִדְרָגָה כְּזוֹ,
 שְׁכָל מֵה שֶׁהֲצַרְךָ לַעֲשׂוֹת בְּקֶשׁ אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְשָׁמַע כְּרוֹזִים
 מִן הַשָּׁמַיִם מֵה וְאֵיךְ לַעֲשׂוֹת, אֲשֶׁר זֶה זְכוּת גְּדוֹלָה מְאֹד, אָדָם נִמְצָא

בין הבריות, איש אינו שומע ורואה, והוא שומע את הקול מדבר אליו, וזהו שכתוב בפרשת השבוע: ויקרא' — בא' ועירא, קול לו, קול אליו, הוא שומע ואין אחרים שומעים, בעל ה"ישמח משה" זי"ע זכה לזה. הוא התחתן ולמד תורה בהתמדה גדולה מאד בבית־הכנסת, והיות שבעזרת הגברים התפללו מנגן אחר מנגן, ולא היה חדר ספרים כמקבל היום בבתי כנסיות, על־כן למד בעזרת נשים, ושם אף אחד לא הפריע לו. יום אחד נפתחה דלת בית־הכנסת, ונכנסו המון נשים לפנים, ופתחו את ארון הקדש, והחלו לבכות לפניו יתברך על איזה חולה מסכן. ובכו כל־כף הרבה ושפכו דמעות כמים, עד שהפריעו לו בלמודו, הם לא ידעו שיש מישהו הלומד בעזרת הנשים. וחשב בלבו: הלואי שיפסיקו כבר לבכות, הלא זה מפריע לי בתלמודי. ושמע קול מן השמים: אל תאמר כף, הנשים הקלו גורמות נחת רוח למעלה, אזי החל להבין מעלת תפלת הנשים ואיזה רשם זה עושה.

ולכן אני מאד מאד מודה לנשים על תפלותיהן עלי, לי אין שום דרך הטבע להנצל מהצרה שהפילני בה הסמ"ך־מ"ם. אבל אני בורח אל הקדוש־ברוך־הוא, רק אתם תראו שלא יפתה אתכם הסמ"ך־מ"ם להפך עורכם כנגדי. כידוע, מסרתי את נפשי ושמי בעבורכם, ומה אני מקבל בחזרה... אבל המשיכו להתפלל עלי, תפלה פועלת נפלאות בשמים.

ה"צמח צדק" נכדו של ה"בעל התניא" זי"ע, במוצאי יום כפור תקף כשיצא מבית־הכנסת, שמע המולת נשים המדברות ביניהן: השנה תהיה לנו שנה טובה, פי השנה בכינו כל־כף הרבה להקדוש־ברוך־הוא, ובודאי נזכה לשנה טובה. ומאז כל ערב יום הכפורים קדם התחלת התפלה, הוא הכריז לעזרת הנשים: השנה אני רוצה שתתפללנה יותר ויותר בכונה מהשנה הקודמת, וכך שנה היה חוזר על כף. כי ראה מה תפלת הנשים פועלת.

ולכן אבקש את הנשים, ראינה למסר נפשכן בעבור תפלה, לבקשו יתברך כל צרככן, והנה איני רוצה מכן מאומה, רק

שֶׁתִּשְׁפְּכוּ כַּמָּה דְּמָעוֹת גַּם בְּעִבּוּרֵי, בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אֲנִי אֶצְא מֵהַבּוֹץ וְהַעֲלִילוֹת שֶׁהַעֲלִילוֹת עָלַי, אֲכַל מִי שֶׁגָּרַם לִי אֶת הָעוֹל הַזֶּה, יִשְׁלַם מִחִיר כְּבֹד מְאֹד.

נא וְנָא רְאוּ לְהִזְהַר מְאֹד שְׁלֹא לִפְלֵ בְּצַפְרָנֵי הַסֵּמ"ך-מ"ם, אֲבָקֶשׁ אֶתְכֶם בְּלִשׁוֹן שְׂאִינָה מִשְׁתַּמְעֵת לְשֵׁנֵי פָּנִים — רְאוּ לְהִשְׁמַר מְאֹד מִהֶסְתּוֹת, הַתְּרַחֲקוּ מִמְּרִיבוֹת וּקְטָטוֹת. כְּשֶׁאֲנִי שׁוֹמֵעַ שֵׁשֶׁנֶּן אֵי הַבְּנוֹת בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ זֶה דוֹקֵר לִי בְּלִבִּי, וְכַפִּי שְׂאֵמַר מוֹהֲרָנִ"ת ז"ל, כִּשְׁהוּא רוֹאֵה שְׁנֵי סְבָלִים רְבִים, זֶה דוֹקֵר לוֹ בְּלִבּוֹ. וְלִכְּן הִנְנִי מִזְהִירְכֶם, תִּדְעוּ לָכֶם שֶׁהַסֵּמ"ך-מ"ם אֵינוֹ יָכוֹל לְסַבֵּל "הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ" כְּזֶה שְׂאֵנִי הַקְּמַתִּי, וְלִכְּן יַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוֹלָם, כְּדִי לְהַפְרִיד וּלְפַלֵּג בֵּינֵיכֶם, וְתִזְהָרוּ מְאֹד שְׁלֹא תִפְּלוּ בְּשֵׁנֵי הַטְּמָאוֹת.

הַשְּׁמָרוּ לָכֶם וְשִׁמְרוּ נַפְשְׁכֶם פֶּן תִּהְיוּ בֵּין עֲדַת קִרְחַ, כִּי לְבִסּוֹף יֵאָרֵעַ לָכֶם כְּדָגְמַת קִרְחַ וְעֲדַתוֹ, שֶׁנִּבְלָעוּ חַיִּים בְּאֲדָמָה. וְאוֹן בֶּן פֶּלֶת נִצּוֹל מֵאֲבֹדוֹן בְּזָכוֹת אִשְׁתּוֹ, שֶׁמְנַעָה אוֹתוֹ לְהִתְעַרֵב בְּמַחְלָקַת. אֲשֶׁרִי הַנָּשִׁים שֶׁמְצִילוֹת אֶת בְּעַלְיָהֶן, שְׁלֹא לְהִתְעַרֵב בְּשׁוּם מַחְלָקַת וּפְרוּדִים, כִּי בַמָּקוֹם מְרִיבָה — שָׁם הַשָּׁטָן.

רְאוּ לְהִחְזִיק מֵעַמֵּד וְאֵל תִּשְׁבְּרוּ כָּלֵל, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּנוֹדָא לֹא יַעֲזוֹב אֶתְכֶם, הַחְזִיקוּ עֲצָמְכֶם בְּיַחַד, וְאִישׁ אֶת רַעְיוֹנוֹ יַעֲזוּרוּ, שְׁמָרוּ עַל פִּיכֶם, וְאֵל תִּתְעַרְבוּ בְּעִנְיָנִים לֹא לָכֶם, אֵל תִּתְחַבּוּ אִפְּכֶם בְּמָקוֹם שְׂאִינוֹ שִׁיף לָכֶם, וְהַעֲקֹר לְנִצֵּל אֶת הַפֶּה לְקֹדֶשׁה וּלְטַהֲרָה — לְתַפְּלָה וְהַתְּבוּדוֹת. רְאוּ לְהִרְבוֹת בְּאַהֲבָה וּבְשָׁלוֹם, וְאִם אַתֶּם רוֹצִים לְזָכוֹת בִּילְדִים טוֹבִים, הִזְהָרוּ בְּשָׁלוֹם בֵּיתְכֶם, וְתִרְאוּ לְכַבֵּד זֶה אֶת זֶה, הַבַּעַל אֶת הָאִשָּׁה וְהָאִשָּׁה אֶת הַבַּעַל, וְאִז תִּזְכּוּ לְרוֹת רַב נַחַת וְאֲשֶׁר דְּקֹדֶשׁה מְכַל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם. וְרַבְּנּוּ ז"ל מְבִיא (בְּשִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן רסג, רסד), כִּי צִדְדֵי צְרִיכִים לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר זֶה אֶת זֶה, וְלֹא לְרִיב בְּבֵית. וְאִם תַּעֲשׂוּ כֵּן, תִּזְכּוּ לְגֹן-עֵדֶן בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

הַנֶּה הַשְּׁבוּעָה זֶהוּ יוֹם הַהִלּוּלָא שֶׁל הַצְּדִיק הַקְּדוֹשׁ ר' לֵיִב שְׁרָה'ס. הוּא הָיָה תַלְמִיד הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זִי"ע, וְכִי צִדְדֵי זָכָה לְהִיּוֹת כָּל-כָּף דְּבוּק בְּהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁמְלֹאכֵי מַעֲלָה יִהְיוּ

מצויים אצלו, אֲשֶׁר אין לנו מִשְׁג בְּזֶה כָּלֵל, וְתִמִּיד הִיָּה עוֹזֵר לְכָל נְצִרָה, וּבִמָּה זָכָה שֶׁקְּרָאוּהוּ עַל שֵׁם אָמוֹ? אֲלֵא אַרְע מְקַרְה מְזוּעוּע מָאד. הִיָּה יְהוּדִי בַעַל בֵּית מְרוֹזח שֶׁחֲכָרוּ מֵהַפְּרִיץ, וְלוֹ בָּנִים רַבִּים, וּבֵת אַחַת יִפֶּת תֵּאָר. וּבִיָּמִים דָּאֵז לֹא הָיוּ תַלְמוּדֵי תוֹרָה וּבְתֵי סֵפֶר, אֲלֵא נִטְלוּ כַּמָּה מִשְׁפָּחוֹת אֶת בְּנֵיהֶם, וְהָיוּ שׁוֹכְרִים לָהֶם מְלַמֵּד. וְאוֹתוֹ בַּעַל בֵּית מְרוֹזח הִיָּה בַעַל אֲמֻצָּעִים, אֲזִי שָׂכַר מְלַמֵּד פְּרָטִי לְבָנָיו, וְהַמְלַמֵּד הִיָּה יְהוּדִי מִבְּגַר אֶלְמָן. יוֹם אַחַד הִגִּיעַ בְּנוֹ שֶׁל הַפְּרִיץ נֶעַר כֶּבֶן שְׁבַע-עָשָׂרָה, וְאָמַר לְאָבִיו: אֲנִי רוֹצֵה לְקַחַת לִי לְאִשָּׁה אֶת בֵּיתוֹ שֶׁל בַּעַל הַבֵּית-מְרוֹזח. הַפְּרִיץ נָסָה לְשַׁדְּלוֹ לְסַגֵּת מִמִּחְשַׁבְתּוֹ וְכוּ', אַךְ הֵבֵן בְּאַחַת — אֲנִי רוֹצֵה אוֹתָהּ לְאִשָּׁה, וְלֹא — אֲאָבֵד עֲצָמִי לְדַעַת. נִגַּשׁ הַפְּרִיץ בְּאִכְזָרִיּוֹת לְיְהוּדֵי הַנִּיָּל וְאָמַר לוֹ: אִם תִּתֵּן לִי אֶת בֵּיתְךָ — מַה טוֹב, וְאִם לֹא — אֶהְרַג אוֹתְךָ וְאֶשְׂתַּךְ וּבְנֵיךָ. וְעָנָה הַיְהוּדִי: תֵּן לִי לְהִתְיַשֵּׁב בְּדַעַתִּי, וְהִלֵּךְ הַפְּרִיץ לְדַרְכּוֹ. הַיְהוּדִי וְאִשְׁתּוֹ וּבָנָיו יָשְׁבוּ לְטַבֵּס עֲצָה מַה לַּעֲשׂוֹת. וְאָמְרָה הָאִשָּׁה: עֲדִיף שְׂנַקַח לְבֵיתֵנוּ אֶת הַמְלַמֵּד הָאֶלְמָן הַמְּבַגֵּר, הַעֲקָר שֶׁלֹּא תִנְשָׂא לְגוֹי. וְהִלְכוּ לְשָׂאֵל אֶת פִּי הַנְּעָרָה, וְהִיא — אוֹרוֹ פְּנִיָּה, הַעֲקָר לְהַנְצִיל מִחֻטָּא נוֹרָא וְאִים, וְכֵן עָשׂוּ, שֶׁהִתְחַתְּנוּ בְּסִתְרָה וּבְרַחוּ לָהֶם. וְהָאָבִא הִלֵּךְ לַפְּרִיץ וְתָנָה לְפָנָיו צַעֲרוֹ, שֶׁבֵיתוֹ הִשְׁתַּנְּעָה וְנִשְׂאָה לְיְהוּדֵי מְבַגֵּר, וּבְרַחֲמָה מִמֶּנּוּ.

בֵּין כֶּף אָמַר הַמְלַמֵּד הָאֶלְמָן לְאִשְׁתּוֹ הַצַּעֲרָה: הִיֹּת שְׁעֵשִׂית מְסִירוֹת נֶפֶשׁ כְּזוֹ, תִּזְכִּי לְבֵן צְדִיק גָּדוֹל מָאד, וְכֵן הָוָה, שֶׁנוֹלַד לָהֶם בֶּן בְּשֵׁם לֵיִב, וְאָבִיו שֶׁהִיָּה מְבַגֵּר נֶפֶטֶר, וְהָאִם נוֹתְרָה אֶלְמָנָה, אֲבָל הֵבֵן נַעֲשָׂה צְדִיק קְדוֹשׁ מָאד: ר' לֵיִב שְׂרָה'ס, שֶׁנִּקְרָא עַל שֵׁם אָמוֹ הַצַּדִּיקָת. וְאִם-כֵּן אָנוּ רוֹאִים לְאִילּוֹ מַעֲלוֹת יְכוּלוֹת נְשִׁים לְהִגִּיעַ.

וְהִנֵּה אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם מָאד, נָא וְנָא רְאוּ לְהִרְבוֹת בְּתַפְלָה וּבְקִשָּׁה מִלְּפָנָיו יִתְבָּרַךְ, שֶׁנִּזְכָּה כָּבֵר לִישׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת, וְתִזְכְּרוּ לְפָנָיו אֲדוֹן כָּל כָּל הַטּוֹבוֹת שְׁעֵשִׂיתִי לָכֶם, וּבּוֹדָאִי לֹא קִצְרָה יָדוֹ לְהוֹשִׁיעַ לָנוּ וּלְהַצִּילָנוּ מִשְׁנֵי הַסְּמִ"ךְ-מ"ם. וְכֵן רְאוּ לְהִרְבוֹת בְּשִׂמְחָה וּלְשִׂמְחַח אַחֲרִים, כִּי הַשְּׂמִחָה מִמְתִּיקָה כָּל הַדִּינִים, וְהַשְּׂמִחָה הִיא הִיא הַגְּאֻלָּה.

אָשׁר ט' קפב בנחל רעג

והקדוש־ברוך־הוא יֵעֹזר, שְׁבִיחוֹת הַתְּפִלוֹת שְׁלָכֶם, אָנִי מֵאֲמִין
בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה, שְׂרַק זֶה יִקְרַע כָּל הַגּוֹרֵי דֵינִים, וְרַק זֶה יָבִיא לָנוּ
אֶת הַיְשׁוּעָה.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

ט' קפב.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ויקרא, ח' אדר־ב' ה'תשמ"ו.

שלום רב אל ... תחיה.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד אני מצטער בצערך הקשה
מכל מה שעובר עליך ברוחניות ובגשמיות.

ראי לשמח את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ותשמעי כלי
זמר, כי השמחה מרוממת את מצב־רוח האדם, ובא למצב־רוח טוב
מאד.

עקר עבודת האיש הישראלי בזה העולם הוא להיות תמיד
בשמחה, ולא לאבד את התקנה שלו. ובפרטיות את, שעדין את
צעירה מאד, עליך להתחזק מאד להיות בשמחה ולשמע כלי זמר.
ויכולים לקיים זאת היום בנגל, על־ידי שמיעת טייפ וקסטות
שמחות.

גם ראי לחזק את הוריה היקרים, ובנדאי לא יעזב אותך
הקדוש־ברוך־הוא.

רובנו ו"ל מגלה לנו את גדלת האדם, למה יכול לזכות בזה
העולם, העקר להחזיק מעמד ולא להשבר משום דבר. הקדוש־
ברוך־הוא יֵעֹזר לך, שתזכי להיות תמיד בשמחה.

היה מאד רצוי, שתבדקו את מזוזות ביתכם אם הן כשרות,

עדר אָשֶׁר ט' קפג — ט' קפד בַּנְחָל

וְאִם אֵין חֲסֵרָה אִיזוּ מְזוּזָה. וְגַם טוֹב מְאֹד שֶׁהָאָבָא יְנִיחַ תְּפִלִּין בְּשֵׁרוֹת, וְזֶה יָבִיא לְפִרְנֶסָה בְּשִׁפְעָה.

רְאוּ לְשִׁמּוֹר שְׁבֵת, וְהַשְׁבֵּת תִּשְׁמַר עֲלֵיכֶם.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' קפג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֵר וַיִּקְרָא, ח' אֲדַרְבִּי ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי.

הָיָה מְאֹד טוֹב, שֶׁתְּבַדֵּק אֶת הַתְּפִלִּין שֶׁלָּךְ אִם הֵן בְּשֵׁרוֹת, וְתִהְיֶה זֶהִיר מְאֹד בְּהִנָּחַת הַתְּפִלִּין בְּכָל יוֹם, וְאֵל תִּדְבֹר עִם הַתְּפִלִּין, וְזֶה יִמְשִׁיךְ עֲלֶיךָ חַן גְּדוֹל.

אוֹדוֹת הַשְּׁדוּדָה וְכוּ', עֲלֵיכֶם לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְלֹא לְהִתְיַאֵשׁ, כִּי מֵה שֶׁתִּפְלֶה פּוֹעֵלָת — שׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם אֵינּוּ פּוֹעֵל.

הַמְּאַחַח לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' קפד.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֵר וַיִּקְרָא, ח' אֲדַרְבִּי ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמְאֹד אֲנִי מְצֻטָּעֵר בְּצַעֲרֶךָ הַקָּשָׁה.

עֲלֶיךָ לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּבִטְחוֹן חֶזֶק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאִזּוּ לֹא יִחַסֵּר לָךְ שׁוֹם דְּבָר.

רַבְּנוּ ז"ל גִּלָּה לָנוּ אֶת הָעֵצָה הַנִּפְלְאָה וְהַנּוֹרָאָה הַזֹּאת שֶׁל תִּפְלֶה

אֲשֶׁר ט' קפה בְּנַחַל ערה

והתבודדות, שֶׁשָּׂאָדָם מְרַגֵּל אֶת עֲצָמוֹ לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל הַצְּטָרְכוֹתוֹ
רק מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, אֲזוֹ אֵינוֹ צָרִיךְ לְהַגִּיעַ לַיָּדִי מִתְנַת בְּשׂוֹר וְדָם.

הַרְגֵּל אֶת עֲצָמָךְ לְהִיּוֹת מְשֻׁפֵּיעַ וְלֹא מְקַבֵּל, וְעַל-כֵּן רָאָה לְקַחַת
חֲבִילָה סְפָרֵי רַבֵּנוּ ו"ל, וּתְפִיצֵם בֵּין כָּלֵל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְזֶה יָבִיא
לְךָ שְׂפַע בְּגִשְׁמִיּוֹת וְשְׂפַע בְּרוּחַנִיּוֹת.

חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, כָּל אֱלוֹ מְאֻנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ אֲשֶׁר צִיְתוֹ אוֹתִי,
לוֹקְחִים חֲבִילָה סְפָרִים מִסְפָּרֵי רַבֵּנוּ ו"ל, וּבִפְרָטִיּוֹת הַקּוֹנְטְרָסִים
הַחֲדָשִׁים, יוֹצְאִים כָּל יוֹם לְהַפִּיצֵם, וְחוֹזְרִים עִם שְׂפַע בְּגִשְׁמִיּוֹת
גַּם-כֵּן, מִלְּבַד הַשְּׂפַע בְּרוּחַנִיּוֹת, שֶׁזָּכוּ לְקָרֵב אַחֲרֵיהֶם. עַל-כֵּן רָאָה גַּם
אֶתָּה לַעֲשׂוֹת זֹאת, וְזֶה יָבִיא לְךָ שְׂפַע בְּגִשְׁמִי לְשֵׁלֵם אֶת כָּל
חֻבוֹתֶיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' קפה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ח' אֲדָר-ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּלֵלִיּוֹת אַנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיִּקְרָרִים, תְּלַמִּידֵי "הַיִּכְל-הַקֶּדֶשׁ", "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב" הֵי בְּכָל
אֶתֶר וְאֶתֶר, הַזֶּה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיִּקְרָרִים! רְאוּ לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְכֶם בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים
שְׁבַעוֹלָם. וְעַקֵּר הַהֲתַחֲזָקוֹת הוּא עַל-יָדֵי שְׂמִחָה, לְהִיּוֹת תָּמִיד
בְּשִׂמְחָה, שֶׁזָּכִינוּ לְהִתְנַדֵּעַ מִרַבֵּי אֲמַת כְּזֶה, רַבֵּי הַמְּכַבֵּס אוֹתֵנוּ
מִצּוֹאת מַעֲשֵׂינוּ, רַבֵּי הַמְּזַכֶּה אוֹתֵנוּ בְּזִכְיּוֹת כְּאֵלוֹ, וּמָה הֵיִינוּ עוֹשִׂים
בְּלַעֲדֵי רַבֵּנוּ ו"ל.

עֲלִיכֶם לִידַע, כִּי עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד הַרוּצָה לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבֵּנוּ
ו"ל, מִתְפַּשְׁטוֹת הַמְּנִיעוֹת לְאֶרֶץ וְלָרַחֵב, וְהַכָּל בְּשִׁבִיל הַבְּחִירָה
וְהַנְּסִיּוֹן. וְכָל אֶחָד שׁוֹמֵעַ לְדַבֵּר מַה שְּׁשׁוֹמֵעַ, וְהַכָּל כְּדֵי לְרַחֵקוֹ, וְאִם
תִּזְכּוּ לְהִתְיָשֵׁב הֵיטֵב — תְּבִינּוּ, שְׂכָל זֶה הוּא רַק צוֹאת מַעֲשֵׂיכֶם,

כי האדם על-ידי עוונותיו המרבים, מלביש את עצמו בלבושים צואים (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן יד), והבגדים הצואים האלו גורמים לו מניעות רבות, לבל יוכל לקבל מרבנו ז"ל. על-פן צריכים לעשות כל מיני פעולות שבעולם, להוריד ממנו את הבגדים הצואים האלו. ואל זה יכולים לזכות דיקא על-ידי שמקרכים את אחרים לעבודתו יתברך, כי בזה שהאדם הולך ורץ אחר אחרים, ומקרכם אליו יתברך, בזה שובר את כל הקלפות שנתאחזו בו, על-ידי מעשיו הרעים. וכל מה שאדם יודע שפגם יותר, עליו למסור את נפשו לגלות ולפרסם את רבנו ז"ל ביותר, כי על-ידי-זה ישרף את הקלפות, כי לא די שהוא יהיה חזק, אלא הוא יחזק עוד את אחרים, ועל-פן זו סגולה גדולה להנצל מלהתרחק מרבנו ז"ל — על-ידי שיקרב רחוקים, ויגלה להם את עצותיו הקדושות של רבנו ז"ל.

חזקו ואמצו להיות תמיד בשמחה, כי רבנו ז"ל גלה לנו בפרוש: אם אתם תהיו בשמחה, אזי תהיה טובה גדולה לכל העולם. כי בעוונותינו הרבים, עובר בעולם מה שעובר, וכל אחד ואחד מלא צרות ויסורים, מניעות והרפתקאות ובעיות וכו' וכו', ואין להם אל מי לשפך את לבם, ומאד מר וצר להם, ומחפשים איזה אדם לדבר עמו, ולספר לו את כל לבבם, וכשבא אחד מאנשי שלומנו עם פנים שמחות ופנים מחיכות, וכל שכן כשעוד מדבר דבורי נחומים והתחזקות, אזי נפתח לבם האטום והשבור, ומתחילים לשפך את כאב לבם, ומספרים את מה שמעיק להם, ובזה נעשה להם יותר קל.

על-כן ראו להיות שמחים ועליונים על נעם חלקכם, אשר בנחל שם גורלכם, ותראו לחזק את אחינו בני ישראל, אשר זוהי המצנה הכי גדולה, שאין עוד למעלה ממנה, כי מצד ערכות ישראל, עלינו להתאחד יחד עם כלל נשמות ישראל, ולחזקם ולאמץם, ולהחזיר בהם את האמונה הקדושה כמו שקבלנו מרבנו ז"ל, ועל-ידי-זה נזכה גם אנחנו להתחזק, ולהכניס בנו האמונה הקדושה, עד שיהיה גלוי לפני עינינו אמתת מציאותו יתברך, עד שנראה בעין שכלנו

ובעיני הבשר את אורו יתברך, המתייה ומנהיה את כל הבריאה כלה — דומם, צומח, חי, מדבר.

מה אמר לכם, אחי ורעי היקרים! עוברים נסיונות קשים ומרים על כל אחד ואחד הרוצה להתקרב אלינו, מדברים עלינו כל דבר אסור, והעקר — מפני שהבעל-דבר עיניו לטש ושניו חרק על דבר רבנו ו"ל, שלא יתגלה בעולם, ועל-פן מי שרק רוצה לגלות ולפרסם את דעת רבנו ו"ל בעולם, עליו המלחמה מבית ומבחוץ, מבפנים ומאחור.

לזאת ראו, אחי ורעי היקרים! לעזר לי לגלות ולפרסם את דעת רבנו ו"ל בעולם, ובפרטיות בארצנו הקדושה, אשר עכשו הוא הזמן המסגל לזה, כי בעוונותינו הרבים, המן עמלק, שהם כלל הספקות והקשיות וכו' וכו', שהם טמאת המסיון וכל הכתות הנרות והערב-רב המתפשטים עכשו שם, לוכדים במצדתם השמאה בכל יום אלפים ורכבות נשמות ישראל, ועלינו ללחם עמהם, על-ידי התגלות הצדיק האמת בעולם.

נא ונא ראו להיות בשמחה עצומה ולשמח את אחרים, ובנדאי בזכות זה שתזכו לשמח את אחרים, תזכו גם-כן לשמחה, כי בדבר זה אסור להסתפל אם הוא בעצמו שמח, ומכל שפן שלא יעלה על לבו איזה ספק או ספק ספקא — מאחר שאני לא בשמחה, איך אזכה לשמח את אחרים? לא! לא! לא! אל תחשבו זאת כרגע, אדרבה, בשמחה צריכים לדעת, אף שאני לא בשמחה, על-כל-פנים אני צריך לראות, שתברי יהיה בשמחה, ובמחשבה הזו צריכים ללכת, ובאפן הזה סוף כל סוף יזכה גם-כן להיות בשמחה.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לכם, שתזכו לשמחה אמתית, ובפרט בחדש השמחה הזה, שהוא חדש אדר, שתזכו לשמח את כלל נשמות ישראל, ותמשיכו את השמחה הזו על כל השנה, והקדוש-ברוך-הוא יעזרנו, שיתגלה כבוד בן השמחה הנכלל במקור השמחה, העוסק לקשרנו אל שרש השמחה.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

רעה אָשֶׁר ט' קפוּ – ט' קפוּ בַּנְחַל
ט' קפוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ח' אֲדָר־ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, גַּר לְהַצְדִּיק נַחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גֵּרוּ
יְאִיר.

אֵת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְלָתִי, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ,
אֵיךְ שְׂאֵתָה מְחֻזַּק אֵת עֲצָמְךָ, וְזֶה הָעֵקֶר בְּזֶה הָעוֹלָם.

מָה אָמַר לָךְ, יְדֵי הַיָּקָר! בְּמַעַט הַיָּמִים וְהַשָּׁנִים הָאֵלוּ, כָּבֹר
שְׂעֵמֶתְךָ כָּל מִינֵי מְרִירוֹת וְטַעֲמֵי גִיהֲנוֹם מִמָּה שְׁעָבַר עָלֶיךָ בְּחַיֶּיךָ, עִם
כָּל זֹאת הַתְּחֻזָּקת בְּדַרְךָ נִפְלְאָה וְנוֹרָאָה מְאֹד.

עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי לְמַעַלָּה בְּשָׁמַיִם מִתְפָּאֲרִים מְאֹד עִם אָדָם,
שְׂעוּבֹר עָלָיו מָה שְׂעוּבֹר, וְאֵף-עַל-פִּי-כֵן הוּא מְחֻזַּק מְעַמָּד, וְאֵינוֹ
נִשְׁבֵּר מִשׁוּם דָּבָר שְׁבָעוֹלָם. כִּי זֶה עָקֵר גְּדֻלַּת הָאִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי,
שֵׁיכוֹל לְהַחֲזִיק מְעַמָּד, וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוּם דָּבָר.

עַל-כֵּן רָאָה לְהִיּוֹת חֻזַּק מְאֹד, וְאֵף שְׁזָה קָשָׁה לָךְ, עִם כָּל זֹאת
תְּדַע, שֶׁכָּל הַעֲתִיקָה שְׂאֵתָה מְנַתֵּק אֵת עֲצָמְךָ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, זֶה מְאֹד
יָקָר וְנִפְלְאָ לְמַעַלָּה, וּמִשְׁתַּבְּחִים עִמָּךְ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִשְׁתַּעֲשֵׂעַ
בְּזֶה מְאֹד. כִּי סוּף כָּל סוּף הָאָדָם הוּא גִשְׁמִי, וּמִסְתַּוְּבָב כָּל הַיּוֹם
בְּמִקוֹם גִּשְׁמִי רְחוּק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וּכְשִׁזּוּכָה לְהַחֲזִיק מְעַמָּד, זֶה עָקֵר
הַשְּׂעִשׂוּעַ לְמַעַלָּה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' קפוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ח' אֲדָר־ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֲשֶׁר ט' קפח בנחל רעט

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממכם, איך שאתם מחזקים את עצמכם, וזה העקר. ואשרי הזוכה לחזק את עצמו תמיד.

אודות שאלתך אם ללכת אל השעור וכו', בודאי מה טוב ומה נעים כשהולכים אל שעור, פי תמיד יכולים ללמד משהו חדש.

ואודות שאתה כותב, שאולי אני מקפיד וכאלו אני חולק עליו וכו', עליך לדעת, כי בחסדו יתברך, איני חולק על שום בר ישראל, ואין לי שום עסק עם אף אחד, ומה שפעמים אני מבטא את עצמי מאד בחריפות, זה רק מצד הגנה עצמית, אבל אין לי שום עסק עם אחרים כלל, ילך כל אחד כפי דרכו שבחר לו בדרכי רבנו ז"ל.

עם כל זאת מי שמסתפל בעין אמת, רואה את האמת, ההפרש בין תלמידי "היכל-הקדש" לבין תלמידים אחרים. וכבר אמר רבנו ז"ל (לקוטי-מורה"ן, חלק א', סימן קמ) על פסוק (איוב לו, ז): "ביד כל אדם יחתום לדעת כל אנשי מעשהו", מעשיו של הצדיק מכירים רק על-ידי תלמידיו. ובחסדו יתברך, מכירים את תלמידינו היקרים בהתנהגותם, בשלום-בית ובהתבודדות, בנקיות ובסדר הבגדים, ועל הכל — בלמוד התורה, אשר במקומות אחרים לא תמצאו את זה, ודי לחכימא.

והתורה הזו — סימן ק"מ, הוא יסוד גדול, וראוי לה לעיין במאמר הזה, כי אי אפשר להכיר את האדם, רק על-ידי אנשיו.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

ט' קפח.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ויקרא, ח' אדר-ב' ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידידי היקר לי מאד, גר להצדיק נחל נובע מקור חכמה, זכותו יגן עלינו ... גרו יאיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְשִׁיךָ רַפּוּאָה שְׁלֵמָה לְאַשְׁתְּךָ, וְתַעֲבֹר הַכֹּל בְּשָׁלוֹם.

מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים לְאַשָׁה מְעַבְרָת, שֶׁתְּהִיָּה רְגִילָה לֹאמֵר בְּכָל יוֹם שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים אֲפִלוּ מִדַּעְתָּה, כְּגוֹן: אַבְרָהָם, יִצְחָק, יַעֲקֹב, מֹשֶׁה, אֱהָרֹן, יוֹסֵף וְדוֹד וְכוּ' וְכוּ', תִּנְאִים וְאִמּוֹרָאִים וְכוּ' וְכוּ', כִּי מַעֲלַת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְהוּא שְׂדוּד הַטָּבַע וְשְׂדוּד הַמַּעֲרָכָה, אֲשֶׁרִי מִי שִׁיזְכֶּה לֹאמֵר בְּכָל יוֹם שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים כְּמוֹ שֶׁהִזְהִירְנוּ רַבְּנוּ ז"ל.

רְאֵה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, וְתַעֲבֹד הַרְבֵּה עַל נִקְדַּת הַשְּׂמִיחָה, לְהִיּוֹת תָּמִיד רַק בְּשִׁמְחָה, וְזֶה יִרְחִיב לְךָ אֶת מַחְךָ וְדַעְתְּךָ, עַד שֶׁתּוּכַל לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּתַמִּימוֹת וּבִכְפִּישֵׁיטוֹת, אֲשֶׁר בְּזֶה תְלוּיָהּ כָּל גְּאֻלַּת הַנֶּפֶשׁ בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגִשְׂמִיּוֹת.

כִּי מִי שֶׁמְרַגֵּיל אֶת עֲצוּמוֹ לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, חֲזִיו מִשְׁתַּנִּים לְטוֹבָה לְגַמְרִי.

רְאֵה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים, לְלַמֵּד שְׂעוּרִים כְּסֻדְרָן בְּכָל יוֹם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שֶׁתּוֹכֵחַ לְהַצְלִיחַ דְּרָכְךָ, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מֵה שְׁלוֹם יְדִידֵינוּ ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְגַם תַּעֲזָרְנוּ לְכַתֵּב לִי אִיזָה מִכְתָּב, וּמִמֶּשׁ תַּחֲיוּנֵי.

ט' קפט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֻדְרַ וַיִּקְרָא, ח' אֲדַרְבִּי הִתְשַׁמֵּוּ.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

את מכתבך לנכון קבלתי.

הקדוש-ברוך-הוא ירחיב לך בפרנסתך, וימלא לך את משאלות לבך לטובה, ויהיה לך על צרכי החג.

ראה, אהובי, אחי היקר! להרגיל את עצמך לדבר הרבה עמו יתברך בתמימות ובפשטות, ובכל פעם שאתה נמצא לבד, במקום שאין שם בני-אדם, תראה לדבר עמו יתברך בתמימות ובפשטות, ותדע שכל דבור ודבור שאתה מדבר אליו יתברך — נשמע ונתקבל, ובודאי בהתחלה קשה להבין זאת, כי מרב עוונותינו, נכנס האדם בכל מיני כפירות ואפיקורסות, עד שאינו מאמין, שדבוריו ותפלותיו נשמעים ונתקבלים, אבל פשאדם חזק בדבר זה, בנגל לו לדבר עמו יתברך.

על-כן ראה, אהובי, אחי היקר! להיות רגיל לדבר עמו יתברך. ועליך לדעת, כי הקדוש-ברוך-הוא מלא כל הארץ כבודו, ואין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ועל-ידי תפלה תזכה לקבל את כל מה שתמצא, כי הוא יתברך אב הרחמן.

אודות סדר-ההלמוד, היה טוב מאד, שתלמד הרבה "עין יעקב", ותעין בפרושי החיד"א, בפס"ר "פתח עינים" ובספרי הרי"ח "בן יהודע", וכשתזכה לסיים את כל העין יעקב — תתחיל עוד פעם, ותראה להתמיד הרבה באגדות חז"ל, וזה יועיל לך לכל דבר.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט' קצ.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ויקרא, ח' אדר-ב' ה'תשמ"ו.

שלום רב אל ... תחיה.

במענה על שאלתך וכו', מה טוב ומה נעים, אם תדליקי לכבוד שבת-קדש ארבעה גרות של חלב ושני גרות של שמן זית, ולבקש

רַכֵּב אֲשֶׁר ט' קצא בַּנְחָל

אז הִרְבֵּה על הַיְלָדִים. כִּי הִתְפַּלֵּה שֶׁהָאִשָּׁה מִתְפַּלֵּלַת בְּעֵת הַדְּלָקַת הַנְּרוֹת, מְאֹד מְקַבֵּלַת בְּשָׁמַיִם.

רְאוּ לְבָדֵק אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְכֶם אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְאִם לֹא חֲסָרָה אִיזוֹ מְזוּזָה. גַּם טוֹב לְאַרְחֵ אֵיזָה אֹרֶחַ לְכַבּוֹד שְׁבֵת-קֹדֶשׁ. וְכֹל זֶה יוֹעִיל וְיַעֲזֹר לָכֶם לְזֶרַע שֶׁל קִימָא.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שֶׁתִּזְכְּנוּ לְהַפְקִיד בְּזֶרַע שֶׁל קִימָא בְּקָרוֹב.

נָא וְנָא לֹא לְדָאג כָּלֵל, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

הַמֵּאַחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' קצא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ח' אֲדַרְבִּי ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ אֵל ... גְּרוֹ יְאִיר.

אֲהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ עַד מְאֹד וְתַחֲזֹר בְּתִשׁוּבָה, כִּי סוּף כָּל סוּף לֹא יִשָּׂאֵר לָךְ רַק מֵה שְׁאֵתָה חוֹזֵר בְּתִשׁוּבָה. וּכְשֶׁתַּחֲזֹר בְּתִשׁוּבָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, יֵשׁ לָךְ סְכוּיִים לְהַשְׁלִים אֶת רְצוֹנְךָ וְכִסּוּפְךָ וְכוּ'.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַדְבִּיק מִחֲשַׁבְתְּךָ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִדַּע כִּי הוּא יִתְבָּרַךְ מֵלֹא כָּל הָאֲרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְאִין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעַדְיוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֹּל לְכֹל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְכַנֵּס אֶת יְדִיעָה זוֹ תְּמִיד בְּלִבּוֹ, וְאִזּוֹ יִרְגִישׁ נְעִימוֹת בְּחַיִּיו, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁאִינוֹ מְטַעֵה אֶת עֲצָמוֹ.

הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ בְּלִשׁוֹן שְׁאֵתָה רְגִיל בָּהּ, וְתִפְרָשׁ אֶת כָּל שִׁיחַתְךָ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְזֶה יוֹעִיל לָךְ לְכֹל דְּבָר.

אֲשֶׁר ט' קצב בַּנְחַל רפג

רֵאָה לְדַקְדַּק מְאֹד לְהַנִּיחַ בְּכָל יוֹם תְּפִלִּין, כִּי הַתְּפִלִּין מִמְּשִׁיף
חַיִּים בְּאָדָם, וְהַהַפּוּף מוֹבֵן מִמִּילָא.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' קצב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ח' אָדָר-ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... נִרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אָנִי מְצֻטָּעַר בְּצַעֲרֶךָ הַקָּשָׁה מְכַל מַה שְּׁעוֹבֵר עָלֶיךָ
בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, וּבְפִרְטִיּוֹת לְאַחֲרוֹנָה עַל-יְדֵי אֲשֶׁתְּךָ.

וְהִנֵּה כְּמַעַט שָׁלֵא מְצֵאתִי אֲבָרְךָ שְׂיִסְבַּל כָּל-כֶּף הַרְבֵּה מִיָּמִי
קִטְנוּתוֹ כְּמוֹ שְׂאֵתָה סְבֵלֶת, יַעֲזוֹר לָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁפַכֵּר לֹא
תִדַּע מִשׁוּם צָרָה, וְתִזְכֶּה לְהִרְתָּבָה.

עָלֶיךָ לְחִזַּק עֲצָמְךָ לְמִסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ לְהַפְיֵץ אֶת אוֹרוֹ וְדַעְתּוֹ שֶׁל
רַבְּנוּ ז"ל, כִּי סוּף כָּל סוּף מַה נִּשְׁאַר לָךְ בְּחַיֶּיךָ, אִם לֹא זֹאת שְׂזַכִּית
אֶת הַרְבִּים.

סוּף כָּל סוּף הַהֶכְרַח לְצֵאת מִזֶּה הָעוֹלָם, וְלֹא נִשְׁאַר מִהָאָדָם
שׁוּם דְּבָר, רַק זֹאת שְׂזַכֶּה אֶת הַרְבִּים, אֲשֶׁר זְכוּת הַרְבִּים תְּלוּיָה בּוֹ.

נָא וְנָא לֹא לְפַל בְּרוּחֶךָ כָּלֵל, כִּי מַה יֵּשׁ לָךְ בְּחַיֶּיךָ, אִם לֹא רַק
זֹאת — לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם וּלְשַׁמְשׁוֹ, אֲשֶׁר גַּם לִי
אֵין בְּעוֹלָם הַזֶּה רַק דְּבָר זֶה, וְלִכְּנֹן אָנִי עוֹסֵק בְּזֶה בְּחַיּוֹת וּבְחַשְׁק
חִזָּק וּבְהַתְחַזְּקוֹת כָּל יוֹם.

זְכֹר, זְכֹר! דְּבָרִים אֵלוּ, וְתִשָּׂא אֶת הַמְּכַתֵּב הַזֶּה אֶצְלֶךָ תָּמִיד,
לְמַעַן יִחְזַקְךָ, וְתִדַּע כִּי גַם לִי אֵין בְּעוֹלָם הַזֶּה רַק מַה שְּׂאֲנִי מְשַׁמֵּשׁ
אֶת רַבְּנוּ ז"ל.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רפד אָשֶׁר ט' קצג – ט' קצד בַּנְחַל
ט' קצג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ח' אֲדָר־ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אָנִי מִשְׁתַּוְּקֵק לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ, אֵיךְ שְׁאַתָּה מְחַזֵּק אֶת עֲצָמֶךָ, כִּי נִפְשֵׁי קְשׁוּרָה בְּנִפְשֶׁךָ, וְאָנִי מִתְפַּלֵּל וּמִבְקֵשׁ בְּכָל יוֹם מִמְּנוֹ יִתְבָּרַךְ, שְׁתִּזְכּוּ כָּבֹד לִישׁוּעָה, לְהִפְקֵד בְּזֶרַע שֶׁל קִימָא, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע גַּם אֶת תְּפִלָּתִי וְתוֹשְׁעוּ.

רְאֵה לְחִזְקֵךְ אֶת עֲצָמֶךָ וּלְחִזְקֵךְ גַּם אֶת אֲשֶׁתְּךָ וְאֵל תְּכַבּוּ, כִּי קְרוּבָה יִשׁוּעַתְּכֶם לְבֹא.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' קצד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ח' אֲדָר־ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי.

עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי מוּבָא בְּדִבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ה'): כְּשִׁשׁוּמְעִים אֵיזוֹ מִחֲלָקֶת עַל צְדִיקִים, צְרִיכִים לִידַע שְׂכָל זֶה בְּשִׁבִיל טְפִי הַמַּח שְׁהוּצִיא לְבִטְלָה, וְחֻטָּא בְּהוּצָאת זֶרַע לְבִטְלָה, אָשֶׁר זֶה מְכַנְּס בּוֹ סְפָקוֹת וּקְרִירוֹת לְהִתְקַרֵּב לְצְדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים, תִּלְמִידֵי הַצְדִּיק הָאֲמִתִּי.

וְעַל-כֵּן לֹא בְּחִנָּם נִכְנָסוּ בְּךָ קְשִׁיּוֹת וּסְפָקוֹת גְּדוּלִים עָלַי, וְעֲלִיךָ לְבָדִיק בְּמַעֲשֶׂיךָ, וְלָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְלִהְתְּבוֹדֵד אֵיךְ אַתָּה אוֹחֵז בְּתַקּוּן הַבְּרִית.

וְכָלֵל זֶה תִּקְבַּל מִמְּנִי: "תִּדַע, שְׁלֹא יִדְבַר עָלַי וְלֹא יִחַלֵּק עָלַי,

אֲשֶׁר ט' קצה בְּנַחַל רפה

אֵלָא מִי שְׁהוּא פְּגוּם מְאֹד בְּפָגַם הַבְּרִית! וְעַל-כֵּן אִם תִּשְׁמַע אֶת
אֶחָד לְדַבֵּר עָלַי, תִּדְעַ שְׁהוּא פְּגוּם מְאֹד בְּפָגַם הַבְּרִית וְהוּא נוֹאֵף,
וְאָפְלוּ שְׂיֵהִיָּה זָקֵן, הוּא "זָקֵן נוֹאֵף".

כִּי בְּאֵמַת אָנִי כְּשֶׁלְעֶצְמִי אֵינִי רוֹצֵה שׁוּם דְּבָר, וְאֵינִי צָרִיף שׁוּם
בְּרִיָּה, כָּל עֶסְקִי הוּא רַק לְגִלוֹת וּלְפָרְסָם אֶת רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם,
וּלְשִׁמּוֹ בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת, וְיֹתֵר מְזֵה אֵינִי רוֹצֵה וְאֵינִי צָרִיף.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

זְכוֹר, זְכוֹר! מִי חֲזַקְךָ, וּמִי זֶרְזַף לְהִתְחַתֵּן, וּמִדּוּעַ תִּהְיֶה כְּפוּי
טוֹבָה?!

ט' קצה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ט' אֲדָר־ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

אֶת מְכַתְּבֶךָ לְנִכּוֹן קִבְּלִיתִי, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ אִיף שְׂאֲתֶם
מְחֻזְקִים אֶת עֲצַמְכֶם לִילֵף בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מְזֵה,
כִּי רַבְּנוּ ז"ל מְגַלֶּה לָנוּ דְרָף בְּחַיִּים אִיף לְעַבֵּר אֶת הָעוֹלָם בְּזֵה
בְּשִׁלּוֹם, בְּשִׁמְחָה וּבְאֵהָבָה.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שְׂתַהֲיֶה לָכֶם פְּרֻנְסָה בְּשִׁפְעַ
וּבְרִיאוֹת לְיַלְדֵיכֶם.

הִזָּה טוֹב מְאֹד, שְׂתַדְלִיקִי גֵרוֹת כְּמִסְפַּר אַנְשֵׁי הַבֵּית, וְלִהְיוֹסִיף
שְׁנֵי גֵרוֹת שֶׁל שְׁמֵן זֵית, וּבְעֵת הַדְּלָקַת הַגֵּרוֹת לְבַקֵּשׁ אֹז הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ
יִתְבָּרַךְ כָּל מַה שְׂאֲתֶם צְרִיכִים, כִּי הַתְּפִלָּה שְׂהַאֲשֶׁה מִתְּפִלָּת בְּעֵת
הַדְּלָקַת גֵּרוֹת, מְאֹד מְקַבְּלֶת וּמְרַצֶּה בְּשָׁמַיִם.

רְאִי לְבַדֵּק אֶת הַמְּזוּזוֹת אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְאִם לֹא חִסְרָה בְּאִיזָה
חֶדֶר מְזוּזָה.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' קצו.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ויקרא, ט' אדר-ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֵל טוֹב סָלָה יִגְיֵעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאד ... גֵּרוּ יְאִיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך, איך שאתה מחזק את עצמך לילך בדרכי רבנו ז"ל, וספריו הקדושים הם גר לרגליך, בן יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתמיד תהגה בהם.

אודות הקשיות והספקות שיש לך עלי וכו'. עליך לדעת, כי יען שיש לי עסקים עם רשות הרבים, הינו עם המון אנשים וכו', וידוע בתקוני זהר (עין תקוני זהר נז.), כי רשות הרבים נקראת סטרא אחרא, ועל-כן תכף-ומיד כשיש לאדם איזה עסק ברשות הרבים עם אנשים הרחוקים ממנו יתברך וכו', הסטרא אחרא רוצים להתאחו בו, והוא צריך להגן על עצמו מפני בחינות שבעולם, כדרך מלחמה ואנשי חיל, כשיוצאים למלחמה, ההכרח להם להגן על עצמם מפני השונא. ועקר ההגנה — כדי להציל את החילים שלו.

ועל-כן תמצא המון מכתבים בשאלות ותשובות "אשר בנחל", שלכאורה לא ימצאו חן בעיניך, אבל הכל תשובות לשאלות ששאלו אותי, והיה ההכרח לי להגן על עצמי, כדי להציל את שארית הפלטה אנשי שלומנו היקרים, שיהיו נשארים דבוקים בהקדוש-ברוך-הוא בדבקות אמתית.

עליך לדעת, שכל הלמוד שאנו לומדים ב"היכל-הקדוש", היכלא דמלכא קדישא, שהוא היכלא של רבנו ז"ל, הוא רק לגלות ולפרסם את אמתת מציאותו יתברך, ואיך שאין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, ואין תכלית בעולם הזה רק לדבר עמו יתברך, ואשרי מי שאינו מטעה את עצמו, והוא חזק בזה, ואז יצליח דרכו תמיד.

אָשׁר ט' קצז בַּנְחַל רפז

מה אמר לך, ידידי היקר! החיים מלאים נסיונות קשים ומרים מאוד, והבעל-דבר אורב על כל אחד ואחד לרחוק מרבנו ז"ל. ועלינו לעשות כל מיני פעולות שבעולם להגן על כל בר ישראל הרוצה להתקרב אל רבנו ז"ל, לחזקו ולאמצו ולהדריכו בדרך ישרה.

אני מקנה שתבין אילו רמזים בשבילך ממכתבי זה, ותדון אותי לכף זכות, וכשם שתדון אותי לכף זכות, כן ידונו אותך משמים לכף זכות (שבת קכז).

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

אודות שאלתך שאתה שואל, אם מתר ללמד בספרי הרב בעל התניא זי"ע, אני מתפלא מאוד על מה שאתה שואל, ואיזו שאלה היא זו, הלא הוא היה קדוש קדושים, ואשרי מי שהוגה בספריו הקדושים. וכן ידוע לנו, שרבנו ז"ל רצה, שכל אנשי שלומנו יהיו ויטילו בכל הספרים הקדושים (עין שיחות הר"ן, סימן כח).

ט' קצז.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ויקרא, ט' אדר-ב' ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך.

ראה, אהובי, אחי היקר! לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, להיות תמיד בשמחה ובמצב-רוח טוב, וזה עקר גדלת האיש הישראלי, שזוכה לעבור ולדלג על הפל, על כל מה שעובר עליו, ומהפכו לשמחה.

מה טוב ומה נעים, אם תזכה לשמח את כל אנשי שלומנו היקרים, לחזקם ולאמצם ולעודדם, ותהיה רגיל להקדים שלום לכל

רפח אָשֶׁר ט' קצח בנחל

אָדָם, וְלֹא תַחֲכֶה שְׁהֵם יִקְדִּימוּ לָךְ, כִּי בָזָה שְׁהָאָדָם מִקְדָּיִם שְׁלוֹם לַחֲבָרוֹ, בָּזָה גּוֹרֵם שְׁעֲשׂוּעִים גְּדוּלִים לְמַעֲלָה. כִּי רוֹאִים שֶׁהוּא שְׁלוֹם, וְשְׁלוֹם הוּא שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ-כְּרוּף-הוּא (בְּכֹא בְּתָרֵא י.), וּמְשִׁיף אֶת שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ בְּעוֹלָם.

אֲשֶׁרִי מִי שְׁמֻקְבֵּל אֶת פְּנֵי חֲבָרוֹ בְּשִׂמְחָה רַבָּה. וּכְבָר אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (דְּרַךְ אֶרֶץ זֹטָא, פָּרָק ב'): הַקָּשָׁב אֲזוּנָךְ לְדַכְרֵי חֲבָרִיךָ, אִם חֲפִץ אַתָּה לְדַבֵּק בְּאַהֲבַת חֲבָרִיךָ, הָיִי נוֹשֵׂא וְנוֹתֵן בְּתוֹרָתוֹ, עֵינִי שָׁם.

וְעַל-כֵּן רְאוּי לְשִׂמְחָה מְאֹד, שְׂיֵשׁ לָנוּ חֲבָרִים כְּאֵלוֹ, חֲבָרִים טוֹבִים מְאֻנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, וְרְאוּי לְחִזּוֹק אִישׁ אֶת רַעְיוֹ. וְרַבְנּוּ ז"ל הִזְהִירוּנוּ מְאֹד עַל אַהֲבַת חֲבָרִים, אֲשֶׁרִי מִי שְׂיַעֲזֶר, שְׂתַהֲיֶה אַהֲבָה בֵּין הַחֲבָרִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַעֲלֵחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' קצח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסִדְרֵי וַיִּקְרָא, ט' אֲדָר-ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה נִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גְּרוֹ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְלָתִי, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׂמְעַת הַטוֹב מִמְּךָ, אִיךָ שְׂאַתָּה מְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.

רָאָה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! לְנִצֵּל אֶת הַזְּמַן הַיְקָר שֶׁלָּךְ בְּתוֹרָה וּתְפִלָּה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים, וְאַל תִּבְטַל אֶת זְמַנְךָ כְּרַגַע.

עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי עַקֵּר פִּגְם הַבְּרִית בָּא לְאָדָם רַק מִחֲמַת הַבְּטָלָה, שְׂיֵשׁ לוֹ זְמַן לְבִטּוֹל, אֲבָל כְּשֶׁאָדָם עָסוּק בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה, אֵינֶן לוֹ זְמַן לְחֲטָא, וְזֶה שְׂאֲמַר הַתַּנָּא (אֲבוֹת ב, ב): יִפְהַ תְּלַמּוּד תּוֹרָה עִם דְּרָךְ אֶרֶץ, שְׂיִגִיעַת שְׁנֵיהֶם מְשַׁכַּחַת עֵוֹן; הֵינּוּ אִם אָדָם מְתִינֵגַע, עַל-יְדֵי-זֶה

אָשׁר ט' קצט בַּנַּחַל רפ"ט

שׁוֹכַח לַעֲשׂוֹת עֲוֹנוֹת, וְזֶה מִשְׁכַּחַת עֵינָי — לְשׁוֹן שְׂכָחָה, הִינּוּ
עַל-יָדַי הִיגִיעָה שְׁמַתִּיגַע בַּתּוֹרָה וּבְדַרְךְ אַרְצִי, הוּא שׁוֹכַח לַחֲטָא.

כִּי בְּאֵמַת קָשָׁה לְאָדָם לֵהִיּוֹת דְּבוּק בְּקִבְעוֹת בַּתּוֹרָה, וְהִתְקַרַח
לוֹ לְבַטֵּל, כַּמּוּבָא (בְּלִקּוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן עח); וְעַל-כֵּן עַל-יָדַי
שְׁעוֹסֵק בְּאִיזָה עֶסֶק, הֵן בְּעֶסְקֵי הָעוֹלָם הַזֶּה, אוֹ בְּעֵשִׂית אִיזוֹ מַצּוּהָ,
כַּגּוֹן: לְהַפְיִץ סִפְרִים, עַל-יָדַי-זֶה לֹא יִהְיֶה לוֹ זְמַן לַחֲטָא.

וְהָאָדָם צָרִיךְ לֵהִיּוֹת תָּמִיד עָסוּק, וְלֹא יִהְיֶה לוֹ זְמַן לְרַגַע, כִּי
כָּל רַגַע וְדָקָה שְׁעוֹבְרִים, שׁוֹב לֹא יַחְזֹרוּ אֵלָיו.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' קצט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וִיקְרָא, ט' אָדָר-ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֵת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְלָתִי עִם הַפְּעוֹת לְפָדְיוֹן נַפְשִׁי, וְהַקְּדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׂיִמְתְּקוּ מִמֶּךָ כָּל הַדִּינִים, וְתוֹזָבָה בְּאֵמַת
לְהַתְקַרֵּב לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

רָאָה לְחִזּוֹק אֵת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוֹלָם, וְעָקַר
הַהִתְחַזְּקוֹת הוּא עַל-יָדַי שְׂמַחָה, שְׂתִּהְיֶה תָּמִיד שְׂמַח וְטוֹב לִבִּי. וְרַבְּנּוּ
ז"ל גָּלָה לָנוּ, שְׁעַל-יָדַי שְׂמַחָה יְכוּלִים לְהַפְּךָ אֵת כָּל הַיְרִידוֹת
לְעֵלְיוֹת גְּדוּלוֹת, וְיְכוּלִים לְצִאת מֵעֲמֻקֵּי עֲמֻקִּים שֶׁל הַקְּלָפָה, וְלַעֲלוֹת
עַד תְּכִלִּית הַמְּדַרְגָּה הָעֲלִיּוֹנָה, בְּבַחֲיַנַּת מְטִי וְלֹא מְטִי, שֶׁהוּא הַשְּׂגַת
אֱלֻקוֹת לְמַעְלָה מִנַּפְשִׁין, רוּחִין וְנִשְׁמָתִין (עֵין לִקּוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א',
סִימָן כד). אֲשֶׁרֵנוּ מֵה טוֹב חֶלְקֵנוּ, וּמֵה נְעִים גּוֹרְלֵנוּ, שְׂאָנוּ יוֹדְעִים
מִרְבֵּי אֵמַת כְּזֶה וּמַעֲצוֹת נוֹרָאוֹת כְּאֵלוֹ, טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא עַל כָּל הַחֶסֶד חֲנָם שְׁעָשָׂה עִמָּנוּ. וּמִי יִתֵּן, שְׂנוֹזְבָה לֵהִיּוֹת תָּמִיד
בְּיַחַד עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים בְּזֶה וּבְכָא לְנִצְחָה נְצָחִים, וְסוֹף כָּל
סוֹף אֵיךְ שֶׁהָאָדָם הַתְּנַהֵג בְּזֶה הָעוֹלָם, כִּי יִתְנַהֵג בְּעוֹלָם הַבָּא, אִם

יתאחד תמיד עם אנשים כשרים, גם בעולם הבא ישב עם אנשים כשרים, ויהפוך מוכן ממילא.

ועל-כן אשרי מי שזוכה להתחבר עם צדיקים קדושים הדבוקים בו יתברך, שהם תלמידי "היכל-הקדש", ומי שעדין לא זכה לזה, הקדוש-ברוך-הוא יעזר שיוזכה לזה, כי זה כל הלאמוד של "היכל-הקדש", קדש קדשים — לגלות ולפרסם את אמתת מציאותו יתברך, עד שכל אחד ואחד ירגישו על פניו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט' ר.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ויקרא, ט' אדר-ב' ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויךדפו אל ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי.

אחי היקר! ראה לחזק את עצמך בתקף דחקותך, כי זה עקר החשיבות למעלה — כשאדם המסתובב כאן בזה העולם בלחץ — זה הדחק, ואף-על-פי-כן אינו נופל בדעתו, רק ממשיך על עצמו יראת השם יתברך, ותמיד נזכר בו יתברך, זה עושה רשם גדול למעלה. ובכל העולמות העליונים משתעשעים עם האדם המסתובב בזה העולם, וכוסף פסופים טובים אליו יתברך, ומכל שכן כשזוכה להוציא את הכסופים מפיו, אין לתאר ואין לשער מה שגורם למעלה.

סוף כל סוף עליך לדעת, כי אנו נמצאים פה עוד בזה העולם, המלא הסתרות, מלא קלפות, עד שתכלית ההפוך נדמה וכו', עם כל זאת אנו חזקים באמונה פשוטה, ואנו יודעים בידיעה ברוחה, שהכל לכל אלקות גמור הוא, ודומם, צומח, חי, מדבר — הם הכלים לקבל בהם את האורות, וגם הכלים בעצמם הם אורות, ובזה

אָשֶׁר ט' ר א בַּנְחַל רצא

בְּעֲצֻמוֹ שְׁאָנוּ מִשְׁתוֹקֵקִים לְהִגִּיעַ אֶל יְדִיעָה זוֹ, אָנוּ גּוֹרְמִים שְׁעֲשׂוּעִים גְּדוּלִים לְמַעְלָה.

על-כֵּן רָאָה לְשַׁמַּח אֶת עֲצֻמְךָ בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְאֵל תְּנִיחַ אֶת הָעֲצָבוֹת וְהַעֲצָלוֹת אֲצִלְךָ פְּרָגַע.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע גַּם אֶת תְּפִלָּתְךָ.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' ר א.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יְתַבְּרָךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וִיקְרָא, ט' אֲדַרְבִּי ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל אַחֵי וְרַעֵי הַיְּקָרִים, תְּלַמִּידֵי "הַיְכָל-הַקֹּדֶשׁ", חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב, דֵּי בְּכָל אֶתֶר וְאֶתֶר, הַיְוֵ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁפִּיעַ עֲלֵיהֶם שְׁפַע בְּרֻכָּה וְהַצֹּלְחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂי יְדֵיהֶם.

אַחֵי וְרַעֵי הַיְּקָרִים! חֲזַקוּ וְאַמְצוּ מְאֹד לְלַקֵּחַ בְּדַרְכֵי הַתְּמִימוֹת וְהַפְּשִׁיטוֹת, שְׁקַבְּלֵנוּ מִרְבֵּנוּ ז"ל, וְהֵן — שִׂיחָה וְתַפְּלָה, לְדַבֵּר בְּכֹל יוֹם עִמּוֹ יְתַבְּרָךְ, כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוֹ, וְתִהְיֶה חֲזָקִים בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, כִּי הַבַּעַל-דְּבָר אֹרֵב עַל דְּבַר זֶה מְאֹד, לְמַנַּע וּלְעַכֵּב בְּכֹל מִיָּנִי נְכֹלֵי עַרְמְמִיּוֹת.

וּבְאֻמַּת גְּלָה לָנוּ מוֹתֵרְנֵי ז"ל, שְׁעַל-יְדֵי שְׁהֲאָדָם מְרַגֵּיל אֶת עֲצֻמוֹ לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמּוֹ יְתַבְּרָךְ, עַל-יְדֵי-זֶה אֵין הַבַּעַל-דְּבָר וְהַיִּצָּר הָרַע יְכוּלִים לְהַטְעוֹתוֹ, כִּי אֵין אֲוֹנָא לְקַרְקָעוֹת (כְּתוּבוֹת צט:); הֵינּוּ כִּי הַיִּצָּר הָרַע וְהַסְטָרָא אַחְרָא הֵם בְּחִינַת אֲוֹנָא, שְׁמֵאָנָה וּמַטְעָה אֶת הַבְּרִיּוֹת, כִּי אֵין אֲוֹנָא גְּדוּלָה בְּעוֹלָם כְּמוֹ אֲוֹנָא שֶׁל הַיִּצָּר הָרַע, שְׁמֵאָנָה וּמַטְעָה אֶת הָאָדָם לְהַחֲלִיף עוֹלָם עוֹמֵד בְּעוֹלָם עוֹבֵר, חֵס וְשָׁלוֹם, וּמֵאָנָה וּמַטְעָהוּ בְּכַמָּה מִיָּנִי רַמְאוֹת וְעַרְמוּמִיּוֹת וּבִלְבוּלִים, בְּכַמָּה מִיָּנִי אֲוֹנָאוֹת וְהַטְעָיוֹת בְּלִי שְׁעוֹר וְעַרְךָ, כְּדֵי לְמַנַּעוֹ מִדְּרָךְ

החיים מחיים נצחיים, מחיים טובים, מחיים ארכיים, מחיים אמתיים, ורוצה להורידו ולהפילו לשאול תחתיות, חס ושלום, ולעקרו, חס ושלום, משני העולמות — מהעולם הזה ומהעולם הבא חנם על לא דבר.

כי ידוע, שאין שום נחת מכל תענוגי העולם הזה בעולם כלל, למי שיש לו מח בקדקדו, ובקי קצת בטיב העולם הזה ותאוותיו ותענוגיו, כי כלם מערבים בכעס ובמכאובים ויגונות, ואחריתם מרה פלענה חדה, פחרב פפיות גם בעולם הזה, מלבד אשר בעולם הבא שם בודאי פל עסקי העולם הזה מרים מכל מיני מרירות ומכל מיני צרות ויסורים שבעולם.

נמצא, שהבעל-דבר מאנה ומטעה את האדם מאד מאד, וכמו שאמר רבנו ז"ל (ומובא בשיחות-הר"ן, סימן נא): העולם מטעה אותנו מאד, כי אין שום אדם שיהיה לו קץ וסוף טוב מן העולם הזה, ועל-כן פשהוכיח הנביא את ישראל, קראם העיר היונה (צפניה ג), לשון אונאה, כמובא במצדות ציון שם, על שהניחו להונות את עצמם, ולא השתדלו להנצל מאונאתו. ועל-כן נקרא הסטרא-אחרא והעכו"ם מונין, כמו שכתוב (ישעיה מט, כו): "והאכלתי את מוניך את בשרם", ופרש רש"י: לשון אונאה. וכמו שפרש רש"י בריש פרשת חקת: לפי שהשטן ואמות העולם מונין את ישראל, מה טעם יש במצוה זו וכו', שרוצין להונות ולהטעות את ישראל להרחיקם מהתורה והמצוות, מחמת שאין יודעים טעמי המצוות וכו', על-כן צריכים להשיבן: גזרה גזרתי, חקה חקקתי, אין לך רשות להרהר אחריה, כי פלליות התורה נקראת גם-כן חקה, כמו שכתוב (במדבר לו): "אלה המצוות והחקים" וכו', וכמו שפרש רש"י שם: כגון לבישת שעטנז ואכילת חזיר וכו'.

נמצא, שהיצר הרע והסטרא אחרא נקראים אונאה, אשר זו בנות מאמרם ז"ל (כתבות צט): אין אונאה לקרקעות, ונקרקעות הן סוד התפלה, שהיא בחינת אמונה, כמו שכתוב (תהלים לו): "שכן ארץ ורעה אמונה", הינו מי שמרגיל את עצמו, ומפרש את כל

שיחתו אליו יתברך, וכל מה שעובר עליו ברוחניות ובגשמיות הוא מספר לפני השם יתברך, כִּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהֵבִין אֶל אָבִיו, על־ידי־זה הוא עומד על קרקע חזקה, ואי אֶפְשָׁר לְהִטְעוֹתוֹ כָּלֵל, כי אין אונאה לקרקעות, אם האדם מחזק בקרקע, אי אֶפְשָׁר לְהִטְעוֹתוֹ.

וזה הסוד הנורא והנפלא שגלה לנו רבנו ז"ל בענין של תפלה ושיחה בינו לבין קונו, להיות חזק בזה מאד מאד, וכשֶׁאָדָם חֲזָק בְּזֶה, אי אֶפְשָׁר לְהִטְעוֹתוֹ כָּלֵל, אֲדַרְבָּה, הוא נשאר חזק אצלו יתברך. ורבנו ז"ל הזהירנו מאד מאד להיות חזק בדבר זה מאד, חק ולא יעבר.

עליכם לידע, כי הבעל־דבר הוא ערמומי מאד, ומאנה ומטעה את הבריות עד מאד, ובכל פעם הוא מוציא שם רע על היראים ועל הפשרים, תלמידי רבנו ז"ל האמתיים, היכולים לעשות לו טוב אמתי, היכולים להוציאו מהביץ שלו שֶׁנִּפְּל לְשָׁם, היכולים לקרבו אליו יתברך, והוא מטעה את הבריות כאלו הם לא יכולים וכו', וכאלו זו לא דרך רבנו וכו', וכל זה מצד נכלי ערמומיות של היצר הרע, שְׁבֹא לְהוֹנוֹת וּלְהִטְעוֹת אֶת בְּנֵי־הָאָדָם וּלְרַחֵקֵם מֵאֲנָשֵׁי אֱמֶת.

ועל־כן כשֶׁאָדָם חֲזָק בְּעֵצָה הַנּוֹרְאָה וְהַנּוֹפְלָאָה הַזֹּאת, יהיה אִיף שִׁיְהִיָּה תמיד ידבר עמו יתברך, ותמיד יפרש את כל שיחתו לפניו יתברך, ויבקש ממנו יתברך וישפט את עצמו היטב היטב, על־ידי־זה לא יוכלו היצר הרע והסטרא אחרא להטעותו כָּלֵל, אֲדַרְבָּה, תכף־ומיד יתגלה לו היכן האמת והיכן השקר; כי מי שחזק בתפלה ובבקשה ובהתבודדות, על־ידי־זה אי אֶפְשָׁר לְהוֹנוֹתוֹ וּלְהִטְעוֹתוֹ כָּלֵל, כי אין אונאה לקרקעות. זכרו זאת היטב היטב, כי בעוונותינו הרבים, מטעים את האדם בכל יום בכל מיני ערמומיות והטעויות, עד שמאומה לא ישא בעמלו ביום הזה כָּלֵל, וכל זה מפני שאין האדם מתבודד עצמו עמו יתברך, על־כן יכולים להדבק בו כל מיני משגעים ומטרפים, וללמד עמו למודים פגומים בשם רבנו

ו"ל, אֲבָל מִי שֶׁמִּתְבוֹדֵד עֲצָמוּ בְּאֵמֶת, וְחִפֵּץ בְּאֵמֶת, נוֹתְנִים לוֹ מִלְאָךְ שֶׁל אֵמֶת, וְאֵין יְכוּלִים לְהִטְעוֹתוֹ כְּלָל, כִּי הוּא רוֹאֵה הֵיכָן הָאֵמֶת.

וְעַקֵּר הָאֵמֶת הוּא רַק הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְאֵין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלִעְדֵי יִתְבָּרַךְ כְּלָל, וְהִכַּל לְכָל אֲלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וְהַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה הִיא אֵמֶת, וְעַל-כֵּן אִם מְאִירִים בְּכֶם אֶת הָאֵמוּנָה הַקְּדוּשָׁה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, שֶׁתִּדְעוּ שְׂאֵין בְּלִעְדֵי יִתְבָּרַךְ כְּלָל, וְהִכַּל לְכָל אֲלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וְאַתֶּם מַחְזִיקִים מֵעַמֵּד, וְאֵינְכֶם נוֹפְלִים בְּדַעְתְּכֶם כְּלָל, רַק מִשְׁתַּדְּלִים לְצִאת מִהַבֵּץ שְׁלָכֶם, וְלְהִשְׁתַּקֵּק אַחֲרָיו יִתְבָּרַךְ, וְכֵן אַתֶּם מַתְחִילִים לְהִתְמַיֵּד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְלִהְיוֹת בְּכָל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אִזּוֹ תִדְעוּ שֶׁהִכַּל אֵמֶת לְאֵמֶתוֹ, אֲבָל אִם לֹא מְאִירִים בְּכֶם אֶת הַיְדִיעָה הַזֹּאת שֶׁל מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְשֶׁהוּא יִתְבָּרַךְ אַתְּכֶם, עִמְכֶם וְאַצְלָכֶם, וּמִכָּל שְׂפָן שֶׁלֹּא מְכַנִּיסִים בְּכֶם חֶשֶׁק לְלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וּמִכָּל שְׂפָן שְׂגוּרִמִּים לְכֶם לְעַבֵּר, חֵס וְשְׁלוֹם, עַל הַשְּׁלַחַן עֲרוּךְ, עֲלֵיכֶם לְדַעַת, כִּי הִכַּל שְׂקָר וְכֹזֵב, וְהִטְעִיֹת הַיֵּצֵר הָרַע.

וְעַל-כֵּן עַקֵּר הָעֵצָה לְהַנְצִיל מִנְכְּלֵי הָעֲרַמְמִיּוֹת שֶׁל הַיֵּצֵר הָרַע, הוּא רַק עַל-יְדֵי תַפְלָה וְהַתְּבוֹדָדוֹת, שֶׁתִּהְיוּ רְגִילִים לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ בְּכָל יוֹם וְיוֹם, וְלִסְפֹּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל לִבְכֶם, וְזֶה יִשְׁמַר אֶתְכֶם, שֶׁלֹּא תִפְלוּ בְּשׁוֹם טְעִיּוֹת שֶׁנִּמְצְאוֹת פִּיּוֹם, שְׂכָל רֵיק וּפּוֹחַז מִלְמַד אֶת אַחֲרִים דְּרָכִים נְבוֹכִים.

וּכְבָר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּשְׁטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן יח), אֲשֶׁר סִכְנָה גְדוּלָה לְהִנְהִיג אֶת הָעוֹלָם, לֹא מִבְּעֵינֵי כְּשֵׁאִינוּ רְאוּיֵי כְּלָל, וְלוֹכֵשׁ טְלִית שְׂאִינָה שְׁלוֹ, שֶׁהוּא בּוֹדֵאֵי יוֹלִיכֵנוּ בְּגִיּא צְלָמוֹת, וְיִכְשִׁילֵנוּ לְכַסּוֹף בְּכָל מִינֵי עֲבֵרוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, לְהִיּוֹת גָּנֵב, נוֹאֵף, רוֹצֵחַ מִמֶּשׁ, אֲלֵא אִפְלוּ עוֹבְדֵי הַשֵּׁם בְּאֵמֶת, גְּדוּלֵי הַדּוֹר בְּאֵמֶת, יֵשׁ עֲלֵיהֶם סִכְנוֹת נוֹרְאוֹת בְּהִנְהִיגוֹת הָעוֹלָם, וְצָרִיכִים לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ לֹא לְהִטְעוֹת אֶת עֲצָמוֹ, וּמִכָּל שְׂפָן לֹא לְהִטְעוֹת אֶת אַחֲרִים.

וְעַל דָּבָר זֶה צָרִיכִים רַחֲמִים, כִּי בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, הַבְּעַל-דָּבָר וְהַיֵּצֵר הָרַע וְהַסְטֵרָא אַחֲרָא מְאֹד מְאֹד חֲזָקִים, וְהֵם רוֹצִים לְמַנֵּעַ

כָּל אָדָם הוּא בְּסִפְנֵי גְדוּלָה וְעֲצוּמָה בְּזֵה הָעוֹלָם, וּבִפְרָט הַבַּעַל
 תְּשׁוּבָה, שֶׁפָּכַר נִכְשֵׁל בְּמָה שֶׁנִּכְשֵׁל וְכוּ', וְכוּ', בְּכָל מִינֵי תוֹעֵבוֹת
 רָעוֹת וְלִכְלוּכִים מְגִנִּים, וְעָשָׂה כָּל מִינֵי עֲבֵרוֹת שֶׁבַּעוֹלָם וְכוּ', וְכוּ',
 וְעָשָׂו כְּשֶׁרוּצָה לְשׁוֹב, יֵצְרוּ מִתְגַּבֵּר עָלָיו מְאֹד מְאֹד. וְכִמוּ שֶׁאָמְרוּ
 חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (קְדוּשִׁין ל'): בְּכָל יוֹם יוֹם יֵצְרוּ שֶׁל הָאָדָם מִתְגַּבֵּר
 עָלָיו, וְלוֹלֵי שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹזְרוֹ — לֹא יוּכַל לוֹ. וְעַקֵּר הָעֵזֶר
 הוּא עַל-יְדֵי גְדוּלַי הַצְּדִיקִים, אֲשֶׁר מְאִירִים אֶת אוֹרוֹ יִתְבַּרְךָ בְּעוֹלָם,
 וְלוֹמְדִים עֲצוֹת נוֹרְאוֹת וְנִפְלְאוֹת, אֵיךְ לְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ לִהְיוֹת חֲזָק
 בְּדַעְתּוֹ, לְבָלִי לִהְנִיחַ אֶת מְקוֹמוֹ.

אֵךְ דָּא עָקָא, שְׁגַם עַל זֶה אוֹרֵב מְאֹד הַבַּעַל-דְּבָר לְמַנַּע וּלְעַכֵּב,
 וְהוּא מְטַעַה וּמְאָנָה וּמְבַלְבֵּל אֶת כָּל בַּעַל תְּשׁוּבָה עִם לְמוֹדִים
 פְּגוּמִים, עַד שֶׁמְהַפֵּךְ — מִהַטּוֹב הוּא אוֹמֵר רַע, וּמִהַרָּע הוּא אוֹמֵר
 טוֹב, עַל הַחֲשֵׁף הוּא אוֹמֵר אוֹר, וְעַל אוֹר הוּא אוֹמֵר חֲשֵׁף, עַל מֶר
 הוּא אוֹמֵר מְתוֹק, וְעַל מְתוֹק הוּא אוֹמֵר מֶר, וְכַךְ מְסִית וּמְדִיחַ אֶת
 כָּל הַרוּצִים לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבֵּנוּ ו"ל, אֲשֶׁר זֶה כָּלֵל הַמַּחְלֻקוֹת
 וְהַמְרִיבוֹת וְהַלְשׁוֹן-הַרָּע עָלֵינוּ, בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים.

עַל-כֵּן אַל תִּהְיוּ בְּטֻלָּנִים, וּרְאוּ לְהִתְבּוֹנֵן מֵה לְפָנֵיכֶם! וְהִתְמִידוּ
 מְאֹד בְּלְמוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר אֵין לָהּ טוֹב מְזֵה, וְהִשְׁתַּדְּלוּ
 לִהְיוֹת בְּכָל חִלְקֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְכֵן הִרְבּוּ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ,
 וּלְפָרֵשׁ אֶת כָּל שִׂיחַתְּכֶם וְכָל מַה שֶׁעוֹבֵר עָלֵיכֶם בַּקְּדוּשָׁה, וְכוּ', וְכוּ',
 וְעַל-יְדֵי-זֶה מְמִילָא תְּבִינּוּ וְתִשְׁכִּילוּ סוּף כָּל סוּף אֵיזָה הֵיכָן, וּמִי
 מוֹלִיךְ אֶתְכֶם בְּדַרְךְ הָאֵמֶת, וּמִי בְּאֵמֶת מְטַעַה אֶתְכֶם מִדַּרְךְ הָאֵמֶת.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דְרָכְכֶם, וּבְכָל אֲשֶׁר
 תִּפְנוּ — תִּשְׁכִּילוּ, וְתַעֲלוּ מַעְלָה מַעְלָה עַל-יְדֵי הַלְמוּדִים שֶׁאָנוּ
 לוֹמְדִים בְּ"הֵיכַל-הַקְּדוֹשׁ", קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים. וְכֵן רְאוּ לְהֵאִיר אֶת
 הַלְמוּדִים הָאֵלוּ גַם בְּאַחֲרִים, וְאֵז נִזְכָּה לְמִלָּא אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ
 עִם אוֹרוֹ יִתְבַּרְךָ, וּלְקַרֵּב אֶת כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, וְנִהְיֶה
 מוֹכֵנִים לְקַבֵּל פְּנֵי מְשִׁיחַ צְדִקְנוּ בְּקִרְוֹב בְּיָמֵינוּ אָמֵן.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אָשׁוּר ט' רב בַּנְחַל רצו
ט' רב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ט' אָדָר־ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אַנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, תְּלַמִּידֵי הַיְכָל־הַקֹּדֶשׁ, חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב דֵּי בְּכָל אֶתֶר
וְאֶתֶר, הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינְתּוֹ תָּמִיד, וַיִּמְשִׁיף עֲלֵיהֶם בְּרָכָה
וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

אֲחֵי וְרַעֵי הַיְקָרִים! חֲזַקוּ וְאַמְצוּ לְלַכֵּת בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ וַי"ל
בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת. עֲלֵיכֶם לִידַע, כִּי הַתְּמִימוֹת וְהַפְּשִׁיטוֹת שֶׁל
רַבְּנוּ וַי"ל הֵיא נִוְרָאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד מְאֹד, וְעַלֵּינוּ לְשִׂמְחָה, שְׂזַכֵּינוּ
לִידַע מְרַבְּנוּ וַי"ל.

רְאוּ לְהִיּוֹת בְּיַחַד בְּאַהֲבָה, אַחְנֶה וְרַעוּת, כִּי רַבְּנוּ וַי"ל מְאֹד
הִזְהִירָנוּ עַל אַהֲבָה גְדוֹלָה, וּבְפִרוּשׁ אָמַר: הָעוֹלָם רְאוּי שִׂיתְמָהוּ עַל
גְּדֹל הָאַהֲבָה שִׂיְהִיָּה בִּינֵינוּ (עֵינ חֲיִי־מוֹהַר"ן, סִימָן רצב). וּבְכַאֲמַת כְּפִי
הַלְמוּדִים הַנִּפְלְאִים שֶׁאֲנוּ מְקַבְּלִים מְרַבְּנוּ וַי"ל, רְאוּי לָנוּ לְשִׂמְחָה מְאֹד
מְאֹד עַל נַעַם חֻלְקָנוּ, אָשׁוּר בַּנְחַל שֶׁם חֻלְקָנוּ, וְאֲנוּ זֹכִים לְהִיּוֹת
בְּצוּתָא בְּהִיכְלָא דְּמַלְכָּא, בְּהִיכְלָא קְדִישָׁא, אָשׁוּר שֶׁם לוּמְדִים גְּלוּי
אַלְקוֹת בְּתַכְלִית הַהִתְגַּלּוּת.

עֲלֵיכֶם לְזַכֹּר, כִּי הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנוּ וַי"ל, הוּא לְמוּד שֶׁל צְדִיקִים
נִוְרָאִים וְנִפְלְאִים מְאֹד מְאֹד, וַיִּמְרַב רַחֲמֵי הַגְּדוֹלִים שֶׁל רַבְּנוּ וַי"ל,
הוּא מְמַשִּׁיף גַּם עַל מְגַשְׁמִים וְרַחוּקִים וּפְגוּמִים כְּמוֹנוּ אֶת הַלְמוּדִים
הַקְּדוּשִׁים וְהַנִּפְלְאִים הָאֵלוּ, שְׁגַם רַחוּקִים כְּמוֹנוּ נִזְכָּה לִילֵף בְּדַרְכֵי
הַצְדִיקִים הַקְּדוּשִׁים וְהַנִּוְרָאִים.

עֲלֵיכֶם לְדַעַת, כִּי עֲנִין הַתְּפִלָּה וְהַהִתְבּוֹדְדוֹת הֵיא הַנְּהֶגָה שֶׁל
אַבוֹת הָעוֹלָם, הַנְּבִיאִים, הַתַּנְּאִים וְהָאֲמוּרָאִים, וְהַצְדִיקִים הַגְּדוֹלִים
בְּמַעֲלָה נִפְלְאָה מְאֹד מְאֹד, וַיִּמְשִׁיכִים אֶת זֶה עַלֵּינוּ הַפְּגוּמִים
וְהַרַחוּקִים וְהַמְּלַכְלָכִים בְּמַעֲשֵׂינוּ, שְׁגַם אֲנוּ נִזְכָּה לִילֵף בְּדַרְכֵי הַנִּוְרָאָה
הַזֹּו, וְכֵן עֲנִין הַהִתְחַדְּשׁוֹת, לְחַדֵּשׁ אֶת עַצְמֵנוּ בְּכָל פַּעַם, וְלִשְׂכַח אֶת
הָעֶבֶר, הֵיא הַנְּהֶגָה נִוְרָאָה וְנִפְלְאָה שִׂיִּמְשִׁיף מְשִׁיחַ צְדִיקָנוּ בְּעוֹלָם,

אשר נאמר אצלו (תהלים ב, ז): "אני היום ילדתיך", שהדעת של משיח צדקנו תהיה כל-כף גבוהה, עד שיתבטלו אצלו כל הזמנים של העבר ושל העתיד ושל ההנה, ויהיה נכלל לגמרי בו יתברך, עד שלא יהיה שום זמן כלל (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן סא).

ואת הדעת הנוראה והנפלאה הזו של התחדשות, רבנו ו"ל ממשיך עלינו עוד עכשו בגלותנו המרה, שגם אנחנו נזכה לחדש את עצמנו בכל יום ויום מחדש ובכל שעה ושעה, וכן ענין סדר-דרך-הלמוד, לזכות לטייל ולהיות בכל חלקי התורה הקדושה: מקרא, משנה, גמרא, מדרש, הלכות ואגדות, ברייתות ותוספתות וכו' וכו', היא הנהגה נוראה ונפלאה של הגאונים הקדמונים, שזכו להיות בכל מקומות התורה הקדושה. ורבנו ו"ל ממשיך את זה עלינו השפלים והרחוקים, שגם אנחנו נזכה לזה.

על-כן ראוי לנו לשמח מאד מאד על נעם חלקנו, שזכינו לידע מרבנו ו"ל, ואנו זוכים לילך בדרכו הנפלאה והנוראה הזו.

נא ונא ראו להיות שמחים ועליזים על נעם חלקכם, שזכיתם להתודע מרבנו ו"ל, וכן ראו להמשיך את הלמוד של רבנו ו"ל על אחרים, כי בפרוש אמר רבנו ו"ל: אם לא תאירו את אורי לאחרים, גם לכם יזיק, כי אורו הנורא והנפלא של רבנו ו"ל כל-כף גדול, עד שאי אפשר לקבלו רק על-ידי שמשפיעים את זה לאחרים.

על כן ראו לחזק את עצמכם בכל יום ויום להאיר את אורו של רבנו ו"ל, ולגלותו גם לאחרים, וכזה תזכו גם-כן להיות מקרבים אליו. וזה הסימן האמתי, אם אדם מקרב אל רבנו ו"ל — אם זוכה להאיר את אורו גם לאחרים, ולומד עם אחרים את עצותיו הקדושות, אשר הענין הזה עולה על הכל.

נא ונא אחי ורעי היקרים! ראו לשמח מאד על נעם חלקכם, כי בפרוש גלה לנו רבנו ו"ל, שראוי לנו לשמח, שיש לנו רבי כזה, המלמדנו עצות נוראות ונפלאות כאלו. ואם באמת נשמע ונטה את אזנינו אליו, אזי נזכה סוף כל סוף להיות אנשים כשרים כרצונו.

נָא וְנָא אַל תִּסְתַּכְּלוּ עַל כָּל הַבְּלִבּוּלִים וְעַל הַמַּחְלָקָת וְהַמְרִיבוֹת
וְעַל הוֹצָאת דְּבָה שְׁמוּצִיָּאִים עֲלֵינוּ וְכוּ' וְכוּ', כִּי הַכֹּל הֵבֵל וְרַעוֹת
רוּחַ, וְהַכֹּל כְּדֵי לְרַחֵקְנוּ מִשְׂרָשֵׁינוּ הָאֲמִתִּיִּים. כִּי עֲלֵינוּ רַק לְדַבֵּר
תְּמִיד דְּבוּרֵי אַמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וְלִגְלוֹת וּלְפָרְסִים אֶת אֲמִתַּת
מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר אֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדֵיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל,
וְלִהְרַגִּישׁ תְּמִיד אֶת אוֹרוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֵיךְ שֶׁהַכֹּל אֱלֻקוֹת גָּמוּר, וְנִהְיֶה
מוֹכְנִים לְמַסַּר אֶת נַפְשֵׁנוּ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ.

כִּי הָאָדָם צָרִיךְ לְצַיֵּר בְּעַצְמוֹ, אֵיךְ שֶׁכָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ הוּא אוֹר
גָּדוֹל וְנוֹרָא וְנִפְלֵא מְאֹד, וְהוּא מוֹכֵן וּמְזַמֵּן לְפָל בְּתוֹךְ הָאוֹר הַזֶּה
וְלִהְשָׂרֵף אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר זֶה עוֹלָה עַל הַכֹּל, אֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוּכָה
לְהִגִּיעַ אֶל זֶה, וְאִזּוֹ יֵאִיר עֲלָיו אוֹרוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּהֶאֱרָה נוֹרָאָה וְנִפְלֵאָה
מְאֹד.

נָא וְנָא אַל תִּהְיוּ שְׂבוּרִים, וְאַל תִּפְלוּ בְּדַעְתְּכֶם כָּלֵל, חֲסִדֵי הַשֵּׁם
יִתְבָּרֵךְ, שְׂאִין אָנוּ מִתְנַגְּדִים עַל רַבְּנוּ ז"ל, וְאֵין אָנוּ מְדַבְּרִים עֲלָיו,
וְאֵין אָנוּ מְזוֹלְזָלִים בְּסִפְרֵיו הַקְּדוּשִׁים וְהַנּוֹרָאִים וְהַנִּפְלְאִים, אַדְרָבָה
בְּחֲסִדּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אָנוּ זוֹכִים לְהַפִּיעֵם בְּכָל קֶצְוֵי תַבֵּל, וּבְזֶה רְאוּי לְכֶם
לְשַׁמַּח מְאֹד מְאֹד כָּל יְמֵי חַיֵּיכֶם.

הַמְּאַחַל לְכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' רג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ט' אֲדָר־ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הַבַּחֲוָרִים הַיְקָרִים,
תְּלַמִּידֵי "הַיְכָל־הַקֹּדֶשׁ", הַנּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תְּמִיד.

דָּוֵד הַמֶּלֶךְ אוֹמֵר (תְּהִלִּים צו, ב): "שִׁירוֹ לְהַנְיָ"ה בְּרַכּוֹ שְׁמוֹ, בִּשְׂרוֹ
מִיוֹם לְיוֹם יִשׁוּעָתוֹ"; אָדָם צָרִיךְ לְדַעַת, שֶׁכָּל יוֹם זֶהוּ יוֹם תְּדָשׁ, כָּל
יוֹם יֵשׁ לוֹ שִׁירָה תְּדָשָׁה, כָּל יוֹם צָרִיכִים לְבָרֵךְ אֶת הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־
הוּא וְלִהְתַּפְּלֵל לְפָנָיו. וְהִנֵּה מִי אֵינוֹ צָרִיךְ יִשׁוּעוֹת?! כָּל אֶחָד צָרִיךְ

ישועה. ולכן דוד המלך מחזק אותנו ואומר לנו: "בִּשְׂרוּ מִיּוֹם לְיוֹם
 יְשׁוּעָתוֹ", תְּבַשְׂרוּ מִיּוֹם לְיוֹם אֶת הַיְשׁוּעָה. הֵינּוּ אִם נִתְּבוּנִן הֵיטֵב
 הֵיטֵב מֵה שְׂקוּרָה אֲתָנוּ — נִרְאָה, שְׂאֲנוּ בְּעֲצָמֵנוּ אֵינָנוּ יוֹדְעִים מֵה
 שְׂאֲנוּ רוֹצִים.

מְדַבְּרִים לְבַחֲוֵרִים שְׂדוּכִים, וְעַלֵּיהֶם לְדַעַת, כִּי זֶה הַדָּבָר
 הַרְאִשׁוֹן — בַּחֲוֵרִים צְרִיכִים לְהִתְחַתֵּן, וְרַבְּנוּ ו'ל הַקְּפִיד עַל זֶה
 מְאֹד. כְּתוּב בְּזֵהָר (חֶלֶק ג' רצו): מִי שֶׁלֹּא הִתְחַתֵּן נִקְרָא פֶּלֶג גּוֹפָא,
 חֲצִי גּוֹף; וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֲצָמוֹ אָמַר (בְּרֵאשִׁית ב, יח): "כִּי לֹא
 טוֹב הֵיחֹת הָאָדָם לְבַדּוֹ" וְגו', נִמְצָא, כְּשֶׁאֲחִיד לְבַד, הוּא לֹא טוֹב.

לְמוֹהֲרַנ"ת הָיָה נֶכֶד בְּשֵׁם ר' מִיכָלִי, שֶׁהָיָה צַדִּיק גָּדוֹל מְאֹד,
 וְהָיָה תָּמִים בְּיוֹתֵר, כָּל דְּבוּר שֶׁשָּׁמַע מִסְּבוּ, הָיָה אֶצְלוֹ בְּלִי חֲכָמוֹת.
 כְּשֶׁרְאָה רֵן, נִגַּשׁ אֵלָיו וְאָמַר לוֹ: אֲתָה לֹא טוֹב, יְדוּ בִּסְט נִישֵׁט
 קִיין גּוֹטְעֵר, וְשָׂאָלוּ: מַדּוּעַ? וְעָנָה: כִּי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה אוֹמְרָת, "כִּי
 לֹא טוֹב הֵיחֹת הָאָדָם לְבַדּוֹ", וְאִם-כֵּן בַּחֲוֵר צְרִיף לְהִתְחַתֵּן, אִף
 בְּעֲצָמוֹ אֵינּוּ יוֹדַע מֵה הוּא רוֹצֵה. וְלָכֵן צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ הַרְּבָה אֶת
 הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: "רַבְּנוּ שֶׁל עוֹלָם, עֲזָרְנִי נָא, שְׂאֲזַכֶּה לְבָנוֹת בֵּית
 נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל, שְׂאֲזַכֶּה שְׂבִיתִי יִהְיֶה מְשָׁכֵן לְשֹׁכֵינָה, וְנִגְוֹר בְּיַחַד
 בְּאַהֲבָה, וְאֶנְצַל מֵעֲבָרוֹת, וְיִהְיֶה לִי מִחַ נְקִי לְלַמֵּד תּוֹרָה", כִּי כָּף
 אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (פְּסָחִים קיב): לּוֹמֵד תּוֹרָה בְּטָהֳרָה — נוֹשֵׂא
 אִשָּׁה, וְאֲחֵר-כֵּף לּוֹמֵד תּוֹרָה.

אָבֵל בֵּין כֵּף בּוֹעֵר הַלֵּב מְאֹד לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַל-כֵּן אוֹמֵר
 רַבְּנוּ ו'ל (לְקוּטִי-מוֹהֲרַן, חֶלֶק א', סִימָן עח), שְׂצְרִיכִים לְצַמְצֵם אֶת הָאוֹר
 הַזֶּה, שֶׁלֹּא יִבְעַר יָתֵר עַל הַמִּדָּה. וְזֶה גַם-כֵּן בְּחִינָה שְׂאָדָם אֵינּוּ יוֹדַע
 מֵה הוּא רוֹצֵה, וְלָכֵן צְרִיף לְבָרַח אֵלָיו יִתְּבַרַךְ. וְזֶה מֵה שְׂאוֹמֵר דּוֹד
 הַמְּלֶךְ: "שִׁירוֹ לְהַגִּי"ה בְּרַכּוֹ שְׂמוֹ", בְּכָל יוֹם צְרִיכִים לְשִׁיר לְפָנָיו
 יִתְּבַרַךְ, וּבֵין כֵּף אֲנִי רוֹצֵה יְשׁוּעָה, וְאֵינָנִי יוֹדַע כִּיצַד אֲזַכֶּה לָהּ?
 יְשׁוּעָה שְׂאֲנִי רוֹצֵה לְהִתְחַתֵּן, יְשׁוּעָה שְׂאֲנִי רוֹצֵה לְלַמֵּד מִקְרָא,
 מְשָׁנָה, גְּמָרָא, מְדָרַשׁ וְכוּ', אִז "בִּשְׂרוּ מִיּוֹם אֶל יוֹם יְשׁוּעָתוֹ", הֵינּוּ
 תְּבַשְׂרוּ לְעֲצָמְךָ אֶת הַיְשׁוּעָה שֶׁל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הֵינּוּ שֶׁתַּחֲטֹף כָּל

יום יום משהו טוב, וכמו שאמר פעם רבנו ז"ל: מה אכפת לך מה אפה עושה, העקר לחטף כל יום איזה דבר טוב.

ולכן ראו להיות בשמחה עצומה, ואז תדעו איך להתנהג, כמו בא דברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן י'), מה שבגיד אדם רחוקים מהקדוש-ברוך-הוא, זה מפני שאין להם ישוב הדעת, ולמה אין להם ישוב הדעת? כי אינם בשמחה, אם אדם בשמחה, יכול להוליך את המחמשת-מחשבה כפי שרוצה, הוא בן חורין, מה שאין בן כשהוא בעצבות ובדכאון, אינו יודע כיצד להפעיל את המחמשת-מחשבה שלו, ולכן בשמחה — אותיות מחשבה (תקוני-זהר, דף 10). וכן אם אדם שמח, הקדוש-ברוך-הוא מוחל לו על כל עוונותיו. ולכן בשמחה — ראשי תבות: מחק ב'רמקיד ה'רבים ש'טרי ח'ובותינו, שלא ישארו אצלנו שום חובות, שלא נהיה חייבים להקדוש-ברוך-הוא שום דבר, זה זוכים על-ידי שמחה. ולכן אומרים חכמינו הקדושים (יבמות סב:): כל יהודי שאין לו אשה, שרוי בלא שמחה; אדם שלא התחתן, אין לו שמחה.

ולכן צריכים הרבה לבקש את הקדוש-ברוך-הוא שנוזח להתחתן. כל בחור ובחור צריך לבקשו יתברך, שיזכה למצא את בת זוגו. ואם תלכו בצורה כזו לבקש כל יום מאתו יתברך, אז תמצאו את הזוג. אבל זאת עליכם לדעת, שצריך לרדת דרגה, חכמינו הקדושים אומרים (יבמות סב:): נחות דרגה ונסיב איתתא; הינו תרד דרגה ותמצא אשה, כי על-פירב בחור אינו יודע מה הוא רוצה, בכך עליו לירד דרגה, ואז ימצא זוגו.

ולכן ראו להתחזק ולהיות בשמחה, ואף שאינכם רואים ישועה עדין, זכרו דברי דוד המלך: "בשרו מיום ליום ישועתו", מיום ליום צריכים לבשר את הישועה. ועליכם לדעת, שהקדוש-ברוך-הוא לא יעזב אתכם, החזיקו מעמד, ואז תראו נפלאות שייעשה עמכם הבורא יתברך שמו.

אינכם יכולים לשער ולתאר גדל הזכות שיש לכם, שזכותם להתקרב אל רבנו ז"ל, שעל-ידי-זה לכל הפחות אתם יודעים את

הסוד שאתם יכולים לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא. רבנו ז"ל אומר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן פד), שהשער והפּתח להכנס אליו יתברך — זה הפה של האדם. מי אינו רוצה לראות עכשו את אליהו הנביא?! אם יאמרו לכם — תלכו לכרך פלוני, רבע קילומטר ביציאה מהכפר, תחת העץ ישנו פתח מערה, תכנסו לתוכה, ותראו את אליהו הנביא, מה הייתם עושים? כלכם הייתם רצים לשם בקצור רוח, להגיע למקום זה ולהפגש עם אליהו הנביא! אתם יודעים שגם אליהו הנביא היה ילוד אשה, בשר ודם, וכיצד זכה לעלות לשמים חי? התבודד הרבה להקדוש-ברוך-הוא, תמיד דבר אליו יתברך, עד שזכה להיות אליהו הנביא. אם-כן למה לכם לטלטל עצמכם לכפר נדח, ולחפש את האילן והמערה, ולמצא את אליהו הנביא, רק תצאו לחוץ לשדה, או תעצמו עיניכם, ותלכו למקום פנוי שאין שם בני אדם, ותפתחו את הפה ותדברו אל הקדוש-ברוך-הוא, כשיש לאדם את הבורא יתברך שמו, כבר איננו צריך — לא אופנים, ולא שרפים, ולא חיות הקדש, הוא צריך רק את הקדוש-ברוך-הוא, זה ענין ההתבודדות. אבל להגיע לזה צריכים להיות מקנבים אל הצדיק. רבנו ז"ל אומר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס'), שהצדיק מעורר מהשנה, כי יש בני-אדם שישנים את ימיהם.

ולכן ראו לרקד עכשו, ותראו מפעם לפעם לגנב כמה דקות להתבודד אליו יתברך, והעקר לבקש ממנו יתברך, שמחשבתכם תהיה דבוקה בו. ראו ללמד בכל יום שנים מקרא ואחד תרגום, שתסימו כל שבוע את פרשת השבוע. ויקרא — א' זעירא, הקדוש-ברוך-הוא קורא את כל אדם, אבל זה בהעלם ובהסתור, ולכן כתוב ויקרא — חושבים שזה מקרה, אבל באמת ישנה א' קטנה — אלופו של עולם ישנו בכל דבר, כי כל אשר קורה עם כל אחד ואחד — שם גנוז אלופו של עולם. אומר רש"י: קול לו, קול אליו, משה שומע וישראל אינם שומעים. ויקרא — חושבים שזה מקרה, אבל בפנים זה א' זעירא, אלופו של עולם, הקדוש-ברוך-הוא מסתיר עצמו שם, וקורא אותנו. ומי שדבוק בהקדוש-

ברוך-הוא שומע פרוזים מן השמים; אשריכם שאתם מקרבים לצדיק כזה, ששומע פרוזים מן השמים! ולכן תבקשו את הקדוש-ברוך-הוא, שאף פעם לא תצאו ותחלקו עליו, חס ושלום, כי מי שפוגם בברית, מכרח להיות חולק על הצדיק. כמו שכתוב (תהלים נה, כא): "שלח ידו בשלומיו — חלל בריתו"; אם רואים שאחד מדבר רע על הצדיק, סימן שהוא פגום בברית, רחמנא לצלן, הוא עובר עברות חמורות, ולכן צריכים מאד מאד להשמר מאנשים כאלו, שמדברים רע על הצדיק, כי זה סימן שהם פגומים במאד מאד.

רבנו ז"ל אומר (ספר-המדות, אות צדיק, סימן ג) : הנואפים הם לרב מדברים על הצדיק, אם רואים אחד מדבר על צדיק, סימן שהוא נואף, כי אחרת לא היה מדבר על צדיק ששומע פרוזים מן השמים.

ולכן באו נתחזק יחד, אל תהיו בטלנים, תעשו לעצמכם כל יום חק ולא יעבר לגרס משניות, אשר אומר רבנו ז"ל (שיחות-הר"ן, סימן יט): אפלו אותן האנשים שעוברים עברות חמורות, ואינם יכולים לצאת מזה, אבל אם יעשו לעצמם קביעות חזקה ללמד בכל יום כף וכף, התורה הקדושה תוציא אותם מהשאל תחתית. ומקבל אצל אנשי שלומנו, אשר כף וכף זה ח"י פרקים משניות, כי רבנו ז"ל נתן לכמה מאנשי שלומנו תקון לומר ח"י פרקים משניות, וגם למהרנ"ת ז"ל נתן תקון זה. ואביו של מהרנ"ת ז"ל, שיידע שבנו למדן גדול, הקפיד על רבנו ז"ל — למה נותן לבנו לגרס ח"י פרקים משניות, אבל מהרנ"ת ז"ל לא הסתפל על זה, וצית את רבנו ז"ל.

ולכן אל תהיו בטלנים, אם אתם רוצים חזוק, תעשו לעצמכם סדר ללמד בכל יום בכמה מכתבים משו"ת "אשר בנחל", אשר כל מכתב נכתב לכל בחור ובחור, וכן עשו לעצמכם סדר ללמד ב"אוצר הקונטרסים", ותלמדו בכל יום קונטרס אחד כסדרן, ותהיה לכם התחזקות עצומה.

העקר ראו להתחזק ושוב להתחזק, ותהיו בשמחה, ותרקדו

בְּכָל יוֹם, וְתַתְּנֶהְגוּ בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ, וְתִשְׁמְרוּ מְאֹד מִכַּמֶּה שׁוֹעֲלִים קִטְנִים
מִחֻבְּלֵי כְרָמִים, שְׁאִינָם אֵלָא פְּגוּמִים. רַבְּנוּ ו"ל אוֹמֵר (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת
צִדִּיק, סִימָן קצא): עַל-יְדֵי שְׂבַח שְׁמִשְׁבָּחִים אֶת הַצִּדִּיק, מִפִּילִים אֶת
הַרְשָׁעִים נִפְּיֵלָה גְדוּלָּה; וְלִכֵּן רְאוּ לְסִפּוֹר סִפּוּרִים מִהַצִּדִּיק לְכָל אָנָּשׁ
שְׁלוֹמֵנו.

וַיַּעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁבִקְרוֹב מְאֹד נִתְאַחַד יַחַד וְנִשְׁמַח
בְּצִוְתָא.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצִּלָּחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' רד.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסִדּוֹר וַיִּקְרָא, ט' אֲדָר־ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נְרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אוֹדוֹת שְׁאַלְתָּךְ וְכוּ', רַבְּנוּ ו"ל הִזְהִירָנוּ בְּמֵאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת
בְּשִׂמְחָה, וְאָמַר, אֲשֶׁר כָּל הַצָּרוֹת שְׁעוֹבְרוֹת עַל הָאָדָם, הֵן רַק מִהַעֲדָר
מִדַּת הַשִּׂמְחָה, כִּי אִם אָדָם הֵיךָ שְׂמַח, הֵיךָ נִפְטָר מִכָּל צָרוֹתָיו
וּבַעֲזוּתָיו. וְלִכֵּן רְאֵה לְעַבֵּד הַרְבֵּה הַרְבֵּה עַל הַשִּׂמְחָה, וְאִם הֵייתָ
שְׂמַח, לֹא הֵיךָ חֹסֵר לָךְ מְאוּמָה, וְהֵייתָ כְּכֹר יוֹדֵעַ בְּעֶצְמָךְ מָה אַתָּה
רוֹצֵה. וְלִכֵּן רְאֵה לְעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי מְאֲמָצִים שְׁבַעוּלָם לֹא לְהִיּוֹת
בְּלַחֲץ וּדְחָק, וְתַתְּפַלֵּל הַרְבֵּה לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ: "רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲנִי
רוֹצֵה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה", כִּי הַשִּׂמְחָה הִיא הַגְּאֻלָּה — בְּכֻלְלִיּוֹת
וּבְכַרְטִיּוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצִּלָּחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אָשׁוּר ט' רה – ט' רו בַּנְחַל שֶׁה

ט' רה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ט' אֲדָר־ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ הָאָרְךְ.

מָה אָמַר לְךָ! אֵין עוֹד דְּבַר גְּדוֹל בְּזֶה הָעוֹלָם יוֹתֵר מְלוֹמֵר בְּכֹל לִילָה תִקּוּן חֲצוֹת, וְלִבְכוֹת עַל צָרוֹת יִשְׂרָאֵל וְגִלוֹת הַשְּׂכִינָה. וּבִפְרָט מָה שְׁעוֹבֵר עַל בְּנֵי וּבָנוֹת יִשְׂרָאֵל בְּדוֹר הַזֶּה, עַל זֶה צְרִיכִים לְשַׁפֵּף דְּמַעוֹת כַּמִּים.

וְלִכֵּן אֲנִי שֹׂמֵחַ בְּמֵאֵד מְאֹד לְשִׁמְעָה, שְׂאִתָּה מְאָרְגֵן מִנֵּן לְתִקּוּן חֲצוֹת. וַיְכוּלִים לוֹמַר מְשַׁעָה שְׁתִּים-עֶשְׂרֵה וְלֹא לְדַאֵג כָּלֵל, כִּי אֲזִי הִיא נִקְדַּח חֲצוֹת.

בְּעֵנִין שְׂמֵצָאתָ עֲקָרָב וְכוּ', יְדוּעַ אֲשֶׁר עֲקָרָב — רֵאשִׁי תְבוֹת: עוֹשִׂים בְּאֵימָה רִצּוֹן קוֹנֵם; וְזֶה מָה שְׂמַעוֹרְרִים אוֹתָךְ. עַל-כֵּן רֵאָה לְהִתְחַזֵּק, וְתִהְיֶה לְךָ יִרְאֵת שְׁמִים שְׁלֵמָה.

וְעַל כָּלֵם — רֵאָה לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאֲזִי טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' רו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ט' אֲדָר־ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי מִכְתָּבְךָ עִם הַמַּעוֹת לְפִדְיוֹן, יַעֲזוּר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂיִמְתְּקוּ מִמֶּךָ כָּל הַדִּינִים, עַל-יְדֵי פֶלֶא עֲלִיוֹן.

יְדִידֵי הַיָּקָר! הַעֲקֵר רֵאָה לְהִתְחַזֵּק בְּמֵאֵד מְאֹד, וְלַחֲשֹׁב בַּק

מהקדוש-ברוך-הוא. השם יתברך כל-כף גדול, ויכול לעשות הרבה נסים ונפלאות כל זמן שאנו חיים בזה העולם, עלינו רק לחשב ממנו יתברך, ולדבר עמו יתברך. ועל-כן מצא לה מקום פנוי, שאין שם בני-אדם, ותשיח ותספר שם לפניו יתברך, והשם יתברך שומע אותך, וכל דבור ודבור שתדבר אליו — גשמע ונתקבל, כי הקדוש-ברוך-הוא עמך כל הזמן, אל תפחד כלל, רק תדבר אליו יתברך, ותאמר לפניו: "רבונו של עולם, אני אוהב אותך, ולא אעזב אותך בכל המצבים שאני נמצא, אנא ממך רפאני", אינך יודע מה המלים הללו גורמות בשמים.

יעזר לה הקדוש-ברוך-הוא, שתהיה חזק באמונה ברוך ומזככת, ותדבר הרבה עמו יתברך, ויהיה לה הרבה נחת מכל יוצאי חלציה.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

ט' רז.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ויקרא, ט' אדר-ב' ה'תשמ"ו.

שלום וברכה אל היקר והנעלה ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לה! ראה להתחזק באמונה פשוטה בו יתברך, ותדע שהקדוש-ברוך-הוא מנהיג עולמו בחסד וברחמים, בצדק ובמשפט, וכל מה שעושה זה רק לטובה, ואסור להתבלבל כלל, אלא לדעת, שדבר גדול ודבר קטן אינו נעשה מעצמו, אלא בהשגחת המאציל העליון, וכל אשר קורה עמי, זה רק ממנו יתברך, ולא לחשב כרגע אחרת, כי אסור להרהר אחר דרכי המקום ברוך הוא יתברך שמו, וכפי שמנהיג — כף צריך להיות, אך עלינו לבקש ולהתפלל מלפניו, שימתיק מאתנו את כל הדינים, וכבר נזכה לשמע רק בשורות משמחות.

אָשֶׁר ט' רח בנחל שז

כי זה ענין של תפלה — לבקש ולהתחנן. וכמו שאומר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן סג): "וקל שדי יתן לכם רחמים" (בראשית מג, יד), אנחנו צריכים את הרחמנות בפשטות, שנוזקה לצאת מן הגלות, ובקרוב נשמע ישועות ונחמות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט' רח.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ויקרא, ט' אדר-ב' ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבכם.

אודות שאלתכם וכו', ההכרח לי לומר לכם, שאני מאמין רק בהקדוש-ברוך-הוא, והישועה שלי תהיה רק דרכו יתברך ולא דרך בשר ודם, אולי ישנם שליחים פה ושם, אך הפל רק מאתו יתברך, כי כל מה שעובר עלי, זה למעלה מדרך הטבע, שאין יכולים להבין כלל בשכל האנושי. הנה אני עושה לאנשים טובות, והם משלמים בחזרה רשעות מאין כמותה, אשר אי אפשר להסביר דבר זה, וזה נשגב מהשכל והדעת וההבנה. לכל מי שאני גומל חסד וטובות, הוא משלם לי רעה.

הן אמת שהקדוש-ברוך-הוא משלם לי בחזרה ספרים כאלו, שהם נדפסים וחוזרים ונדפסים, והולכים מסוף העולם ועד סופו, ואנשים מחיים עצמם בהם. אך למעשה, למי שעשיתי טובה, הוא משלם לי בחזרה רעה תחת טובה, אשר לא שומעים ולא רואים דברים כאלו. וזה למעלה מהשכל והבינה, אשר מסרתי נפשי בעבור הבריות, פשוטו כמשמעו, ואיך יתכן שישבו לי אחר-כך כל-כך הרבה עגמת נפש, וזה מבני-אדם הכי קרובים, שמתהפקים עלי, אחר כל הטובות שעשיתי להם.

אבל ברוך השם, זכני הקדוש-ברוך-הוא עם ספרים כאלו,

שְׁמַת־פְּשָׁטִים בְּכָל קְצוֹת תִּבְלֵ, אֲשֶׁר אֵין מְקוֹם בְּכָל הָעוֹלָם שֶׁלֹּא יִגִיעוּ לְשֵׁם הַסְּפָרִים, וּמְחַזְּקִים נְפִשׁוֹת דְּוִיּוֹת, וּמַעֲלִים מִבְּאֵר שְׁחַת אֶת כָּל הַנְּפוּלִים וְהִירוּדִים. וְכָל זֶה רַק בְּשִׁכְר שְׁעֲזַרְתִּי לְבְנֵי-אָדָם.

וּתְאַמִּינוּ לִי, שֶׁמִּכָּל הַצָּרוֹת שֶׁאֵנִי סוֹבֵל, אֲנִי מִתְחַזֵּק בּוֹ יִתְבַּרְךָ. וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְשַׁלֵּם לִי בַחֲזֵרָה סְפָרִים חֲדָשִׁים שְׁיִוְצְאִים בְּכָל פַּעַם. רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת דַּעַת, סִימָן לַג): מִי שֶׁמְשַׁלֵּמִים לוֹ רָעָה תַּחַת טוֹבָה, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְרַחֵם עָלָיו, וְנוֹתֵן לוֹ שֶׁכֶּל גָּדוֹל בְּעִבּוּדַת הַבוּרָא; וְזוֹ הַזְּכוּת שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נֹתֵן לִי אֶת כָּל הַסְּפָרִים. וְאִם יִשְׁאַלוּ — מַהֵיכֵן יֵשׁ לִי כָּל-כֶּף הַרְבֵּה סְפָרִים? זֶה רַק בְּזָכוֹת הַבְּזִיוּנוֹת וְהַשְּׁפִיכוֹת דָּמִים, שֶׁאֵנִי סוֹבֵל חֲרוּפִין וְגִדּוּפִין, אֲשֶׁר אֵין יְכוּלִים לְהִסְבִּיר כָּלֵל, מִכָּל הַצְּדָדִים וְהַכּוּוֹנִים, וְדִיקָא מְאֹלוֹ הָאֲנָשִׁים שְׁעֲזַרְתִּי לָהֶם, וְעָשִׂיתִי לָהֶם טוֹבוֹת הַרְבֵּה מְאֹד, אֲשֶׁר זֶה לְמַעַלָּה מִהַשְּׁכָל וְנִשְׁגָב מִהַבִּינָה — אֵיךְ יְכוּל אָדָם לְשַׁלֵּם חֲזֵרָה רְעוּת תַּחַת הַטוֹבוֹת שֶׁקִּבַּל?!

אָבֵל אֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֵּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, וּבְמַהֲרָה נִשְׁעַע בִּישׁוּעַת עוֹלָמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' רט.

בְּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ט' אֲדַרְבִּי ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעִלָּה ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַתְחַזֵּק, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאִי לֹא יַעֲזוּב אוֹתְךָ. וְתִשְׁתַּדֵּל בְּמֵאֹד מְאֹד שְׁיִהְיֶה בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם-בֵּית, וְאֵף פַּעַם לְבַל תִּרְיִבוּ, וְתִכְבְּדוּ זֶה אֶת זֶה, וְתוֹתְרוּ זֶה לְזֶה, וְאֲנִי מְקַוֶּה מְאֹד לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְרְאוֹת מִכֶּם הַרְבֵּה נַחַת.

אָשֶׁר ט' רי — ט' ריא בַּנַּחַל שֵׁט

רק התנהגו על-פי התורה והיראה, ולהקפיד על ההלכות קלה כבבחמורה. ואתה ראה להתמיד בלמוד התורה הקדושה שעורים בסדרן, והקדוש-ברוך-הוא יצליח ברכך, ונשמע אצלך תמיד בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט' רי.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ויקרא, ט' אדר-ב' ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך האריך.

אודות כל מה שעובר עליך וכו', ראה להתחזק במאד מאד, ולא להתירא ולא להתפחד משום דבר. ותראה איך שהקדוש-ברוך-הוא מנהיג עמך — כך תתנהג. העקר אל תפגס בלחץ כלל.

ראה להרגיל עצמך לדבר אליו יתברך, כי כל דבור שמדברים ומשיחים עמו יתברך, זו הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין יכולים לתאר ולשער כלל. ועל-כן אשרי אדם שמשיח תמיד בינו לבין קונו.

אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא שתציית אותי, ותגנב' חמשי-דקות לדבר אליו יתברך, ואז תראה אינה נעם וערבות יהיו מנת חלקך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט' ריא.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ויקרא, ט' אדר-ב' ה'תשמ"ו.

שלום רב אל ... תחיה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

הַעֲקָר בְּזֶה הָעוֹלָם לְהִתְחַזֵּק וְלִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִם תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה, לֹא יִחַסֵּר לְךָ מְאוּמָה. כִּי כָּל הַצְּרוֹת שְׂסוּבִים בְּנִי-אָדָם, הֵן רַק מַחֲמַת שְׂאִינְנוּ שְׂמַח. עַל-כֵּן רְאֵי לְחִזּוֹק וּלְשִׂמְחָה אֶת בְּעַלְךָ, וְתִרְאֵי אִיךָ בֵּיתְךָ יִהְיֶה מְלֵא שִׂמְחָה.

וּבַעֲנִיָּן וְכוּ', רְאֵי לְהַכִּין עֲצֻמָּךְ לְאַמוּנָה בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי אִם אָדָם מֵכִין עֲצֻמוֹ לְאַמוּנָה — תְּבוֹא לוֹ אַמוּנָה. וּבִזְכוּת הָאַמוּנָה הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר. רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (עֵין לְקוּטֵי-עֲצוֹת, אוֹת הַתְּחִינּוֹת, סִימָן לו'): יֵשׁ עֲנִיָּן שְׂיִתְהַפֵּךְ הַכֹּל לְטוֹבָה; וְתִנְשְׁעֵי בְּעִנְיָנָהּ. אַךְ בְּשִׁלְבַּי זֶה עֲלֶיךָ לְצִיַּת אֶת דְּבָרֵי הַרוּפָא. כִּי יֵשׁ דְּבוּר מֵרַבְּנוּ ז"ל שֶׁאָמַר: הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כָּל-כֶּף גְּדוֹל, שְׂיִכּוֹל לַעֲזוֹר גַּם דְּרָךְ רוּפָא.

אוֹדוֹת בֵּית הַרְפוּאָה שֶׁשְּׂאֵלָתְךָ, הֵם מְמַחִים גְּדוּלִים, וְעֲלֶיךָ לְשַׂמֵּעַ לַעֲצָתָם. וְאִנִּי מְבָרְכְךָ, שֶׁמֶלְאָךְ רָפְאֵל יַעֲמֵד עַל יְמִין הַרוּפָא וַיְצַלִּיחַ, וְתִלְדֵי בְּנֵקֵל מְאֹד מְאֹד.

רַק רְאֵי לְקַחַת עֲצֻמָּךְ בְּיָדִים לְהִיוֹת שְׂמֵחָה, וְאֵל תַּחֲשָׁשֵׁי כָּלֵל, הַכֹּל יַעֲבֹר בְּקַלּוֹת. הַרְגִּילֵי עֲצֻמָּךְ לֹמֵר שְׂמוֹת הַצְּדִיקִים מִמָּה שְּׂאֵת זוֹכְרָת בְּעַל-פֶּה: אַבְרָהָם, יִצְחָק, יַעֲקֹב, מֹשֶׁה, אֶהֱרֹן, יוֹסֵף, דָּוִד, רַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי, רַבִּי יִצְחָק לִוְרְזָא אֲשֶׁכְּנֹזִי, רַבִּי יִשְׂרָאֵל בְּעַל-שֵׁם-טוֹב, רַבִּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלֵב זי"ע וְכָל הַצְּדִיקִים, וְתִבְקָשֵׁי מִלְּפָנָיו יְתִבְרַךְ: "בִּזְכוּת שְׂהַזְכִּרְתִּי שְׂמוֹת הַצְּדִיקִים, רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, תַּעֲזוֹר לִי לְלֶדֶת בְּנֵקֵל מְאֹד מְאֹד", וְתִרְאֵי אֶת הַנְּסִים נְגִלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וַיִּהְיֶה לְךָ שְׂדוּד הַטָּבַע, שְׂדוּד הַמַּעֲרָכָה. וְתִבְשְׂרֵי לִי בְּקָרוֹב מְאֹד מְאֹד בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

הַעֲקָר רְאֵי לְהִיוֹת בְּשִׂמְחָה גְּדוּלָה מְאֹד, וּבִפְרֹט שְׂאֵת הוֹלְכַת לְהִיוֹת אִמָּא שֶׁל תְּאוּמִים, זוֹ הַשִּׂמְחָה הַכִּי גְּדוּלָה, שְׂעֲלֶיךָ לְשִׂמְחָה בָּהּ, וְזוֹ הַמִּתְנָה הַיְפָה בְּיֹתֵר שְׂהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נוֹתֵן לְךָ —

אֲשֶׁר ט' רבי בְּנַחֵל שִׂיא

תְּאוּמִים בְּרִיאִים וְחַמוּדִים. אֶף הַכֶּפֶל הַדָּבָר, אֲנִי מְדַגֵּשׁ וְאוֹמֵר
שְׁצַרִּיכִים לְהִיּוֹת תַּחַת פְּקוּחַ רְפוּאִי, כִּי זֶה עֶקֶר גְּדוֹל מְאֹד, וּבְעֶזְרָתוֹ
יִתְבַּרֵךְ, תְּבַשְׂרֵי לִי בְשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת בְּמַהְרָה.

ט' רבי.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וִיקְרָא, ט' אֲדַרְבֵּי ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

יְדִידֵי הַיָּקָר! רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ, וְעֶקֶר הַהִתְחַזְּקוֹת — זֶה
שְׁמִיחָה, שְׁצַרִּיכִים לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְאִזּוֹ לֹא יִחָסֵר לְךָ מְאוּמָה.
וְתַחֲזוֹק אֶת אִשְׁתְּךָ, שְׁגַם הִיא תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה גְּדוֹלָה, וְאֵל תִּרְיֵב עִמָּה
בְּשׁוֹם פָּנִים וְאִפְּן, כִּי בְּזֶה תְלוּיָהּ כָּל הַהֲצִלָּתָהּ.

אֲנִי מְקַוֶּה מְאֹד לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁאַתָּה 'גוֹנֵב' בְּכָל יוֹם
חֲמֵשׁ דְּקוֹת לְשִׁיחַ וּלְדַבֵּר לְפָנָיו יִתְבַּרֵךְ, וּלְסַפֵּר לוֹ כָּל הַעוֹבֵר עָלֶיךָ.
וְאִם תִּרְגִּיל עֲצָמְךָ בְּזֶה, תִּרְאֶה שְׂהַחִיִּים שְׁלָךְ יִהְיוּ חַיִּים אַחֲרֵים
לְגַמְרֵי, זֶה הַמַּתְנֶה שְׁקִבְלָנוּ מִרְבֵּנוּ ו'ל — הַתְּבוּדָה, וְלִכְּן אֵל
תִּהְיֶה בְּטָלָן, תִּלָּךְ לְמָקוֹם פְּנוּי שְׁאִין שָׁם בְּנִי-אָדָם, וְתַתְּבוּדָה וְתַצְעֵק
לְפָנָיו יִתְבַּרֵךְ: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, תִּרְאֶה מֶה שְׁעָשׂוּ לִי, מִכָּל הַצְּדָדִים
תוֹקְפִים אוֹתִי, רַחֵם נָא עָלַי", וְאִזּוֹ תִּרְאֶה אֵילוֹ נְסִים וְנִפְלְאוֹת יַעֲשֶׂה
עִמָּךְ.

אֵינְךָ יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוּת שֶׁיֵּשׁ לְאָדָם הַמְּפִיץ
סִפְרֵי רַבָּנוּ ו'ל. כִּי זֶהוּ יְסוּד גְּדוֹל בְּתִשׁוּבָה, כְּשֵׁם שְׁאַתָּה שְׁבַת
בְּתִשׁוּבָה דֶּרֶךְ סִפֵּר, כְּמוֹ-כֵן תִּרְצֶה לְהָשִׁיב בְּתִשׁוּבָה אֶת כָּל עַם
יִשְׂרָאֵל דֶּרֶךְ סִפְרֵי רַבָּנוּ ו'ל, כִּן צְרִיךְ אָדָם לְחָשֵׁב, וְגַם אֲנִי חוֹשֵׁב
כִּן, הִיּוֹת שְׁזַכְּנֵי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּמְצַאֲתִי סִפֵּר אַחַד מִסִּפְרֵי רַבָּנוּ
ו'ל, וְזֶה קָרַב אוֹתִי אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וְעֵדִין מְקַרֵּב אוֹתִי, וְעֵדִין אֲנִי רוֹצֶה

לחזור בתשובה, לכן לא אֶחָדֵל כֹּל יְמֵי חַיַּי, וְאִמְשִׁיף לְהַפְיֵץ וּלְהַפְיֵץ אֹר רַבְּנוּ ז"ל בְּכֹל הָעוֹלָם כָּלוּ.

וזאת תִּדְעַ, שְׂאָדָם צָרִיף לְהִיּוֹת כָּל-כָּף שְׂמַח, שְׁלֹא יִחְדַּל מִלְשִׂמַח. כִּי הָעֲצָבוֹת הוֹרְסוֹת אֶת הָאָדָם. וַיִּשְׁנֵם בְּגִי-אָדָם, שְׁכַל-כָּף עֲצוּבִים וּמְדַכְדְּכִים עַל לֹא דָבָר, וּבְעֲצָמָם אֵינָם יוֹדְעִים מְדוּעַ נִפְלוּ פְּגִיחָם, וְהֵם בְּמִרְיוֹת וּבְעֲצָבוֹן. וּבְאָמַת כָּל הָעֲצָבוֹת שְׁנוּפְלֹת עֲלֵיהֶם, זֶה רַק מַחֲמַת הַחֲטָאִים. כִּי כְּשֶׂאָדָם חוֹטֵא, בַּר מִיָּנֵן, הוּא בּוֹרָא קְלָפוֹת וּמִשְׁחִיתִים, אֲשֶׁר הֵם מְסַבְּבִים אוֹתוֹ, וּמְכַנְיָסִים בּוֹ דְכָאוֹן עֲצוּם, שְׂאֵינּוּ יָכוֹל לְהִשְׁתַּחֲרַר מִמֶּנּוּ, וְלִכְן צָרִיף לְהַכְרִיחַ עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, אִף שְׂאֵין זֶה קַל כָּלָל וְעֵקֶר, כִּי טָבְעוּ שֶׁל הָאָדָם, שְׁנוּמְשָׁף אַחַר הָעֲצָבוֹת. כָּל אֶחָד מִתְּחִיל לְחֹשֵׁב — מֶה עֵבֵר עָלֶי, וְאִיף עֵבֵר עָלֶי, וְזֶה מְדַכָּא אוֹתוֹ, לִכְן אִף שְׂזוֹ עֲבוּדָה קָשָׁה בְּיֹתֵר, כִּי אִתָּה נּוֹטָה לִפְלֵ תַמִּיד בְּמִרְיוֹת וּבְדַאגוֹת, עִם כָּל זֹאת רָאָה לְמַסֵּר נִפְשָׁף בְּעֵבִיר מִדַּת הַשְׂמִיחָה, וְתִצְלִיחַ דְּרַכָּף.

רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת עֲצָבוֹת, סִימָן א'): מִי שְׁלֹא תִקַּן חֲטָאת נְעוּרָיו, עַל-יְדֵי-זֶה בָּאִים לוֹ דַּאגוֹת. מֶה הֵם חֲטָאת נְעוּרָיו? כְּשֶׁהָיָה אָדָם צָעִיר קָלָקַל בְּבְרִיתוֹ, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, וּבְכַפְרֵט בַּחֲטָא הַמְּגַנָּה שֶׁל הוֹצָאת זֶרַע לְבִטּוּלָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה בְּרָא מִשְׁחִיתִים, אֲשֶׁר הֵם יוֹשְׁבִים עָלָיו, וְרוֹצִים רַק לְדַכָּאוֹ בְּדַכָּאוֹן פְּגִימֵי וּלְמַרַר אֶת חַיָּיו.

וְלִכְן רָאָה לְקַחַת עֲצָמָף בְּיַדִּי, וְתַהֲיָה בְּשִׂמְחָה, וְאִז תִּרְאֶה שְׁכַל חַיִּיף יִהְיוּ חַיִּים אַחֲרַיִם לְגַמְרֵי, כִּי הַשְׂמִיחָה הִיא הַגְּאֻלָּה.

וּבְעֵנִין הַהִפְצָה וְכוּ', עוֹד יוֹם יָבוֹא וְכִלְמָם יִפְּצוּ, יִהְיוּ כָל-כָּף הַרְבֵּה מְפִיֲצִים, עַד שְׁנוֹנְפָה לְהַכְנִיס אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּתוֹף כָּל עִם יִשְׂרָאֵל. זֶה הַתְּכָלִית שֶׁל כָּל הַחוֹבְרוֹת וְהַקּוֹנְטְרָסִים — לְגִלוֹת אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְכָל הָעוֹלָם כָּלוּ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהִצְלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אָשֶׁר ט' ריג — ט' ריד בַּנְחַל שִׁיג
ט' ריג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ט' אֲדָר־ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח.
לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

יְדִידֵי הַיָּקָר! רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּמָאֵד מְאֹד וּלְהִתְחַזֵּק מְעַמָּד. כָּל
בְּעִיּוֹתֶיךָ הֵן מִחֲמַת שְׂאֵתָה נִמְשָׁף תָּמִיד אַחַר הַעֲצָבוֹת וְהַעֲצָלוֹת. אִף
אִם הֵייתָ תָּמִיד שְׂמֵחַ, כָּל חַיֶּיךָ הָיוּ מִתְנַהֲלִים בְּאִפְסָן אַחַר לְגַמְרֵי.

וְלָכֵן רְאֵה לְקַחַת עֲצָמְךָ בְּיַדְיךָ, וּתְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא
בְּכֹל יוֹם חֲמֵשׁ דְּקוֹת רַק עַל נִקְדָּה זוֹ: "רְבוּנוּ שְׁל עוֹלָם, זַכְּנֵי לְהֵיּוֹת
בְּשִׂמְחָה, זַכְּנֵי לְרְאוֹת אוֹתְךָ וּלְהַרְגִּישׁ אוֹתְךָ". אִם תַּעֲשֶׂה כֵּן,
לְהִתְפַּלֵּל בְּכֹל יוֹם חֲמֵשׁ דְּקוֹת עַל נִקְדַּת הַשְּׂמֵחָה, תִּהְיֶה אִישׁ שְׂמֵחַ,
וְלֹא יִחְסֹר לָךְ שׂוֹם דְּבָר, וְטוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' ריד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ט' אֲדָר־ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל הַיָּקָר וְהַנְּעֻלָּה ... גֵּרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח.
לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ הַמְּלֵא מְרִירוֹת.

אוֹדוֹת שְׂאֵלְתְךָ וְכו', רַבְּנוּ ו"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן
כד), שֶׁהַשְּׂמֵחָה הִיא רְפוּאָה לְכֹל, וְגַם חֲכָמֵי הָרוֹפְאִים אוֹמְרִים,
שֶׁעֵקֶר הָרְפוּאָה זוֹ שְׂמֵחָה. וְלָכֵן עָלֶיךָ לְהִתְחַזֵּק בְּמָאֵד מְאֹד לְהֵיּוֹת
בְּשִׂמְחָה, וּבְרָגַע שִׂתְהִיָּה בְּשִׂמְחָה — תִּתְרַחֵב לָךְ הַדַּעַת, כַּמּוּבָא
בְּדַבְּרֵי רַבְּנוּ ו"ל (לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן י'), וְאֵז יִהְיֶה לָךְ יְשׁוּב
הַדַּעַת אַחַר לְגַמְרֵי, וְתִּכְּלַל לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְתִהְיֶינָה לָךְ
מִחְשָׁבוֹת טוֹבוֹת.

ואל תחשב מה יהיה אתך וכו', יהיה עמך מה שיהיה עם כלנו, כלנו נחזר אל הקדוש-ברוך-הוא במקדם או במאחר, אז למה לך לחשב כך? ! עליך להיות רק שמח, ולקחת עצמך בידיים, ותראה איך שהקדוש-ברוך-הוא לא יעזב אותך.

נא ונא ראה גם לשמח את אשפתך, ותראה תמיד את הנקודות הטובות שבה.

ובכלל תסתכל תמיד על הכל באפן חיובי ותברח משלילי, למה אתה צריך לחשב דברים לא טובים. אדם צריך תמיד לחשב רק טוב, ומי נקרא טוב? הקדוש-ברוך-הוא, כמו שכתוב (תהלים קמה, ט): "טוב הויה לכל ורחמיו על כל מעשיו", ובודאי גם עליך יש רחמנותו יתברך.

ולכן ראה להיות אופטימי, והקדוש-ברוך-הוא ישלח לך רפואה שלמה, ואני אתפלל עליך, ובזכות זה שאתה מנדב להדפסת "אשר בנחל", תזכה לרפואת הנפש ורפואת הגוף.

המצפה לשמע בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט' רטו.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ויקרא, ט' אדר-ב' ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך, ידידי הנקר! ראה להתחזק במאד מאד בכל מה שעובר עליך, אני יודע היטב את הכאב המר שלך, אך זהו נסיון מן השמים, שקמים עליך כל אלו, ורוצים לשבר אותך, אך זאת תדע, שיש לך נשמה קדושה מאד. הקדוש-ברוך-הוא זכה אותך עם ילדי חמד, נשמות קדושות, ולכן ראה לקחת עצמך בידיך,

אָשֶׁר ט' רטז בְּנַחַל שְׁטו

וְלֵהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, וְלֹא לְהִנִּיחַ עֲצָמָךְ כְּרָגַע. הִנֵּה הַסְּמֶךְ-מ"ם רוֹדֵף אוֹתָךְ, וְרוֹצֵה לְלַכְדֶּךָ וְלִהְפִּילְךָ בְּפַח עֵמֶק מָאָד, בְּזִהְמָה וּבְצוּאָה נוֹרְאָה, כִּי, רַחֲמָנָא לִישׁוֹנָן, מִי שְׁנוּפֵל בְּנֹאוֹף, עֲלוּל לִפְל בְּנוֹקְבָא דְתַהוּמָא רַבָּה.

וְלָכֵן רְאֵה לְהִשְׁמַר וְלִהְזַהֵר מְאֹד, שֶׁהַסְּמֶךְ-מ"ם לֹא יִתְפַּס אוֹתָךְ בְּרִשְׁתּוֹ, עֲלִיךָ לְהִתְחַזֵּק וּלְחַזֵּק אֶת אַחֲרִים, וּלְקַרְבֵּם אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וְאִז תִּרְאֶה מַה יַּעֲשֶׂה עִמָּךְ. רַק אַל תִּפְחַד מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, הִיָּה שְׂמַח וּתְשַׂמַּח אֶת אַחֲרִים.

תֵּצֵא לְהַפְצָה, וְיַעֲזֹרְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִהְיֶה לְךָ תְּמִיד מַעוֹת בְּכִיָּסָךְ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' רטז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ט' אֲדָר־ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ אֵל ... גְּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

נָא וְנָא רְאֵה לְהִתְחַזֵּק מְאֹד, וּתְשַׁמֵּר עֲצָמְךָ מִמְרִירוֹת וְעֲצָבוֹת. וְאִם תִּהְיֶה בְּשִׁמְחָה, שׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ. כִּי עֲלִיךָ לְהִיּוֹת עֲקֻשָׁן גָּדוֹל עַל דְּבָרִים אֱלוֹ: שִׁמְחָה וְהַפְצָה, וּלְדַבֵּר עִם אַנְשִׁים דְּבָרֵי אֲמוּנָה, וְיַעֲזֹר לְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּזִכּוֹת זֶה, שֶׁתֵּצֵא מִהַפֵּחַ שְׁנַפְלֵת אֵלָיו.

זוֹאת תִּדַּע, אֲשֶׁר כָּל אָדָם נִמְצָא בְּסַפְּנָה גְּדוּלָה בְּזֶה הָעוֹלָם. וּבְפֶרֶט בְּדוֹרוֹתֵינוּ אֱלוֹ, אֲשֶׁר הִפְרִיצוֹת נוֹרְאָה מְאֹד, וְאָדָם הָעוֹבֵר בְּרַחֲוֹב, וְרוֹאֶה, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, נְשִׁים פְּרוּצוֹת, הוּא בְּמִצַּב מְסַפֵּן מְאֹד מְאֹד, וְכֵךְ כְּתוּב בַּזֵּהָר (חֵלֶק ג' פד:), כְּשֶׁרַבִּי שְׂמַעוֹן בַּר יוֹחָאִי הֵלִיף עִם תַּלְמִידָיו, וְרָאוּ נְשִׁים, אָמַר לָהֶם (וַיִּקְרָא יט, ד): "אַל תִּפְנּוּ אֶל

הַאֵלִילִם וְאֱלֹהֵי מַסְכָּה לֹא תַעֲשׂוּ לָכֶם", שֶׁלֹּא יִסְתַּכְּלוּ בָּהֶן, כִּי זֶה כַּעֲבוּדָה זָרָה, כְּשֶׁעוֹשִׂים מִהֶן מְצִיאֹת. וְאִם רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי אָמַר אֵת זֹאת בְּדוּרוֹ, עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה שָׁאֲנוּ צְרִיכִים לוֹמַר כֵּן.

וְלָכֵן כָּל אָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם נִמְצָא בְּסַפְּנָה גְדוֹלָה מְאֹד, וְעַלִּיו לְהִתְחַזֵּק וְלִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, וְלִדְבַר עִם הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִחְזֹק אֵת הַבְּרִיּוֹת, וְכֹאֲשֶׁר יִדְבַר עִם אַחֵרִים בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, גַּם לוֹ תִהְיֶה הִתְחַזְּקוֹת.

הַעֲקָר אֵל תִּתְפַּחַד וְאֵל תִּתְיַרָא מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוֹלָם, וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁפִיעַ עֲלֶיךָ שְׁפַע גְּדוֹל.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' ריז.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ט' אָדָר-ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֵת מַכְתָּבְךָ.

אוֹדוֹת וְכוּ', עַלֶיךָ לְהִבִּין דְּבַר אֶחָד — אֲשֶׁה צְרִיכָה תְּשׁוּמַת לֵב, וְכִכֵּל שְׁנוֹתָנִים לָהּ תְּשׁוּמַת לֵב, כִּי מְקַשְׂרִים אוֹתָהּ אֵלֶיךָ. כִּי בְּאֵמַת הַבַּעַל וְהָאֲשֶׁה צְרִיכִים לִהְיוֹת אֶחָד, וְלִדְבַר זֶה אֵין יְכוּלִים לְהִגִּיעַ, אֶלָּא עַל-יְדֵי אֲהַבָּה, שְׁצְרִיכִים לְאַהֲבֵה זֶה אֵת זֶה. רַבְּנוּ ז"ל אוֹמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ד'): אֲהַב"ה גִּימְטְרִיָּה אַח"ד. אִם יֵשׁ אֲהַבָּה — יֵשׁ אַחֲדוּת, אִם יֵשׁ אַחֲדוּת — יֵשׁ אֲהַבָּה. אֲשֶׁה צְרִיכָה תְּמִיד שְׁיִגְבִּיהוּ אוֹתָהּ, שְׁיִתְחַזְּקוּ וְיִשְׁמְחוּ אוֹתָהּ, זֶה טְבַעָה. וְאִם הִיא מְקַבֵּלֶת אֵת זֹאת, הִיא תִּהְיֶה קְשׁוּרָה אֵלֶיךָ, וְתִלְךָ אַחֲרָיִךְ בְּכָל אֲשֶׁר תִּלְךָ. אֲבָל אִם יִשְׁנֵם וְכּוֹחִים וְחַכּוּכִים וְאֵי הִבְנוּת, אוֹמְרִים חֲכַמֵּינוּ הַקְדוֹשִׁים (שִׁבְת סב.): נְשִׂים עִם בְּפִגֵּי עֲצָמָן; אֵין יְכוּלִים לְהִבִּין אוֹתָן, אִךְ צְרִיכִים לְהִשְׁתַּדֵּל לְהִבִּין אוֹתָן. סוּף כָּל סוּף הֵן סוּבְלוֹת מִהִלְדֵּים

אָשׁוּר ט' ריח בַּנְחַל שׁוּז

צַעַר הָעֵבוֹר, צַעַר הַלֵּידָה, צַעַר הַגְּדוּל, הֵן שְׁרוּיֹת בְּבֵית, קְשׁוּרוֹת עִם הַיְלָדִים, אֵינָן יְכוּלוֹת לְצֵאת וְכוּ'.

וְלִכֵּן עֲצַתִּי, שְׁתַּרְאֶה לְשָׁנוֹת הַנְּהַגְתָּךְ, וְלִילָךְ רַק בְּדַרְךְ טוֹבָה עִם אֲשֶׁתְּךָ, וְאִז תִּנְכַּח, שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ, וְהִיא תִּחְזֹר אֵלֶיךָ, רַק תִּכְבֵּד וְתִיַקֵּר אוֹתָהּ, וְתַרְאֶה לְבָנוֹת אֶת הַתְּדַמִּית שְׁלָהּ, לְשִׁבְחָהּ וְלְדַבֵּר בְּמַעֲלוֹתֶיהָ, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּזְכֶּה לְשָׁלוֹם-בֵּית אִמְתִּי, וְלִכְל טוֹב נְצַחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

וְאוֹדוֹת וְכוּ', אֲנִי מְקַוֶּה מְאֹד לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁעַל-יְדֵי תְּפִלָּה נִזְכֶּה לְהִמָּתִיק אֶת הַדֵּינִים, וְהַכֵּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה. רְאֵה רַק לְהִתְאַוֵּר בְּסִבְלָנוֹת, וְלֹא לְצֵאת לְרִיב עִם הַמְּשַׁפָּחָה, חַס וְשָׁלוֹם. אֵל תִּכְנָס בְּלַחֲץ, אֵל תִּדְאָג וְאֵל תִּפְחַד כָּלֵל, כְּדֹאֵי לְבָלוֹת אֶת הַזְּמַן עֲכָשׁוּ בְּתִפְלָה, וְלִבְקָשׁוּ יִתְבַּרְךָ כָּל מָה שְׁצָרִיכִים, וְאִז בּוֹדֵאֵי תַרְאֶה יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת, וְתִסַּפֵּר לִי אֶת הַכֵּל בְּשִׁמְחָה.

ט' ריח.

בַּעֲזַרַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסִדְר וַיִּקְרָא, ט' אֲדַרְבִּי ה'חַשְׁמ״ו.

שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אוֹדוֹת מֵה שְׁשָׂאֵלְתָּ וְכוּ', תִּדַע כִּי אָדָם צָרִיךְ תָּמִיד לְחַשֵּׁב רַק מִהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לֹא לְהִסִּיחַ דַּעַת כְּרָגַע מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ, וּמִמִּילָא יִהְיֶה תָּמִיד שְׂמֵחַ. אֲמוּנָה וְשִׁמְחָה עוֹלוֹת בְּקִנְיָה אֶחָד. אִם אָדָם מֵאֲמִין בְּהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא תָּמִיד שְׂמֵחַ.

וּבִאֲמַת מַה יֵּשׁ לְךָ לְהִיּוֹת עֲצוּב?! תְּהִלָּה לְאֵל, יֵשׁ לָנוּ זָקֵן וּפְאוֹת, דִּיקָנָא קַדִּישָׁא, הַנְּחַנּוּ תְּפִלִּין, הַתְּעַטְפֵנוּ בְּצִיצִית, אָנוּ

מתפללים שלש תפלות ביום: שחרית, מנחה, ערבית, ואם זוכים גם לומר תקון חצות — אין למעלה מזה. ועל כלם — לומדים קצת חמש ורש"י, קצת משניות, קצת גמרא, קצת הלכה, זה מה שישאר מאתנו. ועל זה אנו צריכים כל-כף לשמח. ומכל שכן שזוכים לגנב חמש דקות ולדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, זה כבר עולה על הכל. ולכן עלינו למסר נפשנו להיות בשמחה, ולשמח את אחרים.

נא ונא ראה לקבל על עצמך לקים מצות כבוד אב ואם, תחיה אותם ותחזקם, כי אין להם רק אותך, על-כן תראה לשמחם ולאמצם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט' ריט.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ויקרא, ט' אדר-ב' ה'תשמ"ו.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ידידי היקר! אינך יכול לתאר ולשער גדל החסד שאתה עושה עמי ועם כל הסובבים. כי בזה שאתה מעורר אחרים — זה עולה על הכל, כי אנו נמצאים במצב כספי קשה מאד, צריכים לשלם מים למקנה, תשלום על תאורה לבית-הכנסת, לפולל, לאולם, לישיבה, ובזכות הרבים הזו הקדוש-ברוך-הוא לא יעזב אותך. העקר להתחזק באמונה פשוטה בו יתברך, ולא לפחד משום בריה בעולם.

נא ונא ראה לקים (איכה ב, יט): "שפכי פמים לבה נכח פני הוי"ה", תשפך את לבה לפניו יתברך, כמו ששופכים מים. הצדיק הקדוש רבי משה לייב מסאסוב זי"ע אמר: אפלו הבוץ הכי גדול, אם לא מוסיפים בו מים — מתייבש, על אחת כמה וכמה אנחנו,

אם לא נכניס בעצמנו מים, שזו תפלה — שפכי כמים לבך נכח פני ה', ותורה — כמאמרם ז"ל (בבא קמא פב.): אין מים אלא תורה, אזי נתיבש לגמרי. צריכים בכל מיני אפנים שבעולם רק להתחזק ולא להשבר משום דבר. ולכן הרגל עצמך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, והעקר לבקש: "רבוננו של עולם, זכני להיות בשמחה, אני עצוב, אני שבור, עזרני לעבר על הכל", ואז תראה מה שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

אני מקווה מאד לפניו יתברך, שתתפלל גם בעבורי, ובקרוב נתראה יחד. תפלה פועלת לכלם, זה מתפלל בעבור זה, וזה בעבור זה. ובודאי נזכה כבר לראות במו עינינו גלוי שכנינו, אשר אין עוד דבר טוב יותר מזה — להסתפל על הקדוש-ברוך-הוא. השם יתברך פה עמנו, אתנו ואצלנו, וכל אשר עושה זהו בחסד נפלא, אפלו שישנם דברים שאיננו מבינים, אבל העקר להתחזק ביותר, ולא לפל בדעתו כלל.

רק חזק ואמץ, ואז תצליח. בחיים צריכים להתחזק במאד מאד, כי עוברים על כל אחד דינים כאלו, מרירות כזו, אשר אי אפשר להמתיקם, אלא על-ידי הצדיק, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר, חלק א', סימן כג) אי אפשר להמתיק מרירותא דעלמא, אלא על-ידי מלחא, ומלחא זה הצדיק. הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שתמיד נהיה מקרבים אל הצדיק ונשמשו, עד שנוזכה כבר ליעוד של "ומלאה הארץ דעה לדעת את ה'", שכל העולם כלו יפירו את הקדוש-ברוך-הוא.

חזק ואמץ ואל תפחד כלל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט' רכ.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ויקרא, ט' אדר-ב' ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה גגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך! יהודי צריך להשתוקק תמיד להגיע למעלה הכי גדולה. וכך אמר רבנו ז"ל: העולם מחפשים דברים קטנים, אני אומר, שצריכים לחפש את הכי גדול, צריכים רק את הקדוש-ברוך-הוא. ולכן העקר להיות תמיד בגדלות המחין, ולא להסתפל על שום דבר, רק להפיל באין סוף ברוך הוא.

אני מאד מקנה, שתקח עצמך בדין, ותתחיל להיות שמת, ותתבודד להקדוש-ברוך-הוא, ותצא מהקטנות, ותסתפל תמיד רק על הגדול. רבנו ז"ל אומר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ל'), שצריכים להתקרב אל הצדיק הכי גדול שיש בעולם. אז בא ונחפש אותו מסוף העולם ועד סופו. ומוהר"ן ז"ל אומר (לקוטי-הלכות, השקמת הבקר, הלכה ד'), שצריכים ביום ובלילה לחפש את הצדיק הגדול במעלה נפלאה מאד. וכן מובא (לקוטי-הלכות, שלוחין, הלכה ה'), שצריכים לחפש תמיד את הרוח-הקדש של הצדיק בתוך הספרים שלו, ולכן עלינו רק ללמד ספרי הקדש, ולחפש בכל ספר וספר היכן מוצאים את הקדוש-ברוך-הוא, ואיזה ספר יכול לקרב אותנו אליו יתברך. ואם נהיה חזקים בזה — נצליח.

אבל העקר אל תשכח, שאנו צריכים להתבודד בכל יום אל הקדוש-ברוך-הוא, ולדבר רק אליו ולבכות רק לפניו. ואם נהיה חזקים בזה, תאמין לי שנצליח. אם רבנו ז"ל אמר לנו (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ק), שכל הצדיקים לא הגיעו למדרגתם אלא על-ידי התבודדות, למה אנו אנשים כל-כך קטנים לא נצית את רבנו ז"ל! ולכן עלינו רק לבקש את הקדוש-ברוך-הוא כל יום ויום, ואם נהיה חזקים בזה נצליח את דרכנו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

אָשׁוּר ט' רכא — ט' רכב בּנחל שכא

ט' רכא.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ויקרא, ט' אדר-ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ הָאָרְךָ.

אודות כל מה שעובר עליך וכו', אם תתחזק באמונה, הקדוש-ברוך-הוא סוף כל סוף לא יעזב אותך, ויוציאך מכל הצרות. אמונה זהו כח אדיר, מנסים אותך בכל מיני נסיונות קשים ומרים, ועל-ידי אמונה תעבור על הכל. רבנו ז"ל אומר (שיחות-הר"ן, סימן לג): אצל העולם אמונה זה דבר קטן, ואצלי אמונה זהו דבר הכי גדול.

נא ונא ראה להרגיל עצמך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, אשר הדבור בעצמו זה אמונה, ואז לא יחסר לך מאומה. פי באמת כשאדם מדבר אליו יתברך, ההכרח שתהיה לו אמונה, פי אחרת לא ידבר אל הקדוש-ברוך-הוא, ולכן אמונה ותפלה תלויות זו בזו. אשרי מי שחזק בתפלה אליו יתברך, ואז טוב לו כל הימים, ועל-ידי-זה ממשׂיך על עצמו אמונה. וכתוב (משלי כח, כ): "איש אמונות רב ברכות", מי שיש לו אמונה, יזכה לברכות הרבה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט' רכב.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ויקרא, ט' אדר-ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָהּ.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

העקר ראי להתחזק באמונה פשוטה בו יתברך, ושום דבר בעולם שלא ישבר אותך. וכך אומר שלמה המלך (משלי כח, כ):

"איש אמונות רב ברכות", מי שחזק באמונה, זוכה לברכות לאין ספור.

הן אמת זהו צער גדול מאד לשמע את כל הטרגדיה שעברת בחיים, אף את כל אהד מנסים בנסיון אחר. ולכן הני חזקה מאד, ואל תשברי משום דבר, כי גדול אדוננו ורב להושיע, ושומע תפלת כל פה.

רק התחזקי, ושוב התחזקי להיות בשמחה, כי בזה העולם צריכים הרבה התחזקות, כי רודפים את כל אדם בכל מיני רדיפות, ואשרי מי שמתחזק באמונה, ואיננו ירא ומתפחד רק ממנו יתברך.

יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שנוזה תמיד להיות מקשרים אל הצדיק האמת, שהוא רבנו ז"ל.

המאחל ברכה והצלחה מן השמים.

ט' רכג.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ויקרא, ט' אדר-ב' ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו ואיר ויזרח.
לנכון קבלתי את מכתבך.

אודות שאלתך וכו', מובא בהקדמת השלחן ערוך שגדפס בפעם הראשונה, שהבית יוסף פותב, שהוא רוצה שיסימו בכל חדש את הד' חלקי השלחן ערוך. אבל זה נאמר למחות גדולים, שיכולים לסימו בכל חדש. והלואי שאנו נוזה לכל הפחות פעמים בשנה לגמר את השלחן ערוך מחבר רמ"א, אשר זה הרבה מאד, וזו זכות גדולה ביותר.

אף דעת לנכון, שצריך להזהר מרבוי אור, ובפרט בחורים צעירים צריך לשמרם שלא יעמיסו על עצמם יתר על המדה, וצריכים לצמצם אותם, ולא לתן להם לסיים את זאת בכל חדש, כי

זֶה קָשָׁה מְאֹד, וְרַבּוּי אֹרֶךְ עֲלוּל לְהִבְיָא לְשִׁבְיַת הַכְּלִים. כִּי מִלְּבַד זֹאת הֵם לְוֹמְדִים ח"י פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, שְׁזֵה מְטַהֵר אֶת הַנֶּפֶשׁ. הֵן אָמַת שָׁרְבְנוּ ו"ל אֹמֵר, שְׁמִי שְׁלֹמֹד שְׁלַחַן עֲרוּף, מְזַכֵּף אֶת הַדְּמִים שְׁלוֹ, וְזֹזְכָה לִירְאֵת שְׁמַיִם וְלֶאֱמוּנָה, עִם כָּל זֹאת צְרִיכִים לִרְאוֹת לְצַמְצָמָם, כִּי לְדַעַתִּי, זֶה יוֹתֵר מְדַאי לְסִיִּם כָּל חֲדָשׁ אֶת הַשְּׁלַחַן עֲרוּף.

וְאוֹדוֹת מַה שְּׁשָׂאֵלָתָ וְכוּ', תְּלַמִּידִים צְעִירִים צְרִיכִים לְתַן לָהֶם זְמַן לְצֵאת וּלְהִשְׁתַּחֲרֵר מֵעֵט, כִּי בְּנֵי הַנְּעוּרִים זְקוּקִים לְגִיחָא לְמַחֲזִין, כִּי גַם רַבְּנֵי ו"ל אָמַר לְמוֹהַרְנ"ת ו"ל הַרְבֵּה שְׁעוּרִים לְלַמֵּד, וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן אָמַר לוֹ לְתַן גִּיחָא לְמַחֲזִין, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְעֲשׂוֹת כֵּן עִם הַתְּלַמִּידִים. עִם כָּל זֹאת אִם יִשְׁנֵם תְּלַמִּידִים הַמְּסִימִים כָּל חֲדָשׁ ד' חֲלָקֵי שְׁלַחַן עֲרוּף, זֶהוּ חֲדוּשׁ בְּחֲדוּשִׁים, שְׁלֹא שְׁמַעְנוּ כְּזֹאת בְּדוֹר הָאֲחֵרוֹן. אֲבָל צְרִיכִים לְשָׁמֵר מְאֹד מְאֹד עַל הַצְּמָצוּם שְׁלֹא לְהִכְבִּיד עֲלֵיהֶם, כִּי זֶה יְכוּל לְהִרְסֵם אֶת מַחֲם.

עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי גִיל הַנְּעוּרִים הוּא הַזְּמַן לְמַלֵּא עֲצָמוֹ עִם הַרְבֵּה תוֹרָה, וּמַה שְׁלֹמְדִים אֲזוּ, זֶה נִשְׁאָר לְכָל הַחַיִּים. מַה שְּׁאֲנִי זוֹכֵר, זֶה בְּעֵקֶר מַה שְּׁלַמְדַתִּי בְּהִיוֹתִי בְּחוֹר צְעִיר, שְׁאֲזוּ בְּלִיתִי אֶת זְמַנִּי הַיָּקָר בְּלַמּוּד הַרְבֵּה סְפָרֵי רַבְּנֵי ו"ל, וּבְמִדְרָשֵׁי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים, וְזֵה מַה שְּׁנִשְׁאָר לִי. וְאֶף שְׁעוּבָר עָלַי מַה שְּׁעוּבָר, אֲבָל הַ"לְקוּטִי-הַלְכוֹת" וְכָל סְפָרֵי רַבְּנֵי ו"ל נִמְצְאִים בְּתוֹךְ הַדָּם שְׁלִי, וְלִכֵּן לֹא יְכוּלִים לְשִׁבֵּר אוֹתִי בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן.

אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּף-הוּא, שְׁעַד הַרְגַע הָאֲחֵרוֹן בְּזֵה הָעוֹלָם אֲפָרְסֵם אֶת דַּעַת רַבְּנֵי ו"ל, וְאֲיַנְּנִי מִפִּתְחֵד וְאֲיַנְּנִי מִתְּפַעַל מִשׁוּם בְּרִיָּה, שְׁכֹלֵם יִדְבְּרוּ וְיִלְחָשׁוּ מַה שְּׁרוּצִים, לִי לֹא אֲכַפֵּת כָּלֵל! אֲנִי לְמַדְתִּי אֲצַל רַבְּנֵי ו"ל, שְׁאִין לוֹ לְאָדָם חֲבֵר, אִין לְאָדָם יָדִיד, יֵשׁ לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּף-הוּא בֵּן יְחִיד וְהוּא — כָּל יְהוּדִי וְיְהוּדִי, כְּמוֹ שְׁכַתוּב (דְּבָרִים יד, א): "בְּנִים אַתֶּם לְהוֹי"ה אֱלֹקֵיכֶם". וּבְתַחֲשׂוּהָ כְּזוֹ צְרִיכִים לְחִיּוֹת, שְׁרַק אַתָּה בְּעֲצָמְךָ נִמְצָא בְּעוֹלָם.

וְלִכֵּן אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, הִיּוֹת שְׁחַנֵּן אוֹתְךָ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּף-הוּא בְּכַשֵּׁר

הַסֵּבֶר נִפְלָא, שְׁאֵתָהּ יְכוּל לְהַכְנִיִס בְּכַנֵּי הַנְּעוּרִים אֲמוּנָה בְּהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, אֲמוּנַת חֻכְמִים, שְׁמִתָּהּ וּתְפִלָּה וַיִּרְאֵת שְׁמִים, הַמְשִׁיךְ בָּזֶה,
וַגְדֵּל זְכוּתָהּ בְּשָׁמַיִם — אֵינן לְתֵאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל.

וְזֹאת תִּדְעַ, שְׁאֵם תּוּכַל גַּם לְהַחְזִיר בְּתִשׁוּבָה אֶת הַרְחוּקִים
שֶׁנִּשְׁבּוּ בְיַדֵּי יִצְרָם, זֶה חֲשׁוּב אֲצִלּוֹ יִתְבָּרַךְ יוֹתֵר מֵהַפֵּל. וְכַמּוּבָא
בְּזוּהַר (חֶלֶק ב' קכח): זַכָּאָה מָאן דְּאֶחִיד בְּיָדוּהֵי דְחִיבָא, אֲשֶׁרֵי מִי
שֶׁמִּחְזִיק בְּיַדֵּי הַחֲזִיבִים. וְלִכֵּן לֵךְ בְּכַתְּבָךְ זֶה וְהוֹשַׁע אֶת יִשְׂרָאֵל, וְשׁוּם
דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ.

אֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּהְיֶה חִזְק בְּאֲמוּנָה
בְּבוּרָא עוֹלָם וּבְאֲמוּנַת חֻכְמִים עַד הַסּוֹף, שְׁלֹא יוּכְלוּ לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ.

הַעֲקֹר מַה שְׁאֵתָהּ צְרִיף — לְדַבֵּר עִם הַבְּרִיּוֹת רַק דְּבוּרֵי אֲמוּנָה,
וְלֹא דְבוּרִים אַחֲרִים, וְאִזּוּ תִרְאֶה שְׁאֵף אֶחָד לֹא יוּכַל לְנַצַּח אוֹתָךְ.

אֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁנִּתְרָאָה בְּקִרְוֹב מְאֹד.

הַמֵּאֲחִיל לֵךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' רכד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְקַרָּא, ט' אֲדָר-ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב אֵל ... גִּרוּ יֵאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קְבֻלְתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

יְדִידֵי הַיְקָר! אָדָם צְרִיף תְּמִיד לְהַשְׁתַּוְקֶק לְשִׁמְעַ אֶת קוֹל
הַצְּדִיק, אֲבָל לְזֶה זוֹכִים רַק עַל-יְדֵי הַתְּבוּדוֹת, אִם אָדָם מֵתְבוּדָד
אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, תְּמִיד יִשְׁמַע אֶת קוֹל הַצְּדִיק. וְכַמּוּבָא בְּדַבְרֵי רַבְנּוּ ז"ל
(לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קו), שֶׁהַקּוֹל שֶׁל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
שׁוֹמְעִים כְּשֶׁעֲדִין צְעִירִים, כְּמוֹ-כֵן אֶת הַקּוֹל שֶׁל הַצְּדִיק, עֲדִין
שׁוֹמְעִים אֶת הַקּוֹל. וְכִכֵּל שְׁאָדָם מֵתְבַגֵּר וּמִזְדַּקֵּן, הוּא שׁוֹכַח לְגַמְרֵי
מִקּוּלוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וַיֵּשׁ לוֹ קִשְׁיוֹת, רַחֲמָנָא לְצַלּוּ, עָלֶיךָ

אָשׁר ט' רכה בנחל שכה

יתברך. ומכל שפן וכל שפן כשכבר חושב שמקרב לצדיק זמן רב, הוא שוכח לגמרי את הכל, עד שמהפך דברי אלקים חיים וחולק על הצדיק. וכל זה בא מפני שחושב שמקרב כבר אל הצדיק זמן הרבה. ובאמת רבנו ז"ל אומר (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן סב), שצריכים לעשות בכל פעם התחלה חדשה בהתקרבות אל הצדיק.

ותאמין, שמאז שהתקרבתי אל רבנו ז"ל ועד עכשו, אצלי הכל חדש, בכל פעם אני מרגיש שאני מקרב חדש, כל-כך הרבה שנים חלפו כבר, ואני מרגיש כחדש. ולכן ראה גם אתה להתחדש בכל פעם מחדש.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט' רכה.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ויקרא, ט' אדר-ב' ה'תשמ"ו.

שלום וברכה אל היקר והנעלה ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך המלא מרירות.

גא ונא ראה להחזיק מעמד, אני מבין את כאבך, ומרגיש היטב כל אנחה ואנחה שלך.

אני אראה לדבר עמה, כדי לעשות בינכם שלום-בית אחת ולתמיד, כי לא יתכן להמשיך כך, שתמיד תשפיל אותך, ותציק לך ותשבר אותך, לא יכולים לחיות כך, החיים מספיק מרורים, ישנן בעיות פרנסה, חובות וצרות, אז לכל הפחות שיהיה בית חם, ואם היא מצערת אותך כל-כך ושופכת דמך, אין זה נקרא חיים כלל.

לזאת אבקש אותך מאד, ראה להתחזק ולהחזיק מעמד, ובנדיא הכל יתהפך לטובה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט' רְכוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ט' אֲדָר־ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אודות מה שְׁעוֹבֵר עֲלֵיכֶם וְכוּ', כָּל הַצָּרוֹת הֵן רַק מִפְּנֵי שְׂאֵת
בְּעֶצְבוֹת וּבְדַכְאוֹן, וְאֵינֶנּוּ שְׂמֵחָה בְּעֶצְמָהּ, וְאֵין לָהּ בִּטְחוֹן עֲצָמִי. אִם
הֵיטָה לָהּ שְׂמֵחָה וּבִטְחוֹן עֲצָמִי, בְּעֵלְהָ הִיָּה שְׂמֵחַ, וְכֵן כָּל הַסּוֹבְבִים
אוֹתָהּ הֵיוּ בְּשְׂמֵחָה. וְלִכֵּן רָאִי לְהַכְרִיחַ עֲצָמָהּ לְהִיּוֹת בְּשְׂמֵחָה, וְאִז
גַּם בְּעֵלְהָ וְהַיְלָדִים יִהְיוּ בְּשְׂמֵחָה גְּדוֹלָה מְאֹד, וְתִהְיֶי הַמְּאֻשָּׁרִת
בְּיֹתֵר. וְלִכֵּן רָאִי לְהַתְחִיל מֵעַכְשָׁו לְהִיּוֹת בְּשְׂמֵחָה, וְאִז תִּהְיֶה לְכֶם
פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעַת וּבְנִקְלָה, וְתַעֲבֹרֵי עַל הַכָּל.

הַמְּאֻחַל בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

ט' רְכוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ט' אֲדָר־ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה אֶל ... גְּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אודות שְׂאֵלְתָהּ בְּעֵנִין מַכְלֵת וְכוּ', בְּאַמֶּת זֶהוּ גִסְיוֹן גְּדוֹל מְאֹד,
כִּי הִרְבָּה אֲנָשִׁים קוֹנִים בְּהַקְפָּה, וְאַחֲר־כֵּן קָשָׁה לָהֶם לְשַׁלֵּם אֶת
הַחֹב, וּמִכָּל שְׂכָן כְּשֶׁהַחֹב גָּדֵל וְגָדֵל, הֵם נִשְׁאַרִים עִם הַחֹב,
וְהוֹלְכִים לְקִנּוֹת בְּמָקוֹם אַחֵר וְכוּ', וּבַעַל הַמַּכְלֵת צָרִיף לְשֵׂאת
בְּתוֹצְאוֹת. וּמָה יַעֲשֶׂה אִם נִכְנָסַת אֵלָיו אִשָּׁה וְאוֹמְרַת לוֹ: אֵין לִי
חֵלֶב, אֵין לִי לֶחֶם, הָאִם יִשְׁאִירָנָה כֶּף בְּלֹא לִתֵּן לָהּ מְאוֹם וְכוּ'.

וּבְדִידֵי הָיָה עֲבָדָה, אַחֵר נִשׁוֹאֵי הֵיוּ לִי מִצְבִּים קָשִׁים מְאֹד,
וְהֵיטָה חֲיָב שְׂשִׁים דּוֹלָרִים לְמַכְלֵת, וְתַכְּף כְּשֶׁדָּרְכָתִי עַל מִפְתַּן דְּלִתּוֹ,

עָנָה וְאָמַר לִי: אֵינְנִי יָכוֹל לְמַכֵּר לָךְ, חוֹבְךָ עוֹמֵד עַל שְׂשִׁים דוֹלָר. וְלֹא הֵיטָה לִי אֶפְלוּ חֲתִיכַת לֶחֶם לְתַת לִילָדִים, לֹא הִיָּה לִי בְּקָבוֹק חֶלֶב לְתִינוּק. וַיֵּצְאֵתִי וּבְכִיתִי לְפָנָיו יִתְבַּרֵךְ, וַהֲנֶה מַה דַּהֲוָה וְכוּ'.

וּלְעֵתִים כְּשֶׁעָנִי מוֹרִיד דְּמָעוֹת, זֶה מְזַעֵזַע אֶת הַשָּׁמַיִם וְשָׁמַי הַשָּׁמַיִם. וּמִסְפָּרִים עַל הַרְבֵּי הַקְּדוּשׁ מִצְאָנוּ זי"ע, בְּעַל מְחַבֵּר סֵפֶר "דְּבָרֵי חַיִּים", שֶׁאָמַר, שְׂאִינוּ מְפַחֵד מֵאֵף אֶחָד רַק מִדְּמָעוֹת שֶׁל עֲנִיִּים, וְלָכֵן הִיָּה מְחַלֵּק צְדָקָה יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל.

וְלָכֵן אָנִי אִישִׁית אֵינְנִי מְחֻזָּק מִמְּכַלֵּת, כִּי רַבִּם כְּכֹלֵם קוֹנִים בְּהַקְפָּה, אֲנָשִׁים אֵין לָהֶם, וּלְבִסוּף אֵינָם יְכוֹלִים לְפָרַע חוֹבָם, וְלִגְרָשׁ אֲנָשִׁים וְלֹא לְתַן לָהֶם לְקִנּוּת, זֶה לֹא פָּשׁוּט כָּלֵל וְעָקָר, וְזֶהוּ נִסְיוֹן קָשָׁה מְאֹד. לִי בְּרוּר, אִם לִי הֵיטָה חֲנוּת מְכַלֵּת, מִשָּׁךְ יוֹמִים שְׁלֹשָׁה הֵיטִי פּוֹשֵׁט רִגְלִי, כִּי אִם הִיָּה בָּא עָנִי, וּמִבְּקָשׁ לְקִנּוּת לֶחֶם וְחֶלֶב, וְהִיָּה אוֹמֵר שְׂאֵין לוֹ לְשֵׁלֶם וְכוּ', הֵיטִי אוֹמֵר לוֹ: קַח גַּם גְּבִינָה וְלָבֵן וּבִיָּצִים וְכוּ', וּלְבִסוּף לֹא הֵיטִי עוֹמֵד בְּזוּה. מִחַד — אֵי אֶפְשָׁר לְהִתְאַכָּר לְבְּרִיּוֹת, וּמֵאִידֶךָ — אֵי אֶפְשָׁר לְתַת בְּחֻנָּם, וְאַחֲרֶיךָ לְפָשֵׁט אֶת הַרְגָּל.

וְלָכֵן לְפִתַח חֲנוּת מְכַלֵּת זֶהוּ נִסְיוֹן קָשָׁה מְאֹד, אֶלֶּא אִם־כֵּן אָדָם חֹזֵק בְּעֵצְמוֹ, וּמוֹכֵר רַק בְּמִזְמַן וְכוּ', אֵךְ כִּי־צַד יַעֲמֵד מִנְּגֵד, כְּשֶׁתְּבוֹא לְפָנָיו אִשָּׁה, וְתִתְחַנַּן שְׂאֵין לָהּ לְהִבִּיא טָרֶף לְעוֹלָלֶיהָ וְכוּ' וְכוּ' !

לְזֹאת הָעָקָר רָאָה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה. וַיַּעֲזֹר לָךְ הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׂאִם תֵּצֵא לְהַפְצָה, יִהְיֶה לָךְ תְּמִיד שְׂפַע. מִי שֶׁמְפִיץ סִפְרֵי רַבָּנוּ ז"ל, הוּא חוֹרֵשׁ וּזוֹרֵעַ רוּחַנִיּוֹת, וְאַחֲרֶיךָ קוֹצֵר גְּשָׁמִיּוֹת. וְאֲנָשִׁים חוֹזְרִים בְּתִשׁוּבָה בְּזִכּוֹתָיו. וְלָכֵן זֶה מְבֻטָּח, מִי שֶׁיוֹצֵא לְהַפְצָה — יִהְיֶה לוֹ תְּמִיד כֶּסֶף בְּכִיסוֹ, וְזֶה בְּדוּק וּמְנִסָּה, וְהֵבֵן לְמַעֲשֵׂה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' רכח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וַיִּקְרָא, י' אָדָר־ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעֻלָּה ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ הָאָרוֹךְ.

אוֹדוֹת שְׂאֵלְתְךָ וְכוּ', כַּאֲשֶׁר מִתְעוֹרְרֶת שְׂאֵלָה בְּרַפּוּאָה, הָאֵם לְנִתְחַם אִם לֹאוּ, צְרִיכִים לְשָׂאֵל שְׁלֹשָׁה רוּפְאִים מְמַחִים, וְאִם רַק רוּפֵא אֶחָד מְמַלִּיץ עַל נִתְחַח, אֵינן עוֹשִׂים אוֹתוֹ, אֶלֶּא אִם־כֵּן הִסְפִּימוּ עַל כֶּךָ שְׁלֹשָׁה.

וְהִנֵּה בְּהַקְשֶׁר לְעִנְיָנְךָ וְכוּ', רַבְּנוּ ז"ל רָצָה שְׂקָדִים בְּחֹזֵר יִתְחַתֵּן, וְלֹא הִסְפִּים שְׂבַחְוֵרִים יָבוֹאוּ אֵלָיו. וְלִכֵּן אֶצֶל רַבְּנוּ ז"ל עָקַר גְּדוּל מְאֹד מְאֹד לְשֵׂאת אִשָּׁה וְלִבְנוֹת בֵּית, וּבִכְפָּרֵט בְּגִיל עֲשָׂרִים וְתִשְׁעֵ, זֶהוּ גִיל מְבַגֵּר בְּהַחֲלֵט. וְלִכֵּן רָאָה לְקַחַת קוֹנְטְרָס "מְצִיאַת־הַזְּוִוג", תְּתַפְּלֵל הַתְּפִלוֹת הַלְלוּ אַרְבָּעִים יוֹם, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִזְמִין לְךָ זְוִוג טוֹב, וְהַזְּוִוג הָרֵאשׁוֹן שִׁיְצִיעוּ לְךָ — תִּקַּח לְשֵׁם שְׁמַיִם, וְאֵל תִּהְיֶה בְּרִזָּן כָּלֵל, כִּי גִיל עֲשָׂרִים וְתִשְׁעֵ הוּא גִיל מְבַגֵּר מְאֹד, וְלִפְגָּם פַּעַם אַחַת בְּבְרִית, לֹא כְּדַאי לִהְיוֹת בְּזֵה הָעוֹלָם, לֹא וְלֹא!

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִתֵּן לְךָ שְׂמֵחַת הַחַיִּים, שְׂתַרְגִּישׁ תְּמִיד אֶת הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, וְתַרְגִּיל עֲצֻמָּךְ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ עַל־כָּל־פְּנִיִם חֲמֵשׁ דְּקוֹת בַּיּוֹם, וְאִז תִּרְאֶה אֵילוּ נִסִּים יַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, כִּי כִּשְׂאָדָם מְרַגִּיל עֲצֻמוֹ בְּתַפְּלָה וְהַתְּבוּדוֹת לְשִׁיחַ בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ, כָּל חַיִּיו חַיִּים אַחֲרִים לְגַמְרִי.

וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן, רָאָה לְנַצֵּל אֶת זְמַנְךָ הַיָּקָר, חֲמֵשׁ דְּקוֹת אֵינִם הִרְבָּה כָּלֵל וְעָקַר, אֲבָל בְּשְׂמַיִם זֶה הִרְבָּה בְּמְאֹד מְאֹד, וְאִם בְּנִי־אָדָם הָיוּ יוֹדְעִים מֵה זֶה לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ אֶפְלוּ חֲמֵשׁ דְּקוֹת, תְּמִיד הָיוּ מְדַבְּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

רָאָה לְצִיַּת אוֹתִי, וּבְנוֹדַי לְכָל טוֹב הַגָּנוּז וְהַצָּפוּן תִּזְכָּה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אָשֶׁר ט' רכט – ט' רל בַּנְחַל שַׁכְט

ט' רכט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, י' אָדָר־ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה נִגְיֵעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ הַמְּלֵא מְרִירוֹת.

מָה אָמַר לְךָ, יְדִידִי הַיְקָר! רְאֵה לְהִיּוֹת שְׂמֵחַ, וְאִזּוּ הַקְּדוֹשׁ־
בְּרוּךְ־הוּא בְּעֶצְמוֹ יִשְׁמַר אוֹתְךָ שְׁלֵא תִפְגַּם בְּבְרִית, כִּי כָל הַפְּגָמִים
הִלְלוּ בָּאִים רַק מִחַמַּת עֲצָבוֹת וְדַכְאוֹן. וְלִכֵּן רְאֵה לְעַבֵּד הַרְבֵּה עַל
נִקְדַּת הַשְּׂמֵחָה, וְתִבְקֶשׁ אֶת הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא: "רְבוּנוּ שְׁל עוֹלָם,
זַכְּנֵי לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, זַכְּנֵי לְהַחֲדִיר בְּעֶצְמֵי אֱלֹקוֹתְךָ".

וְכֵן תִּרְאֶה לְהִיּוֹת חֲזָק מְאֹד בְּלִמּוּד ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, שְׁנֵה
הוֹרֵג אֶת הַיֵּצֵר הָרָע, וַיְכּוּלִים לְחַלְקֶם לְשִׁלְשָׁה חֻלְקִים: שְׁשֵׁה פְּרָקִים
בְּבִקְרָה, שְׁשֵׁה בְּצִהְרִים, וְשְׁשֵׁה בְּעָרְב, הַעֲקָר לֹא לְהַתְּבַלְבֵּל מִשׁוּם
דְּבַר. וְאִם קָשָׁה לְךָ, תוֹרִיד כַּמָּה פְּרָקִים.

וּמָה טוֹב וּמָה נְעִים, שְׂתַתְּפִלֵּל בְּכֹל יוֹם אֶת הַתְּפִלוֹת בְּקוֹנְטְרָס
"מְצִיאַת־הַזְּוִיג", וְתִבְקֶשׁ מִלְּפָנָיו יִתְבָּרַךְ, שְׁיִזְמִין לְךָ זְוִיג טוֹב, כִּי זֶה
הַנְּסִיּוֹן הַכִּי קָשָׁה.

הַעֲקָר רְאֵה לְגַנֵּב בְּכֹל יוֹם חֲמֵשׁ דְּקוֹת הַתְּבוּדָדוֹת, וְתִדְבֵר אֵלָיו
יִתְבָּרַךְ, וְהוּא יִתְבָּרַךְ בּוֹדְאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' רל.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, י' אָדָר־ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל הַבְּחוּר ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

של אֲשֶׁר ט' רלא בנחל

אודות שאלתך וכו', בכל הצעה הנה רצוי שאמך תראה את הבחורה תחלה, ואם היא מתרשמת לטובה, צריך ללכת על זה, פי אמא יש לה עין טובה, וכשר הבחנה ראוי, ולכן אם האמא ממליצה על השדוך, תקבל את דעתה, ואל תשאל שאלות כלל וכלל. ואם הבחורה מסכימה, שיגמר בכי טוב בסימן טוב ובמזל טוב, ותתחתנו מה שיותר מהר.

והעקר ראה לקבל על עצמך כל ימי חייה, שלא לריב ולא להתקוטט זה עם זה. חכמינו הקדושים אמרו (סוטה יז): איש ואשה זכו — שכינה שרויה ביניהם, ואם, חס ושלום, רבים, מגרשים את השכינה. ולכן תשמר מאד מאד לא להיות בכעס, וראה להיות סבלן גדול, ואז תצליח.

אני מקווה מאד להשם יתברך, שתצית לדברי אלה, והקדוש-ברוך הוא ימלא משאלות לבך לטובה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט' רלא.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר ויקרא, י' אדר-ב' ה'תשמ"ו.

שלום וברכה אל ... נרו ואיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אודות שאלתך וכו', הן אמת, שצריך לזכור, אשר יש דבר כזה — עין הרע, ועל זה אנחנו מתפללים בכל בקר, שתצילני מעין הרע, מלשון הרע, מפגע רע, ממלשינות, מעדות שקר וכו'. ואת התפלה הזו צריכים להתפלל בכונה גדולה מאד, ובגיי-אדם אינם נזהרים בזה. ולכן מהיום כל בקר כשאתה מתפלל את ה'יהי רצון' הנה אחר ברכות השחר, תכון בזה מאד מאד — ממיתה משנה, מחלאים רעים, ממקררים רעים, משטן המשחית. בכל פרט ופרט

אֲשֶׁר ט' רלב בנחל שלא

צריכים לבקש את הבורא יתברך שמו, ואז תראה נסים גלויים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

עליך לזכר תמיד את הנס הגדול הזה שעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, שלא תארף ולא שערת כלל, כי חס ושלום, אם היית נוסע בכביש מהיר, ופתאם הייתה נדלקת אש כזו, להיכן היית בורח? ! חכמינו הקדושים אומרים (נדה לא.): לעולם אפלו בעל הנס אינו מפיר בנסו; הנה לך נס גלוי, נס למעלה מדרך הטבע. ראה להודות ולהלל לפניו יתברך. והנה רצוי, שתברך בקריאה הראשונה ברכת הגומל, ותברכו יתברך על החסד הנורא והנפלא שגמל עמך, בן ומשיך לעשות עמך נסים ונפלאות תמיד. *

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט' רלב.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר ויקרא, "אדרבי' ה'תשמ"ו.

שלום רב אָל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

הקדוש-ברוך-הוא זכה אותך עם בעל נפלא מאד, תלמיד חכם גדול, בעל מדות טובות ודרך ארץ, עליך להודות ולשבח להקדוש-ברוך-הוא על החסד הנפלא שעשה עמך, שנתן לך בעל כונה שמכבד אותך, ומוסר נפשו בעבור הילדים, על-כן עליך לכבדו וליקרו מאד, כי במקום של אהבה — שם שרויה השכינה, ותזהרי שלא לריב ולא להתקוטט עמו, שלא תגרשו את השכינה מן הבית. כי בבית שישנו ריב, הקדוש-ברוך-הוא יוצא משם. ולכן ראו להתחזק ביחד, ולהתיעץ זה עם זה, ולומר זה לזה, ואז יהיה ביתכם כגן-עדן ממש.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

ט' רלג.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר ויקרא, י' אדר-ב' ה'תשמ"ו.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ידידי הנקר! ראה להתחזק ולהיות בשמחה. ובאמת אין זה קל כָּלֵל וְעָקָר, כִּי שִׁמְחָה זֹה הָעֲבוּדָה הַכִּי קָשָׁה שְׁאֵדָם צָרִיךְ לְהַגִּיעַ אֵלֶיהָ, וּמֵדוּעַ? כִּי שִׁמְחָה זֹה הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֶצְלוֹ יִתְבָּרַךְ כְּתוּב (דברי הימים טז, כז): "עֹז וְחֵדוּדָה בְּמִקְמוֹ". וְלִכֵּן צָרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ בְּעִבּוּר הַשִּׁמְחָה, וְלְהַתְּפַלֵּל בְּכָל יוֹם: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, וַפְּנֵי לְהֵיוֹת בְּשִׁמְחָה", אֲשֶׁר רְבֵנוּ וְ"ל אָמַר, כִּי שִׁמְחָה זֹה הַגְּאֻלָּה, וְעָקָר הַרְפוּאָה לְאָדָם זֹה הַשִּׁמְחָה.

וְלִכֵּן רֵאָה לְהַתְּפַלֵּל בְּכָל יוֹם עַל נִקְדַּת הַשִּׁמְחָה, וְאִז תִּזְכֶּה לְהַגִּיעַ אֵלֶיהָ, וְעַל יָדָהּ לֹא יִחַסֵּר לָךְ מְאוּמָה.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֵנִי מִתְּפִלָּל עֲלֶיךָ וְעַל כָּל עַם יִשְׂרָאֵל, שִׁיְהִיָּה לָכֶם שִׁמְחַת הַחַיִּים, וְלִשְׁמִחָה הָאֲמִתִּית נִזְכָּה בְּבִיאַת מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ, כִּי מְשִׁיחַ אוֹתִיּוֹת יִשְׁמַח, וְעַל-יָדֵי שְׁנִשְׁמַח — נִקְרַב אֶת הַגְּאֻלָּה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

תָּם וְנִשְׁלָם, שְׂבַח לְאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם!

בְּרִיךְ רַחֲמָנָא, שְׁזַכְּנוּ לְסִיִּים אֶת כָּל הַחֲבוּר הַנִּפְלָא הַזֶּה, וְהוּא בְּרַךְ מ"ט, וַיִּכְנֹס הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְסִדֵּר עֲכָשׁוּ לְדָפוּס אֶת בְּרַךְ נ' לְהַגְדִּיל תוֹרָה וְלְהַאֲדִירָהּ.

אָנָּה ה' הוֹשִׁיעָה נָא, אָנָּה ה' הַצְּלִיחָה נָא.

תִּכְוֵן הָעֵינַיִם

חלק מט

ג פתח דבר

ה הקדמה

יא ח' תתקעא

יחזק בת ישראל אודות הקשויים שמתגלעים בחייה עם בעלה האלים, וינדרייכנה כיצד לראות בטוב שהשפיע עליה הבורא, ויגנה התנהגות בעלה, אך יחזקנה שלא לבוא לידי גרושין, אלא לפתיחת דף חדש ללא מריבות.

יב ח' תתקעב

ידבר נוראות מחמר קלפת הנאוף הבאה במקום של עצבות, ויעורר מאד מאד על רבוי צעקה אליו יתברך לצאת מזה, ולזכות לקדשת עינים, ויבאר מעלת שמירת וקדשת העינים, ומעלת הנזהר מלחלק על ספרים שהחיו אותו, כי הוא מכיר את מקומו.

יד ח' תתקעג

יחזיק מהנמנען פחדי שוא, ויעוררו על גנבת עתים להתבודדות, וימליץ על עיון יום יום באוצר הקונטרסים ואשר בנחל.

טו ח' תתקעד

יוכיח על חסרון התפלה לבטול הגזרות שמונעות התפתחות החיים התורניים ביבנאל, על-ידי המונע בערמומיות, ויביע תקנתו לשנות פני הדברים.

טז ח' תתקעה

ינריף אשה כשרה כיצד על-ידי חזוק בעלה — תקבל ממנו הרבה חזוק וסיוע, וייחל מאד.

טז ח' תתעו

יחזק אחת מנשות אנשי שלומנו אודות השלום והידידות בין הנשים, שעל-ידיה תהיינה כחומה בצורה.

ח' תתקעז יז
יְבָאָר עֲנִין זְמַן תִּקּוּן חֲצוֹת לְפִי דַעַת רַבְּנֵי וי"ל לְעַמַּת דְּבָרֵי הַפּוֹסְקִים,
וְעֲנִין הַתְּנַהְגּוֹת לְמַעֲשֵׂה.

ח' תתקעח יז
יְדַבֵּר מִהַמְצָנָה הַגְּדוֹלָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, וַיִּחַדַּד הַהֲבָנָה הַעֲמֻקָּה
בְּדְבָרֵי רַבְּנֵי וי"ל, שְׂחָלֵק בֵּין לֵב נִשְׁבֵּר לְעֲצָבוֹת, וַיִּחְזַק מְאֹד לְזִכּוֹת לְלֵב
נִשְׁבֵּר הַבָּא עַל-יְדֵי שִׂמְחָה אֲמִתִּית בּוֹ יִתְבָּרַךְ.

ח' תתקעט יח
יֹוכִיחַ אִשָּׁה עַל רַבּוּי בְּכִיּוּתֶיהָ וְחֹסֵר הַכְּרֵתָהּ בְּמָה שֶׁנִּתְּנָן לָהּ הַבּוֹרָא,
וַיִּחְזַקְנָה מְאֹד.

ח' תתקפ יט
יְדַבֵּר נֹרְאוֹת וּנְפִלְאוֹת דְּבָרִים שֶׁל מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ לְבַעַל תְּשׁוּבָה, וַיִּבְהִיר לוֹ
גְּדֹל מַעֲלָתוֹ הַעֲצוּמָה וּמַעֲלַת תְּשׁוּבָתוֹ וְהַתְּקַבְּלוּתָהּ אֶצֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ,
וַיִּחְזַק וַיֵּאֱמַץ מְאֹד.

ח' תתקפא כא
יְדַבֵּר נְפִלְאוֹת מְעִינֵן הַלְמוּד בְּמָקוֹם שֶׁלְּבוֹ חֶפֶץ, וַיִּזְכִּיר עֲנִין סִדְרֵי-דְרָךְ-
הַלְמוּד, וַיִּשְׁבַּח הַיּוֹזְמָה לְקַחַת מִסְכַּת וּלְלוּמְדָה הַיֵּטֵב מֵאֵה פְּעָמִים
וְאַחַת, עַד שֶׁיִּחַדֵּשׁ עָלֶיהָ חֲדוּשִׁים אֲלֵיבָא דְהַלְכָתָא.

ח' תתקפב כב
יְדַבֵּר מַעֲקָר פְּנִינָתוֹ שֶׁל הַמַּחֲטִיא הַגְּדוֹל לְבִנְי-אָדָם, לְהַפִּילָם בְּעֲצָבוֹת
שֶׁלְאַחַר הַחֲטָא, וַיִּחְזַק מְאֹד בִּיצֵד לְשִׂמְחַת דְּוָקָא וּבְזָה לְמַגְרוֹ כְּלִיל, וַיּוֹרֶה
דְּרָךְ נְעִימָה וּמְתַקָּה בִּיצֵד לְזִכּוֹת לְשִׂמְחַת עַל-יְדֵי הַתְּבוּדָה עַל קִדְשַׁת
יִשְׂרָאֵל שֶׁזָּכִינוּ לָהּ.

ח' תתקפג כד
יְדַבֵּר נְפִלְאוֹת מַמְעֲלַת הַצְּדִיקִים הַקְּדוּשִׁים, שֶׁאֵף שֶׁזָּכּוּ לְמָה שֶׁזָּכּוּ, תָּמִיד
מְרַגְּשִׁים רַחוּקִים מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וַיִּפְרֹשׁ פְּסוּק "בְּשִׂמְחִים יִכְסֶה פָּנָיו,
וּבְשִׂמְחִים יִכְסֶה רַגְלָיו וּבְשִׂמְחִים יַעֲוֹפֵף", עַל קִטְבַּת הַעֲלָמַת עֵינֵי אָדָם
מִהַתְּקַדְמוּתוֹ בְּדְרָךְ הַקִּדְשׁ, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִזְכֶּה לְמָה שֶׁיִּזְכֶּה, וַיִּזְכִּיר עֲנִין
בְּקִי בְּרִצּוֹא וּבְקִי בְּשׁוּב, וּלְדַבֵּר מִהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּעָלֶיהָ וּבִירִידָהּ, וּלְבַטֵּל
תָּמִיד הַיִּשׁוּת וְהַגְּאוֹת שְׁלוֹ, וַיִּזְכִּיר הַנְּהַגְּת רַבְּנֵי וי"ל, שֶׁאַחַר כָּל הַנְּהַגּוֹתָיו
הַשְּׂתוּקָק מִחֲדָשׁ לְהִיּוֹת יְהוּדִי.

תָּכֵן הַעֲנִינִים

ג

כו' תתקפר כו

יַעֲוֹר אִשָּׁה צְעִירָה שְׁסֻבְּלָה רַבּוּת, לֹא לְחַפֵּשׁ לְקַבֵּל תְּשׁוּמַת לֵב, אֲלֵא תָמִיד לְהַעֲנִיק, וְזֶה יִתְקַן אֶת הָעֶבֶר עֲלֶיהָ, כִּי עַל כָּלֵם עֹבְרוֹת צְרוּת, וְהַעֲקֹר לְבָרַח מְאֹד מִמִּדַּת הַקִּנְיָאָה.

כז' תתקפה כז

יִחְזַק הַנִּמְעָן שְׁלֹא יִנִּיחַ אֲצִלוֹ הַעֲצָבוֹת, וַיִּשְׁמַר עַל שְׁלוֹם בֵּיתוֹ גַּם כִּסְגָּלָה לְעַבּוֹר, וַיִּנִּיחַ לַעֲת עֵתָה אֶת בְּנוֹת אִשְׁתּוֹ, וַיֵּאָחֵר הַיָּרֵעַ יְבוֹא הַיָּשׁוּב.

כז' תתקפו כז

יִחְזַק בַּחֲוֹר מֵעַכְבַּ שְׁדוּף אֹדוֹת מְצִיאַת הַזּוּג, וַיִּבְאֵר לוֹ בְּאֵר הַיֵּטֵב אֶת הַרְעִיּוֹן הַעֲמַק הַטְּמוּן בְּמֵאמְרָם ו"ל: 'נְחוּת דְרָגָה וַנְּסִיב אִיתְתָּא'.

כח' תתקפו כח

יִרְיֵךְ בְּקִצְרָה בַּחֲוָרָה מֵעַכְבַּת שְׁדוּף אֹדוֹת זְהִירוֹת מְבַרְרָנוֹת יְתָר, וַיִּזְהֵר עַל שְׁמִירַת שְׁבֵת.

כט' תתקפח כט

יִחְזַק אִם לִילָדִים בְּעֵלַת שְׂאִיפּוֹת רוּחָנִיּוֹת גְּבוּהוֹת, וַיִּדְבֵּר נוֹרְאוֹת נִפְלְאוֹת לְמָה זֹכֶה הַמִּתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה זָכָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וַיִּתְיַחַס לְהַתְּלַבְּטוּתָהּ אֹדוֹת שְׂאֵלוֹת בְּזָה בְּאַמוּנָה, וַיִּסְפֹּר עֲבָדָה מֵר' בְּרוּךְ בְּרִדִּיטְשׁוֹבֵר מְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֹנו, אִיךְ שְׁעָנָה לְבָנוֹ אִמְרָה נִפְלְאָה, שֶׁהִיא פָּנְנָה יְקָרָה לְבוֹטְחִים בָּהּ עַדִּי עַד, וְעַקֵּר הַיְשׁוּעָה שְׁלֵמֵרוֹת כָּל הַיְרִידוֹת חוֹזְרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וַיַּעֲוֹרְרָנָה לְהִיּוֹת לְעֹזֵר לְבַעֲלָהּ בְּדַרְכּוֹ לְקָרוֹב כְּחוֹקִים.

ל' תתקפט ל

יִגְלֶה נוֹרְאוֹת נִפְלְאוֹת מִמָּה שְׁמִדַּת הַשְּׂמִחָה דִקְדֻשָּׁה מִמְשַׁכַּת לְאָדָם, וַיִּסְפֹּר עֲנִיָּן שְׂאֵמֵר רַבְּנוֹ ו"ל לְאֶחָד מְאַנְשֵׁי אֹדוֹת רְקוּד, וְשִׁיחַת מוֹהֲרַנְיָת ו"ל בְּעֲנִיָּן זֶה, וַיַּעֲוֹרֵר לְקַיָּם זֹאת.

לא' תתקצ לא

יִבְאֵר, שְׁעַל-יְדֵי רְקוּדִים וְהַמְחָאֵת פָּךְ אֶל פָּךְ נִמְתְּקִין הַדִּינִים, וְזוֹכִים לַיְשׁוּעָה שְׁלֵמָה.

לב' תתקצא לב

יִזְהֵר לְשַׁכַּח אֶת הָעֶבֶר וְלִהְתַּחֵיל מִחֲדָשׁ, וַיִּגְלֶה, שְׁעַקֵּר תְּקוּן הַבְּרִית הוּא עַל-יְדֵי הַפָּצָה.

- ג' תתקצב** לג
 יגלה מנחיצות חובותינו להיות שמשים אצל רבנו ז"ל, כי זהו חלקנו ותקוננו, ויחזק על-פי המעשה שהתבטא רבנו ז"ל — הגה הוא מלאך, והגה הוא גלח, ויחזק מאד.
- ד' תתקצג** לד
 יעורר לקשר את עצמו עם נשמות ישראל וכו', ועל-ידי-זה יש לאדם ממשלה על המלאכים כדברי רבנו ז"ל, ויבאר מהות מצות "ואהבת לרעך כמוך", ויאחל הגשמת שאיפתו בנסיעה לציון רבנו ז"ל, וידבר ממעלת למוד "תורת-כהנים".
- ה' תתקצד** לו
 יגלה למקרב חדש העקר הגדול של שיחה בינו לבין קונו, והצנעת ההתקרבות, וסדר דרך הלמוד.
- ו' תתקצה** לו
 יחזק להסתפל על הנקודות טובות שבו, ויעורר להתפלל בכל יום על שלש התאוות שהן מפסדי היראה, ויעתיק תפלה קצרה להנצל מהן, והן: תאנת נאוף, קמון ואכילה, ויחזק מאד.
- ז' תתצו** לח
 יעורר על תפלות לבטול אליו יתברך בלי שום קשיות עליו, ועל הצדיקים שסובלים הרבה מאתנו, ולשוב בתשובה על אמונת ה' וצדיקיו, ויגלה הנעימות והעמקות שמסתרת ב"לקויטי-מוהר"ן" הקדוש והנורא, שכל חכמת הקבלה כלולה בו.
- ח' תתקצז** לט
 יחזק אשה כשרה על בריאותה, ויזרזה לשמח בחלק הטוב שנתן לה השם יתברך, ויעורר על אהבה בין נשות אנשי שלומנו, ויספר המעשה הידוע מתלמידי האר"י על חשיבות השלום בין נשות התלמידים.
- ט' תתקצח** מ
 יגלה מעלת הקונטרסים, ויוכיח הנמצא על העדר מדת הצמצום, ויזהירו לשמר על הבריאות, ויחזקו על שמחה, דרך ארץ, ודבור אליו יתברך.
- י' תתקצט** מא
 יביע שמחתו על שאנו זוכים לשמש את רבנו ז"ל, ויגלה שכל ההשפעות באות על-ידי מדת השמחה, ויזהיר על שמירת הבגדים בנקיית ודרך ארץ.

תָּכֵן הַעֲנִינִים

ה

ט' אֲלָפִים מא

יגלה מעלת האדם המחזיק מעמד כנגד כל נסיונות החיים, ויחזק מאד על נקדת הסבלנות ושמחה, ולמוד ספרי רבנו ז"ל.

ט' א מג

יביע תודתו על תרומת הנמען להדפסת "מציאת הזווג", ויחזקו כנגד העובר עליו, שהחיים מלאים נסיונות, ויעוררו להוציא הפסופים הטובים מפיו כסדר, ולהיות בשמחה.

ט' ב מד

יגלה מעלת הזוכה לנדב מעות להדפסה, שעל-ידי-ה יש לו תקון, ויבהיר נחיצות מדת הסבלנות שהיא העקרית בחיים.

ט' ג מה

ישתתף בשמחת הנמען, שיצא זכאי במשפט, ועל-ידי התבודדות זוכים להנצל מהמשפט הרוחני, ועל-ידי הפצת ספרי רבנו ז"ל, הקדוש-ברוך-הוא מוחל עוונות האדם, ויעורר לעסק בעבודת התפלה ולהיות בשמחה.

ט' ד מו

יחזק אשה בעת הריונה על אמירת שמות הצדיקים, ויגלה לה מעלת תפלת האשה, שיכולה לפעל מה שצדיקים גמורים אינם פועלים.

ט' ה מז

יבאר את התקון הגדול לחטאת נעורים, שזוכה העוסק בהפצת דעת רבנו ז"ל בעולם, ויגלה מעלת אמירת תקון חצות, העולה מדבריו של ר' אברהם בר' נחמן ז"ל, ויחזק שלא להפסיד לילה אחד מזה.

ט' ו מז

מכתב כללי לתלמידים היושבים במתיבתא דמלפא "היכל-הקדש", חסידי ברסלב, ויגלה נוראות נפלאות מנקדת פנימיות ענינו של רבנו ז"ל, שהוא גלוי אלקות בתכלית המדרגה העליונה, ויגלה הקשר שבין שתי העבודות של שמחה והתבודדות, התלויות זו בזו, ויחזק מאד, ויחזק על נקדת התקרבותנו לרבי קדמון, והתביעה עלינו, שתהינה הנהגותינו בהתאם לכך. ויבהיר השמחה שיש לאדם הלומד בכל חדרי התורה הקדושה, ויאריך לספר עבודות, שיחות ונהגות וענינים נפלאים מאת הרב הקדוש האלקי ר' אברהם בר' נחמן ז"ל.

תִּכְוֵן הָעֲנִינִים

ו

ט' ז נה
יגלה מעלת הזוכה להיות בשמחה, ולא ישאר מאתנו, כי אם זה שזכינו
לקרב עוד יהודי אל הקדוש-ברוך-הוא.

ט' ח נו
ידבר מִכָּף, שְׁעַר הָעֶצֶה לְנֹצֵחַ אֶת הַסֵּם"ךְ-מ"ם, הוא על-ידי שְׁמֵחָה,
וּכְשֶׁמְחַזֵּק אַחֵרִים, עַל-יְדֵי־זֶה יָבֹא אֶל גְּדֵלוֹת הַמַּחִין.

ט' ט נז
יביע תודתנו העמקה, אֲשֶׁר הַגִּמְעָן מִמְצִיא לוֹ סְפָרִים נְדִירִים, וּמְשַׁתְּף
בְּלִמּוּד תּוֹרָתוֹ, וַיִּבְהִיר כִּי זֹאת נִחְמָתוֹ בְּעֵינֵי גְלוּתוֹ.

ט' י נח
יוכיח ויעורר על שלום-בית, וַיִּרְגֵּל מְאֹד לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרַךְ וּלְשִׁמַּח אֶת
אִשְׁתּוֹ.

ט' יא נח
יאחל רפואה שלמה, וידבר מצמצום בעבודה, וְהַתְּבוּדוֹת מְזַכֵּכַת יוֹתֵר
מְאֹלֵף תַּעֲנִיּוֹת, וְעַל-יְדֵי אֲמוּנָה — שֶׁרֵשׁ הַתְּפִלָּה, זֹכָה לְתַקּוּן נֶצְחִי.

ט' יב נט
כְּתַב הַמְּלֻצָּה לְהַסְפֵּקַת צְרָכֵי חֵתָן עֵינֵי הַגּוֹן אֲמִתִּי.

ט' יג ס
יְבַרֵּר דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל בְּעֵינֵי תַעֲנִיּוֹת שְׂאֵדָם מְקַבֵּל עַל עֲצוּמוֹ, שְׂאִין עַל זֶה
לְכַאוֹרָה בְּרוּר גָּמוּר בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וַיִּזְהֵר הַגִּמְעָן מְאֹד, שֶׁלֹּא לְהַתְּעַסֵּק
בְּזֶה, כִּי זֶה עֲצַת הַיֵּצֵר, וַיִּגְלֶה לוֹ, שְׁעַר הָעֲבוּדָה הִיא שְׁמֵחָה, וְלִמּוּד
מִשְׁנֵיּוֹת.

ט' יד סא
ידבר נוראות נפלאות מגדלת מעלת מדת שמחה דקדושה, וּמְעַלֵּת הַזֹּכָה
לְהַגִּיעַ אֵלֶיהָ.

ט' טו סב
יחזק אשה על שמחה, ויעוררה להחדיר זאת בשומעי לקחה.

ט' טז

יחזק אשה כשרה, ויאחל נחת מילדיה, וַיִּדְרִיכֶנָּה בְּעֵינֵי הַדְּלָקַת גֵּרוֹת
שְׁבַת-קִדְשׁ, וּבְדִיקַת הַמְּזוּזוֹת.

תָּכֵן הַעֲנִינִים

ז

ט' יז סג

יחזק לעמד על עמדו, ולא לברר הרבה בענין זיוג, ולהשתדל מאד להיות בשמחה.

ט' יח סד

יעורר על למוד ח"י פְּרָקִים משניות, ועל קיום עצת רבנו ז"ל בענין תפלה והתבודדות.

ט' יט סה

יעורר מאד נשמה אמללה, שנתפסה בכת של עובדי עבודה זרה, ומשתמשים בו כעבד נרצע, ויתנה שרש הבעיה של הנער, שהעבירו אותו על דתו, ויחזקו לשוב לשרש הקדשה, להאמין בו יתברך פיהודי פשר, ולהחזיר אחרים בתשובה.

ט' כ סו

יוכיח הנמען על בעיתו, שבוער לקדשה בלי צמצום, ואחר-כך נופל לגמרי, ודעת רבנו ז"ל היא ההפך מזה, ויסוד דעתו היא שמחה, שעל-ידי-זוהה זוכה לכל העבודות שבעולם.

ט' כא סז

ידבר מנחיצות צמצום ההתלהבות, שבאה על-ידי שמחה, ועל-ידי הארבעה למודים זוכים לאור מד' עולמות.

ט' כב סח

ידבר מהתהפכות המניעות לנעימות, ויעורר הנמען לחזק את תלמידיו "היכל-הקדש" על אהבה, למוד כסדרן ואמונה.

ט' כג סט

יחזק בענין מציאת הזיוג.

ט' כד ס

יגלה מעלת וחשיבות האדם המקשר לגמרי לעלמא דאחי, ויעורר ויחזק לזכות להגיע לדרגה זו.

ט' כה ע

ידבר מרפואה שלמה, ובדיקת מזוזות, ושמירת שבת, ויאחל הצלחה.

ט' כו עא

יחזק כנגד הפחד מפני עין הרע, אשר מי שאינו ירא מזה, אינו שולט

בו כָּלֵל, וַיִּגְלֶה שְׁעַל-יָדֵי הַבְּטוּל וְהַדְּבָקוֹת בּוֹ יִתְבַּרֵךְ מִתְּבַטְּלִים כָּל כַּחוֹת הָרַע, וְכָל נֶגַע לֹא יִקְרַב בְּאַהֲלוֹ כָּלֵל, וַיִּחְזַק עַל מְצִיאַת הַזְּוִיג.

ט' כז עב

יְדַבֵּר מְזֻכּוֹת הַעֶסֶק בְּהַפְצַת מַעֲיֵנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, וְכָל הַעוֹסֵק בְּשִׁמּוּשׁ רַבְּנוּ ו"ל, נִכְלָל בְּמַהוּת בְּחִינַת תְּלִמִּידוֹ הַקְּדוֹשׁ מוֹהֲרַנ"ת ו"ל, וְאַף שֵׁישׁ עַל אָדָם כְּזֶה מִחֻלְקַת, אִךְ הַמְתַּבּוֹנֵן רוֹאֶה שֶׁהִיא שְׁטוּת וְכוּ', וַיַּעוֹרֵר לְהִיּוֹת שְׂמֵחַ וּמְשֻׁמֵּחַ, וְלִבְרַח מִוְכוּחִים.

ט' כח עג

יְבִיעַ שְׂמֻחָתוֹ לְשִׂמְעַ מְטוֹב הַנִּמְעָן, וַיִּחְזְקוּ כַּנֶּגֶד מֶה שִׁפְתָּב, שְׁעוֹבֵר עָלָיו מֶה שְׁעוֹבֵר, בְּאוֹתָהּ מְטַבֵּעַ לְשׁוֹן שִׁחְזַק מוֹהֲרַנ"ת ו"ל אֶת בְּנוֹ שֶׁהִתְאַוָּן כְּזֹאת.

ט' כט עג

יִחְזַק כַּנֶּגֶד הַעֲצָבוֹת וְהַעֲצָלוֹת שֶׁשׁוֹכְרוֹת אֶת הָאָדָם לְגַמְרֵי, וְזֶה עֲקָר מַעֲלַת הָאִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי, שְׂאִינְנוּ נִשְׁבֵּר כָּלֵל, וְכָל דְּבוּר שֶׁמְדַבְּרִים אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית שְׂאִין לְשַׁעַר, וַיִּגְלֶה מַעֲלַת סְבוֹ שֶׁל הַנִּמְעָן, שֶׁהִיא צְדִיק מְאֻנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַדְּבוּק בּוֹ יִתְבַּרֵךְ בְּקַבִּיעוֹת, בְּלִי לְהִתְעַרֵּב בְּשׁוּם מִחֻלְקַת.

ט' ל עה

יֵאֱחָל בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה, וַיַּעוֹרֵר עַל בְּדִיקַת כְּשָׁרוֹת הַמְּזוּזוֹת.

ט' לא עה

יְדַבֵּר מְזֻכּוֹת הַתְּקַרְבוֹתָנוּ לְרַבְּנוּ ו"ל מִחַד, וְהִאֲחַרְיִית שֵׁישׁ בְּזֶה מְאִידָךְ, שְׁעֵלֵינוּ לְהִיטִיב מְעַשֵּׂינוּ, כְּדִי שְׁנִשְׁמַר עַל כְּבוֹד הַצְּדִיק, וַיַּעוֹרֵר מְאֹד לְהַכְנִיס בְּדַעְתּוֹ אֶת מַחְשַׁבַת הַתְּכֵלִית הַנְּצַחִית, וְעַל-יָדֵי תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת נַעֲשֶׂה הָאִישׁ כְּשֶׁר עֲנָן אַחַר לְגַמְרֵי, וַיְדַבֵּר מַעֲנֵן מַחְצִית הַשֶּׁקֶל לְצַדִּיקַת הַדְּפַסַּת סְפָרֵי רַבְּנוּ ו"ל.

ט' לב עז

יִחְזַק מְאֹד בַּחוּרָה אֲמִלְלָה אוֹדוֹת קְשִׁיָּה בְּמְצִיאַת זְוִיגָה, בְּעוֹד הַרְקַע הַקְּשָׁה שֶׁמִּמֶּנָּה בָּאָה מְאֻפִּיל בִּיּוֹתֵר עַל אוֹר חַיִּיקָה, וַיַּעוֹדְדָה לְצִאת מִכָּל מְבוּכוֹת נִפְתּוּלֵי הַחַיִּים, עַל-יָדֵי מִבְּט חֲדָשׁ וְנִכּוֹן עַל הַמְצִיאוֹת.

ט' לג עח

יִשְׁתַּתֵּף בְּצַעַר הַנִּמְעָנָה, וַיֵּאֱחָל יְצִיאָה מִהַמְּבוּכָה, עַל-יָדֵי שְׂמֻחָה שֶׁמְשַׁכֵּת הַצְּלָחָה, וַיַּעוֹרֵר עַל אֲמִירַת תְּהִלִּים.

תָּכֵן הַעֲנִינִים

ט

ט' לד עח

יְבָאָר נְחִיצוֹת עֲצוֹת רַבְּנֵי וי"ל וְהַקְדְּמוֹתָיו לְאוֹר מְבוֹכוֹת הַחַיִּים, כִּי הוּא וי"ל מֵאִיר בְּנֵי אוֹרוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּגִלּוֹי נוֹרָא וְנִפְלְאָ, וַיִּחְזַק עַל שְׂמֵחָה עֲצוּמָה.

ט' לה פ

יְגַלֶּה אֵיךְ הָאָדָם בְּעֲצוּמוֹ בּוֹחֵר אֶת דְּרָכּוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה, וַיִּכְדּוּ לְגֵרֵם שְׂתֵהֲיָה שׁוֹרָה אֲצִלוֹ בְּחֵינֵת גִּין-עֵדֶן מִמֶּשׁ, וְלַעֲמַת זֹאת גִּיהֵנוּם מִמֶּשׁ. וְהַכֹּל תְּלוּי אֵיךְ נִשָּׂא וְלִשְׁם מָה, הָאֵם לִשְׁם קִיּוּם רְצוֹן ה', אוֹ לִשְׁם תְּאוּוֹת. וַיַּעֲוֹרֵר שְׁלֵא לְהַתְגַּרֵּשׁ כָּלֵל, רַק לִשְׁמֵר מִצְּוֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִפְקְדוּ לְטוֹבָה, וַיְכַדִּיקֵת מְזוּזוֹת וְטָהֲרָה.

ט' לו פא

יְבִיעַ שְׂמֵחָתוֹ מֵהַתְמַדֵּת הַנִּמְעָן בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וַיַּעֲוֹרֵר לְבַטֵּל אֶת עֲצוּמוֹ לְגַמְרֵי אֱלֹוֵי יִתְבָּרֵךְ, וְלְהוֹצִיא הַכְּסוּפִים הַטּוֹבִים מִפִּיּוֹ, וְעַנְיֵן "פְּתוּחַ תְּפִתַּח" עַל-יְדֵי צְדָקָה כְּמָה פְּעָמִים בַּיּוֹם, שְׂעוֹשִׂים מִצְּוָה זוֹ לְפָנָי כְּמָה וְכְמָה דְּבָרִים שְׂבִקְדוּשָׁה שְׂמִקְיָמִים בְּמִשְׁךְ הַיּוֹם, וַיַּעֲוֹרֵר עַל נִקְדָּה זוֹ לְעַבְדָּה וְלִמְעֻשָׁה.

ט' לז פג

יְדַבֵּר מִמְּעַלֵּת מִדַּת הַשְּׂמֵחָה, שְׂצָרִיף עַל זֶה מְסִירוֹת נֶפֶשׁ, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִכּוֹל לְנַהֵל אֶת מַחְשַׁבְתּוֹ כְּרִצּוֹנוֹ.

ט' לח פד

מִכְתָּב כָּלִי לְכָלִּיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, בּוֹ יַעֲוֹרֵם מְאֹד לְדַלֵּג עַל כָּל נִסְיוֹנוֹת הָעוֹלָם הַזֶּה, וְלִמְצֹא דוֹקָא בְּהֵם אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וַיִּרְגִיל בְּמִדַּת הַשְּׂתִיקָה וְשִׁיחָה בֵּינֵנוּ לְבֵין קוֹנֵנוּ, וְשִׂמְחָה תְּמִידִית, וְעַנְיֵן רַבְּנֵי וי"ל הוּא נְצָחִי, וְעַלֵּינוּ לְהִיּוֹת לְעוֹר לְזֶה, וַיְדַבֵּר מִמִּדַּת אַרְיִכוֹת אֲפִים, וַיִּמְאֹרוּ יִתְבָּרֵךְ הַמְּסַתֵּר עַל-יְדֵי גִשְׁמִיּוֹת הָעוֹלָם הַזֶּה, וְעַלֵּינוּ לְהִסִּיר הַמְּכַסֶּה.

ט' לט פו

יִחְזַק בְּכָל הַעוֹבֵר, וְשׂוֹז גְּדִלוֹת הָאָדָם לְמַעְלָה מִמְּלֶאךָ, שְׂזוֹכָה לְהִפְרִי אוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּתַקְפֵּי הַגְּשְׁמִיּוֹת, וְצָרִיף לְהַשְׁמֵר מִקְנֵאת הַמְּלֶאכִים, וְזֶה עַל-יְדֵי הַתְּקַשְׁרוֹת עִם נְשִׁמוֹת יִשְׂרָאֵל וְלְהַתְּפַלֵּל עֲלֵיהֶם, שְׁנֵה סוּד תְּפִלָּה בְּצַבוּר. וְרֵאוּי לָנוּ לְשִׂמְחַ בְּשִׂמְחַת הַהַתְּקַרְבוֹת, שְׂעַל-יְדֵי-זֶה נִמְשִׁיף חֲדוּה עֲלִיוֹנָה אַחֲרֵת. וַיִּמְלִיץ לְאִשָּׁה מְעַבְרַת שְׂתֵאמֵר שְׂמוֹת הַצְּדִיקִים.

- ט' מ** פז
 מִכְתָּב כָּלְלִי לְכָל־לִיּוֹת אָנֹשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, בּוֹ יַעֲוֹרֶם מְאֹד עַל־פִּי
 הַעֲתִים שֶׁגִּלָּה שְׁלֵמָה הַמְּלָךְ בְּחֻמָּתוֹ, וַיַּחְדִּיר יְסוּדוֹת אֵיתָנִים וַיַּקְדֹּת
 חֲשׂוֹבוֹת בְּחֻנּוֹף הַיְלָדִים וּבְכַנְנֵן הַמְּשַׁפְּחָה הַיְהוּדִית וְהַחֲסִידִית, וַיִּזְהֵר
 מִהַשְׁפָּעוֹת קְלוּקָלוֹת וְהַנְּהַגוֹת בְּלִתֵּי רְצוּיוֹת שֶׁל מַדּוֹת לֹא טוֹבוֹת, וַיַּעֲוֹר
 וַיַּחֲזֹק מְאֹד.
- ט' מא** ק
 יִגְלָה חֲשִׁיבוֹת יִשְׂרָאֵל בְּעֵינֵי הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וַיַּדְבֵּר אוֹדוֹת אֲגַבְת־
 חֲמֵשׁ דְּקוֹת בְּשִׁבִיל לְדַבֵּר אֶל ה', וְכָל הַצַּדִּיקִים זָכוּ לְדַרְגָּתָם בְּעִבּוֹר זֶה.
- ט' מב** קא
 יִגְלָה מַעֲלַת הַמְּלַמֵּד תּוֹרָה לְרַבִּים, וּמַעֲלַת הַנּוֹמְעֵן שְׁעוֹסֵק בְּזָה.
- ט' מג** קב
 יֵאָחַל בְּרַכַּת לִידָה קְלָה, וַיִּנְעֹץ עַל מְלֹנָה מְלָכָה וְשִׁמוֹת הַצַּדִּיקִים.
- ט' מד** קג
 יַדְבֵּר מַעֲנֵן חֲמֵשׁ דְּקוֹת הַתְּבוּדוֹת, וּמְלַמֵּד שְׁנַיִם מְקַרָּא וְאֶחָד תְּרַגּוּם,
 שְׁמִמְשִׁיף אַרְיִכוֹת יָמִים וְשָׁנִים.
- ט' מה** קד
 יִגְלָה נִפְלְאוֹת מְנוֹרָאוֹת הַהַשְׁגָּחָה הַפְּרָטִית, אֵיךְ שְׁפוּגָשִׁים יְהוּדִי כְּאֵלוֹ
 בְּדַרְךְ מְקָרָה, וְהַכֵּל נִסְתַּבֵּב מִהַשְּׁמַיִם, כְּדֵי שִׁיּוֹכְלוּ לְחַזְקוֹ וְכוּ', וַיַּעֲוֹר
 עַל־פִּי זֶה מְאֹד.
- ט' מו** קה
 יִגְלָה מַעֲלַת הַזּוֹכָה לַעֲזֹר לְעֲנִיִּים, וּמַעֲלַת גְּמִילוֹת חֲסִדִּים וְעֲנֵן דְּבוּר
 אֱלֹוֹ יִתְבָּרַךְ אֶפְלוֹ חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְעֲנֵן כְּבוֹד הָאִשָּׁה.
- ט' מז** קז
 יַחֲזֹק בֵּת יִשְׂרָאֵל עַל אֲמוּנָה, וַיַּדְבֵּר מַעֲנֵן שְׁלוֹם־בֵּית שִׁיעֲשֵׂה אֲצִלִּים.
- ט' מח** קז
 יַעֲוֹר עַל הַפְּצַת הַקּוֹנְטְרָסִים בְּכָל מְקוֹם שֶׁהוֹלֵךְ שָׁם, וַיִּזְהֵר מְאֹד עַל
 כְּבוֹד הָאִשָּׁה.
- ט' מט** קח
 יוֹכִיחַ זוּג, שְׁכָל הַיּוֹם מִתְּלוֹנְנִים וּבּוֹכִים עַד שְׁכָל הַחַיִּים מִתְּהַפְּכִים לְרַע,
 וַיִּגְלָה לָהֶם כִּיצַד לַחֲיוֹת חַיִּים טוֹבִים.

תִּכּוֹן הַעֲנִינִים

יא

ט' נ קט

יְדַבֵּר מִמַּעַלְת הַהִפְצָה וּמִשְׁדוּכִים, וּמִגְּנֻבַת זְמַנִּים קְצָרִים לְהַתְּבוֹדְדוּת, וּמַעַלְת הַזּוּכָה לְחִזְק יְהוּדִים.

ט' נא קיא

יְדַרְיָהּ בְּעֵנִין מְקוֹם לַמּוֹד לַיָּלֵד, הַיֵּאֶף בּוֹחֲרִים מְקוֹם פְּזֹה, וַיּוֹרֶה דָרָף כִּי־צַד מִצְּלִיחִים בַּחֲנוּף.

ט' נב קיב

יַפְלִיג בְּמַעַלְת הַלְכוֹת תְּשׁוּבָה לְהִרְמַב"ם, וְכֵן דְּבוּר נִפְלֵא מִהַסְפָּר הַקְּדוּשׁ 'עַרְבֵי נַחַל', וַיִּגְלֶה לְמָה יִזְכֶּה מִי שְׂיַעֲזֹר לְהַדְפִּיס כֶּרֶף אֶחָד מִ"אַשֶׁר בְּנַחַל", וּמַעַלְת עֵנִין זֶה.

ט' נג קיד

יְדַבֵּר מִמַּעַלְת מִי שְׁזוּכָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה יִהְיֶה לוֹ כָּל טוֹב, וּמַעַנֵּן פְּרִנְסָה, שְׁעַל הָאָדָם לְקַבֵּל אֶת כָּל מָה שְׂמַצִּיעִים, וַיְדַרְיָהּ לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְּבַרְךָ אִפְלוּ חֵמֶשׁ דְּקוֹת וְכו', וַיְדַבֵּר מִנְּצוּל הַזְּמַן, שְׂיִהְיֶה זְמַן גַּם לְהַפְצָה.

ט' נד קטו

יְדַבֵּר מִמַּעַנֵּן שְׂמִיחָה וְתוֹדָה וְהוֹדָאָה עַל כָּל הַחֲסָדִים שְׂעוֹשֶׂה עִמָּנוּ הַשֵּׁם יִתְּבַרְךָ, וַיַּעֲזֹר עַל זֶה מְאֹד.

ט' נה קיז

יְדַבֵּר מִמַּעַנֵּן הַפְּצַת אֹר רַבְּנוּ ז"ל, שְׂזֶה עוֹלָה עַל הַכֹּל, וּבִפְרָט לְפִי מָה שְׂקוֹרָה הַיּוֹם בְּדוֹר, וַיִּגְלֶה מַעַלְת הַנִּמְעָן שְׂעוֹסֵק בְּזֶה, וַיְבִיעַ שְׂמִיחָתוֹ עַל זֶרֶם הַנַּחַל נוֹבֵעַ שְׁזוֹרִם בְּעוֹלָם, וַיִּגְלֶה מִהִבְטָחָה שְׂיִזְכֶּה מִי שְׂיַעֲזֹר לְהַדְפִּיס כֶּרֶף מִ"אַשֶׁר בְּנַחַל".

ט' נו קיט

יְדַבֵּר מִמַּעַנֵּן מָה שְׂפָתָב בְּנוֹ שֶׁל מוֹהֲרֵינ"ת ז"ל לְאַבִּיו, וּמָה שְׂהִשִּׁיב לוֹ וְכו', וַיִּסְפָּר מִמָּה שְׂעֵבֵר עָלָיו, וּמָה שְׂזוּכָה לְהַפִּיץ וּלְפָרְסֵם עֵנִין זֶה, וַיִּסְפָּר הַמַּעֲשֶׂה מִהַצְדִּיק שְׂצָם מִשְׁבֵּת לְשִׁבְת כִּידוּעַ אֲצִלְנוּ שְׂנִפֵּל אַחֲרֵ-כֵן, וַיַּחֲזֵק עַל-פִּי זֶה מְאֹד.

ט' נז קכא

מִכְּתָב כְּלָלִי לְצַעֲרֵי הַצֶּאֱן שֶׁל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֵב, תְּלִמֵּידי "הַיְכָל-הַקֹּדֶשׁ", וַיַּחֲזֵק בְּהַתְּחַזְּקוֹת נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה בְּעֵנֵי הַשְּׂעָה לְהַתְּקַרֵּב אֶל הַשֵּׁם יִתְּבַרְךָ, עַל-יְדֵי דָרָף רַבְּנוּ ז"ל, עַל-פִּי עֵנֵי פוֹרִים

ויחזק על שמחה ותורה ורבויה ענינים בהתעוררות גדולה לקיום עבדה ולמעשה.

ט' נח קלא

יביע שמחתו העצומה לנמנע על התקרבותו, ויגלה את גלוי אור רבנו ו"ל, ואיך שילמד מבלי להעמיס יותר מדאי על עצמו.

ט' נט קלב

יגלה ממעלת תלמיד מאתנו שמתנהג כראוי, ומהחזוק שיש על-ידי שמחה, ומאזרת האר"י ו"ל להזהר מעצבות בשעת התפלה, ויגלה ממעלת המצוות בשמחה, ויחזק לשמח עם כל ענין שעושים בקדושה.

ט' ס קלד

ידבר מהמשברים שעוברים עליו מאז ענין המושבה יבנאל וכו', ויעורר להתחזק, שסוף כל סוף אנו משמשים את רבנו ו"ל, ויזהיר מחובות כרצון רבנו ו"ל, ויעורר להחזיר אנשים בתשובה, ולדבר רק מהתכלית הנצחית, ואז הכל מתבטל. ויספר מעשה ממה שהיה עם אחד מאנשי שלומנו בעיר העתיקה וכו'.

ט' סא קלו

יביע שמחתו מאד כלפי הנמנע ואהבתו הגדולה אליו, ויעורר על נקדת השמחה, ויזהיר על מדות טובות.

ט' סב קלז

יגלה מעלת האדם הזוכה למצא נקדות טובות, על-פי הגלוי של רבנו ו"ל בענין "אומרה לאלקי בעודי", ויעורר לעבד על נקדת השמחה ועל הפצת הקונטרסים החדשים.

ט' סג קלט

יביע שמחתו ואהבתו אל הנמנע, ויעורר למסור נפשו על מצות השמחה, ויגלה ענין "מעט גם-כן טוב", ויעורר על התפלות הקבועות.

ט' סד קמ

יזהיר זוג מופחים וריב בבית, וכאשר יש שמחה יש השראת השכינה.

ט' סה קמ

יעורר להמשיך את עצמו אליו יתברך, ויביע מטוב הדבקות, ויתבע את הנמנע ללמוד זכות עליו ועל כל ישראל, וירגיל להוציא בפה הפסופים.

תָּכֵן הַעֲנִינִים

יג

ט' סו קמב

יְדַבֵּר מְנַסִּינֹת הַחַיִּים, וְלִפְעָמִים מִפִּילִים בְּכֹנֶה, כְּדֵי לְרַאוֹת אִם הָאָדָם יִתְחַזֵּק, וַיַּעֲזֹר לִילָף בְּכָל יוֹם לַמְקוֹה, וַיִּגְלֶה דֶרֶךְ וְתִקּוֹן לְמִי שֶׁפָּגַם בְּבְרִית מֶה עָלָיו לַעֲשׂוֹת.

ט' סז קמג

יְדַבֵּר מֵעֲנִין כּוֹלֵל "הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ", שֶׁהַקִּים הַנִּמְעָן בִּירוּשָׁלַיִם, וְשֵׁם לּוֹמְדִים לְמוֹד הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וַיִּגְלֶה גַּפְּלוֹת מֵעֲנִין זֶה.

ט' סח קמד

יִגְלֶה מַעֲלַת הַשְּׂמֻחָה, שֶׁמִּרְחֶכֶת דַּעַת הָאָדָם, וּמֵעֲנִין אַהֲבַת אִישׁ לְאִשָּׁה כְּשֶׁהִיא מַחֲמַת קִיּוֹם רְצוֹן ה', אָזִי אֵין הָאֲהָבָה בְּטָלָה.

ט' סט קצה

יִגְלֶה מַעֲלַת הַחֲנוּף בְּסִבְלָנוּת, וַיְדַבֵּר מִשְּׂמֻחָה וְכִבוֹד הַבַּעַל.

ט' ע קמו

יִגְלֶה לְבַעַל מַעֲלַת כְּבוֹד אִשְׁתּוֹ הַמְשַׁכֶּלֶת, וַיַּעֲזֹרוּ לְהַפְצָה, שֶׁעַל יָדָה מִמְּגָרִים טְמֵאת הַמְּסִיּוֹן.

ט' עא קמז

יִחֲזַק בַּת יִשְׂרָאֵל, וַיִּגְלֶה לָּהּ מַעֲלַת הָאִשָּׁה הַכַּשְׂרָה הַזּוֹכָה לְכַבֵּד אֶת בַּעְלָהּ, וְלִהְיוֹת — גְּנוּת הָעוֹשֶׂה עִמּוֹ מְרִיבָה, וַיִּזְרְזָה לְהִיּוֹת עֹזֵר לְבַעְלָהּ בְּלִמּוּד וּבִהְפָצָה, וְלִהְשֵׁרוֹת בְּבֵית אֲוִירָה שֶׁל שְׂמֻחָה.

ט' עב קמח

יְבִיעַ שְׂמֻחַתוֹ הַעֲצוּמָה לְנִמְעָן, שְׂזוּכָה לְלַמֵּד הַרְבֵּה בְּכָל חֲדָרֵי הַתּוֹרָה, וַיּוֹרֶה לוֹ הַנְּהַגָּה מְדִיקַת כִּיצַד לּוֹמְדִים מְדָרָשׁ, וְהֵיֶאֱדָה זֶהר הַקְּדוּשׁ וּגְמָרָא וְכִיּוֹצֵא בְּנֵה, וַיִּחֲזְקוּ מְאֹד.

ט' עג קמט

יְדַבֵּר מֵהַנְּסִינֹת הַקָּשִׁים שֶׁיֵּשׁ לְכָל אָדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה, וַיַּעֲזֹר עַל זְהִירוֹת מְלִשׁוֹן הָרַע וְאַהֲבָה בְּבֵית, וְעֲנִין בְּטוֹל מְלָכוֹת הָעַרְב־רַב בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה בַּמְהֵרָה בְּיַמֵּינוּ.

ט' עד קנ

יַעֲזֹר מְאֹד אֶת הַנִּמְעָן שֶׁעָבְרוּ עָלָיו רַבּוֹת רְעוֹת וְצָרוֹת בְּחַיָּיו, שֶׁיִּזְרַז אֶת עֲצוּמוֹ לְמַלֵּא אֶת כָּל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל עִם סְפָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וַיִּחֲזְקוּ עַל שְׂמֻחָה.

ט' עה קנא

יְדַבֵּר נוֹרָאוֹת וְנִפְלְאוֹת מִהָאֶרֶת מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ, שְׂאִיר הָאֶרֶת הַמְּלָכוֹת,
וַיַּעֲזֹר לְצַרְף לְחִזּוּק הָאֱמוּנָה אֶת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וַיִּזְכֵּיר עֲנִין הַתְּגָרוֹת
הַסְּטָרָא אַחֲרָא וְקִנְיַת הַנְּחֻשׁ, וַיַּעֲזֹר לְעֵמֶד חִזּוּק כְּנֶגֶד הַקְּנָאָה הַמַּתְעוֹרָרֶת
עַל מִקְרָבֵי רַבְּנֵי ז"ל.

ט' עו קנג

יְחִזֵּק מְאֹד אֶת הַנְּמָעָן בְּעִבּוּדָתוֹ, תּוֹרָתוֹ וְחִדּוּשָׁיו, וַיְדַבֵּר מִהַנְּסִינּוֹת שֶׁל
זֶה הָעוֹלָם, וְכָל שְׂמִמָּתוֹ — שְׂחֻכָּה לַיַּדַּע מִרַבְּנֵי ז"ל, וַיַּעֲזֹר עַל הַלְּמוּד
בְּ"לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן", וַיְסַפֵּר מִהַתְּיַחֲסוּתוֹ לְסַפֵּר "לְקוּטֵי-הַלְּכוֹת" בִּימֵי
נַעֲרֻיו.

ט' עז קנד

יְגַלֶּה מַעֲלַת הָעוֹסֵק בְּהַפְּצַת מַעֲיִנוֹת הַחֻכְמָה חוּצָה, שְׁנֵיהֶם הוֹרֵג אֶת
הַבַּעַל-דְּבָר לְגַמְרֵי, וְצָרִיף לְמָסֵר נִפְשׁוֹ מְאֹד עַל זֶה.

ט' עח קנה

יְגַלֶּה מַעֲלַת הַמְּשַׁמֵּשׁ אֶת רַבְּנֵי ז"ל בְּהַפְּצַת סִפְרֵי הַקְּדוּשִׁים, אֲשֶׁר יִקְבֹּל
מִמֶּנּוּ כְּפָל כְּפָלִים.

ט' עט קנה

יְבִיעַ שְׂמִמָּתוֹ עַל שֶׁהִנְמָעָן מְבַשֵּׁר לוֹ מַגְדֵּל הַתְּמַדָּתוֹ בַּתּוֹרָה, וַיְדַבֵּר
מִשְׂמִמָּה וּתְשׁוּבַת הַצְּדִיק בְּעַד מִקְרָבָיו, וְצָרִיף לְמָסֵר נִפְשׁוֹ עַל מַדַּת
הַשְּׂמִמָּה.

ט' פ קנו

יְחִזֵּק בֵּת יִשְׂרָאֵל בְּקִצְרָה אִוְדוֹת רְפוּאָה, וּמְזִמּוֹר כ"ט, וְגֵרוֹת שְׁבֵת.

ט' פא קנו

יְחִזֵּק עַל אֱמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יְתַבְרֵךְ, וְעַל תְּפִלָּה וְהַתְּבַדְּרוֹת.

ט' פב קנז

יְחִזֵּק מְאֹד שְׂכוֹר לֵב, שְׁעָבְרָה עָלָיו צָרָה צְרוּרָה, שְׂכָל מִשְׁפָּחָתוֹ עִזְבָּתוֹ,
וְאִינוֹ יוֹדֵעַ לְשִׁית עֲצוֹת לְנִפְשׁוֹ, וַיִּוְרְהוּ הַדְּרָךְ יֵלֶף בָּהּ.

ט' פג קנח

יְחִזֵּק אֶת גְּשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בְּמִכְתָּב עֲדוּר וְחִזּוּק, עַל יְסוּדוֹת תְּפָקִידִם
בַּתְּמִיכָה בַּבַּעַל בְּעִבּוּדָתוֹ אֶת ה' בַּתּוֹרָה וּתְפִלָּה, וַיַּעֲזֹר עַל אַחֲדוֹת,
אֱמוּנָה, חֲסִידוֹת, חֲסֵד, צְנִיעוּת וְהַתְּקַשְׁרוֹת בֵּין יְדִידוֹת.

תָּכֵן הַעֲנִינִים

טו

ט' פד קסב

מִכְתָּב כָּלְלִי לְבַחֲוֵרִים צְעִירִים שְׂבִישִׁיבְתוּ — יְשִׁיבַת בְּרִסְלָב, וַיַּעֲוֹרֶם
מְאֹד עַל הַתְּכָלִית הַנְּצַחִית עַל־פִּי מִתְנִיתִין דְּאָבוֹת יְהוּדָה בֶּן תִּימָא אוֹמֵר
וְכוּ', וְכֵן כָּל חַיֵּי הָאָדָם הַמּוֹבָאִים בַּמִּשְׁנָה בְּאָבוֹת, וַיִּפְרֹט וַיִּבְאֵר כָּל אֶחָד
וְאֶחָד, וַיַּחֲזֵק וַיֹּאמֶץ מְאֹד לְחַטֵּף טוֹב אֲמִתִּי וְנִצְחִי בְּזֵה הָעוֹלָם.

ט' פה קעא

יַעֲוֹרֵר לְהִיּוֹת נוֹתֵן וְלֹא מְקַבֵּל, וְזֶה תְּלוּי בַּהֲרַגְשָׁה שֶׁל אָדָם בְּמָה הוּא
בּוֹחֵר לְהִיּוֹת, וַיִּזְרֹז שֶׁלֹּא לְהִטְעוֹת אֶת עַצְמוֹ בְּזֵה הָעוֹלָם כְּמוֹ שֶׁהִזְהִיר
רַבְּנּוּ ז"ל.

ט' פו קעב

יִגְלֶה דַּעְתּוֹ בְּמָה שֶׁשָּׂאָלוּ הַנִּמְעָן אוֹדוֹת נְהוּל חֲנוּת מְכַלֵּת, וְהֵאֵם זֶהוּ
טוֹב לְפַרְנֶסָה וַיַּחֲזִקוּ מְאֹד.

ט' פז קעד

וַיַּחֲזֵק מְאֹד בְּאֶמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יְתַבְרַף, וְעַל־יְדֵי־זֶה מְדַבְּרִים אֵלָיו יְתַבְרַף,
וַיִּמְרָגִישִׁין אֶת הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה, וַיַּחֲזֵק עַל־פִּי "הַיּוֹם אִם בְּקִלוֹ תִשְׁמְעוּ".

ט' פח קעה

וַיִּדְרִיף בְּקִצְרָה אֵיךְ לְמַלֵּא אֶת הַיּוֹם עִם טוֹב אֲמִתִּי וְנִצְחִי, וְשִׁיְהִיָּה תַקּוּן
לְנִשְׁמָה.

ט' פט קעו

וַיִּבְאֵר עֲנִין ל"ב נְתִיבוֹת הַחֻכְמָה, וַיַּעֲוֹרֵר לְהַכְנִיֵס בְּדַעְתּוֹ אֲמִתַּת מְצִיאֹתוֹ
יְתַבְרַף, וַיִּכְשָׁלֵא יְבוֹאוּ לוֹ הַרְהוּרִיו, יַדַּע שֶׁנִּמְחַל לוֹ.

ט' צ קעז

וַיַּעֲוֹרֵר לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יְתַבְרַף, שֶׁנִּזְכָּה לְעַמּוּד כְּנֶגֶד הַנְּסִיווֹת הַקָּשִׁים
וְהַמְרִים, וַיִּדְבֵּר מִזֶּה שְׁבוּנָה "הַיִּכְל־הַקְּדָשׁ", אֵיךְ שֶׁהֲרַע רוּצָה לִפְגַּע בּוֹ,
וְרַק הַפְּגוּמִים חוֹלְקִים עַל הַצְּדִיק.

ט' צא קעח

וַיִּדְבֵּר מֵעַקֵּר הַתַּקּוּן שֶׁלֵּנוּ לְקַרֵּב יְהוּדִים אֶל הַקְּדוּשָׁת־בְּרוּךְ־הוּא, וְלִתַּת
צְדָקָה בְּעִבּוּר הַפְּצָה זֶה הַזְּכוּת הַגְּדוֹלָה בְּיֹתֵר, וּבַפְּרָט כְּשׁוֹזָכָה עַל־יְדֵי־
זֶה לְסַפֵּסֵד אֶת הַסְּפָרִים, וַיַּעֲוֹרֵר עַל לְמוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.

ט' צב קעט

וַיִּדְבֵּר מֵעֲנִין אֲמוּנַת חֻכְמִים וּמְמַעֲלַת יוֹם הַלְדָּת.

- ט' צג** קפ
 יחזק מאד מלמד תשב"ר, שיחדיר את ענין התפלה בתלמידים כמו
 שהחדיר זאת המלמד שלו, ויגלה מעלת זכות התפלה, וכן להחדיר את
 ענין אמונת חכמים.
- ט' צד** קפא
 יחזק מאד את הנמען המתבוסס בצערו.
- ט' צה** קפב
 ידבר מדבקות הקדוש-ברוך-הוא, וממעלת האדם הזוכה להמשיך את
 עצמו אל הטוב.
- ט' צו** קפג
 יפליג במעלת אמירת שמות הצדיקים המסגל להולדה.
- ט' צז** קפג
 ידבר מענין הטובות שאפשר לעשות לנפטר אחר מיתתו, ויוציא מזה
 מוסר ולקח טוב להבל את כל העולם, ולהמשיך את עצמו רק אל
 התכלית הנצחית.
- ט' צח** קפד
 ידריך לחיות בבית בדרך של שלום, והבלגה וקבלת כל הסבל באהבה
 ולכפרת עוונות.
- ט' צט** קפה
 יגלה, שעל-ידי שאדם חושב תמיד ממנו יתברך, על-ידי-זה סרים ממנו
 היגון והאנחה, ויחזק על שלום-בית.
- ט' ק** קפו
 יגלה מעלת הזוכה להפיץ ספרי רבנו ז"ל, ומה פועל בזה, וכאר ענין
 'רקודים', והרעיון הטמון בזה בפנימיות.
- ט' קא** קפז
 יבאר, שעקר הדבורים שלנו צריכים להיות מהקדוש-ברוך-הוא ועצות
 רבנו ז"ל, ויבהיר ענין 'תמים תהיה', ויתן פמה הדרכות למעברת שתלד
 בנקל.
- ט' קב** קפח
 יחזק מאד, שלא להתפעל מכל העובר עליו, ואת הישועה לבקש רק
 מהשם יתברך, ואלו לבני-אדם אין שום כח ורצון לעזר, וידבר ממדות

תִּכּוֹן הַעֲנִינִים

יז

טובות, ומההרגל לבקש הכל ממנו יתברך, עד שיהיה נחר גרונו, ולצאת מהיאוש והדכאון.

ט' קג קפט

ידבר מענין חדשות, שהוא סוד ההתחדשות, ומענין הפצה והדפסה, ומהחזיק הנפלא שיש לנו מרבנו ז"ל.

ט' קד קצ

ידבר מהמשכת הרחמנות של הקדוש-ברוך-הוא על-ידי רבנו ז"ל, ויזכיר הזרת רבנו ז"ל לשמח על ההתקרבות, ובפרט כשזוכים להפיץ, ויעורר לשמח ולכבד את האשה.

ט' קה קצא

יביע קורת רוח מעבודת הנמענת, שלקחה את עצמה לתפלות ותהלים, ויגלה לה מעלת ענין זה בפרטיות.

ט' קו קצב

ידבר מענין מציאת הזווג, ויחזק על זה מאד.

ט' קז קצג

יבהר ענין מזוזה והדלקת גרות שבת-קדש ושאר ענינים פרטיים.

ט' קח קצד

ידבר מענין חפוש אחר הצדיק, שהוא על-ידי למוד ספריו הקדושים, ועל-ידי-זה נפתח פיו לדבר עמו יתברך, וידבר מעזות דקדושה.

ט' קט קצה

ידבר ממצאת הזווג, ומבדיקת מזוזות והנחת תפלין.

ט' קי קצו

יבאר ענין שכחה דקדושה, וצריך לעבד על זה, ולמסור את עצמו לגמרי אליו יתברך, והוא ינהיג הכל כרצונו, ויבריח מכל מיני אכזבות וכו'.

ט' קיא קצז

ידבר מענין רפואה וסבלנות.

ט' קיב קצז

יעורר לצית להורים בענין מציאת הזווג.

ט' קיג קצז

יחזק אם בישראל שתתראפא מחלי העצבים, ויאחל וייעץ.

תַּכְּן הַעֲנִינִים

יח

ט' קיד קצח
יפליג במעלת התמדת התורה ואמירת תקון חצות, ומה שפועלים אז,
ויזהיר על מדת השמחה.

ט' קטו קצט
יאשר קבלת ההמחאה הפספית לצרף הדפסה, ויחזק כנגד נסיונות
החיים, ויעורר לשכח בכל פעם את העבר.

ט' קטז ר
ידבר מענין רפואת הגפוש הסובלת, ויחזק על ענין זה.

ט' קיז ר
מכתב פללי לכלליות תלמידיו, בו יחזקם בדבורים חוצבים להכות א"ש
דקדשה אורות חשיבות ההתקרכות לרבנו ז"ל, וענין המחלקת וכו',
ותוכו רצוף פמה וכמה ענינים 'סודיים' בחסידות ברסלב, ויעורר ויחזק
ויאמץ מאד להתחיל מחדש, והכל באהבה, אהבה ורעות.

ט' קיח רח
ידבר מנסיונות החיים, ויברך ויאחל ויחזק.

ט' קיט רט
יזכיר הנמצען שמתרשל לכתב לו, ועקר גדלת האיש הישראלי פשוטה
להחזיק מעמד, ויחזק מאד באמונה.

ט' קכ רי
ידבר מענין אמונה פשוטה, ומסוד מהות 'איש יהודי', ולדבר אליו
יתברך עם נקדת השמחה.

ט' קכא רי
ידבר מרפואה שלמה, ושמוש רבנו ז"ל בהפצת ספריו הקדושים, ויחזק
מתוך המרירות, וענין "להתברך אצל כלם".

ט' קכב ריא
יביע שמחתו על שהנמצען מחזק את עצמו, וחובת אנשי שלומנו לשמח
ברבנו ז"ל, ויזהיר לדון את עצמו לכף זכות.

ט' קכג רבי
ישבח חזוק מתוך דחקות, ויעורר ללמד בכל יום קונטרס, ולהתבודד
על זה.

תִּכּוֹן הַעֲנָנִים

יט

ט' קכד ריג
יִגְלָה מַעֲלַת הַשְּׂמִימָה וְהַדְּבוּר אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וַיַּעֲרַר עַל הַפְּצַת סִפְרֵי רַבְּנוּ
ז"ל.

ט' קכה ריד
יְבָאָר עֲנִין חוֹבֵת עֲרֻבוֹת שְׂמִימִים אוֹתָהּ עַל-יְדֵי הַפְּצָה, וַיְדַבֵּר מִסְבְּלוֹת
וְאַרְיכוֹת אִפִּים, וַעֲנִין לַמּוֹד עֲרוּךְ הַשְּׁלֶחֶן וּמְאוּר וְשִׁמְשׁ.

ט' קכו רטו
יִיעֵץ לְנִמְעָן אִיךָ יִפְטֹר מִגְזֵרַת הַלְּקִיחָה לְמָקוֹם שְׂאִינוּ רוֹצֵה לְכוּא שְׁמָה.

ט' קכז רטו
יַעֲרַר לְגַיִס אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ לְהַפְּצָה, וַיִּגְלָה מַעֲלַת הַמַּחְזִיר אֲנָשִׁים
בְּתִשׁוּבָה, וְאִיךָ שְׂגוּרָם טוֹב לְאַבְיו הַנִּפְטָר.

ט' קכח רטז
יַעֲרַר וַיַּחֲזֵק שְׁלֵא לְהַתְיָאֵשׁ כָּלֵל, וַיְדַבֵּר מִעֲנִין תְּפִלָּה אֲצֵל צִיוֹנוּ שֶׁל רַבִּי
פִּנְחָס בֶּן יֵאִיר.

ט' קכט ריז
יַחֲזֵק עַל לַמּוֹד זְכוֹת, וְלֹא לְהַפְּנֵס בְּשׁוּם מַחְלָקַת.

ט' קל ריז
יִשְׁבַּח הַנִּמְעָן עַל הַתְּקַרְבוֹתוֹ לַהֵשֶׁם יִתְבַּרֵךְ, וַיַּעֲרָרוּ עַל אִפְסוּיֹת הָאָדָם,
וּמָה תּוֹפְסִים בָּאֵן, וַיַּעֲרָרוּ עַל דְּבוּרִים לֵה' וְעַל הַפְּצָה.

ט' קלא ריח
יִשְׁבַּח הַנִּמְעָן עַל עֲזָרְתוֹ בְּזֻכוֵי הַרְבִּים, וַיַּחֲזִקוּ שְׁלֵא לִפְלַל לְחִלְשׁוֹת
הַדַּעַת, וְלִפְנֵי כָּל מִינֵי דְרָכִים יֵשׁ קְלָפוֹת הַמַּסְתִּירוֹת הָאוּר, וַיַּעֲרַר עַל
זָה.

ט' קלב ריט
יַעֲרַר עַל זְכוֹת הַבַּיִת וְהַבְּגָדִים, וַיִּשְׁבַּח עֲנִין כְּנוֹר וְשִׂמְחָה, וַיַּחֲזִק עִמּוֹ
יִתְבַּרֵךְ.

ט' קלג ריט
יַעֲרַר מְאֹד עַל מַדַּת אֲרִיכוֹת אִפִּים, וְלִצְחָק מִכָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ, וַיִּשְׁבַּח
חִלְקֵנוּ וְגוֹדְלֵנוּ בְּרַבְּנוּ ז"ל, וַיְדַבֵּר מִעֲנִין כְּלֵי זִמְרָה וְכַף זְכוֹת.

ט' קלד רכ
יְבָאָר עֲנִין 'שְׁבַע יִפְל צְדִיק וְקָם', שְׁזָהוּ כְּנֶגֶד הַשְּׁבַע סְפִירוֹת וְעֲנִין נְפִילַת

תִּכְוֵן הָעֲנִינִים

הַצְדִּיקִים סוּד הַהִתְחַדְּשׁוּת, וְיִתְחַדֵּיר עֲנִין הַדְּבוּר אֱלִיו יִתְבָּרַךְ, אֶפְלוּ לְמִשְׁךְ חֲמֵשׁ דָּקוֹת כָּל פַּעַם, שְׁעַל־יְדֵי־זוּכִים לְחֶשֶׁב מִמְּנוּ יִתְבָּרַךְ תָּמִיד.

ט' קלה רכא
 יְעוֹרֵר עַל תְּפִלָּה, שְׁנֹזְכָה לְהִשָּׂאֵר מְקַרְבִּים לְרַבְּנוּ ז"ל, כִּי כְּשֶׁמְתַרְחֵקִים וְנִעְשִׂים בְּסוּף מִתְנַגְּדִים, זֶהוּ מִפְּאֵת כַּחוֹת הַסֵּמ"ךְ־מ"ם, שְׁלֹמְעַן הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיּוֹן נִתְּנוּ לוֹ מִן הַשָּׁמַיִם.

ט' קלו רכג
 יְעוֹרֵר וְיִזְהִיר מְאֹד עַל כְּבוֹד הָאִשָּׁה, וְחִמְרָה אֶסוּר הַזְּלוּזָל בָּהּ, עַל־פִּי דְבָרֵי חו"ל כְּפִי שֶׁהֵבִיא עַל זֶה רַבְּנוּ ז"ל.

ט' קלז רכד
 יְעוֹרֵר אִשָּׁה עַל הַשְּׁלֵמָה עִם בַּעְלָהּ, וְיִגְלֶה לָּהּ אִיזוֹ הִיא אִשָּׁה כְּשֶׁרָה שְׂדֵבְרוּ בָּהּ חֲכָמִים.

ט' קלח רכה
 יֵאָחַל מִזֵּל טוֹב לְרַגֵּל הַכְּנֻסֶת הַבֵּן בְּבְרִיתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ, וְיִחֲזַק עַל סְבָלָנוּת.

ט' קלט רכה
 יִדְבֵּר עַל שְׁמִירַת הָאֲכִילָה שְׁתִּהִיָּה בְּכִשְׁרוּת, וְיִיעֵץ אֹדוֹת כָּאֵב עֵינַיִם, וְיִבְרַר עֲנִין נְגִינָה לְעִבּוּדַת ה'.

ט' קמ רכו
 יִיעֵץ כִּי־צַד לְזִכּוֹת לִישׁוּעָה גְדוֹלָה בְּזֶרַע שֶׁל קַיְמָא, עַל־יְדֵי לְמוּד אַגְדָּה וְסִפְרֵי הַחֲכָמִים הַמְּבַאֲרִים אוֹתָהּ.

ט' קמא רכז
 יְעוֹרֵר מְאֹד עַל לְמוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, שְׁעַל־יְדֵי־זוּכָה לְתַקֵּן בְּרִיתוֹ, וְעֲנִין ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, וְתִשׁוּבָה הָעֵקֶרֶת הִיא שְׂמֵחַת נֶעֱם חֵלְקָנוּ.

ט' קמב רכח
 יִשְׁבַּח אַרוּחַ מְשֻׁפַּחַת הַנִּמְעָנֶת הַרְחוּקָה עֲדִין, וְעַל הַפְּצָתָהּ אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים, וְיִדְבֵּר מֵאֲהָבָה בְּבֵית.

ט' קמג רכט
 יִשְׁבַּח הַזּוּכָה לְשִׂמְחַת אֶת עֲצָמוֹ, וְעֲנִין נְשִׂיאַת חַן, וְלִצְאַת מְקַטְנוּת הַמַּחִין.

תִּכְוֵן הַעֲנִינִים

כא

ט' קמד רכט

יְעוֹרֵר לְחֹזֵק אֶת הַתְּלִמִּידִים עַל לְמוֹד עִם הַדְּגֵשׁ עַל אֲרָעֵי־הָעוֹלָם הַזֶּה,
וַיִּבְיַע אֲשֶׁרֵנוּ, שְׂאֵנוּ זֹכִים לְשִׁמְשׁ אֶת רַבְּנוּ ז"ל, וּבִפְרֹט שְׂיַמִּינוּ כְּצֵל
עוֹבֵר.

ט' קמה רל

יְגַלֶּה עֲנָן הַמְּשַׁכֵּת אֹרֵחַ הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא דְרָךְ הַהִשְׁגָּחָה בְּתוֹךְ הָעוֹלָם
הַזֶּה, וַיִּדְבֵּר מֵאוֹר הַהִשְׁגָּחָה הַנְּמַשֵּׁף בְּשֶׁבֶת, וְסוֹד מְרֻדְכֵי הַמְּכַנִּיעַ קִלְפֹת
עֲמָלָק, וַיִּדְבֵּר מֵעֲנָן חֲדוּשִׁים אֱמִתִּיִּים, שֶׁהֵם סוֹד נְבוֹאָה הַנְּצַרְכָּת
לְדוֹרוֹת.

ט' קמו רלא

יְדַבֵּר מִסוֹד הָעֲרֻבוֹת שֶׁיֵּשׁ לְכָל בַּר יִשְׂרָאֵל, וְעֲנָן הַקּוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים
וְשִׁמְחָה שְׂצָרִיף לֵהִיֹּת שְׂרוּי בָּהּ.

ט' קמז רלב

יְבִיעַ כְּמִיֶּהֱתוּ לִידַע מְשֻׁלָּם עֲבוֹדַת ה' שֶׁל הַנְּמַעֵן וְכוּ', וַיִּחְזְקוּ מְאֹד.

ט' קמח קלב

יֵאָחַל בַּקְצָרָה לְנַעַר צָעִיר עֲלֶיהָ בְּדֶרֶךְ הַתּוֹרָה.

ט' קמט רלג

יְעוֹרֵר מְאֹד עַל זְהִירוֹת בְּהִנָּחַת תְּפִלִּין.

ט' קנ רלד

יְחִזֵּק וַיֵּאֱמַץ אֶת הַכּוֹתֵב חֲדוּשֵׁי תּוֹרָה, וּמְרַצָּה אוֹתָם בְּרַבִּים לְפָנָי חֲבָרִים
מִקְשִׁיבִים.

ט' קנא רלד

יְזַהֵר שְׁלֹא לְהַמְשִׁיף אֶת עֲצָמוֹ אֶל הַצָּעֵר וְהַמְרִירוֹת, וְהַצְדִּיק נוֹפֵחַ רוּחַ
חַיּוֹת דִּקְדוּשָׁה בַּמְּקַרְבֵּי, וַיִּרְגֵּל לְדוֹן אֶת עֲצָמוֹ לְכַף זְכוּת, וַיְמִי שִׁמְחַת
פּוֹרִים מְסֻגָּלִים לָזֶה.

ט' קנב קלה

יְעוֹרֵד אֶת הַשְּׂמִחָה בְּבֵית, וְלִהְיוֹתִי מְעַמֵּד בְּזֶה הָעוֹלָם, וְלִהְרַגִּיל אֶת
עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֵלָיו יְתִבְרֵךְ.

ט' קנג קלו

יְבִיעַ שִׁמְחָתְנוּ הַגְּדוּלָּה, עַל שְׂאֵנוּ יוֹדְעִים מֵאוֹר אֱמֶת בְּזֶה, וְעוֹד שְׂאֵנוּ
זֹכִים לְשִׁמְשׁוֹ, וַיִּגְלֶה נְפִלְאוֹת מִמְּעַלֵּת יְמֵי הַפּוֹרִים הַקְּדוּשִׁים, וַיִּדְבֵּר

מֵהַהֲבֵדֵל שְׁבִין יְמֵי חֲנֻכָּה לְיָמֵי פִּוּרִים, וְעַנְנֵן עֲלָמָא דְאַתְגְּלִיא וְעֲלָמָא
דְאַתְכַּסִּיא סוּד הַתּוֹרָה וְתַפְלָה וְכוּ'.

- ט' קנד רלז
 יְעוֹרֵר עַל הַפִּיכַת הַמְרִירוֹת לְנַעֲיֵמוֹת, וְעַל אִף כָּל הַמְשַׁבְּרִים וְהַגְּלִים
 צָרִיף לְרֵאוֹת הַחֶסֶד שֶׁעָשָׂה עִמּוֹ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְשִׁכְּנֵנו לְהִתְקַרֵּב
 לְרַבְּנוּ ז"ל, וְיַעֲזֹרֵר לְעֶסֶק בְּהַפְּצָה.
- ט' קנה רלח
 יְדַבֵּר מֵהַדְּלָקַת גְּרוֹת שַׁבָּת וּמִרְפוּאָה שְׁלָמָה.
- ט' קנו רלט
 יֵאָחַל וְיִבְרָךְ וְיַעֲזֹרֵר לְהַחֲשִׁיב כָּל דְּבוּר שֶׁמְדַבְּרִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ.
- ט' קנז רלט
 יַחְזֹק יוֹצֵא קְבוּץ שְׁחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה, עַל שֶׁהוּא וְחַבְרָיו זֹכִים לְהַפְּיץ
 הַקּוֹנְטְרָסִים, וְיַחְזִקוּ עַל רַעֲיוֹן הַקָּמַת בֵּית דְּפוּס.
- ט' קנח רמ
 יְדַבֵּר מִשְׁמַחָה וּרְפוּאָה.
- ט' קנט רמא
 יַחְזֹק וְיֵאֱמֹץ עַל עֲבוֹדַת הַתְּפִלָּה שֶׁמִּמְשַׁכֵּת יְשׁוּעָה, וְעַל-יָדֵי לְמוֹד אֲנָדָה
 עִם פְּרוּשׁ יִזְכֶּה לְזֵרַע שֶׁל קִימָא.
- ט' קס רמב
 יֹכִיחַ אֶחָד שֶׁעֹזֵב אֶת הַמִּיעֲדָת לֹו לְהִנְשֵׂא בְּשָׂבִיל שְׁטוּת, וְיִגְלֶה שֶׁרֶשׁ
 מְנַהֵג נְתִינָת מִתְּנֹוֹת לְכֻלָּה, וְיַחְזִקוּ מְאֹד עַל גְּדֵל הַמַּעֲלָה שֶׁל הַפְּצָה וְגִלּוּי
 אֲמוּנָה, וְאֲשֶׁר זֶה גּוֹרֵם שֶׁעָשׂוּע בְּשָׂמִים.
- ט' קסא רמג
 יִגְלֶה מַעֲלַת הַשְּׁמַחָה וְשִׁלּוּם-בֵּית וְהַפְּצָה.
- ט' קסב רמג
 יִזְהִיר מְאֹד עַל נִקְדַּת הַשְּׁמַחָה, לְשִׂמְחָה וּלְשִׂמְחָה בְּגִי-אָדָם, וְיַחְזֹק עַל
 הַפְּצָה.
- ט' קסג רמד
 יַחְזֹק אֹדוֹת הַנִּקְדָּה שֶׁל "הַיֵּשֶׁר לְגִלוֹת הַסְּגֻלָּה לְעַם סְגֻלָּה".

תִּכּוֹן הַעֲנִינִים

כג

ט' קסד רמה
יִשְׁבַּח הַפְּעִילוֹת שֶׁל הַנִּמְעָן בְּעִיר אֲשֶׁדוֹד, וַיִּזְרֹז לְעוֹרֵר עַל נִקְדַּת
הַשְּׂמֵחָה וְסִדֵּר דָּרָךְ הַלְמוּד וְהַתְּבוּדוֹת.

ט' קסה רמה
יְעוֹרֵר בַּקְצָרָה לַפְּרָסָם שֵׁם הַצַּדִּיק הָאֵמֶת בְּעוֹלָם.

ט' קסו רמו
יִגְלֶה שְׂשֻׁמָּה תְּמִידִית סְגֻלָּה לְמַצִּיאת הַזְּיוּג, וַיְעוֹרֵר לְדַבֵּר אֵלָיו יְתִבְרֹךְ,
עַד שְׂזוּכִים לְהַרְגִּישׁוֹ.

ט' קסז רמו
יִזְהִיר מִהַבְּחִינָה שֶׁל "פֶּן יִהְרָסוּ", וַיְעוֹרֵר עַל צְמֻצוֹם בְּעִבּוּדַת ה', שֶׁלֹּא
יִהְיֶה לְמַעַלָּה מִכָּחוּ, וַיַּחֲזֵק עַל-פִּי זֶה.

ט' קסח רמז
יִרְגִּיל לְבָרַח אֵלָיו יְתִבְרֹךְ וְלִהְפִּיץ הַקּוֹנִטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, וְאֵף לְהַדְפִּיס
אֶחָד לְעֵלוֹי נְשָׁמָה.

ט' קסט רמח
יִגְנֶה מִדַּת הַשְּׁלוּמִיאֵלוּת שֶׁתַּעֲב אוֹתָהּ רַבְּנוּ ז"ל, וַיִּדְבֵּר מִפְּרִנְסָה
בְּהִרְחָבָה וּמִהַפְּצָה.

ט' קע רמח
יִדְבֵּר מְנֻסִיעוֹת רְחוּקוֹת לְמַעַן קְרוּב רְחוּקִים, שְׂזֵהוּ תִקּוֹן הַבְּרִית.

ט' קעא רמט
יַחֲזֵק וַיְעוֹרֵר אוֹדוֹת הָעִבּוּדָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁל תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת.

ט' קעב רנ
יִבִיעַ שְׂמֵחָתוֹ עַל הַתְּחִינּוֹת הַנִּמְעָן, וַיִּגְלֶה אֵיךְ שֶׁהַבַּעַל-דְּבָר עוֹשֶׂה כָּל
מִינֵי פְעִלוֹת לְרַחֵק אֶת הָאָדָם מִהַגֵּן-עֵדֶן שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וַיִּשְׁבַּח עֲנִין לְמוֹד
תּוֹרָה בְּרַבִּים.

ט' קעג רנא
יִגְלֶה שֶׁרַק עַל-יְדֵי שְׂמֵחָתְךָ אֵת עֲצָמוֹ נִהְיֶה פְטוֹר מִכָּל הַבְּלִבוּלִים, וַיִּדְבֵּר
מְעִינֵן אֲרִיכוֹת אַפִּים וְסִבְלָנוֹת, וַיַּחֲזֵק לְהִיּוֹת בְּשְׂמֵחָה עֲצוּמָה.

ט' קעד רנא
יִדְבֵּר מִהַהֲצַלְחָה הַנִּמְשָׁכַת עַל-יְדֵי הַשְּׂמֵחָה, וְעֲנִין חוֹבוֹת וְדַחְקוֹת
הַפְּרִנְסָה, וַיִּרְגִּיל הַשְּׂכָמָה וְהַעֲרָבָה לְבֵית-הַפְּנִסָּה.

- ט' קעה רנב**
 יִחֲזַק בַּת יִשְׂרָאֵל אֹדוֹת הַצָּרוֹת הַפְּרָטִיּוֹת שֶׁעוֹכְרוֹת עָלֶיהָ, וַיַּעֲזֹר
 לְהַרְבּוֹת בַּתְּפִלָּה, וּלְהַמְשִׁיךְ אֶת עֲצָמָה אֶל הַתְּכֵלִית הַנִּצְחִית בְּזֶה הָעוֹלָם.
- ט' קעו רנג**
 יֵאָחַל רַפּוּאָה שְׁלֵמָה, וַיְדַבֵּר מֵעֵינַן הַדְּלָקַת גְּרוֹת וְהַתְּפִלָּה הַמְּסֻגָּלַת אֲזוּ.
- ט' קעז רנד**
 יְדַבֵּר מִנְּסִיוֹנוֹת הַחַיִּים, וְעָקַר עֲבוֹדַת הָאִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי לִהְיוֹת תָּמִיד
 בְּשִׂמְחָה, וּלְהַמְשִׁיךְ אֶמּוּנָה פְּשוּטָה, וּלְהַתְּפַלֵּל הַתְּפִלוֹת מֵתוֹךְ סְדוּר
 בְּכּוֹנֵה.
- ט' קעח רנד**
 יְדַבֵּר מִרַפּוּאָה שְׁלֵמָה עַל-יְדֵי בְּדִיקַת מְזוּזוֹת, וְשִׁמְרַת שַׁבָּת, וְהַדְּלָקַת
 גְּרוֹת שַׁבַּת-קֹדֶשׁ.
- ט' קעט רנה**
 יְדַבֵּר מִמְּזוּזָה וְשִׁמְרַת וְהַדְּלָקַת גְּרוֹת שַׁבַּת-קֹדֶשׁ.
- ט' קפ רנו**
 מִכְּתָב כְּלָלִי לְנָשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, שְׂאֲרָגְנוּ אֶסְפָּה לְשֵׁם שָׁמַיִם לְהַתְּחַזֵּק
 בַּיְסוּדוֹת הַיְהוּדוּת, וַיַּחֲזִקְן עַל אַחֲדוּת וְשִׂמְחָה, וּגְדֹל מַעֲלַת תְּמִימוֹת
 תְּפִלַּת הַנָּשִׁים.
- ט' קפא רנט**
 מִכְּתָב כְּלָלִי לְכָלִּיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, בּוֹ יַעֲזֹרֵם עַל כְּמָה נִקְדוֹת
 נִפְלְאוֹת בַּיְסוּדוֹת הָאֶמּוּנָה וְדַעַת רַבְּנוּ וְ"ל, וַיַּעֲזֹר לְהַפִּיר טוֹבָה לְצַדִּיק,
 שְׂקָרָם וְעֲזָרָם כָּל-כֶּף, וַיִּסְפֹּר כְּמָה עֲבָדוֹת הַמַּגְלוֹת מַעֲלַת תְּפִלוֹת
 הַנָּשִׁים, וַיַּחֲזֵק וַיֵּאֱמָץ מְאֹד.
- ט' קפב רעג**
 יִחֲזַק בַּת יִשְׂרָאֵל עַל מַצַּב רוּחַ טוֹב וְשִׂמְחָה, שֶׁזוֹ עֲבוֹדַת הָאִישׁ
 הַיִּשְׂרָאֵלִי, וַיַּעֲזֹרָהּ עַל יְסוּדוֹת הַדַּת.
- ט' קפג רעד**
 יְדַבֵּר מִקְדָּשַׁת וְזִהִירוֹת הַתְּפִלִּין, וְעֵינַן תְּפִלָּה לְשִׂדּוּכִים.
- ט' קפד רעד**
 יְדַבֵּר מִבְּטָחוֹן וּמִתְּפִלָּה, וְלִהְיוֹת מְשֻׁפָּיעַ וְלֹא מְקַבֵּל, וּמֵעֵינַן הַפָּצָה.

תָּכֵן הַעֲנִינִים

כה

ט' קפה ערה

מִקְתָּב כָּלְלִי לְכָל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, בּוֹ יַעֲוֹרֶם מְאֹד עַל
הַתְקַרְבוֹת לְרַבְּנוּ ו'ל, וְכֵן לְקָרֵב אַחֲרֵים, וַיְדַבֵּר דְּבוּרֵי אַמוּנָה נוֹרְאִים
וְנִפְלְאִים לְקִשֵׁר נַפְשֵׁנוּ בְּשֵׁרֵשׁ אַמוּנָה, וַיַּעֲוֹר מְאֹד עַל שְׂמִחָה וּלְשִׂמְחָה
אַחֲרֵים וְכו'.

ט' קפו רעה

יְגִלָּה מַעֲלַת הָאִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי, שְׁלֵמֵרוֹת כָּל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו בְּעוֹלָם
הַגִּשְׁמִי הַזֶּה, מִתְחַזֵּק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְזֶה חֶשֶׁב מְאֹד לְמַעֲלָה.

ט' קפז רעה

יִשְׁבַּח הַתְחַזְּקוֹת הַנִּמְעָן, וַיִּתְיַחַס לְשִׂאֲלָתוֹ אוֹדוֹת שְׁעוֹר מְסִים, וַיְגִלָּה
שֶׁאִין הוּא חוֹלֵק עַל אֵף אֶחָד, וַיִּשְׁבַּח עֲנָן תְּלַמִּידֵי "הַיְכָל־הַקֹּדֶשׁ",
שְׁבוּלָטִים לְטוֹבָה בֵּין שְׂאֵר תְּלַמִּידֵי רַבְּנוּ ו'ל.

ט' קפח רעט

יְדַבֵּר מִרְפוּאָה שְׁלֵמָה, וּמַעֲנִין אֲמִירַת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים לְאִשָּׁה מְעַבְרַת,
וַיִּחַזַּק עַל גְּדֻת הַשְׂמִיחָה, וְשַׁעוֹרִין כְּסֻדְרָן בְּכָל יוֹם.

ט' קפט רפ

יְרַגִּיל לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וַיִּמָּה שֶׁקָּשָׁה זֶה מִחֲמַת הַכְּפִירוֹת, וַיַּעֲוֹר
לְלַמֵּד אֲגָדָה עִם הַחֵיד"א וְהַרִי"ח.

ט' קצ רפא

יַעֲוֹר בַּת יִשְׂרָאֵל עַל הַדְּלָקַת גֵּרוֹת שְׁבַת־קֹדֶשׁ, מְזוּזוֹת וְאוֹרֵחַ עַל
שְׁבַת־קֹדֶשׁ.

ט' קצא רפב

יְגִלָּה מַעֲלַת הַחֹזֵר בַּתְּשׁוּבָה, וְהַמְכַנִּיס בְּדַעְתּוֹ אֲמַתַּת מְצִיאָתוֹ יִתְבָּרֵךְ,
וְלַהֲרַגִּיל עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְתַפְלִין מִמְּשַׁכֵּת חַיִּים.

ט' קצב רפג

יִחַזַּק אַבְרָהָם שֶׁעָבְרוּ עָלָיו צָרוֹת מְשֻׁנוֹת, וּמוֹסֵר נִפְשׁוֹ לְהַפִּיץ דַּעַת רַבְּנוּ
ו'ל, וַיֵּאמְצוּ מְאֹד.

ט' קצג רפד

יֵאחֲזֵל וַיְבָרֵךְ זֶה חֶשֶׁב בְּנִים, וַיְגִלָּה עַל תְּפִלוֹתָיו עֲלֵיהֶם שֶׁיִּזְכּוּ לְהַפְקֵד.

ט' קצד רפד
 יגלה גנות המדברים עליו, ומאין נמשך חטאם זה, ויעורר הנמקען
 לפשפש במעשיו.

ט' קצה רפה
 יגלה יפי דרכו של רבנו ו"ל, ויאחל ויברך וידבר אודות גרות
 שבת-קדש.

ט' קצו רפו
 ידבר אודות הקשיות והספקות שיש עליו, ויתנצל, שהרבה מן הדברים
 שכותב הוא כדי להגן על עצמו ועל אנשי שלומנו, ויגלה מהו הלמוד
 הקדוש שלומדים ב"היכל-הקדש", גלוי אלקות בתכלית המדרגה
 העליונה, וידבר מקדשת ספרי הרב בעל התניא זי"ע.

ט' קצז רפז
 ידבר משמחה ומצב רוח תמידי, ושמחת ואהבת חברים, ויגלה איך
 זוכים לזה.

ט' קצח רפח
 יעורר לנצל את הזמן לתכלית הנצחית, ועקר פגם הברית בא מחמת
 הבטלה, ולכן צריך להרגיל את עצמו להיות עסוק תמיד.

ט' קצט רפט
 יגלה מסוד ההתחזקות של רבנו ו"ל, להפוך את כל הידידות לעליות,
 ויביא אשרנו הנצחי, שאנו יודעים מרבנו ו"ל ואנשיו, ותקנתנו שנהיה
 מקשרים אליהם בזה ובבא.

ט' ר רצ
 ידבר מגדל השעשועים שיש למעלה כאשר אדם מתחזק בתקן
 דחקותו, ובפרט כשמוציא הכסופים מפיו, ויחזק מאד באמונה פשוטה
 בו יתברך.

ט' רא רצא
 מכתב פללי לכלליות אנשי שלומנו היקרים, בו יעוררם על-פי מאמנם
 ו"ל: אין אונאה לקרקעות, כפי שנתבאר בדברי מוהרנ"ת ו"ל על קטב
 הבעל-דבר, שמאנה את העולם ומטעה אותו, ויעורר מאד על שיחה
 בינו לבין קונו, ולהשתוקק אחריו יתברך, וידבר מסוד הלמודים
 הקדושים שלומדים ב"היכל-הקדש" בגלוי אלקות בתכלית המדרגה
 העליונה.

תְּכַן הַעֲנִינִים

כז

ט' רב רצז

מִכְתָּב פְּלִי לְכַלְלִיּוֹת אֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, בּו יַחְזֹקֵם מְאֹד לְשִׂמְחָה עַל
הַתְּקַרְבוֹתֵנוּ לְרַבֵּנוּ ז"ל, וַיְגַלֶּה נִפְלְאוֹת מְנוֹרָאוֹת הַלְמוּדִים הַקְּדוּשִׁים שֶׁל
רַבֵּנוּ ז"ל — הֵן בַּתְּפִלָּה וְהֵן בְּהַתְּבוּדוֹת, וַיִּזְהֵר שְׁלֹא לְהִסְתַּפֵּל עַל כָּל
הַבְּלוּלִים וְהַמְּחַלְקֵת וְכוּ', רַק לְשִׂמְחָה, שְׁעַל-כָּל-פָּנִים אֵין אָנוּ מִתְּנַגְדִּים
עַל רַבֵּנוּ ז"ל פְּלִל.

ט' רג רצט

מִכְתָּב פְּלִי לְכַלְלִיּוֹת אֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, בּו יַחְזֹקֵם עַל-פִּי "בְּשִׁרוֹ
מִיּוֹם אֶל יוֹם יִשׁוּעָתוֹ", וַיְגַלֶּה נִפְלְאוֹת מִמַּעַלֵּת הַתְּפִלָּה וְהַשִּׁיחָה בֵּינוּ
לְבֵין קוֹנוֹ, וְעִנֵּן אֶלּוֹפּוֹ שֵׁם עוֹלָם הַמְּסַתֵּר בְּכָל עִנְיָן, וַיְגַלֶּה מֵהוֹתֵם שֶׁל
הַמִּתְּנַגְדִּים עַל צְדִיק שְׁשׁוּמֵעַ כְּרוֹזִים מִן הַשָּׁמַיִם, וַיִּדְבֵר אֹדוֹת הַתְּקוּן
הַגְּדוֹל שֶׁל גְּרֵסַת ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנוֹת בְּכָל יוֹם.

ט' רד דש

יִדְבֵר נִפְלְאוֹת אֹדוֹת מִדַּת הַשְּׂמֵחָה, וַיַּחְזֹק עַל-פִּי זֶה מְאֹד.

ט' רה שה

יִדְבֵר נִפְלְאוֹת מִמַּעַלֵּת אֲמִירַת תְּקוּן חֲצוֹת בְּמַנְיָן, וַיַּמְעִיֵן עַקְר"ב וּמָה
שְׁזָה מְרַמֵּז.

ט' רו שה

יַחְזֹק וַיֵּאמֶץ מְאֹד עַל שִׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, וְהַדְּבֹר אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ
בְּפִרְטִיּוֹת, וַיֵּאחַל חֲזוֹק אֲמוּנָה.

ט' רז שו

יַחְזֹק מְאֹד בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה, וְשִׂאסוּר לְהִרְהֵר אַחַר דְּרָכֵי הַמָּקוֹם, וְעִנֵּן
תְּפִלָּה עַל רַחֲמִים.

ט' רח שז

יְגַלֶּה אֲמוּנָתוֹ, שְׁיִשׁוּעָתוֹ הִיא רַק אֶצְלוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וַיְבִיעַ פְּלִיאָתוֹ עַל הַרְעָה
שְׁמַקְבֵּל מִמִּי שֶׁהוּא הַשְּׁפִיעַ עָלָיו טוֹבָה לְאַרְךָ כָּל הַדֶּרֶךְ, וַיְגַלֶּה
שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא זָכָהוּ בְּסִפְרִים רַבִּים הַמִּתְּפַשְּׁטִים, בְּזִכּוֹת מֵה שְׁעוֹר
לְבַנְי-אָדָם וּבְזִכּוֹת הַבְּיּוֹנוֹת.

ט' רט שח

יַחְזֹק מְאֹד עַל נְשׁוּאֵין עַל-פִּי תוֹרָה, וְהַשְּׁפַנֵּת שְׁלוֹם בְּבֵית בְּאֶפֶן קְבוּעָה.

- ט' רי שט
 יֵאמָר שְׁלֹא לִפְחֹד מִשׁוּם דָּבָר, וְלִהְרַגִּיל עֲצָמוֹ לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ.
- ט' ריא שט
 יִחְזַק בֵּת יִשְׂרָאֵל שְׁנֹזְקֶת לְפִקּוּחַ רְפוּאָה, וְיַעֲוֹרְרָה לְאַמוּנָה בְּהֶשֶׁם יִתְבָּרֵךְ, וְיַדְבֵּר אִוְדוֹת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים, וְיֵאחַל רְפוּאָה שְׁלָמָה.
- ט' רבי שיא
 יִחְזַק מְאֹד עַל שְׂמֵחָה, שְׂבֵה תְלוּיָה כָּל הַהֲצִלָּחָה, וְיִתְאַר כִּי־צַד מְבַצְעִים אֶת נְקֻדַּת הַהִתְבּוֹדְדוּת הַלְכָה לְמַעֲשֵׂה, וְיִגְלֶה שְׁעִנֵּן הַהֲפָצָה הוּא סוּד הַתְּשׁוּבָה.
- ט' ריג שיג
 יִגְלֶה הַפֶּסֶד מִי שְׁשָׂרֵי בְּעֲצָבוֹת, וְהַעֲקָר לְבִקֵּשׁ עַל זֶה — שְׁנֹזְכָה לְשִׂמְחָה.
- ט' ריד שיג
 יַדְבֵּר מִכָּף שְׁעָקָר הַרְפוּאָה הִיא שְׂמֵחָה, וְיַעֲוֹרֵר לְהִסְתַּכֵּל עַל הַכֹּל בְּאִפְּן חַיִּיבִי.
- ט' רטו שיד
 יִחְזַק אֶחָד שְׂרוּדָפִים אוֹתוֹ, וְיִגְלֶה לוֹ מִקְדָּשֵׁת וּגְדֵלֵת נִשְׁמָתוֹ, וְיַעֲוֹרֵר לְחִזּוֹק אַחֲרִים וּבְזֶה לְהִתְחַזֵּק.
- ט' רטז שטו
 יִשְׁמַר וְיִזְהִיר מִמְרִירוֹת שֶׁל עֲצָבוֹת, וּמִסַּכְנַת הַדּוֹר מִחֲמַת הַפְּרִיצוֹת שְׁמִשְׁתּוֹלְלֵת בְּרַחֲוֵב.
- ט' ריז שטז
 יַדְבֵּר מִעֲנִין נָשִׁים, שְׂבִטְבָּעֵן הֵן צְרִיכוֹת תְּשׁוּמַת לֵב, וְיִגְלֶה מִעֲלַת אַחֲדוּת וְשִׂמְחָה בְּבֵית, וְיַעֲוֹרֵר עַל סַכְלָנוֹת וְכָבוֹד בְּבֵית.
- ט' ריח שיז
 יַעֲוֹרֵר שְׁלֹא לְהִסִּיחַ דַּעַת מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְיִוְרֶה שְׂאִין מִמֶּה לְהִיּוֹת בְּעֲצָבוֹת, וּבִכְפָּרֵט שְׂזוֹכִים לְאוֹרוֹת כְּאֵלוֹ, שְׁזֶה מֶה שְׁיִשְׂאָר מֵאֲתָנּוּ.
- ט' ריט שיח
 יִבְיַע תּוֹדָתוֹ עַל הַחֶסֶד שְׁעוֹשֶׂה הַנִּמְעָן, בְּזֶה שְׁמַעוֹרֵר אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְהִטּוֹת שְׁכֵם לְעֲנִינֵי מוֹסְדוֹתֵינוּ, וְיַעֲוֹרְרוּ עַל אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה וְעַל שְׂפָכֵי לֶבֶךְ כְּמִים, וְיַדְבֵּר מִעֲנִין גְּלוּי שְׂכִינָה וְהַמְתַּקַּת הַדִּינִים.

תְּכַן הַעֲנִינִים

כט

ט' רכ שכ

יְדַבֵּר מֵהַחוּבָה לְהַשְׁתַּוְּקֶק וְלִשְׁאַף אֶל הַדְּרָגוֹת הַגְּבוּהוֹת בְּיוֹתֵר, וַיְדַבֵּר
מִנְקֻדַּת הַהִתְבּוֹדָדוֹת.

ט' רכא שכא

יְפַלֵּג בְּרוּם מַעְלַת מִדַּת הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וַיַּעֲוֹרֵר מְאֹד לְזָכוֹת לְהַגִּיעַ
אֶל זֶה.

ט' רכב שכא

יַחְזֹק בֵּת יִשְׂרָאֵל שֶׁעֲבָרָה טְרַגְדִּיָּה נּוֹרָאָה, וַיַּחְזְקֶנָּה מְאֹד בְּאֱמוּנָה פְּשוּטָה
וְלִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה.

ט' רכג שכב

יְדַבֵּר מֵעֲנִין לְמוֹד שְׁלִחַן עֲרוּף מִחֵבֵר רַמ"א, וַיִּתְיַחַס לְרִצּוֹן אֱלוֹ הַצְּעִירִים
לְסִים בְּחֹדֶשׁ אֶחָד אֶת כָּל הַשְּׁלִחַן עֲרוּף, וַיְדַבֵּר מֵעֲנִין נִיחָא לְמַחֲזִין,
וַיַּעֲוֹרֵר בְּחוּרִים צְעִירִים לְמִלָּא אֶת עֲצָמָם בְּיָמֵי בְּחֻרוֹתָם, וַיִּגְלֶה שֶׁהַבֵּין
מִדְּבַרֵי רַבְּנֵי ז"ל, שֶׁאֵין לְאָדָם שׁוֹם יָדִיד וְהוּא לְבָדוּ בְּעוֹלָם, וַיַּחְזֹק
הַנִּמְצֵן שֵׁישׁ לוֹ כֶּשֶׁר הַסְּבָרָה, שֶׁיִּנְצְלוּ לְפָרְסָם אֱמוּנָה.

ט' רכד שכד

יִגְלֶה, שֶׁרַק עַל-יְדֵי הַתְּבּוֹדָדוֹת שׁוֹמְעִים אֶת קוֹל הַצְּדִיק, וְהַעֲקֹר
בְּהַתְּקַבּוּת הוּא הַתְּחַדְּשׁוֹת, וַיִּגְלֶה שֶׁכָּף הוּא אֶצְלוֹ.

ט' רכה שכה

יְדַבֵּר אֹדוֹת שְׁלוֹם-בַּיִת, וַיַּעֲוֹרֵר לְהַקְפִּיד עַל זֶה.

ט' רכו שכו

יַחְזֹק בֵּת יִשְׂרָאֵל עַל שִׂמְחָה וּבִטְחוֹן עֲצָמֵי.

ט' רכז שכו

יְדַבֵּר אֹדוֹת רְכִישַׁת מַכְלֵת, שֶׁזֶהוּ נִסְיוֹן קֶשֶׁה מְאֹד, מִתְּחַמַּת שְׂאֵי אֶפְשָׁר
לְעַמֵּד בְּתַחְנוּנִים שֶׁל אֱלוֹ שְׂאֵין לָהֶם.

ט' רכח

יַעֲוֹרֵר מְאֹד בְּחוּר מְבַגֵּר עַל נִשְׁוֹאֵיו בְּלֵי שׁוֹם בְּרַנּוּת, וַיַּחְזְקֶנּוּ עַל שִׂמְחַת
הַחַיִּים וְעַל חֲמֵשׁ דְּקוֹת הַתְּבּוֹדָדוֹת.

ט' רכט

יִגְלֶה דֶּרֶךְ טְהוּרָה כִּי־צַד לְהַנְצִל מִפְּגָם הַבְּרִית, וַיַּעֲוֹרֵר עַל לְמוֹד ח"י

ל

תִּכְן הַעֲנִינִים

פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת וְהַתְּפִלוֹת בַּקּוּנְטָרִס "מְצִיאת הַזְּוִיג", וְעֲנִין חֲמֵשׁ דְּקוֹת
הַתְּבוּדָרוֹת.

ט' רל

יְדַבֵּר אֹדוֹת שְׁדוּף וְטָבִיעַת עֵין שֶׁל הָאֵמָא, וְקַבְּלָה עַל הָעֲתִיד לְחַיּוֹת
בְּשָׁלוֹם תָּמִיד.

ט' רלא

יְבִיעַ הַשְּׁתַּתְּפוּתוֹ בְּנֶס נִפְלָא וְהַצְּלָה מִמֶּנּוּת שְׁאָרַע לְנַמְעֵן, וַיַּעֲוֹרְנוּ עַל
בְּרַכַּת הַגּוֹמֵל, וַיְדַבֵּר מִעֲנִין עֵין הָרַע, שְׁצָרִיף לְהַזְהִיר בְּשִׁמְתַּפְּלִין עַל כָּף
בְּבִקְרָא.

ט' רלב

יְחֻזַּק אִשָּׁה עַל כְּבוֹד בְּעֵלָה תְּלִמִיד חֲכָם, וְשִׁתְּשֹׁמֵר עַל שְׁלוֹם בֵּיתָם.

ט' רלג

יְדַבֵּר נוֹרְאוֹת נִפְלְאוֹת מִמְעַלַּת מִדַּת הַשְּׁמַתָּה, וַיַּעֲוֹרֵר לְהַמְשִׁיף אֶת עֲצָמוֹ
לְזִכּוֹת לְזָהָה.

סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם
זה שמו נאה לו

תקון הכפלי

תקון נורא ונפלא מאד מאד לכלליות החטאים
והוא פגם הברית, רחמנא לצלן

*

ומסגל מאד גם לפרנסה ולהצלחה
בכל הענינים בגשמיות וברוחניות
אשרי מי שיאמרם בכל יום

*

יסדו, תקנו, גלו וצנה לפרסמו לכל ישראל.
רבנו הקדוש והנורא אור הגנוז והצפון
בוצינא קדישא עלאה, אדונינו, מורנו ורבנו

רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

*

הובא לדפוס על-ידי

חסידי ברסלב

עיה"ק ירושלים תובכ"א

תקון הפללי

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים:

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים
האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים
אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד עולם נחל נובע
מקור חכמה, רבנו בחמן בן פיגא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקון זה.

לכו נרננה ליהנה נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמירות
נריע לו: כי אל גדול יהנה ומלך גדול על כל אלהים:

קודם שיתחיל תהלים יאמר זה:

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי לשם יחוד
קדשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו על-ידי ההוא טמיר
ונעלם בשם כל ישראל:

טז א מכתם לרוד שמרני אל כי-חסיתי בך:
ב אמרת ליהוה אדני אתה טובתי בל-עליך:
ג לקדושים אשר בארץ המה ואדירי כל-חפציו-
ד ירבו עצבותם אחר מהרו בל-אסוף
ה נספיהם מדם ובל-אשא את-שמותם על-שפתי:
ו יהוה מנת-חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי:
ז חבלים נפלו-לי בנעמים אף-נחלת שפרה עלי:
ח אברך את-יהוה אשר יעצני אף-לילות יסרוני
ט כליותי: ה שויתי יהוה לנגדי תמיד כי מימיני
י בל-אמוט: ט לכן א שמח לבי ויגל כבודי אף-
יא בשרי ישכן לבטח: י כי א לא-תעזב נפשי לשאול
יב לא-תתן חסידך לראות שחת: יא תודיעני ארח
יג חיים שבע שמחות את-פניך נעמות בימיך
נצח:

תקוּן הַפְּלִילי

לב * לְדוֹד מִשְׁכִּיל אֲשֶׁרִי נִשְׁוִי-פֶשַׁע כֶּסֶף חֲטָאָה:
 ב אֲשֶׁרִי-אָדָם לֹא יַחֲשֵׁב יְהוָה לוֹ עֹון וְאִין
 בְּרוּחוֹ רְמִיָה: ג כִּי-הִחַרְשָׁתִי בָּלוּ עַצְמִי בְּשִׂאֲנָתִי
 כָּל-הַיּוֹם: ד כִּי | יוֹמָם וְלַיְלָה תִכְבֵּד עָלַי יָדְךָ נְהַפְךָ
 לְשִׂדֵי בְחַרְבֵנִי קִיץ סָלָה: ה חֲטָאתִי אֹדִיעֶךָ וְעוֹנִי
 לֹא-כִסִּיתִי אִמְרַתִי אֹדָה עָלַי פֶּשַׁעִי לִיהוָה וְאַתָּה
 נִשְׂאתָ עֹון חֲטָאתִי סָלָה: ו עַל-זֹאת יִתְפַּלֵּל
 כָּל-חֹסֵיד | אֱלֹהֶיךָ לָעֵת מְצֵא רַק לְשֹׁטֵף מִים רַבִּים
 אֱלֹוֹ לֹא יִגִּיעוּ: ז אַתָּה | סִתַּר לִי * מְצַר תִּצְרַנִּי
 רַנִּי פִלַּט תְּסוּבְּבֵנִי סָלָה: ח אֲשַׁפִּילְךָ | וְאוֹרְךָ
 בְּדַרְךָ-זוֹ תִלְךָ אִיעֶצֶה עָלֶיךָ עֵינַי: ט אֶל-תִּהְיוּ |
 כֶּסֶם כְּפָרֵד אִין הַבִּין בְּמַתְנֵי-וֶרְסָן עֲדִיו לְבָלוֹם
 בַּל קָרַב אֱלֹהֶיךָ: י רַבִּים מְכֹאֲבִים לְרָשָׁע וְהַבּוֹטֵחַ
 בִּיהוָה חֹסֵד יִסּוּבְּבֵנוּ: יא שְׂמַחוּ בִיהוָה וְגִילוּ
 צַדִּיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל-יִשְׂרָאֵל-לֵב:

מא * לְמַנְצַח מְזֻמּוֹר לְדוֹד: ב אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֶל-
 דָּל בַּיּוֹם רָעָה יִמְלִטְהוּ יְהוָה: ג יְהוָה | יִשְׁמְרֵהוּ
 וַיִּחִיֵּהוּ וְאֲשֶׁר בְּאֶרֶץ וְאֶל-תִּתְּנֵהוּ בְּנַפְשׁ אֵיבִיו:
 ד יְהוָה יִסְעֲדֵנוּ עַל-עַרְשׂ דָּוִי כָּל-מִשְׁכָּבוֹ הַפְּכֵת
 בְּחִלּוֹ: ה אֲנִי-אִמְרַתִי יְהוָה חֲנֻנִי רַפְּאָה נַפְשִׁי
 כִּי-חֲטָאתִי לָךְ: ו אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי מָתִי יָמוּת
 וְאָבֵד שְׁמוֹ: ז וְאִם-בָּא לְרֹאוֹת | שְׂוֹא יִדְבֵר לְבוֹ

(* אחר אתה סתר לי — צריך להפסיק מעט (עין בלקו"מ ח"א סי' ריג)

תקון הפללי

יִקְבֹּץ-אָוֶן לֹא יֵצֵא לַחוּץ יְדַבֵּר: ה יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ
כָּל-שִׁנְאֵי עָלַי | יַחֲשֹׁבוּ רָעָה לִּי: ט דְּבַר-בְּלִיעַל
יִצוּק בּוֹ וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא-יוֹסִיף לְקוֹם: י גַּם-אִישׁ
שָׁלוֹמִי | אֲשֶׁר-בָּטַחְתִּי בּוֹ אוֹכַל לַחְמִי הַגְּדִיל עָלַי
עָקַב: יא וְאַתָּה יְהוָה חָנּוּן וְהַקִּימֵנִי וְאַשְׁלֶמְהָ לָּהֶם:
יב בּוֹזֵאת יַדְעֵתִי כִּי-חָפְצָתָּ בִּי כִּי לֹא-יָרִיעַ אִיבִי
עָלַי: יג וְאַנִּי בְּתַמִּי תַמְכֹּתָּ בִּי וּתְשִׁיבֵנִי לְפָנֶיךָ
לְעוֹלָם: יד בָּרוּךְ יְהוָה | אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהָעוֹלָם
וְעַד-הָעוֹלָם אָמֵן | וְאָמֵן:

מב * לְמַנְצַח מִשְׁפִּיל לְבַנְי-קַרְח: כ כָּאֵיל תִּעְרַג
עַל-אֲפִיקַי-מַיִם בֵּן נִפְשֵׁי תִעְרַג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים:
ג עֲמָאָה נִפְשֵׁי | לְאֱלֹהִים לֵאלֹהֵי חַי מָתִי אָבוּא
וְאַרְאָה פָּנַי אֱלֹהִים: ד הִיִּתְהַלֵּי דְמַעְתִּי לָחֶם יוֹמָם
וְלַיְלָה בְּאֹמֶר אֵלַי כָּל-הַיּוֹם אֵימָה אֱלֹהֶיךָ: ה אֱלֹהֵי
אֲזַכְּרָה | וְאֲשַׁפְּכָה עָלַי | נִפְשֵׁי כִּי אֶעְבֵּר | בְּסֶדֶךְ
אֲדָדִים עַד-בֵּית אֱלֹהִים בְּקוֹל-רִנָּה וְתוֹדָה הַמּוֹן
חוֹנֵג: ו מִהַתְּשׁוּחָתִי | נִפְשֵׁי וְתַהֲמִי עָלַי הוֹחֲלִי
לְאֱלֹהִים כִּי-עוֹד אוֹדְנִי יִשׁוּעוֹת פָּנָיו: ז אֱלֹהֵי עָלַי
נִפְשֵׁי תִשְׁתַּוְּחַח עַל-כֵּן אֲזַכְּרֶךָ מֵאַרְצֵי יַרְדֵּן
וְחַרְמוֹנִים מִהַר מְצַעֵר: ח תְּהוֹם-אֶל-תְּהוֹם קוֹרָא
לְקוֹל עֲנוּרֶיךָ כָּל-מִשְׁבְּרֶיךָ וְגִלְיָךְ עָלַי עֲבְרוּ:
ט יוֹמָם | יִצְוָה יְהוָה | חֲסִדוֹ וּבְלִילָה שִׁירָה עִמִּי
תִּפְלָה לֵאלֹהֵי חַיִּי: י אוֹמְרָה | לֵאלֹהֵי סְלֵעֵי לָמָּה

תקוץ הפללי

שְׂבַחְתָּנִי לְמַה־קָדַר אֵלֶיךָ בְּלַחַץ אוֹיֵב: יא בְּרִצְחָ |
בְּעֲצָמוֹתַי חֲרַפּוֹנִי צוֹרְרֵי בְּאִמְרָם אֵלַי כָּל־הַיּוֹם
אֵיךְ אֵלֶיךָ: יב מַה־תִּשְׁתַּוְּחָחִי | נַפְשִׁי וּמַה־תִּהְיֶה
עָלַי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי־עוֹד אוֹדְנֹו יִשׁוּעַת פָּנָי
וְאֱלֹהֵי:

נט * לְמַנְצֶחַ אֶל־תִּשְׁחַת לְדוֹד מִכְתָּם בְּשִׁלְחָ
שְׁאוּל וַיִּשְׁמְרוּ אֶת־הַבַּיִת לַהֲמִיתוֹ: כ הַצִּילֵנִי
מֵאִיֵּבִי | אֱלֹהֵי מִמֵּת־קוֹמָמִי תִשְׁנַבְּנִי: ג הַצִּילֵנִי
מִפְּעָלֵי אֹזֶן וּמֵאֲנָשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי: ד כִּי הִנֵּה
אָרְבוּ לְנַפְשִׁי יְגוּרוּ עָלַי עֵזִים לֹא־פִשְׁעֵי וְלֹא־
חֲטָאתֵי יְהוָה: ה בְּלִי־עֶזְרִי יִרְצוּן וַיִּכּוֹנְנוּ עוֹרָה
לְקַרְאֹתִי וּרְאָה: ו וְאַתָּה יְהוָה־אֱלֹהִים | צְבָאוֹת
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַקִּיְצָה לְפָקֶד כָּל־הַגּוֹיִם אֶל־תִּחַן
כָּל־בְּגָדֵי אֹזֶן סָלָה: ז יִשׁוּבוּ לְעָרְבֵי יְהוָה כַּכֶּלֶב
וַיִּסּוּבּוּ עִיר: ח הִנֵּה | יִבִּיעוּן בְּפִיהֶם חֲרָבוֹת
בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם כִּי־מִי שָׁמַע: ט וְאַתָּה יְהוָה תִּשְׁחַק־
לָמוֹ תִלְעַג לְכָל־גּוֹיִם: י עֲזוּ אֵלֶיךָ אֲשֶׁמְרָה כִּי־
אֱלֹהִים מִשְׁנַבְּנִי: יא אֱלֹהֵי חֲסֵדֵי יְקַדְּמֵנִי אֱלֹהִים
יִרְאֵנִי בְּשׂוֹרְרֵי: יב אֶל־תִּהְרָגֶם | פֶּן־יִשְׁכַּחוּ עַמִּי
הַנִּיעְמוּ בְּחִילְךָ וְהוֹרִידֵמוּ מִגִּבּוֹרֵי אֲדֹנָי: יג חֲטָאת־
פִּימוֹ דְּבַר־שִׁפְתֵימוֹ וַיִּלְכְּדוּ בְּגֹאוֹנָם וּמֵאֲלֹהֵי
וּמִפְּחָשׁ יִסְפְּרוּ: יד כָּל־הַ בְּחִמָּה כָּל־הַ וְאֵינָמוּ וַיִּדְעוּ
כִּי־אֱלֹהִים מִשַׁל בִּיעַקֵּב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סָלָה:

תקון הפללי

טו וַיָּשְׁבוּ לָעָרֵב יִהְמוּ בְּכָל־בַּב וַיִּסּוּבְּבוּ עִיר: טז הִמָּה
יִנְיַעוֹן לֶאֱכֹל אִם-לֹא יִשְׁבְּעוּ וַיִּלְיִנוּ: יז וְאֲנִי |
אֲשִׁיר עֲזָךְ וְאַרְגִּין לְבַקֵּר חֲסֵדְךָ כִּי-הָיִיתָ מִשְׁגָּב לִי
וּמָנוֹס בְּיוֹם עַר-לִי: יח עֲזִי אֵלֶיךָ אֲזַמְּרָה כִּי-אֱלֹהִים
מִשְׁגָּבִי אֱלֹהֵי חֲסֵדִי:

עז * לְמַנְעִיחַ עַל- יְדוּתוֹן לְאֶסֶף מִזְמוֹר: ב קוֹלִי (*
אֱל-אֱלֹהִים וְאֶעְעָקָה קוֹלִי אֱל-אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין
אֵלַי: ג בְּיוֹם עָרְתִי אֲדַנִּי דַרְשָׁתִי יָדִי | לִילָה נִגְרָה
וְלֹא תִפּוֹג מֵאַנְהָה הַנְּחָם נַפְשִׁי: ד אֲזַכְּרָה אֱלֹהִים
וְאֶהְמִיָּה אֲשִׁיחָה | וְתַתְּעַטְּפֵנִי רוּחִי סְלָה: ה אַחֲזֹת
שְׁמֵרוֹת עֵינַי נִפְעָמָתִי וְלֹא אֲדַבֵּר: ו חֲשַׁבְתִּי יָמַיִם
מִקֶּדֶם שָׁנוֹת עוֹלָמִים: ז אֲזַכְּרָה נְגִינָתִי בְּלִילָה
עִם-לִבִּי אֲשִׁיחָה וַיַּחֲפֹשׂ רוּחִי: ח הֲלֵעוֹלָמִים
יִזְנַח | אֲדַנִּי וְלֹא-יִסִּיף לְרַצוֹת עוֹד: ט הָאֶפֶס לְנַעֲחַ
חֲסֵדוֹ גָּמַר אֲמַר לְדָר וְדָר: י הַשְּׁכַח חַנּוּת אֵל
אִם-קָפִץ בְּאֵף רַחֲמָיו סְלָה: יא וְאֲמַר חֲלוּתִי הִיא
שָׁנוֹת יָמַיִן עֲלִיּוֹן: יב אֲזַכּוֹר מַעֲלִלִי-יְהִי כִּי-אֲזַכְּרָה
מִקֶּדֶם פְּלִאָדָּךְ: יג וְהִגִּיתִי בְּכָל-פִּעְעֶלְךָ וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ
אֲשִׁיחָה: יד אֱלֹהִים בִּקְדָשׁ דְּרַכְּךָ מִי-אֵל גְּדוֹל
כְּאֱלֹהִים: טו אַתָּה הָאֵל עֲשֵׂה פְלֵא הוֹדְעַת בְּעַמִּים
עֲזָךְ: טז גִּאֲלָתָהּ בְּזֹרַע עֲמֶךָ בְּנִי-יַעֲקֹב וַיּוֹסֶף סְלָה:
יז רְאוּךָ מַיִם | אֱלֹהִים רְאוּךָ מַיִם יַחֲלוּ אֵף יִרְגְּזוּ

(* באמרך אל אלהים תכווין המילוי כזה אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד היי יו"ד מ"ם

תקון הכללי

תְּהַמּוֹת: יח זָרְמוּ מַיִם | עָבוֹת קוֹל נָתַנוּ שְׁחָקִים
אֶף-חֲצָצִיף יִתְהַלְכוּ: יט קוֹל רַעְמָךְ | בְּגִלְגֵּל הָאִירוֹ
בְּרָקִים תִּבֵּל רִגְזָה וְתִרְעַשׂ הָאָרֶץ: כ בַּיָּם דִּרְפָךְ
וְשִׁבִילְךָ בַּמַּיִם רַבִּים וְעַקְבוֹתֶיךָ לֹא נִדְעוּ:
כא נְחִיתָ כְּעֹאן עֲמָךְ בְּיַד-מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן:

צ * תִּפְלָה לְמֹשֶׁה אִישׁ-הָאֱלֹהִים אֲדַנִּי מְעוֹן אֶתָּה
הֵייתָ לָנוּ בְּדֹר וּדֹר: ב בְּטָרֶם | הָרִים יִלְדוּ
וְתַחֲזִיל אֶרֶץ וְתִבֵּל וּמְעוֹלָם עַד-עוֹלָם אֶתָּה אֵל:
ג תָּשָׁב אֲנוֹשׁ עַד-דָּפָא וְתֹאמַר שׁוּבוּ בְנֵי-אָדָם:
ד כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבֹר
וְאַשְׁמוּרָה בְּלִילָה: ה זָרְמַתֶּם שָׁנָה יִהְיוּ בַּבֶּקֶר
כְּחֹצִיר יִחְלַף: ו בַּבֶּקֶר יֵצִיץ וְחִלָּף לְעָרֵב יִמּוֹלֵל
וְיָבֵשׁ: ז כִּי-כָלִינוּ בְּאֶפֶךְ וּבַחֲמַתְךָ נִבְהַלְנוּ:
ח שָׁתָה עֹנֹתֵינוּ לְנִגְדֶךָ עֲלַמְנוּ לְמֵאוֹר פְּנֶיךָ: ט כִּי
כָל-יָמֵינוּ פָּנוּ בְּעִבְרַתְךָ כְּלִינוּ שְׁנֵינוּ כְּמוֹ-הַגָּה:
י יָמֵי-שָׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה וְאִם בְּגִבּוֹרֵת |
שְׁמוֹנִים שָׁנָה וְרֵהָבִם עָמַל וְאוֹן כִּי-גֹז חֵישׁ וְנִעְפָּה:
יא מִי-יֹדַע עִז אֶפֶךְ וּכְיִרְאָתְךָ עִבְרַתְךָ: יב לְמַנּוֹת
יָמֵינוּ כִּן הוֹדַע וְנָבֵא לִבֵּב חֲכָמָה: יג שׁוּבָה יְהוָה
עַד-מָתִי וְהִנַּחֵם עַל-עֲבֹדֶיךָ: יד שִׁבְעֵנוּ בַּבֶּקֶר
חֲסָדְךָ וְנִרְנְנָה וְנִשְׁמַחָה בְּכָל-יָמֵינוּ: טו שְׁמַחְנוּ
כִּימֹת עֲנִיתָנוּ שָׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה: טז יִרְאָה אֵל-
עֲבָדֶיךָ פָּעֵלְךָ וְחִדְרְךָ עַל-בְּנֵיהֶם: יז וַיְהִי | נַעַם

תקון הכללי

אֲדַנִּי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ
וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ:

קה א חודו ליהנה קראו בשמו הודיעו בעמים
עלילותיו: ב שירו-לו זמרו-לו שיהו בכל-
נפלאותיו: ג התהללו בשם קדשו ישמח לב א
מבקשי יהוה: ד דרשו יהוה ועזו בקשו פניו
תמיד: ה זכרו נפלאותיו אשר-עשה מפתיו
ומשפטי-פיו: ו זרע אברהם עבדו בני יעקב
בחיריו: ז הוא יהוה אלהינו בכל-הארץ
משפטי-יו: ח זכר לעולם בריתו דבר צוה לאלה
דור: ט אשר פרת את-אברהם ושבועתו לישחק:
י ויעמידה ליעקב לחק לישראל ברית עולם:
יא לאמר לך אתן את-ארץ-כנען חבל נחלתכם:
יב בהיותם מתי מספר כמעט וגרים בה:
יג ויתהלכו מגוי אל-גוי מממלכה אל-עם אחר:
יד לא-הניח אדם לעשקם ויזכח עליהם מלכים:
טו אל-תגעו במשיחי ולנביאי אל-תרעו:
טז ויקרא רעב על-הארץ כל-מטה-לחם שבר:
יז שלח לפניהם איש לעבד נמכר יוסף: יח ענו
בכבל רגלו ברזל באה נפשו: יט עד-עת
בא-דברו אמרת יהוה צרפתהו: כ שלח מלך
ויתירהו משל עמים ויפתחהו: כא שמו ארון
לביתו ומשל בכל-קנינו: כב לאסר שריו בנפשו

תקוּן הַכִּלְי

וּזְקַנְיוּ יַחֲפִים: כג וַיָּבֵא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם וַיַּעֲקֹב גֵּר
בְּאֶרֶץ-חָם: כד וַיִּפֹּר אֶת-עֲמוּ מָאֵד וַיַּעֲצֵמָהּ
מִצְרָיו: כה הִפְךָ לִבְּם לִשְׂנֹא עֲמוֹ לְהַתְנַבֵּל בְּעַבְדָּיו:
כו שָׁלַח מֹשֶׁה עֲבָדָיו אֶהֱרֹן אֲשֶׁר בָּחַר-בוֹ: כז שָׁמוּ
בָם דְּבָרַי אֲתוּתִיו וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ חָם: כח שָׁלַח
חֹשֶׁךְ וַיַּחֲשֹׁךְ וְלֹא-מָרוּ אֶת-דְּבָרוֹ: כט הִפְךָ אֶת-
מִימֵיהֶם לָדָם וַיָּמַת אֶת-דֹּגְתָם: ל שָׂרַץ אֲרָצָם
עֲפַרְדֵּי־עִים בְּחֻדְרֵי מְלִכֵיהֶם: לא אָמַר וַיָּבֵא עָרֹב
כְּנִים בְּכָל-גְּבוּלָם: לב נָתַן גְּשָׁמֵיהֶם בָּרֶד אִישׁ
לְהַבּוֹת בְּאֲרָצָם: לג וַיֵּךְ גִּפְנִים וּתְאֵנֹתָם וַיִּשְׁבֵּר עֵץ
גְּבוּלָם: לד אָמַר וַיָּבֵא אֲרָבָה וַיִּלַּק וַאֲיִן מִסְּפָר:
לה וַיֹּאכַל כָּל-עֵשֶׂב בְּאֲרָצָם וַיֹּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם:
לו וַיֵּךְ כָּל-בְּכוֹר בְּאֲרָצָם רֵאשִׁית לְכָל-אוֹנָם:
לז וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב וַאֲיִן בְּשִׁבְטָיו כּוֹשֵׁל:
לח שָׂמַח מִצְרַיִם בְּעֲאֵתָם כִּי-נִפְלַ פַּחְדָּם עֲלֵיהֶם:
לט פָּרַשׁ עֲנָן לְמִסְדָּךְ וַאֲשׁ לְהָאִיר לַיְלָה: מ שָׁאַל
וַיָּבֵא שָׁלוֹ וּלְחָם שָׁמַיִם יִשְׁבִּיעֵם: מא פָּתַח עִזֹּר
וַיִּזְוְבוּ מַיִם הִלְכוּ בַּעֲצוֹת נְהָר: מב כִּי-זָכַר אֶת-
דְּבַר קִדְשׁוֹ אֶת-אַבְרָהָם עֲבָדָיו: מג וַיּוֹצֵא עֲמוֹ
בְּשִׁשּׁוֹן בְּרָנָה אֶת-בְּחִירָיו: מד וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרָצוֹת
גֹּזִים וַעֲמַל לְאֲמִים יִירָשׁוּ: מה בְּעֵבֹר | יִשְׁמְרוּ
חֻקָּיו וְתוֹרֹתָיו יִנְעֲרוּ הַלְלוּיָהּ:

תקון הפללי

קלז * על-נהרות | בכל שם ישבנו גם-בכינו
בזכרנו את-ציון: ב על-ערבים בתוכה תלינו
בנרותינו: ג כי שם שאלנו שובינו דברי-שיר
ותולינו שמחה שירו לנו משיר ציון: ד איך נשיר
את-שיר-יהוה על אדמת נכר: ה אם-אשכחך
ירושלם תשפח מיני: ו תדבק לשוני | לחפי
אם-לא אזכרכי אם-לא אעלה את-ירושלם על
ראש שמחתי: ז זכר יהוה | לבני אדום את יום
ירושלם האמרים ערו | ערו עד היסוד בה:
ח בת-בבל השדודה אשרי שישלם-לך את-
גמולך שגמלת לנו: ט אשרי | שיאחו ונפיץ את-
עלליך אל-הסלע:

קנ * הללויה | הללו-אל בקדשו הללוהו ברקיע
עזו: ב הללוהו בגבורתיו הללוהו כרב גדלו:
ג הללוהו בתקע שופר הללוהו בנגבל וכנור:
ד הללוהו בתוף ומחול הללוהו במנים ועגב:
ה הללוהו בצלצלי-שמע הללוהו בצלצלי תרועה:
ו כל הנשמה תהלל יה הללויה:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יהנה שבות עמו יגל יעקב ישמח ישראל:
ותשועת צדיקים מיהנה מעוזם בעת צרה: ויעזרם יהנה ויפלטם יפלטם
מרשעים ויושיעם כי חסו בו:

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

ישועה בת מלכה תחי'

שתזכה להתעלות ברוחניות תמידית ולעוד זרע קודש של קיימא
לעבודתו יתברך ולרפואה שלמה בקרוב מאד מאד

וכן לזכות:

שרה לאה בת ישועה תחי'

עובדיה יוסף בן ישועה הי'

שיזכו להיות צדיקים יסודי עולם, עובדי השם יתברך באמת
ובשמחה בכל לבבם ובכל נפשם ובכל מאודם תמיד. ויזכו
לבריאות איתנה לעבודתו יתברך תמיד אמן!

שיזכו כל התורמים וכל יוצאי חלציהם עד סוף כל הדורות
לקדושה וטהרת מחשבותיהם ואיבריהם ומעשיהם לשמו יתברך,
ולהכניס את כל יוצאי חלציהם לחופתם בקדושה ובטהרה
ובצניעות ובשמחה בלי עיכוב ומניעה וחובות כלל, ויקויים בהם
"וידעת כי שלום אהלך ופקדת נווך ולא תחטא"

ולגאולה השלמה ברחמים! אמן!

הספר הקדוש הזה

נדפס

לרפואתה השלמה

בקרוב מאד של

ישועה בת מלכה

תחי'

